

Die Sammlung der Sanskrit Handschriften in der Universitäts-Bibliothek ist zu vier verschiedenen Zeiten angekauft worden und besteht aus 1389 Nummern

1) Eine Anzahl ist unter dem früheren Oberbibliothekari in die Bibliothek gekommen, und mit dem meistenteils unrichtigen Namen Jaimin bezeichnen. Diesen Handschriften sind später mehrere durch Ankauf oder Schenkung hinzugefügt

2) Durch Kauf von Bhagvandas Kevaldas in Surat im Jahr 1881

3) Erworben von Dr A Fuhrer im Jahr 1884

4) Die letzte und wertvollste Sammlung wurde ebenfalls von Bhagvandas Kevaldas in den Jahren 1896 und 1898 angekauft

Wie in allen Bibliotheken finden sich auch hier eine Anzahl fragmentarischer Handschriften. Doch ist es meistens gelungen diese auf ihre wahre Quelle zurückzuführen

Die folgende Übersicht erleichtert den Gebrauch des Katalogs

A Veda's (Nr 1—132)

B Mahabharata, Ramayana und Puranas (Nr 133—364)

C Kunstpoesie (Nr 365—482)

D Recht und Religion (Nr 483—707)

F Bhakti (Nr 708—727)

G Grammatik, Wörterbücher, Metrik (Nr 728—810)

H Poetik (Alankara) (Nr 811—857)

I Philosophie (Nr 858—958)

J Astronomie und Astrologie (Nr 959—1180)

K Medizin (Nr 1181—1220)

L Metrik (Tantri) (Nr 1221—1389)

Indices S 465—493

Ich bemühte mich einen lesbaren Text herzustellen. In den meisten Fällen sind die Lesarten der Handschriften angegeben

A. Vedica

1.

24/12 94 BH 10 Linien Geschrieben im J 1681 von Dave Hiraj
Rigveda Astaka 1 Samhitapatha Blatt 2 fehlt

2.

— 26/11 84 BH 9 Linien Abschrift von etwa 1730
Rigveda Astaka 2 Samhitapatha

3.

27/10 62 BH 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

1) *Rigveda* Astaka 3 Samhitapatha Ohne Accente Enthält bloss die Hälfte des Astaka Das erste Blatt fehlt

2) Astaka 4 Samhitapatha Ohne Accente Ebenfalls nur die erste Hälfte

4.

23/1 72 BH 11 Linien Abschrift von 1393
Rigveda Astaka 4 Samhitapatha

5.

24/9 102 BH 8 Linien Geschrieben in Benares im J 1592 und accentuirt von Naraya 1 Bhatja für Mahunda

Rigveda Astaka 6 Samhitapatha Blatt 1 fehlt

6.

22/10 105 BH 8 Linien Abschrift von etwa 1400

Rigveda Astaka 6 Samhitapatha Blatt 106 fehlt

7.

26/8 89 BH gewöhnlich 6 selten 5 Linien Abschr von etwa 1600

Rigveda Samhitapatha. Accentuirt Die ersten 7 Blätter fehlen Beginnt mit dem Schluss von Mandala 9, 62, 30 (सद् । दधत्स्त्रोत्रे सुवीर्यम् ॥ २९ ॥) und reicht bis an das Ende von 10, 41, 5 (तव पात्राणि धर्मणा ॥ २६ ॥) Nach Fol 94 fehlt 95

16.

13/11 8 Bl 6 Linen Abschrift von etwa 1790

Lakṣmīsūta

17.

22/12 4 Bl 9 bis 10 Linen Abschrift von etwa 1810

Lakṣmīsūta Diese Hs giebt als Einleitung einen Sadāgri
na ist, Sironvā und ein Dhyan

18.

22/11 4 Bl 10 Linen Abschrift von etwa 1750

Verse und Hymnen aus dem *Rigveda* für einen unbekannten
religiösen Zweck zusammengestellt Unvollständig

upa hrīye sudugham 1, 161 26 27 indra dīhya yamako-
3, 30, 15 vasamant 5, 37, 2 catu karpada 10, 114 3—5 putu-
na stoam 1, 187 kya na citra 4 31 1—3 kṛmīva papu-
4, 4 svador abhaks 8, 48 udiratām avata 10 15 1—3 Bucht
ab in barhacado ye svadhyā sūta

19.

2/11 16 Bl 10 Linen Geschrieben von Kame varā einem Sūn
von Vallabha im J 1712

Rudrajapa oder Rudradhyā, Gebete an Rudra, aus dem
Rigveda In 40 Kandikah accentuiert Bis fol 26 werden die Ver-
fasser der Hymnen, deren Gottheiten, Metri und anderes angegeben

Kandika 1 2 आपो हि वा Rv 10 9 — 3 तमुष्ट्वाम 8 9
6—9 — 4 चत च सत्य 10 95 — 5 श्वती. पारयन्त्येतन् khila
10, 9, 1—3 — 6 शं यो भूमि श च आप unbekannt Scheint
Fortsetzung von 5 — 7 जुषस्वामि अङ्गिर khila 9 4—6 —
8—10 श न इन्द्रापी 7 35 — 11 स्वस्ति यो निमीताम् 5 1
11—15 — 12 स्वादिष्टया 9 1 — 13 स्वस्वयन् khila 5 —
11—17 स्व सोमासि 9 67 — 18—22 svakamkalpa in 26 Versen
von denen die 6 ursprünglichen in Vc 31 1—6 sich finden —
23—25 Purn sukta — 26 27 अह इद्रेभिर्वसुभिन् 10 125 —
28 न तमहो 10 126 — 29 30 आयु शिशानो 10 169 —
31 विश्वाह वृहत् 10, 170 — 32 33 कद्रुद्राय 1 13 —
34 35 इमा रुद्राय 1 114 — 36—38 आ ते पितरमृता 2 31 —
39 सोमारुद्रा 6 74 — 40 इमा रुद्राय 7 46

20.

25/11 27 Bl 9 bis 10 Linen Abschrift von 1813

Antareyabrahmana Pañcika 1

21.

4/11 22 Bl 9 bis 10 Linen Abschrift von 1691

Antareyabrahmana Pañcika 2

31.

24/10 26 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1780
Ātarcyabrahmana Pāṇinik 8

32.

25/11 75 Bl 9 Linien Etwa 1800

Āśvalayana Śrautasūtra Pūrvanīti 1 Beginnt अथेतस्य
समाधायस्य विताने योगपत्ति वक्ष्याम ।

33.

21/11 39 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1800

Āśvalayana Śrautasūtra Uttaranīti 1 Reicht bis 12, 13 12
Nur ein Blatt fehlt am Ende

34.

24/11 32 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1700

Āśvalayana Grīhyasūtra Vollständig Beginnt उक्तानि
वैतानिकानि गृह्याणि वक्ष्याम ।

35.

18/10 15 Bl 12 bis 13 Linien Abschrift von 1780 Eigentum von
Nārāyaṇa Sohn von Bhāṣya i Onkel von Bhāṣya Jīvanadēva

Āśvalayanagrīhyopariśiṣṭa Adhyaya I 30 Kāṇḍikah B
ginnt गृह्ये तु यानि नोक्तानि क्वचिदेतानि कानिचित् । क्वचिद्वि-
धेरलोपाय तानि वक्ष्याम्यत परम् ॥ १ ॥ क्वचिद्वय क्वचिच्छ्रौक्ति-
द्वक्ष्याम्यनुपूर्वशः । गायत्र्यादिषु छन्दसु सविता येषु देवता ॥ २ ॥

Schließt तदेवापि यज्ञगाथा गीयते । आधाने दक्षयज्ञेषु सा-
कमेधामु चेष्टिषु । सीत्रामण्या पशौ चैव अयय सकृदुद्धृता ॥ घाते
लूते च पिष्टे च सांनाय्ये मार्त्तिकेषु च । आलभ्य मन्त्रोक्तव्य (१) सं-
स्काराज्जायते हविरिति ॥

36.

20/10 43 Bl 9 bis 11 Linien Geschrieben im J 1781 von Bhikṣam
Bhāṣya Sohn von Nārāyaṇa i Onkel von Bhāṣya Jīvanadēva.

Āśvalayanagrīhyopariśiṣṭa Adhyaya 1—3 in Prosa Die
zehn ersten Blätter, welche Kāṇḍikah 1—10 enthalten fñhlen
Kāṇḍika 11 beginnt अथ मन्त्रिवाचनम् । ऋद्धयूतेषु स्वस्थयने
वाचयित्वा etc 25 Kāṇḍikah — Der zweite Adhyaya mit 17 Kan-
dikah beginnt auf Fol 21a अथ सहयज्ञशैत्ययज्ञयज्ञयज्ञमुपयाचित-
मुच्यते । — Der dritte Adhyaya mit 17 Kāṇḍikah beginnt auf
Fol 10a अथ पितृमेधे संस्थिते दक्षिणपूर्वस्यां दक्षिणपरस्यां वा etc

37.

19/11 66 Bl 9 Linien Etwa 1680

Āśvalayana von Yāska Zweite Hälfte Adhyaya 7—12 Nur
das letzte Blatt fehlt

38.

24/10. 67 Bl., 9 Linien. Etwa 1700.

Nirukta: Derselbe Teil. Nur das letzte Blatt fehlt.

39.

20/9. 39 Bl., 10 Linien. Etwa 1670.

Nirukta: Fragmente des siebenten bis zwölften Adhyāya

40.

22/0. 187 Bl., 6 Linien. Die ältesten Teile stammen aus der letzten Hälfte des 18. Jahrh.

Vājasaneyisaṃhitā Zusammenhängender Text Adhyāya 1—20.

Die Handschrift ist von Mehreren geschrieben. Foll. 19 bis 89a haben eine eigentümliche Accentuation, wovon ich eine kurze Probe gebe (8, 38)

अग्ने षंवृत् । अग्ने षंवृत् स्वंपु ऽअस्मि
वृत्तुः सुवीर्यम् । दधुहृयिम्मयि पृपम् ।

41.

21/12. 162 Bl., 7 bis 8 Linien. Abgeschrieben im J. 1762 von Pandya Balakrishna für Jivana, dem Sohn des Paruottama von Pinusadha

Vājasaneyisaṃhitā Adhyāya 21—40. Accentuiert.

42.

22/12. Foll. 8 bis 114, 9 Linien. Alto Hs. vom Ende des 17. Jahrh.

Vājasaneyisaṃhitā. Pada-text. Reicht von 2, 3 bis 15, 9. Accentuiert bis 11, 32.

43.

23/9^{1/2}. 51 Bl., 6 Linien. Etwa 1860.

Vājasaneyisaṃhitā. Pada-text Adhyāya 21—24. Fol. 44 nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

Adhyāya 21 endet Fol. 19a. 22 Fol. 28a. 23 Fol. 41a. 24 schliesst in der Mitte von Vers 40.

44.

23/11. 2 Bl., 10 Linien. Etwa 1795.

Puruṣasūkta oder *Sahasraśrīṣan* in 24 Versen. In der Recension der *Vājasaneyisaṃhitā*, Adhyāya 31. Beginnt: सहस्रशीर्षा पुरुषः etc.

45.

12/7. 5 Bl., 6 Linien. Etwa 1780

Puruṣasūkta aus der *Vājasaneyisaṃhitā*. Nach den ersten 16 Ślohas finden sich die Angaben: 1) ity āvāhanam. 2) ity āsanam. 3) iti pādyaṃ. 4) ity arghyaṃ. 5) ity ācamanam. 6) iti snānam. 7) iti vastram. 8) iti yajñopavitam. 9) iti candanam. 10) iti puṣpam. 11) iti dhūpam. 12) iti dīpam. 13) iti naivedyam. 14) iti tāmbūlam. 15) iti pradakṣiṇā. 16) iti visarjanam. Diese beruhen auf einer Vorschrift von Śaunaka.

46.

24/11 3 Bl 9 Linien Itwa 1790

1) *Purusasūta*

2) *Suasamkalpa* Dieser beginnt गणानां त्वा गणपतिं हवामहे etc ॥ १ ॥ गायत्री त्रिष्टुप् ॥ २ ॥ द्विपदा याचतुष्पदासं ॥ ३ ॥ सहस्रोमां ॥ ४ ॥ Darauf folgt यज्जायतो ॥ 34 1—6

47.

19/10 29 Bl 10 bis 12 Linien Itwa 1650

Rudrajapa oder *Sadaṅgarudra* in neun Abteilungen Nach der *Vajrasaneyasamhita* Das letzte Blatt fehlt Fol 24 ist zweimal gerührt Dem eigentlichen Texte gehen bis Fol 7a die bei der Lesung desselben gebräuchlichen Ceremonien, und auch die Nennung der Riti, Gottheiten u s w voran Diese beginnen अथ पङ्कमहारुद्रविधि । ब्रह्मपुराणे । ओ यज्जायत इति पणा शिवसकल्प ऋषिर्मनो देवता त्रिष्टुप्छन्द । श्रीरुद्रहृदयजपे विनियोग ॥ Die Angabe, dass diese Einleitung im *Brahmapurana* sich findet ist aus der Luft gegriffen

Die einzelnen Teile des Textes beginnen 1) गणानां त्वा गणपतिं हवामहे । 2) सहस्रशीर्षा पुरुष । 3) आशु शिशानो । 4) विभ्राड् वृहत् 5) नमस्ते रुद्र मन्यवे (*Satarudriva*) 6) Nach Wiederholung der 16 ersten Verse der fünften Abteilung folgt एष ते रुद्रभाग । 7) Fol 22b उयश्च भीमश्च । 8) अथ वाच प्रपद्ये । 9) सक्ति न रुद्रो वृद्धयवा । bricht nach dem vierten Verse ab

48.

27/13 16 Bl 9 bis 10 Linien Geschreibe von Satalima in 1117

Rudrajapa oder *Sadaṅgarudra* Stimmt mit dem vorigen Manur finden sich von Abteilung 6 ab einige Zusätze und Abkürzungen Beginnt सहस्रोमा सहस्रस्य आवृत । Teilweise acciniert Blatt 5 fehlt

49.

28/10 6 Bl 6 Linien Satala Schrift Itwa 1800

Rudradhyaya aus der *Vajrasaneyasamhita* 16 1—66 Beginnt नमस्ते रुद्र मन्यवे वाङ्म्यामुत ते नम । उतो त इषवे नम ॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोरा पापकाशिनी । तथा नमन्वा शतमया गिरिशन्ताभि चाकाशीहि ॥

50.

29/1 25 Bl 7 Linien 1777

Rudrajapa aus der *Vajrasaneyasamhita* in 8 Akshara Acciniert Die 3 ersten Blätter fehlen Beginnt in 27 स्माद्यज्ञात्सर्वं यत् अथ मामाग्निं जशिरे ।

51.

24/11 131 Bl., 7 Linien Etwa 1580

Śatapathabrāhmaṇa Fragment. Reicht von I, 1, 1, 3 bis I, 9, 3, 21.

52.

21/9 86 Bl. Alte Bl. 8 bis 10 Linien, neue Bl. 7 bis 10 Linien Die älteren Blätter sind zu Anfang des 17. Jahrhunderts die neueren im J. 1774 von Śaṅkaradatta, Sohn von Sambhadatta, Enkel von Rāmaji, geschrieben.

Śatapathabrāhmaṇa. Erstes Buch von Anfang bis I, 6, 3, 41 Einige neuere Bl. sind zur Ergänzung eingefügt. Fol. 2 fehlt Das mit 37 a bezeichnete accentuierte neue Blatt ist auf 37 b (unaccentuiert) wiederholt, nur ist das letztere vollständiger

53.

28/13. 103 Bl. 8 Linien Etwa 1760

Śatapathabrāhmaṇa Vierzehntes Buch. XIV, 1, 1, 6 bis zum Ende. Das erste Blatt fehlt.

54.

20/10. 46 Bl., 7 bis 9 Linien Geschrieben in Mānapura von Raghunandana, Sohn von Jivānanda, im J. 1697.

Śatapathabrāhmaṇa. Vierzehntes Buch von Anfang bis zum Ende des zweiten Prapāṭhaka.

55.

23/10. 7 Bl., 6 Linien. Geschrieben von Joṣī Darlabharāma etwa im J. 1680.

Fünfzehn Stücke aus dem *Śatapathabrāhmaṇa*, die sich auf das Agnicayana beziehen. Nicht accentuiert. 1) गणानां त्वा गणपतिं हवामह इति XIII, 2, 8, 4. 2) तौ ह मनुस्वाच I, 8, 1, 9. 3) तन्न साम्युद्वासयेत् II, 3, 3, 4. 4) पञ्चारत्निं परिवासयेत् III, 6, 4, 18. 5) अथ द्रोणकलशम् IV, 5, 6, 4. 6) अथैनमन्तरेव शार्दूलचर्मणि V, 4, 2, 6. 7) तमवधीन्महादेवो ऽसीति VI, 1, 3, 16. 8) हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति VII, 1, 4, 19. 9) तदेते सामनिधने अभ्युक्ते VIII, 6, 2, 19. 10) विराजो नामेत्यितद्वै IX, 1, 2, 19. 11) अज्ञाद्वा अग्रनाया निवर्तते X, 2, 6, 19. 12) सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपतिः XI, 4, 3, 16. 13) ता ब्रह्मैव जुहुयान्नाब्रह्मा XII, 6, 1, 38. 14) एतत् पारिलवम् XIII, 4, 3, 15. 15) इमावेव गोतमभरद्वाजावयमेव XIV, 5, 2, 6. 16) स होवाचितद्वै तदचरं XIV, 6, 8, 8. 17) यो ह वै प्रतिष्ठां वेद XIV, 9, 2, 3. 18) निकामेनिकामे नः पर्जन्यो XIII, 1, 9, 10. 19) तदेतदृचाभ्युक्तं न मृषा ग्रानां — —.

56.

21/10 4 Bl. 7 Fäden Iwa 1720

Dasādī pālaricah, Stellen aus dem Śatapathabrahmana, die sich auf die zehn Welthüter beziehen. Unvollständig. Beginnt 3, 3, 1 18 चातारमिन्द्र० । इन्द्रा गच्छेति । Es folgt 14, 6, 7, 9 14, 6, 9, 22 7, 2, 1, 9 9, 4 2 17 11 6 7 11 14, 6, 9, 24 6, 1, 3, 17 9, 2, 3, 10 7, 1, 1 10 2 5 3 17

57.

21/12 26 Bl. 8 Fäden Auf des 17. Jahrs

Pitubrahmana in 5 Kapiteln. Auszüge aus dem Śatapathabrahmana, auf die Manen sich beziehend. Blatt 1 und 2 fehlen. Beginnt mit 1, 7, 2, 10 स आश्वसोपसौर्य । Das zweite Kapitel enthält 2, 1, 3. Das dritte ist 2 7 2 das vierte 2 4, 1 das fünfte 2, 5, 6

58.

19/10 10 Bl. 6 Fäden Geschrieben im J. 1616 von Paraminanda, Sohn von Mithava

Manulubrahmana aus dem Śatapathabrahmana 10 7 2 1—23. Beginnt यदेतन्मण्डलं तपति तन्महदुक्तं etc

59.

2/10 3 Bl. 8 Fäden Iwa 1760

Mandala Brahmana Ohne Accente

60.

21/11 9 Bl. 8 Fäden Abschrift v. n. 1801

Kṣamāpana Bitte um Vergebung der Sünden in 28 Kandikas, welche ohne ersichtlichen Zusammenhang aus dem Śatapathabrahmana entnommen sind. — Blatt 1 (enthaltend 1—5) fehlt. Kandika 5 beginnt वरुणो हिनद्राश्वसाम आ दधे SP 2, 2 3 1 — Kandika 28 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

61.

21/10 10 Bl. 8 Fäden Iwa 1760

Bṛhadwāyupamisa Von 14 4, 1 27 bis 14 9 1 3. Am Anfang fehlen 5 Bl. in Schluss etc

62.

21/11 21 Bl. 10 Fäden Iwa 1801

Bṛhadwāyupamisa Von Anfang bis 14 9 7 1

63.

22/11 24 Bl. 11 Fäden Iwa 1801

Katyaśma Śrautāntara Von Anfang bis 10 9 24

64.

28/12. 61 Bl., 10 Linien. Etwa 1700.

Kātyāyana Śrautasūtra Blatt 1 fehlt Von 12, 2, 2 bis 26, 7, 3

65.

22/10 46 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Vidyārāma im J. 1721.

Pāraskara Gṛīhyasūtra oder *Kātya Gṛīhyasūtra* in 3 Kāṇḍa Beginnt. अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ।

Von Fol. 42a folgt ein Parisuṣṭa von 9 Kāṇḍikās. Anfänge:

- 1) अथर्तुमती जायामभिगच्छेत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्डं पत्नी प्राश्नाति पुत्रकामा । 2) अथ गर्भाधानं स्त्रियाः पुष्पवत्याश्चतुरहा-
दूर्ध्वं स्नात्वा । 3) अथातो यमलजने प्रायश्चित्तं व्याख्यास्यामः ।
- 4) अथातो मूलविधानं व्याख्यास्यामः । 5) अथ कर्णवेधो वर्षे तृतीये पञ्चमे वा । 6) अथातो वापीकूपतडागारामदेवतायतनानां प्रतिष्ठा-
पनं व्याख्यास्यामः । 7) अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रिष्विष्विष्वी जटिलो
मुण्डो वाक्षारालवणाशी स्यात् ।

Schliesst. इति कात्यायनप्रणीताष्टादशपरिशिष्टोक्तो वेदव्रतानां विधिः । 8) अथातो धर्मजिज्ञासा केशान्तादूर्ध्वमपत्नीक उत्तन्नाभिर-
नमिको वा । 9) अथातो यमलचर्म् मारुतं व्याख्यास्यामः ।

66.

24/11. 19 Bl., 10 Linien. Etwa 1750.

Pāraskara Gṛīhyasūtra. Von Anfang 'bis 2, 13.

67.

21/11. 32 Bl., 8 Linien. Etwa 1780.

Pāraskara Gṛīhyasūtra Von Anfang bis 2, 10.

68.

20/16. 43 Bl., 13 Linien. Schrift von 1848.

Pāraskara Gṛīhyasūtra. Folia 14—16 fehlen.

69.

20/11. 52 Bl., 7 Linien. Etwa 1820.

Pāraskara Gṛīhyasūtra Reicht bis zum Ende von 2, 17. Fol. 2 fehlt. Das erste Kāṇḍa hat 24 Kapitel. Nach 1, 12 sind zwei eingeschoben: अथ गर्भाधानं स्त्रियाः पुष्पवत्याः । und अथ ऋतु-
मती जायामभिगच्छेत् । Ebenso nach 18 die folgenden drei:
1) अथातो यमलजने प्रायश्चित्तं व्याख्यास्यामः । 2) अथातो यमल-
चर्म् मारुतं व्याख्यास्यामः । 3) अथातो मूलविधिं व्याख्यास्यामः ॥
Im zweiten Kāṇḍa finden sich drei spätere Kapitel. 1) nach 2, 2:

अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयेत् । 2) Nach 2, 5 अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रि-
शिखशिखी जटिलो मुण्डो वाचारासवशाशी स्यात् । 3) Nach 2, 11
अथातो धर्मजिज्ञासा ॥

70.

21 $\frac{1}{2}$ /8 2 Bl, 10 Linien Etwa 1630

Parashara Grihyasūtra Ein Fragment eines Kommentars oder
Paddhati, paginiert 33 34, zu 1 14 bis zum Anfang von 1, 16
Fol 33a beginnt नादित्य विदधत्कुर्वन्धारयित्वा रूपमिति अहरह.
करोत्यजस्रमेति तन्मनुष्यस्य मर्तस्य सप्त. देवत्व । देवत्वेनेति विभक्ति-
व्यत्यय ।

71.

24/11 7 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1450 in Slo-
gramma von Ritnosvara einem Sohn von Parhy Devākara

Katyayanagrihyasūtaparīṣiṣṭa, Ergänzungen zu dem Paras-
haragrihyasūtra, 12 Handikah in Prosa. Beginnt अघर्तुमती जा-
यामभिगच्छेत्तत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राश्नाति पुत्र-
कामा ।

Schliesst सामात्य कर्तार ब्राह्मणा सपत्न्या दर्मपाणय शान्ति-
भि पवित्रलिङ्गाभिर्हविभि सिद्धेयु पुरन्धयो नीराजनादिमङ्गलानि
कुर्वन्ति । इति गृह्यसूत्रपरिशिष्टे पुष्पाहवाचनम् ॥ Stich Nummer 65

72.

18/10 5 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1630

Caranavyūha, ein Abriss der vedischen Schulen des funfte
Parīṣiṣṭa des Katyayana. Beginnt अथातश्चरणबूहं व्याख्यास्यामस्तत्र
निरुक्तं चातुर्विद्यं चत्वारो वेदा विज्ञाता भवन्ति ।

73.

21/10 6 Bl 8 und 9 Linien 1838

Caranavyūha

74.

21/10 6 Bl 7 bis 9 Linien Etwa 1830

Caranavyūha

75.

24/10 4 Bl 11 Linien Geschrieben von Ritnosvara Sohn von Pa-
hy Devākara, im J 1746

Narakanīlāsūtra oder *Śraaddhakalpa*, über Opfer für die
Manen, das sechste Katyayana zugeschriebene Parīṣiṣṭa in 9 Ab-
schnitten. Beginnt अपरपक्षे आर्द्रं कुर्येतीर्ध्वं वा चतुर्थ्या यदह-
संपद्येत तदहर्ब्राह्मणानामनृत्य पूर्वेषुर्वा स्नातकानेके यतीन्गृह्मन्ता-
धूत्वा श्रोत्रियान्वृद्धाननवशान्त्यकर्मस्थान् ।

Schliesst: युवानस्तव ग्रियन्ते शस्त्रहतस्य चतुर्दशममावास्यायां सर्वममावास्यायां सर्वमिति ॥ ९ ॥

76.

21/15 8 Bl., 12 Linien Anf. dieses Jahr.

Malyādhyāya, ein kurzes Kātyāyana zugeschriebenes Kapitel über die Substitution von Geld für Opfergaben, falls diese nicht herbeigeschaft werden können Beigegeben ist ein Kommentar, dessen Verfasser bei der Unvollständigkeit der Handschrift nicht ermittelt. Beginnt: अथ मूल्याध्यायपरिशिष्टम् ॥ द्वात्रिंशत्पणका गावश्चतुष्कार्पापणो घरः । वृषे पट्टार्पापणका अष्टावनडुहि स्मृताः ॥ १ ॥ दश कार्पापणा धेनोरश्चे पञ्चदशैव तु । हिरण्ये कार्पापणकः पणा नव तथाधिकाः ॥ २ ॥ वस्त्रे कार्पापणच्छाने ऽष्टौ पणा द्वादशाविके । वृषप्लामस्य पञ्चाशन्मूल्या कार्पापणाः स्मृताः ॥ ३ ॥ निष्के पञ्चाशदेव स्याद्गजे पञ्चशतानि तु । पञ्च कार्पापणा प्रोक्ता दोनायां पड्रये तथा ॥ ४ ॥ गृहे ऽष्टौ कार्पापणकास्तान्ने कार्पापणः स्मृतः । तान्ने कर्पे ऽपि च पण इति मूल्यप्रकल्पना । अधिकं कल्पयेन्मूल्यं न्यूनं चित्तानुसारतः ॥ ५ ॥ इति मूल्याध्यायः ॥

Der Kommentar fängt ohne weiteres an: इति दक्षिणाविपयक आवश्यकदाने मुख्यासंभवे याव्यम् । अधुना ह्ययं च पञ्चः सति वित्ते नाययणीयः । वित्तासंभवे ऽप्यतो न्यूनं न कुर्यात् ।

77.

26/12. 24 Bl., 6 Linien Etwa 1800.

Rudrajaya nach der *Taittirīyasamhitā* 4, 5 und 4, 7, 1—11. Zwischen diesen Kapiteln finden sich mehrere Verse aus dem *Taittirīyāranyaka*. Mit Accenten bezeichnet. Beginnt: नमस्ते रुद्र मन्यव etc.

Schliesst: इडा देवहर्मनुर्यज्ञ — पितरो ऽनु मदन्तु ॥ *Taittirīyasamhitā* 3, 3, 2.

78.

29/12 9 Bl., 8 Linien. Etwa 1800.

Taittirīyāranyaka, Kapitel. 3, 11—13. Accentuiert. Beginnt: सुवर्णे घर्मे परि वेद वेनमिन्द्रस्यात्मानं दशधा चरन्तम् । Am Rande bezeichnet mit पु° मु°, weil in 12 das Purusasūkta vorkommt.

79.

23 8. 17 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1820.

Anonymer Kommentar zum *Purusasūkta* aus dem *Taittirīyāranyaka* 3, 12. Beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेशरी । वेदान्ताचार्यवर्यो मे संनिधत्ता

सदा हृदि ॥ १ ॥ श्रीमते वेदान्तगुरवे नमः ॥ यतः प्रपञ्चसभूतिवि-
भूतिपरिभूतयः । पुरुषाय नमस्तस्मै परस्मै विस्म[या]त्तने ॥ २ ॥ प्रणम्य
हृदि पुरुष जगतामादिकारणम् । दुर्ज्ञानं पीरुषं सूक्त व्याकरोमि
यथामति ॥ ३ ॥ स्वमनीषकया चात्र न किञ्चिदभिधीयते । सुखगु-
भाय (?) भाष्याणि केवल सच्चिपाम्बहम् ॥ ४ ॥ Fol १५ fehlt

Der Verfasser lebte wahrscheinlich zu Ende des dreizehnten
Jahrhunderts. Er erklärt den Hymnus nach der Lehre des zur
bhakti hinneigenden Vedantismus. Er citiert folgende Schriften
Purusasambhitā Sieh Śrīśāstra — Badhūla (auctor) Fol 3b
(nārayanadrīṣṭena puruṣasūktena citāṁ upatisthamānaṁ iha puruṣo
bhavet) — Mudgalopaniṣad Fol 16b — Yogaratna (yoga) Fol 3a
12b 13b — Vaiṣṇānasaṁbhita Fol 9b — Vāsudēvaṁbhita Fol 9b
— Śrīśāstra 4a Śrī-āstre Puruṣasambhitā Fol 4a 10b 15a
Die Puruṣasambhitā wird auch in der Mudgalopaniṣad erwähnt —
Sātvatasambhitā Fol 6b 9b

80.

23/12 86 Bl. 8—11 Linien Auf des 17 Jahrs

Samaveda Āranyagana in sechs Prapāthaka Auf Fol 86a
der Anfang der Mahānāmni — Beginnt अज्ञो विरूपम् ॥ ओ - ।
यथावद् द्रता ३१ उवा २३ । शो २३४ ताम् । होहा ३१ उवा २३ । ई
२३४ डा । शत भूमौ । उता ३१ उवा २३ । सी २३४ यू । होहा
३१ उवा २३ । ई २३४ डा । etc

Prapāthaka I endet Fol 13b II Fol 26b III Fol 39a
IV Fol 57a V Fol 71a VI Fol 86a

81.

19/10 58 Bl., Foll १—५० 10 Linien Foll ५१—८८ 9 Linien
Foll 51—88 geschrieben im J 1625 von Kṛiṇa (Nadiādayastavya Abhyantara
Vridhdhanagarajī tīja), Sohn von Āmmaji. Die vorhergehenden Blätter sind
wahrscheinlich um dreissig Jahre älter

Samaveda Teile des Uṣagāna und Ūhyagāna Paginiert 1—88
Doch fehlen Foll 8 11 12 17—19 22—25 29 30 40 43—48
52 56 59 62 63 66—70 86

Das Ūhyagāna beginnt auf Fol 1 mit dem vierzehnten Prapā-
thaka und schliesst auf Fol 65b in dem Anfang von XIX 2, 12

Das Ūhyagāna beginnt auf Fol 71a in Prapāthaka V, 2, 1
und schliesst auf Fol 88b mit dem sechsten Prapāthaka

Der vierzehnte Prapāthaka des Ūhyagāna beginnt श्रीतकचम् ॥
पन्यपन्यमित्तोत्तर । पन्यपन्यो वा । ओ ३ इत्तोत्ता ३ रा । ओ धाव ।

ता २३ । हा ३ हा ३ । मोदी २ या २३४ या । सोम वीरा ३ । हा ३
हा । य गुरा २३ या ३४३ ॥

Der vierzehnte Prapāṭhaka schliesst Fol. 13a. der achtzehnte Fol 57 b

Im Ūhyagāna endet der funfte Prapāṭhaka auf Fol 76a.

82.

21/8. 51 Bl., 6 Linien. Abschrift von 1625

Sāmaveda Grāmageyagāna In 17 Prapāṭhaka Beginnt: तत्सवितुर्वरेण्यं Die Hs ist unvollständig und lückenhaft Namentlich fehlen die meisten Blätter von Prapāṭhaka 1—11 Prapāṭhaka 12 endet Fol 7b, Prap 13 Fol. 13b, Prap 14 Fol 21a, Prap 16 Fol 42b, Prap. 17 Fol 51b

83.

21/12. 114 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1650.

Tandyaabrahmaṇa oder *Pañcaviṁśabrahmaṇa*. Paginiert 136—249 Beginnt mit स्यामेव प्रतिष्ठाय प्रयन्ति XIV, 1, 4 und schliesst देवयजनमध्यवसाय गार्हपत्य आ XXIV, 18, 8.

Prapāṭhaka XIV endet Fol 150b XV Fol 165a XVI Fol. 179b. XVII Fol. 188a XVIII Fol. 199b XIX Fol 206b. XX Fol. 216b. XXI Fol. 229a XXII Fol 234b XXIII Fol. 242b

84.

22/9. 33 Bl., 8 Linien Etwa 1670.

Tandyaabrahmaṇa. Foll. 1—11 und 122—148 Prapāṭhaka I endet Fol 9b. Prapāṭhaka II endet Fol 11b. अभिक्रामन्ती विद्युति 6, 3 — Fol. 122a beginnt: रूपमपरेण रूपेणानुवदति XIII, 7, 7. Dieser Prapāṭhaka endet Fol. 127b. Prapāṭhaka XIV endet Fol. 139b. Prapāṭhaka XV schliesst auf Fol 143b: शमद् भवति शमद्वा एतेनाङ्गिर 5, 11.

85.

23/10. 113 Bl., 6 Linien. Etwa 1580

Chāndoggyopanīṣad Śāṅkarācārya's Kommentar zu Prapāṭhaka 1—3. Das erste und letzte Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt: तद्विज्ञानं संसारगतित्रयहेतूपमर्देन वक्तव्यमित्युपनिषदारभ्यते । Ausgabe in der Bibl. Ind p. 3, 2.

Prapāṭhaka I endet Fol 46a, II Fol. 77a.

86.

22/12. 20 Bl., 6 Linien. Geschrieben von Vrajanātha im J. 1751.

Rudrajapa nach dem Sāmaveda. Beginnt: सोम राजानं वरुणम् । अग्निमन्वारमामहे ३ होवा ३ हाइ । आदित्ये विष्णुं सूर्ये ।

होवां ३ हाइ । प्रह्लाणा २३ चां ३ होवां ३ हाइ । वृहां ५ ३ उवां ३ ।
पा २३४ । तीम् ॥ १ ॥

Schliesst स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा etc

87.

२३/१० १३३ Bl 8 Linien Ende des 16 Jahrhunderts

Atharvavedasamhita Accentuiert bis Fol 24b und wieder von Fol 117b bis zum Ende Iol 1 fehlt Fol 67 zweimal gezählt Bei der Zählung 83 ubergangen, jedoch fehlt nichts Fol 2 beginnt in I, 2 3 Kanda I schliesst Fol 11b II Fol 24b III Fol 41a IV Iol 68a V Iol 88a VI Fol 117a Schliesst in VII, 109 1

88.

22/9 37 Bl 6 bis 9 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Die Pagination beginnt mit Fol 13 Kanda II schliesst Fol 28b III Fol 53b IV schliesst auf Fol 56b in IV, 4, 7 — Darauf folgen 3 besondere Bl Sie enthalten V, 24 3 bis 27 2

89.

22/9 20 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1600

Atharvavedasamhita Accentuiert mit roten Punkten Beginnt संभूतं भंगः । धातुर्देवस्यः सखिनः कृणोमिः पतिवेदन ॥ Die Pagination beginnt mit Fol 28 und reicht bis Fol 47 Ringt mit II, 36 2 an Kanda II schliesst Fol 26b III 47a IV schliesst auf Fol 47b in IV 2 3

90.

२२/१० १०८ Bl 9 Linien Ende des 16 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 1—137 Fol 30a beginnt mit III, 10, 11 Kanda III schliesst Fol 41a IV 64a V 88b VI 119a VII schliesst auf Fol 137b in VII 110 1

91.

21/9 25 Bl 6 bis 9 Linien Ende des 17 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 109—329 Foll 111 112 116 127 135 fehlen Fol 109a beginnt mit V 12 9 Kanda V endet Fol 136a VI 197a VII 240b VIII 270a IX 298a X schliesst auf Iol 329b in X 10, 3 Am Ende fehlt nur ein Blatt um das Kanda zu beschliessen

92.

23/11 4 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1600

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 1—74 Fol 1a beginnt mit V, 10, 21 Kanda V endet Iol 1b XI 21b XII

40 a. XIII 51 a XIV 61 a XV 69 a XVI 72 b. XVII 74 b.
Schliesst in XVIII 1, 2

93.

22/9. 60 Bl., 9 Linien. Etwa 1550

Atharvavedasamhitā. Accentuirt mit roten Punkten. Paginiert 166—228. Foll 197 198 fehlen. Fol. 166 a beginnt mit XI, 1, 8. Kāṇḍa XI endet Fol. 183 a XII 199 a XIII 208 b XIV 216 b XV 224 a XVI 227 a XVII 228 b

94.

22/9. 40 Bl., 6 bis 18 Linien. Etwa 1750.

Atharvavedasamhitā. Accentuirt. Kāṇḍa XIX vollständig.

95.

23/10. 22 Bl., 9 Linien. Etwa 1700.

Atharvavedasamhitā. Accentuirt. Kāṇḍa XIX von Anfang bis Hymnus XIX, 52. 2.

96.

22/8. 72 Bl., 6 bis 7 Linien. Etwa 1700

Atharvavedasamhitā. Accentuirt. Kāṇḍa XX von Anfang an bis Hymnus 126, 18.

97.

22/8. 8 Bl., 6 Linien. Etwa 1700.

Atharvavedasamhitā. Accentuirt. Bruchstücke des 20. Kāṇḍa. Beginnt mit Hymnus 128, 7, etc. Das letzte Blatt schliesst mit Hymnus 142, 3

98.

24/11. 63 Bl., 14 bis 16 Linien. Anf. des 17. Jahrh.

Atharvaveda. Pada-text. Accentuirt bis 5 a. Fol. 1 fehlt. Fol. 2 beginnt I, 1, 2. Kāṇḍa I endet Fol. 6 b. II 14 a. III 24 b. IV 37 a. V 50 b. VI schliesst auf Fol. 64 b in Hymnus 120, 1.

99.

24/10. 131 Bl., 8 Linien. Etwa 1720.

Atharvaveda. Pada-text. Ohne Accente. Bis Ende von Kāṇḍa IV Foll. 1—96. Foll. 3. 4 fehlen. Von Kāṇḍa V an neue Zählung von 1—37. Kāṇḍa I endet Fol. 18 a II Fol. 36 b. III Fol. 60 b. IV Fol. 96 b. V Fol. 37 b.

100.

30/12. 51 Bl., 11 bis 14 Linien. Etwa Ende des 16. Jahrh.

Atharvaveda. Pada-text. Foll. 1. 11. 24—27 fehlen. Fol. 2 beginnt mit I, 3, 4. Kāṇḍa I endet Fol. 16 a. II 20 a. III 33 a.

IV 50b V schliesst auf Fol 57b in Hymnus 15, 10 Der Accent wird mit roten Punkten bezeichnet, z B यंथा. । वांतः. । यंथा. । मंनः. । यंथा. । पंतःति । पंचिणः. ।

101.

23/10 28 Bl 7 bis 11 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuiert Kandr XX von Anfang bis zum Beginn von Hymnus 55

102.

23/10 11 Bl 6 bis 7 Linien Anf des 18 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuiert bis Fol 7a Auswahl von Hymnen für bestimmte religiöse Zwecke

103.

19/18 7 Bl, 18 bis 20 Linien Etwa 1730

Kausikasūtra des Atharvaveda Adhyaya 8 und 4 Kapitel des neunten Beginnt अपीनाधास्यमान. सवान्वा दास्यन्तवत्तर ब्राह्मीदनिकमपि दीपयत्यहोरात्री वा यथाकामी वा

104.

22/9 4 Bl 7 Linien Etwa 1790

Asurikalpa, das funfunddreissigste Paṭisista des Atharvaveda In 25 Versen Beginnt श्रीगुरुणपतिवदुकशरदेष्टदेवताशिवशी-रिलक्ष्मी(Hs. श्री)सूर्येभ्यो नम । श्री नमो ऽथर्ववेदाय । अथामु-रीकस्य व्याख्यास्यामः । श्री ह्री कटुके कटुकपत्रे सुभगे आसुरि रक्त-वाससे । अ[I]थर्वणस्य दुहिते (घोरकर्मणि) घोरकर्मकारिके ॥ अमु-कस्य प्रस्थितस्य गति दह दह । उपविष्टस्याङ्ग दह दह । प्रसुप्तस्य मनो दह दह । प्रवृद्धस्य हृदय दह दह । हन हन दह दह पच पच मय मय । अथ तावद्दह दह यावन्मे वशमागच्छति । ऊ फट स्वाहा । इति मन्त्रः ॥ १ ॥ Herausgegeben von H W Nagoun, Baltimore 1889 80 Fol 3 fehlt Andere Handschriften finden sich in Berlin Webers Verzeichniss 1, 663 (verhältnismässig die beste) 2, 497 Hang 16

Schliesst आसुरीमन्त्रशिरसे अष्टशत जपेत् अस्त्र दत्त्वा यहगृ-होत सुवृत्ति ॥ २५ ॥

105.

25/10¹/ 2 Bl mit 11 13 15 Linien. HS etwa 1830

Asurikalparyāhya, eine Art von Kommentar zum Āsurīkalpa. Beginnt परिशिष्टोक्तामुरीकस्य व्याख्यास्यामः । पुरश्चरणविधिनादी जपः कार्यः । दशसहस्राणि सप्तरात्रिभिस्तदा । भूमिशुद्धिः समार्ज-

नदाहात्कालान्नोक्रमणादपि सेकादुल्लेपाद्बृहमान(?)दपेयात् । लेपनं गोमयाम्बुभिः । अनेन प्रकारेण भूमिशुद्धिः कर्तव्या । शब्दब्रह्ममयं मन्त्रं अपन्ति परमेष्ठिनः । मूर्तिमवाप्यायुधानि (मूर्तिमवत्यायुधानि HS) भवन्ति जगतः स्थितौ ॥ वेदाः साङ्गाः समूनाश्च निश्वासाय यस्य सर्वशः । तं नमस्कृत्य वक्ष्यामि आसुरीकल्पमुत्तमम् ॥ अस्य श्री-आसुरीमन्त्रस्य अथर्वणं चपिः । आसुरी देवता । ह्रीं बीजम् । आसुरी शक्तिः । उष्णिक् छन्दः । सर्वकार्यसाधने जपे विनियोगः ॥ अथ करन्यासः ॥ मातृकापूर्वकम् । ओं कटुके कटुकपत्रे ऊं फट् स्वाहा । अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । सुभगे ऊं फट् स्वाहा तर्जनीभ्यां नमः । आसुरि रक्तवाससे मध्यमाभ्यां नमः । अथर्वणस्य दुहिते ऊं फट् स्वाहा औं ह्रीं अनामिकाभ्यां नमः । अघोरे कनिष्ठिकाभ्यां नमः । अघोरे कर्मकारिके करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । etc.

Schliesst चतुर्थादिज्वराभिभूतानामष्टशतजपेन मार्जनेन सुधति क्षिप्रम् ॥ आसुरीमष्टशतवाराम्बुजं शिरसि धापयेत् (दापयेत् HS.) । गृहीतो सुधति क्षिप्रम् । दुष्टगृहीतानामासुरी होमयेत्ततो सुधति सप्ताहेन ॥ तुलसी भूमदा देवी चूर्णस्पृष्टस्तथा वशी । राजभये सुरे-न्द्वरीमार्जनाद्वारणान्तथा ॥ न स्यात्तस्याद्भुतं किञ्चित् शुद्धोपद्रवस्तथा । नानैद्यर्थं नामप्रज्ञत्वं (so 3 Handschriften. प्रयत्नं च unsere HS.) यस्य देव्यासुरी गृहे ॥

106.

23/11 2 BD, 10 Linien Ende des vorigen Jahrh.

Kaivalyopaniṣad, accentuiert. Beginnt: सह नाववतु । etc. अथायत्नायनो भगवन् परमेष्ठिनं परिसमेत्योवाच । अधीहि भगवन्नब्रह्मविद्यां वरिष्ठां सदा सन्निः सेव्यमानां निगूढाम् ।

Schliesst: अनेन ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवतारणम् । तस्मादेवं विदित्वैनं कैवल्यं फलमश्नुते ॥

107.

19/11. 7 Bl., 9 Linien. Etwa 1820.

1) *Gaṇapatyupaniṣad*. Beginnt: सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । etc. ओं नमस्ते अस्तु गणपतये । त्वमेव प्रत्यर्चं तत्त्वमसि । त्वमेव केवलं कर्तासि । त्वमेव केवलं हर्तासि । त्वमेव केवलं धर्तासि । त्वमेव केवलं भर्तासि ।

2) *Gaṇapatīsūkta*. Ein Amalgama von Rv. 8, 81 (ganzer Hymnus). 2, 23, 1. 10, 112, 9. 3, 26, 6. 5, 56, 1.

3) *Manyusūkta*. Rv. X, 83. 84. Vgl. Manyusūktavidhāna Num. 14.

108.

25/11 7 Bl., 9 Liniën. Geschrieben in Ka 1 im J 1809

Turiya gayatrihridaya, das Geheimniss der Gayatri, in Form einer Upanisad, welche anderweitig Gavatriyupanisad genannt wird. Beginnt नमस्कृत्य भगवान्याज्ञवल्क्य स्वयंभुव परिपृच्छति । त्वं नो ब्रूहि भगवन्गायत्र्युत्पत्तिं तुरीयं श्रोतुमिच्छामि । ब्रह्मज्ञानोत्पत्तिं प्रकृतिं परिपृच्छामि ॥ श्रीभगवानुवाच । प्रणवेन व्याहृतयः प्रवर्तन्ते । तमसस्तु परं ज्योतिः । कः पुरुषः । स्वयंभूर्विष्णुरिति । अथ ह्यप्स्वङ्गुल्या मन्ययते । मथ्यमानात्फेनो भवति । फेनाद्बुद्बुदो भवति । बुद्बुदादण्डः भवति । अण्डादाकाशो भवति । आकाशाद्वायुर्भवति । वायोरग्निर्भवति । अग्निरकारो भवति । अकारादुकारो भवति । उकारान्मकारो भवति । मकारादर्धमात्रा भवति । अर्धमात्रान्ता(१)-मेकधा तद्दोकारो भवति । ओकाराद्वपट्टारो भवति । वपट्टाराद्वाहतिर्भवति । व्याहृत्या गायत्री भवति । गायत्र्या सावित्री भवति । सावित्र्या सरस्वती भवति । सरस्वत्यास्तुरीया भवति । तुरीयाया वेदा भवन्ति । वेदेभ्यो ब्रह्मा भवति । ब्रह्मणो लोका भवन्ति । तस्माल्लोकाः प्रवर्तन्ते ।

Schliesst अनेन हृदयेनाधीतेन क्रतुसहस्रेणैष्ट भवति । पष्टि-सहस्रगायत्र्या सिद्धिर्भवति । य इदं नित्यमधीयानो ब्राह्मणः प्रयतः शुचिः सर्वपापं प्रमुच्यते । सर्वपापं प्रमुच्यत इति । ब्रह्मलोके महीयते । ब्रह्मलोके महीयत इति । इत्याह भगवान्याज्ञवल्क्य ॥

109.

92/10 6 Bl. 12 Liniën. Geschrieben von Samatijaka aus Suryapura Sohn von Trivikramaji im J 1689

1) Foll 1^b—5^a *Gayatriyupanisad*

2) Foll 5^a—6^a *Gayatrihridaya* Beginnt ओ अस्मै श्रीगायत्रीकवचमन्त्रस्य मूर्ध्नि ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । शिरसि ऋग्यजु-सामाथर्वाणि कृन्दासि । मुखे ब्रह्मविद्या गायत्रीशक्तिदेवता । हृदये भूर्वोजम् । दक्षक्षेत्रे भुवः शक्तिः । वामक्षेत्रे स्वः कीलकम् । नार्भा श्रीगायत्री प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । Bei der Recitation der einzelnen Wörter und Silben der Gayatri werden verschiedene Teile des Körpers berührt

Schliesst इदं तु कवचं जाप्यं तापत्रयनिवृत्तनम् । चतुःपष्टिकलाविद्याविलासेत्यर्थसिद्धिदम् ॥ etc

110.

30/14. 11 Bl., 9 Linien. Etwa 1810.

Nārāyaṇopaniṣad oder *Yājñīkyupaniṣad*, welche den zehnten Prapāṭhaka des Taittirīyāranyaka bildet. Fragment von Kaṇḍikā 40 bis zum Schluss. Beginnt •सद्योमसदन्ना गोजा etc.

111.

25/13. 2 Bl., 10 Linien. Etwa 1790.

Nārāyaṇopaniṣad zum Atharvaveda gehörig. Beginnt: अथ पुरुषो ह वै नारायणो ऽकामयत प्रजाः सृजेय इति । नारायणात्माणो जायते मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥

112.

23/11. 1 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.

Nārāyaṇopaniṣad. Etwas abgekürzter Text.

113.

18/10. 20 Bl., 7 bis 9 Linien. Geschrieben im J. 1790 von Gopāla für den Papdit Thākuraḍāsa.

Ein Sammelband, enthaltend 7 Schriften.

1) Fol. 1—3. *Nārāyaṇopaniṣad*.

2) Fol. 4. 5. *Brahmavidyopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig. In 14 Versen. Beginnt: ब्रह्मविद्यां प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञानान्मनुत्तमाम् । यद्योत्पत्तिं लयं चैव ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १ ॥ प्रसादान्तःसमुत्पस्य विष्णोरञ्जितकर्मणः । रहस्यं ब्रह्मविद्यायां ध्रुवाग्निः संप्रचक्षते ॥ २ ॥ ओमिच्छिकाक्षरं ब्रह्म यदुक्तं ब्रह्मवादिना । शरीरं तस्य वक्ष्यामि स्थानं कालं लयं तथा ॥ ३ ॥

Schliesst: यस्मिन्संलीयते शब्दस्तत्परं ब्रह्म गीयते । ध्रुवं हि चिन्तयेद्ब्रह्म सो ऽमृतत्वाय कल्पत इति ॥ १४ ॥

3) Fol. 5b—7a. *Oṃkāraṇīrṇaya*. Beginnt: ओं इन्द्रः प्रजापतिं पृच्छति । भगवन्नसूयशिष्यो भूत्वा पृच्छामीति । पृच्छ वत्सेत्यब्रवीत् । किमयमोङ्कारः कस्य पुत्रः कस्यचरः कतिपदः कतिभारः कतिवर्णः किं स्थानं किं गोत्रं किं कारणं किं कर्म किं देवतं etc.

Schliesst: सर्वं यो वदति स सर्ववेत्ता स वैष्णवमैशानं परमनामयं स्थानं गच्छेत् ॥

4) Fol. 7b—12a. *Parabrahmopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig. In 3 Kapiteln. Beginnt: अथास्य पुरुषस्य चत्वारि स्थानानि भवन्ति नाभिर्हृदयं कण्ठो मूर्धेति । तत्र चतुष्पादं ब्रह्म विभाति ॥

Schliesst सर्वव्यापिनमात्मान चोरसर्पिरिवान्वितम् । आत्मवि-
द्यातपोमूल तद्ब्रह्मोपनिषत्परम् । इति तृतीयकाण्डः ॥

5) Fol 12b—15a *Pañcamul hihanumathkaraca* angeblich
aus der Sudarśanasambhita. Beginnt ओ अस्य श्रीपद्ममुखहनुमन्मन्त्रस्य
श्रीरामचन्द्र ऋषिः । हनुमान्यश्चमुखी देवता । अनुष्टुप्छन्दः । ओ हनु-
मानिति बीजम् । वायुपुत्र इति शक्ति । अञ्जनीमुत इति कीलकम् ।
श्रीरामचन्द्रहनुमत्प्रसिद्धये अपे विनियोगः ।

Schliesst दशवार पठेन्नित्यं वैलोक्यज्ञानदर्शनम् । एकादश पठे-
न्नित्यं सर्वसिद्धिं लभेन्नरः । कवचस्य स्मरणेन महाबलसमन्वितः ॥

6) Fol 15b—19b *Bharatasavithi*. Beginnt अवणाञ्जलि-
पुटपेय etc ॥ १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच । ब्रूहि सजय यद्वृत्तं युद्धं तेषां
महात्मनाम् । पाण्डवानां कुरूणां च यत्प्रवृत्तं कुलक्षये ॥ २ ॥ के
तव प्रमुखा वीराः के च तव महारथाः । महाबलालु ये केचित्क्वथ-
ते ऽपि निपातिताः ॥ २ ॥

Am Ende heisst es इमा भारतसावित्री श्राद्धकाले तु यः पठेत् ।
अक्षय्यं च भवेच्छ्राद्धं पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ इमा भारतसावित्री प्रातः-
स्तुत्या यः पठेत् । दिवा वा यदि वा रात्रौ सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ etc
Sieh Num. 181

7) *Suryastava* in 8 Versen. Beginnt उदयगते त्वयि विक-
सति मुकुलति समस्तमस्तमिते विद्ये । न ह्यन्यस्मिन्सुरवर सकल कम-
लायते भुवनम् ॥ १ ॥ जयति जनानन्दकरः करनिकरनिरस्ततिमि-
रसघातः । लोकालोकालोकः कमलारण्यमण्डलः सूर्य ॥ २ ॥

114.

16/8 2 Bl., 6 bis 7 Linien Etwa 1720

Mrityulaṅgalopaniṣad, gewöhnlich *Mrityulaṅgalopaniṣad* ge-
nannt. Beginnt ओ अथ मृत्युलाङ्गुल व्याख्यास्यामः । अथ मृत्यु-
लाङ्गुलमन्त्रस्य अनुष्टुप्छन्दः कालाप्रिरुद्रो देवता वसिष्ठ ऋषिर्यमो
देवता मृत्युपस्थानि विनियोगः ॥

115.

21/10 18 Bl., 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1890

Sundaritāpanti oder *Mahopaniṣad* aus dem Atharvaveda, in
5 Abschnitten. Das erste Blatt und der Schluss fehlt — Die
zweite Upaniṣad beginnt Fol 6b अथातो जातवेदसे सुनवामेत्यादि
पठित्वा त्रैपुरीव्यक्तिं व्याचक्षते ।

116.

21/10 33 Bl., 8 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Atharvaredopaniṣadah, eine mangelhafte Sammlung von Upaniṣads des Atharvaveda, welche von 39 bis 47 sich erstrecken. Fol. 10—48 Fol. 22 24. 26. 27. 31. 47 fehlen.

1) *Mahānārāyaṇopaniṣad* endet Fol. 20a. Beginnt: अग्नस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान् । Stimmt im ganzen mit Taitt. Āraṇyaka X. anuvāka 1—14 überein. 2) *Bṛīhannārāyaṇopaniṣad* Fol. 20a—30b. Beginnt: घृणिः सूर्य आदित्यो ऽर्चयन्ति तपः सत्यम् । Taitt. Āraṇyaka X. anuvāka 15—63. 3) *Sarvopaniṣatsāra* Fol. 30b—33a. Beginnt: कथं बन्धः कथं मोक्षः का अविद्या का विद्येति । 4) *Hansopaniṣad* Fol. 33b—35a. Beginnt: भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । ब्रह्मविद्याप्रबोधो हि केनोपायेन जायते ॥ 5) *Paramahansopaniṣad* Fol. 35a—37a. Beginnt: अथ योगिनां परमहंसानां को ऽयं मार्गस्तेषां का स्थितिरिति नारदो भगवन्तमुपगम्योवाच ॥ 6) *Anandavallī* Fol. 37a—44b. Beginnt: शं नो मिथः शं वरुणः शं नो भवत्वयमा । Taitt. Āraṇyaka Prapāṭhaka 7. 8. 7) *Bhṛiguwallī* Fol. 44b—46b Fragment. Beginnt: भृगुर्वै वारुणिवरुणं पितरमुपससार । Taitt. Ār. 9, 1. Das Bruchstück reicht bis zum Anfang von 10, 3. Blatt 48 enthält das Ende der *Gītrūḍopaniṣad* und den Anfang der *Kaivalyopaniṣad*.

117.

23 1/2/10 1/2. 10 Bl., 10 Linien. Geschrieben von Nārāyaṇadāsa im J. 1666.

Saptasūtra, eine Upaniṣad, welche Śaṅkarācārya zugeschrieben wird. Beginnt: 1) अथ सर्पणविधिः ॥ स्नानं संध्यावन्दनं कृत्वा । ओं ब्रह्मा तृप्यतु । ओं विष्णुस्तृप्यतु । ओं रुद्रस्तृप्यतु । ओं देवास्तृप्यन्तु । ओं वेदास्तृप्यन्तु । ओं गायत्री तृप्यतु ॥ 2) *Aṣṭaśrāddhavidhi* Fol. 1b: प्रथमे देवतायागे देवताचर्यं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । ओं पिण्डचर्यं दद्यादियं भूमिर्गया इदमुदकं दद्यात् ॥ १ ॥ ओं द्वितीये ऋषियागे देवताचर्यं ब्रह्मा ऋषिर्विष्णुर्ऋषो रुद्र ऋषिः । पिण्डचर्यं दद्यादियं भूमिर्गया इदमुदकं फल्यतीर्थस्य ॥ 3) *Homa* Fol. 3a: अथ वीर्याहोमं कुर्याद्विधिवत्पूर्वाभिमुखमग्निं कृत्वा । ओं प्राणापानयानसमानोदाना मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं वीर्या विपाप्मा भूयामं स्वाहा ॥ १ ॥ 4) *Puruṣoccāra* Fol. 3b: ओं विष्णुः परमात्मा देवताहमिति वीजं सो ऽहमनुपमस्त्वानम् । ओं भूः संन्यस्तो ऽहम् । ओं मयः संन्यस्तो ऽहम् । ओं सः संन्यस्तो ऽहम् ॥ 5) *Nirvāṇayoga*

paṭṭa Fol 4a अथ निर्वाणयोगपट्टोच्चारण व्याख्यास्यामः । परमहंसः
 सो ऽह परित्राजकः पश्चिमलिङ्गः ॥ 6) Āsramavivēka Fol 4 b ओं
 अथ भिक्षुकाणां मोक्षार्थिना कुटीचकवह्रदकहसपरमहंसाना चतुर्णां
 विधि व्याख्यास्यामः ॥ 7) Smhasanavogapattā Fol 5b सिंहासन-
 योगपट्टमन्त्रस्य नारायण ऋषिर्नेतिनेतिश्रुतिश्चन्द्रः सर्वविश्वेश्वरो ह-
 रितो ऽहं देवताः सर्वप्रत्ययसाक्षिण इति बीजं मन्त्रावाहन विज्ञानै-
 करसमिति कीलक चैतन्य सो ऽह जपे विनियोगः ॥ 8 ohne Titel
 Fol 5b ओ अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने । सदैकरूप-
 रूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ १ ॥ जगद्गुरुकन्दाय सच्चिदानन्द-
 मूर्तये । गलिताखिलभेदाय नमः शान्ताय वेधसे ॥ 9) Pañcākarina
 Fol 7a ओ अथातः परमहंसाना समाधिविधि व्याख्यास्यामः ।
 सच्छब्दवाच्यमविद्याशबल ब्रह्म ब्रह्मणो ऽव्यक्तमव्यक्तान्महन्महतो ऽहका-
 रो ऽहकारात्पञ्चतन्मात्राणि पञ्चतन्मात्रेभ्यः पञ्चमहाभूतानि etc 10) Mā
 hāvākya Fol 7b अथ महावाक्यार्थप्रबोधप्रकार व्याख्यास्यामः ।
 तत्त्वमसीति सौम्य महावाक्यमिति प्रथम शिष्य प्रतिज्ञापयेद्गुरुस्तेन
 तत्त्वमसीत्यस्मिन्वाक्ये त्रीणि पदानि भवन्ति ॥ 11) Samdhya Fol 9b
 तीर्थं गत्वा पादौ हस्तौ प्रचाख्याचम्य स्तोत्रवन्दन (श्रीच० HS) कृत्वा
 दिग्देवाय नमः । इन्द्राय नमः । अपये नमः । यमाय नमः ।
 नैर्ऋत्याय नमः । etc 12) Manasapañcācāravidhi Fol 10b ओ
 पृथिव्यात्मने परमात्मने गन्धतन्मात्रप्रकृत्यानन्दात्मने परमेश्वराय गन्धं
 परिकल्पयामि नमः । इति कनिष्ठकयोः ॥

118.

20¹/₂/10 7 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1720

Pravaraūdhya, ein Verzeichniss von Risi Familien, aus un-
 bekannter Quelle Unvollständig Erhalten sind 70 kurze Para-
 graphen Der Text ist, wie in den meisten Pravara, sehr verderbt
 Beginnt काश्यपगोत्रस्य काश्यपासितदैवत्तेति त्रिः प्रवरस्य ॥ १ ॥
 काश्यपगोत्रस्य काश्यपावत्सारनैधुवेति त्रिः प्रवरस्य ॥ २ ॥ काश्यपगो-
 त्रस्य काश्याचिणमान्वेति त्रिः प्रवरस्य ॥ ३ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्य-
 पावत्साररैभ्येति त्रिः प्रवरस्य ॥ ४ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपेयकुशि-
 ककीशिककाशकाश्यपेयेति पञ्च प्रवरस्य ॥ ५ ॥

Schliesst शङ्खलिखितगोत्रस्य शङ्खलिखितवैतहव्यरैवेति
 त्रिः ॥ ७६ ॥

119.

23/10. 16 Bl., 7 Linien. Etwa 1680.

Cāturmāsyaḥautraprayoga, das Ritual des Hotri beim viermonatlichen Opfer. Bezieht auf den Śrautasūtra von Āśvalāyana 2, 15 ff. Unvollständig. Beginnt: अथ चातुर्मास्यहोत्रप्रयोगः ॥ तत्र पूर्ववृद्धानरपार्जन्ये । प्रयोगः । नमः प्रवक्तु इत्यादि । पञ्चदश सामिधेन्यः । आवाहनकाले । आज्यभागावावाह्य । अग्निं वैश्वानरमावह । पर्जन्यमा० । देवानाज्यपानित्यादि । उत्तमे प्रयाजे स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहाग्निं वैश्वानरं स्वाहा पर्जन्यं स्वाहा देवा० । वार्षघ्नावाज्यभार्गा । प्रधानस्य वैश्वानरो अजीजनदपिनीं नव्यसी मतिम् । क्षया वृधान ओजसा ॥ ये यजामहे ऽग्निं वैश्वानरम् । पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां etc

Viśvadevaparvan 7 b. Varuṇapraghāsa 11 a. Darauf folgt Śākamedha.

120.

24/11. 6 Bl., 12 Linien. Gute Abschrift vom Ende des 16. Jahrh.

Darsāpūrṇamūsaasthālipāka, das Ritual bei Bereitung der gekochten Opferspeise zur Zeit des Neumonds und Vollmonds. Beginnt: अथ स्थालीपाकः ॥ द्विराचम्य • प्रातरौपासनं जल्वा • समिद्धं चयं वा • आदाय • तिष्ठादिके संकीर्त्य • दर्शपूर्णमासाभ्यां स्थालीपाकाभ्यां यक्ष्ये • इति पठेत् । तत्रेदानीं पूर्णमासेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये । दर्शे तु • पूर्वसंकल्पितेन दर्शेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये इत्येव । तत्रान्वाधानं करिष्ये । देवतापरिग्रहार्थमस्मिन्नन्वाहिते ऽग्नी • अग्निं जातवेदसमिधेन । प्रजापतिं प्रजापतिं चाधारदेवते आज्येन । अग्नीषोमी चक्षुषी आज्येन । अग्निमग्नीषोमी प्रधानदेवते चर्वाज्यद्रव्येण ॥ दर्शे तु • अग्निमिन्द्राग्नी प्रधानदेवते इति विशेषः ॥

Schliesst: ततो ब्राह्मणभोजनसंकल्पः । ततः परिक्षरणदर्भान्नागेभ्यः स्वाहेत्यग्नी जुहुयात् । ततश्चतुर्भिर्यस्य स्मृत्येत्यादिभिर्विष्णुस्मरणं न्यूनातिरिक्तपरिपूरणार्थम् ॥ इति प्रतिपदि कर्तव्यता ॥

Dieses Stück ist nur der Anfang einer Schrift, welche das ganze häusliche Ceremonial behandelte. Dies kann aus der Stelle auf Fol. 2a *पारद्व्याख्यपनयनप्रकरणे चक्ष्यन्ते* geschlossen werden. Citiert werden die Smṛiti von Śāṅkhāyana und Jābali je einmal, ausserdem eine Candrikā (niṣiddham kurvātāp doṣas) und eine Kārika

121

90/11 2 Bl 9 bis 10 L n en Geschrieben von Patfaka Suranandana
e nem Sohn von Patfaka Suranandana im J 1739

Srautapaddhati eine anonyme kurze Erläuterung der Darsa
purnamasesti nach Katyayanas Śrautasutra Adhyaya 2 bis 4 2
Fol 1 fehlt Foll 2—6 haben einen Riss im Anfang Fol 2 a
Linie 4 एव गार्हपत्यदक्षिणाग्नौ । व्याहृतिपक्षे गार्हपत्यदक्षिणाग्न्या-
हवनीयेषु । तूष्णीपक्षे गार्हपत्याहवनीयदक्षिणापिषु । युगपत्तसिदा-
धान मन्वाभावात् । यजमानस्य मासमैधुनसकल्प । अमावास्याया-
मग्निश्च वपन वा ॥

Schliesst तथोरन्तरेणाग्नीषोमावुपाशुयाग । विष्णुर्वा । पक्षे
आदित्वेष्टि । पिण्डपितृयज्ञस्थानङ्गपक्षे प्रेतपितृकस्यापि विकल्प ॥

122

16/11 1 Bl 1 L n en Geschrieben von S varāmaraghava im J 1 40

Darśapaurṇamāsapolsādī arman Darbringungen und Gebete
beim Neumond und Vollmond Beginnt पश्चाद् । वैश्वदेवाग्रम् ।
अग्निमेलनम् । आचमनम् । प्राणायाम । प्रयोग । तिथिर्विष्णु° ।
एवगुणविशेष° । तिथी श्रीपरमेश्वरप्रीतये दर्शपूर्णमासिक पश्चाद्
कर्माह करिष्ये । दशे । दर्शपश्चादिकर्माह करिष्ये । दक्षिणतो ब्रह्मा
सनमास्तौर्य । अग्नेरुत्तरत उपविश्य ब्रह्माण वृणुयात् । विष्णुश्चर्मन्
पश्चादिकर्माख्ये कर्मणि त्व ब्रह्मा भव । भवामि ।

123.

92/11 5 Bl 1 L n en Etwa 1720

Risitarjanakurśah Regeln zur Verehrung der sieben Risi
In 26 Versen Beginnt गणेश पितर मत्वा गुरुमानन्दरूपिणम् ।
संप्रदायानुसारेण वक्ष्यामि ऋषितर्पणम् ॥ १ ॥ पौषस्य रोहिणीमृच
षाष्टका प्राप्य मध्यमाम् । उत्तर्गस्तु प्रकर्तव्य आवस्था गाणकालत ॥ २ ॥
सर्वसभारसयुक्ती गङ्गेत्पुण्यजलाश्रयम् । उदकान्त समासाद्य गुरुशिष्य
जने सह ॥ ३ ॥ कल्केनोद्धर्तयेद्देह स्वस्ति नेत्यनुवाकत ।

Von 4a ab sind Anfänge von Panini's Śikṣa den Vighaṇṭaras
dem Nirukta gegeben

124

96/10 18 Bl 1 L n en Etwa 1 30

Risitarpana nach der Vajasaneyisamhitā Paginiert 1—21
Foll 15—1, fehlen Nach 21 fehlt wahrscheinlich nur ein Blatt
Beginnt अथ ऋषितर्पणानुक्रमो लिख्यते ॥ नद्यादी गत्वा शुची देशे
स्थाप्य प्रथममामलकपिष्टेन स्नानम् । प्रयोग । अवेत्यादि एवमादि

ग्रहगुणविशिष्टायां पुण्यतिथौ श्रावणोत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च छन्द-
सामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये ।

Das Werk hat wenig eigenes, sondern besteht aus Auszügen aus der Vājasaneyisaṃhitā und dem Śatapathabrāhmaṇa.

1) Trikaṇḍikāsūtra bis Fol 3a 9 2) अथ मण्डलं लिख्यते ।
यदेतन्मण्डलं Śp 10, 5, 2. 1—23 und 3, 1 2 bezeichnet mit Sūryo-
psthānam, bis Fol 7a 4 3) इमाविव गोतमभरद्वाजी Śp. 14. 5,
2, 6, bis Fol 8a 2 4) तदाहुः किं छन्दः Śp. 10, 3, 2, 1—13, bis
Fol. 9a 2 5) aṣṭam puro bhuvah etc Vs. 13, 54—58. 6) Die
ṛcāṣah Śp 10, 6, 5, 9. 14, 5, 5. 20 14, 9. 4, 30—33, bis 14b 6.
Von da ab bis gegen den Schluss folgen die pratika der vierzig
Adhyāya der Vs, der 100 Adhyāya des Śp etc. Sieh hierüber
Weber's Katalog 1¹, Num 207.

125.

29/9¹/₂ 4 Bl), 11 Linien Schrift von 1761.

Kuṣaṇḍikā oder Kuṣaṇḍī, die Verwendung von Kuśa-gras bei der Anlegung des heiligen Feuers. Nach dem Ritual des Yajurveda. Beginnt अथ यजुर्वेदिनां कुण्डिकाविधिः ॥ प्राङ्मुख उपविष्टो दर्भ-
पाणिराचान्तो हस्तप्रमाणं स्थाण्डिलं तुपकेशशर्करास्त्रिमृतिरहितायां
भूमौ कृत्वा कुशैस्त्रिः समृज्य ताम्कुशानैशान्यां दिशि निःक्षिपेत् । गो-
मयोदकेनोपलिप्य कुशमूलेन पूर्वाग्निरेखाचयं प्रादेशप्रमाणमुत्तरोत्तर-
क्रमेण कुर्यात् । अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां तद्योत्कीर्णां मृत्तिकामैशान्यां दिशि
निःक्षिप्य गोमयोदकेन पुनरुपलिप्यात्मदक्षिणे कांक्षपात्रेणापिमानाय
ज्वलदपि गृहीत्वा ओं ऋष्यादमपि प्रहिणोमि दूरं यमराज्यं गच्छतु
रिमवाह इत्यनेन नैर्ऋतकोणे प्रक्षिपेत् । ततो ऽपि गृहीत्वा ओं इहै-
वायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति स्थाण्डिलोपरि
गायत्री पठन्नपिमात्रसंमुखं कृत्वा स्थापयेत् । ततः पुष्पचन्दनवासोभि-
र्ब्रह्माणं वरयेत् ॥

Ähnliche Abhandlungen finden sich für die anderen Veden vor.
Sieh Catal. Catal. unter Daśakarmapaddhati.

Schliesst: ततः सूचमूलेन भस्मान्नीय ओं कक्षपस्य आयुषमिति
ललाटे ओं जमदग्नेस्त्यायुषमिति भीमायां यद्वानां आयुषमिति
दक्षयाङ्गमूले ततो अस्तु आयुषमिति हृदि । स्वभिन्ने तत्ते इति
विशेषः ॥ Vājasaneyisaṃhitā 3, 62.

126.

20/10. 4 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Snānarīdhī, Vorschriften über das Baden teils mit Asche,
teils mit Erde. Die beim Baden gebrauchten Sprüche sind vedisch.

Angeblich aus Bandhāyana. Die beiden Teile beginnen 1) अथ भस्मस्नानम् । ईशानाय नमः शिरसि । तत्पुरुषाय नमो मुखे । etc 2) अथातो मृत्तिकास्नानं व्याख्यास्यामः । गृहस्थो वानप्रस्थः परिव्राजको वा अथक्रान्ते° सहस्रपरमा देवीति (Taitt. Āranyaka 10, 1, 7 8) भूमिदूर्वे अभिमन्त्र्य । उद्गतासीति नदीतटाहोष्टमादाय । काण्डा-त्काण्डादिति द्वाभ्या दूर्वामादाय मृत्तिके हन मे पापमिति दूर्वा लोष्टे प्रतिष्ठाप्य ॥

127.

25/15 17 Bl. 8 bis 10 Linien Geschrieben in Nandagrāma im J 1790

Dandaka, ausgewählte vedische Verse für verschiedene Ge-
brauche. Nach der Vājasaneyī-akhā Eingeteilt in 14 Adhyāya
Accentuiert

1) Pratiṣṭha Beginnt पुनन्तु मा देवजनाः — 2) Navagraha-
buti आ हृष्येन रजसा — 3) Navagrahasthāpana अपि दूत
पुरो दधे — 4) Devatasthāpana त्र्यम्बकं यजामहे — 5) Adhūdeva-
tāsthāpana स नः पितेव सूनवे — 6) Pratyadhūdevatasthāpana
आ नो भद्राः क्रतवो — 7) Pūcalokapalasthāpana गणानां त्वा
गणपति — 8) Nāṣṭradevatasthāpana अग्निना तेजसा चक्षुः —
9) Dhruvādisthāpana योगेयोगे तवस्तर — 10) Vedādisthāpana-
mantrāḥ अपिमिले पुरोहित — 11) Dīkṣāsthāpana चातार-
मिन्द्रम् — 12) Purnāhuti चित्ति जुहोमि मनसा — 13) Vaisṇa-
narastuti इन्द्र देवीर्विशो — 14) Amritābhūshekṣh आपो हि षा —

Schliesst सर्वेषां वा एष वेदानां रसो यत्साम सर्वेषामेवैनमे-
तद्वेदानां रसेनाभियिञ्चति ॥ Aus dem Śatapathabrahmana, woher
auch mehrere andere Kandikā entlehnt sind

128.

24/10 32 Bl. 5 bis 8 Linien Geschrieben von Bahūdeva um etwa 1770

Dandaka nach der Vājasaneyī-akhā Stimmt im ganzen mit
der vorangehenden HS überein, nur ist ihm und wieder die Be-
nennung verschieden In 15 Adhyāya Accentuiert Die Ausgabe
von Bombay 1894 enthält in allen Punkten dieselbe Recension
Adhyāya 1 beginnt पवित्रे स्थो वैष्णवी — 2) Samiddhoma 3) Nava-
grahasthāpana 4) Navagrahadevatasthāpana 5) Navagrahadhi-
devatasthāpana 6) Navagrahapratyadhūdevatasthāpana Die übrigen
Titel sind gleich 15 beginnt श्रीवर्चस्वमायुष्य° (Khila im Rv.)

Schliesst गच्छ गच्छ सुरयेष्ट आत्मसारवाहनम् । यत्र ब्रह्मा-
दयो देवास्तत्र गच्छ ऊताशन ॥

129.

21/3. 7 Bl., 7 Linien. Geschrieben im J. 1783 von Mahādeva aus Mahārāstra.

Śikshā Pāṇinīyā, Vedische Phonetik, welche Pāṇini zugeschrieben wird. Beginnt. अथ शिवां प्रवक्ष्यामि पाणिनीयं मतं यथा । शास्त्रानुपूर्वं तद्विद्याद्यथोक्तं लोकवेदयोः ॥ १ ॥

130.

21/10. 11 Bl., 6 Linien. Schrift von 1803.

Śikshā Pāṇinīyā.

131.

23/11. 11 Bl., 5 Linien. Etwa 1840.

Chandas, eines der Vedāṅga, über die vedischen Metra, Piṅgala zugeschrieben

In 18 Kaṇḍikāḥ. Beginnt: मयरसतज्जभनलगसंमितं भ्रमति वाङ्मयं जगति यस्य । स जयति पिङ्गलनामः शिवप्रसादादिशुद्धमतिः ॥ १ ॥ त्रिगुहं विदि भकारं लघ्वादिसमन्वितं यकाराख्यं लघुमध्यमं तु रेफं सकारमन्ते गुहनिबद्धम् । लघुन्त्यं हि तकारं जकारमुभयोर्लघुं विजानीयादादिगुहं च भकारं नकारमिह पैङ्गले त्रिलघुम् ॥ ३ ॥

132.

22/10. 40 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1760.

Śrautaprayogaratna von Narasiṅha, Bruder von Gopinātha, Sohn von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Enkel von Narasiṅha. Der Verfasser erklärt in metrischer Form die Pflichten des Hotri bei verschiedenen Opferhandlungen, indem er Śaunaka und Āśvalāyana zu Grunde legt. Die Handschrift ist unvollständig. Beginnt: प्रणमामि गणाधीशं विघ्नध्वान्तदिवाकरम् । दन्तावलमुखं सान्द्रसिन्दूरारुणवियहम् ॥ वन्दे विष्णुं जगद्धर्म्यं नीलाचलनिवासिनम् । यत्कटाक्षिकदेशाः स्युः कृतकृत्याः सुरा अपि ॥ मीमांसायुगलव्याख्यानपुणं श्रीतकर्मणाम् । विज्ञातारं गुहं नीमि यतिमोक्षरं भारतीम् ॥ प्रणम्य पञ्चाननामुमामृषिं तथा श्रीनकमाश्रयायनम् । करोति तत्सूचं विवो धितार्थं प्रयोगरत्नं नरसिंहयज्वा ॥ नानार्थातिषु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्सराः । युक्तमेतदयुक्तं वा चन्तुमर्हथ सज्जनाः ॥ १ ॥

Daiśapaurṇamāsahantrikārikāḥ in 40 Abschnitten Fol. 10 a. *Agnādheyakārikāḥ* Fol. 11 a. *Anvārambhaṇīyestīkārīkāḥ* Fol. 11 b. *Utsargeṣṭīḥ* Fol. 12 a. *Pannarādheyestīḥ* Fol. 12 b. *Āgrayaneṣṭīḥ* Fol. 13 a. *Āyuskāmeṣṭīḥ* Fol. 13 b. *Putrakāmeṣṭīḥ* Fol. 13 b. *Vibhreseṣṭīḥ* Fol. 14 a. *Pavitreṣṭīḥ* Fol. 14 b. *Mṛigāreṣṭīḥ* Fol. 15 a. *Traidhātaviyestīḥ* Fol. 15 b. *Jāteṣṭīḥ* Fol. 15 b. *Vaiśvadevestīkārīkāḥ*

Fol 17 a Varunapraghāsakārikāh Fol 18 a Sakamedhaparvakārikāh
Fol 20 a Śunāsiriyeṣṭikārikāh Fol 20 a Caturmāsyāni sagunāni
Fol 20 b Brahmatvakārikāh Fol 24 a Agnihotrakārikāh Fol 27 b
Pravāsakārikāh Fol 28 b Diksanlyā Fol 29 a Prāyanlyā Fol 29 b
Ātithyeṣṭi Fol 30 a Pravargyakārikāh Fol 32 a Havirdhāna
pravartanam Fol 33 a Agnisomapranyanam Fol 33 b Prātaranu
vākāh Fol 36 b

Narasimha citiert Bandhājana und den Vṛttikṛt mehrfach,
Siddhāntin einmal

Zu Ende der Darsapaurṇamīsahautrikārikāh giebt der Verfasser
über seine Abkunft folgenden Bericht

जयति स होसलदेशे यामवरो नामतो वसुर्वाकुः ।*)

यच्च श्रीनरसिहो जातस्तसूनुरनुगतः काशीम् ॥

अथ्यन्वयावतंसो नारायणभट्टसङ्गः काश्याम् ।

अम्माया च सुपुत्रं गोपीनाथ विपश्चितं सुपुत्रे ॥

(गोपीनाथबुधानुजयज्वरीममृसिहरचिते ऽस्मिन् ।

श्रीतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सम्यगुक्तानि ॥)

Der Schlussvers kommt aus Bhandarkar's Report für 1883—84
p 344

*) Die Hs यामवरो ऽम्मानामतो वसुर्वानुमन्त्र्यी.

B. Mahābhārata, Rāmāyaṇa und Purāṇas.

133.

31/15 71 Bl., 13 Linien. Geschrieben 1748 in Savaṭjapara
Virāṭaparvan des Mahābhārata

134.

34/14 188 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.
Udyogaparvan. Vom Anfang bis 175, 42

135.

33/13. 53 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.
Śalyaparvan.

136.

27/17. 8 Bl., 13 Linien. Etwa 1800
Aisikaparvan, in dem Sauptikaparvan. Kapitel 10—18.

137.

31/12. 150 Bl., 10 Linien. Etwa 1790.
Rājadharmā aus dem Śāntiparvan.

138.

35/14 52 Bl., 11 Linien. Etwa 1750.
Āpaddharma aus dem Śāntiparvan.

139.

36/17. 6 Bl., 13 Linien. Etwa 1800.
Viśokaparvan.

140.

33/15. 47 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.
Gadāparvan.

141.

30¹/14. 72 Bl., 14 bis 16 Linien. Geschrieben von Mayūrma in
Mudara im J. 1772.

Virāṭaparvan in 67 Kapiteln. Randglossen bis Fol. 27 b.

142.

32/13 149 Bl., 10 bis 15 Linsen Etwa 1810

Danañharma aus dem *Anu-āsanikaparvan* Von Anfang bis 111, 105 क्रीय कार्यासिक दत्त्वा मृतो जायति मानव । चोर-यित्वा नर पट्टं दत्त्वाविक —

143.

32/12 89 Bl. 11 bis 12 Linsen Die älteren Blätter bilden die Mehrzahl und sind etwa um 1700 geschrieben

Asāmedhāparvan Von zwei verschiedenen Händen geschrieben Foll 31 32 61 fehlen

144.

0 9 78 Bl. 7 Linsen Anf. des 18. Jahrh.

Bhagavadgītā, die bekannte und oft edierte Episode aus dem Mahabharata. Oft bloß Gītā genannt. Das erste Blatt fehlt

145.

30 14 105 Bl. 10 bis 11 Linsen Abgeschrieben im J. 1754 in Khasi lelavilla von Kāmakya

Bhagavadgītā Mit dem Kommentar Subodhini von Śrīdhara svamin Dieser beginnt शेषाग्निमुखव्याख्याचातुर्यं त्वेकवक्त्रतः । दधानमद्भुत वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥ १ ॥ श्रीमाधव प्रणम्योमाधव विश्वेशमादरात् । तद्भक्तियन्त्रित कुर्वे गीताव्याख्या सुबोधिनीम् ॥ २ ॥ भाष्यकारमत (i. e. Śāṅkharacārya) सम्यक्तद्व्याख्यातृगिरस्तथा । यथा-मति समालोड्य गीताव्याख्या समारम्भे ॥ ३ ॥

146.

28 9 91 Bl., 10—13 Linsen Geschrieben 1780

Bhagavadgītā mit der Subodhini

147.

33 17 41 Bl. 7 Linsen Abschrift von 1824

Bhagavadgītā mit einer unternehmen Übersetzung in Gujarati

148.

30 13 112 Bl., 8 bis 15 Linsen Etwa 1710

Bhagavadgītā mit der Subodhini Blatt 1 welches die Vorrede enthält, fehlt

149.

22 9 73 Bl. 9 bis 15 Linsen Etwa 1680

Bhagavadgītā mit der Subodhini Folia 2—6 13—19 25, 26 31 70 75 77 78 86 87 fehlen Am Ende fehlt nur das letzte Blatt

150.

27/12. 203 Bl., sehr selten mehr als 8 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā, Text und Kommentar. Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der *Subodhini*, aus der die *Vulgata* sich entwickelt hat. Beginnt:

एकं यज्जनयत्यनेकतनुभृत्संस्थान्यजसं मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप्त न सिक्तं जलैः । कालेनापि न जीर्यते ऊतभुजा नो दह्यते क्लियते नाद्भिस्तत्सकलस्य बीजमस्रद्रुह्याभिधं धीमहि ॥ १ ॥ यी-
मत्पद्मजतार्चपन्नगशुकप्रह्लादभीष्मोद्भवव्यासाकूरपराशरधुवमुखान्वन्दे मुकुन्दप्रियान् । धैर्यीर्यैरिव पावितं त्रिभुवनं रत्नैरिवालङ्कृतं सदैवै-
रिव (siddhanghaur iva B) रचितं सुखकरिन्दुरैरिवाप्यायितम् ॥ २ ॥*)

Die Erklärung von 1, 1 2 diene als Probe. हे संजय मामकाः दुर्योधनादयः च अन्ये पाण्डवा युयुत्सवः योदुकामा धर्मक्षेत्रे धर्म-
प्रसवभूमौ कुरोः क्षिप्रं कुरुक्षेत्रं तस्मिन् कुरुक्षेत्रे समवेताः मिलिताः सन्तः किमकुर्वत किं विदधुः ॥ १ ॥ तु पुनः तदा तेषु मिलितेषु सत्सु राजा दुर्योधनः अनेकवीरसमुदाये लब्धदोष्टिः दुःखेन योध-
यितुं शक्यः आचार्यं धनुर्वेदोपदेष्टारं द्रोणं उपसंगम्य संगतो भूत्वा वचनं अगन्तरं उच्यमानं अब्रवीत् उक्तवान् । किं कृत्वा । पाण्ड-
वानां अनीकं पाण्डवानां सैन्यं बृहद् सूचीबृहद्वरचमसंपन्नं दृष्ट्वा अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol. 13 b (B. 14 b). 2) Fol. 38 a (40 b). 3) Fol. 51 a (53 b). 4) Fol. 68 b (67 b). 5) Fol. 72 b (76 b). 6) Fol. 85 b (91 a). 7) Fol. 98 b (101 a). 8) Fol. 101 b (111 a). 9) Fol. 111 a (123 a). 10) Fol. 120 b (135 b). 11) Fol. 137 a (155 b). 12) Fol. 143 a (163 a). 13) Fol. 154 a (175 b). 14) Fol. 161 b (184 b). 15) Fol. 170 a (194 a). 16) Fol. 176 b (201 b). 17) Fol. 184 b. Fol. 155 fehlt.

151.

24/10. 206 Bl., selten mehr als 7 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā mit demselben Kommentar (B). Foll. 78. 136. 137 fehlen. Schliesst im Anfang von 17, 28.

152.

26/11. 227 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Natapadra von Devadāsa, Sohn von Dāmodara, im J. 1516.

Pl. . . . .

nach
2, 11
schäd

Śaṅkarācārya. Śaṅkara
mit der Erklärung von
1 mehrere in den be-
fehlen.

*) Der Anfang des *Nārāyaṇapurāṇa*.

Adhyāya 2 endet Fol 27a 3 Fol 41a 4 Fol 59a 5
Fol 72b 6 Fol 88b 7 Fol 96a 8 Fol 104a 9 Fol 113b
10 Fol 122b 11 Fol 137a 12 Fol 144a 13 Fol 169a
14 Fol 176a 15 Fol 183a 16 Fol 189b 17 Fol 195b

153.

23/10 54 Bl., 10 bis 12 Längen Etwa 1810

Bhagaradgītā Die ersten fünf Kapitel, mit einer anonymen Übersetzung in Hindi, in welcher Śridhara's Kommentar berücksichtigt wird Die Einleitung von Śridhara ist dem grösseren Teile nach übersetzt

154.

16/10 3 Bl., 8 Längen Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Mukundadasa Kēyastha einem Sohn von Ramaji

Saptasloki Gītā Sieben ausgewählte Verse aus der Bhāgavadgītā Diese ursprünglichen 7 sind im CC p 695 sub voce angegeben Durch Zutreten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen Beginnt अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेदव्यास ऋषिः श्रीकृष्णः परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्दः । ओमित्येकाक्षरेति बीजं सर्वतः पाणिपादान्तमिति शक्तिः । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचेति कीलकं श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थं सूक्तगीतामन्त्रमालास्तोत्रजपे विनियोगः ॥ ओमिति सर्वतः स्थानं कविमूर्ध्वमतः परम् । सर्वस्य मन्मनायेति सूक्ता गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मा गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पाण्डव । तेनाह सप्तभिः श्लोकैः स्तुत एव न सशयः ॥ २ ॥

155.

22/10 6 Bl. 11 bis 14 Linien Etwa 1800

Asvīnīśrīgāhīyā, Nilakanthas Kommentar zu dem Hymnus an die Asvinen aus dem dritten Adhyāya des Ādiparvan des Mahābhārata. Beginnt तमुपाध्यायः प्रत्युवाचाश्विनीं सुहि । तौ त्वा चक्षुष्मन्तं कर्तारविति ॥

156.

16/9 34 Bl., 8 Linien Etwa 1820

Katyāyanīstava, das 23 Kapitel des Bhīṣmaparvan In 29 Versen Arjuna preist Katyāyanī oder Durgā vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kaurava Beginnt संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रवल दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो सयामाभिमुखे स्थितः । पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ संजय उवाच ॥

150.

27/12. 203 Bl., sehr selten mehr als 11 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā, Text und Kommentar. Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der Subodhinī, aus der die Vulgata sich entwickelt hat. Beginnt: एकं यज्जनयत्यनेकतनुभृत्संस्थान्यजसं मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप न सिक्तं जलिः । कालेनापि न जीर्यते ऊतभुजा नो दह्यते स्त्रियते नाद्विस्तृतकलस्य बीजमसरुद्रह्याभिधं धीमहि ॥ १ ॥ श्री-मत्पद्मजतार्च्यपद्मगुणप्रह्लादभीष्मोद्धवव्यासाक्रूरपराशरध्रुवमुखान्वन्दे मुकुन्दप्रियान् । चैत्तीर्थैरिव पावितं चिभुवनं रत्नैरिवालंकृतं सद्भिदै-रिव (siddhaugbhar iva B) रचितं सुखकरैश्चन्द्रैरिवापायितम् ॥ २ ॥*)

Die Erklärung von 1, 1. 2 diene als Probe: हे संजय मामकाः दुर्योधनादयः च अन्ये पाण्डवा युयुत्सवः योदुकामा धर्मक्षेत्रे धर्म-प्रसवभूमौ कुरोः चैवं कुरुक्षेत्रं तस्मिन् कुरुक्षेत्रे समवेताः मिलिताः सन्तः किमकुर्वत किं विदधुः ॥ १ ॥ तु पुनः तदा तेषु मिलितेषु सत्सु राजा दुर्योधनः अनेकवीरसमुदाये लब्धदोषिः दुःखेन योध-यितुं शक्यः आचार्यं धनुर्वेदोपदेष्टारं द्रोणं उपसंगम्य संगतो भूत्वा वचनं अनन्तरं उच्यमानं अग्रवीत् उक्तवान् । किं कृत्वा । पाण्ड-वानां अनीकं पाण्डवानां सैन्यं व्यूढं सूचीव्यूहरचनासंपन्नं दृष्ट्वा अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol. 13 b (B. 14 b). 2) Fol. 38 a (40 b). 3) Fol. 51 a (53 b). 4) Fol. 63 b (67 b). 5) Fol. 72 b (76 b). 6) Fol. 85 b (91 a). 7) Fol. 93 b (101 a). 8) Fol. 101 b (111 a). 9) Fol. 111 a (123 a). 10) Fol. 120 b (135 b). 11) Fol. 137 a (155 b). 12) Fol. 148 a (163 a). 13) Fol. 154 a (175 b). 14) Fol. 161 b (184 b). 15) Fol. 170 a (194 a). 16) Fol. 176 b (201 b). 17) Fol. 184 b. Fol. 155 fehlt.

151.

24/10. 206 Bl., selten mehr als 7 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā mit demselben Kommentar (B). Foll. 78, 136, 137 fehlen. Schliesst im Anfang von 17, 28.

152.

26/11. 227 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Natsapdra von Devadāsa, Sohn von Dāmodara, im J. 1516.

Bhagavadgītā mit dem Kommentar von Śaṅkarācārya. Śaṅkara nach einer allgemeinen Einleitung beginnt mit der Erklärung von 2, 11. Foll. 1, 105, 108, 109, 114, 115 und mehrere in den beschlagnigten Blättern des achtzehnten Kapitels fehlen.

*) Der Anfang des Nāradyāpurāṇa.

Adhyāya 2 endet Fol 27a 3 Fol 41a 4 Fol 59a 5
Fol 72b 6 Fol 88b 7 Fol 96a 8 Fol 104a 9 Fol 113b
10 Fol 122b 11 Fol 137a 12 Fol 144a 13 Fol 169a
14 Fol 176a 15 Fol 183a 16 Fol 189b 17 Fol 195b

153.

23/10 54 Bl., 10 bis 12 Linien Etwa 1810

Bhagavadgītā Die ersten fünf Kapitel, mit einer anonymen Übersetzung in Hindi, in welcher Śrīdhara's Kommentar berücksichtigt wird. Die Einleitung von Śrīdhara ist dem größeren Teile nach übersetzt.

154.

16/10 3 Bl., 8 Linien Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Makundadāsa Kāśastha, einem Sohn von Rāmaji

Saptastōtri Gītā Sieben ausgewählte Verse aus der Bhagavadgītā. Diese ursprünglichen 7 sind im CC p. 695 sub voce angegeben. Durch Zutaten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen. Beginnt अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेदव्यास ऋषिः श्रीकृष्णः परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्दः । ओमित्येकाधरेति बीजं सर्वतः पाणिपादान्तमिति शक्तिः । अहं स्या सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचेति कीलक श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थं सूक्तगीतामन्त्रमालास्तोत्रजपे विनियोगः ॥ ओमिति सर्वतः स्नानं कविमूर्ध्वमतपरम् । सर्वस्य मन्त्रमाद्येति सूक्ता गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मां गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पाण्डव । तेनाहं सप्तभिः श्लोकिः स्तुत एव न संशयः ॥ २ ॥

155.

22/10 6 Bl., 11 bis 14 Linien Etwa 1860

Āśvīnīyāgādhya, Nilakantha's Kommentar zu dem Hymnus an die Āśvinen aus dem dritten Adhyāya des Ādiparvan des Mahābhārata. Beginnt तमुपाध्याय प्रत्युवाचाश्विनीं सुहि । तां स्तां चक्षुष्मन्तं कर्तारविति ॥

156.

10/1 4 Bl., 8 Linien Etwa 1860

Kātyāyanīstava, das 23. Kapitel des Bhāṣyaṭīkā. In 29 Versen Arjuna preist Kātyāyana oder Durjaya vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kaurava. Beginnt संशय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रवनं दृष्ट्वा युदाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितायैव कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो संग्रामाभिमुखे स्थितः । पराजयाय गच्छतां दुर्गन्तोऽप्यमुदीरय ॥ संशय उवाच ॥

एवमुक्तो ऽर्जुनः संख्ये वासुदेवेन धीमता । अवतीर्य रथात्पार्थः स्तो-
त्रमाह कृताञ्जलिः ॥ अर्जुन उवाच ॥ ओं नमस्ते सिद्धसेनानि त्रयं
मन्दरवासिनि । कुमारि कालि कापालि कपिले कृष्णपिङ्गले ॥

Schliesst. यत्र धर्मा द्युतिः कान्तिर्यत्र ह्रीः श्रीस्तथा रतिः ।
यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः ॥

157.

22/10. 16 Bl., 6 bis 7 Linien. Geschrieben im J. 1777.

Gajendromokṣanūdhyaṃya, die Befreiung eines Elephanten von
einem Krokodil durch Vermittelung des Viṣṇu. 158 Verse. An-
geblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo sich diese Er-
zählung nicht findet. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ मया हि देव-
देवस्य विष्णोरमिततेजसः । द्युताः संभूतयः सर्वा गदतस्तत्र सुप्रत ॥ १ ॥
यदि प्रसन्नो भगवाननुयाहो ऽस्मि वा यदि । तदहं श्रोतुमिच्छामि
नृणां दुःस्वप्ननाशनम् ॥ २ ॥ स्वप्ना हि सुमहाभाग दृश्यन्ते ऽत्र शुभा-
शभाः । फलानि ते प्रयच्छन्ति तद्गुणान्येव भार्गव ॥ ३ ॥

Schliesst: गीता सहस्रनामैव सारराजमनुस्मृतिः । गजेन्द्रमोक्षार्थं
चैव पञ्च रत्नानि भारते ॥ १५८ ॥

158.

19¹/₂/10¹/₂. 15 Bl., 9 Linien. Abgeschrieben für Hariḍāsa Vāṇanāva
von Kṛiṣṇadāsa im J. 1802.

Gajendramokṣa. Hier in 156 Versen.

159.

25/9. 43 Bl., 9 Linien. Etwa 1700.

Nalopākhyāna aus dem Mahābhārata. Grosse Stücke davon.

160.

24/11. 8 Bl., 10 Linien. Geschrieben im J. 1809.

Bhīṣmastavarāja oder einfacher *Stavarāja*, eine Anrufung
von Kṛiṣṇa durch Bhīṣma. Aus dem 47. Kapitel des Śāntiparvan
des Mahābhārata. 126 Verse. Mehrere Verse am Schluss sind
zur Belobung des Hymnus von einem späteren Verfasser zugefügt.

Beginnt: जनमेजय उवाच । शरतस्ये शयानस्तु भारतानां पितामहः ।
कथमुत्सृष्टवान्देहं कं च योगमधारयत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ।
शृणुष्ववहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । भीष्मस्तु कुरुशार्दूल
देहोत्सर्गं समाश्रयेत् ॥ २ ॥

Schliesst: स्वराजः समाप्तो ऽयं विष्णोरद्भुतकर्मणः । गाङ्गेयेन
पुरा गीतो महापातकनाशनः ॥

161.

16/10 20 Bl. 7 Linien Geschrieben in Stambhatīrtha von Kīma-
candra, Sohn von Kīhnaji im J 1623

Mahādevasahasranāman oder *Śivasahasranāman*, tausend
Namen des Śiva, aus dem Ānuśāsanaṅkapaṛyaṇ (13, 1104 Calc 13,
16, 67 Bombay) des Mahābhārata 151 Verse Fol. 2 3 17
fehlen Beginnt उपमन्युस्त्वाच ॥ एव स्तुतो महादेवस्तण्डिना ब्रह्म-
वादिना । उवाच भगवान्देव उभया सहितः प्रभुः ॥ १ ॥

162.

22/10 8 Bl., 10 Linien Schrift von 1809

Vīṇusahasranāman, tausend Namen des Viṇu, aus dem
Mahābhārata (Ānuśāsanaṅkapaṛyaṇ 13, 149) Beginnt वैशपायन
उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मान्गोपेण पावनानि च सर्वशः । युधिष्ठिरः शं-
तमव पुनरेवाभ्यभाषत ॥

163.

25/12 14 Bl. 9 Linien Geschrieben in Sarat etwa um 1710

Vīṇusahasranāman

164.

26/14 12 Bl., 10 Linien Lima 1810

Vīṇusahasranāman

165.

18/9 19 Bl. 9 Linien Etwa 1780

Vīṇusahasranāman Die bloßen Namen mit om und namo
ohne Text, 2 B १ विश्वस्त्री नमः २ ओ विष्णवे नम ३ ओ वष-
ट्काराय न •

166.

29/13 61 Bl., 10 bis 11 Linien Etwa 1770

Vīṇusahasranāman, mit einem Kommentar von Śaṅkarācārya
Der letztere beginnt श्रीसच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायारुणिकारिणे ।
नमो वेदान्तवेदाय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ १ ॥ यस्य धारणमात्रेण
जन्मसंसारबन्धनात् । विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ २ ॥
कृष्णविपायनं व्यामं सर्वलोकहिते रतम् । वेदाब्जभास्करं यन्दे शमा-
दिनिलय मुनिम् ॥ ३ ॥ सहस्रमूर्तेः पुरुषोत्तमस्य सहस्रनेत्राननपाद-
बाहोः । सहस्रनाममवतं प्रशस्तं निरुच्यते जन्मजरादिशान्ति ॥ ४ ॥

167.

21/12 109 Bl., 9 und 10 Linien Etwa 1820

Vīṇusahasranāman mit Śaṅkarācārya's Kommentar

168.

20/12 16 Bl., 9 bis 10 Linien. Schrift von 1817.

Viṣṇusahasranāman aus dem Mahābhārata. 800 (nicht 1000) Epitheta von Viṣṇu mit vorangegehendem om vor jedem Namen im Dativ und folgendem namaḥ Grade so wie in der vorhergehenden Nummer 165 Die Unterschrift hat den Titel Caturthyantadivyaśaśanāma Beginnt ॐ विश्वस्यै नमः १ ॐ विष्णवे नमः २ ॐ वषट्काराय नमः ३ ॐ भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ४

169.

14¹/₂/9 20 Bl., 7 Linien. Etwa 1780.

Viṣṇusahasranāman

170.

31/0. 8 Bl., 9 Linien. Bengali Schrift. Geschrieben von Paramānanda-dāsa'sya Dīnavai-nava um etwa 1810

Viṣṇusahasranāman

171.

10/0. 40 Bl., 7 bis 11 Linien. Geschrieben in Dhātṛīpura von Durla-bharam, Sohn von Jayananda, etwa um 1790.

Viṣṇusahasranāman. Nach den ersten 15 Versen wird auf Fol. 3a bis 6a die nyāsa genannte Formel gegeben. Von da ab bis Fol. 41b werden auf dem oberen und unteren Bande die im Text enthaltenen Namen und Epitheta Viṣṇu's abgesondert mit oder ohne om und folgendem namaḥ aufgezählt, z. B. ॐ भावाय नमः । भूतात्मने नमः ।

172.

20/14¹/₂. 37 Bl., 12 bis 17 Linien. Schrift von 1819.

Viṣṇusahasranāman mit Śaṅkarācārya's Kommentar.

173.

25/11. 46 Bl., 9 Linien. Schrift vom Ende des 17. Jahrh.

Sanatsujātīya aus dem Udyogaparvan (42—46 Ed Bombay) des Mahābhārata. Mit einem anonymen Kommentar. Dieser beginnt: नमः पुंसे पुराणाय पूर्णानन्दाय विष्णवे । निरस्तनिखिलध्वान्ततेजसे विश्वहेतवे ॥ १ ॥ नम आचार्येभ्यो ब्रह्मविद्भ्यः । सनत्सुजातविवरणं संवेपतो जिज्ञासूनां सुखावबोधायारम्भते ॥ स्वतश्चित्सदानन्दाद्वितीयो ऽप्यात्मा स्वाश्रययाविद्यया स्वानुभवगम्यया etc

174.

15/0. 13 Bl., 7 Linien Etwa 1810.

Sāvitrījapa aus dem Ānuśāsanikaparvan des Mahābhārata (Adhy. 150 Ed. Bombay). Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महामाज सर्वशास्त्रविशारद । किं जप्यं जपतो नित्यं भवेद्धर्मफलं

महत् ॥ १ ॥ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वापि कर्मणि । दैवे वा
आद्यकाले वा किं जयं कर्मसाधकम् ॥ २ ॥ 80 Verse

175.

20 1/2/3 ॥ III, 9 bis 10 Linien Etwa 1830

Sūryastotra, Lob des Sonnengottes Aus dem Mahābhārata,
Vaniparvan 3, 13—18 Beginnt जनमेजय उवाच ॥ कथं कुहणा-
मृषमः स तु राजा युधिष्ठिरः । विप्रार्थमारोधितवान्सूर्यमद्भुतवि-
क्रम ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वनावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा
समाहितः । कण च कुरु राजेन्द्र सर्वं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ २ ॥ धीम्येन
च यथा पूर्वं पार्थाय सुमहात्मने । नामाष्टशतमाख्यात तच्छृणुष्व न-
हामते ॥ ३ ॥ Die Unterschrift am Ende ist इति श्रीशारङ्गपर्वणि
सूर्यवरदानस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

176.

23/11 2 Bl., paginiert 4 und 5 8 Linien Etwa 1790

1) Ein Fragment, betitelt *Sūryarūdhana*, 1—15 Verse aus
dem Aranyakaparvan des Mahābhārata, Kapitel 1 Beginnt [ए]तद्वै
कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः । नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शक्रेण सुमहा-
त्मना ॥ 39 ॥ = 3, 28 शक्राच्च नारदः प्राप्य etc 12 = 3 79
सुरगणपितृयज्ञसेवित etc 3, 33 = 3 29 सूर्योदये यः सुसमाहित
पठेत् 3, 14 = 3, 10 इमं स्तव देववरस्य यो नरः 1, 35 = 3, 11

2) शनिश्चरस्तोत्रं 6 Verse zum Lobe des Planeten Saturn Aus
einer unbekannten Quelle Lautet श्रीरामानुजाय नमः ॥ नीलाम्बर-
शूलधरः किरीटी गृध्रस्थितः खड्गधरो धनुष्मान् । चतुर्भुज सूर्यसुत
प्रशान्तः सदास्तु मह्यं वरदो ऽस्तु मन्दः ॥ १ ॥ पिप्पलायन उवाच ॥
नमस्ते कोणसखाय पिङ्गलाय नमो नमः । नमस्ते बभ्रुरूपाय कृष्णाय
च नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते चान्तकाय च ।
नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सौरये विभो ॥ ३ ॥ नमस्ते मन्दसंज्ञाय
शनिश्चर नमो ऽस्तु ते । कोणस्थः पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो रौद्रो ऽन्तको
यमः ॥ ४ ॥ सौरिः शनिश्चरो मन्दः पिप्पलादेन सन्तुतः । ध्वजिनी
ध्वाङ्गिणी चैव अजा मेयी च सप्तमी ॥ ५ ॥ एतास्तु शनिभार्यायाः
प्रातरुत्थाय यः पठेत् । तस्य शनिश्चरीपीडा न भवेच्च कदाचन ॥ ६ ॥

177.

22 13 8 Bl. 11 Linien Etwa 1750.

Anusmṛti Verhörung des Vishnu rettet in allen Nöten In
100 Versen angeblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo

sich diese nicht finden. Indessen sagen beide Handschriften Mahābhārata Viṣṇudharmottare. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ महामते महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । अचीणकर्मबन्धस्तु पुरुषो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ मरणे यज्जपेज्जायं यं च भावमनुस्मरन् । परं पदमवाप्नोति तस्मै ब्रूहि महामुने ॥ २ ॥ शौनक उवाच ॥ इदमेव महाराज पृष्टवांस्ते पितामहः । भीष्मं धर्मविदां श्रेष्ठं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । प्रयाणकाले यच्चिन्त्यं मोक्षार्थं तत्त्वचिन्तकैः ॥ ४ ॥ किं नु स्मरन्कुर्वेष्ट मरणे पर्युपस्थिते । प्राप्नुयात्परमां सिद्धिं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst: इमां रहस्यां परमामनुस्मृतिमधीत्य बुद्धिं लभते च नैष्ठिकीम् । विहाय दुःखानि विमुच्य संकटात्स वीतरागो विचरेन्न-हीमिमाम् ॥ ९६ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु तपोध्यानसमाधिभिः । नराणां चीणपापानां कृष्णे भक्तिः प्रजायते ॥ ९७ ॥ न वासुदेवात्परमस्ति मङ्गलं न वासुदेवात्परमस्ति पावनम् । न वासुदेवात्परमस्ति कामदं न वासुदेवं प्रणिपत्य सीदति ॥ ९८ ॥ गतागता निवर्तन्ते चन्द्रसूर्या-दयो यहाः । अद्यापि न निवर्तन्ते द्वादशाक्षर-(i. e. om namo bhaga-vate Vāsudevāya)चिन्तकाः ॥ ९९ ॥ आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः । इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणः सदा ॥ १०० ॥

178.

25/12. 9 Bl., 7 Linien. Etwa 1770.

Anusmṛiti. Fol. 2 fehlt.

179.

15/9. 10 Bl., 7 Linien. Geschrieben 1773 Savāljāipuramadhye.

Anusmṛiti in 73 Versen.

180.

22/10. 6 Bl., 11 Linien. Etwa 1860.

Anusmṛiti.

181.

15/9. 5 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1820.

Śivarātrivratamāhātmya, eine Feier, welche Nachts am vierzehnten Tage der dunklen Hälfte des Monats Phālguna zu Ehren Śiva's gehalten wird. Angeblich aus dem Śāntiparvan Mokṣa-dharma des Mahābhārata. In diesem findet es sich nicht vor. Sieh Śivarātrivrata aus dem Skandapurāṇa. 56 Verse. Beginnt: युधि-

धिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ गाङ्गेय विजितेन्द्रिय । देवाना-
मपि सर्वेषां व्रतं पूर्वं श्रुतं मया ॥ १ ॥ रुद्रस्यापि व्रतं ब्रूहि भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि विधिना वद महाप्रभो ॥ २ ॥
व्रतानि ब्रूहि लोके सर्वसिद्धिकराणि च । मनुष्यैस्तानि कृतानि
सेतिहासानि तानि वै ॥ ३ ॥ तथान्येषां च देवानां न श्रुतं तु शिव-
व्रतम् । शिवरात्रिव्रतं ब्रूहि कृपया मे पितामह ॥ ४ ॥ भीष्म उवाच ॥
साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । शिवव्रते महापुण्ये यत्ने
बुद्धिः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ शिवव्रतं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वदुः-
खप्रशमनं सर्वग्रहविनाशनम् ॥ Von Vers 17—44 folgt eine Erzäh-
lung von einem Jäger, der der Jagd und allen Lasten ergeben,
durch Verehrung eines Laṅga von Śiva unter seine Scharen ver-
setzt wurde. In Vers 46 ff. heisst es भीष्म उवाच ॥ फाल्गुन-
स्यासिते पक्षे चतुर्दश्या नराधिप ॥ ४६ ॥ प्रातस्तस्यात्समुत्थाय नियमः
क्रियते नरैः । प्रातःस्नानं प्रकृतं च निराहारव्रतं तथा ॥ ४७ ॥ तद्दिने
वर्जयेत्सोमं कामं क्रोधं मदं तथा । रात्रौ जागरणं कुर्यात्प्रीतवाद्या-
दिसंयुतम् ॥ ४८ ॥ ताम्रपात्रे शिवं स्थाप्य दुग्धेनानेन (vielleicht
आग्नेन) स्नापयेत् । अर्कपुष्पैस्तथा पक्षैस्तथा धत्तूरकैरपि ॥ ४९ ॥

182.

13/9 14 Bl., 7 Lumen Fehlerhafte Abschrift Geschrieben von Rup-
rāma Miśra im J. 1796

Bhāratasūtrī, ein Bericht über die Tode des Mahābhārata
und über den Tod der Anführer in dem entscheidenden Kampf
zwischen den Kauravas und Pandavas 88 Verse. Beginnt द्विपा-
यनोऽष्टपुटनिःश्वृतमप्रमेयं पुण्यं यन्निवमथ पापहरं शिवं च । यो भारतं
समधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुष्करजलेरभिषेचनेन ॥ १ ॥ अच-
तुर्वदनी प्रह्लादा etc ॥ २ ॥ यो गोशतं कनकशृङ्गमयं ददाति etc ॥ ३ ॥
मुनिं क्षिप्रान्धुधाभासं वेदव्यासमकल्पयन् । वेदव्यासं सरस्वत्या व्यासं
व्यासं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वारवत्या स्थिते कृष्णं समा-
ह्वय युधिष्ठिरः । सद्यर्थं प्रेषयामास सोऽगच्छदक्षिणापुरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इमां भारतसावित्रीं प्रातस्तथाय यः पठेत् । दिवा
वा यदिवा रात्रौ समेषु विषमेषु च ॥ ८६ ॥ न भयं विद्यते किञ्चि-
त्कार्यसिद्धिर्भविष्यति । अहोरात्रिष्ठतं पापं नृणामानो न लिप्यते ॥ ८७ ॥
संवत्सरं कृतं पापं पठ्यमाने विनश्यति ॥ ८८ ॥ Nicht aus dem Mahā-
bhārata. Das unter 11, 6 gegebene Stück fängt hier im vierund-
vierzigsten Vers an

183.

27/15. 336 Bl., 15—21 Linien. Etwa 1650.

Harivaṅśa, ein Supplement zum Mahābhārata. Beginnt: जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः । यस्यास्यकमलग्नितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ॥ १ ॥

Fol 333 fehlt Fol. 334 a enthält das Ende von Kapitel 29, 81, bis 30, 35 nach der Ausgabe von Bombay 1862. Querfolio

184.

28/12 30 Bl., 11 Linien Etwa 1850

Kailāsayātrā aus dem Harivaṅśa. Unvollständig. Enthält 18 Kapitel und 13 Verse des 19., nach der Ausgabe von Bombay 72—90. Beginnt: जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान्विष्णुर्देवदेवो जनार्दनः । गतः किलासशिखरमास्रयं शंकरस्य च ॥ १ ॥ नारदाद्यैस्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः । तत्र दृष्टो महादेवः शंकरो नीललोहितः ॥ २ ॥ केशवेन पुरा विप्र कुर्वता तप उत्तमम् । अर्चिंती देवदेवेन शंकरेति नः श्रुतम् ॥ ३ ॥ Rukmiṇī wünscht einen Sohn zu erlangen Kṛiṣṇa begibt sich auf den Kailāsa und tbt dort Kasteiung um Śiva's Gunst zu erlangen. Śiva gewährt ihm Pradyumna d. i. Smara als ältesten Sohn. Abenteuer Kṛiṣṇa's auf der Reise nach dem Kailāsa Lobpreisung von Kṛiṣṇa auf Śiva und von Śiva auf Kṛiṣṇa.

185.

27/11. 108 Bl., 9 bis 11 Linien Abschrift vom Anfang des 17. Jahrh.

Itihāsaśamuccaya, 32 Erzählungen aus dem Mahābhārata, mit teilweiser Abkürzung und Veränderung des Textes. Das Nähere ist in Catal. Oxf. Nr. 38 mitgeteilt. Es fehlen Blatt 1 und 18—18.

1) Yudhiṣṭhiraśokāpanoda oder Śyenajidākhyāna XII, 27 (Bombay). 2) Gāntamīlābhakāśamvāda. 6. Śaktiprasthāya. 7) (Fol. 20 a) Śudaiśanopākhyāna. 8) Svāganarakākhyāna. 9) Kapotākhyāna. 10) Durgatitarāṇa 11) Saptarsisamvāda 12) (Fol 40 a) Lobhākhyāna. 13) Tulādhāra-Jāyulisamvāda 14) Kuṇḍadbāropākhyāna. 15) Mañjigita. 16) Bodhyagita. 17) Indrakāśyapāśamvāda. 18) (Fol 52 b) Pitāputrasamvāda 19) Sukānuśāsana. 20) Bhūmidāna. 21) Gopradāna. 22) (Fol. 68 a) Annadāna 23) Tilapradāna 24) Nṛṅgākhyāna 25) Cyāvananaghusasamvāda 26) Mānasatīrthayātrā. 27) Brahmanatyāvidhi. 28) (Fol. 84 b) Mānsabhaśaṇṇanīśedha. (Nicht im Mahābhārata). 29) Naghusayudhiṣṭhīrasamvāda. 30) (Fol. 102 b) Bahulopākhyāna 31) Yamasuvratāsamvāda 32) Nārada-puṇḍarīkaśamvāda. Als Abschluss folgt ein Kapitel genannt Saṃsārakūpavarṇana

186.

27/11 4 Bl., 10 Linien Abschrift von etwa 1790

Gaṅgāmāhātmya, die fünfte Erzählung des Itihāsasamuccaya
Beginnt: बृहस्पतिसमं बुद्ध्या शक्रतुल्यपराक्रमम् । शरतल्पगतं भीष्म-
मुपयो द्रष्टुमाययुः ॥ १ ॥

187.

30/12 75 Bl., 11 bis 14 Linien Gute Schrift vom Anf des 18 Jahrh

Itihāsasamuccaya Beginnt या कुन्देन्दुतुपारहारधवला या
शुभवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना । या
प्रह्लाद्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता सा मां पातु सरस्वती
भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥ जितमजितेन भगवता जलनिधिशयनेन
जलदण्डेन । वसुधोदरणरसातलपङ्काङ्कितगण्डतुण्डेन ॥ १ ॥ पुनरपि
जितं भगवता हिरण्यकशिपोरुरःस्थलं येन । कुलिशादपि कठिनतर
किसलयमिव कररुहेर्भित्तम् ॥ २ ॥ पाराशर्यवचःसरोजममलं गीतार्थ-
गन्धोत्कटं नानाख्यानसुकेसर हरिकथासंवोधनावोधितम् । लोके
सज्जनपट्टदैरहरहः पेपीयमानं मुदा भूयाद्भारतपङ्कज कलिमलधसिन-
श्रेयसे ॥ छप्पद्वैपायनं व्यासं विद्वि नारायणं विभुम् । को ह्यन्य
पुण्डरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेत् ॥ मतिमन्यानमाविध्य येन वेदमहार्ण-
वात् । जगद्धिताय जनितो महाभारतचन्द्रमाः ॥ प्रायशो मुनयः सर्वे
केवलात्महितोद्यताः । द्वैपायनो हि भगवान्सर्वभूतहिते रतः ॥ स्मृति-
स्तुत्यो हि कथान्यो येन लो- - - - श उच्यते ॥ पुण्डरीकस्य सवाद
नारदेन महर्षिणा । द्वाविंशकमिति प्राङ्गरितिहाससमुच्चयम् ॥ अत्रै-
वानुक्रमो ज्ञेयस्तन्महाभारते बुधे । एवं द्वाविंशदाख्यान (akhyanam
MS) इतिहाससमुच्चयः ॥ वीणि श्लोकसहस्राणि तथा पद्यशतानि च ।
श्लोकाश्च सप्ततिसात्र सख्याता इति बुध्यताम् ॥ जनमेजय उवाच ॥
उपित्वा द्वादशाब्दानि etc

Die Anordnung der 32 Erzählungen weicht in einzelnen
Stücken ab 1) Yudhisṭhiraśakopinoda oder Syenapādhyaṇa
Fol 5b 2) Gṛntamilubdhikasamvāda Fol 8b 3) Mudgalo-
pākhyāna Fol 12a 4) Śivacaritra oder Syenakapotiya Fol
14b 5) Gaṅgāmāhātmya Fol 16b 6) Saktuprasthitya Fol 19b
7) Sudarśanopākhyāna Fol 21b 8) Śvaigamarakākhyāna Fol
23b 9) Kapotākhyana Fol 28b 10) Durgatitarana Fol 29b
11) Saptarśisamvāda Fol 33a 12) Lōbhākhyana Fol 33b
13) Tulādhāra-Jaṇḍasamvāda Fol 35b 14) Kuṇḍalharopākhyana
Fol 37b 15) Mañkigṛta Fol 38b 16) Bodhyanahucāsamvāda
Fol 39b 17) Indrakāyaprasamvāda Fol 41b 18) Pītāputrasam-

vāda Fol. 44 b. 19) *Sukānuśāsana* Fol. 48 b. 20) *Bhūmidāna* Fol. 50 b. 21) *Gopradāna* Fol. 52 a. 22) *Annadāna* Fol. 54 a. 23) *Tilapradāna* Fol. 56 a. 24) *Ṇṛigākhyāna* Fol. 58 a. 25) *Cynvananahusaṣampvāda* Fol. 60 b. 26) *Mānasatīrthayātrā* Fol. 61 b. 27) *Brahmahatyānirdeśa* Fol. 62 a. 28) *Śṛīgūlavānarasaṁvāda* Fol. 62 b. 29) *Suvarṇadāna* (diesem Ms. eigen und nicht aus dem *Mahābhārata*) Fol. 63 a. 30) *Māṁsabhakṣaṇanirdeśa* Fol. 65 a. 31) *Yudhiṣṭhīranahusaṣampvāda* Fol. 70 a. 32) *Bahulākhyāna*. Am Ende fehlt ein Blatt.

Fol. 92 ist zweimal bezeichnet

188.

39/16 32 Bl., 10 Linien. Um 1820

Kuśalaṅkṣāna, die Erzählung von Kuśa und Lava, den beiden Söhnen des Rāma. Kapitel 25—36 im *Jaiminibhārata* beginnt:

जिमिनिर्वाच ॥ संयामस्त्वभवद्राजम्भुवाहमपार्थयोः ।
यथा कुशस्य रामस्य वाजिमेधये धृते ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं
रामः कुशं पुत्रं शमयच्छरवृष्टिभिः । कथं च तेन पुत्रेण जितो रामो
रणाजिरे । रामो न वेत्ति तं सूनुमेतन्मे विसराद्दद ॥ जिमिनि-
वाच ॥ शृणु राजन्महाबाहो रामस्य चरितं महत् । विसरेण यथा-
पूर्वं वदतो मे निशामय ॥ Sieh Weber's Berlin Katalog I, p. 115.

189.

23/11. 8 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Jaldeva im Jahr 1682

Dharmasaṁvāda, ein Kapitel aus dem *Jaiminibhārata*, in 120 Versen. Blatt 2 fehlt. Beide Hss. sind in so schlechtem Zustand, dass der Anfang ohne Besserung gegeben wird: जनमेजय उवाच । द्वापरे च समुत्पन्ने नगरे च हस्तिनापुरे । गुरुणा पृच्छतो राजा जनमेजय महावलीः ॥ १ ॥ कथं विपागरूपेण धर्मो याति युधिष्ठिरः । एवं सर्वे हि तौ सूर्यौ कथयन्तु महामुनिः ॥ २ ॥ विशपायन उवाच । शृणु राजा प्रवक्ष्यामि कथयामि न संशयः । एकदा सर्वदेवेषु इंद्रदेव्या सर्वे मुनिः ॥ ३ ॥

Schliesst: धर्मे निहन्यते ययः धर्मे निहन्य शयः धर्मे निहन्यते व्याधिजतो धर्मस्ततो ययः ॥ १२० ॥ Nach Vollendung des Pferdeopfers unterhält sich Yudhiṣṭhira mit einem Fremden, der sich zuletzt als der Gott Dharma zu erkennen gibt.

190.

25/12 8 Bl., 9 Linien. Schrift von 1820

Dharmasaṁvāda.

191.

27/13¹/₂ 119 Bl., 10 bis 11 Linien Schrift von 1852

Rāmāyana Balakāṇḍa, das erste Buch in 77 Kapitel Die ersten sieben Bl. fehlen Beginnt in der Mitte von 2, 7

192.

23¹/₂/10 11 Bl. 7 Linien Etwa 1870

Rāmāyana Das erste, ein Inhaltsverzeichnis des ganzen Werkes enthaltende, Kapitel des Balakāṇḍa Vorangehen acht Verse zum Lobe des Gedichtes, beginnend (स) जयति रघुवशतिलकः कौशल्याहृदयनन्दनो राम. । etc (Mabānātaka 1, 3) Drei von diesen finden sich in Schlegels Ausgabe p 3

193.

33/16 105 Bl., 11 Linien Schrift von 1864

Rāmāyana, Sundarākāṇḍa, das fünfte Buch.

194.

33/15 185 Bl., 12 Linien Geschrieben von Josi Ramanarayana im J 1868

Rāmāyana, Yuddhākāṇḍa, das sechste Buch

195.

38/10 128 Bl., 10 Linien Schrift von 1520

Rāmāyana, Yuddhākāṇḍa

196.

24/11 174 Bl., 9 bis 13 Linien Schrift von 1760

Rāmāyana, Uttarakāṇḍa, das siebente Buch

197.

33/14 5 Bl., 10 Linien Etwa 1830

1. *Adityahridaya*, das 107 (resp in der Bombayer Ausgabe das 106) Kapitel im Yuddhākāṇḍa des Rāmāyana 31 Verse Beginnt ततो युद्धपरिस्थान्त समरे चिन्तया स्थितम् । रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥

2 Fol 3a *Viṣṇupāñjara*, ein Hymnus auf Viṣṇu, in 22 Versen Aus dem Brahmandapurāṇa Beginnt ओ अस्य श्री-विष्णुपञ्जरस्तोत्रमन्त्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । श्रीविष्णु परमात्मा देवता । अहं बीजं सोहं शक्तिः । etc Das Dhyāna beginnt परं परस्मात्प्रकृतेरनादिमेकं निविष्टं ब्रह्म गूढायाम् । सर्वालयं सर्वचराचरस्य नमामि विष्णुं जगदेकनाथम् ॥ १ ॥ ओं विष्णुपञ्जरं महादिव्यं सर्वदुष्टनिवारणम् । उग्रतेजो महावीर्यं सर्वशत्रुनिहन्तनम् ॥ २ ॥

Schliesst: जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके । ज्वाला-
मालाकुले विष्णुः सर्वे विष्णुमयं जगत् ॥ २२ ॥

3. Fol 4b. *Rāmagītāstotra*, ein wertloses Machwerk in
7 Versen, welches Rāmānuja zugeschrieben wird. Beginnt: श्री-
रामो राघवश्चैव कौशलेन्द्रकपीश्वराः । देवदेवपतिः साक्षी जगत्ताता
जगत्पिता ॥ १ ॥

4. Fol 5a. *Saptaśloki Bhagavadgītā*. Schon in Nummer 154
besprochen.

5. Fol 5b. *Catuṣśloki Bhāgavata*. Sieh Nummer 203, 2.

6. *Sarasvatīdhārasanāman*, zwölf Namen der Sarawati,
ŚaṅkaraĀcārya zugeschrieben. Beginnt सरस्वती मया दृष्टा वी-
णापुस्तकधारिणी । हंसवाहनसमायुक्ता विद्यादानकरी मम ॥ १ ॥
प्रथमं भारती नाम द्वितीयं च सरस्वती । तृतीयं शारदा देवी
चतुर्थं हंसवाहिनी ॥ २ ॥

198.

19/12 9 Bl, 9 Linien. Etwa 1860

Bhavānīstava aus der *Mānavīyasamhitā* des Ādityapuriāṇa,
das 40. Kapitel. Dieses ist das fünfzigste Kapitel im Saurapurāṇa
(Ed. Ānandāśrama). Beginnt: सूत उवाच । तत्रोपविश्य मुरराट्पूज्य-
मानो वरासने । अश्वरोगणगन्धर्वसिद्धविद्याधरोरगैः ॥ सहस्रानु-
चराणां च देवतानां महीजसाम् । निर्जराणां च यस्त्रिंशत्कोटिभिः
परिवारितः ॥ सोऽभिषिक्तस्ततः सर्वैर्बृहस्पतिपुरोगमैः । वैलोक्येऽस्मि-
न्पुनः शक्रश्चक्रे राज्यमकण्डकम् ॥ Die versammelten Rīṣi preisen
vor Indra die Macht der Bhavānī

Schliesst: सूत उवाच ॥ एष मुनीनां गदितं भवान्याश्चरितं
शुभम् । श्रुत्वा पुरंदरः श्रीमाभक्त्या परमया दिवाः ॥ आराधया-
मास तदा पार्वती परमेश्वरीम् । वराश्च विविधोत्प्लब्धा चक्रे राज्य-
मकण्डकम् ॥

199.

24/10 52 Bl, 10 Linien. Etwa 1700

Garuḍapurāṇe Prētakalpa, der zweite Teil des *Garuḍapurāṇa*,
der von den Verstorbenen in der Unterwelt handelt. Die Hand-
schrift enthält 26 Kapitel und einen Teil des 27. Beginnt:
नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ नैमिवे निमिषेवे मुनयः शीनका-
दयः । सत्त्वं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ॥ २ ॥ Diese 27 Kapitel
entsprechen in der Calcuttaer Ausgabe von 1891 in 4° den Kapiteln
12—38. — Den Schluss des dritten Kapitels bildet der bekannte
Vers यावत्स्वस्थमिदं शरीरमवजं etc.

200.

27/13 37 Bl., 12 Linien Schrift von 1636

Garudapurāṇe Saroddhāra, ein Auszug aus dem Pretakalpa des Garudapurāṇa, in 10 Kapiteln. Entspricht im allgemeinen den ersten elf Kapiteln der genannten Calcuttaer Ausgabe. Beginnt धर्मदृढवदमूलो वेदस्तन्धः पुराणशाखाद्यः । अतुकुसुमो मोक्षफलो मधुसूदनपादयो जयति ॥ १ ॥ Florenzer Katalog, Nummer 15

201.

33/14 28 Bl., 13 bis 15 Linien Geschrieben von Amareśvara, Sohn von Bhata Suresvara

Garudapurāṇe Saroddhāra, ein verschiedener Auszug aus dem Pretakalpa, in 14 Kapiteln. Kapitel 1 entspricht dem 12 Addhyāya, 4 = 20, 6 = 22, 8 = 26, 9 = 4, 10 = 27 etc

202.

27/12 8 Bl., 12 Linien Geschrieben von Mulaśikara im J. 1850

Kōkīlāvrata aus dem Nāradyapurāṇa. Beginnt एवमुक्तेति ममेहजन्मनि जन्मान्तरोपार्जितानि [पापानि] तेषां परिहारार्थमवैध-व्यप्राप्त्यर्थं कौकिलाव्रताद्भूतं यथामिलितोपचारद्रव्यैः षोडशीपचारैः पूजनमहं करिष्ये । आपाढीपौर्णिमामारभ्याष्टमीपर्यन्तं सुगन्धपुष्पैः सहितामलकद्रव्यैर्णोदूर्तनं कृत्वा शिरसि धृत्वा स्नानं कार्यम् । Das Parāṇa beginnt सूत उवाच । किलासशिखरे रम्ये देवदेवं जगद्गुरुम् । पार्वतींश्च गणैर्युक्तं क्रीडन्तं परया मुदा ॥ १ ॥ Es folgt dieselbe Erzählung, aber minder ausführlich, von Dakṣas Opfer, wie in dem Kōkīlāvrata aus dem Bhṛguvyākṛapurāṇa

203.

21/11 3 Bl. 10 Linien Etwa 1790

Prabodhāvrata oder *Bodhāvrata*, ein Fest, welches beim Erwachen des Viṣṇu am elften Tage der lichten Hälfte des Monats Kārttika gefeiert wird. Aus dem Nāradyapurāṇa, in 28 Versen. Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ देवकीनन्दनाच्युत । एकादश्याः प्रबोधिण्या ब्रूहि धर्मं प्रसादत ॥ १ ॥ कथं देव प्रबोधोऽस्य कथं कार्यं व्रतं तदा । किं किं विधानं का पूजा सर्वं ब्रूहि चतुर्भुज ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वसुदेवेन न पित्रा पृष्टो गर्गः पुरा गुरुः । एतदेवं व्रतं प्राह तत्तस्मै तद्ब्रूयामि ते ॥ ३ ॥ गर्ग उवाच ॥ वसुदेव महाभाग शृण्विदं व्रतमुत्तमम् । एकादश्याः प्रबोधिण्या विख्यातं व्रतमुत्तमम् ॥ ४ ॥ कार्तिकस्यामने पक्षे संप्राप्तिं दशमीदिने । पूर्वं तु नियमं कुर्याद्दिनत्रितयसमितम् ॥ ५ ॥

204.

25¹/₄/11. 102 Bl., 9 bis 12 Linien. Geschrieben in Sūryapura von Bhavṛāṇśaṅkara im J 1738 Das in Ziffern beigefugte Samvat 1787 ist falsch

Purusottamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Schaltmonats (A.) Angeblich aus dem Bṛihannāradiyaṇapurāṇa, wo es sich nicht vorfindet 30 Kapitel Beginnt: वन्दे वन्दार-सन्दारं वृन्दावनविनोदिनम् । वृन्दावनकलानाथं पुरुषोत्तममह-तम् ॥ १ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव etc. ॥ २ ॥ निमिपारण-माजमुर्मनयः सद्यकाम्यया । असितो देवलः पेलः सुमन्तुः पिप्पला-यनः ॥ ३ ॥ सुमतिः काञ्चपचैव जवात्तिर्भृगुरङ्गिराः । वामदेवः सुतीक्ष्णश्च शरभङ्गश्च पर्वतः ॥ ४ ॥

avidhi. 3) Adhimāsasya Vai-
5) Viṣṇor Golokagamana.
himāsasya nāmaśvāpaprāpti
8) Kumārivilāpa. 9) Durvāsastapovanāgamana. 10) Kumārīśivārā-
dhanodyoga 11) Śivavākya (Kanyāvaradāna C.). 12) Purusotta-
mopadeśa. 13) Dṛiṭadhanvanomanahkheda. 14) Dṛiḍhanvopākhyāna.
15) Sudevavarapradāna. 16) Sudevapiṭibodha. 17) Sudevavilāpa.
18) Sudevaputrajīvana 19) Dṛiḍhadhanvopākhyāne Puruṣottama-
māhātmyakathana. 20) Dṛiḍhanvopākhyāna. 21) Dṛiḍhadhanvopā-
khyāne pūjanavidhi (Puruṣottamapūjanavidhi B). 22) Niyamakathana
(Puruṣottamavrataniyamakathana B.). 23) Dṛiḍhanvopākhyāna. 24)
Dṛiḍhadhanvopākhyāne dīpanmāhātmyakathana. 25) Dṛiḍhadhanvopā-
khyāne udyāpanavidhikathana.* 26) Kadaryopākhyāna. 27) (Kapi-
janmani B) Kadaryopākhyāne vimānāgamana. 28) Āhnikakathana.
29) Pativratādhāmanirūpaṇa. 30) Śravaṇaphalakathana. — Fol. 18
fehlt. Bei der Zählung ist 79. 80 ubergangen, doch fehlt nichts.

205.

33/16. 63 Bl., 13 bis 14 Linien Etwa 1830

Puruṣottamāhātmya in 31 Kapiteln (B.). — Nach 13 folgt
die Pagination 15, aber es fehlt nichts

206.

24/15. 63 Bl., 14 bis 16 Linien. Etwa 1750.

Puruṣottamāhātmya. Hier in 32 Kapiteln (C.). Das dreissigste
Kapitel hat keine Unterschrift, das einunddreissigste ist Bhagavan-
māhātmyaprasādamahimakathana genannt.

207.

16/2. 3 Bl., 8 Linien. Etwa 1860.

Nṛisīṅhakatāca. Angeblich aus dem Nṛisīṅhapurāṇa. Beginnt:
अनेकमन्दकोटिस्थं नृसिंहनाम समुच्चरेत् (samācareṭ MS) । अनेकवि-

* B. schließt hier als 26 ein Kapitel Niyamatyāga ein.

धरक्षाया विपरोगादिनिवारणम् ॥ १ ॥ ओं अस्य श्रीलक्ष्मीनृसिंह-
मन्त्रकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । ओं बी बीजम् । रीं
शक्तिः । ओं ऐं स्त्री कीलकम् । ओं श्रीनृसिंहो देवता । मम सर्व-
रोगनाशनाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ अथ न्यासः । ओं बी
अङ्गुष्ठाभ्या नमः । ओं प्री तर्जनीभ्यां नमः । ओं ह्री मध्यमाभ्या नमः ।
ओं री अनामिकाभ्या नमः । ओं प्री कनिष्ठिकाभ्या नमः । श्री कर-
तलकरपृष्ठाभ्या नमः ॥ एव हृदयादि । मन्त्रः । ओं बी प्रीं ह्रीं व्रीं
त्रै नमः ॥ ध्यानम् । सत्यज्ञानमुखस्वरूपममल बीराब्धिमध्ये स्थितं
योगारूढमतिप्रसन्नवदन भूपासहस्रोच्चलम् ॥ etc

Der Schluss mit allen Fehlern der HS lautet किलय किलय
मर्दय मर्दय चूर्णं चूर्णं रीं रीं निरोधतानां ये ये मर्दिरोधताना
सर्वचिन्ताहरणं दह दह मथ मथ पच पच चूर्णय चूर्णय चक्रेण गदा
वज्रेण भस्मिकुल २ स्वाहा । ओं श्री श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं
नृसिंहाय नमः स्वाहा ॥ इति श्रीनृसिंहपुराणे ब्रह्मासावित्रीसंवादे
नृसिंहकवच संपूर्णम् ॥ Nur das achtzehnte Kapitel im Nrisimba
purana (Aṣṭāksaramahātmya) lässt sich mit diesem Kavaca irgend
wie vergleichen

208.

31/14 40 Bl., 10 bis 11 Linsen Abschrift von etwa 1700

Kārttikamahātmya, über die Heiligkeit des dem Krishna ge-
weiheten Monats Kārttika Aus dem Uttarakhanda des Padmapurana
In 29 Kapiteln Beginnt श्रीमद्भरु महाराज कृपासिन्धु जगत्प्रियम् ।
वन्दे गुरु महेशाख्य जगद्वन्दितवन्दितम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्रिय
पतिभयानकय गते देवर्षिसत्तमे । ह्योत्कृष्टज्ञानना सत्या वासुदेवमया-
ब्रवीत् ॥ २ ॥ धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सफल जीवित च मे । मज्जन्मनि
निदाने च धन्यो ती पितरौ मम ॥ ३ ॥

Der Text stammt im ganzen mit Oxford Nummer 59 überein,
wo das nähere angegeben ist

209.

28/12 57 Bl. 10 Linsen Abschrift von 1749

Kārttikamahātmya, angeblich aus dem Uttarakhanda des
Padmapurana In 15 Kapiteln Eine ganz verschiedene Version
Beginnt ऋषयो नैमिषारण्ये श्रुत्वा नामसहस्रकम् । मुख्य शिवरहस्य
च भूयो देवर्षिमब्रुवन् ॥ १ ॥ स्वायम्भुव कृतार्था. सस्त्वदनुग्रहतो
वयम् । यद्रहस्य हरेर्नाम श्रुत त्वन्मुखपङ्कजात् ॥ २ ॥ इदानीमीदृश
धर्म हरेरत्यन्ततोषणम् । व्रत किञ्चिद्ददास्माकं दृढा भक्तिर्यथा हरी ॥ ३ ॥

नारद उवाच ॥ शृण्वन्तु मुनयः सर्वे गुह्याद्गुह्यतरं महत् । व्रतं तद-
भिधास्यामि श्रुतं मे ब्रह्मणो मुखात् ॥ ४ ॥ इदमेव पुरा पृष्टो मया
लोकपितामहः । हरैराराधनविधिं मह्यमाह प्रहर्षितः ॥ ५ ॥ ब्रह्मो-
वाच ॥ धन्यो ऽसि वत्स यत्पृष्टं श्रीकृष्णाराधनव्रतम् । सर्वयज्ञतपो-
दानफलं श्रीकृष्णभक्तिदम् ॥ ६ ॥ द्वादशस्वपि भासेषु कार्तिकः कृष्ण-
वृक्षभः । तस्मिन्तं पूजितो विष्णुरनेकैरुपचारकैः ॥ ७ ॥ ददाति विष्णवं
लोकमित्येवं निश्चितं मया । यथा दामोदरो भक्तवत्सलो विदितो
जनैः ॥ ८ ॥ तस्यायं तादृशो मासः स्वल्पमप्युपकारकः । कार्तिके
भूमिशायी यो ब्रह्मचारी हविष्यभुक् ॥ ९ ॥ पलाशपत्रे भुञ्जानो
दामोदरमथार्चयेत् । स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे हरिसंनिधौ ॥ १० ॥
दिव्यकान्तविमानाग्रे वसते स हरः पुरे ।

Jālandharopākhyāna Fol. 8a. Dhūmrakeśopākhyāna Fol. 18a.
Agnistrahārttikēyasamvāde Pañcamaḍamāhātmya Fol. 21 b. Bindu-
mādhavāvirbhāvaḡarnana Fol. 28 b. Navamīmāhātmya Fol. 83 a.
Kūsmāṇḍadānamāhātmya Fol. 39 a. Dhātrīmāhātmya Fol. 45 a.
Bhīṣṡnavratavidhi Fol. 46a Munīṣaunakādināradasamvāde pañcadaśo
'dhyāyaḡ Fol. 57 b.

210.

25/11. 43 Bl., 9 Linien. Schlechte Abschrift vom J. 1734.

Kārttikamāhātmya aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa.
Dieselbe Version wie in der vorangehenden Handschrift, aber hier
in zehn Kapiteln.

211.

26/11. 36 Bl., 10 Linien. Abschrift von 1677.

Kārttikamāhātmya aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa,
in 10 Kapiteln. Beginnt: सूत उवाच । पुरा कलियुगस्यादौ ब्रह्म-
लोकगतो मुनिः । ददर्श लोकनाथेऽं ध्यायमानं जनार्दनम् ॥ २ ॥

Madanālasopākhyāna Fol. 5b. Jālandharopākhyāna Fol. 11a.
Dhūmrakeśopākhyāna Fol. 19 a. Rādhikopākhyāna Fol. 21b.
Pañcabopākhyāna Fol. 28a. Vratavidhāna Fol. 31b. Bhīṣṡmapañca-
kamāhātmya Fol. 35a.

212.

21/10. 26 Bl., 13 Linien. Die meisten Blätter dieser Handschrift sind
durch langen Gebrauch abgerieben. Schrift vom Ende des 16. Jahrh.

Kāśīmāhātmya, die Heiligkeit von Benares. Aus dem Pātāla-
khaṇḍa des Padmapurāṇa in 5 Kapiteln. Beginnt: सूत उवाच ॥
एकदा सुवमासीनं रेवायाः पुलिने भृगुम् । मुनयो विनयोपेताः
पप्रकुर्नोमहर्षणम् ॥ १ ॥ मुनय ऊचुः ॥ भगवन्सर्वतत्त्वज्ञ तत्त्वं यत्तव
निश्चितम् । निर्वाणपरिनिर्वाणकारणं मुक्तिकाङ्क्षितम् ॥ १ ॥ यन्म-
द्रहस्यं वेदानां तन्निःकृष्य विविच्य च । ब्रूहि नः

तत्त्वत ॥ ३ ॥ वय हि मोयया भृगुधा निश्चय न लभामहे । सूत
उवाच ॥ एव पृष्ट स भगवान्भृगुस्तत्त्वार्थदर्शन ॥ ४ ॥ यदुवाच
तदाख्यामि तच्छृणुष्व समाहिता ।

213.

94/9 38 Bl., 8 Lumen Gute Handschrift von etwa 1600
Kāsimahatmya

214.

28/18 48 Bl. 11 Lumen Etwa 1750

Gitamahatmya die Heiligkeit der Bhagavadgita in einem
Dialog zwischen Lakṣmī und Kṛṣṇa aus dem Uttarākhaṇḍa des
Padmapurāṇa in 18 Kapiteln Die Wichtigkeit der einzelnen Ge-
sänge der Bhagavadgita wird in je einem Kapitel durch eine Legende
bewiesen Dies ist der Hauptgegenstand des Werkes Beginnt
अतसीपुष्पसकाश खगेन्द्रासनमच्युतम् । शयान शेषशय्याया महाविष्णु-
मुपासहे ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ कदाचिदासने रम्ये सुखासीन मुर-
द्विपम् । आनन्दयिषी लोकाना लक्ष्मी पप्रच्छ सादरम् ॥ २ ॥
लक्ष्मीरुवाच । शयानुरसि दुग्धाब्धा भगवन्केन हेतुना । उदासीन
इवैश्वर्ये जगन्ति स्थापयन्नपि ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति देव्या वच
श्रुत्वा मुरभिज्ञानमर्भितम् । (B भगवान्ममुरव्यय) । उवाच सत्त्वया
वाचा विक्षयस्तेरलोचन ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नाह सुमुखि
निद्रालुर्निज माहेश्वर मह । दृशा तत्त्वानुवर्तिन्या पश्याम्यन्तर्निम
प्रया ॥ ५ ॥ कुशाग्रया धिया देवि यदन्तर्योगिनो हृदि । पश्यन्ति
यच्च वेदाना सार मीमासते भृशम् ॥ ६ ॥ तदेकमजर ज्योतिरात्म-
रूपमनामयम् । अखण्डानन्दसदोहनियन्दि द्वैतवर्जितम् ॥ ७ ॥ यदा-
श्रया जगद्वृत्तिर्यन्मया चानुभूयते । न येन रहित किञ्चिज्जगत्त्रयच-
राचरम् ॥ ८ ॥ निर्मथ्य वज्रधा लोके वेदशास्त्रासुधि सुधी ।
द्विपायनी यदासाद्य गीताशास्त्र निरुपवान् ॥ ९ ॥ यदास्त्राय महा-
नन्दमङ्गीकृतमना सदा । निद्रालुरिव देवेशि दुग्धाब्धौ प्रतिभामि
ते ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति तस्य मुरारातेर्मितमानन्दं वच ।
प्रहर्षोत्फुल्ललोलाची लक्ष्मी श्रुत्वा विसिक्खिये ॥ ११ ॥ श्रीरुवाच ॥
भवानेव हृषीकेश ध्येयो ऽसि यमिना सदा । तस्मात्त्वत्त पर ना-
न्यदिति कीतूहल हि मे ॥ १२ ॥ चराचराणा लोकाना कर्ता हर्ता
स्वय प्रभु । यथा स्थितस्ततो ऽन्यस्त्व यदि मा बोधयाच्युत ॥ १३ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ मायामयमिदं देवि वपुर्मे न तु तात्त्विकम् । स-
ष्टिस्थित्युपसहारक्रियावृन्दसमन्वितम् ॥ १४ ॥ अतो ऽन्यदात्मनो रूप
द्वैताद्वैतविवर्जितम् । भावाभावविनिर्मुक्तमाद्यन्तरहित प्रिये ॥ १५ ॥

व्यापकं च सदाज्योतिः परानन्दैकसुन्दरम् । रूपमैश्वर्यमात्मैकगम्यं
गीतासु कीर्तितम् ॥ १६ ॥

Adhyāya 2 beginnt: श्रीभगवानुवाच ॥ आदिमस्यैवमाख्यान-
मुदीरितमनुत्तमम् । शृणु माहात्म्यमन्येषामध्यायानामपीन्द्रे ॥ १ ॥
दक्षिणस्यां दिशि श्रीमानासीद्वृणुयुतो महान् । पुरे पुरंदराह्वाने देव-
शर्मति विश्रुतः ॥ २ ॥ Adhy. 3 जनस्थाने जडो नाम द्विजन्मा
कौशिकान्वयः । हित्वा जात्युचितं धर्मं वणिग्वृत्त्यां मनो दधे ॥ १ ॥
Adhy. 4. चतुर्थस्यापि माहात्म्यमाख्यास्याम्यधुना शृणु । बदरीत्वं
समुत्सृज्य येन कन्ये दिवं गते ॥ १ ॥ Adhy. 5. पञ्चमस्याधुना देवि
माहात्म्यं लोकपूजितम् । कथयामि समासेन सावधानं शृणु मिथे ॥ १ ॥
पिङ्गलो नाम मद्रेषु पुष्कत्सपुरे द्विजः । अवदाते कुले जातो विश्रुतो
वेदवादिनाम् ॥ २ ॥ Adhy. 6. षष्ठाध्यायस्य माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि
वरानने । यदाकर्णयतां नृणां मुक्तिः करतले स्थिता ॥ १ ॥ अस्ति
गोदावरीतीरे प्रतिष्ठानं पुरं महत् । पिप्पलेशाभिधानो ऽहं यत्रास्मि
स्मरन्लौचने ॥ २ ॥ etc.

Schliesst: दिव्यमष्टादशाध्यायमाहात्म्यं कथितं मया ॥ ४२ ॥
यस्य श्रवणमात्रेण महापापिः प्रमुच्यते । भक्तिद्यापि भवेत्तस्य स्थानं
विष्णोश्च संनिधौ ॥ ४३ ॥ Sieh Weber's Katalog Nummer 1529.

Auf Seite 47 b findet sich ein Hymnus an Śiva in 10 Versen.
अथ बाणकृतं पद्यम् । बाण उवाच ॥ शिव शंकर सर्वहराय नमो
भवभीत महेश्वर भीम नमः । कुसुमायुधदेहविनाश etc.

215.

22/15. 87 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1790.

Gītāmāhātmya. Diese Handschrift ist im ganzen korrekter
als die vorhergehende.

216.

22/13. 6 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.

Pippalamāhātmya, die Heiligkeit der *Ficus religiosa*, aus dem
Padmapurāṇa. In 108 Versen. युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि पिप्पल-
माहात्म्यं विस्तरान्ने पितामह । कथमस्य च पुण्यत्वं सर्ववृक्षेषु भारत ॥ १ ॥
को विधिः पूजने तस्य पूजनात्किं फलं भवेत् । केन प्राक्पूजितस्या-
सीत्कस्मिन्नहनि पूजनम् ॥ २ ॥ कथं नारायणांशस्त्वमस्मिन्नाङ्गमनी-
पिणः । एतन्ने विस्तरात्सर्वं पृच्छतो वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ श्रीभीष्म उवाच ॥
शृणु राजन्महाबाहो शशिवंशविवर्धन । सर्वदेवमयो ऽयत्नः सर्वतीर्थ-

मयस्तथा ॥ ४ ॥ न पिप्पलसमो लोके पवित्र को ऽपि विद्यते ।
प्रदक्षिणप्रक्रमणं नमस्कार सदा चरेत् ॥ ५ ॥ शनिवार विना स्पर्शो
निषिद्धस्तस्य भारत । स्पृशेच्छनैश्चरदिनै तमालिङ्गे च यः पुमान् ॥ ६ ॥
तस्य सर्वमघं नश्येद्दारिद्र्यं च विलीयते । शृणुष्वभावहितो राज्ञस्त्रिति-
हास पुरातनम् ॥ ७ ॥

Schliesst y इदं शृणुयाद्भक्त्या श्रावयेद्वा परानपि । श्रिया
सह हरिस्तस्मै प्रसन्नो मोक्षदो भवेत् ॥ १०८ ॥

217.

28/14 99 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1809

Bhagavatamahatmya, Verherrlichung des Bhagavatapurana
aus dem Uttarabhande des Padmapurana In 25 Kapiteln Beginnt
य प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकृत्य द्वेपायनी विरहकातर आशुहाव । पुत्रेति
तन्मयतया तरवो ऽभिनेदुस्त सर्वभूतहृदय मुनिमानतो ऽस्मि ॥ १ ॥
शीतक उवाच ॥ अज्ञानध्वान्तविध्वंसकोटिसूर्यसमप्रभम् । सूताख्याहि
कथासार मम कर्णरसायनम् ॥ Nach zwei einleitenden Kapiteln
werden von 3—14 in je einem die 12 Skandha des Bhagavata
purana besprochen Die ubrigen behandeln die Andacht für Krishna
welche einem Verehrer des Bhagavata geziemt Sieh Florenz Ms
Nummer 20

218.

33/11 19 Bl 10 bis 11 Linien Bengalschrift Geschrieben von Iupa-
cara adiksa im J 1832

Bhagavatamahatmya in sechs Kapiteln Diese und die folgende
Handschrift enthalten eine abweichende Recension Die Unter-
schriften sind 1) Bhaktinaradasagamā 2) Narādasagamā
3) Bhaktikāstamārtana 4) Vipramokṣa 5) Gokarnagunāvarṇanā
6) Gokarnamahatmya

Bemerkenswert ist der Ausspruch der personifizierten Bhakti
in 1, 47 उत्पन्ना द्रविडे साह बृद्धि कर्णाटके गता ॥ क्वचिक्वचिन्म-
हाराष्ट्रे गुर्जरे जीर्णता गता ॥

219.

22/11 21 Bl 12 bis 14 Linien Schlechtere Abschrift von etwa 1820

Bhagavatamahatmya in sechs Kapiteln

220.

19/1 9/1 12 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben von Harionanda um
etwa 1810

Mallarisahasranaman, tausend Epitheta von Śiva angeblich
aus dem Padmapurana In 20 Versen Beginnt श्री महारि

जगतां नाथं त्रिपुरारिं जगद्गुरुम् । मणिध्रं*) ह्यालसानाथं वन्दे स्व-
कुलदैवतम् ॥ १ ॥ सूत उ० ॥ स्थितं कैलासनिलये प्राणेशं लोकशं-
करम् । उवाच शंकरं गौरी जगद्धितचिकीर्षया ॥ २ ॥ पार्वत्यु० ॥
देवदेव महादेव भक्त्यामन्दवर्धन । पृष्ठामि त्वां परं चैकं दुःखदा-
रिद्रवनाशनम् ॥ ३ ॥ कथयस्व प्रसादेन सर्वज्ञो ऽसि जगत्प्रभो । स्तोत्रं
दानं तपो वापि सद्यः कामफलप्रदम् ॥ ४ ॥ ईश्वर उ० ॥ मार्तण्ड-
भैरवो देवो मल्लारिरहमेव च । तस्य नामसहस्रं ते वदामि शृणु
भक्तितः ॥ ५ ॥ सर्वलोकार्तिशमनं सर्वसंपत्प्रदायकम् । पुत्रपौत्रादि-
फलदं स्वर्गमोक्षप्रदं शिवम् ॥ ५ ॥

Die Epitheta beginnen Fol 3a. अथ नामावलीजपः ॥ श्रीं
प्रणवो ब्रह्म उन्नीय श्रींकारार्थो महेश्वरः । मणिमल्लमहादेवसंहर्ता
भुवनेश्वरः ॥ १२ ॥ देवाधिदेव श्रींकारः संतप्तामरतापहा । गणकोटि-
युतः कांती भक्तचिन्तामणिः प्रभुः ॥ १३ ॥ प्रीतात्मा प्रथितः प्राण
कर्जितः सत्यसेवकः । मार्तण्डभैरवो देवो गङ्गाह्यालसिकाम्रियः ॥ १४ ॥

Schliesst: वेदस्याध्ययने पुण्यं योगाभ्यासे च यत्फलम् । तत्फलं
समवाप्नोति मल्लारिभजनात्प्रिये ॥ २०२ ॥ तव प्रीत्यै मयाख्यातं लो-
कोपक्षतिकारणात् । सहस्रनाम मल्लारेः किमन्यच्छेत्तुमिच्छसि ॥ २०३ ॥
इति श्रीपद्मपुराणे शिवोपाख्याने मल्लारिप्रस्तावे मल्लारिप्रक्षतिभावे शि-
वपार्वतीसंवादे शिवप्रोक्तं मल्लारिसहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

221.

23/14. 14 Bl., 12 Linien. Geschrieben um etwa 1740 von Vi-nurama,
Sohn von Nāh(ā)nabhai.

Mahālakṣmīśahasranāman, tausend Namen und Anrufung der
Lakṣmī. Angeblich aus dem Karavīrakāṇḍa und Karavīramāhātmya
des Padmapurāṇa. Diese Angabe beruht wahrscheinlich auf einer
frommen Betrügerei. 239 Verse. Beginnt: अथ श्रीमहालक्ष्मी-
सहस्रनामस्तोत्रं लिख्यते । श्रीं अस्य श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य
ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । etc. Der Text beginnt: गार्ग्य उवाच ॥
सन्तु कुमारमासीनं द्वादशादित्यसंनिभम् । अपृक्ष्यो गिनः सर्वं भुक्ति-
भुक्तिफलप्रदम् ॥ २ ॥ योगिन ऊचुः ॥ भगवन्केन मन्त्रेण भुक्तिर्भुक्तिर्भ-
विष्यति । तन्नो ब्रूहि महाभाग प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ दारिद्र्यध्वं-
सनं केन केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविद्या स्यात्किं वा मृत्यु-
नाशनम् ॥ ४ ॥ Nach 17b wird das Śrīsūkta eingeschaltet.

*) In Vers 29 wird er मणिहन्. In 20 मणिध्रमहाकृष्ट genannt .

222.

22/9 234 Bl 7 Linien Geschrieben in Benares von Madhavarama misra im J 1671

Mughamahatmya die Heiligkeit des Monats Magha in Bezug auf das Baden, aus dem Uttarakhanda des Padmapurana Diese Handschrift enthält 37 Kapitel, während die Oxford (Num 57) nur 30 giebt Fol 1 fehlt

223.

11/10 77 Bl 17 bis 18 Linien Etwa 1.90

Mughamahatmya Diese Handschrift enthält nur fünf Kapitel welche mit 6—10 bezeichnet sind 6) Fol 11b entspricht dem zweiten und dritten Kapitel in A 7) Fol 37b ist in A Kapitel 25—28 8) Fol 48b ist in A 29 9) Fol 61b ist in A Kapitel 30—32 10) beginnt Fol 61b und entspricht in A Kapitel 33—35

224.

26/15 931 Bl 11 bis 13 Linien Geschrieben in Laspura am nördlichen Ufer der Tapi von Bhairava Sohn von Kaljaya im J 1791

Ramavamedha, das Pferdeopfer des Rama in 68 Kapiteln aus dem Patalakhanda des Padmapurana Beginnt नारायण नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ तत पर धराधार पृष्ठवान्भुजेश्वरम् । वात्स्यायनी मुनिश्रेष्ठ कथामेता मुनिर्मलाम् ॥ २ ॥ वात्स्यायन उवाच ॥ शिष्याशेषकथास्त्वन्तो जगत्सर्गलयादिका । भूगोलश्च खगोलश्च ज्योतिष्यकविनिर्णय ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वादिसृष्टीना पुण्यतत्त्वविनिर्णय । नानाराजचरित्राणि कथितानि त्वयानघ ॥ ४ ॥ सूर्यवशभवाना च राज्ञा चरित्रमद्भुतम् । तत्रानेकमहापापहरा रामकथा कृता ॥ ५ ॥ तस्य वीरस्य रामस्य हयमेधकथा श्रुता । सचेपती मया त्वत्तत्त्वामिहामि सविस्तराम् ॥ ६ ॥ या श्रुता सस्मृता चोक्ता महापातकहारिणी । चिन्तितार्थप्रदात्री च भक्तचित्तप्रतोषदा ॥ ७ ॥

- 1) Raghunathasya Bhutatvasanandigramadara 2) Raja dhanidara 3) Raghunathasya purapravesa 4) Lokasya Raghunatharajabhruseka 5) Agastisamagama 6) Ravanotpatti 7) Ravanotpattikathana 8) Agastyaopadesa 9) Sarvadharmaakathana 10) Satrugnasiksha 11) Hayamocana 12) Karmaksopakhyaṇa 13) Satrugnasiksha 14) Hayamocana 15) Karmaksopakhyaṇa 16) Hayamocana 17) Hayamocana 18) Hayamocana 19) Ratnagriva 20) Gullakimbatmya 21) Samvasadarsana 22) Nalagaravarnana 23) Rajaputravijaya 24) Puskalavijaya 25) Subahusamvasana 26) Gidayuddha 27) Citragavaddha 28) Satrugnavijaya 29) Satrugnasubahubhupavoh paraspura samyoga 30) 31) Satavadakhyaṇa 32) Satvasat-samagama 33) Viranata pratipakathana 34) Satrugnavijaya 35) Arinva

koṣākyāna. 36) Rāmacaritrakathana. 37) Muneḥ sāyujyamukti-
prāpti. 38) Jalamadhyād dhayaprap̥ti. 39) Hayagrahaṇa. 40) Yuddha-
niścaya. 41) 42) Puṣkalaviṇaya. 43) Śatruḥnaparāṇaya. 44) Deva-
yuddh. 45) — — — — — 46) — — — — — 47) Śāpakirtana.
48) — — — — — 50) Aṅgadasya dūtātavavā-
kya. 51) — — — — — 52) — — — — — 53) Raghunāthāga-
mana. 54) Hayabandhana. 55) Cāranirīkṣaṇa. 56) Bharatavākya
57) Rajakaprāktanajanmakathana. 58) Gaṇḍādarśana. 59) Kuśalavo-
tpatti. 60) Kārajitsenānimāraṇa 61) Hanūmathkapaṇamūrchāgamana
62) Lavamūrchana. 63) Śatruḥnamūrchana. 64) Sainyajiṇana
64) Sumatinivedana*) 66) Lakṣmaṇanirdeśa. 67) Rāmāyaṇagāna
68) Yajñe devatāgamana 69) Aśvamedhasamāpti.

225.

25¹/₈/10. 65 Bl., 7 bis 16 Linien Geschrieben in Jodhpur von
Śvetāmbaradharmā im J 1702.

Viṣṇusahasranāman aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa
(Bombay Ausgabe von 1896, Kapitel 71, 84—331) in 241 Versen
Beigefügt ist ein Kommentar, der Śaṅkarācārya zugeschrieben wird
Foll. 2—66. Der Text beginnt: कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्ग-
रुम् । प्रणिपत्य महादेवं पर्यपृच्छदुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥
भगवत्स्त्वं परो देवः सर्वज्ञः सर्वपूजितः । त्वद्विद्ममर्च्यते देवैर्ब्रह्मसूर्या-
दिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32: वासु-
देवः परं ब्रह्म परमात्मा परात्परः । परं धाम परं ज्योतिः परं तत्त्वं
परं पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt: कैलासस्य शिखरे स्वायम्भे सुखासीनं
देवानामिन्द्रादीनां पूज्यं जगतां गुरुं स्रष्टारं महादेवं महेश्वरं प्रणिपत्य
नमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रियं भर्तारं वक्ष्यमाणमर्थं पर्यपृच्छत् ।
भगवत्स्त्वमित्यादि । भगवन्नेत्यर्थादिमास्त्वं परमं उत्कृष्टो देवः । सर्वं
जानासि सर्वं च पूज्यसे । किञ्चित्तत्पूजायाः [कारणं] वक्ष्यते । यतस्त्व-
द्विद्मं त्वदीयमेकलिङ्गं ब्रह्मादिभिः पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser
dieses Kommentars der bekannte Śaṅkarācārya ist, so fällt es auf,
dass er das Bhāgavatapurāṇa häufig citiert. Ausserdem liest er
sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen
Schriften nicht findet.

Schliesst: विष्णोः सहस्रनामेतत्प्रत्यहं वृषभध्वज । नामैकेन तु
येन स्वात्तत्फलं ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रा-
मेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतत्तुल्यं रामनाम वरा-
नमे ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber überspringt die Zahl 65.

226.

23/15 54 Bl 14 bis 16 Linien Schrift von 1703

Vaiśākhamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Vaiśākha oder Mādhava Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flüssen Aus dem Patalakhanda des Padmapurāna Beginnt नारायण नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतकेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । त्रिलोकधारिणे तस्मै विश्वान्त्यारिणे नमः ॥ ३ ॥ अमरीष उवाच ॥ यदेतत्परम ब्रह्म वेदवादिभिर्व्यते । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats wird durch eingestreute Erzählungen, wie von Devasarman und seiner Frau Sumanā, von Divodāsa und Munīsarman u s w erwiesen

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet

227.

25/11. 83 Bl, 8 Linien Etwa 1810

Vaiśākhamāhātmya

228.

20/13 50 Bl, 12 bis 13 Linien Etwa 1750

Vaiśākhamāhātmya Aus dem Pātālakhanda des Padmapurāna In 13 Kapiteln Stimmt mit der vorangehenden Hs überein

Schließt सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादो मयायं वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २१२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यातं माहात्म्यं किंचिदुत्तमम् । भागौ मेपयते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २१३ ॥

229.

20/11 34 Bl, 12 Linien Nach der Schlusszeile ist die Handschrift von J 1795 geschrieben Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827

Śaṅgita, angeblich aus dem Padmapurāna. In 16 Kapiteln Beginnt अथातः संप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुग्रहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschäftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre Sieh Catal Oxon Num 61 Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूत्रनिरूपितं ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रं ईश्वरराघवसंवादे सकलाध्यात्मको योगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥

230.

18¹/₄/10 6 Bl., 9 Linien Eins 1790.

Zwei Stücke, welche angeblich aus dem Padmapurāṇa entnommen sind

1) Foll 1—2a *Nṛisīṅhanāmūṣṭottaraśata*, 800 Epitheta von Nṛisīṅha In 16 Versen. Beginnt: श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय नमः ॥ ओं अस्य श्रीनृसिंहनामाष्टोत्तरशतमन्त्रस्य ञटिलाख्यो भगवानृषिः । अधोरसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीनृसिंहप्रीतये अपे विनियोगः ॥ नरसिंहो महादेवो दिव्यसिंहो महाबलः । उग्रसिंहो देवदेव उपेन्द्रादिलोचनः ॥ १ ॥ रौद्रः सर्वो ध्रुवः शौरिर्महावीरः सविश्रमः । अंशः कोलाहलशक्ती विजयी जय अव्ययः ॥ २ ॥ Die Epitheta reichen bis Vers 10 und sind an Anzahl kaum 100.

2) Foll 2b—6b 58 Verse. *Nṛisīṅhakavaca*. Beginnt: शशिकोटिमहाभास महादंष्ट्र नखायुध । नमस्ते नरसिंहाय भक्तानुग्रहकारक ॥ १ ॥ अगस्तिस्त्वाच ॥ कवचं नरसिंहस्य श्रोतुमिच्छामि दुर्लभम् । सर्वपापहरं पुण्यं सर्वशत्रुनिवारणम् ॥ २ ॥ विधानं तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभावं च सुरयेष्ठ वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देवं नरसिंहं महाबलम् । वक्ष्यामि तस्य कवचमभेदं यत्पुरासुरैः ॥ ४ ॥ कः शक्नोति परं तस्य तेजः सोढुं महामुने । नरसिंहस्य देवस्य सर्वतेजमयस्य वै ॥ ५ ॥ विधानं तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभावं च मुनियेष्ठ (MS. सुरयेष्ठ) तदिहिकमनाः शृणु ॥ ६ ॥ प्राङ्मुखः संमुखो भूत्वा शुचिस्तत्रतमानसः । प्रणवं पूर्वमुच्चार्य कवचं प्रारभेत्ततः ॥ ७ ॥ ओं अस्य श्रीनृसिंहकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । श्रीनृसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीनृसिंहप्रीत्यर्थं मम चिन्तितमनोरथसिद्ध्यर्थं अपे विनियोगः ॥ Fol 2 zweimal bezeichnet.

Schliesst: अतो नृसिंहः परतो नृसिंहो यतो यतो यामि ततो नृसिंहः । नृसिंहदेवादपरं न किञ्चित्तस्मान्नृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥ ५७ ॥ चन्द्रार्धावृतनिःस्पृतार्धदशनो etc.

231.

11¹/₂/12. 5 Bl., 7 Linien. Schrift von 1804.

Gurupaddhatimamaskṛta, Verehrung der Lehrer, nach einer fälschlichen Angabe aus dem Padmapurāṇa. 50 Verse. Fol. 1 fehlt. Fol. 2a beginnt: शक्तिश्चैव पराशरः । व्यासशुक्रगौडसहितो गोविन्दश्चैव शंकरः ॥ ६ ॥ ओं हरिहरश्रीगुरवे नमः परमगुरवे नमः । परात्परमश्रीगुरवे नमः ॥ ७ ॥ परमेष्ठिश्रीगुरवे नमः । तस्मै श्रीगुरवे

नमः । नमो हरिहरहरिणगर्भेभ्यो गुरवे नमः ॥ ८ ॥ पद्मश-
रसत्यवतीहृदयकमलव्यासशुकसनकसनन्दनसनातनश्रीगुरुचरणकमलेभ्यो
नमः ॥ ९ ॥

Schliesst अन्यथा शरण नास्ति त्वमेव शरण मम । तस्मात्का-
रुणभावेन रच रच महेश्वर ॥ ४९ ॥ कीटवारभोगवारनन्दवारभू-
रिवारनन्दस्वरूपचैतन्यप्रकाश ॥ तीर्थयात्रमवनारण्यगिरिपर्वतसागरा ।
सरस्वती भारती च पुरी नामानि चै दश ॥ ५० ॥

Die Erwähnung von Anubhūtiśvarūpacārya Troṭaka 1, 1111
dharācarva im Verein mit Vers 50 beweisen hinlänglich, da die
Schrift späten Ursprungs ist 1g) lat. O. von. Ann. 557

232.

23/10 7 Bl., 10 bis 14 Linien Geschrieben im J 1658 von 1 1a
Raghava

Janmāstamīratā, das Geburtsfest des Kṛṣṇa Nach 11
Unterschrift aus dem Brahmapurāṇa wo es nicht vorkommt 11
gunt नारद उवाच ॥ जयन्त्याश्वैव माहात्म्य कथयस्व पितामह ।
तच्छ्रुत्वा चाह गमिष्यामि तद्विष्णोः परम पदम् ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि व्रत तवाष्टमीषु च । जय पुण्यस्य कुर्वते नय
पापस्य यस्य तु ॥ २ ॥ स्मरणात्कीर्तनात्पाप सप्तजन्मार्जित मुने ।
जयन्ती दहते सर्वं किं पुनर्योपवासिनाम् ॥ ३ ॥ कृष्णजन्माष्टमी
लोके प्रसिद्धा पापनाशनी । कतुकोटिसमा ह्येषा तीर्थानामयुत
समा ॥ ४ ॥ कथिलागोसहस्र तु यो ददाति दिने दिने । तत्फल
समवाप्नोति जयन्त्याः समुपोषणे ॥ ५ ॥

Schliesst चिष्टृशा च जयन्ती च तथा चोन्मीलिनी [तिथि ।
व्यञ्जली (Fol 4b व्यञ्जली) विजया चैव पक्षेता - - - ॥ यटाष्टमी
श्रावणकृष्णपक्षे करोति योग शशिभार्यया सह । कृतोपवाम प्रक-
रोति विष्णोव्रतं हरेत्तुष्टिकर कली तु ॥ Sieh Kṛṣṇajñāna-stamī,
und den Auszug aus dem Vinudharmā

233.

23/13 9 Bl. 14 bis 15 Linien Geschrieben in Prabhāsa im J 17
von Dīmodara, Sohn von Viśvanātha

Laṣṇmīśahasranaman, tausend Epitheta der Lakṣmī im
Brahmapurāṇa Beginnt अस्य श्रीलक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य सनत्कुमार
श्चपि । अनुष्टुप्छन्दः । लक्ष्मीर्देवता । लक्ष्मीप्रसादमिद्वर्धे अपि पुत्रं
हवने नमने वा विनियोगः ॥ त्रिधै नमः पद्मायै नमः प्रकृत्यै नमः ।

Der Schlusstitel lautet इत्यादिमथोव्रतपुराणे काम्मीरवर्गने

हिरण्यगर्भहृदयसर्वस्वं सर्वकामफलप्रदायकं सर्वलक्ष्मीप्रदं श्रीमहालक्ष्मी-
सहस्रनामस्तोत्रं चतुर्थीनमोन्तं समाप्तम् ॥

234.

24/14. 10 Bl., 10 Linien. Etwa 1720.

1) Fol. 1 a *Caturakṣaramantra*: ऐं श्रीं ह्रीं क्लीं इति मन्त्रः ।
अस्य मन्त्रस्य भृगुर्चरुषिः । बृहदनुष्टुप् छन्दः । श्रीदेवता । शं बीजम् ।
ईं शक्तिः । रं कीलकम् । महासंपत्प्राप्तये विनियोगः । यां अद्भुता-
भ्यां नमः । श्रीं सर्वनीभ्यां नमः । श्रूं मध्यमाभ्यां नमः । श्रीं अना-
मिकाभ्यां नमः । श्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । यः करतलपृष्ठाभ्यां नमः ।
श्रीं हृदयाय नमः । श्रीं शिरसे स्वाहा । श्रूं शिखायै वषट् । श्रीं
कवचाय ऊँ । श्रीं नेत्रत्रयाय वीषट् । यः अस्त्राय फट् ॥ अथ
ध्यानम् ॥ माणिक्यप्रतिमप्रभां हिमनिभैर्युक्तेषु तु भिर्गर्जिहस्ताद्याहितरत्नकु-
म्भसलिलैरासिच्यमानां सदा । हस्ताञ्जीर्वरदानमञ्जुलयुगाभीतीर्दधानां
हरेः कान्ताकाङ्क्षितपारिजातलतिकां वन्दे सरोजासनाम् ॥ श्रीलक्ष्मी-
नारायणाभ्यां नमः ॥

2) Fol. 1 b—2 b. *Lakṣmīkavaca*. Unvollendet. Beginnt:
अथ वक्ष्ये महेशानि कवचं सर्वकामदम् । यस्य विज्ञानमात्रेण भवेत्सं-
ख्यावान्सदा (MS. भवेत्साख्यावान्सदा) शिवः ॥ १ ॥ यो ऽर्चनं (नार्चनं
MS) तस्य देवेशि मन्त्रजाप्यं जपेन्नरः । स भवेत्पार्वतीपुत्रः सर्वशास्त्र-
पुरस्कृतः ॥ २ ॥ विद्यारताधिना सेव्या विशेषं विष्णुवल्लभा ॥ अस्या-
द्यतुरचरीविष्णुवनितायाः कवचस्य भगवान् श्रीकृष्ण ऋषिः । अनु-
ष्टुप् छन्दः । वाग्भवी देवता । वाग्भव (?) बीजम् । लज्जा शक्तिः ।
रमा कीलकम् । कामबीजात्मकं कवचम् । मम कवित्वपाण्डित्यसर्वसि-
द्धिसमृद्धये विनियोगः ॥ ऐंकारी मस्तके पातु वाग्भवी सर्वसिद्धिदा ।
ह्रीं पातु चक्षुषोर्मध्ये चक्षुर्युग्मे तु शंकरी ॥

3) Fol. 3 a—10 b. *Lakṣmīśahasranāman*, angeblich aus dem
Ādibrahmapurāṇa. Die ersten 23 Verse fehlen. Beginnt: निरूपा-
परा कला । अहं तस्याः परं नाद्यां सहस्रं वेद्यनुत्तमम् ॥ २४ ॥
एकं शृणुष्यावहितः परमैश्वर्यभूतिदम् । देव्याः संस्मृतिमात्रेण दारिद्र्यं
याति भयताम् ॥ २५ ॥ ओं श्रीः पद्मा प्रकृतिः सत्त्वा शान्ता चिच्छ-
क्तिरव्यया । केयला निकला शुद्धा व्यापिनी व्योमचारिणी ॥ २६ ॥

Schliesst: महाविभूतिदयितं ये स्तुवन्त्यच्युतं श्रियम् । ते प्राप्नु-
वन्ति परमां लक्ष्मीं संशुद्धमानसाः ॥ १६५ ॥ पद्मयोनेः पदं प्राप्य
पठन्स्तोत्रमिदं कृतात् । दिव्यमष्टगुणैश्वर्यं तत्प्रसादाच्च लब्धवान् ॥ १६६ ॥

इति श्रीआदिब्रह्मपुराणे काम्भीरवर्णने हिरण्यगर्भहृदयस्य लक्ष्मीसह-
स्रनामस्तोत्रं संपूर्णं समाप्तम् ॥

235.

16/10 12 Bl., 10 Linien Geschrieben im vorigen Jahrhundert von
Vāsudeva, einem Sohn von Rāmacandra

Sūryacandroparvakathā aus dem Brahmapurāṇa, in 126 An-
stüben. Fromme Gaben und Beobachtungen bei der Verfinsterung
von Sonne und Mond. Beginnt नारद उवाच ॥ एकदा ब्रह्मलोके
नारदो भगवानृषिः । पितरं तु नमस्कृत्यापृच्छद्ब्रह्मकारणम् ॥ १ ॥
सूर्यादयो यथाः सर्वे चरन्ति गगने यदा । तेषां तु ग्रहणं नास्ति
कथं स्याद्रविचन्द्रयोः ॥ २ ॥ कोऽपराधस्य को दोषो बलिनी चन्द्र-
भास्करौ । तयोरपि कथं यासौ ग्रहणं केन जायते ॥ ३ ॥ एतन्मे
पृच्छतो ब्रूहि वर्तते संशयो महान् । गगने खेचराणां तु बलवान्कोऽपि
दृश्यते ॥ ४ ॥ कथयस्व प्रयत्नेन यद्यहं वल्लभस्तव । Darauf folgt
die bekannte Erzählung von der Quirlung des Meeres und der Ge-
währung der Bitte von Rahu der Sonne und dem Monde nach-
stellen zu dürfen

Schliesst सूर्यग्रहो यदा रात्रौ दिवा चन्द्रग्रहो यदि । तत्र
स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं च न ह्यचित् ॥ १२५ ॥ अमा वै सोमवा-
रेण ग्रहणं यदि दृश्यते । हिरण्यमणिभयत्नवै (verderbt) कीटीपर्वं समं
स्युतम् ॥ १२६ ॥

236.

30/10 56 Bl., 14 Linien Etwa 1780

Brahmaraitānta Der erste Teil Brahmakhanda in 30 Kapiteln
Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषाः सुरास्य सर्वे मनवो मुनीन्द्राः । सर-
स्वतीश्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं विभुम् ॥ १ ॥
See Catal Oxon Num 65

237.

35/10 97 Bl., 9 Linien Etwa 1750

Brahmaraitāntapurāṇa Das erste Buch Brahmakhanda in
30 Kapiteln. Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषाः सुरास्य सर्वे मनवो
मुनीन्द्राः । सरस्वती श्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं
विभुम् ॥ स्मृत्वा तनुं सुसुभगा दधतं विराजं विश्वानि सोमविवरेषु
महान्तमायम् । दृष्ट्वुत्सुखः स्वकलयापि ससर्जं मूर्च्छां नित्यां समेत्य
हृदि यस्तमजं भजामि ॥ ध्यायन्ते ध्याननिष्ठाः सुरनरमनवो योगिनो
योगरूढाः सन्तः स्वप्नेऽपि शान्तं कतिकतिजनिभिर्यं नमस्यन्ति तप्त्वा ।
ध्याये स्वेष्टामयं तं विगुणपरमहो निर्विकार निरीहं भक्त्या ध्यानेक-

हेतोर्निरूपममचिरं श्यामरूपं दधानम् ॥ वन्दे कृष्णं गुणातीतं परं
ब्रह्माच्युतं यतः । आविर्बभूवुः प्रकृतिब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ नारायणं
नमस्कृत्य नरं etc ॥ अमृतपरमपूर्वं भारतीकामधेन्वाः श्रुतिगणकृत-
वत्सो व्यासदेवो दुदोह । अतिरुचिरपुराणं ब्रह्मवैवर्तमेतत्पिबत पिबत
मुग्धा दुग्धमक्षयमिष्टम् ॥ ॐ नमो भगवते ॥ नैमिषे निमिषारणे
ऋषयः गौतमादयः । नित्यां नैमित्तिकीं कृत्वा क्रिया ऊपुः कुशासने ॥

Schliesst नारायणप्रिया लक्ष्मीः सर्वसंपत्स्वरूपिणी । वागधि-
ष्ठात्री देवी या सा पूज्या सरस्वती ॥ सावित्री वेदमाता च पूज्य-
रूपा विधेः प्रिया । शंकरस्य प्रिया दुर्गा यस्याः पुत्रो गणेश्वरः ॥
Catalog Oxon Num 65 66. Lalmitra's Notices Num 1252.

238.

31 16. 140 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1780.

Brahmavairarta. Der zweite Teil Prakṛitikhanda. Beginnt:
नारद उवाच ॥ गणेशजननी दुर्गा राधा लक्ष्मीः सरस्वती । सा-
वित्री च हृष्टिविधौ प्रकृतिः पञ्चधा स्मृता ॥ १ ॥ Bricht ab zu
Ende des 56 Kapitels (Durgopākhyāna).

239.

32/14. 370 Bl., 9 bis 18 Linien. Geschrieben von mehreren Händen
um etwa 1810.

Brahmavairartapurāṇa. Kṛiṣṇajanmakhaṇḍa, das vierte Buch
in 132 Kapiteln. (A) Beginnt: नारद उवाच ॥ श्रुतं प्रथमतो
ब्रह्मब्रह्मवर्णं मनोहरम् । ब्रह्मणो वदनाभोजात्परमाद्भुतमेव च ॥ १ ॥
Sieh Catal Oxon p 26b. — Nach Fol. 165 beginnt eine neue
Zählung von 1 bis 205.

Schliesst: नमो ऽस्तु ब्राह्मणेभ्यश्च च कृष्णाय परमात्मने । शि-
वाय ब्रह्मणे नित्यं गणेशाय नमो नमः ॥ ८० ॥ नमो देवी सरस्वत्यै
पुराणगुरवे नमः । सर्वविघ्नविनाशिन्यै दुर्गादेयै नमो नमः ॥ ८१ ॥
युष्माकं पादपद्मानि दृष्ट्वा पुष्पाणि शीनक । अथ सिद्धाश्रमं यामि
यच्च देवो गणेश्वरः ॥ ८२ ॥

240.

a) 31/14. 24 Bl., 12 bis 15 Linien.

b) 29/14. 75 Bl., 13 bis 15 Linien.

Brahmavairarta. Kṛiṣṇajanmakhaṇḍa. (B)

Das erste Fragment reicht vom Anfang bis 6, 229, und ist
etwa im Jahr 1790 geschrieben.

Das zweite Fragment beginnt mit Kapitel 86 und geht bis
an das Ende. Geschrieben von Harikṛiṣṇa im Jahr 1813.

241.

29/14 164 Blt gewöhnlich 12 Linien, in den zwei letzten Kāṇḍen 11 und 13. Abgeschrieben aus einem dem Varanasi Nārāyaṇadāsa gehörenden Exemplar in den Jahren 1731/36 von Akharām in Kholā.

Adhyatmaramayana, ein zur Verherrlichung des Rama als eines göttlichen Wesens, geschriebenes ziemlich spätes Gedicht. Aus dem Brahmandapurana. Es scheint von einem Saisiten verfaßt zu sein, da die ganze Erzählung von Rama der Parvati mitgeteilt wird. Natürlich ist es dem alten Ramayana entlehnt mit dem Unterschiede, dass in dem modernen Werk das Sektarische der Kultus von Rama als Gott gleich von Anfang hervortritt. Beginnt mit सूत उवाच ॥ कदाचिन्नारदो योगी परानुग्रहवाञ्छया । पर्यट्म-
कलौलोकान्त्यलोकमुपागमत् ॥ १ ॥ तत्र दृष्ट्वा मूर्तिमद्विष्णुन्दोभि-
परिवेष्टितम् । बालार्कप्रभया सम्यग्भासयन्त सभागृहम् ॥ २ ॥ मार्कण्डे-
यादिसुनिभि स्तूयमान मुहुर्मुहुः । सर्वार्थगोचरज्ञान सरस्वत्या स-
मन्वितम् ॥ ३ ॥ चतुर्मुख जगन्नाथ भक्ताभीष्टफलप्रदम् । प्रणम्य दण्ड-
वद्वक्त्रया तुष्टाव मुनिपुंगव ॥ ४ ॥

1) Balakanda 7 Kapitel 13 Blt. 101 14—16 18—19 fehlen. Das letztere von späterer Hand. — 2) Ayodhyakanda 9 Kapitel 20 Blt. 101 1 fehlt. — 3) Aranyakanda, 10 Kapitel 20 Blt. 4) Kiskindhakanda 9 Kapitel 20 Blt. — 5) Sundarakanda 5 Kapitel 14 Blt. — 6) Yuddhakanda 16 Kapitel 41 Blt. — 7) Uttarakanda 20 Blt. 101 5^r 61 62 fehlen.

242.

26/15 20° Blt, 12 Linien. Etwa 1790.

Adhyatmaramayana

243.

30/12 16 Blt. 3 bis 11 Linien. Geschrieben von Virajit Anandama in J. 1883.

Ramajata das fünfte Kapitel im Uttarakanda. Adhyatmaramayana in 62 Versen. Rama belehrt seinen Bruder Lakshmana, dass Heil nicht in der Weltthätigkeit, sondern in dem von der Materie ungetrennten Brahman und in der Überzeugung zu finden ist, dass die individuelle Seele und die höchste Gottheit (Vishnu) eins seien. Der Text beginnt ततो जगन्महलमङ्गनात्मना विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् । चचार पूर्वाचरित रघूत्तमो राजर्षि-
वैद्यरभिसेवित यथा ॥ १ ॥ सीमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना राम कथा प्राह पुरातनो शुभा । राक्ष प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो द्विजस्य तिर्यक्कमयाह राघव ॥ २ ॥

schließe mit विज्ञानमेतद्विन् श्रुतिसारमंश वेदान्तवैद्यरोपेन

मयैव गीतम् । यः श्रद्धया परिपठेद्भक्तियुक्तो मयैव सो ऽमलमनाः
प्रविशत्यन्तः ॥ ६२ ॥

Der am Rande geschriebene Kommentar ist von Mahidhara im
Jahre 1603 verfasst. Beginnt: गणेशं कमलानाथं प्रणिपत्य गुरोः
पदम् । करिष्ये रामगीतायां व्याख्यानं बालबुद्धये ॥ १ ॥ अल्पयन्येन
ब्रह्मविद्यां जिज्ञापयिषुर्वाल्मीकिः कथाप्रसङ्गमाह तत इति । जगतां
मङ्गलस्यापि मङ्गलरूपेणात्मना उत्तमां रामायणकीर्तिं रावणादिवधेन
स्वयं विधाय राजर्षिर्वैद्यरत्नमनूयैः काकुत्थादिभिः सेवितं [पूर्वा-
चरितं B) धर्मं चचार सेवितवान् ॥ १ ॥

Schliesst: नभोद्गपद्गुपमिते च वर्षे मास्त्राश्विने कृष्णदले भगाहे ।
विश्वेश्चर्यां (in Benares) नरसिंहतुल्ये श्रीरामगीताविष्णुति (ergänzte
akarat) महीभाक् ॥ १ ॥

244.

29/13. 6 Bl., 9 bis 16 Linien. Etwa 1700.

Rāmāgītā mit Mahidhara's Kommentar.

245.

28/10. 14 Bl., Linien verschieden. Etwa 1700.

Rāmāgītā. Mit einem Kommentar von Rāmavarman, Sohn
von Himmativarman. Der Kommentar beginnt: अथ भगवाञ्छिवो
रामलक्षणसंवादमुखेन परं तत्त्वमुपदेष्टुमाह ।

246.

22/10. 7 Bl., 8 Linien. Bl. 6 fehlt. Abschrift von etwa 1690.

Amardakīmāhātmya in 82 Versen aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa*.
Hier in einer längeren Recension als unter 262, 7. Beginnt:
मान्धातोवाच । एकादशी मम ब्रह्मव्याहृष्टफलप्रदाम् । ऋचयोगेन
संयुक्तां कथयस्व मम प्रभी ॥ १ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया
चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्वपापहरा चैव कर्तव्या फलकाङ्क्षि-
भिः ॥ २ ॥ एकादशां सिते पक्षे यदा ऋक्षं पुनर्वसुः । नाम्ना सा
तु जया ख्याता तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ३ ॥ तामुपोष्य नरः पा-
पान्मुच्यते नात्र संशयः । अप्रिष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ४ ॥
यदा तु शुक्लद्वादशां नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया सा तिथिः प्रोक्ता
तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ५ ॥ स्नातस्य सर्वतोर्थेषु स्नातस्तस्यां च यो
नरः । सहस्रगुणितं दानं तथा वै विप्रभोजनम् । ह्योमस्तथोपवासस्य
ततो खलुगुणा भवेत् ॥ ६ ॥ यदा तु शुक्लद्वादशां प्राजपत्यं हि
जायते । जयन्ती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः ॥ ७ ॥

सप्तजन्मकृत पाप स्वल्प वा यदि वा बहु । तत्त्वालयेति गोविन्द-
स्तस्यामाराधित प्रभु ॥ ८ ॥ यदा तु शुक्लद्वादशा पुष्य भवति ता-
रकम् । सा तिथिश्च महापुण्या कथिता पापनाशिनी ॥ ९ ॥

Āmardaki soll ein Baum sein, der auch Dhatriṣṭṛka genannt wird

247.

23/10 3 Bl 8 bis 9 Linien Itwa 1680

Kadalitratravrata, die Verehrung einer Kadali (Musc. Sapien-
tum) am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Margasīra
In 43 Versen, aus dem Brahmandapurana. Beginnt नन्दिकेश्वर
उवाच ॥ अवैधव्यकर ब्रूहि व्रत किञ्चिन्महेश्वर । भर्तुं दुःखं न चाप्नोति
पुत्रदुःखं तथैव च ॥ १ ॥ अपुत्रतामहं दुःखं चापि कुपुत्रताम् ।
एतान्येव तु दुःखानि येन नारी वृषध्वज ॥ २ ॥ नाप्नोति मृत्यु-
लोके ऽस्मिन्वैधव्य सुरसत्तम । नारीणां तु हितार्थाय ब्रूहि शंकर
सुव्रतम् ॥ ३ ॥ सीभाग्यं महदाप्नोति भर्तारं चापि पूजितम् । सर्वा-
वयवसंपूर्णमनङ्गमिव चापरम् ॥ ४ ॥ सद्रुतं शीलसपत्नं सर्वशास्त्रवि-
शारदम् । ज्ञातिश्रेष्ठं पूज्यतमं तद्व्रतं ब्रूहि शंकर ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥
शृणु ह्येकमना भूत्वा कदल्या व्रतमुत्तमम् । येन चौर्येण नन्दीशं कृतं
कृत्या हि योयित ॥ ६ ॥ भवन्ति नैव विधवा नानपत्या कदाचन ।
तद्विधिं शृणु नन्दीश यथा तत्क्रियते नृभिः ॥ ७ ॥ शुक्लपक्षे त्रयो-
दशा मार्गमासे ऽथवा शुभे । चिराच्चतुर्मुहूर्तं कारयेत्कदली शु-
भाम् ॥ ८ ॥ स्नात्वा ततः शुचिर्भूत्वा व्रती सिद्धेद्वन्द्वदक्षि । सूत्रेण
वेष्टयेद्ब्रत्या गन्धधूपादि कारयेत् ॥ ९ ॥ नक्तं कुर्वीत साद्याङ्गे वर्षं
तु प्रतिमासतः । तथैव कदलीवृक्षे नियमेन प्रपूजयेत् ॥ १० ॥ प्राप्ते
मार्गशिरे मासि द्वादशां चैव सुव्रती । नद्या गृहे तडागे वा स्नानं
कृत्वा समाहित ॥ ११ ॥ शिवं सपूजयेत्स्वर्णमुमादेहार्धधारणम् ।
एकभक्तं ततः कुर्यान्नियमेन इह व्रती ॥ १२ ॥ भोक्त्यै ऽहं चिदिह
न ह्यसम्यगिह्या सुरेश्वरीम् । त्वत्प्रसादाद्व्रतं मे ऽक्षुर्निर्विघ्नेन सुरे-
श्वर ॥ १३ ॥

248.

23/14 4 Bl 1^a 11 Linen Itwa 1800

Tulasī ataka Lob der geheiligten Tulasi Pflanze In 55 Versen
Nach der Unterschrift das neunte Kapitel des Tulasībhakti aus
dem Brahmandapurana. Beginnt अथय ऊचुः ॥ श्रुतं न सूत स-
कलं सप्तष (१) मङ्गलात्मकम् । तुलस्यां कवचं दिव्यं वक्तुमर्हस्यशे-
षत ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुरा छतयुगे विप्राः केलासशिपरे ऽमले ।

तारकस्य वधार्थाय हृतोद्योगस्तु शक्तिभृत् ॥ २ ॥ भगवन्तमुमानार्थं
पप्रच्छ प्रयतः शुचिः ।

249.

11. 1 Bl., 11 Linien. Etwa 1700.

Narasāṅgarratakathā aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa*. Verehrung
des Nārāyaṇa am Neumondstage des Monats Āśvina. Beginnt: प्रणम्य
विश्वजगन्मयीं शारदां गणनायकम् । तदनुग्रहमधिष्ठातारं करिष्यामि कथा-
मिमाम् ॥ १ ॥ अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षु-
रन्वीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ रुद्रादीनां च देवा-
नामाचार्यो वै बृहस्पतिः । प्रणम्य लोकधातारं ब्रह्माणं तमुवाच
ह ॥ ३ ॥ Der 22 Vers lautet: ब्रह्मोवाच ॥ आश्विने शुक्लपक्षे वै
तिथौ प्रतिपत्तञ्चक्रे । गृह्णीयान्नियमं तच्च दत्तधावनपूर्वकम् ॥ Die
Erzählung betrifft Satyawati, die Tochter des Madrakönigs Dy-
nasty.

250.

12. 4 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1780.

Bhagavadavatāra, die künftigen Erscheinungen von Viṣṇu im
nächsten Zeitalter. Angeblich aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa*. In
12 Versen. Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ त्वया परमकल्याण देवदेव जग-
त्पते । युगव्यावताराणां कारणानि मम प्रभो ॥ १ ॥ कथितानि
मवित्तारं चरितानि च सर्वशः । कलौ कल्पवतारास्ते कथ्यतां विम-
लाश्रय ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोऽहं कारणानि च सर्वशः ।
चरितानि च सर्वश भूतभावन पूर्वज ॥ ३ ॥ Viṣṇu wird als Kṛiṣṇa,
Bālha, Viṭṭhaleśa und Kalkin erscheinen. Die folgenden Verse
sind beachtenswert: शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं मम । घोरे
कलियुगे प्राप्तिं सर्वधर्मविवर्जिते ॥ १६ ॥ पापपुञ्जतरेऽपुण्ये नृकधर्म-
रति जने । तदाहं बल्लभकुले द्विजाचाररतेऽमले ॥ १७ ॥ अवतीर्य
परं रूपं दर्शयिष्ये मनोहरम् । पृथिव्यां भारते चैत्रे माथुरे मम
मण्डले ॥ २८ ॥ कालिन्दी सरितां श्रेष्ठा यच्च गोवर्धनो गिरिः ।
गोकुलं मत्पदं नित्यं यत्रास्ते वै सुदावहम् ॥ १९ ॥ - - विदुलेशे-
ति विख्यातिं गमिष्ये जगतीतले । आदावहं चैकरूपो चक्ररूपधर-
न्मतः ॥ २२ ॥ Ein Viṭṭhaleśa, der zu der Familie von Vallabha ge-
hört, erregt gerechtfertigtes Bedenken

Die Unterschrift lautet: इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे भगवद्बतार-
प्रश्नखण्डे भगवद्ब्रह्मसंवादे सप्तमप्रतितमोऽध्यायः ॥

251.

21/13 20 Bl., 11 bis 9 Linien Schrift von 1807

Lalitāsahasranāman, tausend Namen der Göttin Lalitā, aus dem Brahmandapurāna In 181 Versen Beginnt श्रीं अस्य श्री-ललितासहस्रनाममहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्री-ललिता परा भट्टारिका देवता । etc Der erste Vers ist श्रीमाता श्रीमहाराज्ञी श्रीमत्सिंहासनेश्वरी । चिदपिकुण्डसभूता देवकार्यसमु-द्यता ॥ १ ॥

Schliesst श्रीचक्रराजनिलया श्रीमत्त्रिपुरसुन्दरी । श्रीशिवा शिवशक्त्यैक्यरूपा श्रीललिताम्बिका ॥ १८० ॥ इत्येतन्नामसहस्रं कथितं ते षटोद्भव । रहस्याना रहस्यं च ललिताप्रीतिदायकम् ॥ १८१ ॥

252.

16/10 24 Bl., 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1672 von Visvanatha

Lalitāsahasranāman Fol. 1 fehlt Diese Handschrift unter-scheidet sich von der vorhergehenden dadurch, dass den tausend Namen 49 Verse als Einleitung (Dialog zwischen Agastya und Hayagrīva) vorangehen, und 84 Verse mit der üblichen Lobpreisung des Werkes folgen

Schliesst कीर्तय त्वमिदं भक्त्या कुम्भयोनि निरन्तरम् ॥ ८३ ॥ तेन तुष्टा महर्षिर्वा तवाभीष्टं प्रयच्छति । इत्युक्त्वा श्रीहयग्रीवो ध्यात्वा श्रीललिताम्बिकाम् ॥ ८४ ॥ आनन्दमपहृदयः सखः पुलकितोऽभवत् ॥ इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उत्तरखण्डे ललितोपाख्याने स्रोत्रखण्डे श्री-ललितादेवीरहस्यसहस्रनाम पट्विंशोऽध्यायः ॥

253.

15/11 4 Bl., 8 Linien Etwa 1810

Visṇupañjara aus dem Brahmandapurāna In 22 Versen Sieh Num 197, 2

254.

21/21, 5 Bl., 7 Linien Geschrieben in Mathurā im J 1654

1) *Visṇupañjara* aus dem Brahmandapurāna Hier in 19 Versen

2) *Damodarastotra*, ohne Verfassername Hier in 20 Versen

Sieh Govindadamodarastotra von Bilvamaṅgala Beginnt श्रीकृष्ण विष्णो मधुकैटभारे भक्तानुकम्पिन्भगवन्पुरारे । वायस्य मा केशव लोकनाथ गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥ प्रबालशोभाद्रवदि-व्यकेशा वाताम्बुप्राशनपूर्णदेहाः । मूले तरुणा मुनयः पठन्ति गो-विन्द° ॥ २ ॥ अये कुरुषामथ पाण्डवाना etc

Schliesst गोविन्द गोविन्द हरे मुरारि गोविन्द गोविन्द
मुकुन्द कृष्ण गोविन्द गोविन्द रथाङ्गपाणे गोविन्द दामोदर मा-
धवेति ॥ २० ॥

255.

19/13. 23 Bl., 7 Linien. Etwa 1680.

Veṅkaṭeśasahasranāman, tausend Namen des Viṣṇu, aus dem
Veṅkaṭācalamāhātmya des Brahmāṇḍapurāṇa. In einem Gespräch
zwischen Vasiṣṭha und Nārada. Beginnt: वसिष्ठ उवाच ॥ भगवन्केन
विधिना नामभिर्वेङ्कटेश्वरम् । पूजयामास तं देवं ब्रह्मा तु कमलैः
शुभैः ॥ १ ॥ शृणोमि तानि नामानि गुणयोगपराणि तु । मुख्य-
वर्तीनि किं ब्रूहि सचकाणि कथं त्विह ॥ २ ॥ नारद उवाच ॥
नामान्यनन्तानि हरेर्गुणयोगानि कानिचित् । मुख्यवर्तीनि चान्यानि
सचकाणि पराणि च ॥ ३ ॥ एवमाद्यैः सर्वशब्दैरेको ज्ञेयः परः पुमान् ।
आदिमध्यान्तरहितः स्वव्यक्तोऽनन्तरूपधृक् ॥ ४ ॥ Nach den üblichen
einleitenden Formeln folgen die Namen in 158 Versen. Sie be-
ginnen: श्रीं वेङ्कटेशो विरूपाक्षो विश्वेशो विश्वभावनः । विश्वसृष्टि-
व्यसंहर्ता विश्वप्राणो विराड्रूपः ॥ १ ॥

Schliesst: न्यूनकर्मा प्रपूर्तिं च कर्मणा समवाप्नुयात् । सर्वान्क-
मानवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १७१ ॥

256.

19¹/₂/7. 2 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1650.

Sarasvatīstotra, in 14 Versen, angeblich aus dem Brahmāṇḍa-
purāṇa. Der Anfang genau nach der Hs. gegeben: श्रीं अस्य श्री-
सरस्वतीस्तोत्रमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिरभिर्देवता गायत्र्यनुष्टुप् छंदः सर्व-
कर्मरंभे विनियोगः ॥ आरूढा श्वेतहंसे रमति च गगने दक्षिणे
चाक्षमूर्धं वामे हस्ते च दिव्यं व ॥ २ ॥ कनकमयं पुस्तकं ज्ञानमन्यया
वीणां वादयन्ती स्मृतकलयुगे ज्ञानशब्दे क्रीडति दिव्यरूपा करकमल-
धरा भारती सुप्रसन्ना ॥ १ ॥ श्वेतपद्मासना देवी श्वेतपद्मोपसोभिता
श्वेतांबरधरा देवी श्वेतगंधानुलेपना अर्चिता मुनिभिः सर्वैः ऋषिभि-
रनुयते सदा एव ध्यात्वा सदा देवी वाङ्मितं नमते नरः ॥ ३ ॥

Schliesst: अविच्छेदं पठधीमात्मान् ध्यात्वा देवी सरस्वती ॥ १३ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभगो लक्षपूजितः वाङ्मितं फलमाप्नोति सलोकं
(lies स्वलोके) नाथ शंभयः ॥ १४ ॥

257.

15/11 10 Bl 10 Linien Etwa 1815

Sinhasthagurumahatmya 60 Verse aus dem Brahmandapurāṇ in denen das Baden in der Guntam empfohlen wird wenn Jupiter in das Zeichen des Löwen getreten ist. Beginnt यस्मिन्दिने सुर-
गुरु सिंहराशिगतो भवेत् । तस्मिन् गौतमीस्नानं कोटिजन्मौघनाश-
नम् ॥ १ ॥ यस्या तिथौ मृगेन्द्रेण युक्तो देवगुरुर्भवेत् । तस्या तु
गौतमीस्नानं कोटिजन्मौघनाशनम् ॥ २ ॥ पष्टिवर्षसहस्राणि भागीर-
थ्यवगाहनम् । सहस्रोदावरीस्नानं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ ३ ॥

Zu Ende folgt eine Anweisung (pratyosa) wie man sich zu der angegebenen Zeit zu verhalten habe

258.

25/11^{1/2} 4 Bl 9 Linien Etwa 1870

HanumatLaiaca eine Formel zur Anrufung von Hanumat Aus dem Brahmandapurana. Beginnt एकदा मुखमासीन शकर
लोकशकरम् । पप्रच्छ गिरिजा कान्त करपूर-(1 = Larpura)धवल शि-
वम् ॥ १ ॥ शोपावर्त्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकनाथ जगत्प्रभो ।
शोकाकुलानां लोकानां केन रक्षा भवेद्भुवम् ॥ २ ॥ सयामि सकटे
घोरे भूतप्रेतादिके भये । दुःखदावापिसततचेतसा दुःखभागिनाम् ॥ ३ ॥
श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लोकानां च हिताय वै ।
विभीषणाय रामेण प्रेम्णा दत्तं च यत्पुरा ॥ ४ ॥ कवचं कपिनाथस्य
वायुपुत्रस्य धीमता । गुह्यं तत्ते प्रवक्ष्यामि विशेषाच्छृणु सुन्दरि ॥ ५ ॥ etc

Auf Fol. 3a beginnt ein Anruf an Hanumat. Dieser fängt an
श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान्पूर्वतं पातु दक्षिणे पवननाभज । पातु
प्रतीच्या रघोश्च पातु सागरपारक ॥ १६ ॥

Schließt गले कथ्या बाहुमूले कण्ठे शिरसि धारयेत् । सर्वान्का-
मानवाप्नोति सत्य श्रीरामभाषितम् ॥ ४२ ॥ Das elbe Stück ist in
Florentine Mss Num 26 beschrieben

259.

24 3^{1/2} 5 Bl 8 bis 11 Linien Etwa 1830

HanumatLaiaca aus dem Brahmandapurana. Weicht von der
vorhergehenden Handschrift in einigen Stücken ab. Beginnt श्री
अस्य श्रीहनुमत्कवचस्तोत्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । श्रीहनुमान्परमात्मा
देवता । अनुष्टुप्छन्दः । मारुतात्मज इति बीजम् । अञ्जनीसूनुरिति
शक्तिः । लक्ष्मणप्राणदाता इति जीवः । श्रीरामशक्तिरिति कवचम् ।
लङ्काप्रदाहक इति कीलकम् । मम सकलकार्यसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

Schlierst. अञ्जनीवरपुत्राय रामेष्टाय प्रियाय च । सर्वलोकिक-
वीराय भविष्यद्ब्रह्मणे नमः ॥ २६ ॥ प्रथमे वादिमुखस्तम्भनं द्वितीये तु
दुष्टनिवारणं तृतीये ग्रहभूतानि (wahrscheinlich grahabhūtānivarā-
nam) चतुर्थे परकृतनाशनं पञ्चमे स्वकीयपीडानाशनं षष्ठे वैरिवन्ध-
नाशनम् ॥

260.

21/8¹/₂. 38 Bl., 8 bis 12 Linien. Schrift von etwa 1690, aber trotz
dieses Alters wimmelt die Hs. von Fehlern.

Nāsiketopākhyāna oder *Nāsiketopākhyāna*, die puranische
Version der alten Naciketa-sage, wie sie sich in der Kathopanishad
findet. Wahrscheinlich ist die Sage in unserer fragmentarischen
Hs. aus dem Brahmandapurāṇa entnommen. Sieh Catal. India
Office 3445 3446. Vgl. auch Varāhapurāṇa Kapitel 193 fgg.

Paganiert 2—39. Fol 2 beginnt [म]हाप्राज्ञो महातपाः ॥ १ ॥
तस्याश्रमं परं रम्यमृषिभिः पर्यसेष्यत । नानाद्रुमलताकीर्णं नानापु-
ष्पोपशोभितम् ॥ १० ॥

Adhyāya 1 Uddālakacintā endet Fol. 4 a. 2) Candravatī
kanyakā arāṇye tyaktā Fol. 8 a. 3) Pitāputrasamparka Fol. 11 a.
4) Candravatī vivāha Fol. 17 b. 5) Fol. 20 b. 6) Pitāputrasampvāda
Fol. 24 a. 7) Narakavarṇana Fol. 27 a. 8) Pāpavarṇana Fol. 28 a.
9) Pāpātmasāstivivāra Fol. 31 a. 10) Kṛitakṛitabhōjana Fol. 33 b.
11) Śāstikarāṇa Fol. 35 a. 12) Fol. 39 b. Schliesst im ersten Vers
des dreizehnten Kapitels.

Der Name Nāsiketa beruht auf einer wunderlichen Ety-
mologie. 3, 20: नाशायेण तु निर्यातो नाशकेतस्तदुच्यते ॥

261.

24/18. 11 Bl., 10 Linien. Abgeschrieben zu Anfang dieses Jahrhunderts
von Harīśaṅkara.

Somavatyamāvasyāurata, angeblich aus dem Bhavīsyapurāṇa.
107 Verse. Beginnt: शरतस्पर्शगतं भीष्ममुपागत्य युधिष्ठिरः । हत-
प्रणामी धर्मात्मा हितं वचनमुक्तवान् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हतेषु
कुहमुखेषु भीमसेनेन कोपिना । तथापरेषु भूतेषु हतेषु युधि जिष्णु-
ना ॥ २ ॥ दुर्योधनकुमन्त्रेण जातो ऽस्माकं कुलघयः । न सन्ति भुवि
पाताले बालवृद्धातुरादृते ॥ ३ ॥ अवशिष्टा वयं पञ्च वंशे भारत-
संज्ञके । एकातपत्रमपि च राज्यं मह्यं न रोचते ॥ ४ ॥ जीविते ऽपि
जुगुप्सा मे न भोगेषु रतिः क्वचित् । दृष्ट्वा संततिविच्छेदं संतापो
हृदये ऽनिशम् ॥ ५ ॥ अश्वत्थामास्त्रनिर्दग्ध उत्तरागर्भसंभवः । अतो
मे द्विगुणं दुःखं पिण्डविच्छेददर्शनात् ॥ ६ ॥ किं करोमि ह्य गच्छामि
पितामह वदाधुना । येन संपद्यते सखः संततिश्चिरजीविनी ॥ ७ ॥

भीष्म उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्याचरणमात्रेण संततिश्चिरजीविनी ॥ ८ ॥ अमावास्या यदा पार्थ सोमवारयुता भवेत् । तस्यामश्चत्यमागत्य पूजयित्वा जनार्दनम् ॥ ९ ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन्वृत्ते प्रदक्षिणाः । तावत्सह्यान्युपादाय रत्नधातुफलानि च ॥ १० ॥ व्रतराजमिदं राजन्विष्णोः प्रीतिकरं परम् ।

Schliesst द्वादश ब्राह्मणा भोज्या घृतपायसलड्डुकैः । उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् । ग्रणम्य दण्डवद्भूमौ प्रार्थयित्वा विसर्जयेत् ॥

Es folgt die kritische Bemerkung महानिवन्धेष्वदर्शनान्निर्मूलम् ॥

262.

29/14 2 Bll 12 Linien Geschrieben von Rāmapratāpa im J 1848

Al sayanarāminmahatmya, die Heiligkeit des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Kārttika. Aus dem Bhavisyottira purāṇa Eine Erzählung von Risisingra, Sohn von Kesava, dient zum Beweise der Wichtigkeit dieses Tages. Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शङ्खचक्रगदाधर । सर्वज्ञ जगतामीश नमस्तुभ्य च केशव ॥ १ ॥ घोरे कलियुगे प्राप्ते जना मूर्खाश्च मत्सराः । सत्यशीचदयाहीना कामक्रोधेन पीडिताः ॥ २ ॥ निर्दयाश्च साहकाराः कृतघ्नाश्चापि लम्पटाः ॥ ३ ॥ तेषामुद्धरणार्थाय धर्म मे कथय प्रभो ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि कथां पौराणिकीं शुभाम् । या श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ कार्तिके शुक्लनवमी कृतेरादौ प्रकीर्तिता । स्नान दानं कृतं अर्घ्यं सर्वं तत्राचयं व्रजेत् ॥ ६ ॥ तस्या च विधिवत्कृण्वन् सौवर्णं तु प्रपूजयेत् । तुलस्या सहितं विष्णुं व्रती तत्र दिनवधम् ॥ ७ ॥ अचाप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् । मायापुरे भवद्वाजन्केशवो नाम वै द्विजः ॥ ८ ॥ गुणज्ञो धर्मसंपन्नो वेदाभ्यासी जितेन्द्रियः । ज्ञानविज्ञानसंपन्नो हरिभक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ तस्यासीद्विष्णोः शुभ्रा पतिव्रतपरायणा । तस्या कालेन संजातो पुत्रो वै ऋषिसन्निभः ॥ १० ॥ ववर्ध च गृहे तस्मिन्मातृपित्रोश्च दुःखदः ॥ पितरौ तस्य वृद्धौ च कालेन मुक्तिता गतौ ॥ ११ ॥

Schliesst इदं ते अभिहितं राजन्गोप्य परमनिर्मलम् ॥ ३९ ॥

अप्रकाशं सदा मयन्तुभ्य च कथितं मया । अज्ञावान् न शृणोत्येनत्थावयेद्वापि मानवः ॥ ४० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति लभते मोक्षमक्षयम् ॥ ४१ ॥

263.

20/11. 8 Bl., 10 Linien. Schlechte Abschrift von 1768.

Agastyārghavidhi, die Verehrung von Agastya mit Ehrengaben. Daran schliessen sich mehrere Erzählungen, in denen seine Thaten geschildert werden Aus dem *Bhaviṣyottarapurāṇa* (nach Cod Oxon 76, Kapitel 103). Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्त्यव्रत-मन्यच्च सर्वपापप्रणाशनम् । तच्छृणुष्व महीपाल कथ्यमानं मयाखिलम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि कृष्ण मे ब्रूहि देवर्षेस्तस्य चेष्टितम् । जन्म वैवार्धदानं च कालं महमेतस्य च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मित्रश्चैव वरुणश्चैव पूर्वमेतौ सुरोत्तमौ । मन्दरस्य समीपे तु चरतुर्विपुलं तपः ॥ ३ ॥ तयोः संचीभणार्थाय वासवेन वराप्सराः । उर्वशी प्रेषयामासे रूपौदार्यगुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः संदर्शनादेव चुभितौ तु सुरोत्तमौ । विकारमात्मनो बुद्ध्वा कुम्भे बीजं सिसिञ्चतुः (सरात्तु MS.) । निमेषार्धात्तदा जातो वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ ५ ॥ अन्यो ऽगस्त्यस्तदा तत्र जातो दिव्यतपोधनः । मलय-स्थिकदेशे तु वैखानसविधानतः । स्वभार्यासव्रतो विप्रस्तपस्तेषु सुदुस्तरम् ॥ ६ ॥

Schliesst: ये पठन्ति नरा नित्यमगस्त्यार्धं शृणोति (?) च । न तेषां जायते किञ्चिदशुभं चेहजन्मनि । हंसयुक्तविमानेन स्वर्गं यान्ति नरोत्तम ॥

264.

25/10. 7 Bl., 7 Linien. Bl. 6 fehlt. Schrift von 1510.

Anaṣṭratrayodaśivrata aus dem *Bhaviṣyottarapurāṇa*, in etwa 70 Versen. Eine Feier zu Ehren des Liebesgottes, welche am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Mārgaśīra gehalten wird. Beginnt: भगवन्भूतभव्येश संसारार्णवतारक । व्रते कथय मे किञ्चिद्रूपसीमायदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किं कृतैर्वज्रभिः पार्यं व्रतेह्यसमचेष्टितैः । कायक्लेशकरैः क्रूरै रसादयैः कलशाद्यकैः (rasādyai kila sādyakaiḥ MS.) ॥ २ ॥ वरमेकापि वरदा कृतानङ्गचयोदशी । सौभाग्यारोग्यप्रियदा (śriyadā MS.) सर्वातङ्गनिवारिणी ॥ ३ ॥ सर्वदुःखोपशमनी सर्वमाङ्गल्यवर्धनी । शृणुष्व तां महाबाहो कथयामि सविस्तरम् ॥ ४ ॥ पुरा दग्धेन कामेन त्रिनेत्रनयनाभिना । भस्मीभूतेन लोकानां (loke 'smin Hemādri) संकल्पस्थेन पाण्डव (so Hemādri. rāṇaya MS.) ॥ ५ ॥ अनङ्गेन कृता ह्येषा तेनानङ्गचयोदशी । प्रसिद्धा सा भनुष्याणां मासि मार्गशिरे शुभे ॥ ६ ॥ शुक्लपक्षे चयोदशां सोपवासी यतेन्द्रियः । स्नानं नद्यां तडागे वा गृहे वा निश्चितात्म-

वान् ॥ ७ ॥ कृत्वा समभ्यर्च्य विभुं विधिना शशिशेखरम् । पुष्पैर्धूपैः
सर्नवेदैर्ऋतुकालोत्सवेष्टया ॥ ८ ॥ Vgl. Hemadri Vratakhanda 2, 1

265.

27/12 10 Bl. , 11 Linien Geschrieben von Changāmīra, Sohn von
Daivajña Miśra Motirama im J 1835

Anantapūjā und *Anantaratodyapana*, Verehrung von Viṣṇu
und Abschluss der Feier, welche am vierzehnten der lichten Hälfte
des Monats Bhādrapada stattfinden. Beginnt सुधिष्ठिर उवाच ॥
देवदेव समासेन व्रतस्य परमाद्भुतम् । उद्यापनविधिं ब्रूहि अनुयाह्यो ऽस्मि
केशव ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उद्यापनविधिं हित्वा न व्रतस्य फल
लभेत् । तस्माद्यथा तथा कुर्याद्विज्ञातं विवर्जयेत् ॥ २ ॥ मासि
भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णे व्रते ततः । शुक्लाया च चतुर्दशा ब्रह्मचारी
व्रती ततः ॥ ३ ॥ एकभक्तेन नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः । स्नात्वा
नद्या देवस्नाने तीर्थे प्रस्नवणे तथा ॥ ४ ॥ सर्वापिधैः सर्वगन्धैस्तिल-
कैरथामलिः । वेदोक्तविधिना सम्यक्तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ ५ ॥ ततो
गृहं समागत्य वेदी कुर्यात्सुशोभनाम् । तत्रालिखेय्यण्डलक पद्मवर्णैः
सुपेशलेः ॥ ६ ॥

Fol 4a इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सोद्यापनमनन्तव्रतम् ॥ Sieh
Hemādri Vratakhanda 2 p 86 Auch sonst werden Stücke aus
Hemādri citiert — Anantapūjā beginnt Fol 8a

266.

18/11 14 Bl. 11 Linien etwa 1780

Īdityahṛidayastotra, ein Loblied auf die Sonne, in 173 Versen,
aus dem Bhavīsyottara-parāna. Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ज्ञानं च
धर्मशास्त्राणां गुह्याहुस्ततरं तथा । मया कृष्ण परिज्ञातं वाङ्मयं
सचराचरम् ॥ १ ॥ Der eigentliche Auszug aus dem Purāna be-
ginnt अर्जुन उवाच ॥ नारायण सुरश्रेष्ठ पृच्छामि त्वा महायशः ।
कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेत्सनातनम् ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु
पार्थ महाबाही बुद्धिमानसि पाण्डव । यन्मा पृच्छस्युपस्थानं तत्पवित्रं
विभावसोः ॥ ७ ॥ सर्वमङ्गलमाद्भुतं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वरोग-
प्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ८ ॥ अमिचदमनं पार्थ सग्रामे जयवर्ध-
नम् । वर्धनं धनपुत्राणामादित्यहृदयं गृणु ॥ ९ ॥

Schließt अपाकुसुमसंकाश काश्यपेयं महाबलम् । तमोघ्नं सर्व-
पापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवानिशम् ॥ १०३ ॥ Gedruckt in Brihat
stotraratnākara p 141

267.

24/11. 5 Bl., 18 bis 19 Linien. Geschrieben in Rājanāgara im J. 1748.

1) *Ādityahṛidayastotra*, hier in 179 Versen. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ कथमादित्यमुबन्तमुपतिष्ठन्ति सनातनम् । एतन्मे ब्रूहि विप्रेन्द्र प्रपद्ये शरणं तव ॥ १ ॥

2) *Lakṣmīśiṅhakaraca* in Prosa. Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ अनेकमन्त्रकोटिशो नृसिंहनाम समुच्चरेत् । अनेकविधिरचायै विपरीगादिनिवारणाय ।

3) *Gaṅgāṣṭaka* in 11 Versen. Beginnt: गङ्गातीरे हते पापं गङ्गा शिवस्य मस्तके । स्वर्गस्य गामनी गङ्गा हरि गङ्गा नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

268.

22/12. 4 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1648 von Nābhajī, Sohn von Ljājī.

Risipañcamivrata, eine Feier am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada, an welchem die sieben Risi verehrt werden. Aus dem Bhavisyottarapurāṇa. Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ अन्यामपि च राजेन्द्र पञ्चमीमृषिसंयुताम् । कथयिष्यामि यां कृत्वा नारी पापात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशी पञ्चमी कृष्ण कथं च ऋषिसंज्ञिका । पातकान्मुच्यते कस्मान्नारी यदुकुलोद्बह ॥ २ ॥ पापान्यपि बह्वन्यच विद्यन्ते किल केशव । कृतायामृषिपञ्चम्यां कस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अज्ञानाञ्जानतो वापि या स्त्री जाता रजस्वला ॥ उपसृजति भाण्डादीन्गृहकर्मणि संस्थिता ॥ ४ ॥ प्राप्नोति सा महापापमवश्यं नरकं व्रजेत् । शृणु तत्कारणं यस्माद्ब्रह्मा नारी रजस्वला ॥ ५ ॥ Sieh Catal. Florenz Nummer 28.

269.

20/12. 4 Bl., 11 bis 14 Linien. Geschrieben von Bhaṭṭa Raghū Sūri Śāṅkhajñānīdharma für Nārāyaṇagovinda etwa um 1720.

Risipañcamivrata. Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorigen nur durch einzelne Lesarten und einige zugesetzte Verse namentlich am Schlusse.

270.

16/7. 8 Bl., 10 bis 11 Linien. Schrift von 1719.

Risipañcamivrata aus derselben Quelle. Voran gehen 20 Verse mit Gebeten (pūjā). Sie beginnen: मूर्तब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मणस्तेज उत्तमम् । सूर्यकोटीप्रतीकाशमृषिव्रतं विचिन्तयेत् ॥ १ ॥ इति

ध्यानमन्त्रः ॥ आगच्छन्तु महाभागायतुर्वेदस्वरूपगाः । यावद्व्रतमह कुर्वे
कृपया भवतः प्रभो ॥ २ ॥ इत्यावाहनमन्त्रः ॥ नमः परमच्छपिभ्यो
देवच्छपिभ्यो नमो नमः । आसनं स्थापितं तत्र यत्र हेमभवा मही ॥ ३ ॥
इत्यासनम् etc

Das Kapitel aus dem Purana besteht aus 102 Versen. Es
beginnt hier च्छपिब्रत महापुण्य स्त्रीणां च पापनाशनम् । कथयस्व
कृपा कृत्वा यथापूर्वकृतं महत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु रा-
जन्मवच्छामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण मुच्यन्ते पात-
कात्स्त्रियः ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृक्ता पद्ममी कृष्ण कथं
सा च्छपिसञ्ज्ञिका । मुच्यन्ते पातकात्तस्मात्स्त्रियो यादवपुंगव ॥ ३ ॥ etc
Die Wichtigkeit dieser Feier wird durch eine Erzählung erhärtet.
Jayasrī hatte während ihrer Menstruation Hausgeräte berührt und
wurde nach ihrem Tode in eine Hundin, und ihr Gatte Sumitra
durch den Kontakt in einen Stier verwandelt. Durch die Frömmig-
keit ihres Sohnes Sumitra gelangten sie zur Seligkeit.

Schliesst य इदं पाठयेद्भक्त्या शृणोति श्रद्धयान्वितः । सर्वपाप-
विनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १०१ ॥ ये कुर्वन्ति व्रतं नित्यं
मासि मासि मुनिव्रतम् । ते सर्वपापनिर्मुक्ताः स्वर्गलोकं भजन्ति
वे ॥ १०२ ॥

271.

23/11 10 BD, 10 Linien: Abgeschrieben von Bhata Nilakantha im
J 1663

Kumbhavarata oder *Kumbhavarata*, Verehrung der *Dignonia*
Suaevolens. Nach dem Schluss und den redenden Personen aus
der *Kasyapasaṃhitā*. Aber auf Fol 7b findet sich die Unterschrift
इति श्रीभविष्योत्तरे पुराणे कुम्भीव्रतविराचव्रत समाप्तम् ॥ Beginnt
चैवस्वतेन मनुना पूर्व पृष्ठः प्रजापतिः । मारीचिः कश्यपः प्राह व्रतं
पापभयापहम् ॥ १ ॥ कश्यप उवाच ॥ शृणु राजन्मवच्छामि व्रता-
नामुत्तमं व्रतम् । यत्कृतं मानवेर्भक्त्या*) सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ २ ॥
चम्पाया सुपुरी (१) ह्यासीदिन्द्रमुखो नराधिपः । तस्य चेन्दुमती
भार्या रूपान्वयगुणान्विता ॥ ३ ॥ पतिव्रता पतिप्राणं नित्यधर्मप-
रायणा । तया सह महीपालो यावदान्ते मुदान्वितः ॥ ४ ॥ ता-
वत्प्राप्तः सभामध्ये पुनस्त्यो मुनिसत्तम । तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजा
चैव समीपगम् ॥ ५ ॥ समुत्तस्यो सपत्नीको अर्घं गृह्य विधानतः ।
स दत्त्वा ब्राह्मणस्यार्घं ब्राह्मणमिव दासवः ॥ ६ ॥ उवाच स्वागतं
तस्मै मुने सर्वत्र ते सुखम् ।

*) Sonderbare Konstruktion

272.

28/18. 8 Bl., 9 Linien. Geschrieben im J. 1761 von Nandarāma, Sohn von Bhikhū

Kṛiṣṇajanmāṣṭamīvrata, angeblich aus dem Bhavisyottara-purāṇa. Die Feier des dem Kṛiṣṇa geweihten achten Tages in der dunklen Hälfte des Monats Śrāvaṇa. Dieselbe wird auch Jayantīvrata genannt. Ein Dialog zwischen Nārada und Brāhman und Belehrung des Hariscandra von Sanatkumāra. In 94 Versen. Beginnt. नारद उवाच ॥ जन्माष्टम्याय माहात्म्यं कथयस्व पितामह । यच्छ्रुत्वा न भयं मृत्योस्तस्मै कथय कंजज ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सार्वभौमः पुरा ह्यासीदरिचन्द्रो महीपतिः । तस्य तुष्टो ददौ ब्रह्मा पुरी वाराणासी शुभाम् ॥ ३ ॥ तत्र स्थितं महीपालं देवगन्धर्वकिंनराः । उपासन्त महात्मानं पार्वतीशमिवामराः ॥ ४ ॥ तत्रस्थः स महीपालः सप्तद्वीपा वसुंधराम् । शशास धर्मेण पृथिवीं यथा पुत्रमिधोरसम् ॥ ५ ॥

Die Vollendung des Gelübdes wird in folgenden Versen beschrieben. हरिचन्द्र उवाच ॥ जन्माष्टमीव्रतस्यास्य विधिं कथय मे प्रभो । उद्यापनं महापुण्यं येन पापैः प्रमुच्यते ॥ ६१ ॥ श्रीसगत्कुमार उवाच ॥ शृणु राजन्मवस्थामि व्रतस्यास्य सुशोभनम् । उद्यापनं यथातत्त्वं जन्माष्टम्याः क्रमेण च ॥ ६२ ॥ जन्माष्टमीदिनं यावत्पुनर्जन्माष्टमीदिनम् । तावत्काले प्रकर्तव्यं व्रतस्योद्यापनं ततः ॥ ६३ ॥ पुण्यं हि तद्दिनं प्राप्य कार्यमुद्यापनं शुभम् । कृण्वे वै यावद्ये मासि अष्टम्यां व्रतमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उद्यापनं व्रतस्यास्य जन्माष्टम्याः सुरेश्वर । करिष्ये शास्त्रविधिना निर्विघ्नेन समाप्य तत् ॥ ६५ ॥

273.

23/10. 12 Bl., 8 Linien. Etwa 1870

Kṛiṣṇajanmāṣṭamīvrata, angeblich aus dem Bhavisyottara-purāṇa. Hier in 140 Versen. Die Erzählung von Hariscandra und die Schlussbehandlung fehlt. Vergleiche Weber's Sanskrit-Katalog I, p. 339.

Schliesst: स्त्रीवासवृद्धसहितो मित्रबन्धुसमन्वितः । विधिनानेन सहितो जयन्तीं प्रकरोति यः ॥ १३७ ॥ नारी तारयते भक्त्या पुरुषांश्चैकविंशतिम् । न दौर्भाग्यं न विध्वंसं न तस्य कलहं गृहे ॥ १३८ ॥ संततं न विद्योगं च न पश्यति धनक्षयम् । संसर्गेणापि यः कुर्यात्कृष्णजन्माष्टमीव्रतम् ॥ १३९ ॥ मनसा चेप्सितं कार्यं लभते मानवो भुवि । जन्माष्टमीव्रतमिदं श्रोतव्यं भक्तिभावनः ॥ १४० ॥

274.

23/10 26 Bl. 8 Linien Geschrieben von Tulasibhatja, einem Sohn von Premānanda im J 1610

Kokilaurata, eine Feier, welche am Vollmondstage des Āśadhā beginnt und im Śrāvana endet Aus dem Bhavisyottarapurāna Beginnt स जयति सिन्धुरवदनो देवो यत्पादपङ्कजस्मरणम् । वासरमणिरिव तमसा राशि नाशयति विघ्नानाम् ॥ १ ॥ एवमुपेति आत्मनः सकलकिल्बिषनाशनार्थं समस्तदुरितोपद्रवघ्नाताज्ञातदोषपरिहारार्थं पुत्रपौत्रादिसंततिवृद्ध्यर्थं सर्वसौभाग्यप्राप्त्यर्थं यथामिलितद्रथैः स्नानमहं करिष्यते ॥ १ ॥ Das Purana beginnt ऋषिस्त्वाच ॥ कथयस्व कथां दिव्यां कीकिलाव्रतमाश्रिताम् । कथं सा कीकिला जाता कथं पूज्या शुभप्रदा ॥ १ ॥ Es folgt eine lange Erzählung über die Vernichtung des Opfers des Dakṣa, bei welchem Parvatī aus Zorn über die Vernachlässigung ihres Gatten sich ins Feuer stürzt Sie war schon früher von Śiva in eine Kokila verwandelt worden

Von Fol 22 an folgt das Vratodyapana, der Abschluss der Feier Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतस्यास्य मम प्रभो । सर्वं कथय देवेश सौभाग्यं मुखमश्नुते ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आवृणो मासे संप्राप्ते शुक्लपक्षे विशेषतः । चतुर्दशमेकभक्तदन्तधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ उपवासस्य नियमं कुर्याद्व्रतपरायणः । पीर्णिनामुपवासं च रात्रौ जागरणं ततः ॥ ३ ॥

275.

21/14¹/₂ 2 Bl., 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Candanasaṣṭhivrata, eine Feier zu Ehren von Sonne (bei Tag) und Mond (bei Nacht) am sechsten Tag der dunklen Hälfte des Monats Bhādrapada (मासे भाद्रपदे षष्ठी कृष्णपक्षे च पुत्रक । सा तिथिस्तु महत्पुण्या तिथीनामुत्तमा तिथिः) Eingeflochten ist eine Erzählung (Kathā) von Candanā's Gattin, die wegen eines Vergehens in eine Candali verwandelt wurde 40 Verse aus dem Bhavisyottarapurāna Beginnt सूत उवाच ॥ उत्तमे च कुले जय्यं केन धर्मेण प्राप्यते । उत्तमैः सह सागत्यमुत्तमैर्जायते रतिः ॥ १ ॥ द्वादशी ये नराः पीष्या (पीष्या MS ein Verbum fehlt) चन्दनषष्ठीव्रतं तथा । न ते यमपुरो यान्ति वियोनिं नैव दुर्गतिम् ॥ २ ॥

Schliesst कुरुक्षेत्रे स्वर्णदानं स्नानं तत्र रवियज्ञे । तत्फलं समवाप्नोति कथां श्रुत्वा व्रतादपि (MS कथा.श्रुत्वा व्रतादपि) ॥ ४० ॥

276.

22/12 4 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben für Kṛiṣṇaji in Rājānpura von Ranachoda, Sohn von Kibāhiya, im J. 1676.

Jayāpārvatīurata, eine Feier, welche zu Ehren von Pārvatī von dem dreizehnten Tage der lichten Hälfte bis zum dritten der dunkeln Hälfte des Monats Āṣāḍha gehalten wird. Angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. In einem Dialog zwischen Brahman und Nārada. Der dreissigste Vers lautet: आपाढे शुक्लपक्षे च त्रयोदशं समारभेत् । यावत्कृष्णतृतीया स्याद्भूतं च सुखसंपदम् ॥

Beginnt: पार्वत्युताच ॥ देवदेव महादेव संसाराणवतारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं नित्यं तद्भूतं हि निवेदय ॥ १ ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः । पुत्रपौत्रसमायुक्ता नारी सौख्यमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्ता सर्वलक्षणलचिता । येन व्रतप्रभावेण निश्चलाः सुखसंपदः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधु देवि त्वया पृष्टं यद्भूतं सुखसंपदम् ॥ ४ ॥ तद्भूतं कथयिष्यामि शृणुष्वैकाग्रमानसा । नारदेन पुरा पृष्टं ब्रह्माणं च पितामहम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथितं नारदस्याग्रे कथयामि तवाग्रतः । तद्भूतं परमं गुह्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ६ ॥ नारद उवाच ॥ पितामह नमस्तुभ्यं स्रष्टा धाता नमो नमः । किञ्चिद्भूतं मे कथय स्रष्टा त्वं हि सनातनः ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र भूतानां हितकारकम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ ८ ॥ जयापार्वतिव्रतं नाम विख्यातं च महीतले । एतद्भूतस्य चाख्यानं जीर्णं कथयतः शृणु ॥ ९ ॥ Ausser den Fehlern des Abschreibers, ist das Ganze von Anfang an in nachlässigem Saṁskṛit verfasst.

Schliesst: धा देवी सर्वसौख्यं प्रददति विभवं चाचर्य यौवने सौभाग्यं पुत्रपौत्रान्परमगुणवतो निश्चला संततिं च । etc.

277.

21/10. 8 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben im J. 1661.

Bhaumavrata, Verehrung des Gestirns Mars, aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. Beginnt: मङ्गलपूजनव्रतं लिख्यते । मङ्गलाय नमः । शिवगौरीसंवादे । ओं मार्गशीर्षे ऽथवा माघे गुरुशुक्रोदये तथा । शुक्लपक्षे तथा भीमे प्रथमे वेधवर्जिते ॥ १ ॥ विष्टिपाताद्यसंक्रान्ते काम्यव्रतं समाचरेत् । पुत्रकामो विशेषेण नारी वा पुरुषो ऽपि वा ॥ २ ॥

Nach Angabe der Ceremonien folgt auf Fol. 5 b ein Mantra in 21 Versen, der wahrscheinlich allein aus dem Purāṇa herkommt. Beginnt: धरणीगर्भसंभूतं विष्वक्तेजःसमग्रभम् । कौमारं शक्तिहस्तं च

मङ्गल प्रणमाम्यहम् ॥ १ ॥ हरस्वेदसमुद्भूत सर्वकामप्रदायकम् ।
सुप्रतीकारक देव भूमिपुत्र नमाम्यहम् ॥ २ ॥

Schlesst या या कामना मनसि धृत्वा व्रत करोति तस्या
कामनाया सिद्धिर्भवति ॥

278.

29/11 ■ BH 7 L n en Geschrieben 1690 von Tulārama für Lachīramaji

Mahalakṣmīvrata *atha* aus dem Bhavisvottarapurana in
82 Versen Dieses Gelubde wird am achten Tage der lichten
Halfte des Monats Bhādrapada unternommen und am achten der
dunkeln Hälfte beendigt. Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व
प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमम् । येन लक्ष्मीश्च विख्याता कथयस्व मम
प्रभो ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ व्रतं चैव तु विख्यातं शृणु राजन्यु-
धिष्ठिर । यूयमालेन मोक्षं च व्रते यज्ञादिकं फलम् ॥ २ ॥ युधि-
ष्ठिर उवाच ॥ नास्ति मे निश्चयो देव भामितो ऽहं त्वया प्रभो ।
सत्यं कथय मे स्वामिन्यदि तुष्टो जनार्दन ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
मासे भाद्रपदे चैव अष्टम्या शुक्लपक्षयोः । गृहीत्वा तु महाराज महा-
लक्ष्म्या इदं व्रतम् ॥ ४ ॥ कृष्णाष्टम्या च भोक्तव्यं कृत्वा पूजाविधि-
क्रिया । एतत्सारं मया ख्यातमिह लोके परं च ॥ ५ ॥ Darauf
folgt die übliche Erzählung, wodurch die Wichtigkeit dieses Ge-
lubdes dargelegt wird

279.

13¹/₁₁/10 6 BH 7 b s 8 Lanien Schrift von 1807

Śaḷagramastotra Verehrung des Ammoniten Śaḷagrama eines
Steines mit verschiedenen Kreisen welcher in der Gandakī gefunden
wird und Viṣṇu geheiligt ist 82 Verse aus dem Gandakīmaha-
tmya des Bhavisvottarapurana. Beginnt श्रीशालग्रामस्तोत्रस्य भग-
वानृषि । देवी गायत्री इन्द्र । नारायणी देवता । श्रीशालग्राम-
स्तोत्रमन्त्रजपे विनियोग ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रीदेवदेव देवेश
देवतार्चनमुत्तमम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुत्रपोत्तम ॥ १ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ गण्डका चोत्तरे तोरे गिरिराजस्य दक्षिणे ।
दशयोजनविस्तीर्णे महाबैववसुधरा ॥ २ ॥ शालग्रामो भवेद्देवो
देवी द्वारावती भवेत् । उभयोः सगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ ३ ॥
शालग्रामशिला यत्र यत्र द्वारावती शिला । उभयोः सगमो यत्र
मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ ४ ॥ आजन्मकृतपापानां प्रायश्चित्तं यदि कृति ।
शालग्रामशिलावारि पापहारि नमो ऽस्तु ते ॥ ५ ॥ अकालमृत्युहरणं
सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णो पादोदक पीत्वा शिरसा धारया

म्यहम् ॥ ६ ॥ शङ्खमध्ये स्थितं तोयं भ्रामितं केशवोपरि । अङ्गलपं
मनुष्याणां ब्रह्महत्यादिकं दहेत् ॥ ७ ॥ स्नानोदकं पिबेन्नित्यं चक्राङ्कितं
शिलोद्भवम् । प्रचान्य इति तत्तोयं ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ८ ॥

Schlesst. विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजन्माघनाशनम् ।
शालग्राममिदं स्तोत्रं पठेच्छुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥

280.

22/11. 8 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Bhairava im J. 1768.

Haritālikāvratā aus dem Bhavisyottarapurāṇa. 95 Verse.
Dieselbe Legende wie im Skandapurāṇa, häufig in denselben Worten
berichtet. Beginnt: मन्दारमालाकुलितालकायै कपालमालाङ्कित-
शेखराय । दिव्याम्बरायै च दिगम्बराय नमः शिवायै च नमः शि-
वाय ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् ।
पञ्चाननं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ २ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं महा-
वृषभवाहनम् । भस्माङ्गं व्यालशोभाढ्यं शशाङ्कतशेखरम् ॥ ३ ॥ नील-
जीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् । क्रीडां कृत्वा कियत्कालं गणेशैः
परिवारितम् ॥ ४ ॥ विदुष्य ताग्गणान्सर्वाङ्गीरी पृच्छति शंकरम् ।
पार्वत्युवाच ॥ गुह्याहुह्यतरं देव कथयस्व महेश्वर ॥ ५ ॥ सर्वेषामेव
धर्माणामनायासं महत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि यदा नाथ तथं ब्रूहि
ममागतः ॥ ६ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । अनादिमध्य-
निधनस्त्वमेव भर्ता जगद्गुरुः ॥ ७ ॥

281.

30/13. 4 Bl., 12 Linien. Etwa 1810.

Haritālikāvratā aus dem Bhavisyottarapurāṇa. Stimmt mit
der vorhergehenden Handschrift überein, ist jedoch etwas abgekürzt.
Der Text schliesst an fol. 3a. Darauf folgen kurze Auszüge aus
Mādhava, dem Divodāśīya und Liṅgapurāṇa. Zuletzt kommt eine
Angabe von Gebräuchen und Gebeten bei Verehrung der Pārvatī
und Śiva. Der Schluss fehlt.

282.

21/11. 25 Bl., 9 bis 13 Linien. Schrift von Anf. des 18. Jahrh.

Legenden über verschiedene Feiertage. Zum grössten Teil aus
dem Bhavisyottarapurāṇa entlehnt.

1) *Markaṭikurkuvratā*, gehalten im Monat Bhādrapada.
42 Verse. Foll. 1b bis 4a. Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ लोमशो
नाम ब्रह्मर्षिर्मथुरायां पुरागतः । सो ऽर्चितो वसुदेवेन देवक्या च
युधिष्ठिर ॥ १ ॥ लोमश उवाच ॥ कंसेन निहताः पुत्रा जाता जाताः

पुन. पुन । यथा चन्द्रमुखी दीना बभूव नघुयप्रिया ॥ २ ॥ किं विचीर्णं व्रतवरं तथा सततिकारकम् । सपत्नीदर्पदलन सौभाग्यारोग्यवर्धनम् ॥

2) *Durastamurata* 37 Verse Foll 4a bis 7b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ भाद्रपदे सिते पक्षे अष्टम्या च युधिष्ठिर । दूर्वा-
ष्ठमीति विख्यात पुण्य सतानकारकम् ॥ १ ॥ न तस्य क्षयमायाति
संतान सप्तपौरुषम् । नन्दते वर्धते नित्यं यथा दूर्वा तथा गृहम् ॥ २ ॥

3) *Risipañcamurata*, gehalten am fünften Tage der leichten Hälfte des Monats Bhādrapada 68 Verse Foll 7b bis 11b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु त्वं राजशार्दूल ऋषीणामुत्तमं व्रतम् ।
येन वै क्रियमाणेन सर्वपापचयो भवेत् ॥ १ ॥

4) *Risipañcamuratatodyapanauddhi* 17 Verse Foll 11b bis 12b Beginnt चतुर्थ्यामेकभक्तं तु सायं गुरुगृहे व्रजेत् । अस्मदीयं व्रतं विप्र-
कुल्य द्विजसत्तम ॥ १ ॥ Der letzte Vers lautet यं पञ्चमीव्रत-
मिदं प्रकरोति पुण्यं पक्षे सिते भाद्रपदे च मासि । etc

5) *Sūtalavrata*, gehalten am siebenten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Śrāvana 57 Verse Foll 12b bis 15b Beginnt सुखासीन हरिं वृद्धां सुहृष्टं मुदिताननम् । कृताञ्जलिपुटा भूत्वा कुन्ती
वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

6) *Nirudakakadaśvratā* gehalten am elften Tage der leichten Hälfte des Monats Jyēṣṭha (Śakrabhūdhana-māse) 44 Verse Foll 15b bis 17b Beginnt देवदेव जगन्नाथ पुराणं पुरुषोत्तमम् ।
शृङ्खलचक्रगदापाणिं दृष्टिस्थित्यन्तकारिणम् ॥ १ ॥ पृकृत्यात्मस्थितेनैव
भीमसेनी महाबल । Dieser Teil scheint ebenfalls dem Bhavīsyottara anzugehören

7) *Amardakivrata* aus dem Brahmandapurāṇa 31 Verse Fol 17b bis 19a Beginnt मान्धातोवाच ॥ एकादशीमधुना ब्रह्म-
न्महापुण्यफलोदयाम् । विष्णुनक्षत्रसंयुक्ता कथयस्व महामुने ॥ १ ॥
वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्व-
पापहरा प्रोक्ता विधेया फलकाङ्क्षिभिः ॥ २ ॥ एकादक्षां यदा रा-
जन्नचक्ष्यं श्रवणं भवेत् । विजया नाम सा प्रोक्ता महामैतलनाशिनी ॥ ३ ॥
एकादक्षां यदा राजन्नचक्ष्यं च पुनर्वसु । तदा सा तु जया ख्याता
महापातकनाशिनी ॥ ४ ॥ Sieh Nummer 246

8) *Jāgaranamāhatmya* eine Nachtfest zu Ehren Viṣṇus am elften Tage 42 Verse Fol 19a bis 21a Beginnt श्रीमहर्षि

उवाच ॥ कलिकल्पसभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिनां तेषां
ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle.

9) वणिक्रमेतोपाख्यानं श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse
Foll 21 a bis 25 a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थानां
सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या तां वदस्व ममानघ ॥ १ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणाञ्जिता ।
सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt. श्रीदेवुवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक ।
श्रुतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च
तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं
यत्त्वयानघे ॥ २ ॥ प्रावृहभाद्रपदे शुक्ले द्वादशी श्रवणे बुधे । महा-
योगं समुद्दिष्टं पद्मानां कारणं श्रुतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt
ist nur ein geringer Teil erhalten.

283.

28/12. 69 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1664 von Bhāṣpā-
bhata, Sohn von Vyāsakalyāna.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit der Bhāvārthadīpikā von
Śrīdharasvāmin. Der Kommentar beginnt: द्वितीये तु दशाध्यायैः
श्रीभागवतमादितः । उद्देशलक्ष्योक्तिभ्यां संक्षेपेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

284.

28/12. 62 Bl., 12 Linien. Etwa 1660.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit demselben Kommentar.

285.

28/12. 70 Bl., 1 mit 7 Linien, 2 mit 8 Linien. Etwa 1640.

1) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21. Ein
einzelnes Blatt, signiert 47 enthält 3, 14, 26—36. Folia 6. 35. 36.
38—46 fehlen.

2) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 4, 14, 9 bis 4, 24, 1. Folia 1—43
fehlen. Beide Teile haben Randglossen.

286.

28/12. 178 Bl., 8 Linien. Etwa 1660.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 5, mit dem Kommentar von
Śrīdharasvāmin.

287.

29/13. 98 Bl., 11 Linien. Etwa 1680.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 5, mit demselben Kommentar.

288.

1) 38/16 2) 41/18 Zusammen 256 Bl. verschiedene Lagen Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhagavatapurana, Skandha 10, mit dem Kommentar von Sridharasvamin In zwei Teilen 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90

289.

33/14 144 Bl. 11 bis 13 Lagen Etwa 1690

Bhagavatapurana, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar

290.

27/12 113 Bl. Lagen verschieden Schrift von Ende des 17. Jahrh.

Bhagavatapurana Fragmente

- 1) Foll 53—62 1, 17, 13 bis zum Ende
- 2) Foll 76—93 2, 5, 42 bis zum Ende
- 3) Foll 55—94 3, 16, 6 bis 26, 41
- 4) Foll 98—120 3, 27, 6 bis zum Ende
- 5) Foll 1—28 4, 1, 1 bis 4 8 24

291.

36/14 431 Bl. Lagen verschieden Gute Abschrift von etwa 1800

Bhagavatapurana Text der ersten 51 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhini von Vallabha Dikṣita. Seiten von Lakṣmana Bhatta — Foll 1 234—254 274—284 314—324 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13 13 Bl. 13 Lagen Bengali Schrift Etwa 1800

Rasapañcadhyayi, eine Schilderung des Tamas und Kṛpā mit den Schäferinnen Kapitel 29 bis 33 des zehnten Skandha des Bhagavatapurana Kapitel 29 (Bhagavatapurana) श्रीवाट-
रायणिस्वाच ॥ भगवानयि ता रावी इन्द्रोन्मुक्तद्विवा । वीक्ष्य
रन्तु मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः । — 1 (Bhagavatapurana)
श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति इन्द्रो इन्द्रोन्मुक्तद्विवा । अतश्चम-
चवाणा करिण इव यूथपम् । — 51 श्रीवाट-
रायणिस्वाच ॥ इन्द्रोन्मुक्तद्विवा इन्द्रोन्मुक्तद्विवा । इन्द्रोन्मुक्तद्विवा
दिशु तावकास्त्वयि धृतामदम्बा विचित्रे । — 52 (Bhagavatapurana)
sana) वाटरायणिस्वाच । इन्द्रोन्मुक्तद्विवा इन्द्रोन्मुक्तद्विवा वि-
चवा । इन्द्रोन्मुक्तद्विवा इन्द्रोन्मुक्तद्विवा । — 53 श्रीवाट-
रायणिस्वाच ॥ इन्द्रोन्मुक्तद्विवा इन्द्रोन्मुक्तद्विवा । इन्द्रोन्मुक्तद्विवा
इन्द्रोन्मुक्तद्विवा ताव तद्विवा इन्द्रोन्मुक्तद्विवा ।

293.

22/12. 5 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1860.

Rāsapañcādhyāyī. Ein Fragment, welches Kapitel 29 und 7 Verse des dreissigsten enthält.

294.

22/11. 5 Bl., 9 Linien. Etwa 1750.

Vedastuti oder *Śrutistuti*, das siebenundachtzigste Kapitel des Bhāgavatapurāṇa 46 Verse. Die Veden (śruti), welche redend eingeführt werden, bekunden, dass das unendliche Eigenschaften besitzende Brahman einzig in der Gestalt von Kṛṣṇa sich offenbart habe. Deshalb sei dieses göttliche Wesen von allen, welche ewige Erlösung wünschen, mit vollkommener Hingebung zu verehren. Beginnt परोक्षित उवाच ॥ ब्रह्मन्महद्यन्निर्दिशे निर्गुणे गुणवृत्तयः । कथं चरन्ति श्रुतयः साक्षात्सदसतः परे ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बुद्धीन्द्रियमनःप्राणज्जनानामद्वयप्रभुः । मात्रार्थं च भवार्थं च आत्मने कल्पनाय च ॥ २ ॥ सैषा ह्युपनिषद्ब्राह्मी पूर्वेण पूर्तजिर्धृता । यद्वा धारयेद्यत्तां चेमं गच्छेदकिंचनः ॥ ३ ॥ Glossen finden sich am Rande und in der Mitte.

Schliesst: यो ऽस्योत्प्रेषक आदिमध्यनिधने यो ऽव्यक्तजीवेश्वरो यः खट्वेदमनुप्रविश्य ऋषिणा चक्रे पुरः शक्ति ताः । यं संपद्य जहात्यजामनुशयी सुप्तः कुलायं यथा तं कैवल्यनिरस्तयोनिमभयं ध्यायेदजस्रं हरिम् ॥ ४६ ॥

295.

17/11. 2 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1800.

1) *Hansamantrajapa*. Beginnt: आदौ गुरुनमस्कारः । श्रीं हंसः सोहं स्वाहा । श्रीं अनेन मन्त्रेण ॥ ३६ ॥ प्राणायामः ॥ अथ न्यासः । हंसः अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । श्रीं सोहं तर्जनीभ्यां नमः । etc. Die Spielerei mit haṁsaḥ soham ist leicht erkennlich.

2) Fol. 2b. *Catuḥślokiḥbhāgavata*, 7 Verse aus dem Bhāgavatapurāṇa 2, 9, 31—37, von denen 3—6 als besonders bedeutend angesehen werden. Beginnt: भगवानुवाच ॥ ज्ञानं परमगुह्यं मे यद्विज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदङ्गं च गृहाण गदितं मया ॥ १ ॥

296.

22/11. 7 Bl., 9 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1643.

Ekādaśīmāhātmya, über die Feier des elften Tages in der lichten Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa. Aus dem Matsyapurāṇa. In 121 Versen. Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ एकादशुपवासस्य नक्तस्य

तु तथैव च । एकभक्तविशेषेण फलं ब्रूहि जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ हेमन्ते चैव सप्राप्ते भासे मार्गशिरे पुनः । शुक्लपक्षे त्वया
पार्थ उपोष्यैकादशी शुभा ॥ २ ॥

297.

23/10 6 Bl. 7 bis 9 Längen Etwa 1860

Sanistotra, in 53 Versen, angeblich aus dem Matsyapurana, wo es sich nicht vorfindet. König Dasaratha, bei einer drohenden Hungersnot infolge der Erscheinung des Planeten Saturn, begibt sich bewaffnet in die himmlischen Räume und nach dem Zusammen treffen mit Sam preist er diesen in einigen Strophen. Beginnend *इत्थं उवाच ॥ रघुवशे इतिविख्यातो राजा दशरथ पुरा । चक्र-वर्तो स विज्ञेयः सप्तदीपाधिपः कृतः ॥ १ ॥ कृत्तिकान्ते शनिं ज्ञात्वा देवज्ञैः आवितो नृप । रोहिणीं भेदयित्वा तु शनिर्याति मुसा-प्रतम् ॥ २ ॥ सकटभेदमत्युग्रं सुरासुरभयकरम् । द्वादशाब्दं मुदुर्भिक्षं भविष्यति सुदारुणम् ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्यं मन्त्रिभिः सह पार्थिवः । देशस्य नगरायामा भयभीताः समन्ततः ॥ ४ ॥ वदन्ति सर्वलोकाश्च भयमेतदुपागतम् । आकुलं च जगत्सर्वं पौरजनपदादि-कम् ॥ ५ ॥ पश्यन् प्रयतो राजा वसिष्ठप्रमुखान्दिवान् । समाधानं किमवाप्तिं ब्रूहि मा द्विजसत्तम ॥ ६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ प्राजापत्ये तु नक्षत्रे तस्मिन्भिन्ने कुतः प्रजा । असाध्यः स्वल्पयोगो ऽयं ब्रह्मविष्णु-शिवैरपि ॥ ७ ॥ इति सचिन्त्य मनसा साहसं परमास्थितः । समा-दाय धनुर्द्विधं दिव्यायुधसमन्वितम् ॥ ८ ॥ रथमारुह्य वेगेन ययौ नक्षत्रमण्डलम् । सपादयोजनं लक्षं सूर्यस्योपरि संस्थितम् ॥ ९ ॥ Das Stotra beginnt Vers 24 राजा दशरथः स्तोत्रं सौरिरिदमथा-करोत् । नमः कृष्णाय नीलाय शिखिकण्ठनिभाय च ॥ २४ ॥ नमो नीलमयूखाय नीलोत्पलधराय च ॥ २५ ॥ नमो विशालनेत्राय मूलरौक्षणे नमो नमः । नमो नित्यचुधार्ताय अतितृष्णाय नमो नमः ॥ २६ ॥ Eine ähnliche Schrift findet sich nach Weber's Katalog Num 1274 im Skandapurana.*

Schliesst अपमृत्युविनाशाय दुःखस्योद्धरणाय च । स्तौतव्यं ति-लतैलेन शनिवारं सदा नरैः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्चैव चिंशन्नि-तास्तथैव च । षोडा तस्य न भवेत् (eine Silbe fehlt) शनैश्चरप्रसा-दतः ॥ ५२ ॥ इति श्रीसूर्यपुत्रस्य स्तोत्रं दशरथकृतम् । ये शृण्वन्ति पठन्ति च षोडा तेषां न जायते ॥ ५३ ॥

298.

29/12. 145 Bl., 9 Linien Etwa 1580.

Mārkaṇḍeyapurāṇa. Fragmente. Erhalten sind Folia 1. 2. 15—33 89—101 152—201 235—289. Schliesst Kapitel 132, 7. Ein Paar Bl. sind doppelt gezählt

299.

26/20. 234 Bl., Linien verschieden Bengali-Schrift Etwa 1820

Devīmāhātmya oder *Caṇḍīmāhātmya*, oder *Saptasati*, eine Episode des *Mārkaṇḍeyapurāṇa* in 13 Kapiteln. An den Rändern ist ein Kommentar von Gadādhara Paṇḍita beschrieben. Dieser beginnt: प्रणम्य पद्मापतिपादपद्मं प्रकर्षेद् विघ्नविघातद्वयम् । वितन्यते श्रीलगदाधरेण विघ्नेन टीकेयमनल्पयत्नात् ॥

300.

22/14¹/₂. 79 Bl., 10 Linien Schrift von 1847.

Devīmāhātmya in 13 Kapiteln. Der Text ist durch einzelne Verse vermehrt. Die Handschrift enthält vier später zugefügte Kapitel, und zwar eins am Anfang und drei am Ende.

Der erste Zusatz reicht von Fol. 1 bis Fol. 9b. Beginnt: मार्कण्डेय उवाच ॥ यद्गुह्यं परमं लोके etc. Sieh Devikavaca Num. 309. Der Titel ist hier Brahmakavaca. Hierauf folgt eine Argalāstuti in 23 Versen. Beginnt: जय त्वं देवि चामुण्डे जय भूतार्तिहारिणि । जय सर्वगते देवि कालरात्रि नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ जयन्ती मङ्गला कृष्णा भद्रकाली कपालिनी । दुर्गा शिवा चमा धात्री स्वाहा स्वधा नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ Zuletzt folgt in 14 Versen Bhagavatya Utkilana. Beginnt: विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे । श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वविघ्नविनाशाय मन्त्राणामभिकीलनम् । सो ऽपि चेममवाप्नोति सततं आपतत्परः ॥ २ ॥

Der Text beginnt: तपस्यन्तं महात्मानं मार्कण्डेयं महामुनिम् । व्यासशिष्यो महातेजा जैमिनिः पर्यपूजितः ॥ १ ॥ जैमिनि उवाच ॥ महर्षे कथयोत्पत्तिं चण्डिकायाः सविस्तरम् । यथा सर्वमिदं व्याप्तं त्रिलोक्यं सचराचरम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ सावर्णिः सूर्यतनयो etc *)

Von den drei nachträglichen Kapiteln (Fol. 69a—79) heisst das erste Prādhānika, weil es die vorzüglichsten Eigenschaften von Durgā beschreibt; und wird von Nāgōji zu Anfang seines Kommentars erklärt. 30 Verse. Beginnt: राजोवाच ॥ भगवद्वतारा मे चण्डि-

*) In 58, 5 werden die Mauryāh unter den Daitya erwähnt

कायास्त्वयोदिता । एतेषा प्रकृति (Schol mulam karanam) ब्रह्मन्-
धान वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ आरार्थं यन्मया देव्याः स्वरूप येन तद्विज ।
विधिना ब्रूहि सकल यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥

Das zweite in 40 Versen heisst Vaitkritika und beginnt
अपिस्वाच ॥ त्रिगुणा तामसी देवी सात्त्विकी या त्रिधोदिता ।
सा शर्वा भगवती दुर्गा रुद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्रा हरे-
रुक्ता महाकाली तमोगुणा । मधुकैटभनाशार्थं या तुष्टावाम्बुजा-
सना ॥ २ ॥ Von Nagoji öfter citirt

Das dritte in 25 Versen ist Rahasyakathana Kavaca betitelt
und beginnt अपिस्वाच ॥ नन्दा भगवती नाम या भविष्यति
नन्दजा । सा स्नुता पूजिता सर्वं वशीकुर्याज्जगत्त्रयम् ॥ १ ॥ कन-
कोत्तमकान्ति सा सुकान्तिकनकाखरा । देवी कनकदामाढ्या कन-
काङ्गदभूषणा ॥ २ ॥ Die beiden letzten Stücke sind mit 18 und
19 bezeichnet

301.

24/8 62 Bl 7 bis 9 Italien Ltw 1650

Devimahātmyanarāṇa ein einfacher und deutlicher kom-
mentar Fol 1 2 fehlen Reicht bis Adhyaya 13, 14 auf Fol 64b
Beginnt वृक्षगुल्मवीरद्व्याप्तत्वाद्गु प्रवेश यम जगाम । प्रविवेश । हत-
स्वाम्यो गृहीतिश्चर्य ॥ ८ ॥ स तत्रा० स सुरयसत्र कानने द्विज-
वर्यसुमेधसः सुमेधस इतिनाम्न प्रधानमुनेरायममद्राचीत् । किंभूत ।
प्रशान्तश्चापदाकीर्णं प्रशान्तिरहिस्त्रिः श्वापदैः सिंहव्याघ्रादिभिराकीर्णं
व्याप्तम् । अपरम् । मुनिशिष्योपशोभित मुने शिष्यैरन्तेवासिभिस्स-
शोभितं भूषितम् । मुनीना तप प्रभावेण आश्रमे दुष्टा अपि व्याघ्रादय
शान्ततां भजन्ते ॥ ९ ॥

Adhyaya 1 endet Fol 12b 2 Fol 19b 3 Fol 24a
4 Fol 31a 5 Fol 37a 6 Fol 39a 7 Fol 41b 8 Fol 47a
9 Fol 51a 10 Fol 51a 11 Fol 51a 12 Fol 53a

302.

23 9 35 Bl 8 bis 11 Italien Ltw 1790

Kommentar zum *Devimahātmya* von Nagoji Bhattacharya Reicht
bis 8, 29 Ausser Purani citirt er das Lakṣmitantra und Vāra-
hitantra. Dieser Kommentar ist nunder nützlich als der vorangehende
und enthält viele unnütze grammatische Bemerkungen Beginnt
मार्कण्डेयेन क्रौष्टुकि भागुरि प्रति उक्तं स्तोत्रं जमिनि प्रति पश्चि-
रूपेर्मुनिपुत्रैस्तु मार्कण्डेयपुराणे तद्यथामिति व्याचक्षते । तत्रार्दी

व्याख्यास्वमानसोवे सूर्यमानदेवतास्वरूपं प्राधानिकरहस्याख्ये ग्रन्थ-
विशेषे उक्तं विविच्य दर्शयते । तत्रादौ राज्ञः प्रश्नः । भगवन्नवतारा
मे चण्डिकायास्त्वयोदिताः । etc.

303.

24/11 ■ Bl., 7 Linien Schrift von 1748

Rahasyatraya, drei nachträglich e Kapitel zum Devīmāhātmya.

Sieh Num. 300. Beginnt: राजोवाच ॥ भगवन्नवतारा मे चण्डि-
कायास्त्वयोदिताः । एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मप्रधानं चक्रमर्हति ॥ १ ॥
आरार्थं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन तद्विज्ञ । विधिना ब्रूहि सकलं
यथावत्प्रणतस्थ मे ॥ २ ॥ अपिहवाच ॥ इदं रहस्यं परममनाख्येयं
प्रचक्षते । भक्तो ऽसीति न मे किञ्चित्तवावाच्यं नराधिप ॥ ३ ॥
सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा सकलेश्वरी । लक्ष्मालक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य
हृत्सं व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ मातुलिङ्गं गदां खेटं पानपात्रं च वि-
भती । नागलिङ्गं च योनिं च विधत्ते नृप मूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्त-
काञ्चनवर्णाभा तप्तकाञ्चनभूषणा । शून्यं तमखिलं लोकं विलोक्य पर-
मेश्वरी ॥ ६ ॥ वभार रूपमपरं तमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥ सा
भिन्नाञ्जनसंकाशा दंष्ट्रावन्वितवरानना । विशाललोचना नारी बभूव
तनुमध्यमा ॥ ८ ॥

Kapitel 1 Prādhānikanāmarahasya. 2 Vajikritikanāmarahasya.
3 Mutirahasya.

304.

26/11. 7 Bl., 15 Linien Schrift von 1759.

1) Fol. 1—5a. *Varadaṅgaṇeśasahasranāmastotra*, tausend
Namen des Wunsche gewahrenden Gaṇeśa 141 Verse. Angeblich
aus dem Mārkaṇḍeyapurāṇa. In der Ausgabe der Bibliotheca Indica
findet sich dieses Kapitel nicht vor. Beginnt: जैमिनिह्वाच ॥
यदस्मि परमं गुह्यं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् । तन्मे ब्रूहि विशेषेण ता-
तनाथपरः परः ॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणु वत्स महाभाग
रहस्यं सर्वकामदम् । धनं यशस्वमायुष्यं दारिद्र्यशमनं परम् ॥ २ ॥
अलक्ष्मीयहरवीर्यं कलिदोषविनाशनम् । नाम्नां सहस्रं वक्ष्यामि वर-
दस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ पुरा तारकसग्रामे स्कन्दायामिततेजसे ।
नामानि गणनाथस्य शंभुः प्रोवाच तानि हि ॥ ४ ॥ Die tausend
Namen beginnen mit: ॐ गुरुर्गणेशो भगवान्वरदो विश्ववत्सलः ।
विश्वात्मा विश्वरुद्धेधा वीरो विश्वावसुप्रियः ॥ ५ ॥

2) Fol. 5a. *Gaṇeśakavaca* in 14 Versen. Beginnt: ॐ अस्य
गणेशकवचस्तोचमन्त्रस्य भृगुर्चापिः । गजवदनो देवता । अनुष्टुप्छन्दः ।

श्रीगजवदनप्रीत्यर्थं जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । गजवदनमचिन्त्य
तीक्ष्णदण्ड (hes °दन्त) चिन्ते च बृहद्दुर्गमहेश भूतराज पुराणम् ।
अमरवरसुपूज्य रक्तवर्ण सुरेश पशुपतिमुत्तमेश विघ्नराज नमामि ॥ १ ॥
शिरो महेशपुत्रस्तु भाल पातु विनायक । चिन्ते च पातु मे नेत्रे शूर्प-
कर्णस्तथा श्रुती ॥ २ ॥

3) Foll 5b—6 *Batukabharastotra* in 59 Versen Eine
Abkürzung des *Īpaduddharabharavastava*

4) Fol 7 *Laghustasatika*, ein Gedicht zu Ehren der
Devi, in 17 Strophen Von Prithvidhara, einem Schüler von
Bambhunatha Beginnt यत्कर्म धर्मनिलय प्रवदन्ति तज्ज्ञा यज्ञा-
दिक तदखिल सफल त्वयैव । तच्चेतना यत इति प्रविचार्य चित्ते
नित्ये त्वदीयचरणी शरण प्रपद्ये ॥ १ ॥ पाथोधिनाथतनयापतिरेष
शेषपर्यङ्गलालितवपु पुरुष पुराण । त्वन्मोहपाशविदग्धो जगदम्ब
सो ऽपि व्याघूर्णमाननयन शयन चकार ॥ २ ॥

Schliesst श्रीसिद्धनाथापरनामधेय श्रीशुभाधो भुवनैकनाथ ।
तस्य प्रसादात्सुलभागमयो पृथ्वीधर खोचमिदं चकार ॥ १७ ॥

305.

०8/17 548 Bl 13 I nien Gesclrieben im Jahr 1707 von Jayakrīśa
Sol n von Upādīyāya Nidīara

Lāṅgapurana Beginnt नमो रुद्राय हरये ब्रह्मणे परमात्मने ।
प्रधानपुरुषेशाय सर्गस्थित्यन्तककारिणे ॥ १ ॥ Der erste Teil mit
10 Kapiteln schliesst auf Fol 283a Der zweite Teil mit
७3 Kapiteln beginnt अथ य ऊचुः ॥ कृष्णमुप्यति केनेह सर्वदेवेश्वरे-
श्वर । वक्तुमर्हसि चास्माकं सूत सर्वार्थविद्ववान् ॥ Sieh Catal Ox 1 44

306.

17/11/ 9 Bl 11 I nien Itwa 1630

Daśaracandī Gebetsformeln zu Śiva Angeliich aus dem
Lāṅgapurana Beginnt अथ शिवकवचविधिर्लिखते ॥ तत्र काल
कार्तिके मार्गशीर्षे वा मासे वैशाखसंज्ञिते । यावन्ने वज्रले पक्षे जप-
स्वारभर्णं कुरु ॥ एकादशशतं कुर्यादेकादशसहस्रत । उत्तमं मध्यमं
प्रोक्तं कनिष्ठं च स्वशक्तितः ॥ शिवस्य कवचं जप्त्वा विभूतिं धारये-
त्ततः । सहभूतपिशाचाश्च यवगन्धर्वराक्षसाः । जपतस्तस्य नश्यन्ति च
कुर्याच्छिवसंनिधी ॥ शुची देशे समासीनो यथावत्कल्पितासन ।
जितेन्द्रियो जितप्राणश्चित्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ अथ प्रयोगः ॥ देशकाली
संकीर्त्य ममेहजन्मनि जन्मान्तरे वा निखिलदुरितदोर्भाग्यदुःस्वप्ननिर्मि-

तयहभूतप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षसादिवाधाशान्त्यर्थं पुत्रपौत्राद्यनवह्निन्नसंत-
तिस्थिरलक्ष्मीशत्रुपराजयसदाभीष्टत्वसंसिद्धयर्थं श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थ-
ममुकसंख्यया शिवकवचसहस्रवर्णोक्तमन्त्रजपं शिवपञ्चाचरेणामुककाम-
नया स्वयं ब्राह्मणद्वारा वा शिवकवचोक्तमन्त्रजपमहं करिष्ये इति
संकल्प्यादौ निर्विघ्नतासिद्धयर्थं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं भातृकापूजनं
मान्दीयाद्विमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । उक्तरीत्या कुर्यात् ॥

Eine Stelle aus einem Purāṇa beginnt auf Fol. 7a ईश्वर
उवाच ॥ सर्वेषां चैव धर्माणां पूर्वं सेवा यदा कृता । लक्ष्मिकेन च
सिध्यन्ति दशशेन च होमयेत् ॥ भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा न्यासजालमतः
परम् । पुण्याहं वाचयित्वा तु आचार्यं वरयेत्ततः ॥

Schliesst ततश्च बन्धुभिः सार्धं व्रती भुञ्जीत वाग्यतः । एवं कृते
विधाने तु जपः संपूर्णतां व्रजेत् ॥ इति श्रीलिङ्गपुराणे शिवकवचज-
पहवनविधानं संपूर्णम् ॥

307.

28/13. 16 Bl., 10 bis 14 Linien. Etwa 1810

Śivarātrivratākathā aus dem Liṅgapurāṇa, ein Dialog zwischen
Śiva und Pārvatī. Beginnt: अथ शिवरात्रिव्रतकथा । तत्र प्रयोगः ॥
पूर्वं शुद्ध भस्मानीय त्रिपुण्ड्रधारणम् । ओं ब्रह्मणे नमो ललाटे । ओं
हृद्यवाहनाय नमो हृदये । ओं स्कन्दाय नमो । ओं पूष्णे नमः कण्ठे ।
ओं रुद्राय नमो दक्षिणबाहुमूले । आदित्याय बाहुमध्ये । शशिने
नमो मणिवन्धे । वामदेवाय नमो बाहुमूले । ओं प्रभञ्जनाय नमो
बाहुमध्ये । ओं वसुभ्यो नमो मणिवन्धे । Diese Formeln erstrecken
sich bis Fol. 3b. Das Stück aus dem Purāṇa beginnt dort: अथ
कथा ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं महेश्वरम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं चि-
नेत्रं शूलपाणिनम् ॥ पिनाकशोभितकरं खड्गखेटकधारिणम् । कपाल-
खट्वाङ्गधरं सचन्द्रमुकुटान्वितम् ॥ कपालधारिणं भीमं वरदं चाम-
यप्रदम् । भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यमस्त्रिमालाविभूषितम् ॥ नीलजीमूत-
संकाशं कौटिमूर्यसमप्रभम् ॥ Vgl. *Śivarātrivrata* aus dem Skanda-
purāṇa. Das ganze Stück ist in Hemādri's Vratākhaṇḍa 2, p. 92
gedruckt.

Schliesst wie im Vratākhaṇḍa p. 114: गयायां पिण्डदानेन
कर्त्तिके माधवायतः । तत्फलं जायते नूनं यवणादेव पार्वति ॥

308.

29/15. 57 Bl., 12 Linien. Etwa 1780.

Mathurāmāhātmya, die Heiligkeit von Mathurā und der im
Gebiet derselben liegenden Wallfahrtorte. Aus dem Varāhapurāṇa

in 29 Kapiteln Beginnt शुक्ला देवस्य माहात्म्यं लोहार्गलनिवासिनः । त्रैलोक्यनाथाधिपतेर्विष्णय परम गता ॥ १ ॥ धरण्युवाच ॥ पद्मपद्मविशालाच लोकनाथ जगत्पते । त्वत्प्रसादाच्च देवेश श्रुत शास्त्र महोदयम् ॥ २ ॥ Gedruckt in der Ausgabe der Bibliotheca Indica p 850

309.

10¹/₂/10 5 Bl., 7 bis 9 Linien Schrift von 179J

Deviharaca, ein Gebet an Durgā, angeblich aus dem Varahapurāna 59 Verse Beginnt श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ यदुह्य परम लोके सर्वरचाकर नृणाम् । यन्न कस्यचिदाख्यात तन्ने ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतम विप्र सर्वभूतोपकारकम् । दिव्यास्तु कवच पुण्य तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी । तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूर्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥ पद्ममं स्कन्दमाता च षष्ठं कात्यायनीति च । सप्तमं कालरात्री च महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवमं सिद्धिदा प्रोक्ता नव दुर्गाः प्रकीर्तिताः । उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे । विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणं गताः । न तेषां जायते किञ्चिदशुभं रणसकटे ॥ ६ ॥ नापदं तस्य पश्यामि शोकदुःखभयं न हि । यैस्तु भक्त्या स्मृता नूनं तेषामृद्धिः प्रजायते ॥ ७ ॥

Schliesst देहान्ते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् । प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादतः ॥ ५९ ॥ इति वाराहपुराणे हरिहरप्रह्लादकवचं संपूर्णम् ॥

310.

15/8 8 Bl., 6 Linien, Śāradā Schrift

1) Fol 1—6b *Suprabhātastotra* in 23 Versen Beginnt किं तदुक्तं सुप्रभातं शक्रेण महात्मना । प्रभाते पठते यस्तु मुच्यते पापबन्धनात् ॥ १ ॥ ऋषयः कचुः ॥ श्रूयतां राघवश्रेष्ठ सुप्रभातं हरोदितम् । श्रुत्वा स्मृत्वा पठित्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारी भानुः शशी भूमिसुतो युधय । गुरुयः शुक्रः शनिराङ्गकेतुः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

Schliesst उक्तं प्रभातं परमं पवित्रं प्रातः स्मरेच्छृणुयाच्च भक्त्या । दुःस्वप्ननाशो भवतीति शान्तिर्भवेच्च भक्तस्य हरप्रसादात् ॥ २३ ॥

Diese Verse sind aus dem vierzehnten Kapitel des Vāmana purāna entnommen

2) *Jvālāmukhastotra* von Śaṅkarācārya, in 5 Versen. Beginnt नताः स्तुतिपराः सर्वे यस्याः स्वर्गे दिवौकसः । तमो हत्वा शंकरस्य भूयि भूयात्सदाशिवा ॥ १ ॥ श्रीसुन्दरी जगदावी ज्वाला-
याप्रदिगन्तराम । सुरैः सिद्धैः स्तुतां भूपैः सुमुखी नम्यहं शिवाम् ॥ २ ॥

311.

22/12 36 Bl., 8 Linien Geschrieben im J 1819 von Parohita Śobhārāma *Gayāmāhātmya*, die Heiligkeit des Wallfahrtortes Gayā 8 Kapitel aus dem Vāyupurāṇa 43—50 Das erste Blatt fehlt Beginnt. गयानाम्ना गयस्थानं चैवं ब्रह्मणि काङ्क्षितम् । काङ्क्षन्ति पितरः पुत्रान्नरकाञ्चयभीरवः ॥ ७ ॥

Schliesst इति श्रीवायुपुराणे श्वेतवाराहकल्पे सनत्कुमारनार-
दसंवादे ऽष्टमो ऽध्यायः ॥

312.

20/10 7 Bl., 10 Linien Etwa 1670.

Uṣāharapakathā, die Erlangung der Uṣā von Aniruddha. Das 30 Kapitel des fünften Teiles des Viṣṇupurāṇa, in 115 Versen. Beginnt: मीधेय उवाच ॥ केन व्रतोपवासेन दानेन नियमेन च । आरोग्यं रूपसौभाग्यं संमानं चाधिकं भवेत् ॥ १ ॥ कथं पुत्राश्च पौत्राश्च संतानं चाचर्यं भवेत् । यावज्जीवं च सौभाग्यं प्राप्यति मु-
निपुंगव ॥ २ ॥ अवैधव्यं कथं स्त्रीणामवियोगस्तथैव च । भर्त्रा सार्धं मुनिश्रेष्ठ लभ्यते वर्षकोटिभिः ॥ ३ ॥ पराशर उवाच ॥ चतु-
ष्पदादीनां सुरभी वर्णानां ब्राह्मणो वरः । चैवमासस्तु मासानामवै-
धव्यफलप्रदः ॥ ४ ॥ तस्मिन्मासे तु संप्राप्ते या नारी स्नानमाचरेत् ।
अक्षरालवर्णं चैव ब्रह्मचर्यं तथैव च ॥ ५ ॥ etc.

Am Schlusse. कृष्णोत्सङ्ग उवाच कृत्वा नमस्कृत्य पुनः पुनः ।
ततो ऽनिरुद्धमारोप्य सदारं तं गरुडति ॥ ११५ ॥ आजगमुर्ध्वारकां
कार्ण्विरामदामोदराः पुरीम् । एतत्ते कथितं सर्वं चैव स्नानफलं
तव ॥ ११३ ॥ etc. Sieh Wilson's Viṣṇupurāṇa V, 32. 33.

313.

24/12. 12 Bl., 9 bis 10 Linien. Abschrift von Anf dieses Jahrh

Somavārīvratā, eine Feier, welche am achten Tage der lichten Hälfte des Bhādrapada abgehalten wird, und deren Abschluss (Udyāpana). In 166 Versen. Angeblich aus dem Viṣṇupurāṇa. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ सस्नानलाभपुत्रायुःसर्वव्ययसुखप्रदम् ।
व्रतमेकं समाचर्य विचार्य पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
दुर्गारव्रतं दैत्यपरिव्याप्ते विविष्टये । एतदेव कृतस्यादी देवेन्द्रं प्राह

नारदः ॥ २ ॥ Wie oft gescheht, wird dieses in eine Erzählung von den Abenteuern eines Königs Mañgala und seiner Gattinnen Cilladevī und Coladevī eingekleidet. Der zweite Teil beginnt mit 121 युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश पुराण पुरुषोत्तम । उद्याप-
नविधि ब्रूहि सोमवारीव्रतस्य च ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृण्वन्तु
पथिवाः सर्वे सावधाना वदाम्यहम् । न कस्यचिन्मया प्रोक्तं व्रतस्यो-
द्यापनं शुभम् ॥ २ ॥ -- मार्गशीर्षे तथा माघे फाल्गुने कार्तिके ऽपि
वा । श्रावणे चाश्विने मासि कुर्यादुद्यापनं शुभम् ॥ ८ ॥

314.

25/13 7 Bl., 14 bis 15 Linien Etwa 1680

Pariatyaparūdhavrata, angeblich aus dem Śaurapurāṇa 205
Verse Beginnt. युधिष्ठिर उवाच ॥ वामुदेव --- । कथयस्व प्र-
सादेन व्रत दीर्भाग्यनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पाण्डुपुत्र
शृणुष्व त्वं व्रतं त्रिलोक्यदुर्लभम् । पार्वत्यपराधास्य रूपसीभाग्यवर्ध-
नम् ॥ २ ॥ अपराधोद्धव पापं नाशयेद्यद्व्रतोपमम् । यदुक्तमीश्वरेणेह
पार्वती प्रति विस्तरात् ॥ ३ ॥ तदहं ते ऽभिधास्यामि व्रतानामु-
त्तमं व्रतम् । पुराचलेश्वराख्यं त्रिनेत्रं प्राह सखिता ॥ ४ ॥ गिरिजा
वद देवेश व्रतं किञ्चिन्महाफलम् । येन व्रतेन देवेश त्वय्युत्पन्नं कुभा-
वजम् । नश्यत्यद्य सपत्न्याहं गङ्गाया जातमत्सरा ॥ ५ ॥ शिव उवाच ॥
शृणु पार्वत्यपराधस्य नाशनं व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वाम्का-
मानवामुयात् ॥ ६ ॥ पार्वत्युवाच ॥ किमेतदहं देवेश विधिस्तु कीदृशः
स्मृतः । किं पुण्यं किं फलं तस्मिन्व्रते स्वीया कृते शिव ॥ ७ ॥ श्रीशिव
उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु पुण्ये ऽहि विधिपूर्वकम् । स्नात्वा शिव
शिवायुक्तमभ्यर्च्य विधिवत्ततः ॥ ८ ॥ शिवश्चाहं प्रकुर्वीत शिवायाः
पूजनं ततः । इमं मन्त्रं समुच्चार्य व्रतारम्भमाचरेत् ॥ ९ ॥ देवदेव
महाभाग प्रलयोत्पत्तिकारक । निर्विशं तु व्रतस्यास्य समाप्तिं कुरु मे
विभो ॥ १० ॥ चातुर्मास्ये ऽथवा कार्यः प्रारम्भो हि व्रतस्य च ।
Enthält eine längere Erzählung von dem König Bhojaraja und
Mṛgamukhi. Das Gelübde wird am dreizehnten oder achten der
dunkeln Hälfte der Monate Mārgaśīrṣa u. s. w. zu Ende geführt.

315.

22/11^{1/2}, 10 Bl. 9 Linien Etwa 1760

Śīcasahasranāman, 1091 Namen und Epitheta von Śīca, aus
dem einundvierzigsten Kapitel des Śaurapurāṇa 130 Verse Be-
ginnt श्रीविष्णु उवाच ॥ भयः शिवो हरो रुद्रः पुष्कलो मुद्गलोचनः ।

अग्रगण्यः सदाचारः शर्वः शंभुमहेश्वरः ॥ १ ॥ गङ्गाधरः शूलपाणिः
परार्थिकप्रयोजनः । ईश्वरः स्थाणुरीशानः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २ ॥
वरीयान्वरदो बन्धः शंकरः परमेश्वरः । सर्वज्ञः सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा
जटाधरः ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुर्वापी शुचिराश्रितवत्सलः । रसो रसज्ञः
सारज्ञः सर्वसत्त्वावलम्बनः ॥ १२९ ॥ एवं नामसहस्रेण तुष्टाव गिरि-
जापतिम् । संपूज्य परया भक्त्या पुण्डरीकैर्द्विजोत्तमाः ॥ १३० ॥

316.

10¹/₂/11¹/₂. 15 Bl., 9 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1859

1) Foll. 1—12a. *Aksayanavamīdhi* aus dem Skandapurāṇa
In 84 Versen. Diese Feier fällt auf den neunten Tag der lichten
Hälfte des Monats Kārttika. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ पिता-
मह महामाज्ञ सर्वशास्त्रप्रवर्तक । कार्तिके शुक्लपक्षे च नवमी या
तिथिर्भवेत् ॥ १ ॥ तस्या विधिं समाचक्ष्व संसारार्णवतारकम् ।
ब्रह्मोवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि नवमीस्था (१) परिक्रमम् ॥ २ ॥
An diesem Tage wird Kṛṣṇa vor allem mit Kuśmāṇḍa-früchten
verehrt.

2) Foll. 12a—15b *Dīpāvalī*. Verehrung des Yama durch
Darreichung von Lampen am dreizehnten oder am Tagesanbruch
des vierzehnten Tages der dunkeln Hälfte des Monats Kārttika.
Dīpāvalī bezeichnet auch die ganze Feier. 32¹/₂ Verse Die Quelle
dieser Verse ist nicht angegeben. Beginnt: सत्यभामोवाच ॥ दी-
पावली प्रजानाय कीमुदीं ब्रूहि मे प्रभो । किमर्थं दीयते दानं
तस्याः का देवता भवेत् ॥ १ ॥ किं च तत्र भवेदेवं किं न देयं
वद प्रभो । प्रहर्षः की ऽत्र निर्दिष्टः क्रीडा काच प्रकीर्तिता ॥ २ ॥
इति सत्यावचः श्रुत्वा भगवान्कमलेक्षणे । साधून् कमलाकान्तः प्रह-
सन्निदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिकस्यासिते पक्षे
चयोदश्यां तु मामिनि । यमदीपं नरो दद्यात्तत्प्रमृत्युर्विभक्षति ॥ ४ ॥

Da zuletzt von dem Segen an Kühen die Rede ist und in
Vers 29 der Berg Govardhana erwähnt wird (प्रातर्गोवधनः पूज्यो
द्यूतं रात्री समाचरेत्) so erklärt sich die Unterschrift Govardhanapūjā.

Schliesst: घृतं वहन्तु यज्ञार्थं मम पापं चपोहतु । अग्रतः संतु
॥ गावो गावो मे सन्तु पृष्ठतः ॥ ३२ ॥ गावो मे हृदये संतु गवां
मध्ये वसाम्यहम् ॥

317.

23/11 8 BH ■ Innen Wahrscheinlich in der Mitte des 16. Jahrhunderts abgeschrieben

Abhayavrata aus dem Skandipurana. Diese Feier wurde am elften Tage der lichten Hälfte des Margaśirsa gehalten. Beginnt वैशंपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्वमेधेन सदा खातो युधिष्ठिर । पर्य-
पृक्त धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
श्रुता मे मानवा धर्मा वेदिकाश्व मे श्रुता । द्वैपायन तथा त्व हि
विष्णव चक्रमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा
वेदिकाश्व संश्रुता । कलौ युगे न शक्यन्ते ते जेतु च नराधिप ॥ ३ ॥
सुखोपाय चात्पधर्ममल्पकेश महाफलम् । पुराणानां च सर्वेषां सा-
रभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादश्या न भुञ्जीत पचयोद्भवयोरपि ।
द्वादश्यां तु शुचिर्भूत्वा पूज्यं संपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schliesst अभया एकादशी नाम कथिता च मयाधुना । कृत-
कृत्यो ऽस्मि व्रतेन नात्र कार्या विचारणा ॥

318.

19/01/2 5 BH 10 bis 11 Innen Geselriebe: 11 Dholandhra von
Dāmodara Sohn von Sadaśa (aus Jyānpura) im J 1585

Kapilasthuvrata aus dem Skandipurana in einem Zwie-
gespräch zwischen Yudhisthira und Krishna. In 67 Versen. Diese
Feier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhādrapada
unter dem Gestirn Rohini und dem Yoga Vātipata statt. Die
Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem
Gestirn hastā stehn. Den Priestern wird eine braunliche mit ver-
goldeten Hörnern und versilberten Hufen gezierte Kuh geschenkt.
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य विरायुरारोग्य पुत्रपौत्रप्रदाय-
कम् । व्रतानामपरं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मां कृष्ण
सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथसकीर्ण दामीदामादिसंकुलम् ॥ २ ॥
धनधान्यसमायुक्तं पुत्रसौभाग्यसंकुलम् । तद्वत् वद गोविन्द यद्यहं
तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि परं शुभं यस्मां त्वं
परिपृक्षसि । पुरा रथंतरे कन्ये ब्रह्मणा पद्मयोनिना ॥ ४ ॥ तद्वत्
कथितं पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इदं व्रतं परं
ब्रह्मसीरं पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महाबाहो यद्यस्मि वि-
दितं तव । ब्रह्मोवाच ॥ मासि भाद्रपदे पक्षे पक्ष्यां तु कृष्ण-
भूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्यां चैव नक्षत्रे व्यतीपाते च षण्मुप । अग्नि-
न्योगे समुत्पन्ने - - - च यदा तिथिः । यदि हस्ते सहस्रांशुस्तदा कार्यं
व्रतं वुधे ॥ ७ ॥

Schliesst पुरुषस्त्रीभिर्वै कार्यं कपिलानाम यद्वतम् । स्वर्गलोके भवेद्वासः क्षितौ राज्यमकष्टकम् ॥ ६७ ॥

319.

21/10. 12 Bl., 13 Linien. Abschrift von etwa 1720

Kārttikamāhātmya aus der Sanatkumārasaṃplutā des Skandapurāṇa Vier Kapitel und 56 Verse des fünften Beginnt अथ यजुः ॥ मुनिश्रेष्ठा बालखिल्याः सर्वलोककहिते रताः । कलौ कल्पचित्तानां लोकानां दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनानां शिष्टोदरसुखेपिणाम् । चण्डभङ्गुरबुद्धीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दनः । श्रुतं चेद्वाक्करमुखात्तद्रुतव्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

320.

25/11. 29 Bl., 13 bis 17 Linien Geschrieben von Gopāla, Sohn von Kakā im J. 1607

1) *Kārttikamāhātmya*. Sechzehn Kapitel aus dem Skandapurāṇa. Zwiegespräch zwischen Nārada und Brahman. Blatt 1 fehlt Pagement 2—18, hierauf ein nicht signiertes Blatt, dann 18—27 Das zweite Blatt beginnt: कथयस्व महापुण्यं पुण्यशास्त्रावधारणे । धूपस्य यज्ञ माहात्म्यं निर्मात्यस्य तु धारणे ॥ १५ ॥

1) Unterschrift: इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मणोक्ते वैष्णवामृतसारोदारे कार्तिकमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ 65 Verse. Endet Fol. 3 b

2) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुतं मुनिशार्दूल पावनं दुष्कृतां नृणाम् ॥ 44 Verse. Unter-

schrift: Prācīnādhavamahiman. 3) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वाम्बामानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse. 4) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य

तु माहात्म्यं पुनरेव महामुने । कथयामि हरौ भक्तिं तव भागवतां वर ॥ १ ॥ यैर्न दत्तं ऊतं जप्तं न स्मृतं च हरेः पदम् । न कृतं

कार्तिके स्नानं किं किं जतिस्त्रिभूतधमैः ॥ २ ॥ 140 Verse. Unter-

schrift Śrī-vāyupurāṇāt Kārttike candanamahimā. Kein solches Kapitel findet sich im Vāyupurāṇa. 5) 101 Verse. Puspamahiman Fol. 12 b. 6) 12 Verse Dhūpadānamāhātmya. 7) 11 Verse. Ghaṇṭānādamāhātmya. 8) 50 Verse Tīrthamahiman. 9) 25 Verse. Viṣṇukīrtanamahiman. 10) 55 Verse. Dipamāhātmya 11) 40 Verse. Dipaprabodhanamāhātmya Fol. 18 b. 12) 33 Verse. Dipamāhātmya. 13) 68 Verse. Pūjāphala. 14) 69 Verse. Viṣṇor Vijayarthotsavamāhātmya. 15) 69 Verse. Govindasya nāmamāhātmya. 16) 113 Verse. Indradyumnaprabodhe Yamagītā. Fol. 27 a.

2) *Karttikamahatmya* (Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des *Naradiyapurana* 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ सप्राप्य कार्तिक मासं राजा स्वभाङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसंयुक्ता कथं स बुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्त श्रुतिपर प्रवर स महोभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्यां किमकरोत्तृप ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des *Vratakhanda* von Hemadri p 772 mitgeteilt

3) *Karttikamahatmye Pañcanadamahiman* aus dem *Hasikhandā* 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवी । प्रत्यब्दं निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus *Hasikhandā* 59 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc *Hasikhandā* 59 113 bis 60 142 mit Auslassung vieler Verse

321.

20/11 99 Bl 10 Linien Anf des 18 Jahr

Kasikhanla aus dem *Skandapurana* Fragment Beginnt 26 108 (यज्ञकालमुपित्वा तु नियतेन्द्रियमानस । यद्यन्यत्र विपद्येत दैवयोगाच्छुचिस्त्रिते ॥) und reicht bis zum Ende des 50 Kapitels des ersten Teiles Eine ausführliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im *Catal Oron* unter Nam 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खखोत्कगददेश-चोर्वर्णनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥

322.

27/13 1/2 3 Bl 10 I nen I tm 1790

Dasaharāstotra oder *Gaṛḡastotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Sünden befreiende Ganga In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse, welche aus dem *Hasikhandā* Kapitel 27 Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die übrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einleitung beginnt चतुर्भुजा चित्रे च सर्ववयवशोभिताम् । रत्नकुम्भसिताम्भोजवराभयलसत्क राम ॥ १ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधानां मुक्तामणिविभूषिताम् । एव ध्यायेत्सु-सीम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text lautet an ब्रह्मोवाच ॥ श्री नमो शिवाय गङ्गायै शिवदायै नमो नम । नमस्ते विष्णुरूपिणे ब्रह्मभूयै नमो नम ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्ररूपिणे शार्कर्यं ते नमो नम । सर्वदेवरूपिणे नमो भेषजमूर्तये ॥ २ ॥

Die zehn Sünden werden in den folgenden Versen angegeben:

अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ॥ ३० ॥ परदारोपसेवा च
कायिकं त्रिविधं स्मृतम् । पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वशः ॥ ३१ ॥
असंवद्वप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् । परद्रव्येष्वभिधानं मनसानि-
ष्टचिन्तनम् ॥ ३२ ॥ वितथासिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् ।
एतानि दश पापानि हर त्वं मम जाह्नवि ॥ ३३ ॥

Schliesst: नमामि गङ्गे तव पादपङ्कजं सुरामुरैर्वन्दितदिव्यरू-
पम् । मुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भावानुसारेण सदा नरा-
णाम् ॥ ४३ ॥

323.

26/11. 32 Bl., 13 bis 15 Linien. Etwa 1700.

Kumārīkākhanda aus dem Skandapurāṇa : Beschreibung der
Śiva geweihten Badeplätze und Tempel, nebst beiläufigen Legenden
zu Ehren desselben. Ein Zwiegespräch zwischen Nārada und Arjuna.
Adhyāya 1—12. — Paginiert 2—37. Foll. 1. 9. 10. 22. 24 fehlen.
Fol. 2a beginnt: अपृच्छत महामुनीन् । तीर्थानीमानि रम्याणि
प्रभावाद्भुतानि च ॥ किमर्थं ब्रूत वर्ज्यन्ते सदैव ब्रह्मवादिभिः ॥ तापसा
जघुः ॥ ग्राहा पक्ष षसन्त्येषु हरन्त्येषु तपोधनाम् ॥ अत एतानि
वर्ज्यन्ते तीर्थानि कुर्वन्न्दन । इति श्रुत्वा महावाङ्मर्ममनाय मनो
दधे ॥ ततस्तं तापसाः प्रोद्युर्गन्तुं नार्हसि फाल्गुन । बहवो भक्ति-
ताक्षीस्तु राजानो मुनयस्तथा ॥

Adhyāya 1 endet Fol. 4b. — 2 Fol. 8a. Beginnt: सूत
उवाच ॥ ततो द्विजैः परिवृते नारदं देवपूजितम् । अभिगम्यो-
पजयाह सर्वानार्यः पृथक् पृथक् ॥ ततस्तं नारदः प्राह जया-
रातीन्धमजय । धर्मं भवतु ते बुद्धिर्देवेषु ब्राह्मणेषु च ॥ —
3 Fol. 13b Mahiprādnibhāva. Beginnt: एवं स्थानानि पुण्यानि
यानि यानीह वै भुवि । निरीक्षस्तत्र तत्राहं नारदो वीरसत्तम ॥
विधरन्नेदिनी सर्वा प्राप्नोऽहमाश्रमं भृगोः । यत्र रेवा नदी पुण्या
सप्तकल्पस्तरा वरा ॥ — 4 Fol. 17b. Dvādaśaprasnakathana. Be-
ginnt: श्रीनारद उवाच ॥ --- न मन्तव्यं यदि ब्रह्मा स्वयं वदेत् ।
अमी च देवाः सर्वत्र श्रुते मार्गे प्रतिष्ठिताः ॥ — 5 Fol. 21b.
Nāradīyasthānapratisthā. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ इति श्रुत्वा
फाल्गुनाहं रोमाञ्चपुलकीकृतः । स्वरूपं प्रकटीकृत्य ब्राह्मणानिदम-
प्रयम् ॥ — 6 Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ महीसागरमाहात्म्यमद्भुतं
कीर्तितं त्वया । विस्मयः परमो मह्यं प्रहर्षयोपजायते ॥ तदहं

विम्वराक्षोतुमिदमिहामि नारद । कस्य यज्ञे मही ग्लाना वह्निता-
पाभितापिता ॥ — Dis Ende und der Anfang von 7 fehlt
7 Fol 26b Mahipradurbhave Ulūkakhyana — 8 Fol 28a Mahi°
Madanākasya Mahatmyam Beginnt उलूक उवाच ॥ इतीदमुक्त
मखिल पूर्वजन्मसमुद्भवम् । स्वरूपमायुषो हेतु कौशिकत्वस्य चेति मे ॥
— 9 Fol 29a Mahi° Beginnt नारद उवाच ॥ गृध्रस्थितद्वच
युत्वा दुःखविस्मयसयुत । इन्द्रबुध्नस्तमापृच्छ मरणायोपचक्रमे ॥ —
10 Fol 30b Mahipradurbhave Kūrmakhyanam samaptam Be-
ginnt कूर्म उवाच ॥ शाण्डिल्य इति विख्यात पुराहमभव द्विज ।
बालभावे मया भूप क्रीडमाणेन निर्मितम् ॥ पुरा प्रावृषि पाशूत्यं
शिवायतनमुच्छ्रितम् ॥ — 11 Fol 32b Mahipradurbhave Beginnt
नारद उवाच ॥ अथ ते ददृशुः पार्यं सयमस्य महामुनिम् । क्रिया-
योगसमायुक्त तपोमूर्तिधरे यथा ॥ — 12 Unvollendet Beginnt
श्रीनारद उवाच ॥ इति तस्य मुनीन्द्रस्य भूपति शुश्रुवान्वच । प्राह
नाहं गमिष्यामि त्वा विहाय नरं क्वचित् ॥ लिङ्गमाराधयाम्यस्य सर्वं
सिद्धिप्रदं भूषणम् । स्वयैवानुगृहीतो ऽद्य यान्तु सर्वे यथागतम् ॥
In diesem Kapitel werden der Mahisagara-saṅgama und die dort
befindlichen Flüsse geschildert.

Die Handschrift im India Office 389 (Catalogue Num 3644)
und Notices by Haraprasad 165 enthalten den Anfang und einige
Kapitel mehr. Sie sind im Jahr 1803 geschrieben.

324

90/10 7 Bl. 1° bis 13 Linien Litha 1830

Koṭisāratnathayrabhāva die Heiligkeit des Wallfahrtortes
Kotisvara Aus dem Dharma-lakṣhaṇḍa des Skandapurana. In 90 Versen
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ गृणु ब्रह्मञ्चरीरस्य व्यवस्थानं विनश्य-
त् । प्रातः सिद्धं यदन्नं वै सायं तप्तं विनश्यति ॥ १ ॥ तदन्नरस
सपुटे देहे का नित्यता द्विज । शुक्रशोणितसंभूतं शरीरं पाद्यभी-
तिकम् ॥ २ ॥ etc कथयस्व प्रसादेन यदि तुष्टो ऽसि मे द्विज ।
येन तीर्थेन नश्यन्ति कोटिपापसमुद्भवा ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
नर्मदाउत्तरे कूने कोटितीर्थमनुत्तमम् । अधिमासे च वैशाखे नर्म-
दास्नानमाचरेत् ॥ ९ ॥ स्वर्गमोक्षप्रदं राजव्यर्थानां तीर्थसेवनम् ।
यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ १० ॥

325.

93/11 10 Bl. 8 bis 9 Linien Geschrieben 1809 von Dayakara

Gurujāta eine Lohrde auf den geistigen Erzieher (guru)
In 142 Versen Aus dem Uttarakhanda des Skandapurana. Beginnt

अस्य श्रीगुरुगीतास्तोत्रमन्त्रस्य परमशिव ऋषिः । etc. Der Text beginnt Fol 4a. ऋषिरुवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरा विद्या गुरुगीता विशेषतः । त्वत्प्रसादाच्च श्रोतव्या तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥ १ ॥ श्रीसूत उवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये भक्तिसाधननायकम् । प्रणम्य पार्वती भक्त्या शंकरं पर्यपृच्छत ॥ २ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ओं नमो देवदेवेश परात्पर जगद्गुरो । सदाशिव महादेव गुरुदीक्षां प्रदेहि मे ॥ ३ ॥ केन मार्गेण भोः स्वामिन्देही ब्रह्ममयो भवेत् । त्वं कृपां कुरु मे स्वामिन्नमामि चरणं तव ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ॥ ५ ॥ Catal. Oxon N. 123.

326.

22/11. 10 Bl., 10 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1840.

Gurugītā, eine ausführlichere Recension in 169 Versen. Die liturgische Einleitung weicht von der vorhergehenden ab.

327.

22/12. 6 Bl., 12 bis 14 Linien. Etwa 1700.

Gotrīrātravratākathā, Verehrung der Kāmadhenu, welche am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Śrāvaṇa oder Kārttika durch ein dreinächtliches Fasten verbunden mit frommen Gaben geschieht. Einverleibt ist eine Erzählung, wie eine Kuh des Vasiṣṭha von einem Wolf befreit wurde. In 150 Versen, welche aus dem Skandapurāṇa entnommen sind. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य नरं च etc. ॥ १ ॥ निवृत्ते भारते युद्धे कुरुसैन्ये जयं गते । राजा धर्म-सुतः श्रीमाग्धातृभिः सह मोदितः ॥ २ ॥ माग्धैः स्तूयमानस्तु स्वसैन्यगणशोभितः । श्रीकृष्णेन समायुक्तः प्रययौ हस्तिनापुरम् ॥ ३ ॥

Im Verlauf heisst es: द्रौपद्युवाच ॥ कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं यथा दानं तथा विधिः । तत्सर्वं कथयातु त्वं यदि तुष्टो ऽसि माधव ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ नभस्ये सिते पद्मे च त्रयोदशी च या तिथिः । कार्तिके वा प्रकर्तव्यं सौभाग्यधनवाञ्छया ॥ १८ ॥ सूर्योदये समुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् । लक्ष्मीनारायणस्थायि त्रिरात्रोपोषणं गृहे ॥ १९ ॥

328.

28/13. 3 Bl., 9 Linien. Schrift von 1761.

Gotrīrātravratākathā in 96 Versen. Diese kürzere Recension findet sich in Hemādri's Vratakhṇḍa 2, 293.

27/13 60 Bl., 12 Bl. 13 11 len Gute Schrift von 1677

Purusottamamanditam ityaya, die Heiligkeit des dem Vishnu
 geweihten Schilfentens (Adhmasa) Aus dem Skandapurāṇa, III
 im Kapitel In einem Zwiegespräch zwischen Sita und Sauneka.
 Wie gewöhnlich wird die Wichtigkeit dieses Monats durch eine
 Reihe von Sagen dargelegt. Beginnt auf Fol. 50 श्रीमद्भ्योदरे-
 शामनन्दनामन्दवर्धन । विप्रवधौकुठारेण प्रपद्ये मित्युराननः ॥ १ ॥
 ब्रह्मादिष्टष्टिकतृभ्यो माद्यन्निव मदात्मनः । ब्रह्माष्टे इव कुन्नाग्ये वि-
 भ्रमय्याद्रजाननः ॥ २ ॥ कञ्जोद्वयमुत्तां गौमि भारतीमिव भारतीम् ।
 धातंराष्ट्रममामीनां मेनां कर्णावतंसिनीम् ॥ ३ ॥ वन्दे सहस्रपा-
 दाक्षं चतसृषाम्भोजनन्दिता । आयन्ते सञ्जनाः नद्यः प्रपद्यन्तेवपा-
 रगाः ॥ ४ ॥ कदाचित्पयस्यर्चनीयं यावानुद्विज्ज धार्मिकः । भूतः
 पौराणिको व्यासगिष्यो धर्मार्थकोविदः ॥ ५ ॥ श्वतीर्धाम्भिमि ज्ञातः
 समगाग्निमिषानयम् । तथाप्यष्टद्विजगर्भविष्टितं प्रहृतापिभिः ॥ ६ ॥

- 1) Narmadapuram 2) Adilabad 3) Khammam 4) Khammam 5) Madhupur 6) Durgam Cheruvu 7) Durgam Cheruvu 8) Durgam Cheruvu 9) Durgam Cheruvu 10) Durgam Cheruvu 11) Durgam Cheruvu 12) Durgam Cheruvu 13) Durgam Cheruvu 14) Durgam Cheruvu 15) Durgam Cheruvu 16) Durgam Cheruvu 17) Durgam Cheruvu 18) Durgam Cheruvu 19) Durgam Cheruvu 20) Durgam Cheruvu 21) Durgam Cheruvu 22) Durgam Cheruvu 23) Durgam Cheruvu 24) Durgam Cheruvu 25) Durgam Cheruvu 26) Durgam Cheruvu 27) Durgam Cheruvu 28) Durgam Cheruvu 29) Durgam Cheruvu 30) Durgam Cheruvu

५॥१॥ अयं मेव भुवि मूर्तिदायवात्मिभ्याः किल मेद-
पाटा । तदयं विराटिगोवशात्तन्मो ह्येव मोक्षमवभूताः ॥ ५० ॥
मनुष्यपुत्रावतिभाम्पूर्णान्तद्वन्द्वद्वन्द्वतोपनिन्दुः । ओद्यामराश्रा-
यपद्मभानुपयोमि नित्यं न मृष्यते ॥ ५१ ॥

[illegible]

Fol. 4 a—5 b findet sich ein kurzer Auszug aus dem Rudrayāmala mit der Unterschrift Adhimāsaniṛṇaya. Beginnt: दुर्वासा उवाच ॥ श्रूयतां मलमासस्य माहात्म्यं कथयामि वः । यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यते पापकञ्चुकात् ॥ १ ॥ अधिमासमनुप्राप्य शुक्लपक्षे तथापरे । तीर्थे वा यदि वा गेहे व्रतं कार्यं नरोत्तमैः ॥ २ ॥ प्रतिपद्विसे षष्ट्यां पञ्चम्यां वा प्रयत्नतः । एकादश्यां च भूतायां चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ ३ ॥ संध्यायां नियमं कुर्यादन्तधावनपूर्वकम् । प्रातरुत्थाय मेधावी स्नात्वावश्यकमाचरेत् ॥ ४ ॥

330.

22/14. 39 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Dayāśāṅkara im J. 1707.

Mālamāsamāhātmya oder *Adhikamāsamāhātmya*, die Wichtigkeit des Schaltmonats, der Visṇu geheiligt ist. 26 Kapitel aus dem Skandapurāṇa. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य etc. ॥ १ ॥ एकदा मुनयः सर्वे शीनकाया धृतव्रताः । व्यासशिष्यं महाप्राज्ञं प्रोचुः सूतमकल्पवृक्षम् ॥ २ ॥ मुनय ऊचुः ॥ त्वत्तः श्रुतानि सर्वाणि व्रतानि विविधानि च । मासानां दुरितघ्नानि स्वर्गमोक्षप्रदानि च ॥ ३ ॥ न श्रुतं मलमासस्य व्रतं सर्वाद्यनाशनम् । कार्याणि विहितानीह कामतो विहितानि च ॥ ४ ॥ को देवः पूजनीयो ऽत्र किं दानं को विधिः स्मृतः । तत्सर्वं ब्रूहि नः सूत छण्णद्विपायनेरितम् ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे कथां पापप्रणाशिनीम् । लक्ष्मीमाधवसंवादं श्रवणादघनाशनम् ॥ ६ ॥ पुरा वैकुण्ठनिलये देवदेवं जनार्दनम् । सेवितं वैनतेयादौर्दिव्यसिंहासने स्थितम् ॥ ७ ॥ छताञ्जलिपुटा भूत्वा पद्मं कमलालया । लक्ष्मीरूपा ॥ देव केन विधानेन व्रतेन तपसाद्यवा । प्राप्यते तव सांनिध्यं तन्मे ब्रूहि सुविस्तरात् ॥ ८ ॥ विष्णुर्वाच ॥ सन्ति व्रताव्यनेकानि मम प्राप्तिकराणि च । मलमासव्रतं तेषु मत्प्रीतिकरणं परम् ॥ ९ ॥

331.

30/10¹/₂. 39 Bl., 9 bis 12 Linien. Geschrieben Vedaśāṅkādhye von Viṣṇuśāṅkara im J. 1731.

Mārgaśīrṣamāhātmya, die Heiligkeit des dem Visṇu geweihten Monats Mārgaśīrṣa. 16 Kapitel aus dem Uttarakhaṇḍa des Skandapurāṇa. Beginnt: देवकीनन्दनं छण्णं जगदानन्दकारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं वन्दे माधवं भक्तिवत्सलम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्रेतद्वीपे समासीनं देवदेवं रमापतिम् । चतुर्वक्त्रो नमस्कृत्य पद्मं पितरं तदा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हृषीकेश जगद्गतः पुण्यश्रवणकीर्तन ।

प्रष्टव्यं ब्रूहि मे देव सर्वज्ञ सकलेश्वर ॥ ३ ॥ को देवस्तस्य किं दानं कथं स्नानं विधिश्च कः । पुरुषैद्याच किं कार्यं भोक्तव्यं किं रमापते ॥ ४ ॥ मासानां मार्गशीर्षो ऽहमित्युक्तं भवता पुरा । तस्य मासस्य माहात्म्यं ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥*) वक्तव्यं किं तथा पूजा ध्यानं मन्त्रादिकं च यत् । तच्च यत्क्रियते कर्म तत्सर्वं ब्रूहि मे ऽच्युत ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पृष्टं त्वया ब्रह्मसर्वलोकोपकारिणा । यस्मिन्कृते कृतं सर्वमिष्टापूर्तादिकं भवेत् ॥ ७ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति मार्गशीर्षे कृते सुत ॥ ८ ॥ तुलापुरुषदानाद्वैर्यत्फलं लभते नरः । तत्फलं प्राप्यते पुत्रमाहात्म्यश्रवणात्किल ॥ ९ ॥

Kapitel 2 ब्रह्मोवाच ॥ स्वयोक्त विधिसयुक्तं कर्तव्यं मार्गशीर्षकम् । को विधिस्तस्य देवेश सर्वं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ रात्रौ वसन्ते समुत्थाय उपस्यश्च यथाविधि । नमस्कृत्य गुरुं स्वस्य संस्मरेन्मा ततो ऽनघ ॥ २ ॥

Kapitel 3 ब्रह्मोवाच ॥ पुण्ड्रकं त्रिविधं कार्यं तद्ब्रूहि मम केशव । पुण्ड्राणां श्रवणे ऽतीव कीतुकं मम जायते ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गृणु वत्स प्रवक्ष्यामि पुण्ड्रं च त्रिविधं स्मृतम् । तुलसीमूलस्तथा सार्धं श्रीगोपीचन्दनेन च ॥ २ ॥ हरिचन्दनेन च ततः कार्यं तत्र विचक्षणैः । गोपीचन्दनमाहात्म्यं निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥

Kapitel 4 ब्रह्मोवाच ॥ तव चकाङ्क्षितं कृत्वा ह्यात्मानमथ दीक्षितः । पश्चाच्च तुलसीमालाफलं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तुलसीकाष्ठजा माला कण्ठस्थां तु बहेत्तु यः (बहते तु यः B) । अपि शोच्यो ऽप्यनाचारी मामेवेति न शयः ॥ २ ॥

Kapitel 5 ब्रह्मोवाच ॥ पञ्चामृतस्य क्षपणाद्यत्फलं भवते हरे । ब्रह्मोदकेन यत्किञ्चित्तमे ब्रूहि ह्यङ्गसाच्युत ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ क्षीरस्नानं प्रकुर्वन्ति ये नरा मम मूर्धनि । शताश्वमेधजं पुण्यं विन्दुना विन्दुना स्मृतम् ॥ २ ॥

Kapitel 6 श्रीब्रह्मोवाच ॥ घण्टानादस्य माहात्म्यं चन्दनस्य तथाच्युत । यत्फलं लभ्यते स्वामिन् तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्नानार्चनक्रियाकाले घण्टानादं करोति यः । पुरतो मम देवेश तस्य पुण्यं फलं गृणु ॥ २ ॥

*) In B steht besser Vers 5 vor 4 — Verbesserungen sind zuweilen aus B genommen

Kapitel 7: ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्फलं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8: ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथावद्वर्णय प्रभो । यस्याः संनिधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते ऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाञ्चनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्रदानस्य कलां नार्हन्ति घोडशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9: ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्त्वतः प्रभो । अन्नं कतिविधं चेष्टं व्यञ्जनादीन्यशेषतः ॥ १ ॥

Kapitel 10: ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलैः कर्पूरवासितैः । आचमनं च ताम्बूलं चन्दनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11: ब्रह्मोवाच ॥ एकादशाय माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिल्ये नगरे राजा वीरवाङ्मरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रीडो ब्रह्मज्ञो ऽममतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12: श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण सुलभो ऽहं सदा कलौ ॥ १ ॥

Kapitel 13: श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादक्षां कार्यं मत्स्योत्सवं बुधिः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविधुपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14: ये स्वया वै कृताः पूर्वं प्रश्नाः प्रश्नविदां वर । तान्वर्णयिष्ये क्रमशो निशामय सुनिश्चितम् ॥ १ ॥ सहोमासे च देवो वै कीर्तियुक्तो हि केशवः । तस्य पूजा प्रकर्तव्या यथा पूर्वं प्रभापिता ॥ २ ॥ ब्राह्मणं केशवं कृत्वा तत्पत्नी कीर्तिकीर्तिता । द्रुपती विधिवत्पूज्यौ वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15: श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्यानं चतुर्वक्त्रं वक्ष्ये ऽहं प्रीतिमास्तव । श्रुतेनैव च सौभाग्यं लभते मानवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhāgavatapurāṇa verherrlicht.

Kapitel 16: ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिंस्तीर्थे हि देवेश मार्गशीर्षो ऽधिकः स्मृतः । किं फलं च भवेत्तस्मिन्नेतत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माधुरे ऽतिमुविख्यातमस्ति चेन्न परं मम । सुरम्या च प्रशस्ता च जम्बभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schliesst: अतिदुर्लभा हि मद्भक्तिर्मम वशकरा शुभा । सा वै

संप्राप्यते पुत्र सहोमासे न सशय ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकर मास
सर्वदा मम वल्लभम् । सर्वं संप्राप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12¹/₄ 31 Bl., 12 bis 12 Linien Geschrieben in Jayanagara von
Bhiksha arman im J 1810

Mārgaśīrṣamāhātmya (B) Nach dem ersten vierzehnten
Kapitel ist das nächste irrthümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet,
und das darauffolgende mit 15 statt 16 Das sechzehnte Kapitel
ist bedeutend abgekürzt, es enthält 18 Verse, wühend 1 deren
71 hat

333.

16 10 4 Bl. 9 Linien Itwa 1780

Yamagita aus dem Skandipurana. 31 Verse Yama, der Gott
der Unterwelt, erklärt seinem Boten, welche Menschen nach dem
Tode belohnt oder bestraft werden Beginnt भृत्य गच्छस्व भूलोके
विष्णवाद्य परित्यज । अविष्णवान्गृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥
भृत्य उवाच ॥ किंपुरुषं विष्णवानां च अभक्तानां कथंचन । तत्पुत्र
श्रोतुमिष्टामि तन्मे ब्रूहि महाप्रभो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता
गृहे यस्य सत्यवादी सदा नरः । अतिशीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चतुर्निमो-
लय ॥ ३ ॥ कपिना पालयेद्देवैः गोमय गृहमार्जनम् । पुस्तक पूजये-
द्यस्तु दृष्ट्वा ॥ ४ ॥ अपिहोवसदानिष्ठात्वेदधोयपरायणान् । विकाल
क्षतसंध्याद्य दृष्ट्वा ॥ ५ ॥

Der 12 und 13 Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठ पुरुष दूत
गुरु मन्तः प्रयत्नत । प्रत्यहं ब्रह्महृत्तारमानय नरकालयम् ॥ १० ॥
अशत्यच्छेदकर्तारं धात्रीन्ययोधच्छेदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामान-
यः ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भय नान्ति कदाचन । पठतां शृण्व-
तां चैव यमगीतामहान्वयम् ॥ ३० ॥ यमदूतमहापीडा स्वप्ने चैव
न दृश्यते । सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यमेव न सशय ॥ ३१ ॥ Di
Ab schrift ist eine der schlechtesten

334.

21 10 12 Bl., 7 Linien Itwa 1780

Sūlatatāca, ein Gebet an Siva, welches d m Schluss e nach
das zwölftste Kapitel des Brahottarakhanja des Skandipurana bildet
Sieh die folgende Nummer Beginnt श्री अस्य श्रीशिवकवचमोष-
मालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषिः सदाशिवस्त्रो देवता अनुष्टुप्छन्दः etc
Der An zug aus dem Purana in 43 Versen fängt an ऋषभ उवाच ।

नमस्कृत्य महादेवं सर्वथापिनमोद्यरम् । वक्ष्ये शिसमयं वर्म सर्वरक्षा-
करं नृणाम् ॥ १ ॥ शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः ।
जितेन्द्रियो जितप्राणश्चित्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ २ ॥ हृत्पुण्डरीकान्तर-
संनिविष्टं स्वतेजसा व्याप्ननभोवकाशम् । अतीन्द्रियं सूक्ष्ममनन्तमाद्य
ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥ ३ ॥

335.

31/17. 60 Bl., 15 bis 16 Linien. Schrift von Anf. des 17. Jahrh.

Śivamahātmya aus dem *Brahmottarakhaṇḍa* des *Skandapurāṇa*.

22 Kapitel. Beginnt: ज्योतिर्मात्रस्वरूपाय ब्रह्मणे परमात्मने । शि-
वाय वि - - - ॥ १ ॥ अथय ऊचुः । आख्यातं भवता सूत विष्णो-
र्माहात्म्यमुत्तमम् । समस्ताद्यहरं पुण्यं समासेन श्रुतं च नः ॥ २ ॥
इदानीं श्रोतुमिच्छामो माहात्म्यं त्रिपुरद्विषः । तद्भक्तानां च माहात्म्य-
मशेषाद्यहरं परम् ॥ ३ ॥ तन्मन्त्राणां तद्गतानां तत्पूजायाश्च सत्तम ।
तत्कथायाश्च तद्भक्तेः प्रभावमनुवर्णय ॥ ४ ॥

1) *Pañcākṣarimahimān*. 2) *Gokarṇamahimāvarṇana*. 3) 4) *Śivaca-
turdāśīmāhātmya*. 5) *Śivapūjāvarṇana*. 6) 7) *Pradosapūjāvarṇana*.
8) *Somavāravratamāhātmyakathana*. 9) *Simantinyāḥ prabhāva-
kathana*. 10) *Śivayogiprabhāvavarṇana*. 11) *Rājaputropadeśa*.
12) *Śivakavacopadeśa*. 13) *Bhadrāyurvarṇana*. 14) *Bhadrāyur-
māhātmyavarṇana*. 15—17) *Bhasmamāhātmyakathana*. 18) *Vratā-
caraṇa*. 19) *Sāradāhhyāna*. 20) *Rudrākṣamāhātmya*. 21) *Harā-
dhyānamahimānauvarṇana*. 22) *Purāṇaśraraṇānuvarṇana*.

336.

28/18. 5 Bl., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1811.

Śivarātrivrata, eine Nachtfeier zu Ehren Śiva's, welche am
vierzehnten der dunkeln Hälfte in der Mitte der Monate Māgha
und Phālguna gehalten wird. 212 Verse aus dem *Skandapurāṇa*.

Beginnt: कैनासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पद्मवक्त्रं दशभुजं
त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ १ ॥ कपानखद्वाराङ्गधरं खड्गखेटकधारिणम् ।
पिनाकधारिणं भीमं वरदं चामयप्रदम् ॥ २ ॥ भस्माङ्गव्यालशो-
भाढ्यं शशाङ्कतशेखरम् । नीलजीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ ३ ॥
क्रीडते भगवान्देवो गणेश परिवारितः । विष्टञ्च देवताः सर्वा
एकाकी चोभया सह ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रहस्योत्फुल्ललो-
चना । एकाकिनं मुरवरं पप्रक्ष सादरं ततः ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥
कथयस्व प्रसादेन यज्ञोप्यं व्रतमुत्तमम् । यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते
नाच संग्रयः ॥ ६ ॥ व्रतानामुत्तमं देव भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । तदहं
श्रोतुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ॥ ७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि

पर गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् । यत्र कस्य मयाख्यात रहस्य मुक्ति-
दायकम् ॥ ८ ॥ Die Heiligkeit der Feier wird wie ublich durch
eine lange Erzählung bewiesen

Auf Fol 9 folgen noch 4 Bl., in denen die ersten 80 Verse
mit demselben Wortlaut wiederholt werden

337.

22/10 11 Bl., 12 Linien Etwa 1810

Śīarātrikathā. Dieselbe Sage, bedeutend gekürzt (98 Verse),
und, wie es scheint, aus der vorhergehenden Darstellung ausgezogen

338.

22/11 24 Bl., 7 bis 10 Linien Schrift von 1809

Śīarātrikathā. Ohne Angabe der Herkunft 242 Verse
Beginnt: सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीन देवदेव जगद्गुरुम् । गौरी
प्रोवाच भर्तार विनयोत्फुल्ललोचना ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ कथ-
यस्व प्रसादेन यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम् । श्रुतास्त्वयोक्ता देवेश व्रताना
निर्णयाः शुभाः ॥ २ ॥ Enthalt dieselbe Erzählung von dem zum
Śiva cultus bekehrten Waidmann

339.

21/10 6 Bl., 13 Linien Geschrieben etwa 1800 von Nityananda,
Sohn des Ravidatta

Syamantakāhhyāna aus dem Skandapurāṇa (Sanatkumāranandi
kesvarasamīda) In dieser Erzählung wird von einer Feier des
Ganēśa gehandelt, welche am vierten Tage der lichten Hälfte des
Monats Bhādrapada zu halten ist. Beginnt मन्दिकेश्वर उवाच ॥
शृणुष्वैकाग्रचित्तः सन्वतं गाणेश्वर शुभम् । चतुर्थ्यां शुक्लपक्षे तु सदा
कार्यं प्रयत्नतः ॥ सनत्कुमार योगीन्द्र यदिच्छेच्छुभमात्मनः । नारी
वा पुरुषो वापि यः कुर्याद्ब्रतमुत्तमम् ॥ मोचयत्याशु विप्रेन्द्र संकटा-
द्वृत्तिं नरम् । अपवादहरं चैव सर्वविघ्नप्रणाशनम् ॥ कान्तारि विपने
वापि गृहे राजकुले तथा । सर्वसिद्धिकरं चैव व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥
गजाननप्रियं चाप्यत्रिषु लोकेषु विश्रुतम् । अतो न विद्यते ब्रह्मन्सर्व-
संकष्टनाशनम् ॥

Schliesst यावण्यसिते पक्षे चतुर्थ्यामेकभुग्व्रती । व्रतं कुर्याद्गणै-
शस्य यावन्नासचतुष्टयम् ॥

340.

27/15 7 Bl. 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1817 von Dayā
śaḥ kara einem Sohn des Bhatāraja ka Gaṅgādhara.

Foll 1—2 *Haritalikāratapujana*, über einen Fasttag, der
am dritten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada namentlich

von Frauen beobachtet wird. Beginnt: अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयायां हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्यायां कार्यम् । मुहूर्तमावसत्त्वे ऽपि दिने गौरीव्रतम् । धरेति साधवोक्तिः । तच्च व्रतविधिः । मासपचादि उल्लिख्य । मम समस्तपापक्षयपूर्वकसप्तज्ञन्नराज्यसौभाग्यादिविवृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्ध्यर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । तच्चादौ गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3—7. Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skandapurāṇa, enthaltend eine Legende über diese Feier. Pārvatī, von ihrem Vater dem Viṣṇu versprochen, begiebt sich, um Śiva zum Gatten zu bekommen, in den Wald und hält dort das Haritālikāvratā. Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden geschildert, welche die Frauen treffen, die an diesem dritten Tage Speise zu sich nehmen. Beginnt: कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृच्छति शंकरम् । गुह्याद्गुह्यतरं ब्रूहि व्रतं किञ्चित्सुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वेश सर्वधर्मज्ञ अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्यं ब्रूहि ममाद्यतः ॥ २ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्वं नो जगद्गुरुः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं पूर्वं त्वया कृतम् । गुह्यं च मम सर्वस्वं वक्ष्यामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ — भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तच्चानुष्ठानमाचरेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl. das Haritālikāvratā aus dem Bhaviṣyottāra

Fol. 1a. *Trikasānti*, Söhne, wenn unter Drillingen sich eine Tochter oder ein Sohn befindet. 8 Verse. Beginnt: सुतत्रये सुता चेत्स्यात्तत्रये वा सुतो यदि । मातापित्रोः कुलस्यापि तद्वनिष्टं महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe: शान्वादि प्रयोगपारिजाते मत्कुले शान्तिरत्रे च ज्ञेयं ॥ Demnach rühren diese Verse von Kamalākara her.

341.

22/11. 11 Bl., 7 Längen. Ekwa 1790.

Rāmastavarāja aus der Sanātkumārasaṃhitā, 100 Verse. Beginnt: श्रीं अस्मि श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्तु सनत्कुमार ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । etc. सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यासं सत्यवतीमुतम् । धर्मपुत्रः प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्योगिनां श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं परं जायते किं ध्यानं मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीवेदव्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु व-
क्ष्यामि तत्त्वत ॥ ३ ॥ यत्पर यद्गुणातीत यज्ज्योतिरमल शिवम् ।
तदेव परम तत्त्व केवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति पर जाय्य
तारकब्रह्मसञ्ज्ञकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः ॥ ५ ॥

Schliesst Ramaratnamh vande chitrakūṭapati harim । कौशल्या-
शुक्तिसभूत जानकीकण्ठभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसहिताया
नारदोक्त श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्र सपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit
Ms Num 56

342.

००/10 8 Bl 10 Linsen Ltna 1 70

Ramastavara, nach der Unterschrift aus der Hiraṇyaka-
rbhasamhita, im übrigen von der vorhergehenden Nummer wenig
abweichend

343.

०३/11 8 Bl 11 Linsen Geschrieben von Mani Nāgarāma im J 1 67

Janmastamrata, das Geburtsfest des Kṛṣṇa Aus dem
Viṣṇudharma Beginnt जयन्त्याश्व माहात्म्य कथयस्व पितामह । etc
bis 5 incl wie in dem Anzug aus dem Brāhmapurana Der Schluss
ist verschieden यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च ।
जयन्तीवासरस्यास्य कला नार्हन्ति षोडशीम् ॥ सर्ववेदेषु युत्सुण्य सर्व-
तीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति विष्णुलोकं स गच्छति ॥

344

०३/12 7 Bl 12 bis 14 Linsen Ltna 1 60

Dreizehn Kapitel aus dem *Viṣṇudharmottara* Vielleicht ge-
hören diese zur Hanuṣṭi 1) Nānaśānaṁvidhi Beginnt अथ
विष्णुधर्मोत्तरात् नानास्नानविधि ॥ मुष्कर ॥ स्नानान्यन्यानि ते
वक्ष्ये निबोध गदतो मम । रघोष्णानि यशस्यानि मङ्गल्यानि वि-
शेषतः ॥ १ ॥ स्नानं घृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम
गोशुक्लस्नानं परलक्ष्मीविवर्धनम् ॥ 2) Suvarṇadanāvidhi हंस
उवाच ॥ सुवर्णमुत्तमं रत्नं धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तमं
चैव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) Sarvaśāstradanādhyāya हंस उवाच ॥
नरस्त्वासनदानेन स्नानं सर्वत्र विन्दति । शय्यादानेन चाप्नोति भार्यां
प्राप्नुयान्नसत्तमा ॥ 4) Danādhyāya हंस उवाच ॥ शृवाह्यं पुरुषो
यस्तु द्विजे सम्यक् प्रयच्छति । अश्वमेधफलं तस्य कथितं द्विजसत्तमा
(द्विजा ५५) ॥ 5) Vāstradanādhyāya हंस उवाच ॥ दानानामुत्तमं
लोके वस्त्रदानं प्रकीर्तितम् । वासो हि सर्वदेवस्य सर्वप्रायोत्थमश्रुते ॥

- 6) Dhānyādīdānādhyāya: धान्यानामुत्तमं दानं कथितं द्विजपुङ्गवाः । धान्येभ्यो ऽपि परं धान्यं रक्तशाली प्रकीर्तितम् ॥ 7) Annadānādhyāya: हंस उवाच ॥ सर्वेषामेव दानानामन्नदानं विशिष्यते । अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ 8) Pātrādhyāya: ऋषय ऊचुः ॥ कस्य दानस्य कः पात्रं तद्वदस्य महामते । कस्मिन्देशे तथा काले किञ्चिद्दानं महत्फलम् ॥ हंस उवाच ॥ न दानं यशसे दद्यान्न भयान्नोपकारिणे । न नृत्यगीतशैलेभ्यो नास्तिकेभ्यश्च धार्मिकः ॥ 9) Kālayoge viśeṣadānādhyāyaḥ ऋषय ऊचुः ॥ दानं वज्रफलं काले यस्मिन्त्यत्परिकीर्तितम् । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ संवत्सरे तु दातॄणां तिलस्य च महत्फलम् । परपूर्वं तथा दानं यवानां द्विजसत्तमाः ॥ 10) Naksatrasattrādhyāya: ऋषय ऊचुः ॥ व्रतं नक्षत्रसन्नाख्यं सदानं कथयस्व नः । सर्वधर्मभृतां श्रेष्ठं प्रत्यक्षमलक्षणं ॥ हंस उवाच ॥ क्षत्तिकामु महाभागः पायसेन च सर्पिषा । संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँलोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ 11) Dānānām kālayogataḥ phalam: ऋषय ऊचुः ॥ भूय एव [त्वमा]चक्ष्व दानानां कालयोगतः । फलं द्विजवरास्माकं प्रत्यक्षमलक्षणं ॥ 12) Pativrata-śrīdharmā: ऋषय ऊचुः ॥ कथयस्व यथाप्राज्ञ (?) स्त्रीणां धर्ममतः परम् । तदयं श्रोतुमिष्टामस्त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ स्त्रीधर्मं (zwei Silben abgerissen) एवायं विवाहे बन्धुभिः कृतः । सहधर्मचरी भर्तुर्भवेदपिसमीपतः ॥ 13) Lokaprāptināmādhyāya: ऋषय ऊचुः ॥ काले कान् (nämlich lokān) कर्मणा केन प्राप्नुवन्ति नरोत्तमाः । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ यो वै (HS. जेवा) सुसारं पितरं मातरं गुरुमेव च । नित्यं संपूजयेद्भक्त्या यान्ये लोके महीयते ॥

345.

10/12. 5 BL., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1828.

Aparājitaśtotra, eine Anrufung der Aparājita, aus dem dritten Kāṇḍa des Viṣṇudharmottara. Der Name Aparājita bezeichnet die Energie des Viṣṇu. Das erhellt aus ihren Attributen Devī Vaiṣṇavī, Keśavadayitā, als auch insbesondere daraus, dass Viṣṇu selbst auf Fol. 2 b angerufen wird (Mahāvarāha, Acyuta, Mahāpurusa, Vaikuṇṭha, Nārāyaṇa, Padmanābha, Govinda etc.). Die Schrift dient als Beschwörung zur Vernichtung von Feinden (ओं हन हन दह दह पच पच मथ मथ विध्वंसय विध्वंसय विद्रावय विद्रावय चूर्णय चूर्णय शङ्खेन चक्रेण वज्रेण शूलेन गदया मुसलेन हलेन दण्डेन)

und zur Beseitigung von Krankheiten Beginnt श्रीविहारीजी ॥
 ओ अस्वापराजितास्तोत्रमन्त्रस्य व्यास ऋषि । अनुष्टुप्छन्द । श्री-
 अपराजिता देवता । आं ह्रीं वीजम् । ओ श्री शक्ति । ओ क्री
 कीलकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । नी-
 लोत्पलदलश्यामा भुजगामरणोज्ज्वलाम् । बालेन्दुमौलिनी देवी वैष्ण-
 वीमपराजिताम् । शङ्खचक्रधरा देवी वरदामयशालिनीम् ॥ १ ॥
 पीनोत्तुङ्गस्तनश्यामां वरपद्मासनासिनीम् । एवं ध्यात्वा पठेत्स्तोत्रं सर्व-
 सिद्धिप्रदायकम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ शृणुष्व मुनय सर्वे
 सर्वकामार्थसिद्धिदाम् । असिद्धिसाधिनी देवी वैष्णवीमपराजिताम् ॥
 Schliesst इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे त्रैलोक्यमोहन-
 वैष्णवमदमोहिनीअपराजितास्तोत्रं संपूर्णम् ॥

346.

10/10 8 Bl 13 b s 15 Linien Gesehen im J 1584 von Coblaaka
Ekādaśimuhatmya, die Heiligkeit des elften Tages in den
 beiden Hälften der zwölf Monate aus dem Vinudharmottara
 Beginnt अथाष्टमहावासर एकादशीमहिमा लिख्यते । श्रीविष्णु-
 धर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकादश्याय विष्णोय नाममाचमपि
 श्ररेत् । स चालयति पापानि बहूनि खलु फाल्गुन ॥ १ ॥ विष्णु-
 रेकादशी गीता च तुलसी विप्रधेनव । अपारे दुःखसारे पट्टदी
 मुक्तिदायिनी ॥ २ ॥ Der eigentliche Text von 124 Slokas beginnt
 auf Fol 3b श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गमासे जयन्ती या तिथिरेकादशी
 स्मृता । देवकेशवसंज्ञो ऽहं विशालाक्षी प्रिया स्मृता ॥ १ ॥ मालती-
 कुसुमे पूजा नारद्वार्ध प्रियो मम । नेवेद्य मोदके कृत्वा सप्तधान्य
 ददस्व मे ॥ २ ॥

347.

10/10 13 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1830

Ekādaśimuhatmya aus derselben Quelle Beginnt श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु तिथिरेव त्रियो ऽर्जुन । नामानि पार्थ
 पुष्पाणि फलानि च शृणुष्व मे ॥ १ ॥ मार्गशीर्षे जयन्ती सा तिथि-
 रेकादशी स्मृता । etc 130 Verse

348.

20/12 11 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rājāhīśa Si ruche bei der Königessalbung Aus dem Vinu-
 dharmottara. Nicht ganz vollständig. Beginnt विष्णुधर्मोत्तरे ।
 श्रीराम उवाच ॥ मन्त्रेण येन दैवज्ञ कुर्याद्राज्ञो ऽभिविचनम् । तमह

श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वरुणनन्दन ॥ पुष्कर उवाच ॥ शृणुष्वनावहितो
मन्त्रं राम कल्पयनाशनम् । येनाभिषिक्तो नृपतिश्चिरं यशसि तिष्ठति ॥
राज्ञो ऽभिषेकमन्दान्ते दैववित्कूलवारिणा । कुम्भाद्भुवणं कुर्यान्मन्त्रान्ते
कलशं न्यसेत् ॥ सुरास्तामभिषिञ्चन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वासुदेवो
जगन्नाथस्तथा संकर्षणो विभुः ॥ Alle göttlichen Wesen, Risis, Könige.
belebte und unbelebte Wesen werden anrufen den König zu salben.

Schliesst: ततः शुद्धोदकेन स्नातो राजा वस्त्रालंकारोष्णीषादि
धृत्वा दर्पणे शुद्धे विलीनाय च मुखं दृष्ट्वा तत्पाचसहितं ब्राह्मण —

349.

25/12 10 Bl., 12 bis 15 Linien. Etwa 1780.

Sāntyadhyaṃya aus dem Viṣṇudharmottara, Besänftigung übler
Ereignisse durch Gebete und Gaben. Zunächst werden einundzwanzig
genannt: Amṛitā, Abhayā, Saumyā, Vaiṣṇavī, Randrī, Brāhmī, Aindrī,
Vāyavī, Vāruṇī, Kauverī, Bhārgavī, Prajāpatyā, Tvāṣṭrī, Kaumārī,
Āgneyī, Mātāṅgī, Gāndhārī, Nairṛitī, Āṅgīrasī, Yāmyā, Pārthivī.
Hierauf folgt die Beschwichtigung ausserordentlicher Naturereignisse,
wie Mṛigapaksivaikṛitya, Prasavavaikṛitya, Vṛiṣṭivaikṛitya. — Un-
vollständig. Beginnt: राम उवाच ॥ शान्तीनां मे समाचक्ष्व स्वरू-
पाणि महाभुज । पितामहसमो लोके सर्वज्ञो ऽसि मतो मम ॥ १ ॥
पुष्कर उवाच ॥ अमृता सर्वदैवत्या अभया ब्रह्मदैवता । सीम्या च
सोमदैवत्या कथिता भृगुनन्दन ॥ २ ॥ । अन्यासां देवताज्ञानं नान्नैव
कथितं यथा । अथ वर्णास्तु शान्तीनां निबोध मदतो मम ॥ ३ ॥
अमृता चित्रवर्णा स्यादभया तु शशिप्रभा । सीम्या शुक्लैव विज्ञेया
नीला भवति वैष्णवी ॥ ४ ॥ बालार्कसदृशी रौद्री ब्राह्मी शङ्ख-
समप्रभा । रुक्मवर्णा तथा चैन्द्री वायव्या हरिता भवेत् ॥ ५ ॥ etc.

Fol. 1a: सर्वोत्पातप्रशमने अमृता चाभया स्मृता । सीम्या चैव
महाशान्तिः सर्वकामफलप्रदा ॥ १५ ॥ विशेषेण तु भीमेषु शान्तिः
कार्यामृता भवेत् । अमृता चान्तरिक्षे तु सीम्या दिव्येषु भार्गव ॥ १६ ॥
विजिगीषुः परानेव त्वमियुक्तस्तथा परैः । भये महति संप्राप्ते त्वमया
शान्तिरिष्यते ॥ १७ ॥ सीम्या प्रशस्यते शान्तिर्यज्ञकामस्य चैव वै ।
भूमिकम्पे समुत्पन्ने प्राप्ते चान्नचये तथा ॥ १८ ॥ अतिवृष्ट्यादिसंभूते
श्लभाखुभयेषु च । चरिषु वैष्णवी शान्तिः प्रपन्नेषु प्रकीर्तिता ॥ १९ ॥
पशूनां मरणे प्राप्ते नराणामपि दाहणे । भूतेषु दृश्यमानेषु रौद्री
शान्तिस्तथेप्यते ॥ २० ॥ etc. Fol. 9 schliesst mit Arcāvikāraśānti.
Darauf eine Lücke.

Fol. 10 schliesst: इति महाशान्तिः । अथाथशान्तिः ॥

Hansagita aus dem *Viṣṇudharmottara* Behandelt in sechzehn Kapiteln die Pflichten eines Königs und das Civilrecht Am Ende stehen zwei Kapitel über den *Vānaprasthasrama* und den *Brahmāśrama* Auf Fol 10b eine Lucke Kapitel 1 *Rājadharmāḥ*, 43 Verse, beginnt ऋषय ऊचुः ॥ आचक्ष्व राजधर्मास्तु त्वमस्माक द्विजोत्तम । राजधर्मेऽपिहायत्त त्रैलोक्यमखिल यतः ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ स्वे स्वे वर्णे व्यवस्थाना वर्णाना पृथिवीपतेः । परो धर्मः सदा प्रोक्तस्तत्र यत्र भवेन्नरः ॥ २ ॥ देवब्राह्मणगोसाध्वीसाधूनामपि पूजनम् । नि-यहस्यैव दुष्टाना नृपतेर्धर्मकारणम् ॥ ३ ॥ Kapitel 2 *Vyavahāra* 44 Verse ऋषय ऊचुः ॥ राज्ञो धर्मस्त्वया प्रोक्तो व्यवहाराद्व्यव-णम् । तदस्माकं समाचक्ष्व त्व हि सर्वविदुष्यसे ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ आसन्धतयुगे पूर्वं प्रजा धर्मनिबन्धना । ततस्त्रेतायुगे तेषां धर्मो ना-शमुपागमत् ॥ २ ॥ धर्मे नष्टे मनुष्याणा व्यवहारः प्रवर्तितः । द्रष्टा च व्यवहाराणा राजा दण्डधरः कृतः ॥ ३ ॥ Kapitel 3 *Bhogala* 10 Verse हस उवाच ॥ सयोगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागम इति । आगमः कारणं तत्र न भोगस्तत्र कारणम् ॥ १ ॥ आगमेन विशुद्धेन भोगो याति प्रमाणताम् । अविशुद्धागमो भोगः प्रामाण्यं नैव गच्छति ॥ २ ॥ Kapitel 4 *Lekhalakṣaṇa*, 25 Verse हस उवाच ॥ पीरूपस्यैव दिव्यं निर्णयो द्विविधः स्मृतः । द्विविधः पीरूपस्तत्र लि-खितं साक्षिणस्तथा ॥ १ ॥ Kapitel 5 *Sakṣinirmāya*, 23 Verse हस उवाच ॥ एकादशविधः साक्षी शास्त्रदृष्टो मनीषिभिः । कृतः पञ्चविधस्तत्र पट्विधो ऽकृत उच्यते ॥ १ ॥ Kapitel 6 *Divyadharmāḥ*, 69 Verse हस उवाच ॥ पीरूप निर्णये प्रोक्तं दिव्यं वक्ष्याम्यतः परम् । असाक्षिकेषु त्वर्येषु मिथो विवदमानयोः ॥ १ ॥ Kapitel 7 *Viṣṇudharmāḥ*, 27 Verse हस उवाच ॥ एका द्वे च तथा तिस्रश्च-तस्रश्च यथाक्रमम् । शूद्रविद्वच्चविप्राणा भार्याः प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ १ ॥ Kapitel 8 *Dharmabhāga*, 21 Verse हस उवाच ॥ श्रीरसः पुत्रिका-पुत्रः चैवजय तथा परः । पीनर्भवश्च कानीनः सहोदय तथा सुतः ॥ १ ॥ गूढोत्पन्नो दत्तकश्च कीतस्यैव तथा परः । अपविदस्तूपगतः शूद्रापुत्र-स्तथैव च ॥ २ ॥ Kapitel 9 *Bhavadāna und Nityapadana*, 14 Verse सर्वोपायैर्धनी वित्तमृणिकादाभुयात्स्वकम् । न स राज्ञाभियोक्तव्यः स्वक ससाधयेदनम् ॥ १ ॥ Kapitel 10 *Deyādeya*, 5 Verse हस उवाच ॥ फलहेतोर्ऋपायेन कर्म संभूय कुर्वताम् । आधारभूतः प्रहेप-

स्तस्त्रिष्टयुरंशकाः ॥ १ ॥ Kapitel 11. Bhṛitakaśilpīpālāsuddhi,
11 Verse: भृतकस्त्रिविधः प्रोक्तस्तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् । एकच का-
लावधिको देशवधिरथापरः ॥ १ ॥ Kapitel 12. Daṇḍānūsāsana,
22 Verse (?): हंस उवाच ॥ धनं धर्मार्थकामानां मूलमाज्जर्मनीपिणः ।
नृणां वहिश्चराः प्राणा द्रविणं च प्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ Kapitel 13.
Vikrayanirṇaya, 7 Verse. विक्रीय पण्यं मूत्रेण क्रीतं यो तु न य-
च्छति । स्थावरस्य फलं दायी जडमस्य क्रियाफलम् ॥ १ ॥ Kapitel 14.
Sasyahānidanḍa, 3 Verse: हंस उवाच ॥ सीमामध्ये तु जातानां
वृक्षाणां चेचयोर्द्वयोः । फलं पुष्पं च सामान्यं चेचस्त्वामिषु निर्दिशेत् ॥ १ ॥
Kapitel 15. Vānaprastha, 8 Verse: हंस उवाच ॥ गृहस्थस्तु यदा
पश्येद्वलीपलितमात्मनः । अपत्यस्य चैवापत्यं तदारण्यं समाश्रयेत् ॥ १ ॥
Kapitel 16. Brahmāsīma, 14 Verse: हंस उवाच ॥ चतुर्थमायुषो
भागं [प्राप्या]न्यायमे वसेत् । ह्रस्वेष्टिं विधिवत्पद्यात्सार्ववेदसदक्षिणाम्
(paścāt sarvām vedām sadakṣiṇām MS.) ॥ १ ॥

351.

31/16. 8 Bl., 11 bis 13 Linsen. Abschrift von 1818.

Apāmārjanastotra, ein Gebet an Viṣṇu zur Beseitigung von Krankheiten. In einem Dialog zwischen Dāl̥bhya und Pulastya, in 160 Versen. Beginnt: दालभ्य उवाच । भगवन्प्राणिनः सर्वे विपरो-
गाद्युपद्रवैः । दुष्टग्रहीपघातैश्च सर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिचारि-
कहत्याभिः स्पर्शरोगैश्च दाक्षिणैः । सदा संपीड्यमानास्ते तिष्ठन्ति मुनि-
सत्तम ॥ २ ॥ केन कर्मविपाकेन ग्रहरोगाद्युपद्रवाः । संभवन्ति नृणां
तन्मे यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्विष्णुर्मा-
न्यजन्मनि शोषितः । ते नरा मुनिशार्दूल ग्रहरोगादिभागिनः ॥ ४ ॥

Schliesst: य इदं यावयेद्विप्रः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः । ग्रहास्तं
नोपसंयन्ति न रोगा न च राक्षसाः ॥ १५९ ॥ धन्यो यश्चक्षुः
शत्रुघ्नः स्वयो ऽयं मुनिसत्तम । षट्तां मृक्षतां चापि ददाति परमां
गतिम् ॥ १६० ॥

Nach der Unterschrift ist dieses stotra aus dem Bhaviṣyottara-
purāṇa entnommen. In Weber's Berl. Catal. Num. 1163 und in
Florentine MSS. Num. 58 wird dasselbe als dem Viṣṇudharmottara
angehörig bezeichnet.

352.

23/13. 56 Bl., 11 bis 13 Linsen. Geschrieben im J. 1774.

Ekādaśimahātmya, die Heiligkeit des elften Tages sowohl in
der lichten als der dunkeln Hälfte aller 12 Monate im Jahre

Dieser Tag ist dem Kṛṣṇa geweiht Auszüge in Bezug darauf werden aus verschiedenen Purāṇa gegeben

1) Mārgaśīrṣaikaḍāśī Śāksināmni Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ नारायण नमस्तुभ्यमव्ययायात्मरूपिणे ।
सृष्टिस्थित्यन्तकर्त्रे च केशवाय नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

2) Mārgaśīrṣasya Mokṣadā Śuklā Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa
Fol 7a Beginnt वन्दे त्वा देवदेवेश लक्ष्मीकान्त जगत्पते । लो-
कानां च हितार्थाय पापानां चयकारिणे ॥

3) Pauṣī Saphalā Kṛṣṇaikaḍāśī Aus dem Padmapurāṇa Fol 9b.
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे च का वा एकादशी
भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

4) Pauṣī Śuklā Putradā Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa Fol 18a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यता चैव भो ब्रह्मरूपा कृत्वा ममो-
परि । पौषस्य शुक्लपक्षे च या वा एकादशी भवेत् ॥

5) Māghaśuklā Tīlādā Aus dem Vāyupurāṇa Fol 16a.
Beginnt ऋषय ऊचुः ॥ भगवन्त्रतमाख्याहि पापघ्नं पुण्यवर्धनम् ।
यत्कृत्वा मानवानां तु विष्णुलोको ऽप्ययो भवेत् ॥

6) Māghaśuklā Jyā Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Fol 18a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ माघस्य कृष्णपक्षे च तिलदा कथिता
त्वया । शुक्लाया ब्रूहि माहात्म्यं कथा च मधुसूदन ॥

7) Phālgunaśuklā Vijayā Aus dem Skandapurāṇa Fol 20b.
Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजया नाम
या भवेत् । तस्याः पुण्यं तु भोः स्वामिन्कथयस्व प्रसादतः ॥

8) Phālgunaśuklā Āmardakī Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa
Fol 23a Beginnt मान्धातोवाच ॥ लोकानां चैव सर्वेषां हितार्थाय
महामुने । पृथ्वाभ्येकादशीं ब्रह्मन्संश्रुत्वा वद तत्फलम् ॥

9) Cāttrakṛṣṇā Pāpamocanikā Aus dem Skandapurāṇa Fol 26a
Beginnt मान्धातोवाच ॥ पृथ्वाभि भगवत्स्त्वाह लोमश मुनिसत्तमम् ॥
चैत्रस्य प्रथमे पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

10) Cāttrasuklā Padmalalitī Sie heisst auch Kāmavānī Aus
dem Varāhapurāṇa Fol 29a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव
नमस्तुभ्यं कथयस्व ममायत ॥ चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु किनामेकादशी भवेत् ॥

11) Vaiśākhakṛṣṇā Varūthini Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa
Fol 31a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वैशाखकृष्णपक्षे तु किना-
मेकादशी भवेत् । तस्यास्तु महिमानं मे वद कृष्ण प्रसादतः ॥

- 12) Vaiśakhaśuklā Mohinī. Aus dem Kūrmapurāṇa. Fol. 31b. Beginnt: श्रीराम उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमम् । वसिष्ठ त्वं मुनिश्रेष्ठ महापापविनाशनम् ॥
- 13) Jyesthākṛiṣṇā Aparā. Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Fol. 38b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ ज्येष्ठमासे ऽसितपत्रे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः किं फलं का च देवता ॥
- 14) Jyesthaśuklā Nirjalā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 84a. Beginnt: भीमसेन उवाच ॥ पितामह महाबुद्धे शृणु मे परमं वचः । युधिष्ठिरश्च कुन्ती च तथा द्रुपदनन्दिनी ॥
- 15) Āṣāḍhākṛiṣṇā Yoginī. Aus dem Brahmavaivarta. Fol. 86a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आपाढकृष्णपत्रे तु कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्यास्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥
- 16) Āṣāḍhaśuklā Devaśayani oder bloss Śayanī. Aus dem Skandapurāṇa. Fol. 38a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आपाढस्य सिते पत्रे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कृष्ण मे वद ॥
- 17) Śrāvaṇākṛiṣṇā Kamalā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 40b. Beginnt: नारद उवाच ॥ कथ्यतां चैव भो ब्रह्मन्पिता त्वं च पितामहः । यावणस्यासिते पत्रे कापि चैकादशी भवेत् ॥
- 18) Śrāvaṇaśuklā Putradā. Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. Fol. 41b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ यावणस्य सिते पत्रे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥
- 19) Bhādrapadākṛiṣṇā Ajā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 44a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यतो मम भोः कृष्ण कृष्णपत्रे च भाद्रपदे । किं नामैकादशी तस्या विधिय क उदाहृतः ॥
- 20) Bhādrapadaśuklā Padmā. Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Fol. 45a. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ नभस्यशुक्लपत्रे वै कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥
- 21) Āśvinākṛiṣṇā Indirā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 47b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्विनस्यासिते पत्रे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः को देवः किं फलं वद ॥
- 22) Āśvinaśuklā Pāpāṅkuṣā. Aus dem Padmapurāṇa. Fol. 50a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव नमस्तुभ्यमनादिस्त्वं जगत्प्रभो । प्रभुस्त्वं च विभुस्त्वं च रूपधृक्च सदाव्ययः ॥

23) Karttike Kṛṣṇapakṣe Rāmāikadasi Aus dem Brahmayā-
vartapurāṇa Fol 51b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व
प्रसादेन मम स्नेहाब्जनादन । कार्तिकेखासिते पक्षे किं नामिकादशी
भवेत् ॥

24) Karttikaśuklāpakṣe Prabodhini Aus dem Skandapurāṇa
Fol 54b Beginnt नारद उवाच ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे च प्रबो-
धिन्येकादशी शुभा । माहात्म्यं कथ्यता तस्या विस्तरेण पितामह ॥

353.

28/12¹/₂ 3 Bl 10 und 11 Linien. Geschrieben in Savāijayapura von
Rāmapratapa im J 1843

Vijayapañcamī, eine Feier zu Ehren von Kṛṣṇa (Dāmodar) und Rādhā. Diese wird am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Karttika gehalten. 49 Verse. Beginnt (mit den nötigen Korrekturen) ऋषय ऊचुः ॥ सूत सूत महाभाग सर्वशास्त्रविशारद । पुण्यां तिथिं नो ब्रूहीति सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ मृण्वन्तु ऋषय सर्वे सावधाना भवन्तु ते । विजयापञ्चमी नाम भक्तानां विजयप्रदा ॥ २ ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वदुःखविनाशिनी । यस्या श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति ॥ ३ ॥ राधादामोदरपूजा सर्वकामफलप्रदा । दानं च विविधं कार्यं सर्वपापपनुत्तये ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण राधया युक्तं पूजयेन्नक्तिमात्रं । व्रतमात्रेण विप्रेन्द्रा सर्वपातकहानिदा ॥ ५ ॥

Der 37 Vers lautet भार्यापुत्रान्वितश्च धनधान्यसमृद्धिमान् ।
कर्त्तिकमासि शुक्लस्य विजयापञ्चमीदिने ॥

Schliesst स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् । सर्वपा-
पविनिर्मुक्तो लभते मोक्षमक्षयम् ॥ ४८ ॥ पठनाच्छ्रवणाच्चैव विज-
यापञ्चमीदिने । सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ ४९ ॥

354

15/10 4 Bl 9 bis 11 Linien. Geschrieben in Indraprastha von
Vishnu Mīra im Jahre 1779

Sarikatācatūrtīherata eine Feier welche am vierten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa (oder Vaisākha Maghā Bhādrapada ॥ ५ ॥) Nachts zu Ehren des Mondes gehalten wird. Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शूनपाणे महेश्वर । गुह्याहु-
त्ततरं गुह्यं तद्गतं कथयस्व मे ॥ १ ॥ (विजादिचतुरो वर्णा नारी पतिपरायणा) । येनोपवासमात्रेण सर्वदुःखं प्रमुच्यते ॥ २ ॥ एत-
त्कथय धर्मज्ञ परोपहृतिवाञ्छया ॥ शिव उवाच ॥ एतदेव पुरा पृष्टं

(lies purāprichad) द्रौपदी द्रुपदात्मजा ॥ ३ ॥ धीम्यमृषिवरं देवि सर्वज्ञं कुलपूजितम् ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ब्रह्मंस्त्वन्मुखसंजातं यथा ज्ञातं हतं तथा ॥ ४ ॥ संकटे किं हतं विप्र कथयस्व विधानतः ॥ धीम्य उवाच ॥ कथयामि महादेवि संकटे यत्कृतं व्रतं ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षे ऽथ वैशाखे माघे भाद्रपदे तथा । अन्यमासि तथा देवि चतुर्थी यासितानघे ॥ ६ ॥ रात्रियोगेन कर्तव्यं व्रतमेतच्छ्रमानने । सोमाय दापयेद्धं मन्त्रोच्चारणविधिं तथा ॥ ७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ब्रह्मन्केन विधानेन पूजयेद्धंसंयुतम् । तन्मे कथय सर्वज्ञ यद्विधानं समासतः ॥ ८ ॥ धीम्य उवाच ॥ अन्नं कलशं स्थाप्य पञ्चरत्नसमन्वितम् । तस्योपरि न्यसेत्पात्रं कांस्यरीप्यं मुदं तथा ॥ ९ ॥ तण्डुलं पूरयेत्पात्रं खवसु सफलं तथा । तस्योपरि न्यसेद्देवं सोमं रौप्यमयं शुभम् ॥ १० ॥ प्रतिमा च चतुः कार्या ब्राह्मणाश्चतुरास्तथा । वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञानसर्वशास्त्रविशारदाः ॥ ११ ॥ वरणं कारयेत्सम्यक् पयात्पूजां समाचरेत् । पञ्चामृतेन संस्त्राप्य गन्धादि पूजयेत्ततः ॥ १२ ॥

Schliesst: इति भविष्य उमामहेश्वरसंवादे मार्गश्रृण्वचतुर्थीकथा संपूर्णा ॥

355.

20/10. 12 Bl., 8 Linien. Etwa 1780.

Pandavagītā, 81 bis 91 Verse, in denen von den Panduiden die Verehrung von Kṛiṣṇa als das höchste Gut dargestellt wird. Beginnt: पाण्डव उवाच ॥ ब्रह्मादनारदपराशरपुण्डरीकव्यासाम्बरीषशुकश्रीनकभीष्मकाद्याः । खन्नाङ्गदार्जुनवसिष्ठविभीषणाद्या एतानहं परमभागवतात्मामि ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ धर्मो विवर्धति युधिष्ठिरकीर्तनेन पापं प्रणश्यति वृकोदरकीर्तनेन । शत्रुर्विजयति धनं जयकीर्तनेन माद्रीसुतो कथयतां न भवन्ति रोगाः ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ये मानवा विमतरागपरापरज्ञा नारायणं सुरमुखं सततं स्मरन्ति । ध्यानेन तेन हतकिल्बिषचेतनास्ते मातुः पयोधररसं न पुनः पिबन्ति ॥ ३ ॥

356.

23/10. 9 Bl., 8 Linien. Etwa 1780.

Pandavagītā in 78 Versen.

357.

20/10^{1/2}. 15 Bl., 7 Linien. Geschrieben im J. 1777 von Rūparāma, Sohn des Pājari Jaiśamaji, für Sarajemala, Sohn von Dayārāma.

Pandavagītā.

358.

21/11 20 Bl., 6 Linien Geschrieben von Ratnākaradeva Sarman im J. 1834

Pandaragitā

359.

16/12 14 Bl., 9 Linien Geschrieben von Gaurīśūkara um etwa 1830

Pandaragitā

360.

24/12 8 Bl., 9 Linien. Etwa 1840

Pandaragitā

361.

27 1/2. 10 Bl., 5 Linien Geschrieben von Cikunadāsa im J. 1851

Pandaragitā Foll 8 bis 7 fehlen.

362.

24/10 50 Bl., 13 bis 15 Linien. Geschrieben um etwa 1800 von Urmāsankara Sohn von Dharanīdhara

Kedārahālpa, Schilderung von Kedāra (Kedāranātha), einem

sowohl das letzte Ziel für die Pilgerfahrt als auch das Werk (Sivahālpa), welches davon handelt, bezeichnet. Angeblich aus dem Vidhvāntapurāṇa (d. i. Legenden ohne Finsternis), einem wahrscheinlich erdichteten Titel 21 Paṭala, in einem Dialog zwischen Śiva und Kārttika (Mahāsena). Das Werk stimmt im Ganzen mit dem Nandipurāṇa überein, welches im Catal Oxon Num 187 beschrieben ist, ist jedoch bedeutend abgekürzt (21 gegen 27 Kapitel). Der Text ist vielfach verändert, manchmal durch Zusätze erweitert, und oft so verwirrt, dass der Zusammenhang kaum verständlich ist. Alle Texte legen ein Zeugnis dafür ab, dass der Verfasser die Gesetze der Grammatik auf die leichte Schulter nahm. Nach dem Vers 21, 76 महेशान्नापरो देवो महिम्यो नापरा सुतिः (in der Oxford. Hs 5, 54) kannte der Verfasser den Mahimnastava von Paṇḍaranta. Beginnt श्रीकार्तिक उवाच ॥ मेरुपृष्ठे सुखासीन देवदेवं जगद्गुरुम् । प्रणम्य च जगन्नाथं सर्वपूर्णमहेश्वर ॥ १ ॥ अहं पृष्ठां करोमीश साधकानां हिताय च । महापथ्येन याम्यन्ति किञ्चिच्छ्रयापि मानवाः ॥ २ ॥ तस्यार्थं मे फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधकाः सर्वे स्वयंदेहेन शकर ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जग्नानि किञ्चिदपम् । विनश्यति हतं तेषां ये गृह्णन्ति महापथं ॥ ४ ॥ महापथ्यः परो धर्मस्त्रियु लोकेषु विद्युतः । रोचते (N^o rucanti) यदि लोकानां गतीनां परमा गतिः ॥ ५ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वं पथ्यशाम्य

वदाम्यहम् ॥ ६ ॥ पन्थमध्ये महापन्थं पन्थानां पथमुत्तमम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति पापानि सकलानि च ॥ ७ ॥

1. 2. Svargagamanavidhi. 2 beginnt (Oxf. 5, 9): श्रीकार्तिक उवाच ॥ महापन्थः कुतो देव कुवस्थानि ऽस्ति पूजितः । येन गच्छन्ति सिद्धेशा संसारे दुःखपीडिताः ॥ १ ॥ ब्रूहि वाक्यं महादेव त्रिदशा-सुरपूजित । स्वयंदेहेन देवेश स्वर्गे गच्छन्ति साधकाः ॥ २ ॥ श्री-ईश्वर उवाच ॥ गृणु स्कन्द महाप्राज्ञ एकचित्तो भव प्रिय । गच्छन्ति शिवसंनिध्यं महायोगास्तपस्विनः ॥ ३ ॥ आश्विने धैव मासे तु गन्तव्यं च महापथे । शुभेर्चं च शुभे लये नन्दापूर्णादिसन्निधौ ॥ ४ ॥ शुभे वारे शुभे योगे गन्तव्यं च महापथे । अघोरं च महामन्त्रमष्ट-पथ्यादिनिर्मितम् ॥ ५ ॥ मन्त्रमध्ये महामन्त्रं ये स्मरन्ति च नित्यशः । प्रथमं तत्र गन्तव्यं ल(वालापुरी)लिता यत्र तिष्ठति ॥ ६ ॥ ललिता-पुरी महास्थानं तत्र तिष्ठन्ति साधकाः । स्नात्वा मन्दाकिनीतीर्थे पक्षिते तत्र साधकाः ॥ ७ ॥ उपवासस्य कर्तव्यो मन्दाकिन्याश्च संगमे । तत्र स्थाने च स्नातव्यमेकरात्रं च जागरम् ॥ ८ ॥ महाबद्धमसादेन प्राप्तः पन्थमनुत्तमम् । भद्रेश्वरं महातीर्थं दृष्टं हरति पातकम् ॥ ९ ॥ —

3. Aghoramantranirūpaṇa. 4. Nāgapurīvarṇana. 5. Brahmapurīvarṇana. 6. Śaṅkhaṭālapurīvarṇana. 7. Sutaṭālapurīvarṇana. 8. Piṇḍadāna. 9. Rājapurīvarṇana. 10. Rudrabrahmaṇḍarūpanirūpaṇa. 11. Indrasīdharūpasthāna. 12. Campikāpurīvarṇana. 13. Rīsipurīvarṇana. 14. Ūrdhvaṇḍapurīvarṇana. 15. Hemapurīvarṇana. 16. Ghosāvatīpurīvarṇana. 17. Trimārgācāryasādhvasambodha. 18. Rudrapurīvarṇana. 19. Indravīṣṇubrahmapurīvarṇana. 20. Dharmapurīvarṇana. 21. Lob des Mahāpantha.

363.

24/15. 23 Bll., 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Raṅganātha im J. 1820.

1. Foll. 1—4b. Aghoramantrasādhanaṇprakāra, Sadāśīvastotra, Śivakavaca, Pārthivapūjā, vier kurze Stücke, angeblich aus dem Rudrayāmala entnommen. Beginnt: श्रीं कैलासदर्शनं पुण्यं स्वयंदेहे न संशयः । येन देहेन यत्कर्म क्रियते कर्मकर्तृभिः ॥ १ ॥ तद्देहे तत्र लभ्यं स्थात्कल्पकोटिशतैरपि । इदं देहयुतं नैव कर्मणां लभते फलम् ॥ २ ॥ अतो धर्मसमूहेन नैनं धर्मं तु लोपयेत् । पद्मं चाष्ट-दलं कुर्यात्तत्र पूजां समारभेत् ॥ ३ ॥ ध्यायेच्छ्रीशंकरं तत्र पार्वती-यक्ष्मं हरम् । उपचारैः षोडशकैः सर्वशक्तिसमन्वितैः ॥ ४ ॥

2) Foll. 4b—23. *Kedāraḥkalpa* in zehn Paṭala. Über die Heiligkeit des Kedāra im Himālaya. Anpreisung des Wassers der

Mandakini In einem Dialog zwischen Isvara and Devi Verschieden von dem vorhergehenden Beginnt शैलराजस्य पृष्ठे तु शृणु स्थानानि पुत्र (?) मे । अतिपुण्या महादेवी नदी वीतरणी शुभा ॥ १ ॥ पितृणा तोयदानेन नृप्तिर्भवति पूर्वजान् (?) । तत्रापि परम देव पक्षेदद्री हिमालये ॥ २ ॥ हिमालये तु यदत्त तुष्टिमात्र च काञ्चनम् । तेन दत्ता भवेत्सर्वा सप्तदीपा वसुधरा ॥ ३ ॥ आत्मान घातयेद्यस्तु भृगुतुङ्गेषु मानव । इन्द्रेण धारितकृत्तौ रुद्रलोक स गच्छति ॥ ४ ॥ गत्वा हिमालयं पुण्यं दृष्ट्वा माहेश्वर पदम् । वशान्त-तारयेत्सद्यो दश पूर्वान्दशापरान् ॥ ५ ॥ द्वितीय मध्यमस्थान तत्र मध्ये कृतं मया । तत्र चा सा नदी पूज्या महापुण्या सरस्वती ॥ ६ ॥ तत्तुङ्गे सा प्रगष्टापि प्रभाते तु प्रकाशिता । सरस्वती महाध्यानाद्देव-गन्धर्वसेविता ॥ ७ ॥ मध्यम चोदक पीत्वा गणो भवति मध्यम । ब्रह्मसूत्र समासाद्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ८ ॥

Schliesst ततो विशुद्धासे विप्रा केदारपरिचिन्तका । आस-निर्मलदेहाद्य केदारस्य प्रभावतः ॥ इति ते कथितं देवि लिङ्गमाहात्म्य-मद्भुतम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानव क्षणात् । शिवलोकम-वाप्नोति शुद्धात्मा नात्र संशयः ॥

364.

25/10 13 Bl 14 bis 16 Linsen Etwa 1650

Kedarakalpa Unvollständig Nach einer Unterschrift auf Fol 6b aus einem Sivapurana Die Verse sind durchnummeriert und schliessen in der Mitte von 472 Die in dieser Handschrift gegebene Recension hält die Mitte zwischen Nummer 362 und der Oxforder Hs Beginnt कार्तिकेय उवाच ॥ अहं पृच्छां करोमीश लोकानां हित-काम्यया । महापथं न पश्यन्ति केचिच्छक्त्या स्वमानवाः ॥ १ ॥ तस्यार्थं यत्फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधका सर्वे स्वर्गदेहेन शकरः ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किल्बिषम् । कृतं तेषां विनश्यन्ति (lies विनश्यति कृतं तेषां) ये शृण्वन्ति महापथम् ॥ ३ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वसङ्घास्तं च वदाम्यहम् ॥ ४ ॥ रम्यं च दिव्यशास्त्रं च भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । श्रुत्वा विप्रा विनश्यन्ति सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ ५ ॥

Schliesst अस्मिन्नेव पुरे रम्ये वङ्ककन्यास = Num 362 12, 17 Oxford 19, 39

C. Kunstpoesie.

365.

25/10. 20 Bl., 10 bis 11 Linien. Handschrift von etwa 1680.

Kumārasambhava, ein episches Gedicht von Kālidāsa. Diese und die folgenden vier Handschriften enthalten nur die ersten sieben Gesänge. Randglossen finden sich bis Fol. 13a.

366.

26/11. 38 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben im J. 1689 in Nagara-
toda von Ayadarāma.

Kumārasambhava.

367.

25/11. 42 Bl., 9 bis 10 Linien. Abschrift von etwa 1710.

Kumārasambhava

368.

23/12. 54 Bl., 9 Linien. Geschrieben im J. 1776 von Rīmanānābha.

Kumārasambhava.

369.

25/14. 29 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1800 für Viṣṇurāma,
Sohn von Nandarāma

Kumārasambhava.

370.

23/11. 42 Bl., 9 Linien. Etwa 1650.

Kumārasambhava in acht Gesängen.

371.

23/13. 49 Bl., 8 bis 9 Linien. Der ältere Teil bis Fol. 10 ist am
Ende des vorigen Jahrhunderts, das übrige etwa um 1820 geschrieben.

Kumārasambhava in acht Gesängen.

372.

23/12. 104 Bl., 11 Linien. Geschrieben für Gaudajūṣṭya Trivedin
Yadava aus Bradhnapura von Jā Somanātha in Bradhnapura im J. 1583.

Kumārasambhava, die ersten sieben Gesänge, mit dem
Kommentar von Vallabhadeva Ānandadevasaṃpatī. Dieser Kommentar

wird von Mallinatha citirt und ist von ihm benutzt worden. Vallabhadeva hatte Vorgänger, die er nur mit dem Ausdruck *keci* bezeichnet. Die Erklärung ist deutlich, aber nicht so gelehrt wie die von Mallinatha. Mehrfach gibt er zwei verschiedene Deutungen.

Die Pagnation war ganz verwirrt und es bedurfte vieler Ausdauer die richtige Ordoang herzustellen.

Die ersten neun Bl. fehlen. Nach der neuen Pagnation beginnt auf Fol. 1 das Ende von Sarga 1, 23. Dieser endigt auf Fol. 10 b — Sarga 2 beginnt mit dem Ende von Vers 1 und schliesst auf Fol. 11 b mit dem Anfang von Vers 6. Fol. 12 a schliesst mit dem Ende von Vers 62. Der zweite Sarga schliesst auf Fol. 12 b — Sarga 3 Fol. 30 b — Sarga 4 Fol. 39 b — Sarga 5 Fol. 63 a — Sarga 6 Fol. 79 b — Sarga 7 Fol. 104 b.

373.

25/14 70 Bl. 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J 1800 von Nandarama Sohn von Bhikha.

Mallinathas Kommentar Samjvini zu den sieben ersten Gesängen des Kumārasambhava.

374.

27/11 29 Bl. 14 Linien. Etwa 1820.

Ein anonym Kommentar zum Kumarasambhava. Reicht nur bis zum Ende des vierten Sarga. Beginnt आशीर्नमस्क्रिया वास्तु-निर्देशयापि तन्मुखम् । सर्गबन्धो महाकाव्यमुच्यते तस्य लक्षणम् ॥ १ ॥

375.

24/0¹/₂ 67 Bl. 13 Linien. Schöne Jaina Abschrift von etwa 1500.

Raghuransa, ein episches Gedicht von Kalidasa. In 19 Gesängen.

376.

23/9 8° Bl. 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Ajmer (Riva rimāla der Typo Gha aspratiṣṭe) von Joti Mukunda im J 1540.

Raghuransa

377.

27/9 70 Bl., 9 Linien. Abgeschrieben in Benares im J 1860 von Gopāla, einem Sohn des Sukla Bhānaji.

Raghuransa

378.

25/11 91 Bl. 11 Linien. Gute alte Handschrift von etwa 1700.

Raghuransa. Fol. 1—33 a enthalten viele Randglossen.

379.

22/13 154 Bl. 8 bis 10 Linien. Etwa von der Mitte des 18. Jahrh.

Raghuransa

25/11. 63 Bl., 15 bis 16 Linien. Abgeschrieben im J. 1765 in Bhuja-nagara von Ajabāli.

Raghuvansa.

22/12. 136 Bl., 10 bis 12 Linien. Abgeschrieben im Anfang dieses Jahrhunderts von Visnurāma, einem Sohn des Nandarāma.

Raghuvansa.

20/9¹/₄. 5 Bl., 5 bis 6 Linien. Schrift von etwa 1840.

1) Foll. 1—4. *Raghuvansa.* Sarga 5, 1—15.

2) Fol. II mit 8 Linien und verschiedener Schrift. Bruchstück einer Schrift *Sevāparādha* und *Nāmāparādha*, Vergehen im Dienste von Kṛiṣṇa, und Missbrauch seines Namens. Der *Nāmāparādha* lautet: विष्णुनिन्दादि १ । विष्णुशिवयोः पृथगीश्वर-बुद्धिः २ । गुरुदेवे मनुष्यबुद्धिः ३ । वेदपुराणादिशास्त्रनिन्दा ४ । नाम्यर्थवादः ५ । नाम्नि कुव्याख्यापककल्पना ६ । नामवलेन पापे प्रवृत्तिः ७ । अन्यशुभकर्मभिर्नामसामान्यदृष्टिः ८ । अग्रहधाने नामोपदेशः ९ । नाममाहात्म्ये श्रुते इष्यतीति ॥ १० ॥

24/15. 49 Bl., 18 bis 26 Linien.

Nalodāya, ein episches Kunstgedicht in vier Uchhvāsa von einem unbestimmten Kālidāsa. Mit dem Kommentar Bodhini von Prajñākara, Sohn von Vidyākara, aus Mithilā. Erhalten sind Uchhvāsa 1. 2. bis 3, 15. Der Scholiast giebt zuerst den zusammenhängenden Text und teilt ihn meistens in die einzelnen Wörter ab. Die erste europäische Ausgabe mit Übersetzung von F. Benary erschien in Berlin 1830. 4^e.

24/10. 89 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Mahādeva im J. 1626.

Kirātārjunīya, ein episches Gedicht in 18 Gesängen von Bhāravi.

22/10. 107 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Dvārakānātha, Sohn von Gaṅgārāma, im J. 1696.

Kirātārjunīya.

21/9. 112 Bl., 7 Linien. Etwa 1550.

Kirātārjunīya. Foll. 34. 40—49 fehlen. Die alte Schrift reicht vom Anfang bis 2, 5. Die neue Schrift beginnt auf Fol. 6 und geht bis Fol. 23. Sie enthält den Schluss von 1, 6 und endet mit dem Titel des dritten Sarga. Der ganze Band endigt in 18, 31.

387.

22/9 98 Bl., 7 Linien Etwa 1620

Kirātārjunīya, mit Randglossen Foll 6. 9. 90. 93 95—26.
 69. 72. 73. 74—924 fehlen Schliesst in 18, 32 Am Ende
 fehlt nur das letzte Blatt

388.

28/14 58 Bl., 11 Linien Geschrieben von Narendrasobhagya im
 J 1768

Kirātārjunīya, mit Randglossen

389.

25/11 182 Bl., 9 bis 12 Linien Geschrieben von Sankara im J 1741

Ghantāpatha, Mallinātha's Kommentar zum *Kirātārjunīya*
 Sarga 2—18 Folia 1—22 fehlen

390.

27/12 94 Bl., 10 Linien Abgeschrieben im Jahr 1669 in Chatra
 hārapura an der Narmadā von Subhaji, einem Sohn des Rāghavādīsa

Sisupālavaradha, ein wohlbekanntes episches Gedicht in 20 Ge-
 sängen von Māgha Mit vereinzelt Randbemerkungen

391.

25/12 137 Bl., 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1780 von Śrīse-
 vakarāma

Sisupālavaradha

392.

24/10 304 Bl., 9 bis 13 Linien Der Kommentar ist zu verschiedenen
 Zeiten abgeschrieben Die letzten Lagen sind von 1806 datiert

Sisupālavaradhatīkā, Mallinātha's Kommentar genannt Sarvaṅkāśā
 zu dem *Sisupālavaradha*

393.

26/8 172 Bl., 5 Linien Geschrieben von Yadupati im J 1601

Naiṣadhiyacarita, die Geschichte von Nala und Damayanti,
 ein episches Gedicht in 22 Gesängen, von Śrīharṣa Die Hc
 enthält Sarga 1—11 Folia 2—5 7—10 12—15 18 19 51 54
 59—63 65 66 fehlen

394.

25/17 103 Bl., 21 Linien. Nāṣadī Schrift

Naiṣadhiyacarita 6, 106 bis zu Ende

395.

25/11. 145 Bl., 9 Linien Etwa 1650

Naiṣadhiyacarita 1, 21—23, 136 Viele Bl. fehlen, näm-
 lich 1 2 4 5 8 15 37 38 61 62 72 74—78 109—112 126
 137 143—149 152 165 174 176

396.

26/9 55 Bl., 8 Linien. Etwa 1790.

Naiṣadhiyacarita Foll. 1—54 und 57. 12, 1—18, 149. Fol. 57 enthält 19, 19—30.

397.

25/11. 115 Bl., 21 Linien. Gute Jaina-Schrift von etwa 1650.

Naiṣadhiyaprakāśa, ein Kommentar zum *Naiṣadhiyacarita*, von Nārāyaṇa mit dem Beinamen Vedarkara, Sohn von Narasiṅha. Sarga 1—10. Beginnt: वैदेही चक्षुषामे जयति जयजनिर्दक्षिणे लक्ष्मणो ऽपि etc.

398.

27/10 90 Bl., 11 Linien. Geschrieben von Govinda im J. 1677.

Naiṣadhiyaprakāśa von Nārāyaṇa, Sohn von Narasiṅha und Madālasā. Erhalten ist der Kommentar zu Sarga 1. 2 und zu einem Stück von 13 1) Sarga 1. Numeriert 1—53. Foll. 35—40 fehlen. 2) Sarga 2. Numeriert 1—33. 3) Von Sarga 13 sind Folia 1. 2. 4. 5. 7—12 erhalten.

399.

26/11. 72 Bl., bis Fol. 73 10 Linien, von da ab 9 Linien. Etwa 1650.

Kādambarī, eine Erzählung von Bāṇa. Der erste Teil. Beginnt mit Fol. 4, in Peterson's Ausgabe p. 7, 6 und schliesst mit Fol. 119, in derselben Ausgabe 173, 8. — Foll. 4. 9—98. 98—993 fehlen.

400.

28/12. 55 Bl., 13 Linien. Etwa 1790.

Kādambarī Erster Teil. Die ersten zwanzig Bl. fehlen. Fol. 21a beginnt: मच्चिन्त्यमहो प्रभावक्षपसाम् Peterson p. 48, 10. Sonst vollständig.

401.

26/11. 46 Bl., 17 bis 18 Linien. Geschrieben im J. 1464 Lakṣmī-āṅgarasūrirāṅgye.

Damayantīcampā, ein Kunstgedicht in Prosa mit eingestreuten Versen, welches sich durch häufigen Doppelsinn auszeichnet. Enthält die unvollendete Erzählung von Nala und Damayantī. In sieben Kapiteln (Ucchvāsa). Von Trivikrama Bhaṭṭa, Sohn von Nemāditya. Sieh Catal. Oxon. Num. 208. Beginnt: जयति गिरि-मुतायाः कामसंतापवाहिन्युरसि रसनपेक्षान्दनयन्ममीलिः । तदनु च विजयन्ते कीर्तिभाजां कवीनामसहृदमृतविन्दुस्यन्दिनो वाग्विलासः ॥ १ ॥ Gedruckt mit dem Kommentar von Caṇḍapāla in Bombay 1886.

402.

22/12 9 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Nrisinhacampu, eine Dichtung in Prosa mit eingestreuten Versen Erzählung von Prahlada, einem Sohn des Dattya Hira nyakasipu, der für seine Anhänglichkeit an Visnu verfolgt zuletzt von dem Gotte reichlich belohnt wurde Gewidmet dem Fürsten Govinda Dalapati, einem Sohn von Umapati Dalapati, von Kesava Bhatta, Sohn von Ananta, Enkel von Kesava Diese Handschrift enthält den ersten Strabak und 22 Parigraphen des zweiten während im ganzen sechs bestehen sollen Beginnt कनकचिदुक्ल कुण्ड-
लोद्भासिगल शमितभुवनभार को अपि लीलावतार । विभुवनमुख-
कारी श्रेयधारी नृसिंह परिकलितरमाङ्गो मङ्गलं नस्ततो ॥ १ ॥
Das zweite Kapitel beginnt शिशोर्वचनमाकर्ण्य प्रकुपितो राजा
स्वप्रौढि नाटयन्नाह ॥ यस्मादुत्पन्नशङ्का प्रतिभटपृथिवीनायका सा-
यकाङ्का कौपीनाङ्का कथचिन्निरिवरविवरे वासरान्वाहयन्ति । मन्त्री-
भूतेन्द्रमुख्यामरमुकुटमहोराजिनीराजिताद्वेर्मन्तो ऽप्यास्ते पर कस्तव
जगति हरिर्व्योमपुष्पायमाण ॥ १ ॥

403.

30/11 84 Bl 12 Linien Etwa 1810

Pañcatantra, fünf Bücher von Tierfabeln von Visnusarman
Von Anfang bis 3, p 198 (Lame 23) Ed Kosegarten

404.

26/11 55 Bl, 15 bis 18 Linien Etwa 1750

Pañcatantra Foll 2—56 P 5, 3 bis 195, 7 ed Kosegarten

405.

23/10 28 Bl 15 bis 20 Linien Geschrieben von Man kyadeva

Schüler von Biladeva Suri श्रीसवति १६३४ वर्षे चित्रसितप्रतिपदि रेव-
तीनक्षत्रे वैधृतियोगे श्रीवृहन्नक्षत्रे पूज्यभ० श्रीश्री ५ भावदेवमूरिस्तत्पट्टे
विजयवन्तमट्टारकश्रीश्रीश्रीश्री ३ श्रीलदेवमूरिस्तच्छिष्येण श्रीमाणि-
ष्यदेवेनालेखि ॥

Itopadesa von Narayana⁸ Paginiert 5—39 Foll 1—4 7
28 32—36 fehlen 1ol 5a beginnt रोगशोकपरीतापवन्धनव्यस-
नानि च । आत्मापराधवृथाणा फलान्वेतानि देहिनाम् ॥ Ausgabe
von Schlegel und Lassen 1 15 Kathiasimgrah 1 endet Fol 13b,
2 Fol 23b 3 1ol 31b 4 Fol 31b

406.

33 20 30 Bl 32 Linien Schrift von 1856

Purusaparit 14 moralische Erzählungen geteilt in 4 Kapitel
(Paricheda) Verfaßt in Prosa und Versen von Advajata, und

dem König Śivasīṅha gewidmet, welcher zu Ende des vierzehnten Jahrhunderts lebte. Beginnt: ब्रह्मापि यां नीतिं नुतः सुराणां यामर्चितो ऽप्यचंयतीन्दुमीलिः । यां ध्यायति ध्यानगतो ऽपि विष्णु-स्तामादिशक्तिं शिरसा प्रपद्ये ॥ १ ॥ वीरेषु मान्यः सुधियां वरेष्वा विद्यावतामादिविलेखनीयः । श्रीदेवसिंहचित्तिपालमूर्नुर्जीयाच्चिरं श्री-शिवसिंहदेवः ॥ २ ॥

Paricheda 1 endet Seite 14. 2 Seite 24. 3 Seite 39

407.

22/18. 55 Bl., 10 Linien : Geschrieben im J. 1753.

Bhojaprabandha, eine Schilderung des Hoflebens von Bhoja von Dhārā. Verfasst von Ballāla. Beginnt: श्रीमतो धाराधीश्वरस्य श्रीभोजस्य प्रबन्धो लिख्यते । आदौ धाराया राज्ये सिन्धुल-सञ्ज्ञो राजा चिरं प्रजाः पालितवान् । तस्य च वृद्धत्वे भोज इति पुत्रो ऽभवत् ।

Zu Ende findet sich die Bemerkung, die auch in anderen Handschriften steht: धाराधीश्वरस्य ज्ञतश्च प्रबन्धाः सन्ति मया च ययामति कियन्त्यपि लोकाः श्रुतानि वृत्तान्येकच छतानि ।

408.

31/18. 44 Bl., 12 Linien. Etwa 1760.

Bhojaprabandha. Folia 42—45 fehlen.

409.

24/14. 80 Bl., 12 Linien. Abschrift von 1708.

Bhojaprabandha. Folia 16. 18—28. 31. 33. 34. 37. 39—47. 50. 52. 56 fehlen.

410.

35/12. 16 Bl., 12 Linien. Anf. des 18. Jahrh.

Sinhāsanaśāstrīnśat, zweihunddreissig Erzählungen von den grossen Thaten des Königs Vikrama. Beginnt: ये ब्रह्मवेदान्तविदो वदन्ति परं प्रधानं पुरुषं तथान्ये । विश्वोद्भूतेः कारणमीश्वरं वा तस्मै नमो विप्रविनाशनाय ॥ १ ॥ जाड्याब्धिमज्जनपारदायाः पाण्डित्यदानैकविशारदायाः । वीणाप्रवीणोद्धतनारदायाः सराणि पादा-विह शारदायाः ॥ २ ॥ स्वरूपमानन्दमयं मुनीनामगोचरं लोचन-योरतीव । मनीषिचेतोऽगृहदीपं धाम वन्दामहे चेतसि रामनाम ॥ ३ ॥ निलीनमिन्द्रोः पयसीव बिम्बं सदा यदेतत्किरणे विभाति । सदा तदानन्दमयं विवेकरूपं परं धाम शिवं भजामि ॥ ४ ॥ अधुना

मनस्विजनमनोरञ्जनाय द्वाविंशतिहासनपुत्तलिकाविचित्रालापकीतूह-
लमनोहरगदपदमयः कथाप्रबन्धः कथ्यते ॥

411.

25/11 19 Bl, 7 Linien Abschrift von 1566

Meghadūta, ein beschreibendes Gedicht, von Kālidasa. Die Anzahl der Verse ist hier auf 127 angewachsen

412.

26/11 8 Bl, 13 Linien Geschrieben im J 1676 in Bhujanagara von Kuntivijaya

Meghadūta

413.

25/11 12 Bl 10 Linien Abschrift von 1811

Meghadūta

414.

26/11 13 Bl, 2 Linien des Textes Etwa 1790

Meghadūta, die ersten 26 Verse, mit dem Kommentator von Mallinātha

415.

27/12 17 Bl, 9 Linien Etwa 1860

Meghadūta in 124 Versen

416.

23/10^{1/2} 14 Bl, 25 bis 31 Linien Geschrieben von Triddhicanda (Grāmakaṇṭhāśmadhye), Schüler von Śrīmānaji, pra.śya von Jinabhadra Suri im J 1830

Meghadūta Mit einer Anecdote von dem Jaina Kanakakirtigani, Schüler von Jayamandira Er erklärt 125 Verse Folia 1—5 fehlen Die Zählung der Bl ist von mir berichtigt Der Kommentator beginnt in der Mitte von Vers 5 Als Probo diene die Erklärung von 6 (जात वशे) हे मेघ त्वा पुष्करावर्तकानां वशे जात जानामि । पुष्करं पानीयमावर्तयन्ति पृथिव्यां भ्रामयन्ति पुष्करावर्तकाः । अथवा पुष्करवदावर्ता वर्तुलाः पयोविन्द्वो येषां पुष्करावर्तकाः । तेषां कीदृशे वशे १ भुवर्गविदिते भुवनप्रसिद्धे । कीदृशे त्वाम् । मधोनः शक्रस्य प्रकृतिपुरुषं प्रधानपुरुषम् । पुन कीदृशे त्वाम् । कामरूपमिष्टारूपम् । दुर्गादिसंचारचममित्यर्थः । हे पयोद मुखागमनं प्रयच्छ । तेन कारणेनाह त्वयि विषये अर्थित्वं गतं प्राप्तं । कप्तात् । विधिवशाद्देवायत्तान्नाम्यवशादित्यर्थः । कीदृशो ऽहम् । दूरयन्तु । दूरे बन्धुर्यस्य सः । विप्रयुक्तभार्यो ऽहं त्वयि याचकत्वं प्राप्तं । अधिकगुणे पुंसि याज्ञा मोघापि विफलापि वरमीपत्रियं दातुर्गुणाद्वत्वात् । अधमे पुरुषे निर्गुणे याज्ञा मन्त्रकामापि सफला-

भिलापापि न वरम् । ईपत्प्रियमपि न भवतीत्यर्थः । देवादृते वरः
त्र्येष्टे त्रिषु क्लीबं मनाक्प्रियमित्यमरः । अतस्त्वमधिकगुणो ऽसि त्वां
प्रार्थये इति भावः ॥ ६ ॥

Der Scholast gibt über sich am Schluss den folgenden
Bericht. श्रीमच्छ्रीजिनचन्द्रसूरिगुरवो ऽभूवन्प्रतिष्ठात्रयक्षेपामन्तिपद-
ग्रणीर्गणेशगुणी नेचाम्बुजाको ऽभवत् । तच्छिष्यो जयमन्दिरौ गणिवरो
ऽभूत्तस्य शिष्येण वै काव्यस्यास्य समर्थितो ऽर्थनिचयः श्रीमेघदूतस्य
सन् ॥ १ ॥ कनककीर्तिर्गणिविदधात्यमुं प्रथितमर्थमनर्थविनाशकम् ।
जलधराभिधदूतसमुद्भवं निजधिया सुधियामपि वल्लभम् ॥ २ ॥

417.

16/8. 46 Bl., 8 Linien. Schrift vom Ende des 17. Jahrh.

Bhartṛihariśataka, Sprüche von verschiedenen Dichtern, welche
in früher Zeit in drei sogenannte Centurien zusammengestellt und
einem Dichter Bhartṛihari zugeteilt wurden. Unserer Hs. fehlen
Folia 1. 2. 13 und der Schluss. Beginnt mit dem Vers: सुत्वा-
मो ऽपि etc. ॥ 12 ॥ Das Nitiśataka endet Fol. 15 b, das Śṛiṅgā-
raśataka Fol. 32 a. Schliesst Fol. 49 b mit संमोहयन्ति मद-
यन्ति ॥ 107 ॥

418.

20/9¹/₂. 38 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Gumāf Vipra aus Mathurā,
Sohn von Uderāma, Enkel von Harīma, im J. 1687.

Bhartṛihariśataka. 1) Nitiśataka endet Fol. 13 a (103 Strophen).
2) Śṛiṅgāraśataka Fol. 24 b (100 Strophen). 3) Vairāgyaśataka
Fol. 38 b (101 Strophen)

419.

80/18. 57 Bl., 5 Linien. Geschrieben in Sāṅgāvati von Neunandarāma,
Schüler von Savāīrāma, für die beiden Söhne von Vallabhajī: Ghāṣīrāma und
Aśāīrāma, im J. 1785.

Bhartṛihariśataka. Mit einer Gujarati Übersetzung zwischen
den Linien von Rūpacandra Kavi. Nitiśataka endet Fol. 18 b,
Śṛiṅgāraśataka Fol. 36 b, Vairāgyaśataka Fol. 57 a.

420.

31/14. 19 Bl., 11 Linien. Geschrieben in Savāījainagara von Lachīrāma,
einem Brahmanen aus Gujarāt, im J. 1775

Bhartṛihariśataka. Fol. 1 fehlt. Nitiśataka endet Fol. 7 a,
Śṛiṅgāraśataka Fol. 12 b, Vairāgyaśataka Fol. 19 a. Einige Glossen
am Rande stammen aus dem Kommentar von Dhanasāra. Mehrere
Strophen sind an den Randern beige geschrieben, und bei den meisten
derselben ist man zu dem Zweifel berechtigt, ob sie der ur-
sprünglichen Sammlung angehören. Die Anfänge derselben folgen:

1) *Nṛisataka* रक्त कमलाना । नमस्तेनोन्नमन्तः । इत्येतस्मिन्वा । यदि नाम दैवगत्या । दिग्गजकूर्मकुलाचल । अद्यापि नोज्झति हरः । यद्यपि चन्दनविटपी । यदि धनिन सत्पुरुषाः । मर्कटस्य गले बद्धा । अरचित तिष्ठति । इयमुच्चधियाम - । — 2) *Śṛṅgārasataka* बाले लीला । मत्तेभकुम्भ । अनाघातं पुष्प । सुधामयो ऽपि चयरोग । एतत्कामफल लोके । तावदेवामृतमयी । — 3) *Vairagyasataka* स्फुरत्स्फारज्योत्स्ना ।

421.

25/11 39 Bl 9 Linien Schrift von 1769

Bhartriharisataka Vollständig *Nṛisataka* endet Fol 12 b, *Śṛṅgārasataka* Fol 23 a, *Vairagyasataka* Fol 39 a

422.

26/12 54 Bl 7 bis 10 Linien Geschrieben um etwa 1680 in *Vairātanaagara* von Gaminarbadā, einem Schüler von Śrīkarnagani

Bhartriharisataka Vollständig *Nṛisataka* endet Fol 17 b *Śṛṅgārasataka* endet Fol 37 b Die ersten 44 Bl enthalten Randglossen

423.

25/13 39 Bl, Linien verschieden Etwa 1610

1) *Nṛisataka* Foll 1—27 Mit einem anonymen Kommentar Dieser beginnt विष्णेश विघ्नहर्तार गणराज नमाम्यहम् । शारदा वरदा नीमि जाड्यापनुत्तये तथा ॥ १ ॥ श्रीगोपाल नमस्कृत्य नत्वा शुद्धपद परम् । भर्तृहरिरुतो ग्रन्थस्तस्य व्याख्या करोम्यहम् ॥ २ ॥

2) Foll 28—30 Ein Fragment des *Śṛṅgārasataka* mit Kommentar

3) Foll 31—39 Ein Fragment des *Vairagyasataka* mit Kommentar

424.

23/10 38 Bl 5 bis 7 Linien Etwa 1620

Nṛisataka endet Fol 21 b, und 57 Verse des *Śṛṅgārasataka*

425.

21/10 59 Bl, 8 Linien Geschrieben von Hāmakhora im J 1845

Govardhanasaptasati oder *Āryāsaptasati*, die siebenhundert sechzig Liebestrophen von Govardhana Beginnt पाणिग्रहे पुलकितं यपुरीश etc.

426.

21/10 20 Bl 7 bis 8 Linien Die Handschrift ist aus zwei Stücken zusammengesetzt Foll 1—29 sind etwa um 1750 die übrigen im J 1622 geschrieben

Gatagomda, ein lyrisches Gedicht in 12 Sarga von Jayakara Österr. ediert

427.

22/13. 30 Bl., 10 bis 11 Linien. Abschrift von etwa 1720.

Gitagovinda.

428.

21/10. 28 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1730.

Gitagovinda. Foll. 26 und 29 fehlen

429.

25/11. 20 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1780 von Mānikyaviṣṇaya in Vibhīttakanagara

Gitagovinda.

430.

24/12. 29 Bl., 9 Linien. Etwa 1780.

Gitagovinda.

431.

21/10. 22 Bl., 8 Linien. Etwa 1730.

Gitagovinda. Reicht nur bis 7, 31.

432.

28/11. 27 Bl., 7 bis 8 Linien. Bengali-Schrift. Etwa 1800.

Gitagovinda

433.

24/11. 53 Bl., 5 Linien. Etwa 1730.

Gitagovinda. Gezählt von 12—64. Zwei oder drei Bl fehlen am Anfang. Reicht bis 11, 32.

434.

29¹/₂/15¹/₂. 23 Bl., 12 bis 13 Linien. Schrift von 1852.

Gitagovinda.

435.

21/10. 45 Bl., 7 Linien im Text. Etwa 1750.

Gitagovinda, mit dem zwischen den Linien und an den Rändern geschriebenen, abgekürzten, Rasakadambakallolinī genannten Kommentar von Bhagavadāśa. Dieser beginnt: इष्ट-
देवतास्मरणलक्षणमङ्गलप्रतिपादके पद्यमिदं प्रथमम् ॥ Der vierte Vers wird so erklärt: इदानीं ग्रन्थनिर्दोषत्वाय प्रामाण्यापादनाय च केनचिन्महाभागवतेन महाकविसभायां वर्णितं पद्यं संगृह्यते । वाच इति ॥ उमापतिधरनामा कविर्वाचः पल्लवयति विस्तारयति । व्यङ्ग्यार्थशून्यं शब्दार्थगुणशून्यं चास्य कवित्वमिति ध्वनितम् । शरण-
नामा कविर्दुर्लभस्य विपमार्थकाव्यस्य शीघ्ररचने स्तुत्यः । गूढार्थत्वा-
दिदोषयुक्तं प्रसादादिगुणरहितमस्य काव्यमिति । शृङ्गाररस एवो-
त्तरः श्रेष्ठो यत्र यत्तत्प्रमेयं तस्य रचनेः कवितायां यथैकैर्गोवर्धना-
चार्येण सह स्पर्धावान्को ऽपि न विश्रुतो न ख्यातः । रसान्तरप्रवेशेन

माधुर्यादिगुणसंपन्नपदरचनाया सो ऽप्यशक्त एवेति भाव । तथा धोर्देकवि श्रवणमात्रादेव यन्त्यादियाहो न तु तस्य कविताया कौशलमिति । स्थापतिपदेनाहकारित्व जाड्य वेति ध्वनितम् । गिरा सदर्भशुद्धि गुम्फवैशिष्ट्य गुणालकारसपन्नग्रथनविशेष जयदेव एव जानीते नान्य । भगवद्गुणवर्णनाकरत्वादिति भाव ॥ ४ ॥

Sarga 1 endet Fol 9a 2 Fol 12b 3 Fol 14b 4 Fol 18a
5 Fol 20b 6 Fol 23a 7 Fol 28b 8 Fol 30b 9 Fol 32a
10 Fol 35a 11 Fol 40b 12 Fol 45b

Der Kommentar schliesst श्रीमद्भृन्दावनेश्वरीप्रियङ्गुशरणपङ्के-
हमकरन्दास्वादनपटुचञ्चरीकसभापणमध्वान्दान्दोलचपलहृदयेन श्री-
मद्भगवद्वासेन भगवज्जनपरितोषाय विरचितेय रसकदम्बकलोलि-
नी ॥ १ ॥

436.

21/11 48 Bl 12 b s 14 L n en Etwa 1660

Gitagovinda Text und anonymes Kommentar Paginiert
32—80 Fol 42 fehlt. Beginnt in 5 11 8 und schliesst in 12 15
— Der Kommentar zu 5 11 9 lautet साकाङ्गगुणानाह ॥ त्वन्ना-
मसमेत कृत संकेतो यस्मिन् तम् । त्वन्नामध्वनिरेवाच प्रधानकार्यम् ।
एवभूत मृदुवेणु वादयते । मृदुत्व यतस्तवागमने कृतादर । वेणुरच
पाविकाख्यसुतुम्बिद्रो द्वादशाङ्गुल । स्वदुद्देशकमिति त्वच्छवणार्थ
मन्द मन्द वादयते । नन्विति अहो ते तनुसगतो य पवनस्त्वद्देशा
दागतो वायुसेन चलितमपि रेणु बद्ध मनुते । त्वन्नाचपटवासमिवा-
दरति ॥

Sarga 5 endet Fol 36a 6 Fol 39a 7 Fol 50a
8 Fol 56a 9 Fol 58a 10 Fol 64b 11 Fol 75a

437

1 /11 3 Bl 13 b s 16 L n en Etwa 1800

Aparadhasundarastotra ein an Śiva gerichtetes Gebet um
Vergebung von Sünden Hin und wieder werden diese Verse
Sanharacarya zugeteilt 15 Verse mit einer Übersetzung in Hindi
Beginnt आदौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति कलुषं मातृकुक्षी स्थितं मां तन्मू-
त्रामेध्यमध्ये क्लथयति नितरा जाठरो जातवेदा । यद्यदि तत्र दुःख
व्यथयति नितरा शक्यते केन वक्तुं क्षन्तव्यो मे ऽपराध शिव शिव
शिव भो श्रीमहादेव शम्भो ॥ १ ॥

Schliesst आयुर्नश्यति पञ्चता प्रतिदिनं याति चय र्थावनं प्रत्या
यान्ति गता पुनर्न दिवसा कालो अगद्वचक । लक्ष्मीसौयतरङ्ग-
भङ्गचपला विदुस्सलं जीवितं तथ्यान्मां शरणागतं शरणदस्त्व रच

रक्षाधुना ॥ अपराधसुन्दरं नाम यः पठेच्छिवसंनिधौ । शिवलो-
मवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ Gedruckt in Bṛihatstotraratnā-
kara p. 110.

438.

18/10. 4 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1680.

Oṃkāraśtotra in 10 Sragdharā-Versen, mit zwei Anhängseln
in Anuṣṭubh. Beginnt: ओंकारे आदिरूपे स्वकृतवद्भवविधे श्वेतपीति
च हृष्ये नीले रक्ते कपोते तत्पदरहिते (Metrum unrichtig) सर्ववर्णे
विवर्णे । प्राणायामे समाने विपरितकरणे व्यान उदानपीठे एको
व्यापी शिवो ऽहमिति वदति हरिर्नास्ति देवो द्वितीयः ॥ १ ॥
पाताले चान्तरिक्षे दशदिशि गगने सप्तशैले समुद्रे भस्मे काष्ठे च
लोष्टे स्थितिजलपवने स्थावरे जङ्गमे वा । बीजे सर्वोपधीनामसुर-
सुरजने पुष्पपत्रे तृणाग्रे एको व्या० ॥ २ ॥

Schliesst: कोटितीर्थसमं पुण्यं कोटियज्ञफलं लभेत् । इदं स्तोत्रं
पठित्वा तु ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ १२ ॥ इति श्रीआदिपुराणे शि-
वाग्ने ओंकारस्तोत्रं समाप्तम् ॥

Die gefälschte Zuteilung an das Ādipurāṇa ist dazu bestimmt
dem mittelmässigen Gedichte einige Würde zu verleihen.

439.

17/9. 4 Bl., 6 Linien. Etwa 1860.

Gaṅgāṣṭaka, acht Strophen zum Lobe der Gaṅgā, Vālmīki
zugeschrieben. Eine neunte Strophe verheisst dem Leser viel Heil.
Beginnt: मातः शैलसुतासपत्नि वसुधाभूङ्गारहारावलि स्वर्गारोहण-
वैजयन्ति भवती भागीरथी प्रार्थये । त्वत्तीरे वसतस्त्वदम्बु पिबत-
स्त्वद्दीचिषु प्रोपुषस्त्वन्नाम स्मरतस्त्वदर्पितदृशः स्थाने शरीरव्ययः ॥ १ ॥

440.

29/18. 15 Bl., 10 bis 13 Linien. Schrift vom Anf. dieses Jahrh

Bhāminivilāsa, ein Gedicht in vier Abteilungen, von Jagannātha
Paṇḍitarāja. Die gegenwärtige Handschrift enthält den ersten
Paricheda in 101 Versen und fünf Verse des zweiten. Mit einem
kurzen Kommentar von Bhaṭṭācāryavarya Lakṣmaṇa, der sich mit
dem Titel Devarṣi zu belegen beliebt. Der Kommentar heisst
Bhāminivilāsaabhaṣaṇa und beginnt: विष्णुं गोपीविधुरं वन्दे राधा-
विनोदकुशलं तम् । कुञ्जगृहे निवसन्तं नन्दात्मजं मृगाङ्गनाराकम् ॥ १ ॥
Der Kommentar zum zweiten Paricheda beginnt: अधुना चण्डकोदण्ड-
धृयामं देववस्त्रभम् । सुरारातिविमर्दं वन्दे च वक्ष्ये च भूषणम् ॥ १ ॥

441.

21/10 12 Bl., 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Gaṅgālaharī oder *Gaṅgāpīṭhālaharī*, ein Lobgedicht auf die Gāṅgā, von Jagannātha Pandita. In 56 Strophen Beginnt समृद्ध सौभाग्यं सकलवसुधायाः किमपि तन्महेश्वर्यं लीलाजनितजगतः खण्डपरशो । श्रुतीनां सर्वस्वं हतमथ मूर्तं सुमनसा सुधासीन्दर्यं ते सलिलमशिव न. शमयतु ॥ १ ॥

Der letzte Vers lautet यदि चेदुपेक्षसे त्वं गतिहीन सर्वतो निराशं माम् । वद कुरुणावति गङ्गे कृतमो विषयस्तवास्ति कुरुणाया. ॥ ५६ ॥

442.

22/11 6 Bl. 11 Linien Etwa 1870

Gaṅgālaharī oder *Pīṭhālaharī* von Jagannātha Pandita. 52 Verse

443.

20/18^{1/2} 15 Bl. 7 bis 13 Linien Etwa 1820

Gaṅgālaharī, mit einer Übersetzung in Hindi 54 Verse

Schliesst यस्यैव दृष्टा तैर्न दृष्टः हतान्तो यस्य पीता तैर्न पीत सनाम्नः । यैर्वा मय तैर्न मय भवाव्यो मातर्गङ्गे यैर्मृतं नो मृत तिः ॥ ५४ ॥

444.

21/11 3 Bl. 11 Linien Geschrieben von Lakṣmīrāma im J 1765

Govindāmodarastotra, ein Anruf an Govindā, von Bilva-maṅgala, in 56 Versen Beginnt अये कुरुणामय पाण्डवानां दुःशासनेनाहतवस्त्रकेशा । हृष्टा तदाक्रोशदनम्यनाया गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥

Schliesst mit dem von einem Späteren hinzugefügten Vers. सुखावसाने हृदमेव गेयं दुःखावसाने हृदमेव ध्येयं । देहावसाने हृदमेव जाय गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ ५६ ॥ Sieh Num 254, 2 und Florentine Mss Num 84

445.

33 15 6 Bl., 14 Linien Schrift von 1779

1) Fol 1—4a. *Laghucanahya Rājanyasāstra*, moralische Sentenzen, welche unter dem Namen von Cānakya gehen Geteilt in 8 Adhyāya Beginnt प्रणम्य शंकरं देवं ब्रह्माणं च अगदुहम् । विष्णुं प्रणम्य शिरसा वक्ष्ये शास्त्रसमुच्चयम् ॥ १ ॥ चाणक्येन स्वयं प्रोक्तं नीतिशास्त्रसमुच्चयम् । तमहं संप्रवक्ष्यामि नराणां बुद्धिवर्धनम् ॥ २ ॥

2) *Vṛiddhacānakya*, ebenfalls in 8 Kapiteln. Beginnt: प्रणम्य शिरसा विष्णुं चैलोक्याधिपतिं प्रभुम् । नानाशास्त्रोद्धृतं वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ १ ॥ अधीत्येदं यथाशास्त्रं नरो ज्ञास्यति तत्त्वतः । धर्मोपदेशविख्यातः कार्याकार्ये शुभाशुभम् ॥

446.

21/12. 16 Bl., 13 Linien. Geschrieben von Vṛiddhicanda in Udayapura im Jahr 1804

1) *Laghucānakya* in 8 Adhyāyāḥ. Foll. 1—6 fehlen, und es beginnt mit 6, 5.

2) *Vṛiddhacānakya* in 8 Adhyāyāḥ. Beide sind von einer Übersetzung in Hindi begleitet.

447.

25/12^{1/2}. 6 Bl., 11 bis 13 Linien. Bengali-Schrift. Geschrieben von Bhagavāndāsa für Ki-bradāsa Valrāgin um etwa 1820.

Cānakya-rājanīti in 108 Versen. Die Anordnung der Verse weicht von der in Häberlin's und Weber's Ausgabe ab.

448.

26/11. 13 Bl., 7 Linien. Etwa 1790.

Candrāvalīkāvyā, ein lyrisches Gedicht, in welchem die Gestalt der Candrāvalī, einer Geliebten des Kṛiṣṇa, geschildert wird. Unvollständig. Nur 78 Strophen in verschiedenen Metren sind erhalten. Die Seiten haben die Überschrift दा० न० was auf einen anderen Namen des Gedichtes hindeutet. Beginnt: मुदा चन्द्रावल्या कुसुमशयनीयादि रचितं सहासं प्रोक्ताः स्वप्रणयिसहचर्यः प्रमुदिताः । निकुञ्जेष्वन्योन्यं कृतविविधतल्पेषु सरसां कथां स्वस्वामिन्याः सपदि कथयन्ति प्रियतमाम् ॥ १ ॥ अशेषमुद्धतोदयैरखिलमङ्गलैर्विधसा मनोरथशतैः सदा मनसि भावितैर्निर्मितैः । अहन्यतिमनोहरे निजगृहाद्विहारिक्या सखीशतवृताचलद्वजवनेषु चन्द्रावली ॥ २ ॥ समुद्धतमालतीकुरवकादिपुष्पावलीगलत्परिमलोज्ज्वलभ्रमरचूषसंनदितम् । उदारमतिचित्रितं मृगमदादिभिर्विधती मनोभवमदापहं कमपि केशपाशं सखि ॥ ३ ॥

449.

27/12. 4 Bl., 8 bis 9 Linien. Geschrieben von Phakade Rādhākṛiṣṇa im J. 1767.

Padmapuṣpāñjali Bhavānīstotra, ein Kunstgedicht von Rāmakṛiṣṇa, welcher die Bhavānī in 22 Versen feiert. Die ersten zwei Strophen gebe ich genau nach der Handschrift: अघि गिरिनन्दिन*) नन्दितमेदिनि विद्यविनोदिनि नन्दनते गिरिवरवन्ध**)-

*) nandini.

**) Vindhya.

शिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते । भगवति हे शिति-
कण्टकुटम्बिनि भूर*)कुटम्बिनि भूतिहते जय जय हे महिषासुर-
मर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥ सुरवरवर्षिणि दुर्धरधर्षिणि
दुर्मपमर्षिणि**) हर्षरते त्रिभुवनपोषिणि शंकरतोषिणि कल्पमोषिणि
घोषरते । दनुजनिरोषिणि दुर्मद[मोषि]णि दुर्मंदरोषिणि सिन्धुसुते
जय जय हे० ॥ २ ॥

Schliesst klumit: klumit:***) सुसमाधिना नियमिना यमितो
ऽनुदिनं पठेत् । परमया रमया ननु सेव्यते परिजनो स्वजनो प
चि†) तं भजेत् ॥ २२ ॥

450.

14/11 2 Bl., 10 bis 12 Linien Etwa 1810 Beide Hss wimmeln
von Fehlern

Maṅgalāṣṭaka von einem Kālidāsa 13 Verse Der Dichter
fleht Götter, Heilige, geweihte Städte, Flüsse, Bäume u s w um
Heil an Dem Titel nach sollte das Gedicht aus 8 Strophen bestehn,
doch lag die Versuchung nahe durch Zufügung von angerufenen
Dingen es zu erweitern Dies zeigt sich namentlich in der zweiten
H^e Metrum Śārdhāvākṛita Beginnt श्रीमत्पद्मजविष्टरो हरि-
हरो वायुर्महेन्द्रो जलधन्द्रो भास्करवित्तपालवर्णाः प्रेताधिराजो
यहाः । प्रद्युम्नो नलकूबरः सुरगजयन्तामणिः कौस्तुभः स्वामी शक्ति-
धरश्च लाङ्गलधरो कुर्वन्तु (so B कुर्वन्ति १) नो मङ्गलम् ॥ १ ॥

Schliesst इत्येवं परमङ्गलाष्टकमिदं पापघविध्वंसनं पुण्यं संप्रति-
कानिदासकविता das übrige ganz unbrauchbar

451.

16/0 1/4 2 Bl., 9 bis 10 Linien Etwa 1780

Maṅgalāṣṭaka in 20 Versen Von diesen sind 10 auch in
A vorhanden, jedoch in verschiedener Stellung und eigenen Les-
arten Beginnt श्रीमद्विघ्नहरो गजाननधरो गौरोमुतः सर्वगः श्री-
नम्योदरविघ्नराजसहितो विद्यानिधिः पूरितः । सिन्दूराघतमोदकी
सुकुसुमिर्देविः सदा वन्दितः सो देवो गणनायको मम सदा कुर्वन्तु
नो मङ्गलम् ।

Schliesst इत्युक्तं परमङ्गलाष्टकमिदं दुःखप्रविध्वंसनं पुण्यं पात-
कनाशनं कविवरश्रीकानिदासेन यः । उत्थायोपसि नित्यमेव पठति
प्रीतान्तरात्मा पुमान्मृत्युः स्यात्स तु विघ्नवारणशिरःशार्दूलविक्रीडि-
तम् ॥ २० ॥

*) bhuri

**) dūrmakha

***) stūmi a^h stūmita^h

†) '1/1 14

Ein Anfänger in der Poesie hat vier Verse zugefügt, von denen einer mitgeteilt wird: ऐंद्रो द्विरध्वजः शिवः वृषध्वज धर्मो महिषध्वज स्रष्टा हंसध्वजर्जुनः कपीध्वज विष्णौ गरुडध्वजः कामो मक्रध्वज नलौ धुमध्वज कार्तिक केकिध्वज । मुशुना भेकध्वजश्च ग्लौ मृगध्वज कुर्वे ॥

452.

22 9. 9 Bl., 8 Linien. Etwa 1700.

Mahimnahstava, ein Hymnus an Śiva in 32 Strophen, einem Genius Puṣpadanta zugeschrieben. Beginnt: महिम्नः पारं ते परमविदुषो यदसदृशी श्रुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः । अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृह्यन्माथेय स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ १ ॥ अतीतः पन्थातं तव च महिमा वाङ्मनसयोरतद्व्यावृत्त्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः पदे त्वर्धाचीने पतति न मगः कस्य न वचः ॥ २ ॥

Schliesst: असितगिरिसमं स्यात्कञ्जलं सिन्धुपात्रे सुरतस्वरशाखा लेखिनी पत्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शरदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥ ३२ ॥ Die hierauf folgenden Verse sind unerbt.

453.

21/10. 21 Bl., 7 bis 10 Linien Geschrieben im J. 1831 von Sundarāśā.

Mahimnahstava mit einem anonymen Kommentar. Dieser beginnt: हे हर तव महिम्नो महत्त्वस्य परं पारमित्यर्थमवसानमविदुषो ज्ञानतः पुद्गलस्य श्रुतिर्यदसदृशमनुरूपा तर्हि ब्रह्मादीनामपि गिरी वाचस्त्वयि त्वद्विषये अवसन्नाः कुण्ठिताः ।

454.

23/15. 15 Bl., 14 bis 15 Linien. Etwa 1800.

Mahimnahstava mit demselben Kommentar. Folia 9. 10 fehlen.

455.

30/11. 16 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben um etwa 1810 von Gaṅgāprasāda.

Mahimnahstava mit einem Kommentar von Śaṅkara, Sohn von Ratnākara und Bhāgirathī. Beginnt: गजाननं नमस्कृत्य रेणुकां कुलदेवताम् । रत्नाकरं च पितरमम्बां भागीरथी तथा ॥ १ ॥ शाण्डिल्यगोत्रसंभूतः शंकरः शंकराद्विभाक् । महिम्नाख्यश्रुतेर्वाख्यां संक्षेपेण करोम्यहम् ॥ २ ॥ पुण्यदन्तनामा कश्चिन्नन्धर्वराजः कदाचि-

स्त्विनिर्मास्यवित्त्वपक्षोऽहनेनान्यतामापन्नस्तद्दोषापनुत्तये परमकारु-
णिक भक्तातिहारक भगवन्त भवभयहन्तार श्रीशैलजावल्गुभं धत्तूरपु-
ष्पपूजनेन गल्लवाद्यादिनातितरा सतोष्य त श्रीसदाशिवं स्तुतिवचन-
ताभासमापन्नैर्द्वाविंशत्सख्याकैः स्तौकैरस्तौपीत् ॥

456.

23/16 14 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1800

Saṅhara's Kommentar ohne Text Die ersten beiden Blätter fehlen

457.

24/12 34 Bl, 8 bis 13 Linien Etwa 1720

Mahimnahstava in 42 Versen, mit einem Kommentar von Ramamdeva Nach dem Scholasten ist das Gedicht aus dem siebenten Teile des Sivarahasya entnommen und besteht aus 38 Versen Der Kommentar beginnt यस्य ज्ञा शिरसा विधाय विहिता ब्रह्मादिदेवा पुनः स्थित्युत्पत्तिलयानमी प्रतिदिन तन्वन्ति सा^(?)निन्दिताः । प्राणायामपरैः शुकादिमुनिभिश्चिते शिव चिह्नं ध्यानप्राप्यमुपास्यमहे तदमल गोचीरफेन महः ॥ १ ॥ श्रीमद्गुरुपद-
द्वन्द्वसेवया लब्धश्रेष्ठियः । रामदेवः प्रकुर्वते महिम्नो ऽर्घ्यप्रदीपि-
काम् ॥ २ ॥ नानार्थप्रतिपादिका प्रतिदिनं श्रीशुभमुक्तिप्रदानज्ञा-
नान्धतमःप्रकाण्डपटनीहन्त्री सुबुद्धिप्रदाम् । नानायन्यविनोक्तनाकुल-
धिया प्रायेण सनिर्मिता संतः साधुसभाजनासहृदया. संशोधयन्तु स्फुटम् ॥ ३ ॥ महिम्नः स्तोत्र शिवरहस्ये सप्तमाशे द्रष्टव्यं त्रयोदशा-
ध्याये ॥ ओ नम शिवाय । इह खलु श्रुतिसूतीतिहासपुराणालोच-
नया शिवस्य ध्येयत्वं स्तुत्यत्वं च निर्णयि स्वस्य च कैलासाम्बगता-
नन्दमन्दिरे स्वकल्पितदिव्यकथाप्रस्तावे गौरी विनोदयतो हरस्य से-
वासमयवैमुख्येन शप्त. पुष्पदन्तः शिवरूपवैव शापस्यान्तमिह च-
क्षिशङ्कोकेन हर स्तीति ॥

458.

32/13 23 Bl, 7 bis 10 Linien Etwa 1800

Mahimnahstava, mit demselben Kommentar Abschrift aus der vorhergehenden Handschrift mit Wiedergabe ihrer zahlreichen Fehler Reicht nur bis Vers 25

459.

21/9¹, 7 Bl 9 bis 12 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Ka mātha Gaudapāti

Mahimnahstotra, ein Gedicht zum Preise von Śiva, welches dem Gotte Viṣṇu zugeschrieben wird Eine Nachahmung von dem Mahimnahstava von Puṣpadanta 46 Verse, von denen die ersten

40 in Śikharinī Metrum abgefasst, die übrigen 6 in Anuṣṭubh später zugefügt sind. Beginnt: श्रीविष्णुवाच ॥ महेशानन्ताद्य चिगुणरहितामेव विमल स्वराकारापारामितगुणगणाकारनिवृते । निराधाराधाराभरवर निराकार परम प्रभापूराकारावरवर नमो ऽवेद्य शिव ते ॥ १ ॥ नमो वेदावेद्याखिलजगदुपादाननियत स्व- तन्वासामन्तानवधृतनिजाकारविरते । निवर्तन्ते वाचः शिवमजरम- प्राप्य मनसा यतो ऽशक्ताः स्तोतुं सकृदपि गुणातीत शिव ते ॥ २ ॥ त्यदन्यद्वस्त्वेकं न हि भुवि समस्तं न भवतो विभिन्नं विद्यात्मन च परममस्तीश भवतः । ध्रुवं मायातीतस्त्वमसि सततं नावधिपये न ते ह्यथ सत्यं क्वचिदपि नमो ऽवार्य शिव ते ॥ ३ ॥

Schliesst: त्वयापि शांकरं निङ्गं पूजनीयं प्रयत्नतः । विहायैवा- न्यदेवानां पूजनं श्रेय सर्वदा ॥ ४६ ॥

460.

20/10. 2 Bl., 7 Linien. Geschrieben von Gaṅgārām um etwa 1830.

Yamunāṣṭaka, acht Strophen in Śikharinī-Metrum, von einem ungenannten Verfasser. Verschieden von den beiden *Yamunāṣṭaka*, welche Śaṅkarācārya zugeschrieben werden. Alle acht beginnen mit dem Wort kadācit. Die erste lautet: कदाचित्ते तीरे जननि जननीवाक्यममृतं गृहीत्वा शुद्धत्वं ध्रुवपदमगान्मातृसहितः । महिम्नः युत्वा ते प्रचुरतरवित्तिं ध्रुवजनस्तपस्तप्त्वा सद्यः शरणमिति प्राप्तस्तव तटम् ॥ १ ॥

Schliesst: कदाचिच्छ्रीकृष्णे दृढतमकृतान्पापनिवद्याभ्युक्तं त्वं दृष्टिं मा तव महिमनि त्वं भव दृढा । कदा भ्रातृलोकं यङ्गतरहटो मे सुतजला अद्य मे मा यान्तु (?) इति ह जननि प्रार्थनमिदम् ॥ ८ ॥

461.

23/11. 3 Bl., 8 Linien. Etwa 1750.

Yamunāṣṭapadī, ein gereimtes lyrisches Gedicht auf Kṛṣṇa's Spiele mit den Schäferinnen an der Yamunā, von Viṭṭhaleśvara. Offenbar eine Nachahmung von Jayadeva's Gītagovinda. Beginnt: वसन्तरागेण गोयति ॥ विश्रमसंभ्रमलोलविलोचनमूर्ध्वितसंचितभावम् । कापि दृग्द्वलकुवलयनिकरि रचति तं कलरावम् ॥ १ ॥ हरिरिह व्रजयुवतीशतसङ्गे । विलसति करिणीगणवृतकारणवर इव रतिपति- मानभङ्गे ॥ ध्रु । स्मितरुचिरुचिरतराननकमलमुदीक्ष्य हरिमतिकन्दम् । चुम्बति कापि नितम्बवती करतलधृतचिबुकममन्दम् ॥ २ ॥ उद्भट- भावविभावितचापलमोहननिधुवनशाली । रमयति कामपि धीनघ- नस्तनविलुलितनववनमाली ॥ ३ ॥

Schlesst निजप्रजजनावनायात्र गोवर्धने राधिकाहृदयगतहृदय-
करकमले । रतिमतिशयितरसविटुलस्याशु कुरु वेषुनिनादाह्वानस-
रले ॥ ८ ॥ Im ganzen 18 Verse

462.

22/15 3 Bl., 23 Linien Etwa 1750

Rāhasakāya, ein Gedicht von 20 Strophen, und Kommentar
Seinen Namen hat es wahrscheinlich davon, weil darin wenig ge-
brauchliche Wortformen vorkommen, und Wörter in ungewöhnlichen
Bedeutungen angewendet werden Der Text beginnt कश्चिद्वन व-
ज्रवनं विचरन्वयःस्थो वज्रा वनात्मवदना वनिता वनार्द्राम् । तवर्च-
रिप्रदमुदीक्ष्य समुत्थित खे ना गामिमा मदकलः सकला वभाषे ॥ १ ॥

Der Kommentar beginnt कश्चिदिति । कश्चिदित्यनिर्दिष्टनामा
पुरुषो वन कानन वज्रवनानि यस्मिन्वज्रवनम् । बहुदकमित्यर्थः । etc

463.

25/12 3 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1801

Radhikavinoda, ein Kunstgedicht in 19 Strophen, von
Rāmacandra, Sohn von Janārdana, Enkel von Purusottama Beginnt
मालीनो घनमाली मालीनो बलमाली । मालीनो वनमाली मा-
लीनो ऽवतु माली ॥ १ ॥

464.

22/13 10 Bl., 12 bis 13 Linien Geschrieben von Mahādeva Sohn
von Bhaṭṭa Śiva, im J 1756

Rāmāyanasara, ein Abriss der Rāmāyana Geschichte, in
102 Śāṇḍilyavikrīḍita Versen Einem Rasi Agnivesa zugeschrieben
Blatt 1 fehlt Vers 7 beginnt भ्रातुस्तत्र पुनः समागममथाच्यक्ता-
न्तिकस्थानक etc

Schlesst इत्येतद्व्यतिरिच पठति रघुपतेर्यो नरो वा शृणोति etc

465.

26/11 1 Bl. 17 bis 18 Linien Etwa 1580

Laghustava, ein Gedicht in 21 Versen, zum Preise der Göttin
Tripurā In dieser Handschrift wird das Gedicht Sarasvatīstotra
genannt und dem Laghu Pandita zugeschrieben Die zweiund
zwanzigste Strophe in einem verschiedenen Metrum ist später
zugefügt Am Rande befindet sich ein anonymer Kommentar
Der Text bildet den ersten Teil der Pañcīstavi und ist in der
Kāvya-mālā III, etc abgedruckt. Beginnt ऐन्द्रस्त्वैव शरासनस्य
दधती मथेललाटं प्रभा ॥

Der Kommentar beginnt एषा विपुरा देवी त्रिभिः पदैर्वा-
क्त्वैर्वक्ष्यमाणैकारप्रभृतिभिः । अथवा पदेः स्थानैर्नलाटशिरोहृदूषैः ।

सहसा झटिति बलेन वा वो युष्माकमघं हिन्धात् । नाशयतु ।
अघमिति पापे दारिद्र्ये मरणे च ॥

466.

16/0 7 Bl., 7 Linien. Schrift von 1690.

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

467.

17/10^{1/2} 4 Bl., 8 Linien. Schrift von 1739

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

468.

23/14. 8 Bl., 10 Linien. Geschrieben in Gapaṭananagara in Gujarāt im J. 1847.

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

469.

27/12 6 Bl., 15 Linien Etwa 1600.

Laghustavafikā, ein anonymes Kommentar. Beginnt: ऐन्द्र° ॥

केवलाचरशुद्धयर्थमर्थमात्रप्रतीतये । लघुलवमहावृत्तिरदुता ज्ञानतो म-
या ॥ अथाचरकथनम् । एपासौ त्रिपुरा त्रिभिः पदैर्ब्राह्मैर्वक्ष्यमाणै-
कारप्रभृतिभिः । अथवा पदैः स्थानैर्ललाटशिरोहृद्पैः । सहसा झटिति
स्वबलेन वा वो युष्माकमघं पापं दारिद्र्यं वा मरणं वा हिन्धात् ।
अपनयेत् ॥

470.

22/11. 7 Bl., 15 bis 16 Linien. Abschrift von etwa 1730.

Lalitastavaratna, ein Gedicht zu Ehren der Göttin Lalitā, in
212 Āryā-Versen, von Saṅkarasvāmin. Blatt 5 fehlt. Beginnt:
घन्दे गजेन्द्रवदनं वामाङ्गाङ्गद्वयभासिष्ठम् । कुङ्कुमपरागशोणं कुव-
लयिनीजलकीरकापीडम् ॥ १ ॥ स जयति सुवर्णशैलः सकलजगच्च-
क्रसंघटितमूर्तिः । काञ्चननिकुञ्जवाटीकन्दलदमरीप्रपञ्चसंगीतः ॥ २ ॥
हरिहयनैर्ऋतमावृतहरितामन्तेष्ववस्थितं तस्य । विनुमः सामुचितयं
विधिहरिगौरीशविष्टपाधारम् ॥ ३ ॥ मध्ये पुनर्मनोहररत्नरचिस-
वकरञ्जितदिगन्तम् । उपरि चतुःशतयोजनमुत्तुङ्गं शृङ्गपुंमवमुपासे ॥ ४ ॥
तत्र चतुःशतयोजनपरिणहं देवशिल्पिना रचितम् । नानाशालम-
नोज्ञं नमाम्यहं नगरमादिविद्यायाः ॥ ५ ॥

Endigt: ललितायाः स्वरत्नं ललितपदाभिः प्रणीतमार्वाभिः ।
प्रतिदिनमवनी पठतां फलानि वक्तुं प्रगल्भते सैव ॥ २१२ ॥ इति
श्रीमत्परमहंसपरिवाजकाचार्यश्रीमच्छंकरस्वामिविरचितं स्वरत्नं स-
माप्तम् ॥

In den Notices von Rājendralālamitra, Num. 1509 wird das
Gedicht Durvāsas zugeschrieben.

471.

24/10 3 Bl., 11 Linien Schrift von 1561

Śatandara, ein Lobgedicht auf Śiva, welches Dasavadana, d. i. Ravana, dem Dämonenkönig von Lāṅka, zugeeignet wird. In 14 Pañcacāmara Versen. Beginnt जटाकटाहसभमभ्रमन्त्रिलिम्पनिर्झरीविलोलवीचिवल्लरीविराजमानमूर्धनि । धगद्वगद्वगज्ज्वलललाटपट्टपावके किशोरचन्द्रशेखरे रतिः प्रतिक्षण मम ॥ १ ॥ धराधरेन्द्रनन्दिनीविलासवन्धुवन्दुरस्फुरद्दृगन्तसततिप्रमोदमानमानसे । कृपाकटाक्षधोरणीनिरुद्धदुर्धरापदि क्वचिद्दिगम्बरे मनो विमोदमेतु वसुनि ॥ २ ॥

Schliesst प्रचण्डबाहवानसप्रभाशुभप्रचारगा (M^o रगि) महा-
प्रसिद्धिकामिनी जनावधूतजल्पना । विमुक्तवामलोचना विवाहकालि-
कध्वनिः शिवेति मन्त्रभूषणा जगज्जयाय जायताम् ॥ १४ ॥

472.

21/10 5 Bl. 8 Linien Abschrift von etwa 1800

Śrīṅgaratīlā a, erotische Verse, welche mit Unrecht dem altern Kālidāsa zugeschrieben werden. Diese Hs stimmt, abgesehen von einigen Varianten mit der Ausgabe von Guldemeister (im Anhang zu seinem Meghaduta) überein. Jedoch finden sich, wie bei solchen in verschiedenen Versmassen geschriebenen Gedichten oft der Fall ist, einige Zugaben. Nämlich nach 19 ke rohinī tvam asi ratrikāsya bharyā, nach 22 yadi katham api daivād durgā mārgo śkhalitvā. Am Schluss ambujam ambuṇi jātam na hi kvacy jātam ambujād ambu | Murabbhidi tad viparitam caranīsaraje maharidi jāta ॥ २६ ॥

473.

23/15 32 Bl., 16 Linien Varadā Schrift

Stutikūsumāñjali, ein Gedicht zum Preis des Śiva, in 30 Gesängen, von Jagaddhara Bhatta. Die gegenwärtige Handschrift enthält das Gedicht von Anfang bis 10, 16. Bis Fol. 13a finden sich interlineare Glossen. Beginnt ह्लादवद्विरमलिरनर्गलिर्जीवनीरघ-
हरिर्नवैरियम् । स्वामिनः क्लमशमचमैः चणं रोदुमहति मनः सर-
स्वती ॥ १ ॥

Gedruckt in der Kāvya-mālā 23 Bombay 1891

474.

22/12 2 Bl., 10 Linien Abschrift vom Ende des 17. Jahrh.

Stāminyastaka, 8 Verse in Śikharinī-metrum zu Ehren von Rādhā, verfaßt von Viṭṭhalesvara, dem Sohn des Vallabhācārya. Ein neunter Vers ist am Ende zugefügt. Beginnt रहस्य श्रीरा-
धेव्यखिलनिगमानामिव धनं निगूढ मद्वाणी जयतु सततं जातु न
परम् । प्रदीपे दृङ्गोपे पुलिनगमनायातिमधुर चर्चं तस्याद्यद्यधरण-

युगमास्तां मनसि मे ॥ १ ॥ अमन्दप्रेमार्द्रप्रियकरतलं कुङ्कुममिपात्कु-
चदन्ते वचस्ययि दधति (?) चारु सततम् । कृपां कुर्याद्राधा मयि
रुचिरहेमाद्रिशिखरोदितप्रावृण्मेघस्यहरहरिं चुचुकमिपात् ॥ २ ॥
निमन्य प्रातर्या निजहृदयनाथं निरुपमा समाकार्यैकाकिन्यतिघनव-
नादात्मभवने । विधायोन्मादादि स्वयमतिमुदा भोजयति सा मयि
प्रीता राधा भवतु तु हरिसङ्गार्पितमनाः ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमद्रोपीजनचरणपङ्केरुहयुगानुगत्वानन्दभोनि-
धिनिभृतवाक्कायमनसा । मयेह प्रादुर्भावितमतिमुखं श्रीविट्ठलपदा-
भिधेये मध्येव प्रतिफलतु सर्वत्र सततम् ॥ ९ ॥ Fehlerhafte Strophe.

475.

20/10. 3 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Svāmīnīstotra, ein Hymnus auf Rādhā, von Viṭṭhaleśvara.
Dreizehn Verse in verschiedenen Metren. Beginnt: यदेव श्रीराधे
रहसि मिलति त्वां मधुपतिसद्विवेचयार्थाहं निजचरणदास्ये निगदिता ।
मुदा चन्द्रावल्या शशिमुखि कृतार्थासि भवती तथा संपन्ने मां स्मरति
यदि संप्रेषणविधौ ॥ १ ॥ कदाचित्कालिन्ध्यामहनि तरलापाङ्गरुचिरा
समासुत्याकण्डं किमपि परिधायाशु वसनम् । स्मरेन्मां चेदुत्तारितव-
सनसंचालनविधौ कृतार्थाहं भूयान्निजचरणदासीति भवती ॥ २ ॥

Schliesst: मेहान्निकुञ्जे निशि संगतायाः प्रियेण तल्ले विनिवे-
शितायाः । स्वकेशवृन्देस्तव पादपङ्कजे संमार्जयिष्यामि मुदा कदा
शु ॥ १३ ॥

476.

24/10. 7 Bl., 9 Linien. Etwa 1840.

Durghaṭaslokāḥ, eine Anzahl von künstlichen Versen. Mit
einem Kommentar. Beide unvollständig. Erhalten sind 14 Verse.
Sie beginnen 1) लक्ष्मीवन्धनकूरसू रणदहिन्दुर्धक् चमः पापडी ।
2) येन ध्वस्तमनीभवेन बलिजित्वायः पुरा स्त्रीकृतो । 3) गोकर्ण-
राडाभरणं यदीयं यद्रव्यहव्यादजमाददाह । 4) गोरीचणं भूधर-
जाहिनाथः पञ्च तृतीयं दधितोपवीतम् । 5) केषामानगजायुक्ता
वार्चवीश्वरगोजगाः । 6) सुरारिरिपुमृत्यस्य तस्य तातस्य वाहनम् ।
7) नागवल्लीरिपोः कन्या सा कन्या यस्य वल्लभा । 8) आसादयति
यद्रूप करेणुः करणीर्विना । 9) को निर्दग्धस्त्रिपुररिपुणा कथं कर्णस्य
हन्ता । 10) गच्छन्ति क्वाजिषट्ठी ऊतनिजतनवः का भिनत्ति स्वकूलं ।
11) चय्यायाः किं धनं किं भवति मृगमदे । 12) व्यामोहं तव
भिन्दन्तु हिन्दन्तु तव दुरितानि च । 13) अपूर्वोऽयं मया दृष्टः

कान्तः कमललोचने । 14) विम्बाकार सुधाधार कान्तावदनपङ्कजम् ॥

Der Kommentar beginnt हे लक्ष्मीवन् त्व मा सेवकमव्याः । रच । किभूतस्त्वम् । कृतकूः । कृतं कोः पृथिव्या कः अवन रक्षणं येन स कृतकूः ।

477.

23/15 12 Bl, 12 Linien Die Abschrift von 1867 wurde für Malajī Abhayasankara angefertigt Sie ist äusserst nachlässig

Subhasitaslokaḥ, 177 moralische Verse, die aus verschiedenen Sammlungen zusammengestellt sind Beginnt अथ साहित्यश्लोका लिख्यन्ते ॥ अज्ञानतिमिरान्धाना ज्ञानाञ्जनशलाकया । नेत्रमुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ येन प्रबोधदीपेन नरस्याभ्यन्तरं तमः । मदात्मा निर्मलीचक्रे तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ अखण्ड-मण्डलाकार यद्वाप्त सचराचरम् । येन मे दर्शितः पन्थास्तस्मै श्रीगुरवे तमः ॥ ३ ॥

Schliesst mit देवगुरुप्रसादेन जिह्वाये च सरस्वती । तेनाहं नृप जानामि भानुमतिं तिलं यथा ॥ १७७ ॥ इति साहित्यशास्त्रेषु सुभाषितं संपूर्णम् ॥

478.

32/14 1 Bl, 15 Linien Etwa 1790

1) *Kalijugastaka*, ein Lobgedicht auf das eiserne Zeitalter, in 9 Versen, von Harsakīrti Beginnt यत्र श्रीजगदीश्वरस्य भजनं यत्र श्रुतीनां श्रुतिर्यन्त्राध्यर्चिरवावरी (?) सुविदुषा गोष्ठीसुधा स्वीरसी । सीमा यत्र मितद्रवो ऽपि दधति शेषो विशेषाद्भुव सूर्याचन्द्रमसावपि स्थितिभृती का तत्कली न्यूनता ॥ १ ॥

Der vierte Vers lautet श्रीमद्विक्रमभीजभर्तृहरयः श्रीवक्तृपालादयः श्रीहर्षामरकालिदासकवयो यत्राभवन्भूषणम् । वादिश्रीप्रभुदेव-सूरिसुगुरः श्रीहिमसूर्यादयो जाता यत्र विचित्रराजि स कलिः साध्यः कथं स्थातुं हि ॥ ४ ॥

Schliesst तस्मात्पुण्यविधानसाधनरताः सद्बुद्धिशुद्धाशया आनन्दामृतपाठिनः प्रतिदिनं विश्वेश्वरध्यायिनः । ये शृण्वन्ति पठन्ति वा कलियुगश्रेष्ठाष्टकं मानवास्तेषां संततहर्षकीर्तिमुखदो भूयाद्विभूतिं कलिः ॥ ९ ॥

2) *Saradustotra* in 11 Versen, von Harsakīrti Beginnt. शारदा जयति विश्वसारदा ऽसारदा वरविधां विधां शारदा ।

शारदामृतमयूखचन्द्रिका ज्योतिरसजनजाड्यतन्द्रिका ॥ १ ॥ चन्द्र-
चन्दनहिमेन्दुसुन्दरा शुभवस्त्रसुखमातिभासुरा । दिव्यभूषणरुचं वि-
तन्वती भारती दिशतु सा सुभारतीम् ॥ २ ॥

Schliesst. सारसारदनवं नवं प्रगे यः पठेदुदयमात्रगे खगे ।
तस्य वक्षमुपयान्ति निर्भरं हर्षकीर्तिसुखसंपदश्चिरम् ॥ ११ ॥

479.

22¹/₂/2 41 Bl., bis Fol 21 7 bis 11 Linien, von Fol. 23 ab 12 bis
16 Linien. Die ersten 21 Blätter sind um etwa 1740, die übrigen um etwa
1690 geschrieben.

Abhijñānaśākuntala von Kālidāsa. In der sogenannten Devanā-
garī-Recension. Foll. 20. 22 fehlen.

Aṅka 1 schliesst 12 b, 3 Fol 24 b, 4 Fol 28 a, 5 Fol. 38 a,
6 Fol. 40 b. — Fol. 21 beginnt in Böhtlingk's Ausgabe p. 32, 9,
Fol. 23 beginnt ibid p. 23, 15. Schliesst gegen das Ende des
siebenten Aṅka (प्रीतिपिशुनेन) bei Böhtlingk p. 109, 8.

480.

26/12. 76 Bl., 8 Linien. Etwa 1700.

Anargharūghava, ein Drama in 7 Akten, von Mūrāri. 1) 8 b.
2) 19 a. 3) 31 a. 4) 47 a. 5) 60 a. Nach Fol. 72 b fehlt alles von
6, 64 bis 7, 46. Bricht ab in 7, 79.

481.

22/11. 106 Bl., 7 Linien. Etwa 1830.

Prabodhacandrodaya, ein philosophisches Drama in 6 Akten,
von Kṛiṣṇamiśra.

482.

25/15. 43 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Bhata Dānījaka im
J. 1669.

Prabodhacandrodaya. Folia 1—18 fehlen. Beginnt in Aṅka 3, 9
ed. Brockhaus.

D. Recht und Religion.

483.

31/14 25 BU 10 bis 11 Linien Etwa 1780

Vasisthādharmasāstra Foll 3—5 7 9 13 fehlen Beginnt

अथात पुद्गपनिश्रेयसार्थं धर्मजिज्ञासा । Bricht ab in 23, 23

484.

26/11 54 BU 9 Linien Etwa 1780

Yajñavalkyasmṛiti oder *Yajñavalkyadharmasāstra*, das Gesetzbuch welches Yajñavalkya zugeteilt wird Geteilt in 3 Bücher Ācara, Vyavahara, Prayascitta Oft ediert

485.

26/11 89 BU 11 Linien Schrift von 1787

Yajñavalkya's Ācaradhyāya, mit der Mitaksara von Viṇa neśvara

486.

31/13 910 BU 10 Linien Geschrieben im J 1569 in Bhṛṅgukacha von Narahari Sohn von Rājara

Yajñavalkya's Prayaścittadhyaya, mit der Mitaksara von Viṇāneśvara

487.

27/11 171 BU 13 Linien Etwa 1580

Yajñavalkyadharmasāstra *Prayaścittadhyaya*, mit der Mitaksara von Viṇaneśvara. Foll 1 37 81 87—89 93 132 144 und noch ein paar Blätter gegen den Schluss fehlen Auch das letzte Blatt fehlt

488.

23/8 199 BU 7 bis 12 Linien Etwa 1600

Yajñavalkya's Prayaścittadhyaya mit demselben Kommentar Paginirt 2—239 Folia 1 36—49 170—195 fehlen Einige Blätter sind doppelt gezählt. Die Handschrift bricht ab auf Fol 114a, 7 der Calcuttaer Ausgabe von Samvat 1869

489.

22, 11. 38 Bl., 3 Linien. Etwa 1820.

Parāśarasmyīti oder *Parāśaradharmasāstra* in 12 Adhyāyāḥ.
Beginnt: अथातो हिमशैलाये देवदारुवनाख्ये । व्यासमेकाग्रमासी-
नमपृक्कृष्ययः पुरा ॥ १ ॥ मानुषाणां हितं धर्मं वर्तमाने कलौ युगे ।
श्रीचाचारं यथावच्च वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥

490.

21/15. 37 Bl., 12 bis 13 Linien. Schrift von 1846.

Parāśarasmyīti.

491.

25/12. 24 Bl., 8 Linien. Gute Handschrift von 1621.

Parāśarasmyīti. Das erste Blatt fehlt.

492.

25¹/₂/11. 26 Bl., 9 bis 11 Linien. Geschrieben in Karpakundalapurī
von Rādhakṛiṣṇa im J. 1727.

Laghu Parāśarasmyīti, eine eigentümliche Recension in
10 Kapiteln und 486 Versen.

Kapitel 1 = 1 in *Parāśarasmyīti* beginnt: अथातो हिमशै-
लाये देवदारुवनाय्ये । व्यासमेकाग्रमासीनं पप्रकुर्मनयस्तदा ॥ १ ॥
मनुष्याणां हितं धर्मं वर्तमानं कलौ युगे । श्रीचाशीचं यथाशक्त्या
वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥ *Kulanirṇaya.* 63 Verse. — Kapitel 2
= 2. 3. Beginnt: अतः परं गृहस्थस्य धर्माचारं कलौ युगे । धर्मं
साधारणं शक्त्या चतुर्वर्ण्यक्रमागतम् ॥ १ ॥ संप्रवक्ष्याम्यहं यूयं [पूर्वं]
पराशरप्रबोधितम् । यद्वर्मसहितो विप्रः कृपिकर्म तु कारयेत् ॥ २ ॥
Sūtakanirṇaya. 59 Verse. — Kapitel 3 = 4. Beginnt: अति-
मानादतिक्रोधात्स्नेहादा यद्विवा भयात् । समाचिकमनृतं ब्रूते गति-
स्तस्य न विद्यते ॥ १ ॥ पूयशोणितसंपूर्णे ह्यन्धे तमसि मज्जति ।
पष्टिवर्षसहस्राणि नरकं पर्युपासते ॥ २ ॥ 36 Verse. — Kapitel 4 =
5—7. Beginnt: वृक्षश्चानशृगालेद्य यदि दृष्टस्तु ब्राह्मणः । स्नात्वा अपेक्ष
गायत्री पवित्रां वेदमातरम् ॥ १ ॥ गवां शृङ्गोदके स्नानं महान-
द्यास्तु संगमे । समुद्रदर्शनाद्वापि शुना दष्टः शुचिर्भवेत् ॥ २ ॥ *Dra-
vyanīṣkṛiti.* 90 Verse. — Kapitel 5 = 8. Beginnt: गवां बन्ध-
नयुक्तेषु [योक्तेषु] भवेत्कृत्स्नरकामतः । अकामात्कृतपापस्य प्रायश्चित्तं
कथं भवेत् ॥ १ ॥ वेदवेदाङ्गविहिता धर्मशास्त्रवज्ज्युताः । स्वकर्म-
निरताः शान्तास्तेषां पापं निवेदयेत् ॥ २ ॥ *Gohatyā-śrāddhanirṇaya.*
59 Verse. — Kapitel 6 = 9. Beginnt: गवां संरक्षणार्थाय न

दुष्टेद्रोधवन्धनम् । न वन्धन गवा विन्धात्कामाकामछत च यत् ॥ १ ॥
 Goprayascitta 58 Verse — Kapitel 7 = 10 Beginnt चातुर्व-
 र्ख्येषु सर्वेषु हिता वक्ष्यामि निष्कृतिम् । अगम्यागमने चैव द्विजशान्दा-
 यणं व्रजेत् ॥ १ ॥ एकैकं वर्धयेद्वास शुक्ले छण्ये तु ह्रासयेत् । अमा-
 वास्या न भुञ्जीत एष चान्द्रायणो विधिः ॥ २ ॥ Agamyāgamana-
 nirṇaya 44 Verse Kapitel 8 = 11 Beginnt अमेध्यमपि गो-
 मांसं चाण्डालस्यान्नमथापि वा । यदि भुक्तं तु विप्रेण छद्मं चान्द्रायणं
 चरेत् ॥ १ ॥ तथैव चक्षियो वैश्योऽप्यर्धं चान्द्रायणं चरेत् । शूद्रो
 ऽप्येव यदि भुङ्क्ते प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ २ ॥ Caturvarṇacikitsā
 44 Verse — Kapitel 9 = dem ersten Teil von 12 Beginnt
 दुस्त्वम् यदि पश्येत etc Snananirṇaya 20 Verse — Kapitel 10
 = 12, 64 fgg. Beginnt चातुर्वर्ख्येषु चोत्पन्नो ब्रह्महा गुरुतत्त्वम् ।
 सेतुदर्शनसंयुक्तः प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ १ ॥ Samudrasnanamāha
 patahanamāha 18 Verse — Die Summe aller Verse beträgt 486

Fol. 4—7 rubren von einer späteren Hand her Fol. 8 nicht
 bezeichnet, doch fehlt nichts

493.

27/11 24 Bl. 12 bis 14 Linien Etwa 1780

Vṛiddha Haritasmr̥iti Dieses verhältnismässig moderne Werk
 enthält die Satzungen einer speciell Viṣṇuistischen Sekte Von der
 alten Vṛiddha Haritasmr̥iti ist es völlig verschieden Die Hand-
 schrift ist unvollständig und der Text stimmt mit der Ausgabe
 in dem Dharmasamgraha von Bombay 1884, 8° Es fehlen
 Folia 1 2 4—16 23—26 28—40 42—50 56 60—62 65 66 70
 und das Schlussblatt Das erhaltene ist mit der genannten Aus-
 gabe verglichen

Blatt 1a beginnt चक्रमेकं तु वापरे । विष्णवानां तु द्वितीया
 = p 164 — Blatt 2a = 199 1 — Blatt 8a = p 222 —
 Blatt 9a = p 252 — Blatt 10a = p 274 — Blatt 15a =
 p 288 — Blatt 18a = p 296 — Blatt 20a = p 307 —
 Blatt 24a = p 317 24b schliesst अथैव कीर्तनं सेवां सत्कृत्य
 करणं तथा p 319 Der siebente Adhyaya endet auf Blatt 19a

494.

25¹/₂/10 40 Bl. 11 bis 9 Linien Etwa 1680

Caturvṛṇasatasmṛiti Ein Fragment des zweiten Teiles über
 Prayascitta, von Anfang (Vers 93 bis 210 nach meiner Abschrift
 von Haug 184), mit dem Kommentar von Bhaṭṭojī Dīksita Der
 letztere citirt zur Erläuterung aus den ihm bekannten Gesetz-
 büchern eine grosse Anzahl von Stellen von welchen der ursprüngliche

Text fast erstickt wird. Beginnt: अथ प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥ प्रायश्चित्तशब्दश्च पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढः । प्रायस्य चित्तं शोधनमिति व्युत्पत्तेः । प्रायस्य चित्तिचित्तयोरिति पारस्करादिगणे पाठात्सुट् ॥ उक्तं च । प्रायः पापं विनिर्दिष्टं चित्तं तस्य विशोधनमिति । मूले । प्रायो नाम तपः प्रोक्तं चित्तं निश्चय उच्यते । तपो-निश्चयसंयोगात्प्रायश्चित्तं प्रकीर्तितमिति ॥ पापं चाष्टधा । महापातकम् । अनुपातकम् । उपपातकम् । जातिभ्रंशकरम् । संकरीकरणम् । अपाचीकरणम् । मलिनोकरणम् । प्रकीर्णकं चेति ॥

Der Text schliesst auf Fol. 39a mit den 3 Versen 208—210, beginnend: धर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः कदाचित्पापमागताः । अपहोमादिकं तेभ्यो विशेषेणाभिधीयते ॥

Die Caturviñśatismṛiti wird zuerst von Aparārka citiert.

495.

22/10. 53 Bl., 11 bis 15 Linien. Geschrieben von Āpābhātṭa, mit dem Beinamen Vaidya, im J. 1727.

Smṛityarthasāra von Śrīdhara, Sohn von Nāgaviṣṇu. Das Werk wird auch Ādisṁṛityarthasāra genannt. Die gegenwärtige Handschrift enthält den dritten und letzten Teil Prāyaścittaprakaraṇa, über die Sühnung von Vergehen. Beginnt: कामधेनी प्रदीपे ऽथौ कल्पवृक्षलतादिषु । शंभुद्रविडकेदारलोहटाक्षैश्च च भाषितम् ॥ मन्वचियाश्चवलक्यादिव्याख्यातृप्रतिपादितम् । स्मृत्यर्थसारं वक्ष्यामि सुखानुष्ठानसिद्धये ॥ अथ प्रायश्चित्तानुच्यन्ते ॥ तत्र पापानामधीर्णप्रायश्चित्तानां नरकभोगान्ते कर्मविपाका उच्यन्ते । अज्ञानाद्ब्रह्महा क्रमाच्छृगालश्चमूकरोव्राणां योनिं याति । सुरापः खरपुल्कश्वेणानाम् । Er citiert den Smṛitiratnākara Fol. 49a, den Tīrthasamgrahakāra Fol. 52a. Die einzelnen Teile des Werkes werden in der Annakramanikā am Schlusse angegeben.

Schliesst: इदं स्मृत्यर्थसाराख्यं नागविष्ण्वार्यसूनुना । यज्वना श्रीधरायैश्च श्रुतिस्मृतिविदा हतम् ॥ धर्मशास्त्रं पठञ्कृत्वञ्छ्रावयन्धारायन्नपि । आयुः प्रजां त्रियं कीर्तिं धनं पुण्यं च विन्दति ॥

496.

33/13. 122 Bl., 11 Linien. Etwa 1770.

Caturvargacintāmaṇi von Hemādri. Fragmente des *Dana-khaṇḍa*. Paginiert 62—217. Es fehlen Foll. 66. 70—78. 127—150. Fol. 62a beginnt: धीयते ॥ मत्स्ये । सूत उवाच । अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानानुकीर्तनम् । दानधर्मे ऽपि यत्प्रोक्तं विष्णुना प्रमविष्णुना ॥ Ausgabe in der Bibl. Ind. p. 166.

Schliesst मृन्मयेषु तु पात्रेषु पूर्वादेषु क्रमेण तु । घृत चीर
दधि चीद्रमेव दत्त्वा यथा -

497.

95/11 9° Bl 11 bis 19 Linien Etwa 1660

Kālanāyaka oder *Kalamudhara*, Bestimmung der Zeitläufe
für feierliche Handlungen von Sayana Er benutzte in grossem
Maasse Hemadri Geteilt in fünf Bücher Beginnt वागीशाद्या
मुमनस etc ॥ १ ॥ व्याख्याय माधवाचार्यो धर्मान्वाराश्रयानय ।
तदनुष्ठानकालस्य निर्णय वक्तुमुद्यत ॥ Fol. 71—75 fehlen

1) Upodghataprakaraṇa Fol 14b 2) Vatsaraprakaraṇa 36b
3) Pratipannirnayaprakaraṇa 67b Von dem vierten Buch ist nur
ein Teil übrig, nämlich bis Seite 243 ॥ von unten in der Aus-
gabe in der Bibliotheca Indica

498.

24/12 15 Bl 15 Linien Etwa 1690

Kalanirnayadīpikā Definition in metrischer Form der Zeiten
für verschiedene Gebräuche von Rāmacandra, einem Sohn von
Kṛṣṇa Beginnt कालचक्रप्रयोक्तार ज्ञत्वा श्रीविदुल गुरुन् । धर्म-
ज्ञानार्थमात्मन कालनिर्णयदीपिकाम् ॥ १ ॥ यद्यप्यर्थवशात्प्राप्त स-
ष्टताये क्वचित्क्वचित् । प्रपद्यते स्वशब्देन मूलग्रन्थानुसारत ॥ २ ॥
Er benutzte Savanas Kalanirṇaya Die Anordnung des Stoffes
weicht jedoch ab

Die Handschrift reicht nur bis Vers 190 Nach Fol. 14 sind
zwei Blätter (Vers 145—179) ausgefallen

499.

21/18 19 Bl 17 bis 20 Linien Etwa 1810

Kṛtyaratnāvalī über die Gebräuche in den 12 Monaten des
Jahres, verfasst im Jahre 1649 von Rāmacandra Bhaṭṭa aus der
Tatvat Familie, einem Sohne von Bhaṭṭa Viṭṭhala Enkel von
Balakṛṣṇa Ein Fragment Beginnt नमस्कृत्य रमानाथ भट्टविदु-
लसूनुना । इत्यरत्नावली रम्या तन्यते विदुषा मुदे ॥ १ ॥ तत्र
चैवशुक्लप्रतिपदि संवत्सरारम्भविधि । तत्र प्रतिपदीदयिकी ग्राह्या ।
चैवमासि जगद्गह्या ससर्जं प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समयं तु तदा सू-
र्योदये सतीति ब्रह्मपुराणात् ॥ दिनद्वयेन व्याप्ती तदस्यै च पूर्वव ।
वत्सरादौ वसन्तादौ बलिराज्ये तथैव च । पूर्वविद्मैव कर्तव्या प्रति-
पत्सर्वा (ies सर्वदा) बुधैरिति बृहवसिष्ठोक्ते ।

Caṭṭrakṛtya 3b Vaisakhakṛtya 4b Jyesthakṛtya 5b
Āśadhakṛtya 6b Śrāvanakṛtya 9a Bhādrapadakṛtya 16a
Die Hs bricht im Āśvinakṛtya ab

Von besonderen Schriften und Autoren citirt er: Atharva-vedinām Grihyapariśiṣṭa, Adbhutasāgara, Ananta Bhaṭṭa, Ācāra-pradīpa, Kālatattvavivecana, Jyotiḥparāśara, Divodāśīya, Dipikā, Nirṇayadīpa, Nirṇayāmr̥ta, Nṛsiṅhaprasāda, Purāṇasamuccaya, Pṛithvicandrodaya, Prayogapārijāta, Bhārgavārcanadīpikā, Mādhava, Rāmārcanacandrikā, Rāmārcanadīpikā, Saṃnyāsapaddhati, Smṛitidarpaṇa, Smṛitiratnāvalī, Smṛitisamgraha. Ausserdem erwähnt er Fol. 16b seinen Grossvater von mütterlicher Seite, nämlich Raghunātha Bhaṭṭa.

500.

24/11. 189 BIL. 10 bis 12 Linien. Ausgezeichnete Handschrift vom Ende des 17. Jahrh.

Nirṇayāmr̥ta, ein Compendium der geistlichen Gebräuche, von Allāḍanātha, einem Sohn von Siddha Lakṣmaṇa. Er widmete sein Werk dem König Sūryasena, Vater von Devasena und Bruder von Pratāpasena. Die königliche Familie stammte von den Cāhuvāṇa ab und regierte in Ekaśakra an der Yamunā. Die angegebene Reihe von Herrschern ist: Sarūpa: Karpadeva: Uddharaṇa: Candrasena: Sūryasena. Beginnt: कारणमेकं जगतां चारणमा-
ख्येन तारणं विपदाम् । किमपि महो महनीयं प्रत्यहबुद्धदारणं वन्दे ॥

Vgl. Catal. IO. Nummer 1579. Das Werk enthält 4 Abschnitte, nämlich: Tithivrataprakaraṇa, Śrāddhaprakaraṇa, Dravyasuddhi-prakaraṇa, Ācāraprakaraṇa. Der Verfasser citirt: Anantabhaṭṭa und Anantabhaṭṭīya, Aparāṅka, Arṇava (s. Smṛitimahārṇava), Kāṭhakaḡrihyapariśiṣṭa, Kālādarśa, Kṛityakalpataṛu, Gaṅgoya 111a, Grihyapariśiṣṭa, Caturvinśatimata, Cintāmaṇi, Jyotiḥsāgara, Jyotir-vasiṣṭha, Tridaṇḍī f., Dāmodarīya, Durgotsava, Devadāśīya, Dhavala (?), Pārijāta, Purāṇasamuccaya, Puṣkarapurāṇa 107b, Bādarāyaṇa, Bhāṣaka jy., Bhīmaparākrama, Bhoja, Bhojarājīya, Mahādevīya, Mitākṣarā, ... a 144b, Mo-
kṣeśvara 12. ... āryaṇīya oft,

Lalla Astr., ... Sāṅkaragītāb,
Śaṣṭriśānamata, Saṃvatsarapradīpa, Sāṃkhyāyāni 125b, Sureśvara, Smṛiticandrikā, Smṛitimahārṇava, Smṛitisamgraha, Smṛitisamuccaya, Smṛityarthasāra, Hemādri (Pariśiṣṭa).

501.

26/14. 183 BIL. 15 bis 17 Linien. Geschrieben in Jalandharapura von Dhavakīrāma im J. 1810.

Ācāradarśa, ein Werk, welches die täglichen Gebräuche nach den Vorschriften der Vājasaneyins behandelt. Von Śrīdatta. Beginnt: दीपितो रणयज्ञेषु विबुधानन्ददायिषु । हरिरब्धिमृतावक्र-
मोमयीती पुनानु च: ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num. 1613. Fol. 4b citirt er sein Chandogāhnikā, und Fol. 13a sein Śiṣṭākopa. Nach Fol. 22 fehlt ein Blatt. Nach diesem lag ein Blatt, welches jetzt mit 31 bezeichnet ist.

502.

21/15 55 Bl 13 b s 15 Linien Etwa 1810

Āc rādarā von Sridatta

Die ersten sieben Blätter fehlen

503.

26/11 14 Bl 10 bis 11 L n en Geschrieben im J 1540 von \Arṣ
yaṇa, einem Sohn von Devākara

Āsaucadaśa zehn Verse in Sardūlavikrīḍita Metrum von
Vijñāneśvara mit einem Kommentar von Hari In der Hand
schrift des Indin Office Num 1749 heisst der Kommentator Haribara
Von diesen, in der *Uttakara* vergebens gesuchten Versen lanten
die ersten vier मातुर्गर्भविपत्स्वध विदिवस मासचये ऽतो यथा-
मासाह विपु सूतकावधिरत स्नानं पितु सर्वदा । ज्ञातीना पतना-
दि जातमरणे पित्रोर्दशाह सदा नाम प्राक्तदपेति सूतकवशाच्चातुर्द-
शाहं परम् ॥ १ ॥ ज्ञातीना दशमात्पुराहूतविधे प्रागाप्तवो ऽह
स्यहं धीलात्प्राग्दहनाग्रये परमहर्णाम्बो ऽव दन्तान्यहम् । त्वग्नि
चैवमथ व्रताद्दशदिनं जन्मन्यपीत्य सदा मासं पुंस्रसवे तु मातुरपर-
चितहशाष्टाधिकम् ॥ २ ॥ कन्यास्वामुतिरा पुरादय दिन दाने त्र्यहं
घोभयोर्जात्युक्त रतुसंभवे*) पितृकुलस्त्रीढासु भर्तुर्भवेत् । सूतास्वामु
मृतासु वा पितृगृहे तस्य चिरात्र दिन तत्पचस्य पराश्रयास्तपि तथा
भवीत्य तत्पचयो ॥ ३ ॥ दाहाद्याहितवह्निकेषु मरणादन्येषु तेषा
पुन संस्कारे त्र्यहमाहिताग्निविषये तस्मिन्दशाह त्वधम् । शिष्टाह
विदिते ऽन्तरा दशदिने ऽतीति त्र्यहं स्वाप्तवो ऽत्यव्दे स्यादतिकानजं
न जनने निवानुपेतात्यये ॥ ४ ॥

Der schlichte aber gute Kommentar beginnt विज्ञानेश्वरविर-
चितमुनिजनवाक्यमिंताचरामध्यात् । आशीचदशकवृत्तिं वदति हरिर्ह-
रिहरी भत्वा ॥ अत्र तावद्विज्ञानेश्वरयोगीन्द्रचतुर्वर्णलोकस्य जन्मनि
सूतिभवं सूतकं मरणे शवभवं शावं सूतकशावशुद्धयं धृत्तदशकं शार्दू-
लविक्रीडितेन चकार ॥

504

18/11 6 Bl 9 bis 10 Linien Schrift von 1531

Tri isacchloka oder *Isaucata isacchloka* 30 Srigūdhara Strophen
über Verunreinigung und deren Beseitigung Von einem anonymen
Verfasser Beginnt एवमासाभ्यन्तरेषु स्वपुरुषमिहिते गर्भमात्रे विनटे
माता तन्माससंख्यासमदिनमशुचि स्नानशुद्धा मपिण्डा । etc

*) रतु des Metram's wollen für ritu

505.

21/11. 20 Bl., 12 bis 14 Linien. Etwa 1730.

Trīṣaṁślokī mit einem Kommentar von einem gewissen Bhaṭṭācārya. Der letztere beginnt: नत्वा गणेश्वरं देवं शारदां गुरु-
मात्मनः । आशीचसंग्रहचिंशञ्चैकव्याख्यां करोम्यहं ॥ तत्र स्मार्तक्रम-
मुद्धृत्य लोकप्रसिद्धक्रममनुसरन्मर्मनिमित्ताशीचक्रमेणाशीचं प्रतिपाद-
यति । परमासाध्यन्तरेषु etc.

506.

27/12. 16 Bl., 10 bis 18 Linien. Geschrieben von Nandakīla etwa um 1690.

Trīṣaṁślokī mit demselben Kommentar. Der Text schliesst:
दत्त्वा पिण्डं सपिण्डाः परश्वदहनस्नापकाय ब्रजित्वा तद्विष्मद्वारि-
चाख्यं प्रशमितमनसो निस्वपन्नं विदध्या । आचम्याग्न्यम्बुदूर्वाङ्कुरवर-
चुपमानचतान्गोमयं वा स्पृष्ट्वा सिद्ध्यति तैलान्यथ दृषदि पदं न्यस्य सर्वै-
विशेषैः ॥ ३० ॥

Der Kommentar endigt: अथ श्वं दग्ध्वा आगतामां प्रेतगृह-
प्रवेष्टनविधिं विधेन पृच्छेनाह । दत्त्वेति etc.

507.

21/10. 15 Bl., 15 bis 18 Linien. Etwa 1700.

Trīṣaṁślokī mit demselben Kommentar.

508.

21/11. 56 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1798.

Trīṣaṁślokī. Derselbe Kommentar ohne Text.

509.

25/11. 208 Bl., 9 bis 10 Linien. Anf. des 18. Jahrh.

Prayogaratna von Bhaṭṭa Nārāyaṇa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara, verfasst in Benares (Cod. A.). In diesem Werke gibt der Verfasser eine genaue Beschreibung der 18 indischen Sakramente und anderer daran sich schliessenden künstlichen Gebräuche. Beginnt: श्रीरामं सपरीवारं गणेशं च सरस्वतीम् । आश्वलायनतच्छिष्यान्त्र-
णम्यं पितरं गुरुम् ॥ १ ॥ भट्टरामेश्वरमुतो भट्टनारायणः सुधीः ।
प्रयोगरत्नं कुरुते काव्यां शिष्टेष्टनुष्ठये ॥ २ ॥ Vor allem benutzte er das *Prayogapārijāta*. Von anderen seltenen Werken erwähnt er den *Jyotiḥprakāśa*, *Siddhāntaśekhara*, und den Verfasser der *Kṛiṣṇa-
bhāṭī* (Fol. 117 a).

Paribhāṣāprakarṇa Fol. 73 b. *Garbhādhāna* Fol. 88 b. *Puṣ-
pavanānāvalobhāna* *Karmāṇī* Fol. 91 a. *Simantonnayana* Fol. 94 a.
Jatakarmaṇ Fol. 97 b. *Nāmakaṛṇa* Fol. 99 b. *Niṣkramaṇa*
Fol. 102 b. *Annaprāśana* Fol. 102 b. *Cuṣākarmaṇ* Fol. 110 a.

Upanayana Fol 119a Samāvantana Fol 138a Vivāha Fol 170b
 Fol 187a आश्वलायनमाचार्य प्रणम्य पितरं गुरुम् । भट्टरामेश्वर-
 सुतो भट्टनारायणः सुधीः ॥ १ ॥ पञ्चविंशतिसंस्कारिपूजा द्वादश-
 संस्कृतीः । पाकयज्ञान्तं शिष्टान्वक्ति शिष्टेष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Śravanā
 karman Fol 190a Sarpabali Fol 191a Āśvayujīkarman Fol 192a
 Smārtāgrāyana Fol 193b Pratyavarohana Fol 196b Pindapitr-
 yajña Fol 201a Saptamiśrāddhaprayoga Fol 203a Aṣṭamiśrāddha
 prayoga Fol 204b Anvaṣṭakāhyanavamiśrāddhaprayoga Fol 208b

510.

21/13 65 Bl. 12 bis 15 Linien Ende des 17. Jahrh.

Ein grosses Fragment des *Prayogaratna* von Nārāyaṇa
 Bhaṭṭa Foll. 1—67, aber 2 und 3 fehlen. Beginnt mit Gar-
 bhāmbhānakhya Garbhādhāna und schliesst in der Mitte des
 Kapitels Gṛihapraveśanīyathoma Cod. A. 84a—160a. Beginnt
 तत्राय क्रमः । कर्ता प्रातरभ्यङ्गस्नानं कृत्वा पत्नीमपि नवीदककुम्भस-
 लिलि स्नापयित्वा etc.

511.

24/10 32 Bl. 10 bis 12 Linien Etwa 1690

Ein grösseres Fragment des *Prayogaratna* von Nārāyaṇa
 Bhaṭṭa. Paginiert 1—45, doch fehlen Foll. 2—14. Fol. 1a
 beginnt mit Garbhādhāna तत्र रजोदर्शनात्पीडशाहीरावाण्युतः ॥
 Niskramanaprayoga endet Fol. 15b Upaveśanavidhi Fol. 16a.
 Annaprasana Fol. 16b Vardhāpanaprayoga Fol. 19a. Cuḍākar-
 maprayoga Fol. 22a Upanayanaprayoga Fol. 30a Medhajanana
 Fol. 31a Mahānāmnivrataprayoga Fol. 36a Mahāvrataprayoga
 Fol. 36a Upanisadvrataprayoga Fol. 36b Godanavrataprayoga
 Fol. 38a Brahmācārīvrataprayogaśānti Fol. 49a. Samāvantana-
 prayoga Fol. 44a. Die zwei letzten Blätter enthalten den Anfang
 des Kapitels über Vivāha.

512.

24/13 21 Bl. 16 bis 17 Linien Geschrieben im J. 1703 von Jivana,
 Sohn von Bhaṭṭa Nihari.

... bis Astakāṇḍitīśrāddha-
 Narāyaṇa Bhaṭṭa Ent-
 5 bis zu Ende. Beginnt

अथोपसनाख्यं सायंप्रातर्होमोऽभिधीयते । स च विवाहोत्तरका-
 लीने सायंकाले भद्राव्यतीपातादिसंभवेऽपि कृतेऽकृते वा गृहप्रवेश-
 नीयहोमोत्तरं आरम्भणीयः ।

513.

21/12. 14 Bl. 10 Linien Etwa 1700

Drei Kapitel aus dem *Prayogaratna* des Nārāyaṇa Bhaṭṭa

1) Fol. 1. *Istmadhye Grahanaṁrāya*, der zu beobachtende Ritus, wenn während des Feueropfers eine Mondfinsternis oder Sonnenfinsternis eintritt. Beginnt: अन्वाधानेष्टिमथे चन्द्रग्रहणं चेदिष्टिदिने हविरासादनान्तं कृत्वा । अन्वाधानेष्टिमथे चन्द्रग्रहणदोषप्रायश्चित्तार्थमाज्यहोमं करिष्ये इति संकल्प्य नवोनवो भवतीत्यस्य etc. Findet sich in Cod. A Fol. 60 a.

2) Foll. 2—4. *Sayamprātārhomavidhi*, die Darbringung im Feuer am Abend und Morgen. Beginnt: यजमानः कृतसंध्यावन्दनः प्रादुक्तस्यापेः पश्चिमत उपविश्याचम्य प्राणानायम्य देशकालौ निर्दिश्य । अपिरूपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायंप्रातर्होमी होष्ये । तवेदामी सायंतनाख्यं होमं करिष्ये इति संकल्प्य । चत्वारि शृङ्गा etc. Findet sich in Cod. A Fol. 174 b.

3) Foll. 5—14. *Dustarajodarsanaśānti*. Beginnt: रजोदर्शनानन्तरं पञ्चमदिने चन्द्रताराधनुकूले शुचौ देशे सुस्नातः सुस्नातया पत्न्या युतः पाद्भुज उपविश्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम पत्न्याः प्रथमरजोदर्शने ऽमुकदुष्टमासादिसूचितसकलारिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सयहमखां शीनकोक्तां शान्तिं करिष्ये इति संकल्प्य etc. Findet sich in Cod. A Fol. 75 a.

514.

24/13. 2 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.

Pratyavarohanaṁprayoga, eine mit der Verehrung von Schlangen verbundene Handlung, welche am Vollmondstage oder am vierzehnten Tage des Monats Mārgaśīrṣa geübt wird. Das nähere ist in Āśvalāyana Grihyasūtra 2, 3 und in Sāṅkhāyana Grihyasūtra 4, 15 angegeben. Unser Kapitel ist dem Prayogaratna von Nārāyaṇa Bhāṭṭa entnommen, obgleich diese Quelle nicht genannt wird. Beginnt: अथ प्रत्यवरोहणम् । तच्च मार्गशीर्ष्या पीर्णमास्यां तत्पूर्वेद्युद्यतुर्दर्श्या वा कार्यम् । दिवेव गृहकुड्यलेपनतदाकादननिम्नीकृतभूमिसमीकरणप्रवृद्धापामार्गाद्युन्मूलनरूपं निवेशनालंकरणं विधाय फलरहितधान्यतृणाख्यपन्नानिर्मितं च शयनार्थं कटं संपाद्य संकल्पपूर्वकं प्रत्यवरोहणाङ्गं नान्दीयाहं विधायान्तामिति सूर्ये सायमीपासनं कृत्वा गुचिः पवित्रे धृत्वा देशकालौ संकीर्त्य मम स्त्रीपुत्रादिसहितस्य जनस्य नगरसंप्रदाधानिवृत्त्यभयहेमन्तमीमनस्यद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नित्यविधिद्वये प्रत्यवरोहणार्थं कर्म करिष्ये इति संकल्प्यापिमुपसमाधाय etc.

Schließt: इदमपि कर्म केचिद्भुक्ता कुर्वन्ति । युक्तं तु पवित्रेष्वपणान्तमुपवासी कृत्वा भुक्ता शयीतेति ॥

515.

22/10 4 Bl. 11 Linien Etwa 1780

Madhupāṇka, über einen Methtrank, der dem Bräutigam vor der Hochzeit gereicht wird. Angeblich aus dem Prayogaratna, wo das betreffende Kapitel ganz verschieden lautet. Beginnt कन्यार्थिने गृहागतायासौ स्नातकाय वराय कन्यादानाङ्गभूतं मधुपर्कं करिष्ये इति सकलस्य प्रागुक्तविष्टरमादाय विष्टरो विष्टरो विष्टरः प्रतिगृह्यताम् । प्रतिगृह्णामि ।

516.

19/11 4 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1750

Viddhīśrāddhaprayoga, ein Opfer an die Manen bei feindlichen häuslichen Ereignissen, angeblich aus dem Prayogaratna, mit dem es nicht übereinstimmt. Beginnt गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया । देवसेना स्वधा स्वाहा मातरौ लोकमातरः ॥ १ ॥ धृतिः पुष्टिस्तथा तुष्टिरात्मनः कुलदेवता । ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा । चाराह्वी च तथेन्द्राणी चामुण्डा सप्त मातरः ॥ गौर्यादिषोडशमातृभ्यो नमः । आवाहयामीति ॥

517.

30/13¹/₂ 295 Bl. 14 Linien Gute Schrift von etwa 1800

Jayasinhakalpadruma, ein Festkalender, verfasst im Jahr 1714, von Ratnākara, Sohn von Devabhatta, unter König Jayasinha, dem Gründer von Jampur in Rājputāna (1728). Beginnt करीन्द्रानन चारुचन्द्रावतस स्रवद्गण्डपालीमिलद्बुद्धमालम् । अपर्णसुतं विघ्नपूगं हरन्त गणेश सुरेश तमाय प्रपद्ये ॥ १ ॥ Der Verfasser behandelt seinen Gegenstand in 18 Kapiteln (Stabaka). Die Werke, die er insbesondere benutzt hat, sind. Hemādri's Caturvargacintamani, Madanapala's Madanaratna, Sāyana's Kalanūyā, Alladānātha's Nūnayamṛta, Kamalakara's Nūnayasinḍhu. Andere Schriften hat er fast ohne Ausnahme seinen Vorgängern entnommen. Dennoch gebührt ihm das Lob, dass er die im achtzehnten Jahrhundert verfassten Werke ähnlichen Stoffes an Gründlichkeit übertrifft. Sieh Catal. Oxon Num 665—667 Lalmitra's Notices Num 1705.

Die Handschrift enthält nur die ersten 12 Stabaka. 1) Kalanūyāpana endet Fol. 23a. 2) Samkrantīnūyā Fol. 48b. 3) Pratīpatīkrītya Fol. 96a. 4) Dvītiyāprakarana Fol. 107a. 5) Tṛtīyāprakarana Fol. 132b. 6) Caturthīnūyā Fol. 161b. 7) Pañcamīnūyā Fol. 178b. 8) Ṣaṣthīnūyā Fol. 189b. 9) Saptamīnūyā Fol. 207a. 10) Astamīnūyā Fol. 257a. 11) Navamīnūyā Fol. 284b. 12) Dvādaśīprakarana Fol. 418b.

Pageirt 1—418, doch fehlen Foll. 157 158 237—239, 277—279 285—288 294—404 im ganzen 123 Folia. Bricht ab im Anfang des dreizehnten Stabaka.

518.

27/12. 308 Bl., 10 Linien. Etwa 1810.

Vratarāja, verfasst in Benares im Jahr 1737 von Viśvanātha, Sohn von Gopāla. Beginnt: ओंकारविघ्नेश्वरं सरस्वती गौरीशसूर्यं च हरिं च भिरवम् । प्रणम्य देवान्कुरुते हि यन्त्रं देवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ विष्णुवर्चनं दानशिवार्चनं च उत्सर्गधर्मं व्रतनिर्णयं च । वेदात्पुराणात्स्मृतितत्त्वं तद्ब्रह्मोक्तसिद्धान्तविधिं विधत्ते ॥ २ ॥ संगृह्य सर्वस्य मतं पुराणं सिद्धान्तवाक्यं मुनिभिः प्रणीतम् । लोकोपकाराय कृतो निबन्धो व्रतप्रकाशः सुधियां मुदे स्यात् ॥ ३ ॥ Sieh Cod. Oxon. Num. 663. 664.

1) Paribhāṣā endet Fol. 37b. 2) Dvitiyāvratāni Fol. 66a. 4) Caturthivratāni Fol. 153a. 6) Ṣaṣṭhivratāni Fol. 185a. 8) Aṣṭamivratāni Fol. 254b. 9) Navamivratāni Fol. 287a. 10) Daśamivratāni Fol. 295a. 11) Ekādaśivratāni Fol. 400a. 12) Dvādaśivratāni Fol. 419b. Schliesst in den Trayodaśivratāni gegen Ende des Śanipradoṣavrata.

Paginiert 1—440, doch fehlen Folia 39—65. 95—104. 118—128. 139—145. 156—175. 177—184. 195—219. 346—361. Nach 376 kommt 378, doch fehlt nichts. Fol. 438 ist auch mit 484 gezeichnet, aber — fehlt nichts. Im ganzen fehlen 182 Blätter.

519.

27/12. 34 Bl., 10 bis 11 Linien. Schrift von 1810.

Ein Fragment des *Vratarāja* aus der vorangehenden HS. herausgeschält. Beginnt: [भव]तो ब्रुवंतु । अस्तु पुण्याहं । in A. Fol. 26a 8. Paginiert 23—56. Schliesst in dem Abschnitt Kārttikaśuklapratipad, welcher wegen der Lücken in A. fehlt.

520.

28/11. 31 Bl., 11 Linien. Geschrieben von Haraprasāda Svāmī in Indraprastha im J. 1758.

Aurdhvaśikāpaddhati oder *Antyeṣṭipaddhati*, ein Leit-faden für Todtenceremonien, von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, einem Sohn von Rāmeśvara Bhaṭṭa. Er folgt den Vorschriften von Āśvalāyana. Blätter 1—22 und 35 fehlen. Das Werk beginnt mit Tritīyadina-kṛitya: पूर्वपञ्चतीयदिनविधिं करिष्ये इत्यमोपरि तिलाञ्जलयः पद्मं च यो दद्यात् वा स्नात्वा etc. Vṛṣotsargavidhi Fol. 26b. Sapiṇḍī-karṇa Fol. 34b. Upayogino nirṇayāḥ Fol. 45b. Nārāyaṇabali Fol. 50a. Garbhīṃtamarṇavidhi Fol. 53a.

Schliesst: भट्टरामेश्वरमुतो भट्टभारायणः सुधीः । व्यधत्त रुचिरं पाश्यामार्धदेहिकपदतिम् ॥ आश्वलायनमार्गेण सन्ति पञ्चतयः शतम् । ताभ्यस्त्वस्या विष्णो यः पण्डितः सो ऽवधारयताम् ॥

Das ganze Werk ist von Eggeling im Katalog des India Office unter Num 480 ausführlich behandelt worden. Zu den angeführten Autoritäten habe ich nur das Devajāniya und die Vidhānamālā zuzufügen

521.

22/10 27 Bl 10 Linsen Ltwa 1680

Aurdhadehukapaddhati von demselben. Der Anfang und das Ende fehlt. Beginnt: ततः प्राणोत्क्रमणानन्तरं चायुजः सजातीया ब्राह्मणादयो उत्तरणा मुक्तकेशाः शवं प्रकादितमुखं प्राक्शिरसमूर्ध्वमुखं दाहदेशे प्रति नयेयुः । अपिः स्नातो ज्ञेयो वा श्रौताः शवाग्रे ज्येन नेतव्याः । प्रेतापिमध्ये ज्येन न गन्तव्यम् ।

Dasabakṛitya 14b Vṛtsotsarga 18b Mahakoddista 19a Ekoddistavidhi 19b Ekādaśabakṛitya 20b Śodasāśrāddhāni 21b Sapindikarana 25a Udakumbhasāśrāddhāntakṛitya

Sivasvāman wird Fol 18b citiert

522.

26/9 54 Bl, 8 bis 9 Linsen Schrift vom Ende des 17 Jahrh

Tulapurusaamahadanaprayoga, die Gebräuche, welche stattfinden, wenn ein Mann allerlei Gaben macht, die dem Gewicht seines Körpers gleichkommen. Von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Angeblich aus seinem Prayogaratna. Beginnt: विघ्नेशवाण्यौ रघुनाथतातो प्रणम्य रामेश्वरभट्टसूनुः । नारायणाख्यस्तनुते विचार्य तुलामहादानविधिप्रयोगम् ॥ तुलापुरुषमहादानं चिकीर्षुः शुभदिने तीर्थादी मण्डपं कर्तुं यथायोगं मार्जनदहनखननादिना क्षुत्पुष्टमार्गेण भूमिं सशोध्य सम्यक्तमोक्षक्यात् । ततो द्वादशानुलङ्गमानकृते मण्डले शङ्कुकायाप्रवेशनिर्गमाभ्यां प्राचीं प्रसाध्य पुण्यतिथौ पूर्वाह्ने गन्धादिना गणपतिं कूर्मं शैवं वसुधां ब्राह्मणाद्यपूजयित्वा भूमौ अर्घ्यं दत्त्वा मण्डपादिं कुर्यात् । तथा हि । देशकालौ स्मृत्वाद्यं तुलापुरुषमहादानोपयोगिं मण्डपकुण्डादि कर्तुं गणेशकूर्मशैववसुधाब्राह्मणपूजाभूम्यर्घ्यदानानि करिष्ये इति संकल्पं विधाय गणेशादीन्पूजयेत् । पुण्याहवाचनमपीच्छन्ति चेद्विद् ॥

523.

22/10 121 Bl, 10 Linsen Geschrieben im J 1675 von Bālakṛiṣṇa

Tristhaṭṭasetu, ein Werk über Wallfahrten nach Benares, Gayā und Prayāga, von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Diese Handschrift enthält nur den ersten Teil *Sāmanyapraghataṭṭaka*, allgemeine Vorschriften bei dem Besuch dieser Orte. Beginnt: सरस्वती नमस्यामः प्रत्युह्यूहहानये । यदेकतानचित्तानां चित्ते संवित्तिरुत्तमा ॥ १ ॥ Abschnitte sind

Tirthayātrānirūpaṇa 6a Yānavicāra 17b. Tirthayātrāyām Kāla-
śuddhiḥ 24a. Tirthagamanavidhi 30a. Yātrāṇiyamāḥ 35a. Tir-
thaprāptidinaḥkṛitya 36b. Tirthopavāsa 40b. Muṇḍanavicāra 59a.
Tirthasnanavidhi 61b. Tirthatarpana 65a. Nadirajodoṣa 67a.
Tirthaśrāddhe vibataniṣiddhāni 86a. Tirthaśrāddhavicāra 94b. Tir-
thaśrāddhādihikārmāḥ 98a. Tirthaśrāddhaprakaraṇa 110b. Asthi-
lṣepavidhi 115a. Prakṛṇakās Tirthadharmāḥ 125b.

Nārāyaṇa citiert viele bekannte Werke, nur das Citiapatha
māhātmya Fol. 69b ist bis jetzt nicht bekannt geworden.

524.

25/16. 615 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1784 von Śaṅkara,
Sohn von Kṛipāśaṅkara, Enkel von Harīśaṅkara, Urenkel von Jayakṛiṇa, Gro-
surenkel von Keśava.

Nirṇayasindhu, eine vollständige Darstellung Brahminischer
Gebräuche. In drei Büchern (Paricheda). Verfasst im Jahr 1612
von Kamalākara, Sohn von Rāmakṛiṣṇa, Enkel von Nārāyaṇa.
Beginnt: कारुण्यैकचित्तं रामं सीतालतायुक्तम् । विद्यामिवाववा-
चप्रतिसमालम्बशस्त्रिनं वन्दे ॥ १ ॥ Sieh Catal. India Office
Num. 1584. 1585.

525.

25/12. 330 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1790.

Nirṇayasindhu. Drittes Buch. Beginnt: श्रीरामकृष्णतनयः
कमलाकरसंज्ञितः । निरूप्य तिथिकृत्यं तु प्रकीर्णं वक्तुमुद्यतः ॥ तत्रादौ
संस्कारेषु गर्भाधानम् ॥

Die beiden mit 263a und 263b bezeichneten Blätter (früher
48. 44) sind an die richtige Stelle gesetzt.

526.

21/11¹/₄. 91 Bl., 9 bis 13 Linien. Etwa 1780.

Nirṇayasindhu. Das erste Buch endet Fol. 59a. Das zweite
beginnt: अथ संवत्सरप्रतिपद्मारभ्य तिथिनिर्णयस्तत्कृत्यं च निरूप्यते ॥
Bricht ab in den Worten: मुहूर्ते रौहिणे ऽष्टम्यां पूर्वा वा यदि वा-
परा । दूर्वाष्टमी

527.

32/16. 36 Bl., 14 Linien. Ganz unvollständig. Etwa 1830.

Sūdradharmatattva, über die Pflichten und Rechte eines
Sūdra, von Kamalākara Bhaṭṭa. Beginnt: . प्रणम्य रामं पितरौ
कमलाकरशर्मणः । रामकृष्णतनूजेन शूद्रधर्मो निरूप्यते ॥ १ ॥ Sieh
Catal. Oxf. Num. 654.

528.

20/3. 24 Bl., 6 bis 8 Linien. Schrift von 1802.

Sūdradharmatattva von Kamalākara.

529.

28/10 17 Bl., 9 Linien Etwa 1840

Śāntaniprayoga, die Ceremonien bei dem zeitweiligen Einstellen des Vedenstudiums und der Wiederaufnahme desselben Von Kamalakara Bhaṭṭa Beginnt आदौ पञ्चमस्येष्ट्या । यत्त्व-
गच्छिगत पापं देहे तिष्ठति मामके । प्राशनात्पञ्चमस्यस्य दहत्यपिरि-
वेन्धनम् ॥ प्राश्नाचम्य । अथ पूर्वोच्चरितगुणविशेषणविशिष्टाया शुभ-
तिथौ । अध्यायानामुपाकर्म श्रावणा श्रवणेन तु । तन्मासे हस्तयुक्ताया
पञ्चम्या वात इष्यते ॥ अवृथ्वीपधयस्तस्मिन्मासे तु न भवन्ति चेत् ।
तदा भाद्रपदे मासे श्रवणेन करोति तत् ॥ उपाकर्मदिने शुचौ देशे
सुखातः सुखासीन आचार्यः प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्य । मने-
तेषा ब्राह्मणाना चाधीताना छन्दआदीना यातयामतानिरासेनाया-
चनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमेभिर्ब्राह्मणैः सहान्तरितमुत्सर्जनार्थं कर्मो-
पाकर्मदिने करिष्ये । तदादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च
करिष्ये ॥

Über beide Handlungen sieh Hemādri Parāśeta 2, 395
Utsarjanakarman endet Fol 15 b, darauf bis zu Ende folgt
Upākarmman.

Schliesst भूमि स्पृष्ट्वा गुरु वृद्धाय नमस्कुर्यात् । परैर्दुर्गणेशा-
दीन्नेत्वा प्रणवेन प्रारम्भसमाप्तिं कुर्यात् ॥

530.

34/13 30 Bl. 11 Linien Etwa 1780

Danamayūkha, der siebente Teil des Bhagavataṭṭhakara von Nilakanṭha, Sohn von Śaṅkara Die Handschrift enthält etwa den funften Teil des ganzen Beginnt यो नीलया सतनुते उच-
विश्वं तत्पालयत्यात्मनि विश्वरूपे । सय नयत्याशु च पूरुहपः शिवं
तनोत्वाशु रविर्ममासी ॥ १ ॥ युतीः स्मृतीर्वाच्यं पुरातनात् तत्त-
न्निबन्धानपि सन्निबन्धान् । श्रीशंकरस्यात्मज एष दाने शीनोन्मदो
विघृणोति हृत्तमम् ॥ २ ॥ परस्मोत्पत्त्यन्तो द्रव्यादो दानम् ।

Endigt in Dvārapuja

531.

26/12 46 Bl., 11 Linien Etwa 1780

Rajābhisekaprayeroga, die Feste bei der Salbung eines Königs Aus dem Nitamayūkha v. = Etwa 1780 Sohn von Bhaṭṭa Śaṅkara Beginnt अथ प्रयोगः । तद ददा पूर्वरात्रि
मृते ऽन्यो ऽभिषिच्यते तदा मादकरपुरोहितं च निजम्भानप्रदाय
तिलसर्पिः सप्ताथ राष्ट्रि ऽयं राजेति तच्च वदन्तोऽथ पूर्वरात्रामना-
दासनान्तरमुपवेश्म मन्त्र्यादिवं नमस्कृत्य दण्डेयान् । राजा च

तान्स्मृत्य कारागृहनिगडवद्धान्मुक्ताभयं दत्त्वा तदासनस्य एव राज्यं कुर्वन्कालं प्रतीचेत् । प्राप्ते चाभिषेककाल आत्मानमभिषिद्येत् । पूर्वस्मिन्नाजनि जीवति कारणान्तरेणान्याभिषेके तु न कालप्रतीक्षान्तो विधिः । कित्वभिषेककाले ऽभिषेक एव ॥

Schliesst: एताद्यान्याथ राजेन्द्र नद्यस्त्वां विविधोदकाः । सर्वपापप्रशमनाः सर्वलोकस्य मातरः । सतोयपूर्णः कलशैरभिषिञ्चन्तु पार्थिव ॥ एतैर्यथोक्तं नृपराज राज्ये दत्ताभिषेकः पृथिवी समग्राम् । ससागरां भुङ्क्ष्व चिरं च जीव धर्मे च ते बुद्धिरतीव चासु ॥

532.

31/11. 220 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1680 von Kīśora, Sohn von Mīra Bhagavanta, unter der Regierung von Rāmasiṅghadeva.

Vratārka, eine ausführliche Darstellung der Indischen Feste, nach den Purāṇen und älteren Sammlern, wie Hemādri. Von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Bhaṭṭa Nilakanṭha (dessen *Mayākhya* er citiert), Enkel von Bhaṭṭa Śaṅkara. Beginnt: दिवाकरपदद्वन्द्वं फलद्वन्द्वप्रदायकम् । वैलाक्यतमसो नाशकर्तृ तत्प्रणमाम्यहम् ॥ Einige Blätter fehlen. Ausführlich behandelt von Eggeling im Katalog des India Office, Num. 1684.

533.

34/15. 200 Bl., 14 Linien. Schrift von 1799.

Vratārka. Foll. 23—50. 184—197 fehlen.

534.

19/11. 7 Bl., 16 Linien. Geschrieben im J. 1687 von Kāmeśvara, einem Sohn von Śukla Śrīvallabha.

Anantavratapūjāpaddhati, ein Leitfaden zur Beobachtung der Anantafier, welche am vierzehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada gehalten wird. Dieses ist ein Auszug aus Śaṅkara's *Vratārka*. Beginnt: अचानन्तव्रतम् । भाद्रशुक्लचतुर्दशामनन्तव्रतम् । व्रतार्कम् । तच्च विमुहूर्तव्यापिन्यां कार्यम् । मुहूर्तमपि चेद्भाद्रे पीर्णमास्यां चतुर्दशी । संपूर्णां तां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमन्त्रम् ॥ तथा । भाद्रपदस्यान्ते चतुर्दशां द्विजोत्तम । पीर्णमास्यां समायोगे व्रतं चानन्तकं चरेदिति स्कान्दभविष्योक्तेः ।

Schliesst: इति भविष्योत्तरे ऽनन्तव्रतपूजापद्धतिः ।

535.

18/11. 11 Bl., 10 bis 12 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rathasaptamī und *Acalāsaptamī*, zwei Auszüge aus Śaṅkara's *Vratārka*. Beide Feierlichkeiten finden am siebenten des Monats Māgha statt. Die *Rathasaptamī* beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं

सा क्रियते छण्ण मनुष्ये रथसप्रभो । चक्रवर्तिवफलदा या विख्याता
त्वया मम ॥ १ ॥ श्रीछण्ण उवाच ॥ आसीत्काम्बोजविषये यशो-
वर्मा नराधिपः । वृद्धे वयसि तस्यासीत्सर्वव्याधियुतः सुतः ॥ २ ॥
Die Acala Saptami beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं स्त्रियः सुरूपाः
स्युः सुभगाः सुप्रजास्तथा । पुण्यं च महत्त्वाच्च सर्वमेतत्फलं यतः ॥ १ ॥
Sieh Hemādri's Vratākhaṇḍa 1, 642 648

536.

22/12 7 Bl., 9 bis 10 Linien Die Schrift datiert etwa von 1790

Samklastacaturthivrata aus dem *Vratārka* von Śaṅkara, und
zwar gleich zu Anfang des Abschnittes von der Feier des vierten
Monatstages Beginnt अथ चतुर्थोत्रतानि । तत्र श्रावणे ऽमुक्त-
चतुर्थी सकष्टचतुर्थी । सा च चन्द्रोदयव्यापिनी याह्या । श्रावणे
वज्रले पक्षे चतुर्थ्या च विधूदये । गणेश पूजयित्वा तु चन्द्राचार्य
प्रदीयत इति कथाया तत्र च पूजाविधानात् ।

Am Schluss heisst es साखित नाहालचन्द्रपरोपकारार्थं ।
पठनार्थं पाठक० । यादवरामेणमिदं पुस्तक ।

537.

16¹/₂/11 11 Bl., 8 Linien Schrift von 1760

Bhūtaśuddhyādhy prānapratisthā, Weihung des Athems Dieser
geht, wie bei anderen wichtigen rituellen Gebräuchen, die
Bhūtaśuddhi voran, ein einleitender Akt, bei welchem die fünf
Elemente des Körpers durch Gebete geläutert werden Beginnt
अपसर्पन्तु ते भूता ०ज्ञया ॥ दशाक्षरेण मन्त्रेण प्राणायामवयं देश-
कालकीर्तनम् ॥ अत्राय ०र्थमशेषपापवयार्थमभीष्टसिद्धफलप्राप्त्यर्थं जपं
करिष्ये । तदङ्गतया विहितं भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठादिकं करिष्ये । दक्षिणे
सरस्वत्यै नमः । शङ्खनिधये नमः । वामभागे । ओ लक्ष्म्यै नमः ।
ओं पद्मनिधये नमः । पृथ्वि त्वयेति मेरुपृष्ठ ऋषिः । सुतलं छन्दः ।
कूर्मो देवता । आसनदाने विनियोगः । पृथ्वि त्वया ०सन । ओं
विश्वशक्त्यै । ओं मायाशक्त्यै । ओं भूर्भुव० । आत्मासनाय नमः ।
अनेन मन्त्रेण पुष्पादिनासनदानम् । ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशो-
णितभोजने । तिष्ठ देवि शिखावन्धे चामुण्डे अपराजिते ॥ इति शिखा-
वन्धनम् । अपक्रामन्तु भू० रमेत् । सर्वभूतनिवारकाय शार्ङ्गाय सशराय
सुदर्शनायास्त्रराजाय ऊ फट् । अनेन मन्त्रेण तालवयं कृत्वा स्वस्थ
परितः सर्वदित्तस्त्रमुद्राप्रदर्शनम् ॥

Prānapratisthā beginnt Fol 6a प्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णु-
महेश्वरा अथयः । अग्न्यजुःसामानि छन्दांसि । प्राणशक्तिर्देवता ।

आं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्रीं कीलकम् । प्राणप्रतिष्ठापने विनियोगः ।
ब्रह्मविष्णुमहेश्वरेभ्य ऋषिभ्यो नमः शिरसि । ऋग्यजुःसामभ्यम्बुन्दोभ्यो
नमो मुखे । प्राणशक्त्यै देवतायै नमो हृदये । आंबीजाय नमो
नाभी । ह्रींशक्त्यै नमो गुह्ये । क्रींकीलाय नमः पादयोः । प्राण-
प्रतिष्ठापनविनियोगाय नमः सर्वाङ्गे । etc. bis Fol. 8b.

Sūṣṭmātrikānyāsa, Karasthāmātrikānyāsa, Antaramātrikānyāsa,
Bahirmātrikānyāsa bis Fol. 11a gehören zur mystischen Verehrung
der Buchstaben

Schliesst: अथ ध्यानम् ॥ वर्णां वर्णाम्बुमालाङ्गी भारती भा(?)-
रलोचनाम् । रक्तसिंहासनां देवी वन्दे ऽहं सिद्धमातृकाम् ॥

538.

15/7. 4 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Bhūtasuddhi, eine kürzere Behandlung des vorangehenden
Gegenstandes Beginnt: स्तोत्रादि पठन् गृहमागच्छेत् । गृहमागत्य
हस्तपादं प्रक्षाल्य देवताद्वारि । द्वां द्वारस्थिते नमः । दं देहल्ले ।
द्वारस्थ दक्षिणोत्तरयोः पार्श्वयोर्धात्रे विधात्रे गङ्गायै यमुनायै पद्म-
निधये शंखनिधये इति संपूज्य वामाङ्गं संकोचयन्नन्तः प्रविश्य वास्तु-
पुरपायं ब्रह्मणे । मृदासने उपविश्य मण्डूकाधाराय । कूर्माय ।
अनन्ताय । पृथिव्यै । आधारशक्त्यै । आधारशक्तिकमलासनाय । पृथि-
व्या मेरुपृष्ठ ऋषिः । सुतलं छन्दः । कूर्मो देवता । आसनोपवेशने
विनियोगः । पृथिव्यै स्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता ।
त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनमिति संपूज्य वामपाद-
पार्श्विघाततालत्रयं छत्वा । अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता दिवि सं-
स्थिताः । ये चात्र विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ इति
मन्त्रेण नाराचमुद्रया भूतान्युत्सार्य सहस्रार ऊं फट् । इति छोटि-
कया दिग्बन्धं विधाय रमिति चक्रमुद्रयाग्निप्राकारं विभाव्य बद्धा-
सनी भूतशुद्धिं कुर्यात् । यथा । पादादिजान्वन्तां पृथ्वीं जले विना-
पयामि । जान्वादिपाद्यान्तं जलं तेजसि वि० etc.

Schliesst: ततो डादिठान्तं न्यसेदिति स्थितिः । चाद्यकारान्तं
न्यसेदिति संहारः । पुनः खट्विस्थितौ गृहस्थेन कार्ये इति संप्रदायः ॥
इति यहिर्मानुका ॥

539.

26/14 92 Bl., 9 Linien Etwa 1780.

Samskārabhāṣkāra, über die sechzehn künstlichen Sakramente,
von Rṣibhūtha, Sohn von Gaṅgādharma, Enkel von Viśvanātha mit
dem Beinamen Śruca. Sonderbar ist, dass in einer Unterschrift

auf Fol. 63 b ein anderer Verfasser angegeben ist nämlich Padma
kara, Sohn von Gopala Enkel von Narayana mit dem Beinamen
Dikṣita Das Werk gehört der Vajasaneyīśakha an und berück-
sichtigt häufig das Gṛihyasūtra von Paraskara Beginnt यो ऽभू-
च्छौचोपनामा बुधमुकुटमणिर्विद्यनाथप्रसिद्धस्तज्जो गङ्गाधराख्य चि-
तिमुरमहित सर्ववेदार्थवेत्ता । तत्पुत्र साधुशील शतपथनिपुणो
याज्ञिकैर्वन्द्यमान पुण्यात्मा सर्वकाले जयति ऋषिबुध शिष्यसघार्चि
ताद्वि ॥ १ ॥ करोति विदुषा प्रीत्य सर्वसंस्कारभास्करम् । सूत्र
हरिहर कर्क चासुदेवी समाहित ॥ २ ॥ आलोक्य सम्यङ्मतिना
सरल सुगम मयम् । यस्यावलोकनेनैव स्फुरन्ति हृदि तत्क्षणात् ॥

Garbhadhana beginnt mit rajodāśanasanti welche auf Fol 63b
endigt Garbhadhana endigt 65b Pumsav na 67b Simanton
nāyana 72a Jātikarman 77b Namakarana 83a Niskramana 84a
Annaprasana 85b Cudakarana 89b Bricht ab im neunten Ab-
schnitt über Upanayana

540.

23/11 8* Bl 9 b s 11 L. n. Geschrieben von Dhundi auf Ge-
leiss von Raganatha etwa um 1700

Soulasamskarapaddhati ul. die sechzehn häuslichen Sakra-
mente Anonym Folia 1 2 10—19 26 27 fehlen Fol 3
beginnt चत्वारश्चापि तिष्ठयुर्विप्रास्तान्वाचयेद्ब्रह्म ॥

Upanavāyidhi 29b Garbhadhanavāyidhi 33b Pumsavanavāyidhi 35b
Simantonnavāyidhi 37b Jātikarmanavāyidhi 39b Prayāśagatā
janakavāyidhi 40a Namakarmanavāyidhi 41b Niskramana 42a Upa-
navāyidhi 43a Sūśrūtsavāyidhi 43b Annaprasana 44b Caulakarma
vāyidhi 47b Upanayana 56a Medhajanadevakoththapanavāyidhi 59b
Upakarmanavāyidhi 65a Rūpūjanavāyidhi 65b Utsarjana 67a
Mihānamnivrata 70l Mahavratā 71a Upanisadvrata 71a
Godanavāyidhi 71b Sīmānttonnavāyidhi 75b Vratavāyidhi 85b
Vivāhahomavāyidhi 88a Grīhapravēśanayāhoma 90a Caturthi
lāraṇa 91b Aśvinī upadānavāyidhi 92b Vācayavāyidhi 92b
Ākavāhāvāyidhi 94a Grīhyagnyor yoganavāyidhi

541.

24/11 17 Bl 12 L. n. Geschrieben im J 1784 von Narayana
Sohn von Jivandeva Enkel von Narahar

Soulasamskara nach den Vorschriften von Apastamba
Nur ein Bruchstück des ganzen ist erhalten (Fol 24—40) welches
die Hochzeitsgebräuche enthält Der Verfasser ist zwar nicht
genannt aber hiess wahrscheinlich Candracudā da es auf Fol 34b
mathyā Pāṇinīyā citiert Es hebt ganze Stellen aus Narayanas
Prayogaratna aus Ausserdem erwähnt er Hemadri Ramandar
Vallabha Beginnt अथ मुख्यब्राह्मविवाहपञ्चमाश्रित्य प्रयोग उच्यते ।

तत्र वरपिवादिगन्धाक्षतयस्त्रयुग्मभूषणताम्बूलपुष्पादि गृहीत्वा कन्या-
दातृगृहं गत्वा कन्यां पूजयेत् । ततः कन्यादाता प्राङ्मुख उपविश्य
दशकालीं स्मृत्वा करिष्यमाणविवाहाद्भूतं धाग्दानमहं करिष्य इति
संकल्प्य गणपतिं कलशं च यथाचारं संपूज्य कन्यापूजयितारं गन्ध-
ताम्बूलादिना पूजयेत् । स च दातारम् ॥

Schliesst: प्रथमे ऽहि गृहप्रवेशाकरणे कालानाह वक्ष्यते । वधू-
प्रवेशः प्रथमे तृतीये शुभप्रदः । पञ्चमके ऽथवास्ते । द्वितीयके वाथ
चतुर्थके वा षष्ठे वियोगामयदुःखदः स्यात् ॥ नियतकाले ऽपि कदाचि-
न्निषेधमाह गर्गः । अतीपाते च संक्रान्ती ग्रहणे वेधृतावपि । अमा-
यादि च विध्यादौ प्राप्तकाले ऽपि नाचरेदिति ॥

542.

26/12. 12 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1720.

Vidhānamālā, eine Sammlung verschiedener Ceremonien,
besonders zur Abwehr von widerwärtigen Ereignissen. Wahr-
scheinlich von Nṛsiṅha Bhaṭṭa. Sieh Catal. India Office Num. 1769.
Die vorliegende Handschrift enthält ein kleines Bruchstück (Fol. 110
—121), nämlich den Schluss von Vināyakapūjavidhi, das Nava-
grahamakhavidhāna, und den Anfang von Kākamaithunadrīṣṭa-
janitavighnaśamanavidhi. Das zweite Stück beginnt: याज्ञवल्क्यः ।
श्रीकामः शान्तिकामो वा [ग्रहयज्ञं समाचरेत् । वृथायुःपुष्टिकामो
वा] तथैवाभिचरन्नपि ॥

Das letzte Stück schliesst: निमित्तेन विना काकमैथुनं यस्तु
पश्यति । प्रकृतिर्विकृतिं याति पणमासाक्षरं भवेत् ॥

543.

25/11. 6 Bl., 13 Linien. Etwa 1680.

Bālarakṣā, die Bewahrung eines Kindes vor dem bösen Ein-
fluss von zwölf weiblichen Dämonen während der ersten zwölf
Tage und zwölf Monate. Dieses geschieht durch geeignete Arzneien
und Anrufung der genannten Teufelinnen. Aus der *Vidhānamālā*
von Nṛsiṅha in einem aus zwölf Kapiteln bestehenden Auszug aus
dem *Skandapurāṇa*. Beginnt: विधानमालायाम् ॥ अथ प्रसङ्गेन
लघुजातकीर्तानि बालरक्षोपयोगीनि द्वादश विधानानि । तान्येव
स्कन्दपुराणे स्कन्दसूर्यसंवादि ॥ सूर्य उवाच ॥ आहारश्च निद्रा च
रुदितं हास्यमेव च । स्वाभाविकमिदं देव कर्म तेषां यदानन ॥ १ ॥
कर्मणस्त्वावश्यकत्वात्कथं पापं प्रजायते । पापं विना कथं व्याधिः
पीडयत्यखिलाञ्छिशून् ॥ २ ॥ तेषां कर्मफलं किं वा मातापित्रोस्तु
कर्मजम् । जन्मनः समयस्याथ तन्माचक्ष्व सुव्रत ॥ ३ ॥ स्कन्द

उवाच ॥ सूर्य येन विपाकेन शिशूनां जायते ऽगदः । तत्सर्वं कथ-
यिष्यामि पृच्छते ते दिवाकर ॥ ४ ॥ लङ्काया रावणो नाम पौल-
स्त्यो राक्षसेश्वरः । स्वसारस्तस्य वीरस्य द्वादशसन्निहामयाः ॥ ५ ॥

Diese zwölf Schwestern erlangen durch grosse Busse von Śiva die Verwilligung sich am Maie junger Kinder zu letzen Sie heissen Vinocani, Mohini, Sumindā, Putinā, Āsurī, Revati, Śakunī, Piśacikā, Paśini, Mahāmārī, Kālha, Bhāumī Sie werden in je einem Kapitel besprochen

Schliesst एवं कृते विधाने तु वास्तवः चेममाप्नुयात् । इत्य-
ते कथितं सूर्य शान्तिरक्षय्यजातकम् ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ येन पापेन
चाक्षानामनुजाना गदो भवेत् । तत्सर्वं पूर्वमेव स्वमुक्तवानसि यमुख ॥

544.

24/14 ■ BH, 12 bis 13 Linien Etwa 1620

Pradosanirṇaya, Bestimmung der Länge der Abendzeit (Pradosa) nach Sonnenuntergang zur Verehrung des Śiva am drei-
zehnten Mondentage Ein Kapitel aus dem Purusarthacintāmaṇi
von Viṣṇu Bhaṭṭa, Sohn von Rāmakṛṣṇa Begiunt अथ प्रदोष-
निर्णयः । हेमाद्रौ विश्वादर्शे । प्रदोषो ऽस्मद्यादूर्ध्वं घटिकाचयमु-
च्यते । गौडयन्त्रे तु दण्डद्वयात्मक एव प्रदोष उक्तः ॥ Das Material
zu diesem Stucke ist aus Hemadri's Parīśeṣakhaṇḍa 2, 112 und aus
dem Kalamadhava p 134 entlehnt Ausserdem wird der Jaya
sūhapṛtapa erwähnt

545.

29/15 24 + 3 BH, 11 bis 14 Linien Geschrieben im J 1867 von
Bhaṭṭa Mulaḥ Abhayaśankara

Asaucanirṇaya, Reinheitsbestimmungen, von Bhaṭṭoji Dikṣita
Beginnt अथास्पर्शस्पर्शनिमित्तस्थानानि । विष्णुस्मृतौ । इन्द्रिये वा
प्रविष्ट स्यादमेधं यदि कर्हिचित् । मुखे ऽस्पर्शगते वापि तस्य स्नानं
विधीयते ॥

Endigt जीवन्मृत्युनिर्णये । सर्वेषामेकजातीनामेकसेत्पुत्रवान्भवेत् ।
सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् ॥ सर्वास्यामेकपत्नीनामेका
चेत्पुत्रिणी भवेत् । सर्वास्तास्तेन पुत्रेण पुत्रिण्यो मनुरब्रवीत् ॥

Ausser ältern Schriftstellern erwähnt er von sich selbst das
Bhaṭṭojidikṣita, ausserdem Smṛitisara, Dharmapṛavṛtti, Dhundhi-
paddhati, und zweimal den Nirṇayasūdhā

Drei Blätter folgen, von denen das erste ein Inhaltsverzeichnis
zu dieser Schrift enthält Die zwei letzten behandeln denselben
Gegenstand

546.

24/10¹/₂. 6 Bl, 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Vaiṣṇavaratnadhāsa im J. 1828.

Sūtakanirṇaya, die durch die Geburt oder den Tod eines Kindes verursachte Unreinheit und Ausnahmen von derselben. Von Bhaṭṭoṇi Daksita. Beginnt: पराशरः (3, 15) ॥ आ चतुर्थोद्भव-वेत्तावः पातः पञ्चमषष्ठयोः । अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्थादिति ॥ तत्र स्त्रावे आद्यमासत्रये मातृस्त्रिरात्रमाशीचम् । उपरि आषष्ठ माससम-संख्यदिनमाशीचम् । चतुर्थे चत्वारि पञ्चमे पञ्च षष्ठे षडित्यर्थः । सपिण्डानां तु स्नानमात्रेण शुद्धिः स्त्रावे पाते तु चिरात्रम् ॥

Schliesst auf Fol 6a: तदुक्तं विशङ्कोक्ता । ताताम्बाचार्यकेभ्यो ऽमलतिलजलदो ब्रह्मचारी तदीयाशीच (Verse 13) इति ॥ प्रक्रान्त-प्रायश्चित्तानामाशीचं नास्ति । पूर्वप्रवृत्तचीलोपनयनादिसंस्कारेषु यज्ञ-देवताप्रतिष्ठारामायुत्सर्गादिष्वप्येवमिति ॥

Auf Fol. 6b finden sich 14 Linien von einer älteren Hand. Sie beginnen: जयन्तीव्रतवन्नित्यं काम्यं चैकादशीव्रतम् ॥ अष्टयोदय-वेधो ऽव वेधः सूर्योदये तथा । उक्ता द्वादशमीवेधौ वैष्णवस्मार्तयोः क्रमात् ॥ Citirt wird der Vaiṣṇavanirṇaya (एकादशी द्वादशी वे-त्युभयं वर्धते यदा । तदा पूर्वदिनं त्वाञ्च स्मर्तिर्याह्यं परं दिनम् ॥).

547.

20¹/₂/11¹/₂. 15 Bl, 12 bis 13 Linien. Geschrieben von Nāhnūrēma im J. 1694.

Tiṭhinirṇaya. Anonym. Foll. 1. 2 fehlen. Fol. 8b beginnt: दमनोत्सवः । त्रयोदशामनङ्गव्रतं । सा पूर्वा । चैत्रशुक्लचतुर्दशी पूर्वा याह्या । मधोः आवणमासस्य या च शुक्लचतुर्दशी । सा रात्रिव्या-पिनी याह्या नान्या शुक्ला कदाचनेति हेमाद्री वीधायनोक्तेः । अथ चैत्रपूर्णिमासामान्यनिर्णयात्परैव । अथ चित्रवस्त्रदानम् । मन्दे वार्के गुरौ वापि वारिवेतेषु चैत्रिका । तत्राश्वमेधजं पुण्यं केन आद्यादि-भिर्भवेत् ॥ अथ सर्वदेवानां दमनपूजोक्ता । इयं मन्वादिरपि सा च पूर्वा । चैत्रकृष्णत्रयोदशा महावाङ्मणीयोगो गौडि प्रसिद्धः । तदुक्तं वाचस्पतिकृतौ शूलपाणौ च स्थान्दे । वाङ्मणेन समायुक्ता मधो कृष्ण-त्रयोदशी । गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्यग्रहणतः समा ॥ शनिवारसमा-युक्ता सा महावाङ्मणी स्मृता । शुभयोगसमायुक्ता शनी शतभिषा यदि । महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुदरेत् ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दशां विशेषः । चैत्रकृष्णचतुर्दशां यः स्नात्वा (lies स्नायात्) शिवसंनिधी । न प्रेतत्वमवाप्नोति गङ्गायां च विशेषतः ॥ इति चैत्रमासः ॥

Die Feiertage in den 12 Monaten werden in aller Kürze behandelt. Der Verfasser hat ein grösseres Werk über dasselbe Thema geschrieben. Auf Fol 13b findet sich die Stelle *asya vistaro bṛhadgānthe*, und auf 14a und 15b *vistaraḥ tatraiva*. Er citirt Stellen aus mehreren Purāṇa. Von Schriftstellern hat er namentlich Hemadri und Madhava (Kalanirnaya) benutzt. Ausserdem erwähnt er Aśvalayana und den Kommentar zu diesem von Narayana Kalpataru Gaṇṭhambudhi Cintamani Jyotirṇibandha Tattva (von Raghunandana), Divodasa Vinayadīpa Nṛṇayamṛta Ratnakōṣa Vacaspati Saṁnyasapaddhati.

Die Unterschrift lautet तिथिनिर्णय समाप्त ॥ देवज्ञगुरुगोवि
न्दपादाश्लोकप्रसादत । पौषशुक्लचयोदश्या नाहूरामोऽलिखतुरी ॥ १ ॥

548.

21/10 97 BH II bis 8 Linien Etwa 1700

Tithirnayasamśepa ein Festkalender für die zwölf Monate des Jahres hauptsächlich gestützt auf Sayana's Kalanirnaya und Hemadri's Caturvargacintamani. Von Bhattoji Dikṣita Sohn von Lakṣmīdhara. Beginnt चैत्रशुक्लप्रतिपदि सवत्सरारम्भ । तच्चोदयिकी तिथिर्याह्या । चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमेऽहनि । शुक्लपक्षे समय तु तदा सूर्योदये सति । इति हेमाद्रौ ब्राह्मोक्ते ॥

Contra endet Fol 8b Varāḥka 14b Jyestha 17a Asāḥka 21a Śravana 26b Bhādrapada 49a, Āṣvina 63a, Kārttika 75b Mārgaśīra 78a Pausa 81b Magha 86b*) Phalguṇa 98a

Ercitirt Atharvavedinam Gṛīhyapaṇiṣṭa 24b Adbhūtasara 24a Anantabhaṭṭa 10b Aparāḥka Acarapradīpa 20b Kalpataru 8a 78a Kāṭhāgṛīhya 47b Kaladarsa 3b 10b 12a etc Kalottaratantra 22a Kaundinya 61a Gayadasambandhi (dīmadvaye cāndrodaye caturdaśyabhave caturdaya n caturthayame snanam) 65b Goṁḍarnava 1b 7a 10a 49b Caturvārtimṛta 40b Candrodīya 48b Sieh Prithvīcāndrodīya Camatharacintamani 21b Damaratantra 8a Tristhalīsetu 8a etc Divodasīya 10a 31a 24b etc Dīpika 7a 9b 22a etc Devaśvamaṇi 48a Varājanavṛtti 46a 60b Nīlādityasampradāyinaḥ 25b Nṛṇayadīpa 49a Nṛṇaya dīpika 37a Nṛṇayamṛta 2b etc Nṛṇinabaprasada 50b Parjanya 23b Sieh Prīyogaparījata Parāṇasamuccaya 27b 28a 83b 96a Prithvīcāndrodīya 4b 8a 8b 12a etc Prīyogaparījata 36b 41b Bhāṅgavarcana dīpika 12b 18b 20b etc Bhūrijaṇmaṇi 52b (Bhūrijaṇmaṇi kaccit sakṣad devapūjanam karyam iti jājalpa) 53b (yat tu Bhūrijaṇmaṇi jājalpa vacnam vīna ratīyapūnya grāhane pramaṇa bhavay jīgaranasya cāgatvat purvavyajny eva grāhyeti tad Bhūrijaṇmano mādapūjasya durbuddhīvilāsitamatram ity upekṣyānyam) Vāndana 70b Vīdīnāratna oṭ Ratnakōṣa 43a (īrat samdhyam

* Vāraṇṣī welche zu Vāṣṭa gehört beginnt 87a und endet 90b

atikrāntaḥ kṛpēidudbhinnatātakah | vijayo nāma kālo 'yam sarvakā-
ryārthasādhakah) Rājamārtanḍa 57 b. Rāmārcanacandrikā 6 b.
18 a. 20 b Rudrayāmala 41 b. 54 a. Lalla 96 b Vācaspatini-
bandha 7 b Gadyaviṣṇu 17 a. Sarvajñanārāyaṇa 66 b. Smṛiti-
candrikā 3 b. 12 b. Smṛitidarpaṇa 39 a. 65 b. Smṛitiratnāvalī 41 a.
Smṛitisamgraha 41 a. 55 b. Smṛityarthasāra 10 a. 41 b Hara-
datta 60 b

Fol 28 ist nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

549.

25/12. 35 Bl., 12 bis 13 Linien. Foll. 1—24 sind etwa 1780 von
Durlabharāma, einem Sohn von Jayānanda, die übrigen etwas später geschrieben.

Tithinirṇayasamkṣepa von Bhaṭṭoji. Reicht bis Fol. 26.
Darauf folgt aus einem ähnlichen Werke: Jayantinirṇaya, Rāmāna-
vaminirṇaya, Ekādasinirṇaya, Kāmyaikādaśinirṇaya, Sivarātri, Ma-
hānavami, Vijayādaśami, Dipotsavanirṇaya.

550.

23/10. 16 Bl., 11 Linien. Etwa 1820.

Karmavipāka, der Erfolg schlechter Thaten, der sich in ver-
schiedenen Krankheiten aussert, und die Gaben, durch welche diese
geheilt werden können. Angeblich aus dem Jñānabhāskara. Beginnt:

अथ उवाच ॥ कथं कार्यं दिवानाथ पुच्छाकाले ऽस्य यो विधिः ।
तत्तत्कर्मविमोक्षाय तत्र निष्कृतिसूचकः ॥ १ ॥ योसूर्य उवाच ॥
आधित्याधिमतो जन्तोर्विरक्तिर्जायते यदा । देवज्ञं स तदा प्राप्य
निजं दुःखं निवेदयेत् ॥ २ ॥ ततस्तं मुनिमाह्वय देवज्ञं मुनिकोवि-
दम् । अद्यया परया सम्यक्पूजं वैद्विविधां ह्येति ॥ ३ ॥ विप्रानन्याद्य
सद्रूपान्तमाह्वय गुणान्वितान् । सुशुभे भूपदेशे तु पूजयेद्विष्टदेवतम् ॥ ४ ॥
पुस्तकस्य ततो ज्ञानभास्करं सम्यगर्चयेत् । भूरिद्रविणदानाद्यैर्विशेष-
विविधां ह्येति ॥ ५ ॥

Unvollständig. Auf Fol 2 werden folgende Quellen angegeben:
कर्मविपाककर्मप्रकाशसूर्यार्णववीरसिंहावलोकनहोरासंहिताज्ञानभास्कर-
सातलायन एतेभ्यो ग्रन्थेभ्यो विचारः कार्यः । Diese Angabe ge-
nügt um zu zeigen, dass diese Schrift mit dem Jñānabhāskara im
losesten Zusammenhang steht. Fol. 5: अथ पाण्डुरोगे ॥ देवगुरु-
ब्राह्मणद्रव्यापहारी पाण्डुरोगवान् । अन्त्यजागमने मर्त्यः पाण्डुरोगी
प्रजायते । रुद्रचान्द्रायणम् । पलरजतपृथ्वीदानम् ॥

551.

24 1/2/10. 11 Bl., 9 bis 14 Linien. Schrift von 1851.

Karmavipāka aus dem Jñānabhāskara. Mehrere Kapitel.
Paginiert 1—15. Foll. 9—12 fehlen. Unbrauchbare Handschrift.

Begunnt श्रीअरुण उवाच ॥ तुभ्य नमो श्रुतिमण्डनाय (०मडलाय HS) सर्वात्मने सकलसाक्षिक(चाक्षिक HS)पौरुषाय । सर्वस्थितिप्रलयकारणाय रक्षास्थिताय सकलस्य शुभाशुभस्य ॥ १ ॥

Karmamocanapujavidhi (कर्मोच्चारं HS) Fol 3a Karmavipake
bhavalakṣaṇa
Fol 7b
sarbhasrava

dosakatbanam nama saptaṁo' dhvaṇāḥ Fol 14b

552.

24/15 167 Bl Linnen verschiedene Etwa 1680

Karmavipakā, Ursachen von Krankheiten und anderen Unglücksfällen welche unter bestimmten Astialverbindungen eintreten, und durch Sünden in einem früheren Dasein bedingt sind Fromme Gaben zur Abwehr derselben Dialog zwischen Surya und Aruna Das Werk ist der zweite Teil des Jñanabhaskara welcher im Katalog des India Office Num 2719 beschreiben ist

Diese Handschrift besteht aus verschiedenen Fragmenten, die ohne Hilfe eines vollständigen Codex nicht geordnet werden können

553.

20/10 8 Bl, 11 Linnen Schr R von 1864

Sadvargaphala, sechs Kapitel über Aktivität angeblich aus dem Jñanabhaskara Begunnt अरुण उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकानां हितकारक । चिह्नज्ञान दयामास वद मे च यथातथम् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ वीनतेय महाभाग शृणु चैकमनानघ । यहैश्विहान्यनेकानि देहिमा वदतो हि ते ॥ २ ॥ जपात्पद्मर्गतो माय वदेस्त्रिहान्यनेकश । तानि सर्वाण्यनेकानि देवज्ञे सप्रकाशयेत् ॥ ३ ॥

Horaphala 15 Verse Dreskanaphala 17 Verse Saptad aphala 16 Verse Nava saphala 15 Verse Dradaśanāphala 13 Verse Trimśadāphala 11 Verse

554.

21/11 43 Bl 8 bis 9 Linnen Ltw. 1730

Karmavipakā aus dem Sarvasarasamgraha Suyarnava Ein Dialog zwischen Surya und Aruna — Erhalten sind 27 (26) Adhyaya und 9 Verse von 28 (27) Auf Fol 3 findet sich die Unterschrift iti Satatapiyoktakarmavipakaparibhasa weil von Vers 15 an eine Reihe von Slokas aus dem ersten Kapitel der Satatapi smṛiti eingeschaltet sind — Paginiert 1—44 aber Fol 39 fehlt — हिरम्वाय नमस्तस्मै विघ्ननाशाय ते नम । प्रवीराय नित्याय पार्वती-नन्दनाय च ॥ १ ॥ अरुण उवाच ॥ कालचक्राधिराजाय सप्ताध्याय [च] ते नम । तमोराशिविनाशाय दुःखनाशाय ते नम ॥ २ ॥

कर्मसाक्षी जगच्चक्षुस्तेजोराशिः सनातनः । स्वप्रभो देवराजस्त्वं तस्मा-
त्पृक्षामि ते प्रभो ॥ ३ ॥ द्वादशात्मन्यहाध्यच दयां कुरु दिवाकर ।
पूर्वकर्म कथं जातं तन्मे ब्रूहि प्रभाकर ॥ ४ ॥ जन्मान्तरकृतं कर्म
कथं जीवसमागमम् । केन कर्मविपाकेन गच्छन्ति कां गतिं पुनः ॥ ५ ॥
एतं मे संशयं स्वामिन् केतुमहंस्थपतः । दीनबन्धो दयासिन्धो सत्य
ब्रूहि सनातन ॥ ६ ॥

Der zweite oder erste Adhyāya beginnt: अरुण उवाच ॥ क-
स्मात्कर्मण आहुर्वै चिह्नानि पूर्वजानि च । ऋषयः शुद्धकर्माणस्तद्वदस्व
पृक्कपृथक् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ पश्चिराज वदियामि यत्ते
मनसि वर्तते । ज्ञानं ज्ञानधर्ममयं साक्षात्सद्यःप्रत्ययकारकम् ॥ २ ॥
प्रकृत्या संमोहितो जीवो नित्यं कर्मणि संस्थितः । सत्त्वात्संजायते
कर्म देवलोकप्रदायकम् ॥ ३ ॥

Adhyāya 7—13 handeln von den Ursachen der Krankheiten
und deren Heilung durch gute Thaten. Adhyāya 15—26. Über
den bösen Einfluss der Zodiakalbilder bei der Geburt und die
Mittel ihn zu verhüten.

555.

32/15. 41 Bl., 9 Linien. Schrift von 1827.

Karmavipāka aus dem *Sūryānava*. In einem Dialog zwischen
Brahman und Nārada. In zwölf Kapiteln. Beginnt: नारायण
ममस्कृत्य नर etc. ॥ १ ॥ निमये निमिपक्षे च ऋषयः शीनकादयः ।
पप्रक्षुः सूतं धर्मज्ञमिदं वचनमब्रुवन् ॥ २ ॥ केन कर्मसुखप्राप्तिर्दुःखं
केन च कर्मणा । पूर्वजन्मकृतं कर्म प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ ३ ॥
श्रीसूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगस्यादौ ब्रह्मलोकं गतो मुनिः । ददर्श
लोकनाथेशं सर्वज्ञं प्रपितामहम् ॥ ४ ॥

Schließt: तत्फलं लभते मर्त्यो विपाकश्रवणे कृते । पुत्रार्थो लभते
पुत्रं धनार्थो लभते धनम् ॥ ५६ ॥ रोगार्तो मुच्यते रोगाद्विपाक-
श्रवणान्ततः । सर्वज्ञास्य विमोक्षितच्छोधितं कथितं मया ॥ ५७ ॥
श्रिये च यशसे नित्यं पुत्रपौत्रादिवर्धनम् ॥ Florence Mss. Num. 128.

Foll. 16—21 (5, 2 bis 6, 33) fehlen.

556.

28/18. 61 Bl., 12 Linien. Etwa 1680.

Mahānarakarmavipāka, die aus schlechten Thaten in einem
früheren Dasein verursachten Krankheiten, deren Sühnung durch
Gebete und Gaben. Verfasst von Viśveśvara Bhaṭṭa, einem Sohn
von Peṭṭibhaṭṭa, aber seinem Gönner Māndhātṛi, einem Sohn von
Mānrapālī, zugeschrieben. Nach Catalogue of the India Office
Num 1763 bestand das Werk aus 40 Kapiteln (Taraṅga). Die

gegenwärtige Handschrift enthält die ersten 22 Taraṅga und einen Teil von 23. Doch fehlen Fol 1 u 7. Die ersten sieben Kapitel enthalten die Einleitung.

8 Kṣiyaroga beginnt 14 b 9 Sularoga 18 a 10 Jvara 22 a 11 Śvāsa 23 b 12 Sopha 26 a 13 Panduroga 27 b 14 Antrapida 29 a 15 Vrana 30 b 16 Vataroga 38 b 17 Pitta 42 a 18 Slesman 42 b 19 Apasmara 43 a 20 Suroroga 45 a 21 Mukharoga 46 a 22 Naṣikaroga 51 a 23 Netraroga 51 b

Die am häufigsten citierten Werke sind karmavipakṣaṅgraha karmavipakṣasamuccaya, karmavipakṣasara und Satatapa's Karma vipaka

557.

82/11 90 Bl. 13 bis 15 Linien Abschrift von etwa 1750

Suragraha Karma ipal a oder vollständiger *Sarasastrasura graha Karma ipal a* Substanz der in einem früheren Leben begangenen schlechten Handlungen und Heilung der durch sie hervorgerufenen Krankheiten durch fromme Gaben und Gelübde. Die Handschrift ist unvollständig, denn es fehlen die ersten sechs Blätter und in der Mitte andere sechs und der Schluss — Fol 15 a Aṣṭakaprayaścittadhikāre Danadhāvananukathanam Fol 43 a Prayascittadhikārah Atha Danaprayasa. Das letzte Blatt ist mit 102 bezeichnet. Sieh Catalogue IO Num 1767

558.

22/17 15 Bl., 14 Linien Etwa 1740

Der Anfang des *Suragraha Karma ipaka* ohne die Vorrede des Verfassers. Beginnt अथीन्द्राति नाशकेत (i e Naciketab) कथयति पृथिव्यादिपञ्चतत्त्वेन शरीरप्रतिबाध तु ॥ अतु काल समासाद्य शुक्रशोणितयोर्द्रवम् । प्रथमे मासि कलिल जायते । Unter schrift इति सारग्राहे कर्मविपाके दैवकल्पनाकरण नाम etc. Im zweiten Kapitel werden die Einteilung des Werkes und dessen Quellen angegeben अथ प्रकरणाधिकारसंख्या । तत्र । अन्ये प्रकरणान्यत्र पञ्चपञ्चाशदेव हि । अधिकारा पञ्चयुक्ताश्च चत्वारिंशत्सन्विता । शतत्रय परिख्याता दानानां शान्तिकर्मणाम् । पञ्चाशद्भिद्विपेतानि अष्टौ चैव शतानि तु । चत्वार्येव सहस्राणि ग्रन्थसंख्या प्रकीर्तिता । एवमङ्गाधिकाराणां ग्रन्थसंख्या प्रकीर्तिता । न सशयो ऽत्र कर्तव्यस्तन्मूलमधिक भवेत् ॥ ४ ॥ अथ सारग्रहणम् । पञ्चततिसमायुक्त विशानेशात् (lies Vyāneshat) शतद्वयम् । आचारदीपात् त्रिशतं सार्धं ज्ञानमण्डलात् । शतमेकं सपञ्चाशदायुर्वेदात्समुद्भूतम् । सहस्रमीलुर्मेमुख्यं समुदायप्रयोजितम् । तथा बालचिकित्सायां सार्धं चैव शतद्वयम् । समुद्भूतं पुराणैश्च सहस्रं शतपञ्चकम् ।

Schließt auf Fol 15 b mit Uptilharvasya Santih

559.

35/19. 18 Bl., 10 Linien. Etwa 1780.

Kṛityasāra, über die taglichen Gebräuche, nach der Sāma-veda-Schule Fragment. Beginnt: स्मृतीः पुराणानि विलोक्य गृह्यं भूपालगोपालनिबन्धनं च । छन्दोगहृत्यानि दिनेन यानि नत्वा हरिं तत्र वदामि सारम् ॥ १ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते संध्यापूर्वकदण्डद्वयात्मके विबुध सुखमानसो धर्मादिकार्यं विचिन्त्य शयनादुत्थाय रात्रिवा-सस्त्यक्त्वा वाससौ परिधाय नेत्रे मुखं च प्रचाल्य द्विराचामेत् ।

Ācamanavidhi beginnt Fol. 3b, Snānavidhi 6b, Sāṃdhyā 12a, Tārpaṇa 14b, Japakartavyatā 18b.

Unter den wenigen citierten Schriften ist nur Smṛitimañjūṣā 3a zu bemerken.

560.

28/10. 28 Bl., 11 Linien. Etwa 1650.

Garbhādhānādyaḥ Saṃskārāḥ, ein Fragment aus einem Werke über Prayoga. Stimmt im ganzen mit dem Prayogaratna überein, ohne identisch zu sein. Blätter २९—५६. Beginnt: वल-वर्धनः ॥ पूर्णाङ्गत्यामिलो नाम क्रोधाग्निराभिचारिके । वश्यार्थं कामदो नाम वनदाहे तु दूषकः ॥ कुचौ तु जाठरो ज्ञेयः क्रव्यादो मृतदा-हने । वह्निनामा लक्षहोमे कीटिहोमे ऊताशनः ॥ समुद्रे वाडवो ह्यग्निः चये संवर्तकस्तथा । प्रह्ला वै गार्हपत्यस्य ईश्वरो दक्षिणस्तथा ॥ विष्णुराहवनीयः स्यादग्निहोत्रे चयो ऽप्ययः । जालीवमग्निनामानि गृह्यकर्म समारभेत् ॥ इति संक्षेपेण परिभाषा ॥

अथ गर्भाधानाद्याः संस्कारा वक्ष्यन्ते । तत्रादौ प्रथमरजोदर्श-नशान्तिरुच्यते ।

Fol. 50b. अथ चन्द्रसूर्योपरागकाले प्रथमरजोदर्शनशान्तिविशेष उच्यते । अथ प्रयोगः । प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम पत्या-द्यङ्गोपरागे प्रथमरजोदर्शनमूचितारिष्टनिरासनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रो-त्यर्थं सयहमर्क्षां शान्तिं करिष्ये ।

Fol. 52a. अथ विद्विन्नस्यावेः पुनःसंधानम् । आचम्य प्राणा-नायम्य देशकालौ संकीर्त्य एतावत्कालगृह्याग्निविकेदजनितप्रत्यवाय-परिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रोत्यर्थममुकप्रायश्चित्तममुकप्रत्याम्नायेन य-थाशक्ति यथाकालं करिष्ये ।

Fol. 54a. अथ गर्भाधानम् । रजोदर्शनात्पोडशाहोरात्राण्यु-क्तमग्रे आदराच्चतुष्कं पर्यादिनिषिद्धदिनानि च वर्जयित्वा मघा-मूलादिव्यतिरिक्ते शुभे कामे दंपत्योश्चन्द्रानुकूल्ये गर्भाधानं कार्यम् ।

Fol. 56b. अथ पुंसवनानवनोमनसोमन्तोन्नयनकर्मणां प्रयोगः ।

561.

99/11 19 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1735 von Josi Manasarama

Yajñopavitandhi, in Gemassheit mit mehreren Grihyasūtra, namentlich dem Paraskaragrihya. Die Schrift umfasst zugleich den Vratibandha, Vedarambha und das Samavartana. Beginnt शुक्ले पक्षे चन्द्रतारानुकूले दिने कुमारस्य पिता मातृपूजापूर्वकमाभ्युदयिकं ग्राह्यं कृत्वा कुमारस्य वपनं कारयित्वा कर्माङ्गत्वेन ब्राह्मणचर्यं भोजयित्वा कुमारं च भोजयित्वा वहिःशालायां पञ्च भूषकाराङ्गत्वा लीकिकाग्निं स्थापयेत् । अग्ने पश्चात्प्राङ्मुख उपविश्य प्राणायामं कृत्वा संकल्पं करोति । अवेहेत्यादि । अमुककुमारस्योपनयनमहं करिष्ये । ततः स्वाचान्तं पुष्पमालादिभिरलङ्कृतं कुमारमग्ने पश्चात्पश्चस्य दक्षिणतोऽवस्थाप्य । प्रत्यङ्मुखमिति रेणु । ब्रह्मचर्यमागामिति ब्रूहीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचर्यमागामिति कुमारो ब्रूयात् । ब्रह्मचार्यसानीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचार्यसानीति कुमारो ब्रूयात् ॥

Die Stelle auf Fol 11 a 8 अथ स्नातस्य नियमान्वक्ष्यामः bis Fol 11 b 10 सर्वेषां मित्रमित्रं व्यवहरेत् gibt fast wörtlich Paraskaragrihya 2, 7 wieder

Schliesst अभिषेकं तिलकं कुर्यात् । दक्षिणां मन्त्रपाठं ॥

562.

21/9 39 Bl 7 Linien Geschrieben von Josi Amalāta in Varanasi im J 1861

Yajñopavitandhi. Die ersten zwei Blätter fehlen. Nach dem Paraskaragrihyasūtra aus welchem viele Stellen und die vedischen Sprüche entlehnt sind. Fol 3 beginnt ऋत्वाग्निं स्थापयेत् । Fol 1 a Yajñopavitaparidhana beginnt यज्ञोपवीतमिति परब्रह्म अपि । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्दः । श्रौतस्मार्तधर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः ॥ Fol 12 a Gavatrāradana कांक्षपात्रे तण्डुलान्मसार्थं सुवर्णशलाकया गायत्रीं लिखेत् ॥ Fol 16 a Brahmarcarina dharmaḥ षट् द्वादशापरिमिता वा । भिक्षया ह्यात्तां भिक्षामाचार्याय निवेदयित्वा गुरुणानुज्ञातो भिक्षां भुञ्जीत । भोजनान्तरं संध्यापर्यन्तं तिष्ठेत् ॥ Vratibandha schliesst Fol 17 b Ibid Vedarambha आचम्य प्राणानायम्य देशकानां स्मृत्याम्य ब्रह्मचारिणो वेदारम्भास्य कर्माहं करिष्ये ॥ Fol 21 b Samavartanaḥ मयोज्ज आचम्य प्राणानायम्य देशकानां स्मृत्याम्य ब्रह्मचारिणो गृह्याद्याश्रमप्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं समावर्तनाय कर्माहं करिष्ये ॥

563.

21/11. 2 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.

Yajñopavitāṇḍyadhāraṇavidhi, die Bereitung einer neuen Opfeischnur, welche mit neun Fäden angefertigt wird. Nach dem Ritual des Yajurveda Beginnt: अथ यजुर्वेदोक्तयज्ञोपवीतसंस्कार-विधिप्रारम्भः ॥ आचमनं प्राणायामं कृत्वा । अथ संकल्पः । मम श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानयोग्यतासिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतमभिमन्त्रणं च करिष्ये । तदङ्गतया यज्ञोपवीतधारणं च करिष्ये । गायत्र्या दशवारं प्रोच्य । ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं etc. इति मन्त्रेण सूचकरणम् ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे etc इति मन्त्रेण विगुणीकृत्य ॥ अम्यकं यज्ञमहे etc. इति मन्त्रेण ग्रन्थिवन्धनम् ॥

Schliesst: अथ जीर्णयज्ञोपवीतविसर्जनमन्त्रः ॥ पवित्रयन्तं यदि जीर्णवन्तं वेदान्तवेद्यं परब्रह्ममाद्यम् । आयुष्यमग्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं जीर्णीपवीतं विद्वजस्तु (?) तेजः ॥ Vgl. Num. 561.

564.

24/11. 3 Bl., 10 Linien. Etwa 1790.

Yajñopavitāsaṃskāra, die Zubereitung der beim Opfer getragenen heiligen Schnur. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतसंस्कारं करिष्ये । मार्जनं करोति । Dieses geschieht durch die Recitation von vedischen Hymnen, welche in drei Abschnitte geteilt sind, nämlich āpo hi śthā mayanbhuvaḥ, yēnā pāvaka cakṣasā, citraṃ devānām nd agād anikaṃ.

Schliesst: आदित्यं दर्शयित्वा दशवारं गायत्री जपेत् । श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये । यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ॥

565.

21/10. 30 Bl., 7 Linien. Etwa 1800.

Upanayanapaddhati, die Einführung eines Knaben beim Lehrer zum Studium des Veda. Die Handschrift hat keinen rechten Anfang. Beginnt: अथ गर्भाष्टमे वा कार्यम् । मनुः । ब्रह्मवचंसकामस्य कार्यं विप्रस्य पञ्चमे ॥ विष्णुः । पष्ठे तु धनकामस्य विद्याकामस्य सप्तमे । अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कान्तिमिद्वतः ॥ वराह-सूचे । उत्तरायणे गते सूर्ये कर्तव्यं ह्युपनायनम् ॥ वराहः । माघादिपञ्चमासेषु मेखनावन्धनं स्मृतम् । ज्येष्ठमासेन ज्येष्ठस्य जन्ममासेन सर्वथा ॥ गर्गः । पितृवोपनयेत्यत्र तदभावे पितुः पिता । तदभावे

पितुर्भाता तदभावे सहोदर । उपायने ऽधिकारी स्वात्पूर्वाभावे पर पर ॥ अधिकारिसिद्धये प्रायश्चित्तमाह वृद्धविष्णु । छद्मत्रय चोप- नेता त्रीन्कृद्भान्वा वटुश्चेत् ॥ आचम्य प्राणानायम्य देशकाली स्मृत्वा । अस्य कुमारस्य द्विजत्वसिद्धयर्थं वेदाध्ययनाधिकारार्थमुपनय- नमह करिष्ये ॥

Yajnopavitaparidhana 4a Gavatripradana 9b Brahmacarino dharmah 14a Vratibandha 15a Vedarambha 17b Yajnopavita vritavisarganta 29a Kesantaprajoga 30b

566.

20/10 7 Bl 11 Linien Etwa 1890

Upakarana, die Vorbereitung zum Lesen des Veda Nach der Taittiriya Schule Beginnt अघोपाकारणम् । आबध्या पीर्य- मास्यामाचार्यं शिष्ये सह कृतप्राणायाम श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्याय- मुपाकरिष्ये । इति सकल्य महानद्यादी विधिवत्स्नात्वा पुण्याहवाचनं गान्दीयाद च कृत्वा नव पवित्राणि प्रजापति सोममपि विद्यान्दे- वान्साहितीर्याङ्गिकीर्वाण्यदीर्घता उपनिषच्चय ब्रह्माण स्वायभुव सद्- सत्यमिति नव अघोषिषीतिनो ऽर्चयन्ति तर्पयन्ति । प्रजापतिं काण्डश्चपि तर्पयामि । सोम काण्डश्चपि तर्पयामि । अग्नि काण्ड- च्चपि तर्पयामि ।

In der Mitte finden sich die vier ersten kapitel von der Taittiriya-samhita, nämlich 1, 1, 1 1—4, und dann Taittiriya brahmana 1, 1, 1, 1—

Schliesst एवमेवोत्तर्गो ऽप्यन्यूनाधिक कार्यं । तत्र श्रीपरमे- श्वरप्रीत्यर्थमध्यायमुक्तस्य इति सकल्ये विज्ञेय । अध्यापनसमये । यो वा अद्यस्य° ॥

567.

20/10 22 Bl 7 bis 8 Linien Etwa 1750

Utsargilarman, die zeitweilige Einstellung des Vedastudiums Blatt 1—6 und der Schluss fehlen Fol 7 beginnt श्रीमद्भगवतो महापुरुषस्य विष्णोराज्ञाप्रवर्तमानस्य । अद्य ब्रह्मणो द्वितीयपरार्धे तदादी श्रीश्वेतवाराहकल्पे मत्तमे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलि- युगे कलिप्रथमचरणे भरतवर्षे भरतखण्डे अमूक्षीये आर्यावर्तान्तर्गत- ब्रह्मार्पणकदेशे विष्णुप्रजापतिचैत्रे श्रीमहानद्या गङ्गायमुनयो पश्चिमे तटे नर्मदाया उत्तरे तटे विक्रमशके वींशवतारे अमुकप्रभवादि- संवत्सरे उत्तरायणदक्षिणायने गते सूर्ये अमुकक्षर्ता महामाह्वन्यप्रद- मासोत्तमे मासे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथी अमुकवासरे अमु-

कनचचे अमुकराशिस्थिते चन्द्रे अमुकराशिस्थिते मूर्धे अमुकराशिस्थिते
देवगुरौ शेषेयु यहेयु यथायथास्थानस्थितेषु सत्सु एवंगुणविशेषणविशि-
ष्टायां पुण्यतिथौ मम कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकसमस्तपापक्ष-
यार्थं त्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रावण्युत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च कन्द-
सामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये । उरुं हीति
तोयमामन्त्र्य etc.

Fol. 19 findet sich das Maṇḍalabrāhmaṇya aus Śatapathabrāhmaṇya
10, 5, 2, 1—23. Fol. 28a. Tarpaṇa.

Schliesst: ओं मोदास्तृप्यन्तेति प्रजापतिर्ह्यपिः । त्रिष्टुप्कन्दः ।
आपो देवताः । देवमनुष्यपितृतर्पणे विनियोगः ॥

568.

23/11. 6 Bl., 11 Linien. Geschrieben in Sihora von Ratneśvara, Sohn
von Pandya Devākara, Enkel von Hari, im J. 1745.

Utsargatarpaṇa, eine Darbringung, wenn das Studium des
Veda beendet ist. Beginnt: तर्पणं ये न कुर्वन्ति ऋषिसंतोषका-
रकाः । ते भवन्ति महाप्रेता मज्जन्ति नरके पुनः ॥ १ ॥ पापकर्मा
दुराचारा ये च विश्वासघातकाः । ते सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां
चैव तर्पणात् ॥ २ ॥ वेदविज्ञावका यान्ति वेदविक्रयिणस्तथा । ते
सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ३ ॥ अग्न्याद्येध्वनध्याये
प्रदोषे च विशेषतः । ते सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ४ ॥
सर्वं उपहारान्गृहीत्वा तीर्थं गच्छेत् । आ गो भद्रादि शान्तिमूर्तं
पठेत् । पश्चाद्विदिमाद्रिप्रयोगोच्चारः । प्रथमसूचोक्तविधिना स्नानं
कर्तव्यम् । तत्र स्नानाद्गतर्पणम् । यथा । ब्रह्मादयो देवास्तृप्यन्तान् ।
देवपत्न्यस्तु । देवसुतान्तु । etc.

Auf Fol. 6b folgt von jüngerer Hand ein *Gāyatrītarpaṇa*,
und dieses beginnt: प्राणाद्यामो ऽथ संकल्प्य ऋषिं कन्दस्तथैव च ।
देवता च पठद्भक्ष्य आवाहनमतः परं ॥ १ ॥ अस्मिन्काले सर्वव्यापि-
सवितृप्रीतये गायत्रीतर्पणमहं करिष्ये ॥

569.

24/15. 7 Bl., 14 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1800.

Nityanaimittika-Kṣauranirṇaya, über das obligatorische und
gelegentliche Rasieren. Bestimmung der Gestirne, unter denen,
und der Zeiten, in welchen es geschehen soll. Beginnt: अथ
नित्यनैमित्तिकचौरनिर्णयः सर्वस्मादुत्तृज्य (lies uddhṛitya) संक्षेपेण
क्रियते ॥ तत्रादौ नित्यविचारः । तस्य शन्यकारवारादौ दोषः ॥

Schliesst मिताचरायाम् । न ब्रह्मचारिणः कुर्युद्दक पतितान्
न च ॥ तथा च मनुः । आदिष्टो नोदक कुर्यात् (5, 88) ब्रह्मचा-
रिजनस्य च ॥

Citiert werden Nirnayasinḍhu (dreimal), Mubūrtamārtanda und
eine unbekannte Ācārya-saṅgī

570.

21/9 4 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1790

Uṇḍakaraṇakesāntau, das Haarschneiden beim einjährigen
Kinde und das Bartscheren beim sechzehnjährigen Knaben. Nach
dem Pāraskaragṛhyasūtra Beginnt अथ चूडाकरणकेशान्ती तन्ने-
षोष्येते । तत्र सावत्सरिकस्य चूडाकरणम् । सवत्सरे व्यतीते चूडाकरण
कर्तव्यमित्यर्थः । तृतीये वा संवत्सरे । अस्यावशिष्टे चूडाकर्म कर्तव्यम् ।

Schliesst केशान्ते संवत्सर ब्रह्मचर्यं द्वादशरात्र षड्रात्र वा वि-
रात्र वा । एते चत्वारो ब्रह्मचर्यविकल्पाः पूर्वपूर्वाभावे ज्ञेयाः । केशान्त
उत्तरकालमेव । अवपनं यावज्जीव शास्त्रीयवपनव्यतिरेकेण ॥

571.

22 1/2/9 1/2 33 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Viśvaparakāśapaddhati, eine Encyclopädie von rituellen Ge-
bräuchen, von Viśvaṇātha, Sohn von Puruṣottama. Ein Fragment,
paginiert 270—302. Dieses enthält 1) die Subnung von Fieber
und anderen Krankheiten, wenn sie unter bestimmten Gestirnen
auftreten. Fol. 270—295 a. 2) Viśtuprakarana, das Bauen eines
Hauses. Unvollendet. Fol. 270 a, 3 schliesst das Kapitel Duḥsvapna
prāśaśitta. Darauf folgt अथान्धिन्यादिनक्षत्रेषु ज्वरादिहृतरोगो-
त्पत्तिशान्तिः ॥ अन्धिन्यादिषु नक्षत्रेषु रोगोत्पत्तिर्यदा भवेत् । चरणे
चरणे चैव दिनसंख्या हि कथ्यते ॥ आर्द्रादिकमृगान्ते च रेखाचित-
यवेधके । रवीन्दुनाम नक्षत्रमेकरेखा भवेद्यदि । तस्य कालं विना-
नीयादित्युक्तं ब्रह्मयामले ॥ भरण्यार्द्रापिमूलेषु द्विरेखा पितृसार्पमे ।
सर्पदष्टो न जीवेत्त गङ्गाद्रक्षितो ऽपि सन् ॥

Das Vāstuprakarana beginnt गृहस्थस्य क्रियाः सर्वा न सिध्यन्ति
गृहं विना । यतस्तस्मान्नृहाराभ्रमवेशसमयो ब्रुवे ॥ १ ॥ Sieh Lalmitra's
Notices Num. 4116. Der Verfasser citirt ausser anderen be-
kannten Werken und Schriftstellern das Kūrmayamaṇi Fol. 295 b,
und den Astronomen Brahma-ambhu Fol. 297 b. Auch gibt er
lange Stellen aus dem Viśvadharmam.

572.

29/19 13 Bl. 9 bis 11 Linien Etwa 1700

Caulopāṇayana, das Haarschneiden bei einem Knaben, und
die Einführung beim Lehrer. Ein Stück aus der Viśvaparakāśa

paddhati, welche von Viśvanātha im Jahre 1544 verfaßt wurde.
Beginnt: भद्रंकरणेति तं नमामि गजाननमित्यन्तं पठित्वा प्राणाना-
यम्य । विष्णुः ३ इत्यादितिथिश्रवणान्ते अस्य कुमारस्य गार्भिकवैजि-
कैनोनिर्हरणार्थं चौलोपनयास्ये कर्मणी कर्तुं कर्मणः पुण्याहवाचनमहं
करिष्ये । तदादौ गणेशवरूपपूजनं च करिष्ये । गणानां त्वेति गणे-
शम् । इमं मे वरुणेति वरुणम् ॥ ब्राह्मणान्प्रार्थयेत् । ओं कर्मणः
पुण्याह भवन्तो ब्रुवन्तु । पुण्याहं कर्मणो ऽस्तु ॥ ३ ॥

Fol 3b. अथोपनयनम् ॥ आचार्यः स्वशरीरशुद्ध्यर्थं छद्मचय-
प्रत्याम्नायं दत्त्वा । कुमारस्य शुद्ध्यर्थं वस्त्रैः संनिधौ छद्मचयं कार-
यित्वा । गायत्रीसहस्रं कृत्वा । पुनः छद्मचयं कृत्वा । कर्मणः पुण्याहं
वाचयित्वा । आभ्युदयिकं विधाय । छतशीचं कौपीनाक्षत्रं कुमारमग्नेः
पश्चादुपवेशेनं कुमारं वेदपूर्वकसकलविद्याग्रहणयोग्यतासिद्ध्यर्थमुपनेये ।
इति संकल्प्य । ततः कुमारस्य चिसूचं प्रक्षिप्य आचम्य । कुमारस्यायु-
ष्याभिवृद्ध्यर्थमिडां वाचयिष्ये ॥

Fol. 11a. अथ चतुर्थे ऽहनि पालाशं कर्म कुर्वन्म्यामात्माचीमु-
दीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य गृहे वा पालाशशाखां प्रतिष्ठाप्य पलाश-
स्याधस्तात्स्थण्डिलं कृत्वा तथोपनयनायिं प्रतिष्ठाप्य कर्मणः पुण्याहं
वाचयित्वाभ्युदयिकं विधाय गणेशवरुणौ संपूज्य प्राणानायम्य तिष्ठ्यु-
ल्लेखनान्ते ऽस्य कुमारस्य मेधाजननार्थं मेधाजननार्थं पालाशं कर्म
करिष्य इति संकल्प्य etc.

Schliesst: तथा च । मेखलाजिनदण्डांश्च पालाशाये तु निचि-
पेत् । वाससी ब्रह्मणे दत्त्वा बहुरन्यानि धारयेदिति ॥ ब्राह्मणाभ्यो-
जयित्वाशिषो वाचयित्वा ब्रह्मणे पयस्विनीं गां दद्यात् ॥ इति मेधा-
जननचतुर्थीहोमविधिः ॥

578.

23/9. 27 Bl., 6 Linien. Etwa 1820.

Vivāhapaddhati, eine Darstellung der Hochzeitsgebräuche
nach dem Ritus der Vājasaneyins, von Rāmadatta, Sohn von
Gaṇeśa, Enkel von Rudradeva. Die Einleitung mit der Angabe
des Verfassers und seiner Vorfahren fehlt. Die Handschrift ent-
hält eine etwas verschiedene Recension von der in der Ausgabe
von Bombay (Nirṇaya-Sāgar Press 1886. 8°) gegebenen. Beginnt
(Ausz. von Bombay p. 19): अथ विवाहः ॥ तत्रादौ कन्याहस्तेन
पोडशहस्तमण्डपं [विधाय] तद्दक्षिणदिशि पश्चिमां दिशमाश्रित्य मण्ड-
पसंलग्नमुत्तराभिमुखं कौतुकागारं मण्डपाद्वहिरैशान्यां जामातृचतुर्हस्त-

[परिमिता] सिकतादिपरिष्कृता तुपकेशशर्करादिशून्यवेणुनिर्मिता वेदी च कारयेत् ॥

Schliesst · अथ वेदितो मण्डपमागत्य दूर्वाक्षतादियहणम् । ततस्त्रिराचमचारालवणाशिनावध.शायिनी निवृत्तमैथुनी भवतः । ततश्चतुर्थ्यामपररात्रे चतुर्थीकर्म ॥

574.

22/10 9 Bl 8 Linien Etwa 1700

Vivahakarman, Hochzeitsceremonien Beginnt अथातो गृह्य-
स्थालीपाकाना कर्म । दर्भैः परिसमुह्य । गोमयेनोपलिप्य । सुवेणो-
क्षिप्य । अनामिकयाङ्गुष्ठेनोद्धृत्य । उदकेनाभुष्य । अपिसुपसमाधाय ।
दक्षिणतो ब्रह्मासनम् । उत्तरतः प्रणीतासनम् । तत्र ब्रह्मोपवेशनम् ।
यावत्कर्म समाप्यते तावत्त्वं ब्रह्मा भव । ब्रह्मानुज्ञात. प्रणीताप्रणय-
नम् । ईशानादियूर्वाचैर्दर्भैरेकमुध्या परिस्तरणम् । पावासादनम् ।
पवित्रहृद्देनानि ॥

Schliesst वरस्य मन्त्रपाठः । ध्रुवावेक्षणमन्त्रः । अथ स्त्रिया
मन्त्रपाठः । सा यदि न पश्येत्पश्यामीतिव ब्रूयात् । त्रिराचमचारल-
वणाशिनी स्थाताम् । अधः शयीयाताम् । etc

575.

20/10 18 Bl 8 Linien Etwa 1680

Vivahapadilhati Nach dem Yajurveda Unvollendet Be-
ginnt करे मदनफलयुत डोरक बध्नीयात् । वरपिता स्वगृहे मातृ-
कापूजनं नान्दीत्याद्य च कृत्वा ग्रहयज्ञ च कुर्यात् । वरस्य करे मद-
नफलयुतं डोरक बध्नीयात् । कन्यादाक्षोरूपोपणं यावत्कन्यादानं
क्रियते । अथ मधुपर्कसामयी कुर्यात् । प्रथम कन्यादातुर्यजमानस्यो-
त्तराभिमुखोपवेशनार्थमासनं स्थापयेत् । यजमानस्य दक्षिणभागे उत्त-
राभिमुखोपवेशनार्थं पट्या आसनं स्थापयेत् । पूर्वाभिमुखोपवेशनार्थं
वरस्यासनं तदभिमुखोपवेशनार्थं कन्याया आसनं स्थापयेत् ॥

Schliesst अथ चरस्थालीपाकहोम. । प्रजापतये स्वाहा । इदं
प्रजापतये । एतासामाहुतीनां सप्तवमुदकपात्रे निक्षिपेत् । ततश्चरोः
स्विष्टकृत् । अपये स्विष्टकृते स्वाहा ॥

576.

24/10 4 Bl 11 bis 12 Linien Etwa Anf des 17 Jahrh

Vivahaprakaraṇa, ein Bruchstück in 64 Versen aus der
Laghukārikā von Karkā, welche hier seinem Vater Viṇṇa-arman

zugeteilt wird. Beginnt: अथ लघुकारिका लिख्यते ॥ पतन्ति छमि-
कीटाद्या भ्रमन्ति वसुधातले । तेषामुद्धरणार्थाय दर्भैः परिसमूह-
नम् ॥ १ ॥ पुरा त्विन्द्रस्य वज्रेण हतो वृत्रो महासुरः । मेदःकी-
लालसाक्षिन्ना (lies संक्षन्ना videlicet पृथिवी) तस्मार्थमुपलिप्यते ॥ २ ॥
गणशान्तिविवाहे च वृषोत्सर्गत्रैरपि । कुर्याद्विदलदर्भैश्च विधिपरि-
समूहनम् ॥ ३ ॥ ग्रहीतव्यास्त्रयो दर्भाः कनिष्ठाङ्गुलिमध्यतः । दक्षिणे
चोत्तरे कुर्याद्विधिपरिसमूहनम् ॥ ४ ॥

Schliesst: अहत् यत्ननिर्मुक्तं वस्त्रं प्रोक्तं स्वयंभुवा । माङ्गल्येपु
च तच्छस्त्रं तावत्कालं न सर्वदा ॥ ६४ ॥

577.

22/10. 8 Bl., 9 bis 13 Linien Etwa 1780

Dānaprayoga, über wohlthätige Gaben. Auszüge aus einem
Werk über Schenkungen. Folia 1. 2. 8 fehlen.

Fol. 3a beginnt: इयर्थं अमुकपर्वणि रथदानमहं करिष्ये । अथ
चन्दनादिपूजनम् ।

Fol. 3a Goh pūjanam. Beginnt: पृथिव्ये नमः ॥ १ ॥ पार्थिव्ये ।
ब्रह्मणे नमः ॥ २ ॥ शिरसि । स्कन्दाय नमः ॥ ३ ॥

Fol. 4a. Ubhayatomukhīdāna. 4 b. Dānadevatāḥ. 5 a. Dāna-
prayoga. 5 a. Ubhayadharmāḥ. Vergleiche Hemādri Dānadharma
p. 99. Fol. 6a Dānapratigrahasvikāra. 6b. Mahīṣīdāna etc. 9 b. Holi-
kāpūjana.

Das erste mit 2 bezeichnete Blatt gehört nicht hierher. Be-
ginnt: पूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं
विष्णोः पद्मोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । इदमथ चन्दनं समर्पयामि ॥

578.

26/12. 7 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1680.

Dānavidhi, über fromme Schenkungen. Auszug aus einem
grösseren Werk. Unvollendet. Beginnt: अथ दानविधिलिख्यते ॥
तिलदानविधिः । सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं स्मृतम् । अथयं
सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते ॥ तिलाः पवित्रमतुलं प्रवदन्ति म-
हर्षयः । प्रदाने यत्फलं तेषां तन्ने ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥
सर्वेषामेष दानानां तिलदानं परं मतम् । सर्वपापहरं तच्च पवित्रं
सर्ग्यमेष च ॥

Tiladānavidhi Fol. 2b. Tilamṣigadānavidhi, Tilapātradānavidhi
3a. Pātradāna 4a. Uḍakadāna 5a. Dharmaghaṭadāna, Aśvattha-
secana 5b. Galantikādāna 6a. Prapādāna 7b. Die meisten Citate
sind aus dem Dānakhaṇḍa entnommen, ohne identisch zu sein.

579.

28/10. 6 Bl., 10 Linien. Gute Schrift von 1728

Dānasāgara, über fromme Gaben an die Brahmanen Erhalten sind Foll 3—8 Diese Blätter scheinen ein Bruchstück eines grosseren Werkes zu sein Beginnt: यः प्रेतस्य स्वर्गकामः इमां सोपकरणविलचनां श्रय्यां विष्णुदेवताकां अमुकगोवाय अमुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति कुशचयतिलजलेर्ब्राह्मणस्य दक्षिणहस्ते दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनम् ॥

Von pag 1b bis 7a werden 16 Geschenke behandelt भूदीपात्तं जलं वस्त्रं ताम्बूल फलमुत्तमम् । गन्धं कर्त्रं पादुकां च आसनं पुष्पमेव च । व्यजनं रजतं हेम श्रय्या शृङ्गी (= धेनु) च पौडश ॥

Pag 5a अथ सोपकरणवत्सतरीसहितकपिलादानम् ।

Schliesst. ततः काञ्चनदक्षिणां दत्त्वा कामसूतिं पठेत् । ततः शतावधिभोज्यदाने महाभारतोक्तफलमिति ॥ इति दानसागरः समाप्तः ॥ ततः कृताङ्गलिर्भूत्वा कृत्वातद्दानकर्माङ्घ्रिद्रुमस्तु । अस्मिन्कर्मणि यद्विगुण्यं जातं तद्दोषोपशमनाय श्रीविष्णुस्मरणमहं करिष्ये ॥ इति दानसागरः समाप्तः ॥

Die Rander führen über दानसाग den Titel सपिंडि.

580.

24/11. 6 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1770

Godānaprayoga, über Schenkung von Kühen, und die dabei anzuwendenden Gebete. Beginnt अथातिदानानि दानकमलाकरे हेमाद्रौ भविष्ये ॥ श्रीणाञ्जरतिदानानि गावः पृथ्वी सरस्वती । नरकादुद्धरत्येता अपवापनदोहनिः ॥ तच्च गोदान हेमाद्रौ विष्णुः ॥ गोप्रदानेन स्वर्गमाप्नोति दशधेनुप्रदो गोलोकं शतसहस्रदश ब्रह्मलोकम् ॥ अङ्गिराः । गौरैकस्त्रिंशदातव्या श्रीविद्यस्यामिहोविणः । सा हि तारयते पूर्वान्सदा सप्त च सप्त च ॥ गुणफलमेतत् ॥ हारीतः । चङ्गधीरां च यो गां वै ब्राह्मणाद्योपपादयेत् । उत्तारयेत्स आत्मानं सप्त सप्त कुलानि च ॥ जाबालः । होमार्थमपिहोचस्य यो गां दद्यादयाचिताम् । त्रिविंशत्पूर्णा पृथिवी तेन दत्ता न संशयः ॥

Der prayoga beginnt Fol 3b, 11 मुखे काले कुशतिलयवजलहस्तो देशकालौ श्रुत्वा आत्मना सहैकविंशतिपुरुषतारणार्थं चतुर्दशकुलोत्तारणार्थं स्वर्गप्राप्त्यर्थं वा त्रिविंशत्पूर्णपृथिवीदानफलसमफलप्राप्त्यर्थं वा यथाशक्ति गोदानमहं करिष्ये । इति संकल्प्य पात्रं वृत्वा संपूज्य गां पूजयेत् । शृङ्गमूलयोर्ब्रह्मविष्णुभ्यां नमः । etc

Schliesst. ब्राह्मणाथैव गावश्च कुलमेकं द्विधाकृतम् । एकत्र मन्त्रा-
स्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति ॥ ततो भूयसी दत्त्वा कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ।

581.

25/11. 4 Bl., 9 Linien. Geschrieben im J. 1739 in Sinhapura von
Ratne-vara, einem Sohne von Pandya Devākara.

Godānoprayoga, die bei der Schenkung von Kühen üblichen
Gebrauche. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य विष्णुं स्मृत्वा देशकालौ
संकीर्त्य मम श्रीमहाविष्णोः प्रीतये अमुककामनासिद्धये वा अमुक-
दानमहं करिष्ये । इति संकल्प्य दानविधिना दानं कुर्यात् । तत्र
प्रयोगः । इह भुवनकोशे भूलोकं जम्बूद्वीपे भारतखण्डे आर्यावर्तान्तर्ग-
तब्रह्मावर्तकदेशे विष्णुक्षेत्रे सकलजगत्सष्टः परार्धद्वयजीविनो ब्रह्मणो
द्वितीये परार्धे प्रथमपञ्चाशदतीते द्वितीयपञ्चाशदादिमे वर्षे प्रथम-
मासे प्रथमे पक्षे प्रथमे ऽहनि द्वितीये त्रयोतये मुहूर्ते श्वेतवरा-
हकल्पे सप्तमे वर्षे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे तत्प्रथम-
चरणे श्रीविष्णोर्बुद्धाख्ये नवमावतारे एतावति कल्पी गते सति अमु-
कनामसंवत्सरे अमुकायने अमुकच्छतो मासे पक्षे तिथौ वासरे च
यथावर्तमाननक्षत्रयोगकरणमुहूर्तसमवाये एवंगुणविशिष्टे पुण्ये देशे
काले च मम सकलपापक्षयार्थं [विधि]पूर्वकं महाविष्णोः प्रीतये ऽमु-
ककामनासिद्धये वा एतत्कर्माहं करिष्ये । इदं दानं वाहं करिष्ये ।
इति साधारणप्रयोगः ॥ अथ साधारणो गोदानविधिः । मत्स्यपुराणे ।
दशसौवर्णिके नृद्धे खुराः पञ्चपलान्विताः । पञ्चाशत्पलिकं ताम्रं कांस्यं
वापि तथैव च ॥ १ ॥

Schliesst: यथा कथंचिद्दत्त्वा गां धेनुं वाधेनुमेव वा । अरो-
गामपरिक्रिष्टा दत्त्वा स्वर्गे महीयते ॥

582.

22/8. 6 Bl., 8 Linien. Schrift von 1803.

Godānaprayoga, angeblich aus dem Skandapurāṇa. Beginnt:
अथ गोदानप्रयोगो लिख्यते ॥ आचमनं विष्णुस्मरणम् । ततो हस्ते
कुशतिनयवजलान्यादाय । अबेत्यादि° श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्त्यर्थं
गोदानमहं करिष्ये । ततो ब्राह्मणवरणम् । अद्यास्मिन्गोदानकर्मणि
छताकृतावेक्षणप्रद्वयकर्म कर्तुमेभिः पुण्याचतफलताम्बूरीरासनहस्तमुद्राकर्ण-
मुद्रा वाहंश्च (wahrscheinlich fehlt hier etwas) सवासोभिर्वा तत्प्र-
त्याग्रायद्रव्येण अमुकगोत्रममुकप्रवरं शास्त्राध्यायिमममुकशर्माणं ब्राह्मणं
गोदानप्रतिग्राहित्वेन स्वामहं वृणे । वृतो ऽस्मीति ब्रूयात् । वृतेनेति
पठेत् ॥

Schlie ßt ततः सद्यमाचमनम् । जलकुशतिलयवानादाय ॥
अवेत्यादि° श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्तये विष्णुप्रीत्यर्थं वा इमां गा
चन्द्रदेवत्यां सद्यसा सुवर्णशृङ्गी रौप्यशुरा ताम्रपृष्ठा कास्यदोहां रत्न-
पुष्पा मुक्ताभरणभूषिता शुभवस्त्रादिता गन्धपुष्पाद्यलहता अमुकगो-
त्राय अमुकप्रवराय अमुकवेदान्त[विदे] दद्यात् (lies ददामि) ॥ यस्य
स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञक्रियादिषु । न्यूनं सपूर्णतां याति सद्यो
बन्धे तमच्युतम् ॥

583.

22/11 13 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1700

Dasadhenuudānauḍhi die Schenkung von zehn Substituten für
milchende Kühe Aus Hemadris Dīrghaṅga p 396 B beginnt
तदुक्तं मत्स्यपुराणे । यास्तु पापविनाशिन्य पद्यान्ते दश धेनव । तासां
स्वरूपं वक्ष्यामि नामानि च नराधिप ॥ प्रथमा गुडधेनु स्याद्भुत-
धेनुस्तथापरा । तिलधेनुस्तृतीया च चतुर्थी जलसञ्जिता ॥ चौरधेनुश्च
विख्याता मधुधेनुस्तथापरा । सप्तमी शर्कराधेनुर्दधिधेनुरष्टमी ॥
रसधेनुश्च नवमी दशमी स्यात्स्वरूपतः । किं रूपं केन मन्त्रेण दात-
व्यास्तदिहोच्यताम् ॥ ४ ॥

Schlie ßt mit *Lavanadhenuudhi* Auf 10¹ 12b folgt noch
aus demselben Werk p 140 *Suvarṇadhenuudhi*

584.

23 10 3 Bl 10 bis 12 Linien Geschrieben von Vāsudevara im
J 1081

Vasturanudānamahatmya, die Schenkung einer (schwarzen
oder hellroten) Kuh, um nach dem Hinscheiden einen leichten
Übergang über den Höllenfluss *Vastaraṇi**) für sich zu sichern
Dieses geschieht bei einem dem Viṣṇu geweihten Totenopfer
Beginnt अथ वितरणीदानमाहात्म्यम् ॥ प्रथमं स्नानम् । नित्यकर्म ।
विष्णुपूजनम् । विष्णुवश्चादम् । भगवन्विष्णो एतत्ते पादम् । इदं
पादावनेजनम् । एतद्वो ऽर्घम् । इदं पादप्रक्षालनम् । इदमत्र चन्दनं
पुष्पम् । Weiterhin heisst es : समानुरकान्निमित्तं विष्णुवश्चाद्व्रत-
विधेः सर्वं परिपूर्णं(ता)मस्तु । आचमनं प्राणायामम् (नम्र्तिच कुर्याम्) ।
प्रथमं षड्दण्डप्रायश्चित्तं कुर्यात् । वितरण्यादिना दानसंकल्पः । प्रथमं
प्राणायामां पादप्रक्षालनम् ॥ अथ प्रायश्चामनम् ॥ या लक्ष्मी सर्व-
भूतानां या च देवि (°) व्यवस्थिता । धेनुरूपेण सा देवी मम पापं
व्यपोहतु ॥ १ ॥ २ ॥ Vers 3 4 fehlen यमद्वारे महाघोरे दृष्ट्वा

*) Auch He von den Brahmanen verehrte Kuh wird *Vastara* genannt.

वैतरणी नदोम् । तर्तुकामो ददाम्येतां तुभ्यं वैतरणी नमः ॥ ५ ॥

Sieh Hemādri Dānakhaṇḍa p. 473.

Schliesst · अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पाद-
चाणं कमण्डलुः । इत्थं यष्टिस्तिलाः स्वर्णं रूप्यं दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥
दीपताम्रलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि
संप्रोक्तानि महर्षिभिः ॥ २ ॥

585.

15/8. 16 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1810

Prāyaścitta, Busse für begangene Ubelthaten. Ceremonien
für diesen Zweck. und Gaben an die Priester, um deren Ablass
zu erhalten. Unvollendet. Beginnt: अथ प्रायश्चित्तं लिख्यते ॥
कृतस्नानः शुद्धे वाससी परिधाय वदशिखः कृततिलकः कुशोपग्रहः
पूर्वाभिमुख उपविष्टाचम्य प्राणायामं कृत्वा । अथेत्यादि देशकालमु-
च्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्त-
महं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णोः पञ्चोपचारैः पूजनमहं
करिष्ये । इदमत्र चन्दनं समर्पयामि । पुष्पं स० । धूपं स० । दीपं
स० । निवेद्यं स० । फलं स० । ताम्बूलं स० । दक्षिणां स० । विष्णोः
पूजनविधेः परिपूर्णतास्तु । ततः क्लिप्तवासाः पापेदं प्रदक्षिणीकृत्य
हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्त्रिः किं ते कार्यं मिथ्या
मा वादीः सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्ठे गोवृषयोः प्रत्येकं प्रत्याम्नाय-
त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्थं वा निधाय । मम जन्मप्रभृ-
त्यदिनं यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसि-
कसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपात-
कसंकरीकरणमणिनीकरणजातिर्भक्षकरणप्रकीर्णपातकानां निरासार्थं-
मनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तः ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे
धर्मविवेकारो गोप्तरः सकला द्विजाः । मम देहस्य संशुद्धिं कुर्वन्तु
द्विजसत्तमाः ॥ मया कृतं महाघोरं शान्तमज्ञातं किल्बिषम् । प्रसादं
क्रियतां (wahrscheinlich प्रसादः) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol. 16a: मन्थमाख्यादिपूजां यथाशक्ति विधाय
मम जन्मप्रभृति मरणान्तं नानाविधपापप्रश्मनार्थं ॥

586.

28¹/₂/9. 13 Bl., 11 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Prāyaścittenduśkharasārasaṅgraha, eine kürzere Fassung
seines *Prāyaścittenduśkhara* (Notices von Lālmitra, Num 1735),
von Nāzōji, Sohn von Śiva Bhaṭṭa. Fragment. Fol. 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt. Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचितमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणाद्यैवेति न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढो ऽयं शब्द इति तत्त्वम् । संकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव तत्त्वम् । अत एव क्रत्वङ्गश्लेषप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken. Das vollständige Werk ist im Catalogue Indin Office Num 1727 beschrieben.

587.

21/11 30 Bl., 7 bis 9 Linien Etwa 1790

El ādaśāha rītya, ein elftägiges Todtenopfer. Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । अद्येत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वोत्तारणार्थमसन्नतिविनाशनार्थं सन्नतिस्वर्गलोकफलप्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रारम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदि न यावज्जाताज्ञातकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसासर्गिकसृष्टासृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसकरीकरणमलिनीकरणपात्रीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासेन मरणकाले शुद्ध्यर्थं ओपरमेष्ठ्यरपीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist ziemlich späten Ursprungs, die Handschrift schlecht.

588.

19/10 6 Bl., 6 Linien Etwa 1604

Ekoddishāśrūddhapaddhati, Todtenfeier für einen einzelnen Verstorbenen. Beginnt मात्र विश्वे देवाः । एक ब्राह्मणम् । वाचं कृत्वा । अपसव्यम् । पिबेच्चण्डिका गोत्रं अमुकशर्मन् एतत्ते पादम् । सव्यम् । आचमनं प्राणायामः ॥

Schliesst एकोद्दिष्टयावपरिपूर्णताम् । यस्य स्मृत्यादि समापयेत् ॥

589.

19 9 3 Bl. 12 Linien Etwa 1780

Ekoddishāśrūddha. Beginnt एकोद्दिष्टयावम् । तत्र पूर्वदिने छतनियम आहदिने प्रातर्वस्त्रयुगेन छतस्नानं पञ्चगव्योपलेपनज्वलदङ्गारभक्षणगीरमृत्तिकाह्लादनैः आहभूमिसंस्कारं कृत्वा यस्त्रादिना वेष्टयित्वा तिलानये सर्पपानवकीर्यं पित्रासनस्यानाद्यामभागे आहदेवचमून्त्यासाद्य छतस्यानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लद्विवासाः पादौ प्रक्षाल्याचम्य आहदेशमागच्छेत् । तत्र स्वर्गं पाकं कुर्यात् ।

Schliesst: हस्तौ पादौ ततः प्रचाख्याचम्य आहसंपूर्णताकामं विष्णुं स्मरेत् । ओं प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रत्यवेत्वाध्वरेषु च । न्यूनं संपूर्णतामेति विष्णोश्च स्मरणादपि ॥ ततो गोयासो ऽतीतभागः काकयासः श्वानयासः संकल्पेन । ततः [स्वयं] भुञ्जीत ॥

590.

21/10. 4 Bl., 8 Linien. Schrift von 1853.

Kriyāpaddhati, die Gebräuche bei der Fortschaffung der Leiche zum Scheiterhaufen. Beginnt: अथ षट् पिण्डाः । मृतस्थाने शवनाम्ना पिण्डदानम् । ततः कर्ताचम्य प्राणानायम्य । कुशोपग्रहो वज्रशिखो मृतस्य दक्षिणपार्श्वे दक्षिणाभिमुख उपविश्य संकल्प्य । अवेत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोचामुकमृतदाहार्यमुत्कान्थादिषष्टपिण्डदानमहं करिष्ये । अग्नेजनम् । अमुकगोचस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तं पिण्डस्थाने ऽग्नेजनम् । दक्षिणाग्ने कुशास्तरणम् । पिण्डदानम् । अमुकगोचस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तमेव पिण्डो महत्तत्त्ववोपतिष्ठताम् ॥

591.

28/10. 11 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben im J. 1667 von Rkula Śivarama für Rkula Raghupati.

Tripiṇḍīśraddhaprayoga, über Todtenopfer mit drei Opferknochen, nämlich aus Gerste, Reis, Sesam bereitet. Beginnt: अथ त्रिपिण्डीश्राद्धप्रयोगः ॥ तत्रादौ कर्ता तीर्थे गत्वा माध्याह्निकं स्नानादिकं विधाय शुचिः सन् । पूर्वमेव प्रकल्पितेन गोमयेनोपलिप्य स्थाने कृतकुशोपग्रहः स्वाचास्ती विष्णोः षोडशोपचारिः संपूज्य । ततो ऽपसव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुख उपविश्य प्राग्गेषु कुशेषूद्भुक्षोपविष्टानां चयाणामेव ब्राह्मणानां निमन्त्रणं कुर्यात् ॥

Schliesst: यत्कृतं तत्सुकृतमस्तु । येन कृतं तत्पूर्णमस्तु । शिवमस्तु । स्वस्तिरस्तु ॥

592.

21/10. 3 Bl., 8 Linien. Schrift von 1834.

Dasahakarman, eine zehntägige Todtenfeier. Beginnt: आचमनं प्राणायामः । अवेत्यादि° । अपसव्यम् । गोचस्य प्रेतस्य प्रेतत्वोच्चारणार्थं प्रथममरणदिनादारभ्य दशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमहं करिष्ये । गोचस्य प्रेतस्य प्रथमे ऽहनि शिरोनिष्पत्यर्थं पादार्थं महत्तं तवोपतिष्ठताम् । गोचस्य प्रेतस्य द्वितीये ऽहनि कर्णादिमुखनासिका-निष्पादनार्थं पादा° । गोचस्य प्रेतस्य तृतीये ऽहनि ग्रीवाभुजवचसां

निष्पादनार्थं पादार्थं । गोत्रस्य प्रेतस्य चतुर्थे ऽह्न्युदरनाभिलिङ्गयो-
निकटिपृष्ठनिष्पादनार्थं पा० ॥

Schliesst असन्नतिविनाशं सन्नतिप्राप्तिं । अयेतन एकादश-
श्राद्धयोग्यताप्राप्तिं । भद्रं कर्णेति विसर्जनम् । सव्यम् । पिण्डोदरणं
पिण्डान्प्रवाह्य ॥ इति दशगात्रविधिश्चाह समाप्तम् ॥

593.

*1 10 33 BH 6 Linien Geschrieben von Paplya Sevakarama im
J 1893

Nilaurisotsanga die Freilassung eines schwarzen Stieres bei
Ereignen für verstorbene Vorfahren Beginnt अथ निलोद्वाहकर्म
लिख्यते । तत्र सामयि । ओफल १० । सोपारि ४० । गुगल ।
कंकु । मिट्ठल २ । भाडाहडि । सर्वोपधि । पारेक । टोपल । वा-
हण ४ । गोलि १ । दिवापाडा ६ । चरडा १ । धोतिया २ ॥ etc

Die Schrift ist in einem verderbten Sanskrit untermischt mit
Gujarati Wörtern, abgefasst und der Schreiber hat das selbige
gethan um das wenige Verständliche zu korrumpieren

594.

0 11 16 BH 7 bis 8 Linien Schrift von 169

Nilotsargal armavudhi, die Freilassung eines schwarzen Stieres
in Verbindung mit einem Minenopfer Beginnt पूर्व चतुर्दशमातृणां
स्वापनम् । वसोधारान्तं नान्दीमुखश्राद्धम् । तदनन्तरं ग्रहशान्तिं ।
अथैत्यादिप्रयोगः । गोत्राणां पित्रादीनाममुकशर्मणामुत्तरलोकप्राप्त्यर्थ-
मात्मनः कामफलवाप्त्यर्थं कर्मकाम आभ्युदयिकं तदङ्गभूतगणशान्ति-
ककर्मधिकाराद्यनीलोद्वाहपूर्वकं नवग्रहयज्ञप्रारम्भनिमित्तमुत्पन्नोत्सव-
माननवग्रहोपसर्गनिवृत्त्यर्थं ब्रह्मप्राचार्यप्रमुखवृत्तिजामर्घ्यधूपकाद्यर्चन-
महं करिष्ये । वरणपूर्वं स्वस्तिवाचनम् । ग्रहशान्तिं । ततः परं
नीलोत्सर्गविधिं प्रायश्चित्तार्थं ओषिण्यो षोडशोपचारि पूजनम् ॥

Schliesst तिला मोहं हिरण्यं च कर्पासं नवग्नं तथा । सप्त-
धान्यं चित्तिर्गाव एकेकं पावनं स्मृतम् ॥

595.

30 10 13 BH., 6 bis 7 Linien In Bengali Schrift Etwa 179

Partanasrudhha, Minenfeier am Neumond tag. Nach den
Verbrüften der Yajurvede hül in Mathura. Die Abhandlung ist
nur in Teil ein sehr seltenes Werk. Fol 6 fehlt Beginn tत
श्राद्धकर्ता श्राद्धस्थानं गत्वा कुशहस्त आचान्त पूर्वाभिमुख स्वस्तिवा-
चनपूर्वकम् । ओ गङ्गाचक्रधरं विष्णुं दिभुजं धोतवाससम् । प्रारम्भे

कर्मणां विप्रः पुण्डरीकं स्मरेद्धरिमिति पठित्वा विष्णुं संस्मृत्य कुशमये
ब्राह्मणान्स्त्रापयित्वा सहस्रशीर्षित्वादिमन्त्रेण पाद्यादिभिरभ्यर्च्य संपूज्य
वा पश्चिमदेशे पूर्वाभिमुखं देवब्राह्मणं कुशासने संस्थाप्य । अपसव्येन
पिवादिब्राह्मणं दक्षिणदिशुत्तराभिमुखेन कुशासने संस्थाप्य तद्दक्षिणे
मातामहादिब्राह्मणं कुशासने संस्थाप्य सर्वत्र ब्राह्मणदक्षिणे तिनयुक्त-
जलपुटके दद्यात् ॥

Fol 10a 20 Verse über Shodāśī. Fol. 12 halb zerrissen. —
Auf Fol. 12a fangt Sāmpvatsarikaikoddīśāśrāddha an. Hier be-
ginnt eine neue Zählung. Aber nur 1b und Fol. 6 sind erhalten.

596.

18¹/₂/12¹/₂. 8 Bl. , 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Mathureśa im
J. 1855.

Pārvaṇāśrāddha. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā.
Beginnt: अपराह्णे स्नातः शुक्लदिवासाः शुचिराचम्य वेष्टितं श्राद्धदे-
शमागच्छेत् । ततः प्राङ्मुख उपविश्य सिद्धान्नसंभवे सिद्धमिति पाचिकां
पृष्ट्वा पत्रपुष्पाणि । ओं भूम्यै नमः ३ । अक्रोधनिः शौचपरैः सततं
ब्रह्मचारिभिः । भवितव्यं भवद्भिद्य मया च श्राद्धकर्मणि ॥ १ ॥ ओं
अपवित्र इत्यादि पठित्वा ओं पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति शङ्खचक्रधरं
विष्णुं द्विभुजं पीतकौशेयवाससं ध्यायेत् । कुशचयामीतजलीः श्राद्धव-
स्तुनि सिद्धेत् । सर्वपापविनिर्मुक्तिः कामक्रोधविवर्जितैः । भवितव्यं
भवद्भिद्य मया च श्राद्धकर्मणि ॥ ओं नमो नमस्ते गोविन्द पुराण
पुरुषोत्तम । इदं श्राद्धं हृषीकेश रक्ष त्वं सर्वतोदिशम् ॥ १ ॥ ततः
कुशचयतिलजलीः संकल्पं कुर्यात् । ओं अद्यामुकमासीद्यामुकतिथौ
अमुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तद्यामुक-
गोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्व-
णश्राद्धमहं करिष्ये । ततो गायत्री चिर्जपेत् । ओं देवताभ्यः पितृभ्यश्च
महायोगिभ्य एव च । नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नमः ॥ १ ॥
इत्यादि चिर्जपेत् । तत उत्तराभिमुखो दक्षिणोत्तरक्रमासादितकुश-
चयात्मकासनद्वये प्रथमं दक्षिणासनं सयवमुत्तृजेत् । ओं अद्यामुकगो-
त्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धसंबन्धि-
नो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इति कुशचययवजलैरुत्तृजेत् । ओं
अद्यामुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्म-
णां पार्वणश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इत्यपर-
मुत्तृजेत् ॥

Schliesst: ओं प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताध्वरेषु यत् । स्मर-

एदेव तद्विष्णोः सपूर्णं स्यादिति श्रुतिः । ततः आद्वीथवस्तूनि ब्राह्म-
णाय प्रतिपादयेत् । [तदंलाभे B] अस्मि चिपेत् ॥

Nach der Unterschrift in dieser Handschrift stammt die Ab-
handlung aus dem Śrāddhaviṣeka

597.

18¹/₂/3¹/₂ 6 BH 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Purāṇaśrāddha Diese Handschrift weicht nur in einigen
Punkten von der vorangehenden ab Pergament 1—5 7 Das
sechste Blatt fehlt, das siebente ist später ergänzt

598.

22¹/₂/11 10 BH, 8 bis 11 Linien Etwa 1650

Purāṇaśrāddha Unvollständig Beginnt ततः ब्राह्मणे गो-
मयोपलिप्ताया भूमौ प्रथमं विश्वदेवब्राह्मणं निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमा-
दाय । अद्वेहेत्यादिवाचनं कृत्वा । अमुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामह-
प्रपितामहानाममुकामुक्कशर्मणां तथा मुकगोत्राणामस्मत्पितामहप्रमाता-
महवृद्धप्रमातामहानाममुकामुक्कशर्मणां पार्वणश्राद्धकृत्ये पित्रादिचयथा-
शसवन्धिनो विश्वे देवा मातामहादियद्दसंवन्धिनो विश्वे देवाः पुष्-
करवोमाद्रवसञ्ज्ञका*) अद्यकर्तव्यपार्वणश्राद्धपूर्वक[म]नेन पूगीफलेन विश्वे
देवा द्यूय निमन्त्रिताः । निमन्त्रिताः स्मः । अक्रोधनेः शीघ्रपरै-
सततं सत्यवादिभिः । भवितव्यं भवद्भिः मया च श्राद्धकारिणा ॥
सर्वायासविनिर्मुक्तिः कामक्रोधविवर्जिते । भवितव्यं भवद्भिः मया च
श्राद्धकर्मणि ॥ ततो ऽपसव्यं पितृब्राह्मणं निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमादाय
दक्षिणादिमुखो भूत्वा । अद्वेहामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपिता-
महानाममुकामुक्कशर्मणां अद्यकर्तव्यपार्वणश्राद्धकृत्ये ऽनेन ताम्बूलेन पूगी-
फलेन ब्राह्मणं त्वं मया निमन्त्रितः । निमन्त्रितो ऽस्मि । अक्रोधने-
रिति पठनीयम् ॥

Schliesst अस्मिच्छादे यत्कृतं तत्कृतं सुकृतमस्तु । यन्न कृतं
तद्ब्राह्मणानां वचनात्परिपूर्णमस्तु ॥ etc

599.

23/13 7 BH, 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Yatīnām Antyeṣṭividhiḥ, Exequien von Seiten eines Sohnes für
seinen Vater, der den Grad eines Yatī erlangt hat Beginnt अथ
यतीनामन्त्येष्टिविधिं व्याख्यास्यामः ॥ स्नात्वा गृहस्थः शुद्धात्मा यति-
संस्कारमारभेत् । शिवे शरीरमारोप्य गन्धपुष्पैरमलकतम् ॥ १ ॥

*) पुष्करवा माद्रवाय पार्वणे समुदाहृतौ । Śrāddhatattva

घोपितां जयशब्देन शङ्खनादरवैरपि । प्राचीमुदीची गत्वा तु शुद्ध-
देशे समाश्रयेत् ॥ २ ॥ नदीतीरे ऽथत्यवृत्ते अथवापि मुरालये ।
अधस्ताद्ब्रह्मवृक्षस्य गतं कुर्यादथविधिः ॥ ३ ॥ ततो व्याहृतिभिः
प्रोक्ष्य दण्डप्रमाणमधोगतं चतुरस्र देवयजनं खानयित्वा तन्मध्ये सू-
क्ष्मगतं सार्धहस्तमात्रं कृत्वा व्याहृतिभिः पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य दक्षिणा-
यान्दभानास्तीर्य सावित्र्या शरीरं प्रक्षाल्य पुरुषमूर्त्तेन स्नाप्य शङ्खो-
दकेन प्रणवेनाष्टोत्तरशतसंख्यया स्नाप्य etc.

Auf Fol. 5b: अथ यतीनामाराधनपूजनविधिः — Schliesst:
एवं विरुज्य हरिकोर्तनसंयुक्तं तद्दिने रात्री जागरणं कुर्यात् । पद्या-
द्वैकादशाहे पार्वणं श्राद्धं कृत्वा पद्यादथशक्तिं ब्राह्मणाम्भोजयित्वा
भुञ्जीतेति । दक्षिणां दद्यात् । वेदोक्तविधिना पुत्रेण यतीनां समा-
राधनविधिः कर्तव्यः ॥

600.

24/11. 12 Bl., 12 Linien. Etwa 1730.

Sapindikarāṇaśrāddha Beginnt: तीर्थे गत्वा स्नानं कुर्यात् ।
मध्याह्निकं कृत्वा । कुशोपग्रहः । वदशिखः । आचमनम् । प्राणा-
यामः । ततो विष्णुपूजनम् । अबेत्त्यादिप्रयोगः । एवं यहविशेषेण
विशिष्टायां पुण्यतिथौ । अपसव्यम् । गोवाणां प्रेतपितृपितामहप्रपि-
तामहानाम् । तथा च गोवाणां प्रेताभर्तृमातृपितामहानां द्वादशाहे
सपिण्डीश्राद्धकरणे ऽधिकारार्थम् । सव्यम् । विष्णु[पूजनं] षोडशभि-
रुपचारैः करिष्ये ।

601.

21/10. 18 Bl., 9 Linien. Schrift von 1738.

Sapindikarāṇaśrāddha. Das erste Blatt fehlt. Das zweite
beginnt: सव्यम् । प्रथमादिद्वादशपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमहं करिष्ये ।
ओं कुरुष्व । प्रेतमूले दर्भं गृहीत्वा प्रथमे ऽहनि शरीरावयवमूर्धनि-
प्पादगार्थममुकमोत्र अमुकप्रेतं अयनेजनमिदं ते ।

Schliesst: ततो वद्वाज्जलिपुटो भूत्वेदं वाक्यं पठेत् । एष वो
ऽनुगतः प्रेतः प्रेतपितरस्तं दधामि वः । शिवमस्त्विति शेषाणाम् ।
जय वा स्थिरजीवनम् । अबेत्त्यादि पुनः पृच्छा । पार्वणवत्समापयेत् ॥

प्रेतकर्तुर्हेतोः प्रेतायाः सपिण्डीकरणनिमित्तकगोवाणां प्रेतपितृपिता-
महप्रपितामहानां अमुकअमुकशर्मणा वसुरुद्रादिव्यस्वरूपाणामेकोद्दि-
ष्टपार्वणयादप्रारम्भनिमित्तम् । सव्यम् । सपिण्डीकरणयादनिमित्त
विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । प्रथमं विष्णुपूजनं । पुरुष-
सूक्तेन न्यासः ॥

Schliesst सपिण्डीकरणे यादभोगीनः सचैल ज्ञानं कुर्यात् ॥

603.

26/12 8 Bll., 12 Linien Geschrieben am J 1777 von Ratnesvara
Sohn von Panlyā Devākara Enkel von Panlyā Hari, Grossenkel von Panlyā
Harikriśna

Śrāddhapaddhati, eine Anleitung zu einer Todtenfeier
Beginnt अमावास्यायामपराह्णोपक्रमे ब्राह्मणान्त्रातानाहृतान्प्राङ्गणे
शुचिः शुक्लवासाः कृताञ्जलिर्देभ्यो तिष्ठन्स्वागतमिति पृष्टे सुस्वागत-
मिति तैरुक्ते गोमयोपलिप्ताया भूमी पीठाव्यासनेपूपवेश्म दक्षिणहस्तेन
ब्राह्मणदक्षिणजानु स्पृष्ट्वा देवब्राह्मणान्प्राङ्मुखान्पितृब्राह्मणानुदङ्मुखान्
नामन्त्रयेत् । ॐ अद्य पित्रादिव्यसवन्धिविश्वदेवयादार्थं युवामह-
मामन्त्रये । ॐ अद्य मातामहादिव्यसवन्धिविश्वदेवयादार्थं युवामह-
मामन्त्रये ।

Schliesst ईशानविष्णुकमलासनकान्तिकेयवह्निचयार्कजनीशगणे-
श्वराणाम् । कौक्षामरेन्द्रकलशोद्भवकश्यपानां पादात्तमामि सततं पितृ-
मुक्तिहेतोः ॥ १ ॥ आयुः प्रजा धनं विद्यां स्वर्गं मोक्षं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥ २ ॥

604.

21/10 14 Bll. 7 Linien Etwa 1730

Śrāddhapaddhati Beginnt याद्वारम्भे षोडशोपचारकर्तव्यता-
माह । पादौ प्रचाल्याचम्य । षोडशोपचारकर्तव्यतामाह । देशकाल-
पाचद्रव्यादसंपत् । अयेत्या० । एवगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ
अमुकयादप्रारम्भनिमित्तं विष्णोः षोडशोपचारैः पूजनाद्यर्चनमहं क-
रिष्ये । ॐ सहस्रशीर्षा अचा १६ करयोः पादयोर्जान्तोः कर्त्या नाभौ
हृदि तथा । कण्ठे बाह्वोर्मुखे नेत्रे वामादिशिरसि न्यसेत् । यथा
देहे तथा देवे । ॐ सहस्रशीर्षेति विष्णवे आवाहयामि पुरुष एवति
विष्णवे आसनम् ॥

Schliesst कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृति-
स्वभावात् । करोमि यदात्सकलं परस्मै श्रीनारायणेति समर्पयामि ॥

605.

21/10. 17 Bl., 11 Linien. Schrift von 1818.

Śrāddhapaddhati. Beginnt: अथ श्राद्धपद्धतिर्लिख्यते ॥ आचम्य प्राणानायम्य अबेत्यादि मासे पक्षे तिथौ वासरे । अपसव्यम् । गो-
त्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां गोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्ध-
प्रमातामहानां सपत्नीकानां विश्वेदेवपूर्वकदशश्राद्धाद्भूतं सद्यं विष्णोः
षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । प्रथमस्तु देहत्यासः । सहस्रशीर्षां
पुरुषः etc.

Schliesst: यमो ऽसि यमदूतो ऽसि वायसो ऽसि महाबलः ।
अहोरात्रकृतं पापं बलिं भक्षन्तु वायसाः ॥ इति श्रीदर्शश्राद्धपद्धतिः
संपूर्णा ॥ Blatt 2 fehlt.

606.

21/10 6 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1853.

Śrāddhapaddhati. Dieselbe Version.

607.

20/9. 8 Bl., 9 Linien. Schrift von 1675.

Śrāddhapaddhati. Scheint der Sāma-Schule anzugehören.
Beginnt: प्रथमं नित्यकर्म स्नानम् । अद्यादिप्रयोगः संध्यादितर्पणं
सूर्यार्घ्यः । गायत्रोजपः । षोडशोपचारपूजा नैवेद्यम् । दैवे चणः
क्रियतां यथा प्राप्नोति भवान् । अक्रोधनैः शीघ्रपरैः सततं ब्रह्मचा-
रिभिः । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकारिणा ॥ सर्वायासवि-
निर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवद्भिर्देवकार्यं च संपादं मे प्रसीदत ॥
स्वागतं भवताम् । सुस्वागतम् ।

Schliesst: आयुः प्रजां धनं विद्यां स्वर्गसौख्यं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥

608.

21/11. 7 Bl., 11 Linien. Etwa 1800

Śrāddhapaddhati. Beginnt: अथ श्राद्धविधिः । आचमनम् ।
विष्णुपूजनम् । पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्याः सरितस्तथा । आग-
च्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा तव ॥ श्रीवरुणदेवते एष ते ऽर्घ्यः ॥ १ ॥
इदं महि महापुण्यं महापापविनाशनम् । दर्शनात्स्पर्शनाद्देवि ब्रह्मह-
त्यामपोहसि ॥ श्रीमहि एष ते ऽर्घ्यः ॥ २ ॥ गङ्गागङ्गेति यो ब्रूया-
द्यो ऽयनानां श्रुतिरपि । मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥
श्रीगङ्गे एष ते ऽर्घ्यः ॥ ३ ॥

609.

26/10 22 Bl., 9 Linien Sehr fehlerhafte Abschrift von 1796

Śrāddhapaddhati mit Versen aus der *Vājasaneyisamhitā*
Foll 1. 2 23—30 fehlen Die ersten vier Linien von Fol 3a
reichen hin die Beschaffenheit der Handschrift zu zeigen न नि-
धाय । अप्रिग्यय । चितां प्रदक्षिणीकृत्य श्वखाडति ह्यात् । अस्मा-
स्वमधिमवः स्वाहा । श्वदाहे रोदनं कारयेत् दक्षिणाभिमुखोपविश्य
अपेताध्यायं यममूक्तं जपेत् । रसेद्रोमन्दग्धो योवियोन लभेकाश्रयो
नति । प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत बांधवाः पापशुद्धये ॥ १ ॥ दरिद्रो पि
न दग्धो यो मुमुः कखाचिदायदि । के

In Bezug auf den Titel ist zu bemerken, dass die Kehrseiten
nur die Silben आड° tragen

Schliesst कलशोदके सूर्यावेधाय दापयेत् । कलस्थानि धाप-
येत् स्वस्तिवाचनं तिलकं दक्षिणां तिलकं आशीर्वादं ॥ इति श्रवणा-
दिचयोदशाहङ्गपरिपूर्णः ॥

610.

22/9¹/₈ 13 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Śrāddhavidhi in 208 Ślokas Das erste Blatt von einer ver-
schiedenen Hand Beginnt अथ श्राद्धविधिं वक्ष्ये यथावन्मुनिभा-
षितम् । येन संपूर्णतां याति हव्यं कथं तथैव च ॥ १ ॥ पितृश्राद्ध-
मकुर्वाणो अन्नं भुङ्क्ते न तत्सुतः । पुनः संवत्सरं यावत्पितृणां रक्षिर
पिबेत् ॥ २ ॥ स्वयं प्रक्षालयेत्पादौ पत्नी प्रक्षालनं ददेत् । आचा-
मेष्मण्डलं गत्वा द्वितीयं चीत्तरा दिग्म ॥ ३ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने
स्वस्ति यत्कुरुते द्विजः । स वज्रो यजमानस्य कर्तारं (lies कर्ता च)
नरकं व्रजेत् ॥ ४ ॥ विप्रः पादोदकस्थाने कुर्यादाचमनं तु यः ।
रक्षिरं तु जलं ज्ञेयं निराशाः पितरो गताः ॥ ५ ॥ पादप्रक्षालन-
स्थाने आचामेषस्तु दक्षिणे । तज्जनं च भवेद्वैतो निराशाः पितरो
गताः ॥ ६ ॥ पादोदकोच्छिष्टवारिद्वयं सगतिमाव्रजेत् । उच्छिष्टं
तत्पितृभ्याति अपि श्राद्धे गयाकुरुते ॥ ७ ॥

Schliesst ऊज्ज्वलं भवेत्प्रेतः शिरःकम्पी च वायसः । पात्र-
त्यागी भवेदग्न्यं अन्ततो नरकं व्रजेत् ॥ २०७ ॥ अव्रतभोजने श्राद्धे
एकपङ्क्तिर्यदा भवेत् । शूद्रा (mehrere Wörter fehlen) निराशाः पि-
तरो गताः ॥ २०८ ॥

611.

33/14 13 Bl., 13 Linien Etwa 1790

Jatāśrāddha, Gebräuche bei einem Totenopfer, welches ein
Mann bei bevorstehendem Tode für sich oder einen anderen am

dreizehnten Tage der dunkeln Hälfte irgend eines Monats vollzieht. Die dabei verwendeten Verse, namentlich der Hymnus Sahasraśīrṣaṇ, sind aus der Vājasaneyisaṃhitā entnommen. Der Verfasser war ein Sohn von Dāmodara, sein eigener Name ist undeutlich. Unvollständige und schlechte Abschrift. Beginnt: अथ ब्रह्मपुराणोक्त-जीवत्रादपदतिः । कल्पतरस्य (d. i. कल्पतरोः) चतुर्थकाण्डे उक्तम् ॥ कातीयानुगतां वक्ति भट्टदामोदराङ्गजः ॥ १ ॥ विदुषामपि अनुष्ठाने संशयो जायते यतः । सौकार्यार्थमतो वक्ति सुधीर्गौरीच(?) पण्डितः ॥ २ ॥ पुत्राधिकाररहितः स्त्रीयमन्यस्य वा देशकाले अद्याधन्यवस्थाधिके सति जीवत्राहं कर्तुमिहुर्यस्यां कस्याचित्कृष्णद्वादश्यां संनिहितमरणोचितस्युतिपुराणाद्युक्तदानानि यथाशक्ति दत्त्वा हतोपवासस्तत्र त्रयोदश्यां हतस्नानादिः हतनित्यकृत्यो गङ्गातीरादिदेशे तदसंभवे शुद्धायां भूमौ गोमयोपलिप्तायां धौतवस्त्रद्वयधरः कुशपाणिः प्राङ्मुख उपविश्वाचम्य कुशचयतिलजलान्यादाय श्रीं तत्सदित्यादिसंकल्पदीपिकोक्तप्रागुक्तप्रकारेणोत्तिष्ठ्यामुकगोचस्यामुकदेशकालमुक्तामुकदेवशर्मणो जीवत्राहमहं करिष्ये etc. Vergleiche Hemādri Parīśesakhaṇḍa 1, 1704.

Schliesst: श्रीं अथ जीवत्राहे रद्र[पिण्ड]: । एष दुष्मभ्यं पिण्डः स्वधा इति कुशमध्ये तृतीयं सूर्यपिण्डमादाय श्रीं अथ जीव -

612.

24/0. 4 Bll., 8 Linien. Geschrieben im J. 1751 in Śīhora von Ratneśvara, einem Sohn des Pandya Devakara.

Sahagamanavidhi, die Gebrauche, welche angewendet werden, wenn eine Frau bei dem Tode ihres Gatten mit ihm den Scheiterhaufen besteigt. Beginnt: मृते भर्तारि या नारी धर्मशीला दृढव्रता । अनुगच्छति भर्तारं गृणु तस्या हि यत्फलम् ॥ १ ॥ मातृकं पैतृकं वैव यत्र कन्या प्रदीयते । तद्धि वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ २ ॥ तिस्रः कोट्यो ऽर्धकीटी च यानि रोमाणि मानुषे । तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥ ३ ॥ ब्यालगाही यथा सपं बलादुद्धरते विलात् । एवं पतिव्रता नारी भर्तारं यानुगच्छति ॥ ४ ॥ ततः समभ्यर्च्य सुवासिनीनां चतुष्टयं कुङ्कुमचन्दनाञ्जनेः । स्वयं च ताभिः सह पत्युरये भर्तृपदद्वयं चिन्तयती व्रजन्ति (?) ॥ ५ ॥

613.

27/11¹³/2. 79 Bll., 7 bis 11 Linien. Geschrieben in Manoharapura von Badrīśāma, Sohn von Gopāla, Enkel von Ghanaśyāma, Grossenkel von Jost Jāla, im J. 1636.

Nāradaottara, ein Zwiegespräch zwischen Nārada und Kṛiṣṇa über rituelle Fragen. Paginiert 12—102. Foll. 1—11. 36. 64

74—84 fehlen, 45 zweimal bezeichnet Fol 12a beginnt त दधाति तस्मात्प्रजातिरमृता Śatap Brāhmana 7, 3, 1, 46 Fernere Auszüge aus demselben Brāhmana finden sich bis Fol 16, und am Ende steht die unverstandliche Unterschrift पञ्चतटलाडशान्ति ॥

Śadaṅgarudranyāsa Fol 17a Yajñakarmān 18b Sthāpana vidhī 20b Āvāhana 23b Raksāvidhāna 27b Ganayāga 37a Dvādaśamūrtisthāpanavidhī (betrifft Ganesa Das ganze Blatt falsch gestellt) Mātripūjā 38b*) Nandimukhaśrāddha 45b (1) Ritvigvarana 46b Madhuparka 51a Brāhmanārcana 52a Sadṛtupūjā 54a Naradottare varunī (statt varanīm) samāptam 55a Kalāśa 55a iti Kalāśaganeśanavagrahayauidikamantrapratisthā 60a Pañcagavya 60b Catuṣṣaṣṭvāstu 62a Aṣṭau pūrvadevatāh 65a Aṣṭau dakṣinadevatāh 67b Aṣṭāv uttaradevatāh 71a Naradottare toranapatahāvidhāna 86b Ksetrapāla 86b Yoginipūjā 89a Jalayātrāvidhāna 89b Agnikārya 93a Iti ānandapaddhati ravi prabhāva kundakuṇḍalikāpatalam samāptam 95a Vaiśvānaranyāsa 95b Sapta lokapalāh 97a Navagrahapūjā 98b Pañca loka palāh 98b Adhidevatāh und Pratyadhidevatāh 99b Nakṣatra 101a Dvadasraśaphala 101b Āhvana 101b

Schliesst नमो नम कारुण्यवामनाय गोब्राह्मणहिताय च । जगद्भुताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नम. ॥ २९ ॥

614.

15/0 14 Bl., 5 Linien Geschrieben zu Anf dieses Jahrhunderts

Ājapūgayatriyapa, Meditationen beim stillen Hersagen einer bestimmten Form von Gayatri, nämlich हंस हसाय विद्महे सोह-सोहं सु धीमही । तन्नो हसः प्रचोदयात् ॥ Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय हस्तौ पादौ प्रचाल्य । भस्मोद्भूतल कृत्वा चम्यासन उपविश्य । स्वशिरसि सहस्राराधोमुखकमलकर्णिकान्तर्गतं त्रिजगुरु ध्यात्वा । श्वेतालकारालकृतं वामे धृतचारुकलेवर स्वशक्त्या रक्ताम्बरया सहित ध्यायेत् । दण्डवत्प्रणम्य । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ Später अस्स श्रीअजपा-गायत्रीमन्त्रस्य हंस ऋषिः । अव्यक्तगायत्री छन्दः । हंस' स्वरूपी परमात्मा देवता । हं बीज । सः शक्तिः । सोह कीलकम् ।

Schliesst हंसो गणेशो विधिरेव हंस. । हंसो हरिर्हंसमयश्शंभुः । हंसो हि जीवो गुरुरेव हसः । हंसो ऽहमात्मा परमात्मा हंसः ॥ १ ॥ समुद्रमेखले देवि पर्वतस्तनमण्डले । विष्णुपत्नि नमस्तुभ्यं पादस्पर्शं चमस्व मे ॥

*) Fol 40 schliesst sich unmittelbar an 38 an

615.

21/9. 7 Bl., 7 Linien. Geschrieben von Gopāla im J. 1715.

Anantavratapūjā, Verehrung des Viṣṇu. Es folgt der verderbte Text der ersten Seite grade so wie er in der Handschrift sich findet: अष्टदलतथ मंडदलं कृत्वा ॥ तस्योपरि कलशस्थापनं ॥ दौवः पिता इति मंत्रप्रतिष्ठाकर्त्तुं ॥ तदस्य मित्रावरुणा रु १ ॥ अथ पूजा ॥ शान्तिरस्तु ॥ श्रीअनंतपूजोपाहाद्रव्याणां ॥ स्तु ॥ अद्येत्यादि एवंगु ॥ श्री ॥ सकलकामनयासिद्ध्यर्थं अनंतपूजनयोऽशेषचारेः पूजनाथर्चनमहं करिष्ये ॥ अनंते अनंतः परिवित्त आगा रु १ ॥ सहस्रशिर्षा रु १ ॥ श्रीअनंताय सु ॥ देहंन्यासं ॥ देवन्त्यासे विन्योगः ॥

616.

20/10. 18 Bl., 7 bis 8 Linien. Geschrieben im J. 1820 von Bhata Devaśaṅkara, einem Sohn von Bhata Ānandajī.

Anantapūjana, Verehrung des Viṣṇu. Beginnt: अद्येत्यादि-प्रयोगः । एवं ग्रहगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ मम सभार्यस्य पुत्रपौत्रधनधान्यादिसकलवाञ्छितफलप्रदप्राप्तये ऐहिकामुष्मिकानन्तप्रीत्यै स्वीकृतस्य चतुर्दशवार्षिकस्यानन्तस्य परिपालनाय प्रतिवर्षविहितमनन्तचतुर्दशीनिमित्तमनन्तपूजनं वाचननिवेदनं चाहं करिष्ये । इति संकल्पः ॥

Endigt: इति वाचनदानं । अथ प्रार्थना । संवत्सरकृतां पूजां संपाद्य विधिना मया । व्रजेदानीमनन्तं त्वं विष्णुलोके यथेक्षया ॥

617.

26¹/₂/14¹/₂. 6 Bl., 10 Linien. Etwa 1820.

Apośanaridhi, das Spülen des Mundes vor und nach dem Essen, begleitet von Anrufungen göttlicher Wesen (im Dativ und svāhā) und vedischen Sprüchen. Vor dem Essen wird der Mantra अमृतोपस्तरणमसि, zu Schluss der Mantra अमृतापिधानमसि recitiert. Ausser Yājñavalkya 1, 31. 106 ist Hemādri's Parīśeṣa-khaṇḍa 1, 1384 fgg., Ācārādarśa 70a: ब्रह्मपुराणे । अपोशानं च गृह्णीयात्सर्वतीर्थमयं च यत् । अमृतोपस्तरणमसीति विष्णोरन्नमयस्य च ॥ Bṛīhannāradyapurāṇa 25, 42: आपोशाने चाचमने पेयद्रव्येषु च द्विजः । शब्दं न कारयेद्विप्राः कुर्याच्चेन्नारकी भवेत् ॥ zu vergleichen.

Die HS. ist schlecht, deshalb wird der Anfang ohne Änderung wiedergegeben: तच्च कूडिने (lies स्थण्डिले) वा पचनापिसंहव्यस्य तत्पद्यात्प्राङ्मुख उपविश्य कुशपाणिः प्राणानायम्य अन्नाद्यमाहामांगत्य-प्रदे अमुकममे अमुकपथे अमुकतिथौ अमुकवासरे यथावर्त्तमाननक्षत्र-

योगकरणलपमुक्तसमवाये एवगुणविशिष्टाया पुण्यतिथौ मम पुण्य-
संस्कारान्नसंस्कारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं वैश्वदेवेन यत्ने ॥

618.

23/10 5 Bl., 8 Linien Schrift von 1799

Abdamūtipūjā, Anrufung der Gotter und göttlicher Weisen
zu Anfang des Jahres Beginnt अथाब्दमूर्तिः । प्रयोगपारिजाते
वाराहतन्त्रत् । अब्दमूर्ती देवताना पूजन सम्यगाचरेत् । आयुरारो-
ग्यवृद्धार्थं नो चेद्विघ्नाः पदे पदे ॥ १ ॥ अतो ऽस्या नित्यत्वम् । तत्र
प्रयोगः । प्रथमदिने छतप्रह्वार्चयादिनियमः प्रातर्नित्यहृत्य विधायो-
द्धर्तनगन्धतैलतीर्थार्घ्याः सुप्रचालितगात्रः प्रसन्नमना नवाम्बरधरः पट्टि-
शङ्खेवताः पूजयेत् । यथा । आदौ गणेशम् । पूर्वं ब्राह्मणकरे चात्र-
तान्दत्त्वा स्वस्ति वाचयेत् । ताश्चिरसि धृत्वाचम्य प्राणानायस्येष्ट-
देवता ध्यात्वा सकलं कुर्यात् । अथवासरे ऽमुकगोत्रो ऽहममुकशर्मा-
हमात्मनः शरीरारोग्यार्थमनेकयहजनितपीडानिवृत्त्यर्थमुत्तरोत्तरलक्ष्मी-
वृद्धार्थं राजद्वारे जयार्थं स्त्रीपुत्रधनधान्यादिसकलाभीष्टसिद्धौ सुमङ्गले
ऽस्मिन्नब्दारभ्ये गणेशादिसर्वदेवताराधनं दीर्घचिरजीव्यश्चत्यामादि-
मार्कण्डेयाराधनमहं करिष्ये ॥

619.

21/10 6 Bl 8 Linien Etwa 1830.

Ardhodayavidihi, Vorschriften für die Feier des Ardhodaya
Ardhodaya ist der Mondwechsel in den Monaten Pausa oder
Māgha, wenn dieser auf einen Sonntag unter dem Gestirn Śravana
und dem yoga Vyatipāta fällt Sieh Hemādri Vratakhanda 2, 246
— Beginnt अथार्धोदयव्रतस्य पाचदानपत्रे सविधिप्रयोगः ॥ निर्ण-
यामृते । माघपुष्ययोरमावास्या रविवारश्रवणमघचव्यतीपातयोगैर्युक्ता
चैदसावर्धोदयाख्यः कीटिग्रहणसन्निभो योगः ॥ तदुक्तं महाभारते ।
अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चैत्पीपमाघयोः । अर्धोदयः स विज्ञेयः कीटि-
सूर्यग्रहैः समः । दिवैव योगः शस्त्रो ऽयं न च रात्रौ कदाचनेति ॥
स्कन्दपुराणे । अर्धोदये तु संप्राप्ते सर्वं गङ्गासमं जलम् । शुद्धात्मानो
द्विजाः सर्वे भवेयुर्ब्रह्मसंमिताः । यत्किञ्चिद्दीयते दानं तद्दानं मेरु-
सन्निभमिति ॥ तथाचैव दानादौ विशेष उक्तः । चतुःषष्टिपलं मुख्य-
ममघं तत्र कारयेत् । चत्वारिंशत्पलं वाथ पञ्चविंशतिमेव वा ॥ नि-
धाय पायसं तत्र पद्ममष्टदलं लिखेत् । पद्मस्य कर्णिकाया तु कर्पमात्रं
सुवर्णकम् ॥

Schliesst दाता चानेन छतपात्रादिव्यदानेन श्रीविष्णुर्मे प्री-

यतामिति कृतकर्म विष्ण्वर्पणं कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मा
आकारतो ज्ञेयाः । गूढकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितेय-
मेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

23/12. 4 Bl., 14 Linien. Etwa 1780.

Risipañcamivratodyūpana, die Vollendung des den sieben
Riti geweihten fünften Tages. Beginnt: सप्तधान्यमयं सर्वतोभद्रं
मण्डलं कृत्वा । खण्डेन्द्री त्रिपदा कोणे गृह्णन्ता पञ्चकोष्ठके । एकाद-
शपदा वस्त्रमुद्रा द्वादशनेत्र च । पञ्च पञ्च गोधूमाश्च चतुर्विंशतितण्डु-
लाः । एवं क्रमेण सर्वतोभद्रं कार्यम् । मध्यकर्णिकायां ब्रह्म जज्ञानं
ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममा० ।

Schliesst: सप्तच्छपीणां विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणाः सर्वे पूजा-
मादाय पार्थिव । ब्राह्मणानां विसर्जनम् ॥

621.

22/11. 22 Bl., 8 bis 9 Linien. Schrift von 1793.

Kṛiṣṇajanmatithividhi, das Baden des Bildes von Kṛiṣṇa an
seinem Geburtsfeste. Die dabei gebrauchten Sprüche sind grössten-
teils vedisch. Beginnt: भूत्वा वृन्दाटवीनारथी प्रभूणां विनिदेशतः ।
लिख्यते लोकशास्त्राभ्यां कृष्णजन्मतिथेर्विधिः ॥ १ ॥ अथ पूर्वं ऽहिं
सप्तम्यां स्नानवेदिपरिष्कियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादिचर्गातपूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥
तत्पुरो दीर्घिकाकारं लघिष्ठं खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्याः
कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रक्तेस्तान्सप्तधा सूत्रैः सर्वतः परिवेष्टयेत् । चन्द्रा-
तपं तदुपरि [वि]स्तार्य नदचिचितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपणं सुष्ठु कुर्या-
त्तद्विक्चतुष्टये । मङ्गलानि च वस्त्रानि स्थापयेत्तत्र सर्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst: य एवंविधिना कुर्यात्तस्य सुष्ठुफलं शुभम् । गोविन्दस्य
प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वितः । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्सेवा
समाचरेत् ॥

622.

22/13. 29 Bl., 7 Linien. Geschrieben von Nāthuaṅkara, Sohn von
Lālasaṅkara, im J. 1844

Janmāṣṭamivrata. Beginnt: पारणा तिथिभान्ते कार्या ।
तदाह भृगुः । जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्वविद्वैव
कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मविवर्ते । अष्टम्या-
मथ रोहिण्यां न कुर्यात्पारणं क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवा-
सार्जितं फलम् ॥ तिथिरष्टगुणं हन्ति नक्षत्रं च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्र-
यत्नतः कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपद्यः ॥

Janmāṣṭamīraty uddhiti endet Fol 81 Darauf folgt Udra
pāṇaviddhi in einem Dialog zwischen Yudhiṣṭhira und Kṛiṣṇa, an
geblich aus dem Bhaviṣṭottarapurāṇa युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापन-
विधिं ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन सपूर्णतां याति व्रतमेतदनुत्त-
मम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णां तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसंयुताम् ।
पूर्वेदुरेकभक्ताशीं स्वपेक्षां संस्मरन्हृदि ॥

623.

24/11 7 Bl., 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1784 in Sitapur
von Vireṣvara Sohn von Pañjyā Ratneṣvara Enkel von Pañjyā Dvāṅkara

Janmāṣṭamīratapāḍī Beginnt तद्वादी सुस्मृतं शुद्धाम्बर-
धर, कृतनित्यक्रिय, सविताननानारङ्गविचित्रगृहे गौमयोपलिप्तभूमी
यथोक्तमण्डलोद्धारं विधाय तत्र यथोक्तकलशाविधाय समस्तपूजोप-
हारद्रव्याणि परितः संस्थाप्य द्वारपूजादिगन्धसन्निवाचनपूर्वकम् ।
अथेत्यादि देशकाली संकीर्त्यं ममामुककामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजनं
करिष्ये । इति संकल्प्य । मण्डलाधिष्ठातृदेवताप्रतिष्ठापूर्वकं भूशुद्धिभू-
तशुद्धिप्राणप्रतिष्ठान्तमातृकावहिर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कल्पोक्तन्यास
कुर्यात् । तदघ्या । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्यां नमः । वामपादे श्री-
गोकुलेशाभ्यां नमः । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

25/14 12 Bl., 14 Linien. Schrift von 1805

Jayantīnirṇaya, über den Geburtstag des Kṛiṣṇa Geteilt in
vier Kapitel, nämlich Rāmanavamī, Kṛiṣṇajanmāṣṭamī, Aprisādhya-
vanti, Vamanajayanti Beginnt हारीतस्मृती । श्रीरामनवमीवि-
षये । तस्मिन्नवम्या शुक्ले तु नवमे ऽदितिदेवते । तत्र जातो जगन्नाथो
राघव, पुरुषोत्तम' ॥ १ ॥ पाराशरस्मृती । मेघे चैत्रे शुक्लपक्षे न
वम्यां च पुनर्वसौ । तस्यां जातो जगन्नाथ काकुत्स्थो रावणद्विषन् ॥ २ ॥
श्रीविष्णुसंहितायाम् । नवमी पूर्वविद्यां तु सञ्चर्या सकलामपि ।
विहाय शुद्धां दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ ३ ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहि-
णीचतुस्रयुता । भवेत्त्रीष्टपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥
Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्या मासे माधवसंज्ञके । प्रादुर्भूतो
नृपदास्यस्तस्मात्तां समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृती ।
मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां विष्णुदेवतम् । अदित्या तु समुद्भूतं ज्ञेयं
तु वामनाख्यया ॥

Von besonderen Werken werden erwähnt Anuruddhasaṃhita,
Jayottarasamhita, Vyotsarnava, Divyamrṇaya Paramsaṃhita

625.

21/12. 8 Bl., 11 Linien. Geschrieben von Nandardāma Bhikṣhāya im J. 1800.

Gaṇapatimahāpūjāna, Verehrung des Gaṇeśa. Beginnt: वक्र-
तुण्ड महाकाय सूर्यकोटीसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु
सिद्धिद । वक्रतुण्डाय नमः ॥ १ ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः । श्रीपरमगु-
रुभ्यो नमः । सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । मातापितृभ्यो नमः ॥ अवेत्यादि
यथावर्तमाननक्षत्रयोगे करणे मुहूर्ते तिथी वासरे एवंग्रहगुणविशि-
ष्टायां सकलपापक्षयार्थं मम समस्तकामनाफलसिद्ध्यर्थं हेरम्बप्रीत्यर्थं
गणपतिस्थापनप्रतिष्ठा[र्थं] पञ्चोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । आचमनं
प्राणाध्यामौ गणपतिस्मरणम् । हेरम्बाय नमः । आचमनम् । एक-
दन्ताय नमः । आचमनम् । कपिलदेवाय नमः । आचमनम् । तत
आवाहनम् । हे हेरम्ब त्वमेह्येहि । अम्बिकात्र्यम्बकात्मज सिद्धिबुद्धि-
युत त्वच्च लक्ष्मलाभप्रदो भव ॥

626.

21/10. 6 Bl., 9 Linien. Schrift von 1833.

Gaṇapatimānasapūjāna, die geistige Verehrung von Gaṇeśa,
in 56 Versen, von Śivādatta. Beginnt: ब्राह्मे मुहूर्ते निगमागमस्मृ-
तिप्रवीरैर्जगदीश्वरैश्च । नताङ्घ्रिपद्मं वरदं गणेशं संबोधये ऽहं च
जगद्धितार्थम् ॥ १ ॥ उपसि मङ्गलैर्मागधस्तविर्गोतगायनेर्झटिति जा-
गृहि । नेत्रपङ्कजैः पद्म सेवकं जगदिदं विभो त्वं सुखीकुरु ॥ २ ॥
प्रबोधं स० ॥ आवहये तं गणराजदेवं रक्तोत्पलभासमशेषवन्द्यम् ।
विघ्नान्तकं श्रेयकरं गणेशं शिवं प्रशान्तं निजबोधपूर्णम् ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमहद्ययीवानन्दसरस्वतीनां चरणारविन्दारा-
धनतत्परेण शिवदत्ताङ्गानेन विरचितं गणपतेर्मानसाख्यं पूजनमिदम् ॥

627.

25/12. 7 Bl., 11 Linien Etwa 1720.

Gaṇeśacaturthivrata, eine Feier, welche zu Ehren von Gaṇeśa
am vierten Tage in der dunklen Hälfte des Monats Śrāvaṇa vor
Mondaufgang gehalten wird. Die Schrift besteht aus zwei Teilen,
einem ceremoniellen und einem Auszug aus einem nicht genannten
Purāṇa. Der erste beginnt: यावणादिव्रतं कुर्यात् । प्रातःकाले
शीचाचमनं दन्तधावनं स्नानं कुर्यात् । संकल्पः । निराहारो ऽथ
देवेश यावच्चन्द्रोदयो भवेत् । भोक्ष्यामि पूजयित्वाहं गणेशः शरणं मम ॥
ततो मध्याह्ने शुक्रतिलस्नानं कुर्यात् । नित्यकर्म कुर्यात् । रात्रौ चन्द्रो-
दयान्तूर्ध्वं गणेशपूजां कुर्यात् । अचनैरष्टदलं कुर्यात् । तस्योपरि कलशं

संस्थाप्य तस्योपरि वस्त्रं पूतं ताम्रपात्रं विन्यस्य तस्योपरि गणेशप्रतिमां प्रतिष्ठाप्य ततस्त्रिधित्रयणं कुर्यात् । मम समस्तकामनावाप्त्यर्थं श्री-महागणपतिप्रीत्यर्थं संकष्टचतुर्थीव्रतं गणेशपूजां करिष्ये ॥ लम्बोदर चतुर्बाहुं विनेत्रं रक्तवर्णकम् । नानाभरणशोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिन्तयेत् ॥ लम्बोदराय नमः ॥

Das Stück aus einem Purāna beginnt. ऋषय ऊचुः ॥ दारिद्र्याधिशोकातिर्नानासंकष्टसंयुतैः । क्षुधया पीड्यमानैश्च राज्यभ्रष्टैर्नयो-ज्जितैः ॥ १ ॥ धनहीनैर्नरैः स्कन्द सर्वोपद्रवपीडितैः । कथं कार्यस्त-त्रोपायः पुनःचेमार्थसिद्धये ॥ २ ॥ Im Verlauf heisst es: गणेश उवाच ॥ आरुणे वज्रले पद्मे चतुर्थ्यां तु विधूदये ॥ १८ ॥ तस्मिन्दिने व्रतं कार्यं संकष्टार्थं सुरेश्वरि । प्राप्तः शुचिर्भवेत्प्राप्त्वा दन्तधा-वनपूर्वकम् ॥ १९ ॥

628.

21/10. 18 Bl., 7 bis 8 Linien Geschrieben im J. 1704

Ganapatisahasranāmāvali, tausend Namen des Ganeśa. Be-
ginnt: अथेत्यादि° । ओंकारः सर्वत्र । गणेश्वराय° १ ॥ गणक्रीडाय° २ ॥
गणनाथाय° ३ ॥ etc.

Schliesst: गणेशाय गणपतिर्हरम्बो धरणीधरः । महागणपतिर्बुद्धि-
प्रियः चिप्रप्रसाधनः ॥ १ ॥ अमोघसिद्धिरमृतो मन्त्रश्चिन्तामणिर्विधिः ॥

629.

20/9. 19 Bl., 9 Linien Geschrieben auf Papier aus der Fabrik von
Giordano Magnani um etwa 1850.

Gakarādiganapatisahasranāmāvali, eine Liste von 1008 Namen
von Ganeśa, welche alle mit dem Buchstaben g anfangen. Sie
werden im Dativ mit folgendem namah aufgezählt. Wahrschein-
lich sind sie einer besonderen Schrift entnommen. Beginnt श्री-
गणेशाय नमः । अथ एकाक्षरगणपतिसहस्रनामप्रारम्भः ॥ श्रीमन्महा-
गणेशाय । गणेश्वराय नमः । गणनाथाय नमः । गणराधाय नमः ।
गणप्रियाय नमः । गणनाथाय नमः । गणस्वामिने नमः । गणेश-
ाय नमः ॥

630.

23/10. 33 Bl., 7 Linien. Etwa 1760

Mahāganapati-pūjapaddhati, Ceremonien bei der Anbetung
des Ganeśa. Beginnt. एका लिङ्गे गुदे तिस्रो दश वामकरे तथा ।
उभयोः सप्त दातव्या मृदस्त्रिषस्तु पादयोः (MS पादयोश्च त्रिभि-
भिः) ॥ १ ॥ ततः साधको ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय कृत्वा शीचादिकं
सुधीः । यथा । एका लिङ्गे करे तिस्र उभयोर्मूढूयं स्मृतम् । पद्मापाने

दशैकस्मिन्भयोः सप्त मृत्तिकाः ॥ १ ॥ एतच्छीचं गृहस्थस्य द्विगुणं
ब्रह्मचारिणः । त्रिगुणं वानप्रस्थस्य यतेश्चापि चतुर्गुणम् ॥ २ ॥ गन्ध-
लेपचयकरं शीचं कुर्यादतन्द्रितः । मुञ्जलाभ्यां पाणिपादौ चिस्त्रिः
प्रक्षाल्य । ओं क्लीं कामदेवाय सर्वजनमोहनाय स्वाहा । इति त्रिरा-
चम्य । ओं मूलेन चिः प्राणानायम्य दन्तधावनं कुर्यात् ॥

631.

23/10. 13 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1752 von Kāme-
śvara, einem Sohn von Vallabhadatta.

Siddhivināyaka-vrata, Verehrung des Ganeśa, in Übereinstim-
mung mit dem Skandapurāṇa. Der Anfang, etwas verbessert, lautet:
सिद्धिविनायकव्रतं लिख्यते ॥ प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूज-
येन्मृप । स्वशक्त्या गणनाथस्य स्वर्णरौप्यमयाकृतिम् ॥ १ ॥ अथवा
मृन्मयीं कुर्याद्विज्ञातं न कारयेत् । दक्षिणे परशुदन्तं च पाश-
मोदकवामकम् ॥ २ ॥ चन्द्रेण लिखेत्पद्मं कर्णिकाकेसरान्वितम् ।
रक्तवस्त्रे सुसं (?)*) दत्त्वा स्थापयेत्तं घटोपरि ॥ ३ ॥ विघ्नेश्वरं
हृदि ध्यात्वा संकल्प्यासनपूर्वकम् । पूजयेद्भक्तिभावेन शान्तचित्तेन
चेतसा ॥ ४ ॥

Schliesst: नमस्ते विघ्नराजाय सर्वसिद्धिप्रदायक । जमस्य मत्कृतां
पूजां गृहीत्वा विहर प्रभो ॥ १ ॥ मन्त्रेणानेन राजेन्द्र देवदेवं
जगद्गुरुं (pūjayitvā zu ergänzen) । न्यूनाधिककृतं मोहात्परिपूर्णं
तदस्तु मे ॥ २ ॥

632.

20 1/2/13. 4 Bl., 13 bis 14 Linien. Etwa 1740.

Vināyakaśānti, Gebete und Formalitäten zur Besänftigung
und Verehrung von Ganeśa. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य देश-
काली संकीर्त्यास्य कुमारस्योपनयनकर्मणो निर्विघ्नफलसिद्ध्यर्थं मम
सकुटम्बस्य सपरिवारस्य विनायकोपसर्गोत्पत्त्यमानोपशान्त्यर्थमुत्तमश्री-
प्राप्त्यर्थं मम सपत्नीकस्यायुष्कामार्थं पुष्टिकामार्थमधिराज्यादिधर्मादि-
समृद्धयर्थं गोमहिषाद्यतिवृद्धयर्थमागामिकविघ्नकट्खकप्रध्वंसनार्थं सम-
स्ताभिचारादिपररुद्ध्युद्गरोगनिवृत्त्यर्थं शत्रुचयार्थं मम सपत्नीकस्य वं-
शोद्भवपुत्रपीचाभिवृद्धयर्थमायुरारोग्यैश्वर्यावाप्तये ऽभिलषितमनोरथानां
सिद्ध्यर्थं निर्विघ्नेन कर्मणां सिद्ध्यर्थं ग्रहमखयुतविनायकशान्तिं करिष्ये ।
तदङ्गं स्वस्तिपुण्याहवाचनमातृकापूजनं नान्दीयाङ्गं च करिष्ये । निर्वि-
घ्नतासिद्ध्यर्थं गणपूजनं च करिष्ये ॥

*) Gemeint ist raktavastraiḥ samam.

Die Schrift beruht hauptsächlich auf der Yājñavalkyasmṛiti 1, 270—293 Citirt werden nur Madanaratna, Mitāksarā, Mahārnavā, Aparārka

633.

22/10 5 Bl., 9 Linien Etwa 1720

Daśarathalalitāvrata oder *Daśāṅgalalitāvrata*, eine Feier der Göttin Lalitā, einer Form der Durgā Beginnt अथ तिथौ । मम दशरथललिताव्रतसाङ्गतासिद्ध्यर्थं दशाङ्गललितादेवीशिवपार्वतीचन्द्र-रोहिणीनां पूजनमहं करिष्ये । सुवर्णादिमूर्तीनामग्न्युत्तारणम् । यथा-मृतस्नानम् । यथोपचारैः संपूज्य । अथ षोडशोपचारैः पूजनम् । व्रतेश्च देवतानाम्ना देहत्यासं समारभेत् । गायत्र्यावथ (?) नाम्ना च न्यासं कुर्याच्च षोडश ॥ मृन्मयी कारयेद्देवीं दशसंख्यां च पूजयेत् । पूजयेन्नलिता देवी व्रते सर्वत्र सर्वदाम् ॥

Schliesst पूजयेन्नक्तियुक्तेन चेतसा पाण्डवस्य च । दशरथस्य या देवी तुष्टेयं पुत्रदायिका ॥ १ ॥ ममापि ललिते तद्वत्प्रसन्ना भव शोभने । अवेधये धनं धान्यं सर्वान्कामान्मयच्छ मे ॥ २ ॥ अद्यया-अद्यया वापि भक्त्या च यत्कृतं मया । तत्सर्वं चम्यता देव प्रसीद परमेश्वर ॥ ३ ॥ अपराधसहस्राणि क्रियन्ते ऽहर्निशं मया । दासो ऽहमिति मां मत्वा द्विजराजः प्रसीदतु ॥ Vgl. die Darstellung aus dem Skandapurāṇa in Hemādri's Vratakhanda 2, 510

634.

20/11 21 Bl., 7 bis 8 Linien Schrift von 1824

Grahaśthāpana, Herbeirufung der neuen Planeten Beginnt अथ ग्रहस्थापनम् ॥ तत्रायं प्रयोगः । अथेत्यादि ग्रहपीठे देवतास्था-पनमहं करिष्ये । प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्दः । व्याहृतीनां क्रमेण जमदग्निभरद्वाजभृगव ऋषयः । अग्निवायुसूर्या देवताः । देवी गायत्री देवी उष्णिक् देवी बृहती छन्दासि । सूर्यावावाहने विनियोगः । केचित्तु मन्त्रानप्यावाहने आहुः । तत्र पीठमध्ये वर्तुने द्वादशाङ्गुले मण्डले प्राङ्मुखं सूर्यं रक्त-पुष्पाचरैः । आ छप्णेनेति हिरण्यमूर्तयः । त्रिष्टुप्छन्दः । सविता देवता । सूर्यावाहने विनियोगः । ओ आ छप्णेन रजसा । ओ भूर्भुवः स्वः । कलिङ्गदेशोद्भव काश्यपसगोत्र भोः सूर्यं दहागच्छ दह तिष्ठति स्थापयेत् ॥ १ ॥

635.

21/11 23 Bl., 9 Linien Geschrieben von Avfalarāma im J 1703

Naragrahamakha, Opfer für die neun Planeten, Vasistha zu-geschrieben 240 Verse Beginnt सवित्रादियहान्मर्वाग्रण्य ऋषि-

सत्तमः । मखं नवग्रहं ब्रूते वसिष्ठो मुनिपुंगवः ॥ १ ॥ अथवा पृथ-
मानसु रामेण विनयेन तु । राम उवाच ॥ वेदवेदाङ्गशास्त्रेषु कुशलस्त्वं
महामुने ॥ २ ॥ किमर्थं मे वने वासः कस्माद्राज्याद्विवासितः । रामस्य
वचनं श्रुत्वा वसिष्ठो भाषते ऽखिलम् ॥ ३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सुरा-
सुरास्तथा यचाः सर्वे वर्णा द्विजातिकाः । खेचरैः प्रतिकूलैस्तु लभन्ते
विविधापदम् ॥ ४ ॥ ग्रहा राज्ञं प्रयच्छन्ति ग्रहा राज्यं हरन्ति च ।
ग्रहेस्तु व्यापिते सर्वे पैलोक्यं सचराचरम् ॥ ५ ॥

686.

23/10. 12 Bl., 9 Linien. Etwa 1750.

Grahaśānti oder *Vasiṣṭhi Śānti* oder *Navagrahamakha*.
Hier in 193 Versen. Der fehlerhafte Schlussvers lautet: इति
विरचितमेतत् शान्तिकं कामनार्थं पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पु-
मान् यः । न च भवति कदाचिद्रोगमोहादिकादीन् स भवति
मतिमान्यो पुत्रवान् कीर्त्तिवान् ॥ १९३ ॥

687.

20/9. 13 Bl., 8 bis 9 Linien. Geschrieben von Mehmet Janārdana aus
Mehemadābād im J. 1613.

Navagrahamakha. Foll. 1, 5, 15¹ fehlen. Auf Fol. 6b findet
sich *Navagrahamukhakarman*, und auf Fol. 16a *asya Navagraha-*
mukhahavanakṛitena. Das u ist vom Übel, und die Handschrift,
obwohl alt, ist voll von Fehlern. Der Anfang von Fol. 2a wird
genau nach der HS. wiedergegeben: तुष्टि आत्मदेवतया सह गणेशे-
नादिकाद्याता*) । वृद्धी पूज्याद्यतुर्दिशः । कुंडलया वसोधारा ।
सप्तधारा घृतेन तु । कारयेत्पंचधारा वा ॥ श्रीलक्ष्मीधृतिर्मेधा स्वाहा
प्रज्ञा सरस्वती ॥ घृतेन मातर सर्वा पूजयेद्दिवि धीक्रमात् । जया
विजयाधैव सीमंते सुखावहा ॥ प्राशने श्रीया लीला । चरि भद्रा
सुभद्रिका । व्रतबंधेषु जातव्या । ईश्वरी भुवनेश्वरी । विवाहेषु च
कर्त्तव्या सुभद्राः सर्वतोमुखी ॥ गृहप्रवेशे कर्त्तव्या नागेंद्री पद्मवासिनी ।

Mātrīpūjana 3b. *Ritrigvarāṇa*. *Arghadāna* 7a. *Grihyasthā-*
līpākakarman 8a. *Grahaśthāpana* 10a. *Devatāsthāpana* beginnt
10a. *Daśadīpālāsthāpana* 12b. *Āśīrvāda*, *Brāhmaṇānām nama-*
skāra 16b.

688.

20¹/₂/9¹/₂. 31 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1740.

Grahayajñaprayoga, mit Versen aus der *Vājasaneyisamhitā*.
Unvollendet. Fol. 29 nicht bezeichnet, doch mangelte nichts. Nach

*) Lies: Ganeśānādhikā by etc.

Fol 30 fehlt ein Blatt. Beginnt समूर्तं चेम कल्याण शुभं भवतु ॥
 आचमनं प्राणायामः । आशुः शिशान इत्यनुवाक पठति ॥ काण्ड १७ ॥
 मातृगृहं कृत्वा गृहमध्ये ऽचतपूजनम् (°पूजेन HS) । श्रीगणनाथपूर्वं
 गौरीादिचतुर्दशमातृणा कुलस्वामिनी (?) च (lies kulasvāmīnyāśca)
 आवाहनपूर्वकं समन्त्रं वा द्वितीयोद्देशे स्थापनं प्रतिनामपूर्वकम् ॥ तत्र
 पद्मपुराणे ॥ गणेशं स्थापयामि । गौरीं स्थापयामि । पद्मा स्थाप-
 यामि । शचीं स्थापयामि । मेधां स्थापयामि । सावित्रीं स्थापयामि ।
 विजयां स्थापयामि । जयां स्थापयामि । देवसेनां स्थापयामि । स्वधा
 स्थापयामि । स्वाहा स्थापयामि । मातरं लोकमातरं स्थापयामि ।
 धृतीं स्थापयामि । पुष्टीं स्थापयामि । तुष्टीं स्थापयामि । आत्मदेवतां
 स्थापयामि । आदौ गणपतिः पूज्यो अन्ते ऽभ्यर्च्यात्मदेवता ॥

Mātrasthāpana Fol 3b Vṛddhisrāddha 10b Grāhasthāpana
 18a Nakṣatrasthāpana 23a Dīpālāsthāpana 27a Amṛtaboma
 30a Das Jahr der Abfassung dieser Schrift (nämlich 1692) scheint
 aus folgender Stelle hervorzugehen, Fol 10b अथ श्रीब्रह्मणो द्वि-
 तीयपरार्धे श्रीश्वेतवाराहकल्पे वैषखतमन्वन्तरे अष्टाविंशतमे कलियुगे
 प्रथमचरणे सप्ततरे संवत् - अष्टाचत्वारिंशत्यधिकसप्तदशशततमे वर्षे
 उत्तरायणे वर्षाश्रृती चैत्रमासे कृष्णपक्षे चयोदशा पुष्यतिथौ शनिवा-
 सरे यथास्थितनक्षत्रयोगकरणमुहूर्तं एवमादिगणविशिष्टाया पुष्यतिथौ
 मम सुतस्य वा सुताया विवाहोत्सवकर्मप्रारम्भे तद्गङ्गासिद्धोक्तमवय-
 हमन्वशान्तिकप्रारम्भनिमित्तमाचार्यब्रह्मश्रुतिजामर्घमहं करिष्ये ॥

639.

29/11 34 BIL, 8 Linsen Geschrieben im J 1717 von Dharmesvara
 Garman.

Grahasāntiśūhi, Gebete zur Suhnung des üblen Einflusses
 der neun Planeten. Beginnt मातृकास्थापनविधिः । गजास्य गण-
 नाथ त्वं सर्वविघ्नविनाशन । लम्बोदरं त्रिनेत्रं त्वमागच्छ गणनायक ॥ १ ॥
 गणानां त्वेति गणनाथ स्थापयामि ॥ १ ॥ हिमाद्रितनया देवी व-
 रदा भैरवप्रियाम् । लम्बोदरस्य जननी गौरीमावाहयाम्यहम् ॥ २ ॥
 आर्यं गौरिति गौरीं स्थापयामि ॥ २ ॥ सुवर्णस्या पद्महस्तां वि-
 ष्णोर्वक्षःस्थलस्थिताम् । त्रिलोक्यपूजितां देवीं पद्मामावाहयाम्यहम् ॥ ३ ॥
 हिरण्यरूपेति पद्मा स्थापयामि ॥ ३ ॥

Fol 13a. ग्रहस्थापनम् । वृत्तमण्डलमादित्ये चतुरस्रं निशाकरे ।
 महीपुत्रे त्रिकोणं स्याद्बुधे वै वाणसंनिभम् ॥ १ ॥ गुरवे पट्टिणाकारं
 पद्मकोणं तु भार्गवे । धनुषाकृतिं मन्दे च सूर्याकारं तु राहवे ॥ २ ॥

केतूनां तु ध्वजाकारं मण्डलानि क्रमेण तु । शुक्राकीं प्राङ्मुखौ ज्ञेयौ
गुरुसौम्यावुदङ्मुखौ । प्रत्यङ्मुखौ शनिः सोमः शेषा दक्षिणतोमुखाः ॥

Schliesst: अथ शूद्राभिषेकः ॥ आदित्या वसवो रुद्रा विश्वे देवा
मरुद्गणाः । लोकपालाः प्रयच्छन्तु मङ्गलानि त्रियं यशः ॥ गायत्री
चैव सावित्री शची लक्ष्मीः सरस्वती । मृडानी मातरः सर्वा भवन्तु
वरदाः सदा ॥ नारदाद्या ऋषिगणा ये चान्ये च तपोधनाः । भवन्तु
यजमानस्य आशीर्वादपरायणाः ॥ ऋग्वेदो ऽथ यजुर्वेदः सामवेदो
ह्यथर्वणः । ब्रह्मवक्त्रस्थिता नित्यं निघ्नन्तु तव शाचवान् ॥ तिलकवर्धा-
पनी आशीर्वादाः ॥

640.

21¹/₂/11. 34 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Sevārāma im
J. 1839.

Samkṣepa-Grahasānti. Beginnt: आदौ स्नानसंध्यादेवार्चनवे-
श्वदेवान्तं कर्म कुर्यात् ॥ वृद्धावादी च ये चान्ते मध्ये जुहुति पर्वणि ।
एकोद्दिष्टे तथा चान्ते वैश्वदेवो ऽभिधीयते ॥ १ ॥ अथ मातृपूजा-
निमित्तमाह ॥ अकृत्वा मातृयागं तु वैदिकं यः समाचरेत् । तस्य
क्रोधसमाविष्टा हिंसामिहन्ति मातरः ॥ २ ॥ गृहनिर्गमवामाङ्गे व-
सोर्धारा च वेदिका । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहे वै पूर्वदक्षिणे ॥ ३ ॥
गृहे तु पश्चिमद्वारि गृहे चैवोत्तरामुखम् । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृ-
हनिर्गमदक्षिणे ॥ ४ ॥ कुडालमा वसोर्धारां सप्तधारां धृतेन तु ।
कारयेत्पञ्चधारां वा नातिनीचां न चोच्छ्रिताम् ॥ ५ ॥ हस्तमात्रप्रमाणं
च गृहनिर्गमदक्षिणे । वसोर्धारा तु कर्तव्या वसोर्मन्त्रेण कारयेत् ॥ ६ ॥
मातृपायव्यदिग्भागे गणेशं तु प्रतिष्ठयेत् । तत ईशानदिग्भागे कुल-
देवीं प्रपूजयेत् ॥ ७ ॥

Fol. 5b: इति प्रतिष्ठा । अथ पूजा । Fol. 6b: इति मातृपू-
जनविधिः । Fol. 8b: अथ ब्रह्माचार्यश्चत्विग्वरणम् । प्रथममर्घ्यबन्ध-
नम् । Fol. 10b: अथातो गृहस्थालीपाकानां कर्म । Fol. 11b:
अथ कौष्ठकरणम् । अत्रावसरे ग्रहस्थापनम् । Fol. 15a: इति देव-
तास्थापनमन्त्राः । Fol. 18a: इति पञ्च लोकपालाः । Fol. 20b:
इति नक्षत्रस्थापनमन्त्राः । Fol. 21b: सप्तदीपस्थापनमन्त्राः । Fol.
22a: इति सप्तसमुद्रम् । Fol. 22b: सप्तपातालम् । Fol. 23b:
इत्यूर्ध्वसप्तलोकाः । Fol. 26b: दिक्पालस्थापनमन्त्राः । Fol. 27a:
कलशस्थापनमन्त्राः । Fol. 28a: अथ दिक्पालपूजा । Fol. 30a:
अथ समिदादिहोमः । Fol. 31a: इति नवग्रहहोममन्त्रः । Fol.
33b: इति पूर्णाहुतिः ।

Schliesst इदमपये । रुद्रकलशे त्याग । पुष्पाञ्जलि गृहीत्वा
वैश्वानरस्तुति पठित्वा पुष्पाञ्जलि दद्यात् । हस्ताभ्या पुष्पाक्षतानि गृ-
हीत्वा । भो भो ब्रह्मे महाशक्ते महाकर्मप्रसाधक । कर्मन्तरे ऽपि
समाप्ते सानिध्यं कुरु सादरम् ॥ १ ॥ यान्तु देवगणा सर्वे पूजा-
मादाय मामिकीम् । इष्टकामप्रदानाय पुनरागमनाय च ॥ २ ॥

641.

26/12 26 Bl 8 Linien Geschrieben von Yadurāma aus Gāndhīnalla,
gehörig zu Rājapura, um etwa 1690

Navagrahasantipaddhati eine Anleitung zur Beschwichtigung
der neun Planeten Beginnt इह भुवनकोशे भूलोके जम्बुद्वीपे नैमि
पारण्ये आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मवर्तकदेशे अर्बुदारण्ये कुमारिकाक्षेत्रे महा-
नद्यो श्रीनर्मदासरस्वत्योरन्तराले श्रीदेवब्राह्मणानां सनिधौ पुण्ये देशे
काले च अथ श्रीब्रह्मणो द्वितीये परार्धे तदादौ श्रीवाराहकल्पे
वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कली युगे प्रथमचरणे सवत्सरे योऽश्व
शते यथानामवर्षे अमुकायने अमुकचतुर्थी अमुकमासे अमुकपक्षे अमु-
कतिथौ अमुकवासरे अमुकयोगे अमुककरणे एवमुण्यहविशिष्टाया
पुण्यतिथौ अमुकगोचर्य अमुकयजमाननाम्नस्य अमुककर्मणा वृद्धिनि-
मित्तं गौर्यादिषोडशमातृणां वसोधारासहितानां अस्मिन्पुण्याहे गौ-
र्यादीनां नवग्रहशान्तिनिमित्तं तथा च गणेशास्विकासहितानां स्थाप
नपूजनप्रतिष्ठा अहं करिष्ये ।

Schliesst आदित्ययन्त्रो भीमो बुधो जीव सितो ऽर्कज ।
यहास्त्वामभिपिबन्तु राहुं केतुश्च तर्पिता ॥ ११ ॥ सवत्सरो ऽयने
मासास्तिस्रिर्वाराय नाडिका । मुहूर्ताद्याभिपिबन्तु नक्षत्राणि दिवा-
निश्च ॥ १२ ॥ इत्येव रुद्रकुम्भेन कर्तारमभिपिबयेत् । सर्वान्कामा-
नवाप्नोति प्रसीदन्ति नक्षत्रचरा ॥ १३ ॥ इत्यभिषेकं कृत्वा तिलका-
शीर्षादा ॥

642.

15/10 8 Bl 8 Linien Etwa 1770

Navagrahasotra, ein Lobgesang auf die neun Planeten Vyasa
zugeschrieben In 15 Versen. Beginnt अपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं
महाद्युतिम् । धारक*) सर्वपापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवाकरम् ॥ १ ॥
दिव्यशङ्खतुषाराभ्यां धीरोदार्णवसम्भवम् । नमामि शशिने भक्त्या शं-
भोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्तेजसमप्रभम् । कुमारं
शक्तिहस्तं च लोहिताङ्गं नमाम्यहम् ॥ ३ ॥

*) ॐ धार

Schliesst : इदं पवित्रमायुषं दुःखपापप्रणाशनम् । दुःखप्रणाशनं स्तोत्रं पाण्डवैः परिकीर्तितम् ॥ १४ ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय विष्णवं स्तोत्रमुत्तमम् । सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ १५ ॥

643.

19/11. 8 Bl., 9 Linien. Schrift von 1766.

Navagrahajapavidhi, Gebete an die neun Planeten, mit Versen aus dem Yajurveda. Beginnt: ओं आ छप्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषिः सूर्यो देवता चिष्टुष्कन्दः । ओसूर्यप्रीत्यर्थे विनियोगः । आ छप्णेनेत्यङ्गुष्ठाभ्यां नमः । रजसेति तर्ज० । वर्तमान इति मध्य० । निवेशयन्नमृतं मर्त्यं चेत्यना० । हिरण्ययेन सविता रथेन कनि० । आ देवो याति भुवनानि पश्यन् । करतलकरपृष्ठा० । एवं हृदयादिन्यासः ॥

644.

21/10. 13 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Navagrahajapavidhi, Anrufung der neun Planeten mit neun Versen aus der Vājasaneyisamhitā. Beginnt: अथ ग्रहबीजानि ॥ अबेत्यादि नमः ग्रहवाधानिवारणार्थं ब्राह्मणद्वारा ग्रहजपमहं करिष्ये । आदौ सूर्यजपः । आ छप्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषिः सविता देवता चिष्टुष्कन्दः सूर्यप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः । आ छप्णेन रजसेत्यङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं वर्तमानो निवेशयन्निति तर्जनीभ्यां नमः । ओं अमृतं मर्त्यं चेति मध्यमाभ्यां नमः । ओं हिरण्ययेन सविता रथेनेत्यनामिकाभ्यां नमः । ओं देवो यातीति कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं भुवनानि पश्यन्निति करतलपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ हृदयादिन्यासः ॥ आ छप्णेन रजसेति हृदयाय नमः । ओं वर्तमानो निवेशयन्निति शिरसे स्वाहा । ओं अमृतं मर्त्यं चेति शिखायै वषट् । ओं हिरण्ययेन सविता रथेनेति कवचाय ऊँ । ओं देवो यातीति नेत्रत्रयाय वषट् । ओं भुवनानि पश्यन्नित्यस्त्राय फट् ॥

अथाङ्गन्यासः ॥ ओं आ छप्णेनेति शिरसि । ओं रजसेति ललाटे । ओं वर्तमान इति मुखे । ओं निवेशयन्निति हृदये । ओं अमृतं मर्त्यं चेति कन्याम् । ओं हिरण्ययेन सवितेति जह्वयोः । ओं रथेनेति जान्वीः । ओं देवो यातीति गुल्फयोः । ओं भुवनानि पश्यन्निति पादयोः ॥

अथाक्षरन्यासः सर्वाङ्गेषु ॥ ओं आ केशान्ते । ओं छ मुखवृत्ते । ओं णे नेत्रयोः । ओं न कर्णयोः । ओं र नासापुटे । ओं ज

गण्डयोः । ओ सा ओष्ठयोः । ओं व दन्तपङ्क्तयोः । ओं त मूर्ध्नि ।
 ओं मा आस्थे । ओं न दक्षिणवाङ्मूले । ओं नि कूर्परे । ओं वे
 मणिवन्धे । ओं श अङ्गुलिमूले । ओ य अङ्गुल्यये । ओ ॥ वामवा-
 ङ्मूले । ओं मृ कूर्परे (MS कर्पयोः) । ओं त मणिवन्धे । ओं म
 अङ्गुलिमूले । ओं त्य अङ्गुल्यये । ओं च दक्षोरुमूले । ओं हि जानुनि ।
 ओं र गुल्फे । ओं ण अङ्गुलिमूले । ओं ये अङ्गुल्यये । ओं न वा-
 मोरुमूले । ओं स जानुनि । ओं वि गुल्फे । ओं ता अङ्गुलिमूले ।
 ओं र अङ्गुल्यये । ओं ये पार्श्वयोः । ओ ना पृष्ठे । ओं दे नाभी ।
 ओं वो उदरे । ओं या हृदि । ओ ति दोर्मूले । ओं भु कक्षयोः ।
 ओं व कक्षयोः । ओ ना हृदयादिहस्तयोः । ओ नि हृदयादिपा-
 दयोः । ओ प हृदयादिजठरे । ओं श्वन् हृदयादिपु ॥ इति मातृका-
 न्यासः ॥

अथ ध्यानम् । प्रभाकरः पद्मकरो दिवाङ्गः पद्मद्युतिः सप्ततुरङ्ग-
 वाहनः । दिवाकरी लोकगुरुः किरीटी मयि प्रसादं विदधातु देव ॥

अथ बीजम् ॥ ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं सः । ओं भूर्भुवः स्वः । आ
 छण्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च । हिरण्येन सविता
 रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ओं स्वः । ओं भुवः । ओ
 भूः । ओं सः । ओ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥

Dieselben Formeln mit geringen Abweichungen erscheinen bei
 der Anbetung der übrigen acht Planeten

645.

18/8 9 Bl., 8 bis 8 Linien Geschrieben in Dindapura von Vyasa
 Lilapati

Grahaṇāpya Diese Schrift ist eine Abkürzung der vorher
 gehenden

646.

32/11 41 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1860

Pañcadaśī Tīthi, über den fünfzehnten Tag in beiden Hälften
 des Monats und die darin fallenden Feste Ein Bruchstück aus
 einem anonymen modernen Werke, welches zum grossen Teile auf
 dem Kālanirnaya von Sāyana beruht Fol 6 ist zweimal bezeichnet
 und Fol 17 fehlt Beginnt अथ पञ्चदशी तिथिः प्रसूयते । इयं
 च सामान्यतस्तिथिसामान्यप्रस्तावे निरूपितप्राया विशेषतस्त्वच विचा-
 र्यते । तत्र चन्द्रमण्डलस्य प्रथमद्वितीयादिवर्धमानानां चीयमाणानां
 चलानां मध्ये पञ्चदशकलान्वयव्यतिरेकस्वरूपत्वात्पञ्चदशीत्यन्वर्थसंज्ञया

व्यवह्रियते । सा चेयं शुक्लकृष्णपचीयत्नेन पूर्णिमामावास्या चेति द्विधा भिद्यते ॥

Citiert werden Candēśvara, Nirṇayapiṇḍīpā, Puraścaraṇacandrikā, Puraṇasamuccaya, Vyavahāraratnāvalī, Sārasaṃgraha etc. — Ein Teil fehlt am Schluss

647.

22/12 12 Bl. 8 Linien Etwa 1760.

Maṇḍalakūrikāḥ. Vorschriften zur Bereitung von mystischen Kreisen. In zehn Kapiteln Beginnt: अथ वेद्युपरि मण्डलरचना कथ्यते ॥ मण्डलं मङ्गलं पुंसां यज्ञविघ्नस्य वारणम् । गुह्ये मनोरमं कार्यं काम्यनैमित्तिके विधौ ॥ पूजितं विधिवद्देवं तत्रस्थं यस्तु पश्यति । ससारगतिविच्छेदो जायते तस्य दर्शनात् ॥ मण्डलं तेन विख्यातं शक्यं गन्धर्वसिद्धिदम् । मण्डलं यज्ञभूमेस्तु निगोपार्थं तथैव च ॥ यज्ञस्य यजमानार्थं सर्वदेवालयः परः । ध्वंसनाय च रक्षःसु दानवानां भयाय च ॥ मण्डलानां च नामानि ऋणु देवि वरानने । भद्रं च सर्वतोभद्रं लतालिङ्गोद्भवं तथा ॥ लिङ्गोद्भवं च पद्मं च स्वस्तिकं धनुराकृति । त्रिकोणमष्टकोणं च वृत्तं शङ्खाब्जमेव च ॥ शङ्खं गदं च चक्रं च चक्राब्जं योनिमण्डलम् । पद्मोणं पञ्चकोणं च द्वादशारं शराकृति ॥ षोडशारं सहस्रारं शतारं सूर्यमण्डलम् । हस्तिकर्णं च गोकर्णमश्वकर्णं गदाकृति ॥ नवनाभं त्रिनाभं च पञ्चनाभमुमाप्रियम् । गौरीतिलकसंज्ञं च त्रिपुरं चन्द्रमण्डलम् ॥ त्रैलोक्यचोभणं चैव त्रिपुरचोभणं तथा । जगदन्तं च टङ्काभं नागबन्धं खगध्वजम् ॥ त्रिलिङ्गमेकलिङ्गं च नवलिङ्गं हरप्रियम् ॥ वैष्णवे भैरवे योगे योगिनीनां च स्थापने । मण्डलं नवनाभं तु पुत्रायुर्बलवर्धनम् ॥ त्रिपुरस्थापने त्वेन्मण्डलं नवनाभकम् । शंभोस्तु सर्वतोभद्रं लिङ्गं स्वस्तिकमेव च ॥

Sarvatobhadra 5b. Bhadraka 6b. Cakrāravinda 8a. Liṅga-svastika 9a. Padmasvastika 9a. Latāliṅgodbhava 10a. Kapitel 7 und 8 ohne Titel. Maṇḍalaracana 11a. Maṇḍalapūjā 12a. Bruchstück eines grösseren Werkes.

Schliesst: मन्थादिना प्रपूज्य मण्डलं भक्तभोज्यैः समन्तात्प्रपूयं दीपिकादिभिर्बुध्योत्य वस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ Nur zwei Werke werden Fol. 3a erwähnt: अन्येषां मण्डलानां तु सर्वेषामतिविस्तृतात् । शिवादिष्वादिमयन्त्रपूजारास्य प्रकल्पनम् । तत्त्वसागरसंज्ञायां संहितायां प्रपञ्चितम् । यथाविधि बृहत्पञ्चरात्रादिष्वागमेष्वपि ॥

648.

21/14. 11 Bl., 8 Linien. Schrift von 1845.

Maṇḍaladevatāsthāpana, die Hebeirufung der Götter und göttlicher Wesen in einen Kreis bei einer feierlichen Handlung.

Dieses geschieht mit Anwendung von vedischen Versen Nach dem Schluss aus dem Vratāṅka Beginnt अथ मण्डलदेवतास्थापनम् ॥ तत्र मध्ये ब्रह्माणम् । ब्रह्म जज्ञानमिति गौतमो वामदेवो ब्रह्मा । त्रिष्टुप् । ब्रह्मप्रीत्यर्थे ब्रह्मावाहने विनियोगः । ओं ब्रह्म जज्ञानं प्रथम etc । मध्ये ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि ॥ तत उदीचीमारभ्य वायवोपर्यन्त सोमाद्यो वाय्वन्ता अष्टौ लोकपालाः स्थापनीयाः । तत्र आप्यायस्व गौतमः सोमो गायत्री । सोमप्रीत्यर्थे सोमावाहने विनियोगः । ओ आप्यायस्व समेतु ते etc

Schliesst auf Fol 9b अरुन्धतीमा° मि । तद्वाह्ये पूर्वादि । ऐन्द्रीमा° मि । कौमारीमा° । ब्राह्मीमा° मि । वाराहीमा° मि । चामुण्डामा° मि । वैष्णवीमा° मि । माहेश्वरीमा° मि । वैनायकीमा° मि । इत्यष्टौ शक्तीः प्रतिष्ठाप्य प्रत्येक सह वा पूजयेत् ॥ इति मण्डलदेवता व्रतार्के ॥

Darauf folgen zwei kurze Abschnitte überschrieben अथ सर्वतोभद्रमण्डल परिशिष्टात्मदीपे und चतुर्लिङ्गोद्भव लीङ्गे । Der letzte hat die Unterschrift इति श्रीकमलाकरभट्टकृते पूतकमलाकरे ध्वजोच्छ्रायः समाप्त ॥ Sie beginnen respective 1 एकविंशतिरेखाभिर्मण्डल तु भवेदिह । खण्डेन्दुस्त्रिपदा कोणे शृङ्खला पट्टदा मता ॥ und ॥ ततो ध्वजाय देवस्य वाहनं विष्णो गच्छ etc

649.

24/12 5 Bl, 9 bis 11 Linien Abschrift von 1784

Rāmanāṁcamṛata, die Beobachtung des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Cūtra, zu Ehren von Rama. Mitgeteilt in einem Gespräch zwischen Sūtikṣṇa und Agastya, und der Agastyasamhitā entlehnt 65 Verse Beginnt सुतोच्छ्राय उवाच ॥ कथयस्व प्रयत्नेन श्रीरामनवमीव्रतम् । येन वै क्रियमाणेन सर्वपापघ्नो भवेत् ॥ १ ॥ Im Verlauf heisst es धीचे भासे नवम्या तु शुक्लपक्षे रघूत्तमः । प्रादुरासीत्पुरा विप्र पर ब्रह्मेव केवलम् ॥ ६ ॥ श्रीरामनवमी प्रोक्ता कोटिसूर्यग्रहाधिका । धीचे शुक्ले तु नवमी पुनर्वसुयुता यदि ॥ ७ ॥

650.

24/12 4 Bl 9 Linien Schrift von 1586

Ramakavaca oder *Rāmarakṣastotra*, ein Lobgedicht auf Rāma in 42 Versen, Valmiki zugeschrieben. Beginnt अस्य श्रीरामरक्षास्तोत्रमन्त्रस्य कौशिको विश्वामित्र ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । राक्षसमर्दनः श्रीरामचन्द्रो देवता । etc कूजन्तं राम रामेति मधुर मधुराक्ष-

रम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकौकिलम् ॥ २ ॥ चरितं
रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमचरं पुंसां महापातकनाश-
नम् ॥ ३ ॥ दक्षिणे लक्ष्मणो यस्य वामे तु जनकात्मजा । पुरतो
मारुतिर्यस्य तं वन्दे रघुनन्दनम् ॥ ४ ॥

Schliesst: रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे
रामेणाभिहृता निशाचरचमू रामाय तस्मै नमः । रामान्नास्ति परा-
यणं किमपरं रामस्य दासो ऽस्यहं रामे चित्तलयः सदा भवतु मे
हे राम मां मा त्यज ॥ ४१ ॥ मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं
बुद्धिमतां वरिष्ठम् । वातात्मजं वागरघूयमुख्यं श्रीरामदूतं शरणं
प्रपद्ये ॥ ४२ ॥

651.

19/12. 4 Bl., 12 Linien. Abschrift von etwa 1850.

Rāmarakṣastotra. Dasselbe Gedicht mit Auslassung einiger
und Substitution anderer Strophen. Gegen Ende sind mehrere Verse
nur in Pratika gegeben.

652.

21¹/₂/11. 5 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmākavaca oder *Rāmarakṣā*, hier in 43 Versen. Einige
Strophen sind umgestellt und einige zugefügt. Beginnt: चरितं
रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमचरं पुंसां महापातकनाश-
नम् ॥ १ ॥ श्रीराम राम रणकर्कश राम राम श्रीराम राम
भरतायज राम राम । श्रीराम राम रघुनन्दन राम राम श्रीराम
राम शरणं भव राम राम ॥ २ ॥

Schliesst: कल्याणानां निदानं कलिमलमथनं पावनं पावनानां
पाथेयं यन्मुमुक्षोः सपदि परपदप्राप्तये प्रस्थितस्य । विश्रामस्थानमेकं
कविवरवचसां जीवनं सज्जनानां वीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां
भूतये रामनाम ॥ ४२*) ॥ धन्यायोध्या दशरथनृपः सा च माता
च धन्या धन्यो वंशो रघुपतिभवो यच्च रामावतारः । धन्या वाणी
कविवरमुखे रामनामप्रपन्ना धन्यो लोकः प्रतिदिनमसौ रामनाम
शृणोति ॥ ४३ ॥

653.

28/15. 13 Bl., 10 bis 12 Linien. Schrift von 1868.

Mahārudrapaddhati, Verehrung des Rudra. Beginnt: अथ
मङ्गलाचरणम् ॥ ओं नमोनाथं नमस्कृत्य नमस्कृत्य पितामहम् । विष्णुं
रुद्रं श्रियं देवीं दिननाथं निशाकरम् ॥ १ ॥ धरणीगर्भसंभूतं शशि-

*) Mahākṛpaka 1, 8.

पुत्रं बृहस्पतिम् । दैत्याचार्यं नमस्कृत्य सूर्यपुत्रं शनैश्चरम् ॥ २ ॥ राज्ञं
केतुं नमस्कृत्य यज्ञारम्भे विशेषतः । शक्रादिदेवताः सर्वा ऋषीश्वर
तपोधनान् ॥ ३ ॥ etc अन्ये विद्यातपोयुक्ता वेदशास्त्रविचक्षणाः ।
तान्सर्वान्प्रणिपत्याह रुद्रयज्ञ समारम्भे ॥ ६ ॥ ओ नमो रुद्राय नमः ॥
अथ महारुद्रपदतिः ॥ मुदिने शोभने चन्द्रे विष्वादिदोषवर्जिते ।
प्राप्ते मुहूर्ते उत्थाय शुचिः प्राणान्नियम्य च ॥ १ ॥ गुरो रुद्रस्य
चरणीं नत्वा भवादिकं व्रजेत् । सूचोक्तविधिना शीघ्रपूर्वं स्नानमा-
चरेत् ॥ २ ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय दशाक्षरमन्त्रः । अथ दशा-
क्षरमन्त्रेण विः प्राणायामं कृत्वा । तेन मन्त्रेणैकादशवारं निमज्ज्य ।
तेनैवात्मानमभिषिच्य । स्नानाद्गतर्पणं विधाय । वाससी परिधाय
तिलकं विपुण्ड्राणि कृत्वा । इमा रुद्राय तवस इति मूर्त्यार्थं दत्त्वा etc

654.

22/14 24 Bl., 11 bis 13 Linien Schrift von 1736

Mahārudrapaddhati, angeblich nach dem Liṅgapurāṇa und dem Āgama Foll 1 und 10 fehlen Stimmt im ganzen mit der vorangehenden Handschrift, nur ist die Anordnung des Stoffes verschieden Für die Bestimmung der Abfassungszeit ist es wichtig, dass auf Fol 12a—14b der Kautukabandhaprayoga (d. i. die feierliche Anlegung von Seiten eines Ācārya einer fünffachen wollenen Schnur an die Hand eines Mannes und einer Frau, welcher Akt mit dem Vortrag von vedischen Hymnen begleitet ist) aus dem Prayogaratna von Nārāyaṇa, Sohn von Rāmeśvara, wörtlich wiederholt ist. Das zweite Blatt beginnt तो यः सुरामुरिः । सर्व-
विघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गले शिवे
सर्वार्थसाधिके । शरत्वे त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमो ऽस्तु ते ॥ ६ ॥
सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । तेषां हृदिस्थो भगवान्मङ्ग-
लायतनो हरिः ॥ ७ ॥ तदेव सर्वं मुदिनं तदेव तारावलं चन्द्रवलं
तदेव । विद्यावसं दिव्यवलं तदेव सख्योपते ते ऽद्वियुग खरामि ॥ ८ ॥
यथ योगेश्वरः कृष्णो यथ पार्थो धनुर्धरः । तथ श्रीर्विजयो भूतिर्धु-
वालीति (धनुर्वा नील शिबो) भक्तिर्धम ॥ ९ ॥ सर्वकार्यकार्येषु
चयस्त्रिभुवनेश्वराः । देवा दिग्गन्तु नः सिद्धिं ब्रह्मेष्टान्ननादनाः ॥ १० ॥

655.

23/11 33 Bl., 9 bis 10 Linien. Fwa 1680

Mahārudrapaddhati, verfasst im 1459 von Parāśurāma, Sohn von Karpā. In acht Kapiteln. Das letzte Blatt 56 fehlt. Beginnt योगेशं गुरुं नत्वा शारदां च वरप्रदाम् । विप्रः परशुरामास्य.
कुर्वते रुद्रपदतिम् ॥ १ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातारं सोमं सोमार्धधारिणम् ।

सदानन्दमयं ज्ञानं शिवं वन्दे शिवप्रदम् ॥ २ ॥ पूर्वाचार्यस्तुतीर्द्धा
स्मृतीद्यागमसंमतीः । हृदयैः पथैर्मुनीन्द्रोक्तिः क्रियते रुद्रपद्धतिः ॥ ३ ॥
पञ्चाङ्गाञ्जपितुं रुद्रान्याजुर्वेदान्द्विजम्भनाम् । मद्विधानां च मुग्धानां
प्रबोधाय प्रबोधिनी ॥ ४ ॥ पञ्चाङ्गसंज्ञकाः पञ्च रुद्राः प्रोक्ता वि-
पश्चिताः । एकाद्या अतिरुद्रान्ताः पञ्चसहिता हिताः ॥ ५ ॥

- 1) Rudrajanaprasānsā 5a. 2) Kuṇḍamaṇḍapalakṣaṇa 12a.
3) Itikartavyatā 22a. 4) Dehaśuddhi 24a. 5) Piṭhapūjā 31a.
6) Nyāsavidhi 40a. 7) Āhutipātralakṣaṇa 43b. 8) Homavidhi.

656.

21/10. 24 Bl., 7 Linien. Geschrieben im Anf. dieses Jahrh. von
Mathurānātha, einem Śārasvata Brahman.

Lakṣmīnārāyaṇahṛidayā, Gebete an Lakṣmī und Nārāyaṇa.
Beginnt: ओं अस्य श्रीलक्ष्मीनारायणहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः ।
Die Gebete beginnen: उद्यत्कीटिदिवाकराभमनिशं शङ्खं गदां पङ्कजं
चक्रं विभूतम् etc. — श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायणः परः ।
नारायणः परं ब्रह्म नारायणं नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ Das Gebet an
Lakṣmī beginnt: हस्तद्वयेन कमले धारयन्ती स्वस्तीलया । हारनूपुर-
संयुक्तां लक्ष्मीं देवीं विचिन्तयेत् ॥ Das Ganze soll aus dem oft
citirten Ātharvaparabhasya genommen sein.

657.

21/10. 4 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1841.

Lakṣmīpūjanavidhi, Gebrauche bei der Verehrung der Lakṣmī.
Beginnt: अथ महालक्ष्मीपूजा षोडशोपचारेण कर्तव्या । आदौ मध्ये
यथोक्तपूजनम् । अन्ते पञ्चोपचारेण हस्तपादौ प्रक्षाल्य धीतवस्त्रं परि-
धाय पूर्वाभिमुख आसने उपविश्य पूजनं कर्तव्यम् ॥ Die Meditation
beginnt mit: चीरसागरसंभूता चीरवर्णसमप्रभा । चीरवर्णसमं वस्त्रं
दधाना हरिवक्त्रभा ॥ Vgl. Mahālakṣmīpūjā.

658.

18/12. 7 Bl., 11 bis 12 Linien. Abschrift von 1764.

Viṣṇupūjana. Verehrung des Viṣṇu. In 68 Versen. Beginnt:
अथ श्रीमद्भगवद्विष्णुपूजने उपचाराणां पदानि ॥ अथ ध्यानं ॥
ध्यायामि देवं प्रणवादिभूतैर्दशाक्षरैर्वेदकरं वरेण्यम् । प्रसन्नवक्त्रं जल-
धिष्ठिमीशमनन्तमाद्यं कमलायुतं च ॥ १ ॥ भूश्मश्रुनेत्राणि च पिङ्ग-
लानि रथाङ्गशङ्खाञ्जगदा दधानं । ब्रह्माण्डलघावृत्तरोमराजिं पीतां-
शुकं पीतमुगन्धिलिप्तम् ॥ २ ॥

Schliesst. अथ चमापणम् । न्यूनातिरिक्तानि परिस्फुटानि या-
नीह कर्माणि मया कृतानि । धर्म्याणि चैतानि मम क्षमस्तु प्रयाहि
तुष्टः पुनरागमाय ॥

659.

21/10. ॥ BH, 8 Linien. Geschrieben von Śakra Simyantarāma im J 1803

Viṣṇupūjāna, Verehrung von Viṣṇu. Beginnt विष्णुपूजनम् ।
आचमनं प्राणा° । अवेत्यादी° । मम समस्तपापक्षयद्वारा श्रीलक्ष्मी-
नारायणप्रीत्यर्थं विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । सहस्रशी° १ ॥
वामहस्ते । पुरुष एवेदं ॥ २ ॥ दक्षिणहस्ते । एतावानस्त्य° ३ । etc

Schliesst श्रीविष्णोः षोडशोपचारपूजनकृतस्य विधेर्न्यूनमतिरिक्तं
तत्सर्वं भवतां ब्राह्मणानां वचनाच्छ्रीमहाविष्णुप्रसादात्परिपूर्णमस्तु ॥

660.

80/14. 4 BH, ॥ Linien. Etwa 1860

Viṣṇupūjā in 25 Versen, und dann *Rāmapūjā*. Aus der
Schule des Rāmānuja. Beginnt अथ शङ्खप्रार्थनम् । त्वं पुरा सा-
गरोत्पन्नो विष्णुनाभिधृतः करे । नमन्ति सर्वदेवास्त्वां पादजन्यं नमो
ऽस्तु ते ॥ १ ॥ अथ गङ्गदण्डात्मन्तः । सर्ववायमयी घण्टा देव-
देवस्य वल्लभा । त्वां विना नैव सर्वेषां शुभं भवति शोभने ॥ २ ॥
अथ विष्ण्वावाहनम् । आगच्छ भगवन्विष्णो स्वस्थानात्परमेश्वर । अहं
पूजां करिष्यामि सदा त्वं समुखो भव ॥ ३ ॥

Die *Rāmapūjā* beginnt श्री रामानुजगुरुप्रमाणायोध्याधर्मशा-
ला । चिचकूटसुखविनासगोदावरीप्रदक्षिणवेचधनुषतीर्थ । —

661.

17/11. ॥ BH, 12 Linien. Etwa 1800

Devapūjāna, Verehrung des Viṣṇu. Beginnt सुमुखधैकदन्तस्य
कपिलो गजकर्णिकः । लम्बोदरस्य विकटो विघ्ननाशो गणाधिपः ॥
धूम्रकेतुर्गङ्गाधरश्चो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः
पठेच्छृणुयादपि ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे
सकटे चैव विप्रस्तस्य न जायते ॥ शुक्लाम्बरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भु-
जम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ अभीप्सितार्थमिच्छये
पूजितो यः सुरामुरिः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ सर्व-
मङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारा-
यणि नमो ऽस्तु ते ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् ।
येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ तदेव नम्रं मुदिनं तदेव

तारावलं चन्द्रवलं तदेव । विद्यावलं दैववलं तदेव संक्षीपते ते
ऽद्विवलं स्मरामि ॥ Das Puruṣasūkta ist dreimal wiederholt.
Vgl. 654.

Schliesst: आवाहनं न जानामि न जानामि तवार्चनम् । पूजां
चैव न जानामि चम्यतां परमेश्वर ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं
सुरेश्वर । यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

662.

10¹/₄/9¹/₄. 6 Bl., 8 Linien. Schrift vom J. 1783.

Pūjāvarṇana, Verehrung der Götter, namentlich von Gaṇeśa
und Viṣṇu. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Spätere Śloka
sind diesen beigelegt. Beginnt: सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गज-
कर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशी विनायकः ॥ १ ॥ धूम्र-
केतुर्गणधरश्चो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठे-
च्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विघ्नारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
संयामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ शुक्ताम्बरधरं देवं
शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ४ ॥ ला-
भक्षेपां जयक्षेपां कुतक्षेपां पराजयः । येषामिन्दीवरम्यामो हृदयस्यो
जनादनः ॥ ५ ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्व-
विघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ६ ॥ चक्रतुण्ड महाकाय सूर्य-
कोटिसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सिद्धिद ॥ ७ ॥ यौः
शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिः etc. (Vs. 36, 17).

Schliesst: यान्तु देवगणाः सर्वे पूजामादाय मामिकीम् । ऋद्धिं
तु विपुलाभोगान्पुनरागमनाय च ॥

663.

20¹/₄/9. 8 Bl., 8 bis 11 Linien. Schrift von 1758.

Pūjāvarṇana. Diese Handschrift ist älter und genauer als
die vorangehende. Auch enthält sie einige Verse mehr, aber sie
ist minder deutlich geschrieben.

664.

16/8. 2 Bl., 7 Linien. Etwa 1720.

Viṣṇupūjāṇa, Gebet an Viṣṇu. Beginnt: ॐ नारायणाय
पुरुषाय पुरुषरूपाय वासुदेवाय नमो नमः ॥ ॐ माधवाय पुरुषाय
पुरुषरूपाय वासुदेवाय नमो नमः ॥ u. s. w. Wer diese Formeln
herbetet, wird von allen Sünden befreit und geht ins Himmel-
reich ein.

665.

19/10 19 Bl., 11 Linien Abschrift von etwa 1860

Vinor Nāmasahasrāṇāli Tausend und ein Name des Viṣṇu, in Prosa Beginnt: १ ओं विश्वस्यै नमः । २ ओं विष्णवे नमः । ३ ओ वषट्काराय नमः । ४ ओं भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ।

Schliesst १००० ओं सर्वप्रहरणायुधाय नमः । १००१ ओ सर्व-प्रहरणायुधाय नमः ॥ Sieh das Viṣṇusahasranāman Num 165

666.

28/11 2 Bl., 12 Linien Geschrieben von Āṇṇasdeva, Sohn von Bhajja Jayadeva, etwa im J 1750

Vaiṣṇadēva, die Verehrung aller Götter Beginnt अथातो वैश्वदेवविधिं व्याख्यास्यामः । आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा । पद्मसूनाजनितदोषपरिहारार्थमन्नात्मनो वा सस्कारार्थं वैश्वदेवाख्यं कर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन स्त्र्यष्टिले पद्मभूषंस्कारानभिप्रतिष्ठापनमहं करिष्ये । दर्भैः परिसमुह्य गोमयेनोपलिष्य दर्भेणोक्षिष्यामामिकाङ्गु-ष्ठेनोद्यतोदकेनाभ्युक्ष्यामिमुपसमाधाय । अथ देवताभिधानम् ।

Schliesst गच्छ गच्छ सुरयेष्ठ आत्मसंसारवाहन । यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ ऊताशन ॥ आवाहनं न जानामि न जागामि विसर्ज-नम् । पूजां विव न जानामि त्वं गतिः परमेश्वर ॥ अनेन वैश्वदेवा-ख्येन कर्मणा तेन यज्ञेश्वरः प्रीयता न मम । इति वैश्वदेवः ॥

667.

19/11 5 Bl. 8 bis 9 Linien. etwa 1750

Śravanānūṭṭādasīvrata, eine Feier, welche am zwölften Tage der lichten Hälfte des Monats Śravana gehalten wird Der Ver- fasser ist Kalyāṇarāja Die Abhandlung beginnt यत्पदाम्बुहृद्धारणं चिन्तामणिरिवाखिलान् । ददते ऽथांस्तमेवाहं वन्दे श्रीविदुर्नेत्र-रम् ॥ १ ॥ अथ अवणद्वादशीनिर्णयो मात्से । द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु नभस्ये अवणे यदि । उपोषिकादशी तत्र द्वादशीमप्युपोषयेत् । भवि-ष्योत्तरात् । मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी अवणान्विता । सर्वकाम-प्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ संगमे सरितां स्नात्वा द्वादशी समु-पोषितः । समय फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अवणद्वादशी यथेकादशीमेव स्नात्तदा विष्णुगृहसयोगः स्यात्तथैकेनोपवासेनेकाद-शीव्रतं अवणद्वादशीव्रतं च द्वयमपि छतं भवति ॥

Der Verfasser citirt das Nṛnarāṃpita und den Tattvārthadīpa

668.

17/10. 7 Bl., 9 Linien. Abschrift von 1648.

Surūpadvādasvratā aus einem Zwiegespräch von Umā mit Maheśvara. Der Text ist ganz korrumpiert. Dieses zeigt der Anfang: पूर्वं देव्या सह कृष्णस्य रुक्मिण्यायै अवीनयात् । कति संजाताः । १ ततः पश्चात् नारदेन कृष्णाय । इदं कथितं । सत्यभामायां । विरूपां । परीक्ष्य । कृष्णेन सत्यभामा परीणीता । सा सत्यभामा वीरुपां वृद्धा । गोपिता । रुक्मिण्या कथितं मातः मम कृष्णवल्लभा । भगनीयं दर्शापयात् । ३

Dieser Festtag wird am zwölften der dunkeln Hälfte des Pausa-Monats gehalten. Am Schluss heisst es: इती श्री उमामहेश्वरसंवादे नीलदही द्वादशीवृतं संपूर्णं

669.

17/11. 28 Bl., 7 Linien. Etwa 1860.

Sāryavratā, Verehrung der Sonne. Unvollständig. Beginnt: तत्रादौ सूर्यव्रतं मदनरत्ने सौरधर्मे च ॥ कैलासशिखरे रम्ये तप्तकाञ्चनसंनिभे । नानागणसमाकीर्णे देवर्षिसिद्धसेविते ॥ १ ॥ इन्द्रनीलमहानीलपद्मरागसमाकुले । चन्द्रसूर्यप्रतीकाशे ब्रह्मादिसुरसेविते ॥ २ ॥ तत्र सिंहासनासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । अथ दशभुजं शुभं पद्मवक्त्रं महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सेवितं सुरसंघातेरुमासार्धं जगत्पतिम् । प्रणम्य शिरसा देवं स्कन्दो वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ स्कन्द उवाच ॥ कृतान्यनेकतीर्थानि व्रतानि नियमाश्च ये । दानानि विविधानीश श्रुतानि जगदीश्वर ॥ ५ ॥ कुरुष्वेवादिनेत्राणि पवित्रा आश्रमाश्च ये । तपोजपसमाधियश्च श्रुताश्च परमेश्वर ॥ ६ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं कृतैश्च व्रतकोटिभिः । सर्वदानैश्च तपसा यत्फलं जायते प्रभो ॥ ७ ॥ यत्पुण्यं कुरुभिः सर्वैः कृतैर्यज्ञैः सद्भिर्गैः । महारुद्रजपैर्लक्षैर्यत्फलं च द्विजगनाम् ॥ ८ ॥ तद्भूतं देवदेवेश सत्यं ब्रूहि महेश्वर । येन संजायते सर्वतीर्थाधिकफलं नृणाम् ॥ ९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं व्रतम् । मया पूर्वं न कस्यापि कथितं सुरपुंगव ॥ १० ॥ प्रत्यक्षो ऽयं महातेजा देवो ऽस्ति भुवनत्रये । आदित्यसोजसां नाथः सर्वदेवमयो महान् ॥ ११ ॥ पवित्रं जायते विश्वमुदिते भास्करे सदा । सर्वतीर्थानि जातानि जायन्ते भास्करोदयात् ॥ १२ ॥ पावनं पावनानां च चक्षुश्चक्षुष्मतामसौ । तेजसां परमं तेजो देवानां देवतं महत् ॥ १३ ॥

Schliesst अनेन विधिना यस्तु करोति भास्करव्रतं । Stimmt überein mit Florence Num. 163

670.

28/11 2 Bl., 12 Linien : Geschrieben von Ramessvara im J 1874

Sūryavratavidhāna, Verehrung der Sonne 55 Verse Beginnt सूर्य उवाच ॥ आदित्यव्रत । तदुक्त सौरधर्मेण ॥ यस्योदये स्थाज्जगतः प्रबोधो यः कर्मसाची भुवनस्य गोप्ता । कुष्ठादिकथाधिविनाशमो यः स भास्करो वो दुरितं निहन्यात् ॥ १ ॥ मान्धातोवाच वसिष्ठसंवादे ॥ Hemādri in Vratakhanda II, 552 भगवञ्ज्ञानिना श्रेष्ठ कथयस्व प्रसादतः । त्वद्वक्त्राच्छ्रोतुमिच्छामि व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ सर्वकामप्रदं चैव सर्वामयप्रसाशनम् । भानोस्तुष्टिकरं ब्रह्मन्भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यस्योदये सुरगणा मुनिसंघाः सचारणाः । दैत्यदानवसंघाश्च कुर्वन्ति सततार्चनम् ॥ ४ ॥ यस्योदये तु सर्वेषां प्रबोधो नृपसत्तम । तस्य देवस्य वक्ष्यामि व्रतं राजन्सर्वित्तरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इति श्रीसौरधर्मोत्तरे वसिष्ठमान्धातुसंवादे वसिष्ठप्रोक्त श्रीसूर्यव्रतविधानं समाप्तम् ॥

671.

24/9 11 Bl., 8 Linien Abschrift von etwa 1700

Homatidhi, Verehrung der Götter, insbesondere der Planeten Beginnt यजमानः स्नात्वा नित्यकर्म निर्वर्त्य मीहर्तिके काले देशकालौ संकीर्त्य । अमुककर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन यहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं यद्ययज्ञं करिष्ये । तत्रादौ गणपतिपूजनमहं करिष्ये ।

Schliesst इमं मन्त्रमुक्त्वा । धावदरिणपृष्ठगतं ध्वजवरदानधारिणं धूम्रवर्णं वायुमावाहयामि ॥ ४ ॥ तद्विष्णुतो व्याहृत्यनन्तरम् । आदित्यप्रत्यक्षेयस्य वत्सोऽन्तरिक्षा गायत्री । आदित्यप्रत्यक्ष Hier bricht die Schrift ab

672.

20 10 6 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1650

Jagaranalakṣana, über ein Nachtfest, welches zu Ehren Viṣṇu's am elften Tage der beiden Monats hälften gehalten wird : Aushebung von Stellen aus mehreren Purāṇa Beginnt तथा स्कन्दपुराणे जागरणलक्षणं ब्रह्मोक्तम् । शृणु नारद वक्ष्यामि जागरणस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण दुर्लभो न जनार्दनः ॥ १ ॥ गोतं पादं च नृत्यं च पुराणपठनं तथा । धूपं दीपं च नैवेद्यं पुष्पं गन्धानुलेपनम् ॥ २ ॥ फलमर्घ्यं च अर्घां च दानमिन्द्रियसंयमम् । सत्यान्वितं

विनिद्रं च मुदा युक्तं क्रियान्वितम् ॥ ३ ॥ साययं चैव सो-हं
पापात्पापादिवर्जितम् । प्रदक्षिणासमायुक्तमनिर्विष्टेन चेतसा ॥ ४ ॥
यामे यामे महाभाग कुर्यादाराचिकं हरेः । षड्विंशद्विंशसंयुक्तमेकादशां
तु जागरम् । यः करोति नरो भक्त्या न पुनर्जायते भुवि ॥ ५ ॥
य एवं कुरुते भक्त्या वित्तशाल्याविवर्जितम् । जागरं वासरे विष्णोर्ली-
यते परमात्मनि ॥ ६ ॥ धनवान्वित्तशाल्येन यः करोति प्रजागरम् ।
तेनात्मा हारितो नूनं किमन्येन कुरात्मना ॥ ७ ॥

Schliesst: तथा च प्रह्लादसंहितायां प्रह्लादवाक्यानि । यानि
कानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च । अन्नमाश्रित्य तिष्ठन्ति संप्राप्ते
हरिवासरे ॥ ८० ॥ यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ।
हृण्यस्य जागरे तानि विलयं यान्ति खण्डशः ॥ ८१ ॥

673.

21/10. 5 Bl., 9 Linien. Schrift von 1853.

Dehasuddhiprāyaścitta, eine Busse zur Reinigung des Körpers.

Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य । देशकालौ संकीर्त्य । अथेत्यादि°
मम सपत्नीकस्य वा देहशुद्धिप्रायश्चित्तं करिष्ये । पुनः । मम देहसु-
द्धिश्च प्रायश्चित्ताद्भूतं विष्णुपूजापूर्वकं पर्यत्पूजनं पुस्तकपूजनं च क-
रिष्ये । तत्र निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च करिष्ये । तानि कृत्वा
विष्णवे नमः पूजयाम् । ब्राह्मणेभ्यो नमः । गोमित्रयुग्द्रव्यस्य स्थापनम् ।
क्लिन्नवासाः साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ब्राह्मणा जङ्गमं तीर्थं निर्जलं सार्वका-
मिकम् । येषां वाक्कोदकेनैव शुध्यन्ति मलिना जनाः ॥

674.

28/9. 6 Bl., 8 Linien. Geschrieben im J. 1528.

Navarātrakathā, eine Erzählung von dem Einfluss der Feier
des Navarātra, welche am ersten Tage des Monats Āśvina gehalten
wird. 97 Verse, wahrscheinlich aus einem Purāṇa. Beginnt:
नारद उवाच ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे यद्व्रतं नवरात्रकम् । सर्वकाम-
प्रदं रम्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ शृणु नारद
प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । धन्यं यशस्वं सुखदं सर्वदुःखविनाश-
नम् ॥ २ ॥ यदुक्तं मुनिशार्दूल सर्वसंपत्तिदायकम् । आश्विने मासि
संप्राप्ते पूर्वस्निग्धवसे शुभे ॥ ३ ॥ खात्वा जलशय्ये पुण्ये महानदी-
सरःसु च । शरीरचिन्तां निर्वर्त्य दम्भलोभविवर्जितः ॥ ४ ॥

675.

28/12^{1/2}. 6 Bl., 8 Linien. Etwa 1760.

Tarpanavidhī, Libation bei der Todtenfeier für verstorbene
Vorfahren. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Beginnt:

अथ तर्पणविधिर्लिख्यते ॥ आदौ मध्याह्नसंध्यां कृत्वा । आचमन प्राणायामं च कृत्वा । अथ श्रीमद्भगवतो० एवगुणविशेषविशिष्टाया पुण्यतिथी । अपसव्यम् । अमुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणां मातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणाम् । समस्तदेवर्षिमनुष्यपितृणां परलोके तृपादोषनिवारणार्थं विष्णोराज्ञया । सव्यम् । तर्पणविधिना तर्पणमहं करिष्ये ॥ यवकुशान्गृहीत्वा करसंपुटं कृत्वा । इये त्वोर्जे स्वा etc

Fol 2 a मोदास्तृप्यन्ताम् । प्रमोदास्तृप्यन्ताम् । सुमुखस्तृप्यताम् । दुर्मुखस्तृप्यताम् । अविघ्नस्तृप्यताम् । विघ्नकर्तारस्तृप्यन्ताम् । ब्रह्मा तृप्यताम् । विष्णुस्तृप्यताम् । रुद्रस्तृप्यताम् । etc

Schliesst अथ पूर्वोच्चरितं ज्ञानसंध्याब्रह्मयज्ञनित्यतर्पणसूच्योपस्थानकृतस्य विधेर्न्यूनातिरिक्तं सर्वं भवता ब्राह्मणानां वचनाम्बहाविष्णो प्रसादात्सर्वविधे परिपूर्णताम् ॥

676.

13¹/₂/8 14 Bll 9 bis 10 Linsen Etwa 1790

Nityatarpana Die Handschrift ist sehr fehlerhaft Beginnt श्री पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्या सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि ज्ञानकाले सदा मम ॥ १ ॥ etc अथेत्यादि शुभपुण्यतिथी ममैकोद्दिष्टसमस्तपूर्वजोद्धरणार्थं श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञ नित्यतर्पणं च करिष्ये ॥ Im ganzen stimmt dies Ms mit der vorangehenden Schrift überein

Schliesst मन्त्रहीन क्रियाहीन भक्तिहीन सुरेश्वर । यत्पूजितो मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

677.

17/13 3 Bll 16 Linsen Śāradā Schrift

Bṛhattarpana, die grosse Spende an Götter und Wesen Beginnt अथ तर्पणम् । सव्येन ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिव । शिवशक्तिश्च ये साक्षात्कारणानामपोश्वरा । ते सर्वे सप्तसंदेहैस्तृप्यन्तु शिवसनिधी ॥ १ ॥ नन्वाद्या द्वारपाला ये गणेशाद्यास्तथैव च । अनन्ताद्याश्च विवेशा इन्द्राद्याश्चैव लोकपा । तृप्यन्तु ते तथा मातृगणा ये हि जयादयः । आदित्याद्या ग्रहा ये च नागा पद्मादयश्च ये । वज्रादीनि तथास्त्राणि तृप्यन्तु शिवसनिधी ॥ २ ॥ अष्टौ वसुगणा ये च रुद्रा एकादशाश्च ये । सप्तर्षयो वसिष्ठाद्यास्तथान्ये मनुजर्षयः । ये च देवर्षयः सिद्धास्तृप्यन्तु शिवसनिधी ॥ ३ ॥

Schliesst: आब्रह्मस्तम्भपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवाः । नृप्यन्तु सर्वे
पितरो मातृमातामहादयः ॥ अतीतकुलकोटीनां सप्तदीपनिवासि-
नाम् । आ ब्रह्मभुवनालोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ इति बृहत्तर्पणम् ॥

678.

22/11 2 Bl., 8 bis 10 Linien. Abschrift von 1811.

Brahmayajñaprayoga, die tägliche Andacht. Beginnt: अथ
ब्रह्मयज्ञप्रयोगः । आमाद्वहिः प्रागुदीच्यां दिशि नदीतीरे तदभावे
गृहे वा शुचिभूत्वा पादौ प्रक्षाल्याचम्य समोपात्तसमस्तदुरितक्षयार्थं
ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्य इति संकल्पः । विदुदसि विद्य मे पाप्मानमृतात्सत्य-
मुपैमि इति हस्तावबलिञ्च चिराचामेत् ।

Endet. ऊर्जे वहन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं परिक्षृतं । स्वधा-
स्य तर्पयत मे पितॄन् ॥

679.

18¹/₉/9¹/₂, 7 Bl., 9 Linien. Etwa 1780.

Brahmayajña mit vorangehender *Mādhyāhnikasamdhya*. Die
letzte beginnt: अथ माध्याह्निकसंध्याप्रारम्भः ॥ ओं केशवाय नमः ।
हरेः श्रीकृष्णाय नमः ॥ उन्निष्ठन्तु ते भूता ये भूता भूमिभारकाः ।
एतेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभेत् ॥ ओं भूः । ० । यात् । ओ-
मापो० । रे० । मम उपा० । माध्याह्निकसंध्यामुपासित्ये । आपो हि
ष्टा म० । या च नः ॥

Der *Brahmayajña* beginnt Fol. 3 a: श्रीमन्नारायण । ओं केश-
वाय नमः । हरेः श्रीकृष्णाय नमः । ओं भूः । ० । प्रचीदयात् ।
ओमापो ज्योति० । वरे० ॥ अथ पूर्वोच्चरित एवंगुणविशेषणविशि-
ष्टायां शुभपुण्यतिथौ सकलशास्त्रश्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं देवकृ-
प्याचार्यपितृतृप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये ॥

Schliesst: अनेन ब्रह्मयज्ञदेवकृपिपितृतर्पणेन भगवान्तमस्तपितृ-
स्वरूपी श्रीमज्जनार्दनो वासुदेवः प्रीयतां etc.

680.

21/10. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1810.

Mudrālakṣaṇa, verschiedene Stellungen der Finger und Hände
während der mystischen Andacht. Beginnt: विपरीतकरी कृत्वा
मध्यमे मध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां संपीड्य सरले ततः ।
तर्जन्यो दृढवत्कृत्वा मध्यमेख्ये ह्यनामिके । सर्वसंचोभिणी मुद्रा त्रिलो-
क्यचोभकारिणी ॥ १ ॥ विपरीतौ करौ कृत्वा मध्यमामध्यमे कुरु ।
अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां संपीड्य सरले ततः । मध्यमे तर्जनीयुग्मे सरले

स्यात्तदा भवेत् । सर्वविद्रविणी मुद्रा द्रावयेत्तु चरावर ॥

Der Text ist unverändert gelassen

681.

23/10 6 Bl., 9 bis 14 Linien Geschrieben im J 1767 von Vireśvara
Sol n von Pañjā Ratnesvara

Mūlasānti, Suhne für die Geburt eines Kindes unter dem
Gestirn Mūla Nach Śannak. Beginnt चक्रकाले गोमुखप्रसव कृत्वा
देशकाली संकीर्त्य ममास्य कुमारस्य कुमार्या वा मूलप्रथमचरणादि-
जन्मसूचितपिचरिष्ठादिशान्तिद्वारा ओपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शीनकोक्तवि-
धिना सनवग्रहमखा मूलजननशान्तिं करिष्य इति सकलस्य गणेशपूज-
नपुण्याहवाचनमातृकापूजननान्दोयादानि कृत्वाचार्यं ब्रह्माणमृत्विज-
याष्टौ चतुरो वा वृत्वा मधुपर्कवस्त्रालकारादिभिर्यथाविभवमर्चयेत् ।
तत आचार्यः प्राणानायम्यास्त्रिन्कर्मणाचार्यकर्म करिष्य इति सकलस्य
यदत्र सस्थितमिति सर्पपान्त्रिकोर्धापो हि ऐति मन्त्रैः कर्मभूमिं प्रोच्य
सलक्षणमण्डपे मण्डपदेवतापूजनादि कुर्यात् ॥

Schliesst. यस्य स्मृत्येति जपित्वा शान्तिसूक्तजपं कारयित्वा सु-
हृद्युक्तो भुञ्जीतेति ॥

682.

23/10 7 Bl., 9 bis 10 Linien Geschrieben von Śukla Harisaukara
im J 1759

Vastupūjapaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen, welche
bei der Betretung eines neuen Hauses angewendet werden Be-
ginnt वास्तुशास्त्रानुसारेण शिलेष्टकाकाष्ठादिमय कृत्वा गन्धादिभि-
रलङ्कृत्य गृहाङ्गणे ईशादिभागे चतुर्द्वार यथोक्त मण्डपं विधाय तोर-
णादिकं बद्ध्वा तन्मध्ये हस्तमात्रं समेखलं योनिकुण्डं कुर्यात् । ईशाने
ग्रहपीठं पूर्वं वास्तुपीठं कुर्यात् । यजमानस्य वस्त्रपरिधानम् । गण-
पतिस्मरणं मातृकास्थापनं वसोधारा । कुङ्कुमार्चनम् । प्रतिष्ठा ।
पूजा । वृद्धिआहम् । अर्घवन्दनम् । मण्डपे आगत्य यजमानहस्ते
अर्घदानम् । आशुः शिशान इत्यनुवाकजपः । प्रयोगोच्चारः । आ-
चार्यब्रह्मर्त्विजा वरणम् । वरुणआहम् । कुण्डलमुद्रिकावस्त्रादिदानं
ब्राह्मणानामर्चनम् । अर्घविसर्जनम् । अर्घवन्दनम् । यजमानस्य रचा-
वन्दनम् । स्वस्तिवाचनम् । मण्डपे सर्पपविक्किरणम् । तत्र मन्त्राः ।
यदत्र सस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वमन्यत्र
प्रतिगच्छतु ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचाः सर्वतोदिशम् । सर्वपा-
मविरोधेन वास्तुशान्तिं समारभे ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु

राक्षसाः । स्थानादस्माद्भजन्त्यन्यत् स्वीकरोमि भुवं त्विमाम् ॥ पश्चात्पञ्चगव्येन गृहप्रोक्षणम् ॥

Schliesst: तत्र मन्त्रः । अन्नं प्रजापतिः साचादन्नमेव जनार्दनः । अन्नाद्भवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्धते ॥ पश्चाच्छुद्धमृत्तिकया गर्तपूरणम् । गोमयेनोपलेपनम् । तत्र चन्दनपुष्पाक्षतं प्रक्षिप्य । पश्चाद्यजमानस्य सपरिवारस्य वास्तुकलशरुद्रकलशोदकेनाभिषेकः । तिलक आशीर्वादः । भूयसी दक्षिणा दानम् । सर्वोपहारमाचार्याय दद्यात् । अथ पूर्वोच्चरितेत्यादि ॥

688.

24/11. 6 Bl., 13 Linien. Etwa 1760.

† *Āstuprājāpaldhati*, hier *Vāstusānti* genannt. Weicht nur in Kleinigkeiten von der vorhergehenden Handschrift ab.

684.

20/10. 15 Bl., 8 Linien. Schrift von 1837.

Vāstusānti, Weihe eines neugebauten Hauses. Beginnt: ज्योतिःशास्त्रोक्तगृहप्रवेशदिनात्पूर्वं ऽहिं सपत्नीकः शुचिर्यजमानः प्राञ्जुः प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा गृहारम्भादावस्य वास्तोः शुभतासिद्ध्यर्थं सनवयहमखां वास्तुशान्तिं करिष्य इति संकल्प्य । तदङ्गत्वेन गणेशपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजननान्दीयाद्याचार्यस्त्रिवरणानि करिष्य इति संकल्प्य । तानि कृत्वाचार्यादीनलंकारादिवस्त्रादिभिः संपूजयेत् । ऋत्विजस्तत्वारः । तत आचार्यः कर्म करिष्य इति संकल्प्य गौरसर्पपान्तिकिरेदेभिर्मन्त्रैः ॥ यद्वच्च संस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यवस्थं तत्र गच्छतु ॥ १ ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचाः सर्वतोदिशम् । सर्वेषामधिरोधेन शान्तिकर्म समारम्भे ॥ २ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु राक्षसाः । स्थानादस्माद्भजन्त्यन्यत्स्वीकरोमि भुवं त्विमाम् ॥ ३ ॥

Schliesst: ततो गृहाद्वहिर्गत्वा प्राङ्गणे गोमयेनोपलिप्य तत्र चतुर्दिक्षु रक्तोदकेन मापभक्तेन दीपवलिं दद्यात् ॥

685.

16/10. 5 Bl., 13. Linien. Geschrieben im J. 1674 in Kāmpūrī von Bhaṭṭa Gopāla, Sohn von Bhaṭṭa Śukadeva.

Vāstusānti in 79 Versen. Beginnt: अथातः संप्रवक्ष्यामि संक्षेपेण गृणु तत्पतः । सुतलं वितलं चैव नितलं तलमेव च ॥ १ ॥ तलं तलातलमित्याहुः सुतलं च रसातलम् ॥ रसातले स्थितः कूर्मो वासवस्तु तलान्तरे ॥ २ ॥ महातले स्थितः ज्येष्ठः सुगर्भोदरसंस्थितः ।

नितले वसते वासुवांसुर्भूतलसंस्थितः ॥ ३ ॥ तस्याहं च जगन्नाथ
करिष्ये भूपरियहम् । ऐशान्यां च शिरो यस्य पादौ नैर्ऋत्यगोचरे ॥ ४ ॥

Schliesst: वासूपशमनं कृत्वा ततः सूत्रेण वेष्टयेत् । रक्षोघ्नपाव-
मानेन सूक्तेन भवनादिके ॥ ७२ ॥ नृत्यं मङ्गलवाद्यं च कुर्याद्वाह्य-
वाचनम् । अनेन विधिना यस्तु प्रतिसंवत्सरं बुधः ॥ ७३ ॥ गृहे
वायतने कुर्यान्न स दुःखमवाप्नुयात् । न च व्याधिभयं तस्य न च
बन्धुधनक्षयः ॥ ७४ ॥ जीवेद्वर्षशतं स्वर्गे कल्पमेकं वसेन्नरः । सुरा-
नये राजगृहे ग्रामे शतपदं जपेत् । राजाभिषेके नगरे महाप्राका-
रपूजने ॥ ७५ ॥ क्षेत्रे गजान्नशालायां सहस्रपदिकं जपेत् । वापिकूप-
तडागादिदीर्घिकादौ जलाशये ॥ ७६ ॥ एकाशीतिपदं वासुं पूज-
येत्तत्र पारगः । गृहे गोश्वादिशालेषु चतुःषष्टिपदं जपेत् ॥ ७७ ॥
(सहस्रपदो वासुः) पथ्यधिकशतो ब्रह्मा अयमा देवतास्तथा । कर्णे
दशपदश्चैव बाहौ पञ्चदशस्तथा ॥ ७८ ॥ मध्ये कर्णे दशद्वि(१०)व शेषा
विंशत्यदास्तथा । सहस्रपदिको वासुर्ज्ञेयस्तज्जीर्यथाक्रमम् ॥ ७९ ॥

686.

21/10. 15 Bl., 6 Linien Etwa 1840

Vastusanti Unvollständig Beginnt आचम्य प्राणानायम्य
देशकालौ सकीर्त्य करिष्यमाणस्य मण्डपस्य प्रासादस्य वा प्रारम्भकर्मणि
निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणेशात्मिकाकूर्मान्तभूम्यादीनां पूजनमहं करिष्ये ।
इति संकल्प्य गणेशादिस्थापितदेवताभ्यो नमः । आसनादिपुष्पाञ्जलि-
पर्यन्तां पूजां विधायार्घ्यं गृहीत्वा । रच रच गणाध्वज त्र्यम्ब जैलो-
क्यरचक । भक्तानां त्वं भयवाता जाता भव भवार्णवन्त ॥ Der
Text ist sehr verderbt

687.

21/11 7 Bl., 9 Linien Etwa 1780

Vastusanti, die Gebrauche bei der Betretung eines neu-
eibauten Hauses von Seiten eines Śūdra Unvollständig Beginnt
अथ शुद्धाणां वासुशान्तिर्लिख्यते ॥ सुमुखश्चेत्यादि । शास्त्रोक्तपुंर्थं मम
सकुटुम्बस्य सप०स्य नूतनगृहप्रवेशाङ्गभूतवासुपुरुषमीतिद्वारा सुखायुर्ल-
क्षीपुत्रपौत्राद्यनेकसुखप्राप्त्यर्थं सुखेन निवासार्थं सयहवासुशान्तिकर्माह
करिष्ये । तदङ्गभूतं गणपतिपूजनपूर्वकं ब्रह्माचार्यादृत्विजां वरणं पुण्या-
हवाचनं च करिष्ये ॥ अथ गणपतिपूजनम् ॥ हे हेरम्ब त्वमेह्येहि
अम्बिकात्र्यम्बकात्मज । सिद्धिबुद्धिपते त्र्यम्ब लब्धलाभपतिः पिता ॥ etc

Fol 7 b schliesst भूमिः पश्चिमतो भीमात्कुन्दो दक्षिणतः स्मृतः ।
विष्णुः प्राच्यां बुधात्स्थाप्यो यथान्नारायणः स्मृतः ॥ इन्द्रः पथाद्गुरोश्चैव

प्रदा स्याथो ऽथ पूर्वतः । इन्द्राणी पश्चिमे शुक्रात्राच्यामिन्द्रस-
धिव च ।

688.

28 12 6 Bl., 12 Linien. Etwa 1760.

1) *Pāstusāstra*. Eine Seite mit zwölf Versen. Beginnt:
अथ निर्दोषं वास्तु निश्च्यते । अव्यक्तं वास्तुसंभूतं येन विश्वं चराचरम् ।
तस्मै संभाय (शान्ताय?) देवाय नमः श्रीविश्वकर्मणे ॥ १ ॥ धीम
उवाच ॥ निर्दोषं वास्तु कथं देव निर्दोषं प्रासादनिर्णयं । निर्दोषं
मन्दिरं सर्वं कथयस्वापराजित ॥ २ ॥ अपराजित उवाच ॥ सत्यं
सत्यं महाभाग यत्तया परिपृच्छते । कथयामि न संदेहो निर्दोषं
शृणु मां प्रतप्तम् ॥ ३ ॥ निर्दोषं शास्त्रदृष्टीनां निर्दोषं जीर्णमेव च ।
निर्दोषं ब्राह्मणो वर्जेत्रिदोषं सिध्यते ध्रुवम् ॥ ४ ॥

2) Foll. 2—3a: वीर्य उवाच ॥ वापीकूपतडागानां कुण्डादीनां
जलाशये । देवताये भवेद्द्रव्यं कथं मानमप्राजिते ॥ १ ॥ अप्राजि-
तोवाच ॥ (पुरश्च वाह्यभ्यन्तरेषु विविधिः) स्याज्जलाशयः देवताये
भवेत्स्थानं कुण्डं विविधमुच्यते ॥ २ ॥

Beide Stellen sind sehr korrumpiert, und kommen wahr-
scheinlich aus derselben Quelle. Statt Aprājita ist Aparājita zu
lesen, was an die Aparājitatapricchā erinnert. Unterschrift: इति
चतुर्वापी समाप्तम् ।

3) Foll. 4—6. 70 Verse in denen der Grundplan für
25 Paläste angegeben wird. Der Text ist verderbt, und der
folgende Anfang ohne alle Veränderung gegeben: श्रीविश्वकर्मा-
वाच ॥ मम धाराचतो वसे प्रासादपर्वतोपमा सियरेर्विविधाकारैरने-
कादकभूमिः १ आद्य पंचादको ज्योतिः केसरी नाम नामत तावतो
पतुरो वृद्धि यावदकोत्तरं शतं २. Die 25 Namen der Paläste sind:
Keśarīn, Sarvatobhadra, Nandana, Nandikāla, Nandīśa, Mandira,
Vijaya, Amṛtodbhaya, Hemavat, Hemakūṭa, Kailāsa, Prithujaya,
Indranīla, Mahānīla, Bhūdhara, Ratnakūṭaka, Vairājya, Padmarajya,
Vajra, Mukujojjvala, Airāvata, Rajarājya, Garuḍa, Vṛjibha, Meru.

Unterschrift: इति मूर्धमन्तानगुणकृतिकेशराजसंपूर्णं भवतु ।
Vergleiche das Fragment der Aparājitatapricchā in dem Catalogue
of the Sanskrit Mss. in the India Office Num. 3152, p. 1141b,
Liste 3 und 14. Der Verfasser hieß Bhuvanadeva.

689.

25 10 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1760.

Satapatraparipūrṇī, 16 Arten und Gaben bei der Ver-
ehrung von Viṣṇu. Diese sind, soweit sie in dieser Hs. erhalten

sind avahana, āsana, pādya, arghya, snana, acamana, vāstra
yagnopavīta, cāndana, pūspa, dhūpa, dīpa, naivedya, tāmḇula. —
18 Verse, aber Vers 14 ist ausgelassen. Beginnt सर्ववाद्यमयि
घण्टे (ghanta HS) देवदेव अगत्यते । त्वा विना देवदेवस्य न शो-
भन्ति सुशोभने ॥ १ ॥ इति घण्टामन्त्र ॥ आगच्छ भगवन्देव स्वस्त्वा-
नात्परमेश्वर । अहं पूजा करिष्यामि सदा त्वं संमुखो भव ॥ इति
विष्णवे आवाहनम् ॥

Schliesst पापो ऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसम्भव । चाहि मा
पुण्डरीकाक्ष प्रसीद परमेश्वर ॥ १७ ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्ति-
हीनं सुरेश्वर । पूजितस्त्व (pūjito hram HS) मया देव परिपूर्णं
तदस्तु मे ॥

690.

१८/1० ॥ III 12 bis 14 Linien. Schrift von 1666 De HS gehörte
dem Dhaṭṭa Jivana aus Malāra ira.

Saṁdhyā, die drei Tagesgebete nach der Aśvalayanasakha.
Beginnt केशव नारायण माधव गोविन्द विष्णु मधुसूदन विविक्रम
वामन श्रीधर हृषीकेश पद्मनाभ दामोदर संकर्षण वासुदेव प्रद्युम्न
अनिष्टद पुरुषोत्तम अधोक्षज नारसिंह अच्युत जनार्दन उपेन्द्र हरि
छण्णाय नमः । विष्णु विष्णु । प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः । परमात्मा
देवता । गायत्री छन्दः । प्राणायामे विनियोगः । ओं भू ओं भुव
ओं स्व ओं मह ओं जन ओं तप ओं सत्यम् । ओं तत्सवितुर्व-
रेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । श्रीमापो
ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुव स्वरोम् । इति चि ३ ॥ समोपा-
त्तदुक्तिचयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातः सध्यामुपासिष्ये ॥

Fol 4a आचमनं मार्जनान्तं पूर्ववत् । आप पुनस्त्विति मन्त्रस्य
याज्ञवल्क्य ऋषिः । आपमन्युमन्युपतयो देवता । प्रकृतिः छन्दः ।
आप प्राशने विनियोगः ॥

Fol 5a अथ सायंसंध्यामुपास्ये । मार्जनं कृत्वा । अपिष्येति
मन्त्रस्य नारायण ऋषिः । अपिमन्युमन्युपतयो देवता । गायत्री
छन्दः । सायंसंध्यामन्ताचमने विनियोगः ॥

Fol 6a—7a. Ein kurzes Kapitel über Brahmayājña Beginnt
आचम्य प्राणानायम्य देशकालीं कृत्वा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन
यज्ये । Darauf folgt 'tarjāṇa' Beginnt प्रजापतिमृष्यतु । ब्रह्मा
तृष्यतु । वेदास्तृष्यन्तु ।

691.

21/10. 9 Bl., 7 bis 11 Linien. Etwa 1720

Samdhyā. Morgengebet, Mittaggebet, Abendgebet. Diese Handschrift enthält nur die zwei ersten. Fol. 5 fehlt. Beginnt: ओं केशव · नारायण · माधव · गोविन्द · विष्णु · मधुसूदन · त्रिविक्रम · वामन · श्रीधर · हृषीकेश · पद्मनाभ · दामोदर · संकर्षण · वासुदेव · प्रद्युम्न · अनिरुद्ध · पुरुषोत्तम · अधोक्षय · नृसिंह · अच्युत · जनार्दन · उपेन्द्र · हरि · छण्ण · ॥ २४ ॥ ओं विष्णुः २ ओं वाक् २ प्राणः २ चक्षुः २ ओं श्रोत्रं ओं नाभिः ओं हृदयं ओं कण्ठः ओं शिरः ओं शिखा ओं वाङ्मयां यशो वलं । ओं आपः । अपवित्रो वा इत्यस्य वामदेव ऋषिः । गायत्री छन्दः । विष्णुर्देवता । पवित्रोकरणे विनियोगः । ओं अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतो ऽपि वा । यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः । ओं पुण्डरीकाक्षाय नमः । ओं विष्णुप्रेरणया श्रीविष्णुप्रीतये प्रातःसन्ध्योपासनमहं करिष्ये ॥

Die Madhyāhnasamdhya beginnt auf Fol. 10a: सर्वं पूर्ववत् । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्लां शुक्लवस्त्रां विलोचनाम् । त्रिशूलिनी वृषारूढां यजुर्वेदेन संयुताम् ॥

692.

18/11/7. 11 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Raghunātha in Svātyajapura im J. 1810.

Samdhyāvidhi, die drei Tagesgebete mit vedischen Versen und tantrischer Färbung. Beginnt: अथ संध्याविधिर्लिख्यते । यथाविधि स्नात्वाचम्य आसने स्थित्वौष्ठादिमार्जनम् । विष्णु २ । वाक् २ । प्राण २ ॥ चक्षुः २ । श्रोत्रं २ । नाभिर्हृदयकण्ठशिरःशिखाः । वाङ्मयां यशो वलम् । प्राणायामः । अपवित्रः पवित्र इत्यस्य नारायण ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । पुण्डरीकाक्षो देवता । मम पवित्रकरणे विनियोगः ॥ ओं अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतो ऽपि वा । यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं ॥ बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥ १ ॥ जन्माभिषेकः । गायत्र्या शिष्यावन्धनम् । गायत्र्या शिखां दक्षिणावर्तेन चिरायत्वं यधीतः ॥ ओं ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामधे चामुण्डे ह्यपराजिते ॥ उपात्तदुरितक्षयार्थं ब्रह्मावाप्स्ये प्रातःसंध्यामहं करिष्ये इति संकल्पः ॥

Die Madhyāhnasamdhya beginnt auf Fol. 9a: अथ मध्याह्नसंध्या प्रातःसंध्यावत् । संकल्पावाहनाचमनाञ्जलिप्रक्षेपे विशेषो यथा ।

उपात्तदुरितचयार्थे रुद्रव्याप्ति मध्याह्नसंध्योपासनमह करिये ॥ अन्य-
त्पूर्ववत् ॥ Die Sayamsamdhya ist Visnu geweiht

693.

18/9 10 Bl., 7 Linien Etwa 1750

Samdhya-prajoga nach der *Taittiriya-samhitā*. Foll 1—7
Die Unterschiede der *Madhvāhinasamdhya* und *Sayamsamdhya* sind
ganz kurz angedeutet Beginnt अथ सध्याप्रयोगः ॥ ओ वामे
चहम्कुशान्दक्षिणे पाणी सपवित्रं कुशत्रयं च धृत्वा सप्रणवगायत्र्या
शिखा वज्रा ऐशान्यभिमुख आचम्य अतमित्यभिमन्त्र्य पुनराचामेत् ।
ततो वारिणात्मानं वेष्टयित्वा सप्रणवगायत्र्या रचां कुर्यात् । तत
ओकारस्य ब्रह्मा अर्पिर्गायत्री छन्दो ऽपिर्देवता शुक्लो वर्ण सर्व-
कर्मरन्ने विनियोगः । ओ सप्रव्याहतीना प्रजापतिश्चपिर्गायत्र्युष्णि-
गनुष्टुबृहतीपङ्क्तिचिष्टुब्जगत्यम्हन्दांस्यपिवाय्वादित्यबृहस्पतिवरुणेन्द्रविश्वे-
देवा देवता अनादिष्टप्रायश्चित्ते प्राणायामे विनियोगः ॥

Schliesst ओ अपिस्य मेति रुद्र अयि. प्रहृतिम्हन्द्वा ऽपिर्दे-
वता । अपामुपस्पर्शने विनियोगः ॥ अपिस्य मा मन्युस्य मन्युपतयस्य
मन्युहतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ता यद्वा पापमकार्य मनसा वाचा हस्ताभ्यां
पद्भ्यामुदरेण शिघ्रा अहसदवलुम्पतु यत्किञ्चिदुरितं मयि इदमहमापो
ऽमृतयोनौ सत्ये ज्योतिषि कुहोमि स्वाहेति सायमाचामेत् । शेषं पूर्व-
वत् ॥ इति त्रिकालसंध्या ॥

Nach Fol. 7 folgen ॥ Bl bezeichnet 3 4 ॥ aus einem *Tarpana*
Fol. ॥ beginnt कश्यपाद्वरितः कश्यपः शिल्पात्कश्यपाच्छिल्पः कश्यपः
कश्यपान्निधुवेः etc (*Satap Br* 14, 9, 4, 33) Fol ॥ schliesst अनु-
कगोत्रेणामुकशर्मणा मया छतेन ब्रह्मयज्ञपूर्वकदेवअपिमनुष्यापितृतपेणेन
भगवान्पितृरूपी जनार्दनः प्रीयताम् ॥ इति कात्यायनोक्तनित्यतर्पण-
विधिः समाप्तिमगात् ॥

694.

26, 12 7 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1680

Samdhya-tarpanamantrāḥ, einige Texte, die sich auf die
Samdhya beziehen, zum grösseren Teil aus dem *Taittiriya-āraṇyaka*
Mit einem anonymen Kommentar Fol 1 fehlt Der erste Vers
auf Fol 2b beginnt (T. Ā. 10, 25) सूर्यस्य मा मन्युस्य मन्युपतयस्य
मन्युहतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ताम् । etc Kommentar मा मा सूर्यस्य
मन्युस्य मन्युपतयस्य रचन्ताम् । मन्युर्यज्ञः । मन्युपतयो यज्ञपतय इन्द्रा-
दयः । केभ्यो रचन्ताम् । मन्युहतेभ्यः पापेभ्यः । आसह्ययज्ञहतेभ्य
इत्यर्थः । यद्वा मन्युः क्रोधः । क्रोधपतय इन्द्रियाणि । क्रोधहतेभ्यः

पापेभ्यो रचन्तां क्रोधानुत्पादनेन । तथा च ममेतादृशः क्रोधो मा भवतु येनाहमकार्यं करोमीत्यर्थः ॥ Die nächsten Verse sind: अमिय मा मन्युश्च etc. आपो हि ष्ठा etc. आपः पुनन्तु पृथिवी etc. Der letzte Vers ist: नमो वः पितरो रसाय etc.

695.

20/12. 21 Bl., 9 Linien Etwa 1750.

Sandhyatarpanavidhi. Beginnt: अथ त्रिकालसंध्या लिख्यते ॥ मम (नव?) वाससी परिधाय मृदोरु करौ प्रक्षाल्य गङ्गामृद्वस्रचन्दनादिना शिवविष्णुनामोच्चारणपूर्वकं ललाटनाभिहृदयकण्ठदक्षिणकुक्षिवाङ्गकर्णमूलवामकुक्षिवाङ्गकर्णमूलपृष्ठवंशाधऋध्वभागेषु । ललाटे केशवं विद्यान्नारायणमथोदरे । हृदये माधवं विद्यान्नोविन्द कण्ठमूलके ॥ कुक्षौ च दक्षिणे विष्णुं बाहौ च मधुसूदनम् । त्रिविक्रमं कर्णमूले वामे कुक्षौ च वामनम् ॥ वामे बाहौ श्रीधरं च हृषीकेशं च कर्णके । अधःपृष्ठे पद्मनाभं श्रीवायां च जनार्दनम् । करचालनतोयेन वासुदेवं च मूर्धनि ॥ इति नामोच्चारणपूर्वकं वा । तिलकं विधाय पवित्रकुशपाणिः । हरि ओं ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे चापराजिते ॥ १ ॥ ओं अच्युतानन्त गोविन्देति गीलकण्ठ ऋषिः । परमात्मा देवता । गायत्री छन्दः । आचमने विनियोगः । प्रथमं त्रिराचमनम् ॥

Schliesst: देवा गातुविदो गातुं त्वित्वा गातुमित । मनसस्य तस्मै देव यज्ञं स्वाहा वाते धाः ॥ इति विसर्जयेत् ॥

696.

25/13. 4 Bl., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1792.

Sandhyāvandana, nach der Schule von Rāmānuja. Beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । गोविन्दाय नमः । त्रिराचम्य । केशवाय नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नमः । गोविन्दाय नमः । विष्णवे नमः । मधुसूदनाय नमः । त्रिविक्रमाय नमः । वामनाय नमः । श्रीधराय नमः । हृषीकेशाय नमः । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नमः । इत्यङ्गस्पर्शनम् । ओं भूः ओं भुवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यम् । ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ श्रीमापो ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । इति प्राणायामः ॥ श्रीभगवदाज्ञया भगवत्कैकर्याथं प्रातःसंध्यावन्दनं करिष्ये । इति संकल्पः । आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न etc.

Madhyāhnikā beginnt Fol 3b आचमनं प्राणायामः सकल्यो
मार्जनम् । आपः पुनन्तु पृथिवी पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु
ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् ॥

Sayamsamdhyāvandanā beginnt Fol 4b अपिच मा मन्युश्च
मन्युपतयश्च मन्युऋतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ताम् ।

697.

24/11 4 Bl, 12 Linien Geschrieben von Viṣṇu im J 1623

Samdhyā (Trikālasamdhyā) Blatt 3 fehlt Beginnt ओ
अथ समस्तपुण्यकालावयवयोगेषु सर्वपापक्षयार्थं विष्णोः प्रीत्यर्थं प्रातः-
संधोपासनमहं करिष्ये । ओ अच्युतानन्त गोविन्देति । नीलकण्ठ
अपिः । गोविन्दो देवता । त्रिष्टुप्छन्दः । आचमने विनियोगः ।
ओ भूः अच्युताय नमः । अग्नेदः प्रीणातु । ओ भूः स्वाहा ॥ १ ॥
ओ भुवः अनन्ताय नमः । यजुर्वेदः प्रीणातु । ओ भुवः स्वाहा ॥ २ ॥
ओ स्वः गोविन्दाय नमः । सामवेदः प्रीणातु । ओ स्वः स्वाहा ॥ ३ ॥
ओं ओ अष्टमाजने (?) नमः । अथर्ववेदः प्रीणातु । इत्याचमनत्रयम् ॥
ओ भूः पुनातु । ओ भुवः पुनातु । ओं स्वः पुनातु । ओ जनः
पुनातु । ओं तपः पुनातु । ओं महः पुनातु । ओं सत्य पुनातु ।
ओं समस्ततीर्थानि पुनन्तु । ओं गङ्गा पुनातु । इति देहमार्जनम् ॥

Die Madhyāhnikāsamdhyā beginnt auf Fol 5a एष पूर्ववत् ।
मध्याह्नसंधोपासनमहं करिष्ये । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला etc.
Darauf folgt in Kürze die Sayamsamdhyā

698.

27/15 16 Bl 10 Linien Etwa 1820

1) Foll 1—12 Trikālasamdhyā Beginnt प्रातःसंध्या सन-
क्ष्वा मध्याह्ने रविमस्तके । अपराह्णे तु या संध्या रविनक्षत्रवर्जिता
(MS varjyeta) ॥ १ ॥ सकाले वन्दिता संध्या सा संध्या फल-
दायिनी । अकाले वन्दिता संध्या संध्या वन्ध्या वधूरिव ॥ २ ॥
संध्याकाले व्यतिक्रान्ते अक्ष वाच पुनर्मनः । अक्ष वाचं त्रय जप्त्वा
ततः संध्यामुपासयेत् ॥ ३ ॥ अक्षं वाचं प्रपद्ये मनो यजुः प्रपद्ये
सामं प्राणं प्रपद्ये चक्षुः श्रोत्रं प्रपद्ये वागोजः सहोजो मयि प्राणा-
पानी ॥ यन्मे क्षिप्रं चक्षुषो हृदयस्य मनसो वातितृणं बृहस्पतिर्मे
तद्धातु । गं नो भवतु भुवनस्य यस्पतिः ॥ ओ भूर्भुवः स्वः । ओं
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात्
(Vs 36, 1—3) ॥ पुनर्मनं पुनरायुर्मं आगन्पुनः प्राणः पुनरात्मा

म आगन्मुनश्चतुः पुनः श्रोत्रं म आगन् । वैश्वानरो अदभ्यस्तनूपा
अग्निर्नः पातु दुरितादवद्यात् ॥ अथाचमनम् । आत्मतत्त्वं शोधयामि
स्वाहा । विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा । शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा ।
अथ प्राणायामः । ओं सप्तव्याहतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगौत-
मात्रिवसिष्ठकण्ठपा ऋषयः । अग्निर्वायुः सूर्यो बृहस्पतिर्वरुण इन्द्रो
विश्वे देवा देवता । गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्सहस्री पङ्क्तिस्त्रिष्टुप्जगती छन्दांसि ॥

Fol. 11 a. *Madhyāhnasamdhya*: आचमनं प्राणायामः शिखावन्ध-
नादि पूर्ववत् । अथावाहने विशेषः । अथावाहनम् । ओं सावित्री
युवती शुक्ला etc.

Fol. 12 a. *Sāyamsamdhya*: आचमनं प्राणायामः शिखावन्धनादि
पूर्ववत् । आवाहने विशेषः । अथावाहनम् ॥ ओं वृषा सरस्वती
ह्रणा पीतवस्त्रा-चतुर्भुजाम् । शङ्खचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहिनीम् ॥

2) Fol. 18. *Apośānavidhi*. Beginnt: अग्निरस्मि जन्मनेत्यात्मा-
नमसि ध्यात्वा । ओं भूपतये स्वाहा । ओं भुवनपतये स्वाहा । ओं
भूतानां पतये स्वाहा । इति वलिदानम् । अन्तरसि भूतेषु गुहायां
विद्यतोमुखः । etc. Ein Fragment. Sieh Num. 617, p. 4 b.

3) Foll. 14. 15. अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ॥ दर्भः परि-
समुह्य । गोमयेनोपलिप्य । कुशेनोक्षिप्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुप-
समाधाय । श्रीशाण्डिल्यगोत्राय पावकनाम्ने वैश्वानराय यज्ञियपुत्र-
पायावाहयामीदमव चन्दनं च पुष्पम् ॥ अथ ध्यानम् । आ वो
देवास ईमहे वामं प्रयत्नधरे । आ वो देवास आशिषो यज्ञियासो
हवामहे ॥

4) Fol. 16 a. Ein Text von 10 Zeilen ohne besondere Be-
zeichnung. Beginnt: चतुरश्रं मण्डलं कुर्यात् । तत्र पात्रं निधाय ।
तन्मध्ये परिवेषणम् । पितुं नु स्तोपमित्यत्रं कृत्वा ।

Schliesst: इत्यत्रं परिसिच्य । इति प्रोक्ष्य । Dies ist ein
Bruchstück des *Apośānavidhi* und findet sich in Num. 617 auf
Fol. 4 a. b.

699.

15/31/9. 55 Bl., 8 Lblen. Geschrieben von Maniśāṅkara im J. 1855.

Chandogyanam Ahnikam, enthält die Gebete am Morgen,
Mittag und Abend. Von Śivarāma, Sohn von Viśrāma. Beginnt:
प्रणम्य तातं विश्रामं विघ्नेशं जगदम्बिकाम् । ब्राह्मणमाश्रितं यत्र
प्रातःकृत्यादिकर्मणि ॥ १ ॥ विधिं तस्य प्रवक्ष्यामि छन्दोगानां हि-
ताय वै । शिष्याणामुपकाराय तथा च विदुषां मुदे ॥ २ ॥ ब्राह्मे

मुहूर्तं उत्थाय श्रीपरमेश्वरं स्मृत्वा यथावम्बूवपुरीषोत्सर्गं कृत्वा चालितचरणः प्राङ्मुखो [दङ्मुखो] वोपविष्ठाचामेत् । साङ्गुष्ठहस्तेन पापाण्यसितमणिमज्जनपर्याप्ता अपो गृहीत्वा सखेनान्वालय्य ब्राह्मेण तीर्थेन त्रिराचम्याङ्गुष्ठमूलेन मुखं द्विरम्बूज्य पादावम्बुज्य जलान्तरेण शिरो ऽभ्युक्ष्येन्द्रियाणि जलाद्रहस्तेन स्पृशेत् ।

Pratibsamdhyā endet Fol 14b Die Madhyāhnamdhyā beginnt ibid स च नद्यादौ विधिना स्नात्वा सध्या कुर्यात् । स्नानविधिरस्नानकृतकृत्यचिन्तामणौ द्रष्टव्यः । Die Sāyamamdhyā beginnt Fol 54a सायसथ्योपासनमहं करिष्ये इति सकल्पः । ध्यानावाहने विशेषः ।

700.

18/11 10 Bl 12 bis 13 Linien Etwa 1815

Sukhasthagurumūdhā, das Baden im Ganges und andere Ceremonien, namentlich das Haarscheeren, wenn Jupiter im Zeichen des Löwen steht. Beginnt पुण्याहादिचयं कृत्वा गङ्गां प्रति गच्छेत् । श्लोकचतुष्टयं पठेत् ॥ आदित्यो गणनाथश्च विष्णुश्चैव महेश्वरः । गच्छन्तु सहिता देवाः स्नानार्थं गीतमो मुराः ॥ १ ॥ आयान्तु पितरं सर्वे ये ऽस्यतः आदकाङ्क्षिणः । यास्यामि गीतमी गङ्गां सिद्धये च बृहस्पती ॥ २ ॥ ब्रह्मचर्यादिभिर्युक्तो व्रतैर्देवि कृपां कुरु । तव यात्रां विधास्यामि सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ३ ॥ नमो देवि महापुण्ये पुण्यतोये शुभैर्बुधे । तव यात्रां विधास्यामि प्रसीद गीतमात्मजे ॥ ४ ॥ Eine Lucke auf Fol 5

701.

23/12 7 Bl 12 Linien Etwa 1740

Punyāhatācāna, Segenssprüche, welche beim Anfang und Ende wichtiger Ereignisse von Brahmanen recitiert werden. Beginnt छतमङ्गलस्नानं स्वलक्षतः प्राङ्मुख उपविश्य । सुमुखश्चैकदन्तश्च धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो । विद्यारम्भे विवाहे च । शुक्लाम्बरधरं देवं । लाभक्षेपा जपक्षेपां । अभीप्सितार्थं । सर्वमङ्गलमाप्नुये । सर्वदा सर्वं । तदेव लभं ॥ Sieh Svastivācāna

Schliesst आदित्यश्चन्द्रमा भौमो बुधजीवसिताकर्कशाः । यहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । ऋषयो मुनयो गावो देवमातर एव च । देवपत्न्यो द्रुमा नागा दैत्याद्याप्सरसा गणाः ॥

702.

20/9. 24 Bl., 11 bis 9 Linien. Geschrieben auf Europaischem Papier um etwa 1870.

Punyāharācana, Segenswünsche von Seiten der Priester bei Gelegenheit der Verheiratung eines Sohnes. Unvollständig. Beginnt: अथ पुण्याहवाचनं लिख्यते ॥ आचमनं कृत्वा देशकाली संकीर्त्य समात्मनः पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थममुकनाम्नः कुमारस्य श्यो विवाहाख्यं कर्म करिष्ये । (अथ विवाहाख्यं कर्म करिष्ये) अस्य पाण्यहणसमये यद्दानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमाचार्यश्चत्विगद्वारा नवयह-मखाख्यं कर्म करिष्ये । तदङ्ग[तया] आदौ निर्विघ्नतासिद्धयर्थं महागण-पतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नान्दीश्राद्धं मण्डपप्रतिष्ठाकुल-देवतास्थापनादि च करिष्ये ॥

Nur die folgenden Abschnitte sind in der nachlässig geschriebenen Handschrift bezeichnet: *Punyāharācana* endet Fol. 6a. *Mātrikāpūjana* Fol. 7a. *Nāndīśrāddha* Fol. 8b. *Maṇḍapadevatāsthāpana* Fol. 9b. *Sthāṇḍilādikaṁman* beginnt 9b.—Fol. 12a: तत आचार्या अद्येत्यादि । आत्मनः पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं (आदि) नव-यह(देवयह)देवताप्रीत्यर्थमावाहनाद्यर्चनं पूजनं चेदानीमहं करिष्ये । *Balidāna* endet Fol. 22 b.

Ein *Punyāharācana* wird aus dem *Bahvrīcapariśiṣṭa* in Hemādri's *Dānakhaṇḍa* p. 146 mitgeteilt.

703.

23/10. 6 Bl., 6 Linien. Geschrieben von einem Sohn des Mādhavaji um 1720

Śrautivācana, Segenssprüche für besondere Gelegenheiten. Beginnt: अवनिगतजानुमण्डलं कमलमुकुलदृशमञ्जलिं शिरस्थाधाय दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा दीर्घायुषो नागा नद्यो गिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि च तेन आयुःप्रमाणेन पुण्याहं दीर्घमायु-रन्तु । शिवा आपः सन्तु । सौमनस्यमन्तु । गन्धा पान्तु सुमङ्गल्यं पान्तु । पुष्पाणि पान्तु सश्रियमन्तु । अचताः पान्त्वारोग्यमन्तु । ताम्बू-लानि पान्त्वैश्वर्यमन्तु । दक्षिणाः पान्त्वायुष्यमन्तु । Aus Hemādri's *Dānakhaṇḍa* p. 146.

704.

26/15. 11 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1794.

Śrautivācana. Beginnt: संपूज्य गन्धमान्त्रादिब्राह्मणास्तस्मि वा-पयेत् । धर्मकर्मणि माह्व्ये संयामाहुतदर्शने ॥ पुण्याहवाचनं दिवे प्राह्मणस्य विधीयते । एतदेव निरोद्धारं कुर्यात्पवित्रवेद्ययोः ॥ २ ॥

Die-e Hand-schrift enthält eine ausführlichere Recension des Textes als die vorhergehende Nach der Unterschrift stammt der Text aus dem Danikhanda. Sieh diesen p 145

705.

32/14 13 Bl, 17 bis 22 Längen Etwa 1790

Sarideopratisthā, über die Aufstellung und Weihung von Gotterbildern Eine Abhandlung, welche auch über die Erbauung von Tempeln (*mandapa*) und die Einrichtung von Gruben für das heilige Feuer (*kunda*) ausführlich berichtet Zugleich werden die dabei angewendeten Gebrauche und vedische sowie anderweitige Sprüche mitgeteilt Unvollständig Zu vergleichen ist Matsya purāna Kapitel 264 Pratisthānukirtane Mandapavarnanam Beginnt अथ सर्वदेवप्रतिष्ठा लिख्यते ॥ उदगयने माघादिपञ्चमासेषु शुक्लपक्षे चतुर्थी पञ्चमि चतुर्दशी वा कृष्णपक्षे दशम्यन्ताना निषिद्धतिथि-वर्जितानामन्यतमस्या तिथौ निषिद्धास्तपि स्वदेवत्याया यजमानस्य चन्द्रसूर्यतारावलान्विताया प्रतिष्ठा कार्या ॥

Fol 1b आचम्य प्राणानायम्य बद्धशिखः कुशहस्तः सप्तकीको गणपतिं ध्यायन्प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा सकल्पं कुर्यात् । सुमुखश्चेत्यादि । देशकालौ सकीर्त्य । अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणः सहदारापत्यस्यात्मनः सम-स्तपापक्षयार्थं ब्राह्मणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं पितृतो मातृतश्च दशपूर्वाब्दशापरान्तसहदारापत्यमात्मानं चेति पुरुषानुद्धर्तुं यथाविभव देशकालावनुसारतः श्रीअमुकदेवप्रतिष्ठा कर्तुं तदङ्गतया विहितकर्मार्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गण-पतिपूजनमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । इति सकल्पः ॥

Fol 3a Mandapakaranam. Tasya parimānam Kandaracan 4b Stambharopana 4b Arghyakarana 7a Homadavyapraveśa 9a Vāstupujāvidhi 10a Ksetrapalapitha 11a

Citiert werden das Devipurāna und Matsyapurāna Ausserdem Trivikramapaddhati Fol 8b, Saivasiddhantasekhara Fol 8a

706.

26/9 24 Bl, 10 bis 11 Längen Geschrieben im J 1752 von Vija-
yārāma

Kundamandapasiddhi, Errichtung von Gruben zur Bewahrung des heiligen Feuers und Hallen zum Opfer Verfaßt im Jahr 1620 von Viṭṭhala Dikṣita, Sohn von Bhubarman Text und Kommentar Beginnt गाढ ध्वान्तमनेकमानुजठरे राजत्कलाधा-रिणि प्रोदयच्छफरीयुग दरदलत्पद्मे ऽणुहीरावलिः । स्वर्णोत्तुङ्गगिरि-द्वयाधरचरी दीना कलिन्दात्मजा पथाययमिदं शिवामिति वदन्स्मेरः

शिवः पातु वः ॥ १ ॥ छण्णात्रिगोत्रे नितरां पवित्रे पवित्रकर्म-
जनि ब्रूवशर्मा । तत्सूनुना विदुलदीक्षितेन विरच्यते मण्डपकुण्ड-
सिद्धिः ॥ २ ॥

Der Kommentar beginnt: मत्तमतङ्गजवदनं सादितविघ्नावली-
सदनम् । गौरीहरयोस्तोकं पालितलोकं हृदालम्बे ॥ १ ॥ Sieh
Catal. Oxon. Num. 798.

707.

25/11. 44 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Kuṇḍamaṇḍapasiddhi. Text und Kommentar.

E. Bhakti.

708.

20/15 21 Bl, 11 Linsen Etwa 1710

Kṛīṣṇasahasranāman, tausend Namen des Kṛīṣṇa, aus dem Bhāgavatīśvarasamuccaya von Vallabhācārya. (Vaisvānaraślokaṁ Sabastanāmastotram) In 257 Versen. Beginnt पुराण[पुरुषो यस्य] पुरुषोत्तम उच्यते । नाम्ना सहस्र वक्ष्यामि तस्य भागवतादृत ॥ १ ॥ यस्य प्रसादाद्वागीशा. प्रवेशा विभवोन्नताः । क्षुद्रा अपि भवन्त्याशु ग्रीह्णन् तं नतो ऽस्यहम् ॥ २ ॥ अनन्ता एव कृष्णस्य लीलानाम-प्रवर्तकाः । उक्ता भागवते गूढाः प्रकटा अपि कुवचित् ॥ ३ ॥ अतस्तानि प्रवक्ष्यामि नामानि मुरवेरिणः । सहस्रं यैस्तु पठितैः पठितं स्याच्छुक्तामृतम् ॥ ४ ॥ कृष्णनामसहस्रस्य ऋषिरपि निर्दिष्टः । गायत्री च तथा कन्दो देवता पुरुषोत्तम ॥ ५ ॥

709.

27/10 7 Bl 9 Linsen Etwa 1790

Vallabhastakavarana, ein Kommentar von Vallabhācārya zu einem Hymnus in 8 Strophen von seinem Sohn Vitthalasvura. Dieser begann श्रीमद्वृन्दावनेन्दु°. Das erste Blatt fehlt. Die übrigen Verse beginnen 2 नाविर्भूयात् ॥ न ह्यन्य 4 प्रादुर्भूतेन 5 उष्णलैकस्वभाव 6 आम्नायोक्तम् 7 स्वामिन् 8 अज्ञानादीनि ।

Schliesst पितृपादान्जरूपया विवृत वल्लभाष्टकम् । कृपयन्तु सदाचार्या मृते श्रीवल्लभे मयि ॥ १ ॥ इति श्रीपितृपादान्जपरा-गारक्तचेतसा । श्रीवल्लभेन विवृतमखिल वल्लभाष्टकम् ॥ इति श्रीमत्प्र-भुचरणैकशरणश्रीश्रीवल्लभविरचित श्रीवल्लभाष्टकविवरणं सपूर्णम् ॥ श्रीमदाचार्यरूप श्रीविठ्ठलेशोदिताष्टकम् । श्रीवल्लभोज्ज्वलं भक्ता म-ज्जन्तस्मिन् त्रिसगमे ॥

710.

30/15¹/₂. 20 Bl., 14 Linien. Etwa 1780.

Vidvanmaṇḍana von Viṭṭhala, Sohn von Vallabbācārya. Unvollendet. In einer Streitschrift sucht der Verfasser, nach Art der Vaiṣṇava-Schule von Viṣṇusvāmin, zu beweisen, dass die Seele (Jīva) und die Gottheit (Brahman) nicht verschieden (Suddhādvaitavāda), und dass Kṛiṣṇa die höchste Gottheit sei. Beginnt:

निजमुरलिकानादाह्वानामतत्रजसुन्दरीनिरूपमनवस्तेहाम्बोधेर्विचित्र-
रोर्मिभिः । किमपि परित्याद्राद्रौ ऽस्तु (स्वयं) प्रभुः प्रकटीभवन्नति-
युवतिसंभेदेनास्मदृशां विषयः सदा ॥ १ ॥ पितृचरणात्तत्त्वाहं हरि-
रिति मार्गाम्बुजातमार्तण्डात् । तदनुग्रहतः किंचित्स्त्रिखामि यत्त्राय-
थाबुद्धि ॥ २ ॥ श्रुतिसूचादिमणिभिर्जटिलं युक्तिमीत्तिकैः । यथितं
कुर्वते विद्वन्मण्डनं विदुलः सुधीः ॥ ३ ॥ इह हि विविधवृजिनता-
पोपतयमाननिखिलजनापवर्गाय श्रुतिस्मृतिपुराणेषु श्रवणादयः प्रति-
पाद्यन्ते तेषां विषयश्च ब्रह्मैवोच्यते । तन्निर्धर्मकं सधर्मकं वेति भवति
विप्रपत्तिर्जिज्ञासूनामुभयरूपत्वेनापि श्रूयमाणत्वात् ॥

711.

26/10. 58 Bl., Linien verschieden. Etwa 1750.

Sārasaṃgraha. Dieses nach dem Ende des 16. Jahrhunderts verfasste Werk zerfällt in zwei Teile. Der erste bis Fol. 19b enthält eine Sammlung von poetischen Sprüchen, deren grösserer Teil bekannt ist. Der zweite von da ab gibt die besondern Satzungen der Vaiṣṇavās (Bhāgavatās). Unvollständig. Fol. 17 fehlt. Beginnt: सर्वस्खलतरं गजेन्द्रवदनं लम्बोदरं सुन्दरं विघ्नेशं
मधुगन्धलुब्धमधुपव्यालीलगण्डखलम् । दन्ताघातविदारिताहितजनं
सिन्दूरशीभाकरं वन्दे शैलसुतासुतं गणपतिं सिद्धिप्रदं कामदम् ॥ १ ॥
Der zweite Teil beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ वेदे रामा-
यणे चैव भारते भरतर्षभ । आदौ मध्ये तथा चान्ते हरिः सर्वत्र
गीयते ॥ १ ॥ — सात्त्विकानि पुराणानि तथैव स्मृतिरेव च । वैष्ण-
वानां मुदार्थाय क्रियते सारसंग्रहः ॥ ११ ॥

Ausser Purāṇen und Smṛitis werden Ācārādarśa, Āśaucādarśa Mantramahodadhī, Sārasamuccaya (dh.), Smṛitisārāvali citiert.

712.

26/10¹/₂. 50 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1620.

Viṣṇubhakticandrodaya, Verehrung von Viṣṇu, geteilt infolge des gewählten Wortes Candra in 16 Kalā. Von Nṛsiṃhārāṇya. Eine Handschrift, welche Bhandarkar in BP. p. 76 erwähnt, ist im Jahr 1440 datiert. Das vorliegende Fragment ist mit 101—185 paginiert, doch fehlen Foll. 104—107. 117. Die achte Kalā

endet Fol 109a 9 Fol. 120a 10 Fol 120a 11 Fol 136b
12 Fol 142b 13 Fol 159b 14 Fol 162b 15 Fol 177a.
16 bricht ab in Karavīramahimān

Der Verfasser gründet seine Behandlung hauptsächlich auf die Purāṇa. Ausserdem citirt er Tattvasāra, Tattvasāgara, Nrisinhaśarvasva, Yogavasiṣṭha, Viṣṇurahasya, Vaisnavatantra, Sauradharmah

713.

24/10¹/₂. 7 Blt 11 bis 14 Linien Etwa 1840

Durjanamukhucapetikhā, eine polemische Schrift von einem nicht genannten Verfasser. Er sucht zu beweisen, dass Narāyaṇa einen höheren Rang einnehme als Śiva, und dass der erstere sich in Rama verkörpert habe. Zu diesem Zwecke citirt er viele Stellen aus Upaniṣads und Purāṇen, namentlich dem Bhāgavatapurāṇa — Unvollständig. Beginnt चित्ते स्मरामि श्रीकृष्णं श्यामं शोभितकौस्तुभम् । चतुर्मुखेशसंपूज्यपादपद्मं प्रजाधिपम् ॥ १ ॥ श्री-वैष्णवाद्रिवसतिं श्रीमन्नारायणं च तम् । श्रीरङ्गेश च*) भुवि वैकुण्ठा-देशिकरं भजे ॥ २ ॥ श्रीशपादाब्जमहिमदर्शने ऽप्यन्धलोचनान् (श्रीश्च ist Viṣṇu. Der Sinn ist maltratiert) । तत्पारम्यज्ञापनाय श्रमो ऽयं सन्निरिष्यताम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्रामानुजाचार्यमतविद्विषिपामरैः । वहकृताक्षरान्देवान् जीवानेव जगौ श्रुतिः ॥ ४ ॥ तेषामधिपतिर्ब्रह्मा ततो जातः शिवो ऽपि यः । श्रीविष्णुपदसंभूतगङ्गाधारिजटाभरः ॥ ५ ॥ शिवपारम्यनिर्वाह्यहिलोच्छास्त्रदुर्मुखे । पराङ्मुखकरो काचिद्वपेटा श्रुतिभिर्ददौ ॥ ६ ॥ श्रुतिः स्मृतिर्भारतं च पुराणं सूत्रसार्थकम् । एकं नारायणं सर्वशेषिणं प्राञ्जरीश्वरम् ॥ ७ ॥ अथ श्रीमतो नारायणस्य सर्वेश्वरत्वसमर्थनाय परकीटिश्रुतिशिरोभिस्तदुपजीविस्मृतिपुराणेतिहासादिभिः पारम्यजीवानां ज्ञानचतुर्दानाय महानेव श्रमो व्यधायि । तदर्थं पूर्वाचार्यैरपि स्वीयग्रन्थप्रणयनेन सो ऽकारिः । तदुपजीविना मया च दुर्जनचपेटिकेय विरच्यते ॥

Der Stil verrät einen Schriftsteller aus dem neunzehnten Jahrhundert

714.

21/9 4 Blt 11 bis 13 Linien Etwa 1790

Fuṣpādhyāya 76 Ślokas. Geschenke von Blumen und andere Gaben zu Ehren der Götter und insbesondere von Viṣṇu. Beginnt आरामोपहतं पुष्पमारण्यं पुष्पमेव च । क्रीतं प्रतिग्रहे लब्धं

*) I andglosse ohne च gibt भुवि स्वीयधामा. Das Metrum bleibt unrichtig

पुष्पमेतच्चतुर्विधम् ॥ १ ॥ उत्तमं पुष्पमारुह्यं गृहीतं स्वयमेव च ।
मध्यमं पुष्पमारुह्यं क्रीतं स्वादधमं तथा ॥ २ ॥ प्रतियहे च यत्नम्
तत्पुष्पमधमाधमम् । शूद्रेण पुष्पमानीतं निष्फलं तद्विदुर्बुधाः ॥ ३ ॥
पुष्पं पत्रं निषिद्धं तु वृटितं क्षिप्तमेव च । शुष्कं दग्धं परित्याज्यं शू-
द्रानीतं परित्यजेत् ॥ ४ ॥ वृटिते चार्थनाशः स्वाच्छिन्ने चैव बल-
क्षयः । शुष्के चायुःक्षयो हि स्वादग्धे पुष्पे प्रजाक्षयः ॥ ५ ॥ नैक-
पुष्पं द्विधा कुर्यान्न भिन्नात्कलिकामपि । पद्मोत्पलानां भेदे तु ब्रह्म-
हत्यादिपातकम् ॥ ६ ॥ क्षिप्तं च दलहीनं च भूमी च पतितं तथा ।
विहंगैरुपभुक्तं च तन्न गृह्णन्ति देवताः ॥ ७ ॥ Die Blumen werden
einzeln aufgezählt und die Tulasi nimmt unter diesen eine hervor-
ragende Stellung ein.

Schliesst: सर्वोपराधश्मनी प्रणतिस्तु कृता नृणाम् । त्रिषु लो-
केषु विख्याता कृता देवे महाफला ॥ ७४ ॥ सर्वनादमयी घण्टा
अमुराणां त्रासकारिणी । घण्टारवेः सुरा हृष्टा नादो ऽथ प्रतिगृह्य-
ताम् ॥ ७५ ॥ पाद्यान्ते मधुपर्कान्ते वस्त्रान्ते भोजनादनु । देवाया-
चमनं दद्यात्पितृमन्त्रेण भक्तिः ॥ ७६ ॥

715.

22/12. 6 Bl., 11 Linien Etwa 1750.

Ālmandārastotra, ein Lobgedicht auf Kṛiṣṇa, welches ge-
wöhnlich Yāmunācārya zugeschrieben wird. In verschiedenen
Metren. Nach Cod. Oxon. 227 bestand das Gedicht aus 69 Versen.
Hier fehlt das letzte Blatt, und das sechste Blatt schliesst mit 62.
Beginnt: स्वाद्यन्निह सर्वेषां वक्ष्यन्तार्थं सुदुर्यहम् । स्तोत्रयामास
योगीन्द्रस्त्वं वन्दे यामुनाह्वयम् ॥ १ ॥ नमो नमो यामुनाय यामु-
नाय नमो नमः । नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ॥ २ ॥
नमो यामुनपादाब्जरेणुभिः पावितात्मने । विदिताखिलवेद्याय गुरवे
विदितात्मने ॥ ३ ॥ नमो ऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये ना-
थाय मुनये ऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥ ४ ॥ तस्मै नमो मधुजिदङ्घ्रि-
सरोजतत्त्वज्ञानानुरागमहिमातिशयातिसीमे । नाथाय नाथमुनये ऽत्र
परत्र चापि नित्यं यदीयचरणी शरणं मदीयम् ॥ ५ ॥ भूयो नमो
ऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्वज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभिः । लोके ऽव-
तीर्णपरमार्थसमग्रभक्तियोगाय नाथमुनये यमिनां वराय ॥ ६ ॥
तत्त्वेन यच्चिदचिदीश्वरतत्त्वभावभोगापवर्गतदुपायगतीरुदारः । संदर्श-
यन्निरमिमीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥ ७ ॥

716.

14/23 9 BIL, 23 Linien Etwa 1790.

Ekādaśinirṇaya, eine Zusammenstellung von Stellen aus verschiedenen Purāṇa, die sich auf den den Vaisṇavās oder Bhāgavatās geheiligten elften Tag (Harivāsara) der beiden Mond hälften aller Monate des Jahres beziehen. Zugleich wird bestimmt, unter welcher Bedingung das für diesen Tag angeordnete Fasten nicht stattfinden oder auf den nächsten Tag verlegt werden soll. Der Kompilator hat namentlich Hemādri benutzt. Von besonderen Schriften citirt er den Harivāsara-pradīpa Fol 1a 8a. 4b 6a, das Ācārātīkā Fol 2a.

Nach dem Schluss ist dieses aus 193 Versen bestehende Kapitel aus dem *Sadācārasārasaṃgraha* entnommen. Im *Sadācārasaṃgraha*, welcher Śaṅkara, Sohn von Nīlakaṇṭha, zugeschrieben wird, heisst der siebente Abschnitt [ekādaśi] dvādaśivratānirṇaya. Catal Ind Office Num 1800.

Beginnt अथ एकादशीनिर्णयः ॥ अवतु च. कमलाकुचमण्डले प्रणिहितः कमलाधिपतेः करः । कनकनिर्मितकुम्भमुखापितो नवतमालतरीरिव पल्लवः ॥ नानादुःखसमाकीर्णे संसारे नरजन्मनि । एकादश्युपवासो यः स धन्यः स च बुद्धिमान् ॥ १ ॥ पचे पचे तु समाप्ते एकादश्या तु वैष्णवः । कुर्याद्भूतं महाविष्णोः कृतं स्वमाङ्गदादिभिः ॥ २ ॥

Schliesst एकादश्याय माहात्म्यं पदमेकं गृणीति यः । ब्रह्महत्यादिपापानि नश्यन्ते नात्र संशयः ॥ ९४ ॥

717.

50/9 11 BIL, 12 bis 14 Linien Bengali Schrift Etwa 1780

Brahmasaṃhitā, fünfter Adhyaya, über die göttliche Natur von Kṛṣṇa. Unvollständig. Auf den mit Roth bezeichneten Text folgt Vers für Vers ein Dīḍarśanī genannter Kommentar. Beginnt

अथ ब्रह्मसंहिता लिख्यते ॥ ईश्वरः परमः छण्यः सच्चिदानन्दविग्रहः । अनादिरादिगोविन्दः सर्वकारणकारणम् ॥ १ ॥ सहस्रपत्रं कमलगोकुलाख्यं महत्पदम् । तत्कर्णिकारं तद्वामं तदन्तांशसम्भवम् ॥ २ ॥ टीका ॥ अथ तस्य तद्रूपतासाधकं नित्यधाम प्रतिपादयति । सहस्रपत्रमित्यादि । सहस्राणि पत्राणि यत्र तत्कमलं सहस्रपत्रकमलम् । भूमिचिन्तामणिगणमयीति वक्ष्यमाणचिन्तामणिमयं पद्मं तद्रूपं । तच्च महत्सर्वोत्कृष्टं पदम् । महतः श्रीकृष्णाख्यस्य महाभागवतो वा पदं महावैकुण्ठरूपमित्यर्थः । तच्च नानाप्रकारं श्रूयते इत्याशङ्क्य प्रकारविशेषत्वेन निश्चिनोति गोकुलाख्यमिति । गोकुलमित्याख्या रूढिर्यस्य तद्गो गोपावासमित्यर्थः । रूढिर्योगमपहरतीति न्यायेन तस्यैव प्रतीतिः । एतदेवाभिप्रेत्य प्रोक्तं श्रीदशमे । भगवान्योकुलेश्वर इति ॥ etc

Der Text und Kommentar reicht bis zur Strophe 45: **चिरं यथा दधिविकारविशेषयोगात्**. Vgl. Catalogue India Office Num. 2511 (2, 17). Den von Eggeling aus dem Kommentar ausgezogenen Schriften habe ich aus unserem Fragmente nur die folgenden beizufügen: Rādhākṛiṣṇārcanadīpikā, Svāyambhuvāgama, Bṛihadvāmana, Bhagavatsaṁdarbha, Ādivārāha.

718.

28/11^{1/2}. 26 Bl., 10 bis 12 Linien. Bengāl-Schrift. Etwa 1780.

Madhyalilāślokāvalī, ein Verzeichnis der im Madhyakāṇḍa des Caitanyacaritāmṛita vorkommenden Samskrītverse. Paginiert 8—33, folglich fehlen die ersten sieben Blätter. Der Madhyakāṇḍa enthält 25 Paricheda, unsere HS. beginnt in der Mitte des neunten.

Die meisten Stellen sind aus dem Bhāgavatapurāṇa entnommen. Ausserdem sind die folgenden Werke genannt: Kātyāyanasaṁhitā Fol. 22 b: **चरं ऊतवहज्वालापञ्जरान्तर्ध्वस्थितिः । न शीरिषिन्नावि-
मुखजनसंभाषणेशसम् ॥** Gantamiya 25 b. Nāradapañcarātra. Nārādīya 15 b. Padmapurāṇa. Brahmasaṁhitā oft. Bhagavadgītā oft. Mahābhārata. Vālmīkapurāṇa 21 a, eine neue Bezeichnung des Rāmāyaṇa. Viṣṇupurāṇa. Skandapurāṇa. Hayaśīrṣapañcarātra 24 a. Viele Verse werden bloss mit **तथा हि** eingeführt.

Andere Werke, welche der Bengalischen Bhakti-schule angehören, sind: Ujñvalanīlamani Fol. 10 b. 26 a. — Karṇāmṛita, d. i. Kṛiṣṇakarṇāmṛita von Bīlvamaṅgala 30 a. 25 a. Siehe Bīlvamaṅgala. — Govindalīlāmṛita 12 b. 13. — Caitanyacandrodaya oft. — Dānakelikaumudī 10 b. — Bīlvamaṅgala 8 b. 11 a. Siehe Karṇāmṛita — Bhaktirasāmṛitasindhu. 14 b. 18 b. Siehe Rasāmṛit: — Bhāgavatāmṛita 18 b. — Bhaktirasāmṛitasindhu. — Lalitamādhava 14 b. 17 a. — Viśvaprakāśa 27 a. 28 a. — Stavamāla 9 b. — Haribhaktirasāmṛitasindhu 25 a. Haribhaktivilāsa 23 a. — Haribhaktisudhodaya 13 b. 15 b. 16 a etc.

719.

28/12. 11 Bl., 10 bis 11 Linien. Bengāl-Schrift. Etwa 1800.

Kṛiṣṇalīlā, Verse zu Ehren von Kṛiṣṇa und Rādhā, und zu gleicher Zeit von Caitanya, einer Personifikation von Kṛiṣṇa. Diese Verse, im ganzen 158 oder 160, sind aus einer Anzahl von Purāṇa und Gedichten ausgehoben, und in 20 Abschnitte von ungleicher Länge eingeteilt. Auch scheint in einer vollständigen Sammlung eine Teilung in Ādyalīlā, Madhyalīlā, Antyalīlā (nur diese ist vorhanden) vorgewaltet zu haben. Der ungenannte Kompilator (Granthakāra) hat mehrere eigene Verse hinzugefügt, und gibt seine Quellen zum grössten Teile an. Diese sind: Ādipurāṇa Fol. 7 b.

Ujvala Fol 8b Karnamṛta Fol 10b Gitagovinda von Java
deva Fol 9b Govindalilamṛta Fol 2b 9b 10a b 11a Caita
nyacūtrakavya Fol 6b Caitanyastavakalpavṛkṣa Fol 10a b
Nṛsiṃhapurana Fol 5a Bhāgavatgītā Fol 6a Bhagavata
purana sehr oft. Rasamṛtasindhu Fol 1b Lāṭamadhava Fol 11a
Vidagdhamadhava Fol 1b Vinuṣṭana Fol 5b Selbst der
erotische Vers aus Kiratārjunīya 8 37 wird Fol 8a citiert —
karnapura Fol 10a kṛṣṇacaitanya Fol 11b

Beginnt पद्म लहयते शैल मूकमावर्तयेच्छ्रुतिम् । यत्कृपा तमह
वन्दे हृण्वेत्तन्यमीश्वरम् ॥ १ ॥ तथा हि ॥ दुर्गमे पथि मे स्थस्य
स्वल्पत्पादगतेर्मुक्त । स्वहृषयिद्विदानेन सन्त सन्त्ववलम्बनम् ॥ २ ॥
तथा हि ॥ जयता सुरती पद्मोर्मम मन्दमतेर्गति । मत्सर्वस्वं पद्मभोजी
राधामदनमोहनी ॥ ३ ॥ तथा हि ॥ दीव्यद्वन्द्वारण्यकल्पद्रुमाध
श्रीमद्रत्नागारसिंहासमखी । श्रीमद्राधाश्रीलगोविन्ददेवी श्रेष्ठालोभि
सेवमानौ स्मरामि ॥ ४ ॥

Schliesst ग्रन्थकारस्य ॥ चरितामृतमेतच्छ्रीलहृण्वेत्तन्यविष्णो
शुभदमशुभनाशि अदयास्वादयेषलदमलपादपद्मे भृङ्गतामेव सी एव
रसयति रसमुखे प्रेममाध्वीकपूर ॥

720.

29/10 2 Bl 12 bis 13 L men Bengali Schrift Etwa 1820

1) *Gaṇacandrasyastal alalilasmuranadaśaka* ein Lobgedicht
auf Caitanya in 10 Sardulavikṛita Versen, denen später ein elfter
hinzugefügt ist Beginnt श्रीगौराङ्गमहाप्रभोद्यरणयोर्ध्या केशशेषा
दिभि सेवा गम्यतमा स्वभक्तविहिता शान्तिर्यथा (शान्तिर्यथा MS)
लभ्यते । तां तन्मानसिकस्मृति (श्रुति MS) प्रथयितु भाव्या सदा
सत्तमे स्तौमि प्रात्यहिक तदीयचरित श्रीमन्नवद्वीपजम् ॥ १ ॥ रात्र्यन्ते
शयनोत्थित सुरसरित्तातो ज्ञभोजी प्रगे पूर्वाह्ने स्वर्णैर्लसत्युपवने
तिर्भाति मध्याह्ने । य पूर्वोद्यपराह्णे निजगृहे साय गृहे एथाङ्गणे
श्रीवासश्च निशामुखे निशि च सगौर स नो रचतात् ॥ २ ॥

Der zehnte Vers lautet श्रीरासाङ्गण आवृतो निजगणै साध
प्रभुभ्या नटसुखैस्तालमृदङ्गवादनपरिगोयस्त्रिरुस्रसन् (?) । भ्राम्यन् श्रीलग-
दाधरेण सहितो नक्त विहृत्याहुत स्वागारे शयनालये स्वपिति यस्त
गौरमध्यम्यहम् ॥ १० ॥ Der elfte beginnt श्रीगौराङ्गविधो स्व-
धामनि नवद्वीपे ऽष्टकालोज्जवा etc Die im Titel genannten acht
Zeiten beziehen sich auf die im zweiten Verse genannten Be-
schäftigungen von kṛṣṇacaitanya

In Lalmitras Notices Num 1624 wird das Gedicht einem

Viśvanātha Cakravartin, hingegen in Haraprasāda's Notices I, Num. 105, einem Naraharisarakāra zugeteilt.

2) Ein Gedicht auf Caitanya ohne Titel in 10 Anuṣṭubh-Versen. Beginnt: चामीकरतडिनीरंचूडावन्धमनोरमम् । लोलाल-
कावृते भाले विभाजितिलकोत्तमम् ॥ १ ॥

Schliesst: संकीर्तनरसे मयं नृत्यन्तं प्रेमविह्वलम् । प्रेमाश्रुभिः
झावयन्तं स्वस्वभक्तधरातलम् ॥ १० ॥ Zu den Accusativen ist aus
dem ersten Gedicht der dort von Vers 3 ab gebrauchte Refrain
तं गौरमध्यम्यहम् zu ergänzen. Aus diesem Grunde bewährt sich
dieser Teil als eine Nachahmung des ersten.

721.

32/11. ■ Bil., 9 bis 12 Linien Bengālī-Schrift. Etwa 1840

Gaurāṅgaganoddeśadīpikā, eine Schilderung der Schüler von
Caitanya. Verfasst von Kavikarṇapūra im Jahre 1577. Beginnt:
यः श्रीवृन्दावनभुवि पुरा सखिदानन्दसान्द्रो गौराङ्गीभिः सदृश-
चिभिः श्यामधामा ननर्त । तासां शश्वदृढतरपरीरक्षसंभेदतः किं गौ-
राङ्गः सज्जयति स नवदीपमालम्बमानः ॥ १ ॥ नमस्यामो ऽस्यैव
प्रियपरिजनान्वत्सलहृदः प्रभोरद्वैतादीनपि जगदधीचक्षयकृतः । समा-
नप्रेमाणः समगुणगणास्तुत्यकरुणाः स्वरूपाद्या ये ऽमी सरसमधुरास्ता-
नपि नमः ॥ २ ॥

Schliesst: श्रीगौराङ्गगणोद्देशदीपिका रचिता मया । दीप्यतां
परमानन्दसंदोहभक्तवेम्बनि ॥ शाके वसुग्रहमिते मनुनेव युक्ते धन्यो
ऽयमाविरभवत्कतमं समस्तात् । चैतन्यचरितामृतमपचितैः शोध्यः स-
माकलितगौरगणाख्य एयः ॥

Das Jahr der Verfassung ist im Catal. des India Office Num. 2510
als शाके रसारसमिते मनुनेव युक्ते angegeben. Das ergibt 1540. In
Haraprasāda's Notices II, p. 50 findet sich wie bei uns वसुग्रह.

722.

27¹/₂/10. ■ Bil., 10 bis 11 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1690.

Caitanyabhāgavata, 97 Verse zum Lobe von Kṛiṣṇa und
Caitanya, in drei Abteilungen (Kāṇḍa). Diese Verse sind zum
grössten Teil aus dem Mahābhārata, Jaiminībhārata und Purāṇas
(Padmapurāṇa, Nāradiya und besonders Bhāgavatapurāṇa) aus-
gezogen. Nur drei Verse sind bestimmten Personen zugeteilt.
Der erste Kāṇḍa mit 36 Versen beginnt: आजानुलम्बितभुजौ कन-
कावदातौ संकीर्तनैकपितरौ कमलायताची । विश्वंभरो द्विजवरी
युगधर्मपालौ वन्दे जगन्प्रियकरी करुणावतारौ ॥ १ ॥ नमस्त्रिका-

लसत्याय जगन्नाथसुताय च । सभृत्याय सपुत्राय सकलत्राय ते नम ॥ २ ॥ मुरारिगुप्तस्य ॥ अवतीर्णौ स्वकारुण्यौ परिक्रिन्वौ सदी-
श्वरौ । श्रीकृष्णचैतन्यनित्यानन्दौ द्वौ भ्रातरौ भजे ॥ ३ ॥ जयति
जयति देव. कृष्णचैतन्यचन्द्रो जयति जयति कीर्तिसस्य नित्यपवित्रा ।
जयति जयति भृत्यसस्य विशेषमूर्तेर्जयति जयति नित्यसस्य सर्वप्रि-
याणाम् ॥ ४ ॥

2) Madhyakanda 31 Verse Beginnt कारुण्यभक्तिदानृने (स्वि?)
चैतन्यगुणवर्णने । अमायाकथने नास्ति नित्यानन्दसम प्रभो ॥ १ ॥
चन्दे ज्ञेते सदानन्दं सुन्दरास्य महाप्रभुम् । दीनिकबान्धव शान्त श्री-
शान्तिपुरभायकम् ॥ २ ॥ नानानन्दसुधापूर्णं वियह कीर्तनप्रियम् ।
चन्दे श्रीहरिदासाख्यमीश्वर जगत् पतिम् ॥ ३ ॥

3) Antyakanda 30 Verse Beginnt प्रसादाये (प्रसादाये MS)
निवसति पुर. खेरपत्नारविन्दो ममात्मकक्षितसुवदधो बाणगोपा-
लमूर्ति ॥ १ ॥

Schliesst तर्को ऽप्रतिष्ठ युतधो विभिन्ना नासावुपिर्घस्य मत
न भिन्नम् । धर्मस्य तत्त्व निहित गुहाया महाजनी येन गत स
पन्था ॥ ३० ॥*)

Ein Vers von Sarvabhauma 3 7 lautet कालाज्ञष्ट भक्तियोग
निज य प्रादुर्कर्तुं कृष्णचैतन्यनामा । आविर्भूतसस्य पादारविन्दे
गाढ गाढ लीयता चित्तभृङ्ग ॥ Ein anderer von Caitanya गृह्णी-
याद्यवनीपाक्षी [गङ्गे]द्वा (in der HS sind die beiden ersten Silben
verwischt) शीण्डिकालयम् । तथापि ब्रह्मणो बन्ध नित्यानन्दप-
दाम्बुजम् ॥

723.

19/9¹/₂, 1 Bl 10 L men Etwa 1810

Nimbadyastotra, ein Lobgedicht auf Nimbadya, dem Haupte
einer Vaishnava Sekte, von Mahanta Māṅgaladasa 9 Verse
श्रीमते सर्वविद्याना प्रभवाय सुवर्मणे । आचार्याय मुनीन्द्राय श्री-
निम्बाय नमो नम ॥ १ ॥ निम्बादित्याय देवाय जगज्जन्मादिका-
रिणे । सुदर्शनाय ताराय नमस्ते चक्ररूपिणे ॥ २ ॥ नम कल्याण-
रूपाय निर्दोषगुणशालिने । प्रज्ञानघनरूपाय शुद्धसत्त्वाय ते नम ॥ ३ ॥
सूर्यकोटिप्रकाशाय कोटीन्दुशीतलाय च । शेषानिश्चिततत्त्वाय तत्त्व-

*) महाजन sind die Grossen oder Edlen Der Pöbel erkennt niemals
den rechten Weg

रूपाय ते नमः ॥ ४ ॥ वितताय पवित्राय नियमानन्दरूपिणे ।
प्रवर्तकाय शास्त्राणां नमस्ते शास्त्रयोनये ॥ ५ ॥ वसतां नैमिषारण्ये
मुनीनां कार्यकारिणे । तन्मध्ये मुनिरूपेण वसते प्रभवे नमः ॥ ६ ॥
लोलां संपश्यते नित्यं छण्डस्य परमात्मने । निम्बग्रामनिवासाय वि-
श्वेशाय नमो ऽस्तु ते ॥ ७ ॥ स्थापिता येन द्वार्वत्वां तप्तमुद्रा क्लीं
युगे । निम्बार्काय नमस्तस्मै दुष्कृतामन्तकारिणे ॥ ८ ॥ य इदं पठति
स्तोत्रं निम्बादित्यस्य बुद्धिमान् । तस्य ह्यपि भयं नास्ति सूर्यस्य
तमसीव तु ॥ ९ ॥

724.

18¹/₂/8¹/₂. 57 Bl., 7 bis 8 Linien. Etwa 1760.

Bhaktiratnāvalī, verfasst in Benares im Jahr 1634 von
Viṣṇupurī aus Tīrabhukti. In dieser Schrift sind 405 Verse,
welche sich auf die Andacht zu Kṛiṣṇa beziehen, aus dem Bhāga-
vatapurāṇa ausgezogen, und in 13 Kapitel eingeteilt. Beginnt:
ये मुक्तावपि निःस्पृहाः प्रतिपदं प्रोन्मीलितानन्ददां ग्रामास्त्राय सम-
स्तमस्तकमणिं कुर्वन्ति यं स्वे वशे । ताम्भक्तानपि तां च भक्तिमपि
तं भक्तप्रियं ओहरिं वन्दे संततमर्थये ऽनुदिवसं नित्यं शरणं भजे ॥ १ ॥
सत्सदाचारानुमितश्रुतिबोधितं प्रारिप्सितनिर्विघ्नसमाप्तिकारणं श्री-
छण्णकीर्तनरूपं मङ्गलमाचरति श्रीभागवतपद्येनैव श्रीशुकवाक्येन द-
शमे ॥ जयति जननिवासो देवकीजम्बवादो यदुवरपरिपारक्षीर्दोभिर्-
स्यन्नधर्मम् । स्थिरचरवृत्तिनघ्नः सुस्मितश्रीमुखेन ब्रजपुरवनितानां वर्ध-
यन्कामदेवम् ॥ १ ॥ Bhāg. Pur. 90, 25.

Kapitel 1) Fol. 15 b. 116 Verse. 2) Fol. 23 a. 65 Verse.
3) Fol. 27 b. 32 Verse. 4) Fol. 34 b. 45 Verse. 5) Fol. 43 a.
57 Verse. 6) Fol. 46 b. 26 Verse. 7) Fol. 51 b. 31 Verse.
8) Fol. 53 a. 9 Verse. 9) Fol. 53 b. 4 Verse. 10) Fol. 54 b.
4 Verse. 11) Fol. 54 b. 2 Verse. 12) Fol. 55 a. 2 Verse.
13) Fol. 57 a. 12 Verse.

Der Verfasser schliesst mit den folgenden Versen: इत्येषा
वज्रयन्त्रतः छतवता श्रीभक्तिरत्नावली तत्प्रीत्यैव तथैव संप्रकटिता
तत्कान्तिमाला मया । अथ श्रीधरसत्तमोक्तिलिखने न्यूनाधिकं यत्कृतं
तत्पन्नं सुधियो ऽर्ह्य स्वरचनानुस्य मे चापलम् ॥ महायज्ञशरणा-
ग्रशाङ्क १५५५ गणिते शके फाल्गुनशुक्लपक्षस्य द्वितीयायां सुमङ्गले ॥
चाराणस्यां महेशस्य सानिध्ये हरिमन्दिरे । भक्तिरत्नावली सिद्धा
सहिता कान्तिमालया ॥ Von seinem Kommentar Kāntimālā finden
sich in dieser Handschrift nur vier Verse.

725.

31/10¹/₂, 3 Bl., 10 bis 11 Linien Bengali Schrift. Etwa 1800

Bhagavadgītānavidhi, ein Gedicht zu Ehren von Kṛiṇa in Vrindāvan 37 Verse, von denen die zwei letzten später zugefügt sind. Beginnt अथ प्रकटसौरभोद्गलितमाध्विकोत्फुल्लसत्प्रसूननवपल्लवप्रकरनम्रशाखैर्द्रुमैः । प्रफुल्लनवमञ्जरीललितवल्लरीवेष्टितैः क्षरेच्छिशिरित शिवं शितमतिस्तु वृन्दावनम् ॥ १ ॥ विकासिसुमनोरसास्वदनमञ्जुलैः सचरच्छिलीमुखमुखोद्गतैर्मुखरितान्तरं श्रुतैः । कपोतशुकसारिकापरभृतादिभिः पक्षिभिर्विराणितमितस्ततो भुजगशत्रुनृत्याकुलम् ॥ २ ॥ कलिन्ददुहितुषल्लहरिविप्रुषा वाहिभिर्विनिद्रसरसोरुहोदररजययोदुसरैः । प्रदीपितमनोभवप्रज्विलासिनीवाससा विलोलनविहारिभिः सततसेवितं माहते. ॥ ३ ॥ प्रवालनवपल्लव मरकतकण्डं वज्रमीक्षिकप्रकरकोरकं कमलरागनानाफलम्*) । स्वविष्टमखिलर्तुभिः सततसेवितं कामदं तदन्तरपि कल्पकाद्विपमुदञ्चित चिन्तये ॥ ४ ॥

Schliesst नानाविधश्रुतिगणान्वितसप्तरागयामत्रयीगतमनोहर-मूर्च्छनाभिः । संप्रीणयन्तमुदिताभिरसु महत्या सचिन्तयेन्नभसि धातुमुत मुनीन्द्रम् ॥ ३५ ॥ ध्यात्वेव भगवन्तं त संप्रार्थ्य च यथासुखम् । आर्द्रा सपूजयेत्सर्वरूपचारीय मानसैः ॥ ३६ ॥ अथ बहिः पूजा ॥ अनुज्ञा देहि भगवन्बहिर्यगे भम प्रभो । श्रीकृष्णमित्यनुज्ञाप्य बहिः-पूजां समाचरेत् ॥ ३७ ॥

726.

20/9 8 Bl., 10 Linien Etwa 1790

Bhagavadārādhana-krama, Aufeinanderfolge der Andacht an Viṣṇu von Morgen bis Abend. Gehört der Schule von Rāmānuja an. Paginiert 1—9, aber Fol 2 fehlt. Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय ध्यानपूर्वकं श्रीहरिर्हरिरिति सप्तकृत्व उच्चार्य हस्तौ पादौ प्रचात्वाचम्य तस्मिन्नेव शयने प्राङ्मुखः स्थित्वा गुरुपरंपरामनुसंधाय स्वाचार्यं ध्यात्वा तदनन्तरम् ॥ सत्सङ्गाद्भयनिःस्पृहो गुरुमुखाच्छीर्षं प्रपद्यात्मवान्प्रार्थ्यं परिभुज्य कर्म सकल प्रचीणकर्मोन्तरः । न्यासादेव निरङ्कुशेश्वरदयानिर्भूतमायान्वयो हार्दानुग्रहसन्धमध्यधमनिद्वाराद्वह्निर्निर्गतः ॥ १ ॥ मुक्तो ऽर्चिर्दिनपूर्वपचपदुदङ्गासाद्वाताशुमद्गलीविद्युद्वरणेन्द्रधातुमहतः सीमान्तसिन्ध्वायुतः । श्रीवेकुण्ठमुपेत्य नित्यमजडं तस्मिन्परब्रह्मणः सायुज्यं समवाप्य नन्दति समं तेनैव धन्यः पुमान् ॥ २ ॥ इति श्लोकद्वयं चानुसंधाय । नमः पितृभ्यः (Ende von Fol 1b)

*) Dieser Halbvers metrisch unrichtig

Die Verehrung geschieht hauptsächlich durch Nyāsa, d. i. Bewegung der Hände und Finger, indem bekannte mystische Silben ausgesprochen und die Glieder des Körpers berührt werden. Die achtsilbige Formel: „oṃ Nārāyaṇāya namaḥ“ wird mehrfach zergliedert wiederholt.

Schliesst: ततो भगवते ऽर्घ्यं दद्यात् । ओं भगवन्मन्त्रमूर्ते स्वपद-
मासादयेति स्वहृदये उदास्य प्रणम्य पूर्ववच्छरणमुपगच्छेत् । पार्यदान्प्र-
णम्य कपाटं बद्ध्वा रक्षां कृत्वा प्रणम्य तेनैव भगवन्निवेदितात्नेन वैश्व-
देवादिकं कृत्वा भुञ्जेत् । भोजने सुप्ते प्राणाग्निहोत्रमन्त्रजपः । तदनन्तरं
मनुपाराशरशुकशौनकादिमहर्षिप्रबन्धाच्छ्रवणमननजपादिभिरभ्यसेत् ।
ततः सायाह्ने संध्यावन्दनं कृत्वा लक्ष्मीपरिवृद्धव्यञ्जकमाधवशब्दमुच्च-
रन्भगवच्चरणारविन्दयोर्न्यस्तशिरस्तः शयीत । निविच्छेदे ध्यायेत्सं-
कीर्तयेच्च ॥

727.

20/14 3 BH., 16 bis 17 Linien. Bengāl-Schrift. Etwa 1780.

Smaranapaddhati, Verehrung von Kṛiṣṇa und Rādhā in
Vṛindāvana, nach der Lehre von Kṛiṣṇacaitanya und seiner Schule.
Beginnt: तत्र मध्याह्नसमयस्मरणप्रक्रिया । तत्र साधकः स्नानादिकं
विधाय प्राङ्मुखीभूय ओगुरोश्चरणमाधुरी मनसा विभाव्य प्रणमेत् ।
तद्यथा । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं
येन तस्मै ओगुरवे नमः ॥ ओगुरुभ्यो नमः ओपरमगुरुभ्यो नमः ओ-
परापरगुरुभ्यो नमः ओपरमेष्ठिगुरुभ्यो नमः ओरुण्यचैतन्यचन्द्राय नमः
ओनित्यानन्दचन्द्राय नमः ओश्रद्धैतचन्द्राय नमः ओरूपगोस्वामिपा-
दादिभ्यो नमः ओगीरभक्तवृन्देभ्यो नमः ओसर्वेभ्यो वीणवेभ्यो नमः
ओराधिकारतिलम्यटाय नमः ओब्रजराजकुमाराय नमः ओराधिकायै
नमः ओललितादिसखीगणेभ्यो नमः ओवृन्दावनाय नमः ओकुण्डाय
नमः ओश्यामकुण्डाय नमः ओगोवर्धनाय नमः ओयमुनायै नमः ॥

Fol. 3a findet sich ein Ānandastotra beginnend: ओरुण्यः
परमानन्दो गोविन्दो नन्दनन्दनः । तमालश्यामलरुचिः शिखण्डहत-
शेखरः ॥ Diese Schrift wird auf Fol. 3b Ānandacandrikā genannt.

Schliesst: अथ तुलसी जलदानम् ॥ गोविन्दवल्लभां देवीं जगच्चै-
तन्यकारिणीम् । स्नापयामि जगद्वाचीं रुण्यभक्तिप्रदायिनीम् ॥ ततः
प्रणतिः । या दृष्टा निखिलाद्यसंघशमनो स्पृष्टा वपुःपावनी रोगाणाम-
भिवन्दिता निरसिनी सिक्तान्तकवासिनी । प्रत्यासक्तिविधायिनी भग-
वतः रुण्यस्य संरोपिता न्यस्ता तच्चरणे विमुक्तिफलदा तस्यै तुलस्यै नमः ॥

F. Grammatik, Wörterbücher, Metrik.

728.

28/12 80 Bl 12 bis 18 Linien Geschrieben im J 1753 von Sam-
toarsma Lākṣabhaṇanāṣamīpe Vajavadhikhyānagare

Astadhyāyī, Panini's grammatische Regeln in acht Kapiteln

729.

28/10 48 Bl , 6 bis 9 Linien Geschrieben von Misra Kṛṣṇacandra
im J 1774

Astadhyāyī Die Handschrift bestand aus 63 Blättern. Jetzt
fehlen Fol 14 22 23 25—86

730.

32/16 28 Bl , 12 Linien Etwa 1550

Astadhyāyī

731.

26/11 27 Bl , 8 Linien Geschrieben im J 1498 in Rājapura von
Duve Somanatha, Sohn von Duve Nātha. Die Hs umfasste 54 Blätter aber
1—27 fehlen

Astadhyāyī Beginnt mit 5, 1, 7 und reicht bis zum Ende

732.

28/11 52 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Astadhyāyī

733.

26/10^{1/2} 47 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1830

17. 22. .... ein Kommentar zu Kāyaṭa's
Bhaṭṭa, Sohn von Śiva Bhaṭṭa
zu Aṅkika 1, 4, 1 bis 1, 4, 4 incl

Beginnt आ कडारात् । असमस्तनिर्देशो ऽयम् । नन्वविहृदानां सं-
ज्ञाना विरोधमूलकविप्रतिषेधशास्त्राप्रवृत्ते कैमर्थमनुपपन्नमत आह ।

आ कडारादिति ॥ Ausgabe des Mahabhasya mit dem Bhasya von
Kāyaṭa Benares 1871, Adhyaya 1, 259 — Das erste Aṅkika endet
Fol 11 b, das zweite Fol 22 b, das dritte Fol 38 b, das vierte
Fol 47 a

Schliesst: इति श्रीकालोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजी-
भट्टकृते भाष्यप्रदीपोद्योते प्रथमस्य चतुर्थे चतुर्थमाङ्गिकम् । पादो
ऽध्यायश्च समाप्तः ॥ हरिदीक्षितपादाब्जसेवनावामुद्विभागेऽविदुषा
कृतो ऽयं संग्रहो मुदा ॥

734.

28/12. 15 Bl., 11 bis 13 Linien Abschrift von 1707.

Dhātupāṭha Paṇiniya, das Wurzelverzeichnis der Schule von
Pāṇini. Beginnt: भू सत्तायाम् । उदात्तः । परस्मैभाषः । एध वृद्धौ ।
सार्धं संघर्षे ।

735.

29/14. 9 Bl., 15 bis 16 Linien. Abschrift von 1808.

Dhātupāṭha Paṇiniya.

736.

23/11. 18 Bl., 9 bis 12 Linien. Diese Abschrift von 1816 gehörte
einem Bhikambhaja mit dem Beinamen Kavīśvara.

Dhātupāṭha Paṇiniya.

737.

22/11. 53 Bl., 7 Linien. Abgeschrieben von Mīra Mānakacandra im
J. 1814.

Dhātupāṭha Paṇiniya.

738.

25/10. 14 Bl., 12 Linien. Ganz moderne Abschrift.

Dhātupāṭha Paṇiniya. Mit Interpolationen. Durga und
Bhojadeva werden citiert.

739.

28/4. 2 Bl., 17 und 15 Linien. Etwa 1700.

Aniṣkarikāḥ, ein Verzeichnis der Verba, welche in den all-
gemeinen Tempora kein mittleres i annehmen. In 11 Versen.
Diese sind in der Kāśikāvṛtti zu Pāṇini 7, 2, 10 angegeben, und
von Böhrling in seiner Ausgabe von Pāṇini 2, 317 gedruckt.
Ein Kommentar begleitet die Regeln. Diese beginnen: अनिड् स्वरान्तो भवतीति दृश्यतामिमांस्तु सेटः प्रवदन्ति तद्विदः । अदन्तमृदन्त-
मृतां च वृहवृजौ यिडोडिवर्णेष्वथ श्रीहृथिजावपि ॥ १ ॥ Der Kom-
mentar beginnt: अनिडिति स्वरान्तो धातुरनिड् भवतीति दृश्यताम् ।
तु पुनरिमांसेटस्तद्विदो धातुवेत्तारः पण्डिताः प्रवदन्ति कथयन्ति ।
इमान्कान् । अदन्तमकारान्तम् । अङ्गु लघणे यदे च । कथ वाक्च-
प्रवन्त्ये इत्यादि । अदन्तमृकारान्तम् । पृ पासनपूरणयोः । गृ नि-
गरणे इत्यादि । अतामृकारान्तानां मध्ये वृह् संभक्तौ वृज् वरणे

इत्येतौ । इवर्णेष्विवर्णान्तेषु टुञ्चोश्चि (इव) गतिवृद्धौ । डीङ् विहा
यसा गतौ । शीङ् स्वप्ने । श्रित्र सेवायामित्येतान् ॥ १ ॥

740.

28/14 2 Bl 15 Linien Etwa 1750

Paribhasapatha, die grammatischen Paribhasah der Schule von Panini Zusammen 136 Beginnt एकदेशस्थिता शास्त्रे भवने याति दीपताम् । परितो व्यापृता भाषा परिभाषा प्रचक्षते ॥ व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि सदेहादलक्षणम् ॥ १ ॥ न हि कार्यो निमित्तत्वेनाश्रीयते ॥ २ ॥ इतरतराख्याश्रयाख्यपि कार्याणि शास्त्रे प्रकल्पन्ते ॥ ३ ॥ यदागमास्तद्गुणीभूतास्तद्वहणेन गृह्यन्ते ॥ ४ ॥

Schliesst गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसप्रत्यय ॥ १३६ ॥ Die Anordnung dieser Regeln entspricht dem Kommentar von Stradevi

741.

25/11 58 Bl 10 bis 11 Linien Schrift von 1851

Paribhāṣendusekhara, eine Erklärung der in Paninis Grammatik, dem Mahabhasya und Varttika befindlichen Paribhasas von Nagoji Bhatta Beginnt नत्वा साम्बशिव ब्रह्म नागेश कुरुते सुधी । बालाना मुखबोधाय परिभाषेन्दुशेखरम् ॥ १ ॥ प्राचीन वैयाकरणतन्त्रे वाचनिकान्यत्र पाणिनीयतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्यवार्तिकयोर्निबद्धानि यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते ॥ Herausgegeben und übersetzt von Kjelhorn

742.

25/11 84 Bl 11 Linien Gute Handschrift von etwa 100

Prakriyākaumudī von Ramacandra Sohn von Krishna Er gehört zu den ersten Grammatikern welche die Regeln von Panini systematisch geordnet haben Er gibt kurze Erklärungen zu den Sutra Dieser erste Teil enthält das Subanta, d. i. die Lautlehre Deklination Komposition Ableitung u. s. w. Beginnt श्रीमद्विदुजमानस्य पाणिन्यादिमुनीन्गुरुन् । प्रक्रियाकौमुदी कुर्म पाणिनीयानुसारिणीम् ॥

743.

27/11^{1/2} 96 Bl B s Fol 84 7 bis 9 Linien Fol 85—97 10 bis 12 Linien. Foll 1—84 von etwa 1700 die übrigen von etwa 1740

Prakriyākaumudī Erster Teil. Samdhi bis Samasa Fol 83 fehlt. Von Fol 87 ist die Handschrift durch 5 neuere Blätter ergänzt Lautlehre (Samdhi) endet Fol 14 b Deklination (Svadi) Fol 47 b Indeclinable Wörter (Avyaya) Fol 49 a Bildung des Femininum (Stripratyayah) Fol 58 a karakapraṁriya (Die Konstruktion der hasus) Fol 72 a Wortzusammensetzung (Samasa) Fol 97 a

744.

26/13. 109 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1548.

Prakriyākaumudī. Der zweite Teil. Über Konjugation, primäre Ableitung, und vedische Formen. — Sieh Catalogue of the India Office Num. 613.

745.

26/11. 90 Bl., 11 Linien. Etwa 1600.

Prakriyākaumudī. Dieselben Stücke wie in der vorhergehenden Handschrift. Das erste Blatt fehlt.

746.

26/8 $\frac{1}{2}$. 42 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1680.

Prasāda, ein Kommentar zu der *Prakriyākaumudī*, von Viṭṭhala, Sohn von Nṛsiṅha, Enkel von Rāmacandra, dem Verfasser der *Prakriyākaumudī*. Ein Bruchstück vom Anfang bis fast ans Ende der *Visargasamṛdhi*, oder genauer bis Fol. 14 a, 7 der Hs. 749. Beginnt: श्रीमद्विदुलमेकमव्ययमजं शब्दात्मकं ब्रह्म यः etc. Sieh Catal. India Office Num. 618. Über die von ihm citierten Schriftsteller und Werke vgl. Catal. Oxon. Num. 355.

747.

25/11. 430 Bl., 10 bis 14 Linien. Die vier ersten Teile sind in den Jahren 1784—89 in Dhātrīpura von Durlabharāma, einem Sohn von Jayānanda, abgeschrieben. Der fünfte Teil rührt von einer ältern Hand her.

Siddhāntakaumudī von Bhaṭṭoji Dikṣita. Vollständig. In Indien mehrmals gedruckt.

1) Lautlehre bis *Samāsāśrayavidhayaḥ* Foll. 1—111. 2) *Taddhita* Foll. 1—74. Damit schliesst das *Pūrvārdha*. 3) Konjugation Foll. 1—128. 4) *Kṛitya* und *Kṛidanta* Foll. 1—74.

5) *Vaidikaprakriyā* Foll. 1—43. Endigt mit den Geschlechtsregeln.

748.

25/10. 298 Bl., 9 bis 15 Linien. Geschrieben von Vireśvara im J. 1771.

Siddhāntakaumudī. Foll. 1—12 und 20 fehlen. Fol. 13 a beginnt: यं तदादिपहणम् 1 Calcuttaer Ausgabe von 1863, p. 91, Linie 13. —

Halantā napuṃsakaliṅgāḥ, Schluss der Deklination, endet Fol. 43 b. *Avyaya* Fol. 44 b. *Strīpratyayāḥ* Fol. 52 b. *Vibhaktiyarthāḥ* Fol. 62 b. *Samāsa* Fol. 89 b. *Taddhītaprakriyā* Fol. 153 b. *Dvīruktiprakriyā* Fol. 156 b. *Tiṣāntaprakriyā* Fol. 256 b. *Kṛitya* und *Kṛidanta* Fol. 311 b.

749.

25/11. 103 Bl., 11 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1790.

Siddhāntakaumudī. Der *Tiṣānta*-Teil.

750.

25/11 55 Bl. (235—289), 11 Linien. Abgeschrieben im J 1804 von Dinakara, Sohn von Vrindāvana.

Siddhāntakaumudī. Der Teil über Kṛitya und Kṛidānta.

751.

24/11 26 Bl., 10 Linien. Moderne Abschrift vom Ende des vorigen Jahrhunderts.

Siddhāntakaumudī. Die Vaidikaprakriya, soweit sie in Pāṇinis Grammatik gelehrt wird. Endigt mit P 8, 4, 27.

752.

27/11 155 Bl., 8 Linien. Abgeschrieben von Viresvara Bhaṭṭa im J 1657.

Praudhamanorama, Bhaṭṭojas Kommentar zu seiner *Siddhāntakaumudī*. Der vorliegende Band enthält das *Tiṣantakāṇḍa*.

753.

24/10 467 Bl., 10 bis 14 Linien. Das ganze MS ist von zwei Schreibern abgeschrieben, der grössere Teil jedoch von Darlabharama, Sohn von Jayānanda, etwa um 1790.

Tatrabodhinī, ein Kommentar zur *Siddhāntakaumudī*, von Jñāneśvara Sarasvatī. Beginnt नत्वा विश्वेश्वर साख हत्वा च गुरु-पद्मम् । सिद्धान्तकीमुदीत्याख्या क्रियते तत्त्वबोधिनी ॥ १ ॥

Die Handschrift besteht aus zwei Bänden. Der erste enthielt 229 Bl. Jetzt fehlen Fol 122 163 183—185. Die einzelnen Teile sind सञ्ज्ञाप्रकरण endet Fol 13a परिभाषाप्रकरण Fol 17b खरसधि Fol 36a हलसंधि Fol 42b विसर्गसंधि Fol 45a खादिसंधि Fol 50b अजन्ताः पुलिङ्गाः Fol 95a अजन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol 101a अजन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol 105b हलन्ताः पुलिङ्गाः Fol 138a हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol 139a हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol 143b अवयवानि Fol 149a स्त्रीप्रत्ययाः Fol 182b विभक्त्यर्थाः Fol 229b.

Der zweite Band besteht aus drei Abteilungen 1) *Samāsa* 82 Bl. — 2) *Taddhita* 71 Bl. Unvollständig. Fol 70 schliesst in der genannten Ausgabe 1, p 630, 11. Fol 71 wiederholt einen Teil von Fol 60b und 61a. — 3) *Tiṣanta* 88 Bl. Unvollständig. Schliesst mit sphurati sphurane. Ausgabe 2, 153. — Fol 89 90 enthalten ein Stück von den Unādisutra.

754.

29/12 371 Bl., 7 Linien. Etwa 1830.

Laghuśabdendusekhara, eine Abkürzung des *Bṛhacchabdenduśekhara*, Kommentar zur *Siddhāntakaumudī*, von Nāgeśa, Sohn von

Siva Bhaṭṭa Beginnt: पातञ्जले महाभाष्ये छतमूरिपरिश्रमः । शिव-
भट्टसुतो धीमान्सतीदिव्यास्तु गर्भजः ॥ १ ॥ याचकानां कल्पतरोर-
कचङ्गताशनात् । शृङ्गवेरपुराधीशाद्रामतो लब्धजीवकः ॥ २ ॥ गत्वा
फणीशं नागेशस्तनुते ऽर्थप्रकाशकम् । मनोरमोमार्धदेहं लघुशब्देन्दुशे-
खरम् ॥ ३ ॥ Nāgeśa citiert seine eigenen Werke Bhāṣyapradī-
poddya und Paribhāṣenduśekhara. Die Handschrift enthält nur
einen geringen Teil des ganzen.

संज्ञाप्रकरण endet Fol. 65 a. परिभाषाप्रकरण Fol. 77 a.
अचसंधि Fol. 131 a. हलसंधि Fol. 143 b. विसर्गसंधि Fol. 150 a.
स्वादिसंधि Fol. 162 b. अजन्ताः पुंलिङ्गाः Fol. 249 b. अजन्ताः
स्त्रीलिङ्गाः Fol. 267 a. अजन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol. 276 b. हलन्ताः
पुंलिङ्गाः Fol. 343 a. हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol. 344 a. हलन्ता नपुंस-
कलिङ्गाः Fol. 351 a. अव्ययानि Fol. 361 a. Darauf folgen स्त्री-
प्रत्ययाः bis Siddhāntakaumudī 1, p. 213, sūtra 7, 8, 47.

755.

I. 29/12. 12 Linien. II. 31/11. 10 bis 12 Linien. Insgesamt 293 Bl.
Foll. 1—38 sind um etwa 1820, die übrigen um etwa 1840 geschrieben.

Laghuśabdenduśekhara. Grössere Stücke.

I. Foll. 1—38. संज्ञाप्रकरण endet Fol. 26 b. परिभाषाप्रकरण
Fol. 31 a. Acsamdhī auf Fol. 38 b schliesst in Siddhāntakaumudī
1, p. 39, sūtra 6, 1, 79.

II. 1) Fol. 32 a beginnt in Siddhāntakaumudī *Tiṇanta* 2,
p. 81, sūtra 7, 4, 68. Foll. 99 endet in Sk. *Lakārārthaprakriyā* 2,
p. 295, sūtra 3, 4, 5. Der Schluss fehlt. — 2) Nach Fol. 99
folgt Fol. 147 und beginnt in *Kāraka* Sk. 1, 256, sūtra 1, 4, 52.
Nach 148 folgt 150, aber es fehlt nichts. *Vibhaktiyarthāḥ*
schliesst auf Fol. 170 a. Darauf folgt *Samāsa*. *Lūksamāsa*
Fol. 217 a. *Samāsaśraya* endet auf Fol. 220, Sk. 1, 485, sūtra
6, 1, 185. — 3) Nach Fol. 220 folgt Fol. 247. Beginnt in
Sk. 1, 611 *Taddhita*, sūtra 4, 4, 36. *Taddhitaprakriyā* schliesst
Fol. 273 b. Fol. 276 endet in *Dvīrūktaprakriyā*. Das letzte
Blatt fehlt. Nach 261 paginiert 263, aber es fehlt nichts.

III. 24 Blätter. *Kṛdānta*. Nach Fol. 10 folgt 12, aber es
fehlt nichts.

IV. 61 Blätter. *Svarupaprakriyā*. 11 zweimal paginiert.

756.

31/12. 4 Bl. 10 bis 12 Linien. Etwa 1820.

Acyayāni, die in der Siddhāntakaumudī nach Pāṇini 1, 1, 37 ff.
aufgezählten Partikeln, mit den in der Praudhānanoranmā ge-

gegebenen Erklärungen Beginnt खरादिनिपातमव्ययम् । खरादयश्च निपाताश्चेति समाहारद्वन्द्वः । खरिति खर्गे परलोके च । अन्तरिति मध्ये । प्रातर् प्रत्यूषे । पुनरप्रथमे विशेषे च । सनुतरन्तर्धाने । खराद्याः पञ्च रेफान्ताः ॥

Schleusst वगाह इति । आदिरेवाकारो लुप्यते नान्त्यो ऽपिना साहचर्यात् ॥

757.

25/11 118 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1760

Madhyasiddhāntakaumudī, der mittlere Auszug aus der *Siddhāntakaumudī*, von Varadaraja. Beginnt नत्वा वरदराज श्रीगुरुन्मट्टोजिदीक्षितान् । करोति पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदीम् ॥ १ ॥ Unvollständig

Adadi beginnt Fol 71a Lakārthapraṅgā endet Fol 116b Vibhaktiyārtha Fol 146b Ekasesa Fol 166a Bricht ab in den Samasānta Sieh Catal Oxon. Num 367

Blatt 5 ist zweimal gezählt Folia 7—21 39—71 fehlen

758.

25/10 85 Bl., 15 Linien. Etwa 1690

Vaiyākaranabhāṣana, allgemeine Sprachlehre, von Konda Bhaṭṭa, Sohn von Raṅgoji Bhaṭṭa, und Neffe auf väterlicher Seite von Bhaṭṭoji Dikṣita, dessen Śabdakaustubha er benutzt hat Die HS enthält nur die ersten 20 Kāriḥ und des Verfassers eigenen Kommentar zu 19 Beginnt श्रीलक्ष्मीरमणं नीमि गौरीरमणरूपिणम् । स्फोटरूप यतः सर्वं जगदेतद्विवर्तते ॥ १ ॥ अशेषफलदातारं भवाब्धितरणे तरिम् । शेषाशेषलाभायै प्रार्थये शेषभूषणम् ॥ २ ॥ वाग्देवी यस्य जिह्वायै नरीनर्त्ति सदा मुदा । भट्टोजिदीक्षितमहपितृभ्य नीमि सिद्धये ॥ ३ ॥ पाणिन्यादिमुनीन्प्रशंस्य पितरं रङ्गोजिभट्टाभिध द्वैतध्वान्तनिवारणादिफलिका पुष्पाववाग्देवताम् । दुष्टि गीतमञ्जिमिनीयवचनव्याख्यातुर्भिर्दूषितास्तिसिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषा वचो दूषये ॥ ४ ॥ नत्वा गणेशपादान्त्रं गुरुनय सरस्वतीम् । श्रीकौण्डभट्टः कुर्वे ऽहं वैयाकरणभूषणम् ॥ ५ ॥ प्रारिषितप्रतिवन्धकब्यूहोपशमनाय विरचित श्रीपतञ्जलिस्वरणरूपं मङ्गलं शिष्यशिष्यार्थं निबध्नन् चिकीर्षितं प्रतिजानीते ॥ फलिभाषितभाष्याभ्यः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः । तत्र निर्णयति एवार्थं सचेपेणेह कथ्यते ॥ Der letzte Vers bezieht sich auf eine Zeile in der Einleitung zum Śabdakaustubha.

759.

25/10. 30 Bl., 13 bis 17 Linien. Etwa 1720.

Vaiyākaraṇabhūṣaṇasāra, ein Auszug aus dem obigen Werke, mit einigen Verbesserungen, von Koṇḍa Bhaṭṭa. Über dieses Werk sieh Catal. Oxon. Num. 402.

760.

22/10. 53 Bl., 8 bis 11 Linien. Etwa 1820

Śabdasobhā, eine Elementargrammatik, von Nilakaṇṭha, Sohn von Janārdana, im Jahr 1637 verfasst. Beginnt: सानन्दं शतशो नत्वा शिवयोश्चरणद्वयम् । शब्दशोभां वयं कुर्मः शिशुव्युत्पत्तिसंपदे ॥ अ इ उ ऋ ॠ etc. Bricht zu Ende der Verba der sechsten Klasse ab. Sieh Florentine MSS. Num. 185 (wo in der letzten Linie निजहतिराधाय zu lesen ist).

761.

25/11. 4 Bl., 13 Linien. Abgeschrieben im J. 1801 von Nandarāma für seinen Sohn Viṣṇurāmā.

Sarasvatisūtrapāṭha, die Regeln der Sarasvatī-Grammatik. Beginnt: वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मी वन्दे हरिं वन्दे वन्दे सिद्धार्यदेवताम् ॥ १ ॥ संज्ञा संधिविभक्तिय युष्म-दक्षञ्च कारकम् । तद्धितः स्त्री समासश्च दशधाख्यातमिष्यते ॥ २ ॥ सूचसप्तशती यस्मै हृदी साचात्सरस्वती । अनुभूतस्वरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥ संज्ञा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च । प्रतिषेधो अधिकारश्च यद्विधं सूचलक्षणम् ॥ ४ ॥ अतिदेशोऽनुवादश्च विभाषा च निपातनम् । एतच्चतुष्टयं विप्त्वा दशधा कैचिदुच्यते ॥ ५ ॥ अल्पाक्षरमसंदिग्धं सारवद्विद्यतोमुखम् । अचोभ्यमनवयं च सूचं सूच-विदो विदुः ॥ ६ ॥ छतय प्रत्यया धातोर्विभक्त्यन्तं पदं स्मृतम् । वाक्यं तत्समुदायश्च सा वाक्यामधुगुच्यते ॥ ७ ॥ Diese sieben Verse entspringen einer spätern Quelle. Bemerkenswert ist, dass im dritten die Regeln selbst Anubhūtiśvarūpa zugeschrieben werden. Hierauf folgen die eigentlichen Sūtra, beginnend mit: अ इ उ ऋ ॠ समानाः ।

762.

25/10. 11 Bl., 7 Linien. Geschrieben von Bhaṭṭa Maṇisāṅkara, Sohn von Haraprasāda, etwa im J. 1830.

Sarasvatisūtrapāṭha. Beginnt mit denselben etwas umgestellten sieben Śloka. Diese werden von keinem Kommentator erklärt.

763.

31/14 80 Bl., 12 Linien Schrift von 1829

Siddhāntacandrīka, ein Kommentar zu den Sarasvatīsutra, von Rāmacandrāsrama. Beginnt नमस्कृत्य महेशान मत बुद्धा पतञ्जले: । वाणीप्रणीतसूत्राणां कुर्वे सिद्धान्तचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥ अ इ उ ऋ लृ समानाः । अनेन क्रमेणैते वर्णा ज्ञेयास्ते च समानसंज्ञकाः ॥

Die Sūtra sind dem Texte einverleibt

Samjñāprakarana Fol 2r Vṛṣaṅgasamdhā 5b Yasmāda smadnirupana 19a Avyayāni 19b Stripratyayāḥ 21b Vibhaktiyarthah 24a Samāsaprakriyā 29b Taddhātāprakriyā 36a (Hier schliesst die erste Hälfte) Akhyātāprakriyā 67a Kṛdāntā prakriyā 80b Diese enthält von 73a bis 77a die Unad-

764.

28/18 128 Bl. Bis Fol 15a 12 Linien, von da ab 10 Linien Geschrieben in Jayasagara in Rajasthan von Vrajadasa im J 1857.

Siddhāntacandrīka Von Fol 91b ab Glossen zwischen den Linien und an den Rändern

765.

27/14 78 Bl. 12 Linien Schrift von Anf dieses Jahr

Siddhāntacandrīkā

766.

28/16 48 Bl., 14 Linien Abschrift von etwa 1780

Siddhāntacandrīkā, ein Kommentar zu den Sarasvatīsutra, von Rāmacandrāsrama. Die vorliegende HS enthält nur die Akhyātāprakriyā, die Lehre vom Verbum. Beginnt धातोः ॥ इदमधिक्रियते । वक्ष्यमाणाः प्रत्यया धातोर्ज्ञेयाः ॥ भ्वादिः ॥ क्रियावाचनो भ्वादिर्धातुसंज्ञः स्यात् ॥ आदनुदात्तञित् ॥ अनुदात्तो ङितश्च धातोरात्स्यात् ॥

Schluss समुच्चये तु सङ्गुम्पिब धाना. खादेत्यभ्यवहरति । पिबत खादेत्यभ्यवहरय । अन्न भुङ्क्ष दाधिकमास्वादस्वेत्यभ्यवहरते । भुङ्क्ष्वमास्वादध्वमित्यभ्यवहरन्वे । पचे हि स्त्री - - -

767.

28/16 48 Bl. 12 bis 14 Linien Etwa 1810

Siddhāntacandrīkā von Rāmacandrāsrama. Derselbe Teil

768.

25/12 44 Bl., 7 Linien Geschrieben von Miśra Rāparama für Rāmaprasāda im J 1810

Siddhāntacandrīka Der letzte Teil Kṛdāntāprakriyā. Beginnt छत्कर्तरि ॥ वक्ष्यमाण. प्रत्ययः छत्संज्ञक. स च कर्तरि ॥

769.

30/13. 34 Bl., 20 Linien. Etwa 1810.

Sadānanda's Subkommentar *Subodhinī* zu *Rāmacandrāsrama's* Erklärung der *Sarasvatīsūtra*, und zwar nur zu den *Kṛit-suffixen*. Beginnt: प्रतोष्टूय्य जगन्नाथं सदानन्देन संमुदा । सिद्धान्तचन्द्रिका-वृत्तिः क्रियते छत्त्रकाशिका ॥ १ ॥ छत्कर्तरि । उत्सर्गतः कर्तरीति बोध्यम् ।

Die beiden Strophen am Schluss sind in schlechtem Zustand: श्रीमत्पाठकभक्तिविनया नन्दन्ति सत्विद्याया नानाशास्त्रविचारजात-परमानन्दाः । संवेगादिगुणैर्वशीकृतजना विख्यातकीर्तिप्रभाः संवर्ष-त्यपि तेषां विनयाधानं शिष्यः सदानन्दः[क]: ॥ १ ॥ निधिनन्दाध्वेयं सदानन्दः सुधीमुदे । सिद्धान्तचन्द्रिकावृत्तिं छदन्ते चक्षुषामृशुम् ॥ २ ॥ Wenn unter *varṣa* hier *Śaka* gemeint ist, so würde dieser Kommentar im Jahr 1778 verfasst sein.

770.

19/8. 86 Bl., 8 bis 11 Linien. Etwa 1840.

Sārasvatāprakriyā, *Anubhūtiśvarūpa's* Kommentar zu den *Sarasvatīsūtra*. Die *Sūtra* sind im Kommentar eingeschlossen. Beginnt: प्रणम्य परमात्मानं बालधीवृद्धिसिद्धये । सारस्वतीमृजुं कुर्वे प्रक्रियां नातिविल्लराम् ॥ १ ॥ इन्द्रादयो ऽपि यस्यान्तं न ययुः शब्दवारिधेः । प्रक्रियां तस्य छत्त्रस्य चमो वक्तुं नरः कथम् ॥ २ ॥ तत्र तावत्संज्ञा संव्यवहाराय संगृह्यते ॥ अ इ उ ऋ ॠ समानाः ॥ अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्णाः परिगण्यन्ते तेषां समानसंज्ञा च विधीयते ॥

Die erste *Vṛitti* endet Fol. 49 a. II, 76 b. III, 85 b. Sieb Catal. Oxon. Num. 382.

771.

28/14. 71 Bl., 10 Linien. Schrift von Sarvat 1696 i. e. 1640. Dieses Datum ist später in Sv. 1756 i. e. 1700 verwandelt worden.

Sārasvatāprakriyā von *Anubhūtiśvarūpa*. Diese Handschrift enthält die *Ākhyātaprakriyā* (endet Fol. 55 b) und die *Kṛidantaparakriyā* (endet Fol. 71 b). Die erstere beginnt: लक्ष्मीनृसिंहं प्रणि-पत्य काश्यां बुधांश्च पद्माकरभट्टमुख्यान् । सारस्वतीयां च तिवन्तवृत्तिं क्रमाक्षिपेयं गणपप्रसादात् ॥ १ ॥ अथाख्यातप्रत्यया निरूप्यन्ते । धातोः । वक्ष्यमानाः प्रत्यया धातोर्ज्ञेयाः ॥ Die *Kṛidantaparakriyā* schliesst: स्वरूपान्तो ऽनुभूत्यादिः शब्दो ऽभूवच सार्थकः । स मस्तरि

शुभा चक्रे प्रक्रिया चतुरोचिताम् । १ ॥ अवतादो हयग्रीव कम-
लाकर ईश्वर । सुरासुरनराकारमधुपापीतपक्वज ॥ २ ॥

772.

23/12 135 Bl 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1870

Dieselben beiden Teile der *Sarasvataprakriya*

773.

24/10 40 Bl 10 Linien Geschrieben in Sanganera im J 1728

Sarasvataprakriya Kommentar Subodhika von *Candra-kīrti* zu der *Kṛidantaprakriya* Dieser Teil ist mit 273—312 bezeichnet Beginnt अथेत्याख्यातकथनानन्तर ह्यप्रत्यया निरूप्यन्ते ॥ Candra-kīrti lebte unter Salem Shah (1545—1553) Sieh Bhandarkars Report for 1882—1883, p 43 Am Schluss gibt er die Aufeinanderfolge von Jaina Lehrern von Śrīdevasuri (geboren 1118) bis auf sich selbst Vergleiche Webers Katalog Num 1689 und Florentine MSS Num 188

774.

20/12 85 Bl 8 bis 11 Linien Schrift von 1781

Sarasvataprakriya Kommentar von *Mahīdasa Bhatta* womit wahrscheinlich der bekannte Mahīdhara (vgl Catal Oxon p 172 b) gemeint ist Das gegenwärtige MS enthält die Akhyata prakriya bis zum Ende des Lakārārtha Foli 56—89 fehlen — Mahīdasa wiederholt meistens den Text unverändert doch citiert er mehr Sutra und fugt Beispiele hinzu

775.

15/10¹/o. 137 Bl 7 bis 9 Linien Schrift von 1800

*Mahīdasa Bhatta*s Kommentar zu demselben Teil Foli 1 40 53 120 125 126 fehlen Fol 70 ist auch mit 71 bezeichnet, doch fehlt nichts

776.

26/0 11 Bl 12 Linien Etwa 1720

Dhatupāṭha der *Sarasvatī Grammatik* Mit Randbemerkungen in Guzzarati Beginnt प्रथम्य परमात्मान् बालव्युत्पत्तिसिद्धये । सारस्वतीयधातूना पाठो व्याख्यायते स्वतः ॥ उदात्ता सेट एष्टया अनुदात्तास्तथानिट । इत्युत्सर्गप्रवादो ऽयमपवादो ऽपि कुत्रचित् ॥ उदात्तेन स्मृतये ते परस्मैपदभाजिन । ङानुदात्तानुबन्धानामात्मने पदमिष्यते ॥ क्रियैवोत्सर्गतो वाच्या धातूना कारकादिषु । प्रत्ययार्थ प्रधानं स्यात्क्रियाविच्छिन्नता यतः ॥ पूर्वा प्रकृतिरुत्सर्गात्मन्यय प्रकृते पर । ईषदर्थे वङ्ग्वर्थो द्राचा वङ्गगुडा यथा ॥ भू सत्ताया उदात्त । एध वृद्धौ । सार्धं सार्धये ।

777.

35/7. 121 Bl., 4 bis 11 Linien. Bengālī-Schrift von 1851.

Mugdhabodha, eine Sanskrit-Grammatik von Vopadeva. In unserem Exemplare sind grössere Bruchstücke von zwei Handschriften derselben Grammatik vereint, welche jetzt nach ihrer Zusammengehörigkeit geordnet sind. Die von mir an den Rändern mit Bleistift bezeichneten Zahlen beziehen sich auf die Ausgabe von Calcutta 1826. 8°.

778.

27/11. 36 Bl., 5 bis 11 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1790.

Kavikalpadruma von Vopadeva, ein Verzeichnis der Verbalwurzeln, geordnet nach dem schliessenden Vokal und Konsonanten. Dieser Dhātupāṭha gehört zu Vopadeva's *Mugdhabodha*. Beginnt: शब्दाकरकरयाममर्थमण्डलमण्डलम् । ज्ञानात्मानमनाद्यन्तमादित्यं तमुपासहे ॥ Sieh Catal. Ox. Num. 397. — Das letzte Blatt fehlt.

779.

20/9. 32 Bl., 7 bis 11 Linien. Geschrieben um etwa 1810, von Gaṅgā-vīra für Nārāyaṇadāsa.

Kavikalpadruma. Folia 1—4 fehlen.

780.

24/11. 8 Bl., 13 Linien. Abschrift von 1562.

Līṅgānuśāsana, Geschlechtsregeln in 138 Versen, von Hemacandra. Beginnt: पुलिङ्गं कटयथपममयरपसखन्तमिममलौ किम्तिव । ननडी घघजी दः किर्भावे खी ऽकर्तरि च कः खात् ॥ १ ॥

Herausgegeben und übersetzt von Otto Franke. Göttingen 1866.

781.

30/12. 8 Bl., 11 Linien. Gato Schrift von 1721.

Līṅgānuśāsana von Hemacandra.

782.

26/11. 7 Bl., Linien verschieden. Etwa 1650.

Vakya-prakāśa, Syntax des Verbums sowohl des finitum, als seiner Participialableitungen. Als Zusatz werden die sekundären Derivata (Taddhita) als auch die Komposita kurz behandelt. In 129 Sūtra Die Terminologie beruht natürlich auf Hemacandra's Grammatik. Die Beispiele sind in Sanskrit und Jain-Prākṛit gegeben. Verfasst in Siddhapura von dem Jaina Udayadharma, Schüler von Ratnasīha Sūri, im Jahr 1451. Am Rande befindet sich ein Kommentar von einem anonymen Verfasser. Der Text beginnt: प्रणम्यात्मविद् विद्यागुरुं श्रीदेववर्धनम् । सुगुह्यप्रबोधाद्यर्थमुक्तिर्युक्तिः प्रतन्यते ॥ १ ॥ द्विधोक्तिः प्रध्वरा यक्रा प्रध्वरा

कर्तरि स्मृता । वक्रा कर्मणि भावे च धातोः साध्यादनाप्यतः*) ॥ २ ॥
कर्तरि प्रथमा तत्र प्रध्वरोक्तौ क्रिया पुनः । कर्त्तृपेक्षार्थवचना धात्व-
पेक्षपदद्वया ॥ ३ ॥

Schliesst *गुरुतपगणगगनाङ्गुतरणिश्रीरत्नसिंहसूरीणाम् । शि-
ष्याणुनेदमौक्तिकमुदितमुदयधर्मसञ्ज्ञेन ॥ १३० ॥ मुनिगगनशरेन्दु
१५०७ मिते वर्षे हर्षेण सिद्धपुरनगरे । प्राथमिकस्मृतिहेतोर्विहितो
वाक्यप्रकाशो ऽयम् ॥ १३१ ॥* Sieh Florentine MSS Num 189

Der Kommentar beginnt *श्रीजिनेन्द्रमानस्य श्रीगुरुणा प्रसा-
दतः । बालानां बुद्धिवोधार्यमौक्तिकं विवृणोम्यहम् ॥ १ ॥*

783.

26¹/₂/12 22 Bl 11 bis 12 Linnen Schrift von 1841

Prabodhacandrikā, ein Abriss der Grammatik in einfachen
Sätzen, welche sich meistens auf Rama beziehen Von Vajjala,
König von Patana, für seinen Sohn Hirādhara verfasst In acht
Abteilungen Beginnt *हरिहरगुरुभक्तः सर्वलोकानुरक्तस्त्रिभुवनगत-
कीर्तिं कान्तिकन्दर्पमूर्तिं । रत्नरिपुगणकालो वैजलं क्षोणिपालो ज-
यति जगति दाता सर्वकर्मवधाता ॥ १ ॥ चन्द्रावतीवदनचन्द्र-
कोरधीरः श्रीविक्रमार्कतनयो नयतन्त्रवेत्ता । चौहानवशतिलकः पट-
नाधिनाथो राजा पर जयति वैजलदेवनामा ॥ २ ॥*

1) syadi, Deklination, 93 Verse, endet Fol 6a. 2) tyādi,
Konjugation, 31 Verse, Fol 7b 3) kāraka, Gebrauch der Kasus,
56 Verse, Fol 10a 4) kārika, Zusätze zu dem vorigen Kapitel,
65 Verse, Fol 13a 5) krit, primäre Ableitung, 35 Verse,
Fol 14b 6) samāsa, Zusammensetzung, 39 Verse, Fol 16b
7) taddhita, sekundäre Ableitung, 39 Verse, Fol 18b 8) Samdhi,
Leutlehe, 71 Verse, Fol 21b Sieh Catalogue India Office,
Num 898

784.

31/13 59 Bl, 7 Linnen Etwa 1850

Prabodhacandrikā

785.

20/10 ■ Bl 9 bis 10 Linnen Etwa 1825

Rupāvalisamasacakra, über Komposita gemäss der Rupāvali
Grammatik Beginnt *समासो लिख्यते । प्रयोगस्त्रिविधः । कर्तरि
प्रयोगः कर्मणि प्रयोगो भावे प्रयोग इति भेदेन । स च कर्तरि
प्रयोगः सकर्मकाकर्मकभेदेन द्विविधः । सकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा*

*) Schol साध्यात्सकर्मकाधातोः । अनाप्यतो ऽकर्मकाधातोः ।

कृष्णो भक्तान्नक्षति । अकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा कृष्णस्तिष्ठति ।
कर्मणि प्रयोगो यथा विष्णुना प्रपञ्चः क्रियते । भावे प्रयोगो यथा
कृष्णेन स्वीयते । इति प्रयोगप्रकारः ॥ आदौ कर्तृपदं वाच्यं द्विती-
यादिपदं ततः । क्तातुमुख्यञ्च मध्ये तु कुर्यादन्ते क्रियापदम् ॥ १ ॥
विशेषणं पुरस्कृत्य विशेष्यं तदनन्तरम् । कर्मक्रियायुक्तमेतद्वेदन्यल-
क्षणम् ॥ २ ॥ यल्लिङ्गं यद्वचनं या च विभक्तिर्विशेष्यस्य । तल्लिङ्गं
तद्वचनं सा च विभक्तिर्विशेषणस्य ॥ ३ ॥ षोढा समासः संक्षेपाद-
ष्टाविंशतिधा पुनः । नित्यानित्यविभेदेन लुगलुक्केन च द्विधा ॥ ४ ॥

786.

28/11. 21 Bl., 10 Linien. Abgeschrieben von Harinārāyaṇa im J. 1823

Dhāturūpavali, Proben von Konjugation der Verba ver-
schiedener Klassen durch alle Tempora. Beginnt: अथ तिङन्तकृ-
पावली लिख्यते । लट् लिट् लुट् लृट् लेट् लोट् लङ् लिङ् लुङ्
लृङ् ॥ एषु पञ्चमो लकारश्छन्दोमाचगोचरः ॥ वर्तमानकाले लट् ॥ १ ॥
परोक्षे भूतकाले लिट् ॥ २ ॥ अनद्यतनभविष्यत्काले लुट् ॥ ३ ॥
भविष्यत्काले लृट् ॥ ४ ॥

787.

33/16. 6 Bl., 8 Linien. Schrift von diesem Jahrhundert.

Saṃskṛitamāñjarī, Elementarunterricht in der Saṃskṛit-
grammatik, von Harikṛiṣṇa. Vollständig. Beginnt: निम्नादित्य-
महं वन्दे रङ्गदेवी सखी वराम् । सुदर्शनायुधश्रेष्ठं सर्वेषां ज्ञानदं
गुरुम् ॥ १ ॥ मञ्जरी संस्कृतस्त्रीषा चित्रपदसमन्विता । शिशूनां सुख-
बोधाय हरिकृष्णेन रच्यते ॥ २ ॥ त्वया मया युवाभ्यां आवाभ्यां
युष्माभिरस्माभिः तेन ताभ्यां तैः स्नानार्थं गम्यते अगमि गमिष्यते
गन्तव्यं गमनीयं गतं गत्वा etc.

Schliesst: एवमेव प्रयोक्तव्यं बालसंस्कृतबोधनम् । हरिकृष्णेन
रचिता संस्कृते पदमञ्जरी ॥

788.

23/11. 47 Bl., 15 bis 16 Linien. Schrift von 1733.

Amarakośa oder *Nāmalīṅgānuśāsana*, das bekannte älteste
Wörterbuch von Amarasīha.

789.

25/12. 62 Bl., 11 bis 16 Linien. Schrift von 1749.

Amarakośa.

790.

28/12 82 BH, 8 bis 10 Längen Etwa 1790

Amarakośa Kānda 1 Fol 16a — Kānda 2 Fol 55b —
Kānda 3 Fol 82b

791.

25/16 99 BH, 12 bis 19 Längen Geschrieben im J 1809

Amarakośa

792.

25/11. 68 BH 10 Längen Etwa 1810

Amarakośa

793.

30/14 114 BH, 8 bis 14 Längen Etwa 1780

Amarakośa Nur der erste Kānda, mit dem Kommentar Vyākhyasudhā von Bhāṇujidiksita, einem Sohn von Bhaṭṭojidiksita. Der Text steht in der Mitte, der Kommentar an den Rändern. Der letztere beginnt वल्लभीवल्लभ नत्वा गिर भट्टोजिदीक्षितम् । विदधे व्याख्यां मुनिचयमतानुगाम् । Dieser Kommentar ist in Catal Oxon Num 415 416 behandelt.

Schliesst इति श्रीवघेलवशोद्भवश्रीमहीधरविषयाधिप - (d 1 König eines Berglandes) श्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षिता-
त्मजभानुदीक्षितविरचितायाममरटीकाया व्याख्यामुधाख्याया प्रथमः
खण्डः संपूर्णमगात् ॥

794.

28/11 194 BH, 9 bis 14 Längen Etwa 1550

Amarakośodghutana, Bhatta Kṣiṇasvāmin's Kommentar zum *Amarakośa* Kānda 1 schliesst Fol 44a, 2 schliesst Fol 178a. Foll 1 2 und Foll 74—91 fehlen. Beginnt in der Mitte des vierten Verses der Einleitung. Fol 73b endet 2, 4, 3, 10. Fol 92a beginnt ३ 4, 5, 29. Die Handschrift endet auf Fol 214b. जठरः कठिने ऽपि स्यात् 3, 4, 25, 191. Eine Analyse des ganzen Werkes ist in ZDMG 28, 103 gegeben.

Die Ränder sind von Würmern zerfressen, weshalb den Lesern bei der Benutzung Vorsicht zu empfehlen ist.

795.

30/13 11 BH 11 bis 13 Längen Geschrieben von Jātrama im J 1770

Anekarthadhānamāyārī, ein homonymisches Glossar in drei Abteilungen, von Mahākṣapanaka. Die verschiedenen Handschriften dieses Glossars haben in den drei Kapiteln mehr oder weniger Verse. Diese HS hat in 1 100, in 2 83½, in 3 33 Verse. Im ersten Kapitel werden die Homonyme in einem ganzen, im zweiten in einem halben, im dritten in einem viertel Sloka behandelt. Die gemeinsame Unterschrift ist इति काश्मीरान्वाये महाचणक-
विरचितानेकार्थमञ्जर्या - - -

Beginnt: शुद्धवर्णमनेकार्थं शब्दमीत्तिकमुत्तमम् । कण्ठे कुर्वन्तु
(kurvanti MS.) विद्वांसः अहधाना दिवानिशम् ॥ १ ॥ शब्दाम्भो-
धिर्यतो ऽनन्तः कुतो व्याख्या प्रवर्तते । खानुबोधैकमानाय तस्मै वा-
गात्मने नमः ॥ २ ॥ सरस्वत्याः प्रसादेन कविर्वध्नाति यत्पदम् ।
प्रसिद्धमप्रसिद्धं वा तत्प्रमाणं च साधु च ॥ ३ ॥ शिवः शर्वः शिवः
शुक्लः शिवः कीलः शिवः पशुः । शिवा गौरी शिवा क्रोष्ट्री शिवः
श्रेष्ठः शिवाभया ॥ ४ ॥

Schliesst: असत्यप्रियौ च व्यलीकौ वचो वाक्यं च गीमन्ता ।
अन्तेवासी च शिष्ये च नापिते च तथा स्मृतः ॥ ३२ ॥ अन्तेवासि-
गणानां च नानाशब्दार्थस्मारणे । उपतिष्ठते च सौभाग्यं पठतां शृण्व-
तामपि (अद्यावतामति MS.) ॥ ३३ ॥

796.

80¹/₈/10. 9 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben etwa um 1860, auf
Europäischem Papier von 1857, von Rāmākrishnamoreśvara Pāṭhaka.

Anekārthadhvanimanjari. Kapitel 1 95, 2 67, 3 19 Verse.

Schliesst: संघाते पूरणे पूरः सूरः सूर्यनरेन्द्रयोः । काव्यः शुक्ले
कवित्वे ऽपि गाङ्गेयो गुहभीष्मयोः ॥ १९ ॥

797.

22/12. 5 Bl., 15 bis 16 Linien. Etwa 1750.

Anekārthadhvanimanjari. Erhalten ist das erste Kapitel und
acht Verse vom zweiten.

798.

29/11. 51 Bl., 13 Linien. Jaina-Schrift von 1562.

Abhidhānacintāmaṇi Nāmamālā, der erste oder synonymische
Teil von Hemacandra's Lexikon. In 6 Kāṇḍa.

1) Devādhidevakāṇḍa 86 Verse Fol. 4b. 2) Devakāṇḍa
250 Verse Fol. 13b. 3) Martyakāṇḍa 598 Verse Fol. 32a.
4) Tiryakāṇḍa 422 Verse Fol. 45b. 5) Narakakāṇḍa 7 Verse
Fol. 45b. 6) Sāmānyakāṇḍa 178 Verse Fol. 51a. — An den
Rändern bis Fol. 17 (3, 130) sind Scholien beige geschrieben, die
meistenteils grammatischen und etymologischen Inhalts sind.

799.

26/11. 53 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J. 1694 von Muni Bhīma-
jīka, Schüler von Mahimāprabhu Sūri.

Abhidhānacintāmaṇi.

800.

26/11. 45 Bl., 17 bis 18 Linien. Schrift von 1585.

Abhidhānacintāmaṇi.

801.

26/11. 53 Bl., 6 bis 17 Linien Etwa 1600

Abhidhānacintāmaṇi mit Randglossen (Avacūṛṇi) Foll 1. 16—18 32 47 50—53 fehlen

802.

25/12 17 Bl., 15 Linien Geschrieben in Rānerabandira im J 1762

Abhidhānacintāmaṇi Das ganze dritte Buch und die zwanzig ersten Verse des vierten

803.

23/11 12 Bl., 9 Linien Etwa 1850

1) Foll 1—5 = *Matṛikānighanta*, ein Glossar der Bedeutungen der Buchstaben des Alphabets In 53 Versen Beginnt श्रीनृसिंह गणेशानं भारतीमीश्वर शिवम् । नत्वा वक्ष्ये मातृकाया निघण्टं बालबुद्धये ॥ १ ॥ ध्रुवस्त्वारस्त्रिवृद्धह्रस्वेदादिस्त्वारको ऽव्ययः । प्रणवश्च विमाचो ऽपि ओकारो ज्योतिरादिम् ॥ २ ॥ ओ २ ॥ श्रीकण्ठः केशवाङ्मुखो (VS शवः कथो) निवृत्तश्च स्वरदिक् । अकारो मातृकायाश्च वात इत्यपि कीर्तितः ॥ ३ ॥ Gedruckt im Dvādśāho-manam Saṃgrahah, Benares 1873

2) Foll 5a—6 Eine Fortsetzung nach den Regeln einzelner Tāntia. Beginnt अथ कादिमते प्रोक्ताः शक्रेण शिवां प्रति । अकारादिषकारान्ता वर्णसंज्ञा. क्रमाद्भुवे ॥ वातो मरुच्चापिबह्वी धरा च्चा जलवारिणी । विभुः खं च चरशुचो भुवनं खं च शक्तियुक् ॥

Schliesst हुकार शिवमाकाश लकार भूमिवीजकम् । चकार जेषपालं च तथा नृसिंहवीजकम् (nämlich vidy it) ॥ इति बीजनिघण्टुः ॥

3) Foll 7—12 Die Bedeutungen von den Ausrufungen im Tantra, tabellarisch dargestellt. Der folgende Anfang möge genügen

प्रणव । वाग्भव । माया । लक्ष्मीः । काम । पाश । कला ।

ओँ ऐँ ह्रीँ श्रीं क्लीं ओँ ईँ

गवड । अङ्कुश । काली । सिद्धा । धर्म । जया ।

ह्रीँ क्लीँ क्लीं ह्रीँ ह्रीँ ह्रीँ

804.

25 11 4 Bl., 15 bis 16 Linien Geschrieben im J 1705 von Muni Jñanavijaya (Suraṭbandira)

Vṛttaratnālaṅkāra, Metrik, in sechs Adhyāyāḥ, von Bhaṭṭa Kedara, Sohn von Pabbeka. Beginnt सुखसंतानसिद्धार्थं नत्वा प्रह्लाद्युताचिंतम् । गौरीविनायकोपेतं शंकरं लोकशंकरम् ॥ १ ॥ वेदार्थशिवशस्त्रज्ञः पञ्चको ऽभूद्विजोत्तमः । तस्य पुत्रो ऽस्ति केदारः शिवपादार्चने रतः ॥ २ ॥

805.

22/10. 10 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J 1706 von Ātmārāma
Vṛittaratnākara.

806.

26/12. 7 Bl., 11 Linien. Etwa 1680.
Vṛittaratnākara. Mit Randglossen.

807.

20/9 14 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Vidyārthīn Narottama
im J. 1804.

Vṛittaratnākara.

808.

24/11. 29 Bl., 15 bis 16 Linien. Etwa 1770.

Vṛittaratnākara mit einem Kommentar von Śrīkaṇṭha. Der
letzte beginnt: देहावलम्बितयासं नत्वा सुरगणसुतम् । गणेशं
क्रियते वृत्तिर्वृत्तरत्नाकरायया ॥ Der Kommentar citiert zu 1, 8
einen *Gitaratnākara*.

Folia 18, 14 fehlen. Ebenso fehlt der Schluss des Werkes.
Bricht gegen das Ende des sechsten Adhyāya ab.

809.

25/10. 2 Bl., 15 Linien. Etwa 1700.

Śrutabodha, ein Abriss der Indischen Metrik, welcher irgend
einem Kālidāsa zugeschrieben wird. Die HS. enthält 45 Verse
statt der gewöhnlichen 41.

810.

13¹/₂/8. 10 Bl., 6 bis 7 Linien Etwa 1790.

Śrutabodha. 40 Verse.

811.

22/11. 14 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1780.

Śrutabodha. Mit einem anonymen kurzen Kommentar. Dieser
beginnt: प्रणम्य निजपादाब्जं बालानां सुखबुद्धये । संक्षेपतः करोम्यत्र
वृत्तं श्रुतबुद्धयः च ॥ १ ॥

812.

26/13. 5 Bl., 16 bis 18 Linien. Etwa 1750.

Śrutabodha in 39 Versen, mit einem Kommentar von einem
Gurjara Dieser beginnt: नत्वा गणेशमथ शंकरमञ्जनाभं सूर्यं शिवां
शिवकरां जगदार्तिहन्त्रोम् । श्रीकालिदासरचितं सुभगं सुवृत्तिं हृन्दो-
वरं श्रुतविबोधमहं वृणोमि ॥ १ ॥

813.

19¹/₂/9 21 Bl., 7 bis 10 Linien. Etwa 1830.

Śrutabodha. Mit einem Kommentar von Nāgajī, Sohn von
Harījī. Der Kommentar zum ersten Verse lautet: अहं कालिदास-
नामा कविरविस्तरं श्रुतबोधं तत्संप्रवक्ष्यामि । न विस्तरं विद्यते यस्य

तद्विस्तरम् । श्रुतं शास्त्रं लोकादिरचनं बोधयति ज्ञापयति तच्छ्रुत
बोधम् । यदा श्रुते बोधं ज्ञानं यस्मात्तत् । येन श्रुतबोधेन हृन्दसा
लक्षणं श्रुतमात्रेण श्रवणमात्रेण बुध्यते । श्रुतमेव मात्राप्रमाणं यस्य
तच्छ्रुतमात्रं तेन । सच्यते येन परमार्थस्तत्रचणम् ॥ १ ॥

Das erste Blatt ist eine Wiederholung von Fol 3a. Der
Anfang der Vorrede des Kommentators auf Fol 2 und 3a fehlt.
Sie beginnt mit dem neunten Vers. Der Abschreiber, der sie
wahrscheinlich in seinem Original nicht vorfand, erachtete es für
nötig Fol 1 für das fehlende zu substituieren.

814.

24/14 11 Bl. 10 bis 16 Linien Abschr. v. 1793

Śrutabodha Mit dem Kommentar *Subodhina* des Manohara
Sarman, verfertigt auf Wunsch des Königs Manikyamulla. Der
Kommentar beginnt: यन्दे विद्वेद्यर देव वाचस्पतिमुखाभ्युदय ।
मातरं पितरं ज्ञत्वा निर्विघ्नेप्सितसिद्धये ॥ १ ॥ ज्ञत्वा भवानीचर-
णारविन्द मनोहरेण क्रियते विचार्य । माणिक्यमल्लक्षितपान्तुथी
सुबोधिनीय श्रुतबोधटीका ॥ २ ॥

815.

25/10 15 Bl. 12 Linien Schr. v. Anf. dieses Jahr.

Śrutabodha Mit einem Kommentar von dem Jaina Haṁsarāja.
Dieser beginnt auf Fol 3a, nachdem der Text vorangegangen ist:
शुभजननसमर्थावादिनायस्य पादावसुरसुरमनुष्यैर्भूरिवन्द्यी हि नत्वा ।
ललितपदसुरस्यां शाम्भुबोधस्य टीका मुनिरहमिह कुर्वे हसराजो
विचिचाम् ॥ १ ॥ Der Text ist im Kommentar wiederholt. Nach
Jalmitras Notices Num 2717 war Haṁsarāja ein Schüler des
Jinātānādī mit dem Beinamen Naṇaka.

816

26 1/2/13 5 Bl. 9 Linien I. wa 1830

Clāndomajjarī ein Compendium der Metrik, von Gaṇḍadāsa
Sohn von Goṣṭhīdāsa. Die Handschrift reicht nur bis an das
Ende des zweiten Stāhaka. Beginnt: देवं प्रणम्य गोपायं विद्वानो-
पासदासज । संतोषातनयश्छन्दो गङ्गादासमनोत्पद ॥ मणि यदापि
भूयांसश्छन्दोयन्या मनीषिणाम् । तथापि सारमाष्टयं श्रवणादिं
ममोद्यम ॥ इयमच्युतलीलाद्या सवृत्ता जातिशास्त्रिणी । छन्दसां
मञ्जरी कान्ता सभ्यकण्ठे मणिष्यति ॥ पदं पतुष्यदी तद्दृष्टं जाति-
रिति द्विधा । वृत्तमप्यसंख्यातं जातिर्मात्राहता भवेत् ॥ (131)
Oxon Num 468

G. Poetik (Alamkāra).

817.

27/10. 74 Bl., 8 bis 11 Linien. Schrift von Anf. des 17. Jahrh.

Kāvyaṇprakāśa, das gangbarste Werk über Poetik, von Mammaṭa. Beginnt: यन्यारन्ने विघ्नविघाताय समुचितेष्टदेवता यन्य-
कृत्परामुशति ॥

818.

26/12. 99 Bl., 10 Linien. Schrift von 1840.

Kāvyaṇprakāśa. Vollständig.

Schliesst: पुस्तकमिदं दाधीचकुलोन्नवमरुदेशनिवासिन इदानी
जयपुरस्यहरगोविंदशर्मणः द्विजवर्यस्य संवत् १८९६ (i. e. 1840).

819.

24/14. 10 Bl., 15 bis 18 Linien. Etwa 1790.

Candrāloka, ein Lehrbuch der Poetik, von Jayadeva, Sohn von Mahādeva und Sumitrā. Die ersten fünf Kapitel. Beginnt:
उच्चैरस्यति मन्दतार्चिरमला लोकवयीदर्शिका सा नेचचितयीव खण्ड-
परशोर्वाग्देवता दीव्यति ॥ १ ॥ Diese Strophe ist mangelhaft.
Nach mandatā fehlen mehrere Stücke. 1. Lakṣaṇamayūkha. 2. Doṣa-
nirūpaṇamayūkha. 3. Kāvyaalakṣaṇamayūkha. 4. Guṇamayūkha.
5. Alamkāramayūkha.

820.

26/21/4. 40 Bl. Bis 34 a 7 Linien, von da ab 8 bis 9 Linien Etwa 1800.

Candrāloka von Jayadeva, mit dem Beinamen Piyūṣavarṣa, Sohn von Mahādeva und Sumitrā. Mit dem im Jahr 1583 verfassten Kommentar Candrālokaprakāśa Śaraḍāgama von Pradyotana Bhaṭṭācārya, Sohn von Balabhadra. Der Kommentar beginnt:
पृथ्वी पृथ्वी न पद्मा न च वहति नभस्तुङ्गतामुत्तमाङ्गात्पाणिप्रक्षेप-
योग्यं दधति दश दिशः किंच नेवावकाशम् । Siehe Lalmitra's
Notices Num. 1784, und Florence MSS. Num. 467. — Foll. 2b
und 3a sind durch Feuchtigkeit sehr beschädigt. Die Unterschrift

von Pradyotana zu dem ersten Mavukha lautet इति चन्द्रालोका-
नङ्कारे वाक्चिचार प्रथमो मयूख ॥ १ ॥ श्रीवीरभद्रभूपतिनिर्दे-
शात्प्राप्तत्वेन । प्रथममयूखे रचितचन्द्रालोकप्रकाशो ऽयम् ॥ इति
श्रीमहाराजाधिराजरामचन्द्रदेवात्मजयुवराजश्रीवीरभद्रदेवादिष्टमित्र-
वलभद्रात्मजसकलशास्त्रारविन्दप्रद्योतनभट्टाचार्यविरचिते चन्द्रालोकप्र-
काशे शरदागमे प्रथमो मयूख । Die Handschrift bricht in 5 58
ab Eine Ausgabe des Candraloka mit dem Kommentar von Vai-
dyanatha erschien in Benares im Jahr 1881

821.

१५/११ १९ Bl., १७ bis २० Follen Etwa 1780

Śhūtyadarpana von Visvanatha Kaviraja, Sohn von Candra-
khara Fragment Paginirt 1—22 Fol 1a beginnt जाति-
गोपिष्ठादियु गोत्यादिका । Ausgabe in der Bibl Indica 1 10, 13
Der zweite Paricheda endet Fol 71, der dritte Fol 22a. Sieh
Catal Oxon Num 510

Schließt zu Anfang des vierten Paricheda अथ द्वितीयकदन्यादि
Ausgabe 1 100 17

822.

25/11 21 Bl. 8 bis 10 Follen Etwa 1680

Vajjhātīlāmārā, Poetik, von Vagbhata, einem Sohn von
Soma In fünf Kapiteln Beginnt श्रियं दिशतु वो देव श्रीना-
भेयजिन सदा । मोषमार्गं सतां ब्रूते यदागमपदावली ॥ १ ॥
Die Handschrift enthält Glossen am Rande und in der Mitte —
Sieh Catal Oxon Num 109

823.

31/13¹/₂ 25 Bl., 10 Follen Etwa 1710

Vajjhātīlāmārā.

824.

१५/११ ७ Bl. १२ bis 20 Follen Schluß von 12¹/₂

Vajjhātīlāmārācurni, ein von einem Juna verfaßter
Kommentar Dieser ist ein ausführlicher Auszug aus Śūlkras
Kommen an welcher in der Kavyarāsa 46 abgedruckt ist Beginnt
श्रियं । श्रीनाभेयजिनो य श्रियं दिशतिति मंडूचटना । नाभेर-
पत्य नाभेय । इतो जिन इत्येय । श्रिया युक्तो नाभेय । श्री-
नाभेयसमी जिनय । दीप्यति दिव्यकैवल्यज्ञानश्रिया दीप्यत इति
देव । सदा सर्वकार्यं । यत्तदोर्नित्यमवयव इत्युक्तं ॥ इति गम्यते ॥

825.

23/10. 9 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1735 von Vrajarāja, Sohn von Bhata Hansarāja.

Kuvalayānandakārikāḥ, die Grundregeln aus Appayyadikṣita's *Kuvalayānanda*. Dieses MS. beginnt: परस्परतपःसंपत्कलायितपर-
स्परौ । प्रपद्यमातापितरौ प्राप्नो जायापती सुमः ॥ १ ॥ उपमा यव
सादृश्यलक्ष्मीरुहसति द्वयोः । हंसीव कृष्ण ते कीर्तिः स्वर्गद्वामव-
गाहते ॥ २ ॥

826.

25/10. 9 Bl., 8 Linien. Etwa 1760.

Kuvalayānandakārikāḥ.

827.

29/13. 8 Bl., 12 Linien. Abschrift von 1772.

Kuvalayānandakārikāḥ.

828.

24¹/₂/10²/₄. 8 Bl., 11 Linien. Schrift von Anf. dieses Jahrh.

Kuvalayānandakārikāḥ.

829.

23/10. 15 Bl., 13 bis 15 Linien. Abschrift von 1770.

Kuvalayānandakārikāḥ, mit den Definitionen und einzelnen Beispielen.

830.

20/9¹/₄. 157 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben in Kāśī von Kāśinātha, Sohn von Mahādeva, Neffe auf mütterlicher Seite von Rāmakṛṣṇa, im J. 1708.

Kuvalayānanda, das vollständige Werk.

831.

22/10. 110 Bl., 7 bis 10 Linien. Geschrieben von Umāśaṅkara, Sohn von Jayaśaṅkara, im J. 1785.

Kuvalayānanda.

832.

30/11. 96 Bl., 8 bis 11 Linien. Abgeschrieben von Bhavāntīśaṅkara in Śakra-prastha im J. 1745.

Kuvalayānanda.

833.

23/10. 80 Bl., 8 bis 14 Linien. Geschrieben in Kheḷa von Vyāsa Āśrīma im J. 1805.

Kuvalayānanda. Fol. 57 ist zweimal bezeichnet. Deshalb müssen die Zahlen um eins weitergerückt werden.

834.

31/14. 104 Bl., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1833.

Alanikāracandrika, ein Kommentar zum *Kuvalayānanda*, von Vaidyanātha, Sohn von Tatsat Rāma Bhaṭṭa. Beginnt: अनुचिन्त्य

महामयी हरिचोचनचन्द्रिकाम् । कुर्वे कुचमयानन्दमदनकारचन्द्रि-
काम् ॥

835.

21/12 29 Bl., 9 bis 14 Fäden Handschrift von 1677.

Rasatarāṅgī, Über die acht Grundtöne der Poesie, in acht Kapiteln, von Bhanu 'atta, Sohn von Garuṇātha, aus Mithilā. Beginnt मयीमालोक्य मुच्यन्निगममुपहस्यद्रीचयन्यज्ञप्रभुष्वथ शो-
नार्षि पद्मममिति दशमुखं वीर्य रोमाश्रमयन् । इत्या हियंगवीर्यं
चकितमपसरम्येकरक्तिर्दिग्गन्ताक्षियन्दनेन भूमिं तिममिव तुमयन्पातु
मां पीतपासाः ॥ १ ॥ भारत्या शास्त्रकान्ताख्यानाया श्रित्यका-
रिणी । क्रियते भानुना भूरिरसा रमतरङ्गिणी ॥ २ ॥ Die Regeln
beruhen auf dem sechsten und siebenten Kapitel von Bharata's
Nāṭyaśāstra. Im ersten Kapitel citirt er eine Rasatarāṅgikā

836.

25 11 27 Bl. 12 Fäden Etwa 1700

Rasatarāṅgī

837.

27/13 55 Bl., 7 Fäden Etwa 1810

Rasatarāṅgī

838.

24 1/2 12 1/2 41 Bl., 9 Fäden Schrift von 1837

Rasatarāṅgī

839.

25 11 19 Bl. 18 bis 17 Fäden Etwa 1750

Rasatarāṅgī. Mit Pandit von Schloß im Anfang des
siebenten Kapitels

840.

21 2 1/2 42 Bl. 8 Fäden Geschrieben im J. 1649 in Ahmednagar
gestrichelt von Vaidya B. varāṇas Sohn von Vaidya

Rasatarāṅgī

Die Handschrift lautet शरणाभिनवश्रुतिगतशरीरं महामि मा-
नमितपदे चतुर्दशी मयितुषामरे मुखरपदेशे चहिम्नटापाटनगरनि-
षामिना उदीच्छटोमकीयाप्रातीदमकमगुणमगामहतपातनारीयारप-
नामपीनयामुद्वयगाक्रवियदयोषधेनजामेयीय मपटनय रमतरङ्गिणी ।
A. D. Deshkar's Hand 1771 1771 1771 1771 1771 1771 1771 1771 1771 1771
विद्रीचयदि ६ मुखामरे मेटपाटप्रातीदवीप्रुरवाचययामरपुना-
देन विगितम् ॥

841.

25/11. 14 Bl., 13 Linien. Abschrift von etwa 1730.

Rasamañjarī von Bhānūdatta, Sohn von Gaṇanātha. Der Verfasser beschreibt in diesem Werke die verschiedenen Arten von Frauen und Männern, wie sie in der erotischen Poesie eingeteilt werden. Die eingestreuten als Belege dienenden 139 Verse rühren von ihm selbst her. Frauen werden bis Vers 99, von da ab die Männer geschildert. Beginnt: आत्मीयं चरणं दधाति पुरतो नि-
मोन्नतायां भुवि etc.

Schliesst: तातो यस्य गणेश्वरः कविकुलासंकारचूडामणिर्यो
यस्य विदेहभूः सुरसरित्कलोलकिर्मोरिता । यत्नेन स्वच्छतेन तेन कविना
श्रीभानुना योजिता वाग्देवीश्रुतिपारिजातकुसुमसर्धाकरी मञ्जरी ॥

842.

25/11. 12 Bl., 15 bis 20 Linien. Abgeschrieben in Kāñci im J. 1756 von Keśava aus einer Handschrift eines gewissen Veñkaṭa.

Rasamañjarī. Mit Randglossen bis Fol. 6a.

843.

28/13. 20 Bl., 9 Linien. Abschrift von 1799.

Rasamañjarī.

844.

27/11. 10 Bl., 11 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rasamañjarī.

845.

22/12. 13 Bl., 13 bis 17 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rasamañjarī.

846.

34/13. 13 Bl., 10 bis 13 Linien. Geschrieben im J. 1850 von Ciraṃ-
jīva Ratnaśāla.

Rasamañjarī.

847.

26/10. 40 Bl., 8 bis 11 Linien. Etwa 1740.

Ein Kommentar zu *Rasamañjarī* von einem unbekannten Ver-
fasser. Fragment. Paginiert 4—46. Ausserdem fehlen Foll. 11,
25. 26. Beginnt mit Paragraph 4 und schliesst in 136.

Der rechte Rand von Fol. 4 ist ein wenig abgerissen, deshalb
diene der Kommentar zu 7 als Probe: सैव क्रमश इति लक्षिता
नवोढामुदाहरत्नाह । नवोढा यथा । हस्ते धृतापीति । हस्ते धृता
न केवलं वागाद्यवयवा ग्रन्थायां विनिवेशितापि स्थापितापि न केवलं
कराद्यवयवमिता क्रोडे भुजान्तरे हस्तापि आलिङ्गनादिव्यापारं प्रापि-
तापि न केवलं स्थापिता तथापि भवधूर्नवोढा बहिरेव गन्तुं यातुं
यतते यत्नं करोति । लज्जाभयपराधोनत्वादिति भावः । etc.

848.

25/11 1° Bl 14 Linien Abschrift von 1640

Vidagdhamukhamandana, die Kunst Räthsel zu fertigen mit Beispielen, von dem Buddhisten Dharmadisa In vier Abschnitten Beginnt सिद्धीपधानि भवदुःखमहागदाना etc

849.

26/12 1° Bl 14 bis 16 Linien Geschrieben in Burab mapuranagara im Süden im J 1663

Vidagdhamukhamandana Vollständig Mit Randglossen

850.

23/14 13 Bl 7 bis 15 Linien Etwa 1810

Vidagdhamukhamandana und Kommentar Von Anfang bis § 18 Der anonyme Kommentar stimmt mit Florentine Supskrit MSS Num 216 überein

851.

2°/9 4 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1700

Alamkaramanjari von Nirmala (MS Tirmala), Sohn von Vallabha Bhatta, verfaßt in Kasi In 43 Versen Der Verfasser behandelt in dieser Schrift die Poetik die sich mit dem Schmuck des inneren Stoffes dichterischer Werke beschäftigt (arthalankara) Er gibt ganz kurze Definitionen und belegt sie durch seine eigenen Verse — Foll 2 3 fehlen Beginnt कपोललम्बिरोलम्बविम्बकोलाहलाकुलम् । अम्बालम्बानुरागाब्धालम्बे लम्बीदराननम् ॥ १ ॥ चातुर्मिहन्त्यलकारालम्बेन श्रवणेन ये । कुर्वन्तु कर्णयोर्दक्षिरथालकारमञ्जरीम् ॥ २ ॥ स्वभावोक्त्युपमा रूपकदीपकातिशयोक्तिसमासोक्तिविपर्ययोक्तिविशेषोक्तिसहोक्तिव्यतिरेकविभावनाशेषोत्प्रेषोदात्तापहृतिद्वेषार्थान्तरन्यासावृत्तिव्याजलुतिनिदर्शनाप्रकृतप्रशसापरिवृत्तिविरोधहेतुसूक्ष्मरसवदूर्जस्त्रिप्रिय क्रमसमाहिततुल्ययोगितालेशशयानन्वयोपमेयोपमासंकीर्णभाविकाशिषो मुख्यालकारा । इतरे तद्वेदास्ते क्रमेणोदाह्रियन्ते ॥ स्वभावकथन स्वभावोक्तिर्यथा ॥ लोलत्कुन्तलवारिविन्दुविगतश्रीखण्डविन्दु etc

Schliesst अर्थालकारजात हि मुख्यमेतावदेव हि । अन्ये विकल्पिका सर्वे विज्ञेया किल तद्वत्वा ॥ ४२ ॥ काव्या वल्लभभट्टस्य पुत्रेण निरमाख्यसी । निर्मला तिमलाख्येन रम्यालकारमञ्जरी ॥ ४३ ॥

852.

15/8 174 Bl 5 Linien Etwa 1790

Ratirahasya das Geheimnis der Wollust ein erotisches Werk, verfaßt von Kukkoka für Vanyadatta. In dieser Handschrift ist das Werk in dreizehn Kapitel, während es sonst nur in zehn

H. Philosophie.

856.

27/13 45 Bl 11 Linien Etwa 1780

Sastrapīkūpralāsa, ein Kommentar zu Parthasarathis Sastrapīkā, von Anantadeva, Sohn von Āpadeva. Erhalten ist 1, 2, 7 bis zu Ende von 1, 3, 30. 1, 3, 1 beginnt auf Fol. 19. चिकीर्षितविचारस्याध्यायसंगतिमाह । कथमिति । स्मृत्यादिविचार-स्यापि प्रमाणविचारत्वाद्भवत्यध्यायसंगतिरित्याशय । पूर्वोत्तरयन्ययो-रुपजीव्योपजीवकभावमाह । तचेति ॥ Foll 1—9 fehlen

Seltener Weise schreibt er (auf Fol. 19a) den gewöhnlich ihm selbst zugetheilten Bhaṭṭatālmkara seinem Vater zu विस्तरेण चैतन्मतं निराकृत तातचरणेर्भाट्टालकारे ॥

857.

28/11 15 Bl 9 bis 13 Linien Etwa 1800

Uimansanyogamalāsa, die Grundzüge der Mīmāṃsā von Āpadeva, einem Sohn von Anantadeva. Die Handschrift ist unvollständig. Beginnt यत्कृपालेष्टमात्रेण पुरुषार्थचतुष्टयम् । प्राप्यते तमहं वन्दे गोविन्दं भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥ अनन्तगुणसपन्नमनन्तभज-नप्रियम् । अनन्तरूपिणं वन्दे गुरुमानन्दरूपिणम् ॥ २ ॥ Sieh Catal Oxon Num 524

Schließt यथा प्रयाजादिषु समिधो यजतीत्यत्र हि इष्टविशेष-स्यानिर्देशात्तस्मिन् -

858.

27/11 94 Bl 13 bis 15 Linien Etwa 1740

Brahmasūtra mit Śālikaracarya's Bhasya

1 Foll 9—45 entspricht der p 69—254 in der Ausgabe der Bibl. Indica. Folia 33—41 und 44 fehlen

2 Foll 3—60 enthalten 2, 1, 4 bis 2, 4, 9. Folia 24—35 fehlen

3. Ein einzelnes Blatt, bezeichnet 62, enthält 3, 4, 27.

4. Foll. 1—38. 4, 1, 1 bis 4, 4, 22. Folia 14. 15. 26. 27. 37 fehlen.

859.

27/11. 138 Bl., 15 Linien. Etwa 1740.

Brahmasūtra und *Bhāṣya* von Śaṅkarācārya.

1. Der erste *Adhyāya* endet Fol. 75 a. Folia 12—32. 42. 43. 45. 66. 69. 71. 74 fehlen. Nach 75 eine neue Zahlung.

2. Der zweite *Adhyāya* endet Fol. 65 b. Folia 3—16. 18—23. 35. 36. 49. 56. 57. 59. 60 fehlen. Neue Zahlung.

3. Der dritte *Adhyāya* endet Fol. 68 b. Folia 1. 2. 19. 26. 28—45. 48. 55. 58. 59. 62 fehlen. Neue Zahlung.

4. Endet in 4, 4, 21. Folia 1—13. 16—25. 28. 29 fehlen.

860.

11/10. 75 Bl., 6 bis 7 Linien. Schrift von der Mitte dieses Jahrh.

Brahmasūtrabhāṣya oder *Śārīrakamīmāṃsābhāṣya* von Śaṅkarācārya. Fragmentarisch.

Foll. 1—8, bezeichnet 7—14, entsprechen der Ausgabe in der Bibliotheca Indica p. 31—55.

Foll. 9—65, bezeichnet 1—57, entsprechen derselben Ausgabe p. 74—166, und schliessen mit dem ersten Pāda des ersten *Adhyāya*.

Fol. 66 entspricht der p. 168—170.

Foll. 67—74 entsprechen der p. 172—184.

Fol. 75 entspricht der p. 779—780.

861.

30/15¹/₂. 8 Bl., 15 bis 17 Linien. Etwa 1760.

Brahmasūtra mit dem Kommentar von Govinda mit einem Kommentar von ... welches die Einleitung und ein S. ... Der Text beginnt:

सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मशिवाद्विस्तृतं भजद्रूपम् । गोविन्दं तमश्चित्यं हेतु-
मदोषं नमस्यामः ॥ १ ॥ सूत्रांशुभिस्तमांसि ब्रुदस्व वस्तूनि यः परी-
क्षयते । स जयति सात्वतयो हरिरनुवृत्तो मतप्रेष्ठः ॥ २ ॥ द्वापरे
वेदेषु समुत्सन्नेषु संकीर्णपञ्चैर्ब्रह्मादिभिरभ्यर्चितो भगवान्पुरुषोत्तमः कृ-
ष्णद्विपायनः संस्तानुद्गत्य विवभाज । तदर्थं निर्णयित्री चतुर्लक्षणी ब्रह्ममी-
मांसामाविशकारेत्यस्ति प्रथा स्कान्दी ॥

Der Kommentar beginnt: नित्यं निवसतु हृदये चैतन्यात्मा सु-
रारिर्नः । निरवयो निर्वृतिमान्गजपतिरनुकम्पया यस्य ॥ १ ॥ भाष्यं
यस्य निदेशाद्भूतं विद्याविभूषणेनेदम् । गोविन्दः स परात्मा मयापि
सूक्ष्मं करोत्वस्मिन् ॥ २ ॥ आम्नायमूर्ध्वरसिकाः कृष्णपदाभोरुहा-

सक्ताः । सन्तः कर्षणावन्तो मयि प्रसादं वितन्वतामनिशम् ॥ ३ ॥
अधीत्य सर्वान्वेदान्तान्गुरोर्लक्ष्मीधरप्रियात् । दृष्ट्वा साख्यादिशास्त्राणि
भाष्य पाठ्यमिदं बुधेः ॥ ४ ॥ छतस्तानादिरासीनो गुरुः शिष्यश्च
धीरधीः । पाठयेच्छृणुयाद्भाष्यं शान्तिपूर्वोत्तरं द्विजः ॥ ५ ॥ अथ
ब्रह्मसूत्राणि व्याचिख्यासुर्भाष्यकारः शास्त्रप्रतिपाद्यं लिष्टदेव प्रणमति
सत्यमिति । तं सर्वेश्वरं नमस्कृत्यो वयमिति स्वसतीर्थशिष्यादभिप्रायेण
वज्रवचनम् । तेन केवलाद्वैतवाद्जीवातुरेकजीववादो निरस्तः ॥

862.

26/12 287 Bl., 5 bis 11 Linien. Etwa 1790

Pañcadāśī in drei Pañcakā, von denen jedes in fünf Kapitel
geteilt ist. Von Sayana. Dazu der Kommentar von Rāmākṛiṣṇa.
Der Text beginnt नत्वा श्रीशंकरानन्दगुरुपादाम्बुजमने । सविला-
समहामोहयाहयासैककर्मणे ॥ १ ॥ Der Kommentar beginnt नत्वा
श्रीभारततीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ । प्रत्यक्षत्वविवेकस्य क्रियते पददी-
पिका ॥ Sieh Catal. Oxon. Num. 540

Die Handschrift ist vollständig, nur sind die fehlenden Blätter
durch neue ersetzt

863.

28/14 190 Bl. 12 Linien. Schrift von 1756

Pañcadāśī mit dem Kommentar von Rāmākṛiṣṇa. Folia 45—
234. Von 4, 20 (im Advaitaviveka) bis zum Schluss des Werkes

864.

34/16 61 Bl. Linien verschieden. Schrift von 1780

Pañcadāśī mit dem Kommentar von Rāmākṛiṣṇa. Nur das
erste Vivekapañcika

865.

31/16½. 10 Bl., 19 bis 21 Linien. Etwa 1780

Vedantaparibhāṣa, eine Einleitung in den Vedānta, von
Dharmarajādhiparindrā, Schüler von Venkatanātha und Vor-
chüler von Nṛsiṃha latindra. Dharmaraja bestreitet die Ansichten von
zehn Kommentatoren des Tattvacintāmaṇi. Das Werk ist in acht
Kapitel (Pañcheda) eingeteilt, von denen die vorhergehende Handschrift
nur die ersten sechs enthält. Beginnt यदविद्याविलासेन भूतभी-
तिकदृष्टयः । तं नीमि परमात्मानं सच्चिदानन्दवियहम् ॥ १ ॥ यद-
न्तेवासिपञ्चास्यैर्निरस्ता भेदिवारणाः । तं प्रणामि नृसिंहाख्यं यतीन्द्र
परमं गुरुम् ॥ २ ॥ श्रीमद्देहूटनाथाख्यानवेलाद्भुदिनिवासिनः । ज-
गद्गुरुनहं वन्दे सर्वतन्त्रप्रवर्तकान् ॥ ३ ॥ येन चिन्तामणिटीका

दशटीकाविभञ्जनी*) तर्कचूडामणिर्नाम छता विद्वत्वनोरमा ॥ ४ ॥
तेन बोधाय मन्दानां वेदान्तार्थावलम्बिनी । धर्मराजाध्वरीन्द्रेण परि-
भाषा वितन्यते ॥ ५ ॥ इह खलु धर्मार्थकाममोचाख्येषु चतुर्विधपुरु-
षार्थेषु मोक्ष एव परमपुरुषार्थः etc.

Pratyaksaparicheda Fol. 5 b. Anumāna Fol. 6 a. Upamāna
Fol. 6 b. Āgama Fol. 8 b. Arthāpatti Fol. 9 a. Anupalabdhi-
paricheda 10 a.

866.

24/11. 11 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1652.

Vedāntasāra, ein Grundriss der Vedānta-Philosophie, von
Sadānanda. Vielfach herausgegeben. Das erste Blatt fehlt.

867.

22/10. 17 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben 1760 für Josī Harikāṣṭh.

Vedāntasāra. Beginnt: अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगीच-
रम् । आत्मानमखिलाधारमायये ऽभीष्टसिद्धये ॥ १ ॥ अर्थतो ऽय-
द्वयानन्दानतीतद्वैतभानतः । गुरुनाराय वेदान्तसारं वक्ष्ये यथा-
मति ॥ २ ॥

868.

26/10. 30 Bl., 6 bis 7 Linien. Geschrieben von Śivarāma um etwa 1760

Vedāntasāra.

869.

27/12. 12 Bl., 11 Linien. Etwa 1720.

Vedāntasāra.

870.

26/14. 11 Bl., 14 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1859.

Vedāntasāra.

871.

21/12. 65 Bl., 10 Linien. Geschrieben von Mīra Śivarūpa im J. 1700.

Vedāntasāra mit dem Kommentar von Nṛsiṅha, einem Schüler
von Kṛṣṇānanda. Er verfasste diesen im Jahr 1589 und beginnt:
रामानन्दं गुरुं नत्वा परमानन्दमद्वयम् । वक्ष्ये वेदान्तसारस्य टीकां
नाम्ना सुबोधिनीम् ॥ १ ॥ इह खलु कश्चिन्महापुरुषो etc.

Schliesst: गोवर्धनप्रेरणया विमुक्तचेत्रे यवित्रे नरसिंहयोगी ।
वेदान्तसारस्य चकार टीकां सुबोधिनीं विश्वपतेः पुरस्तात् ॥ १ ॥

*) Randbemerkung: दशटीकेति यज्ञपतिजयदेववृद्धितादिकृतप्र-
भालोकप्रकाशप्रभृतीनि चिन्तामणिव्याख्यानानि दश प्रसिद्धानि तेषां
कचित्प्रभञ्जनादित्यर्थः ॥

जाते पञ्चशताधिके दशशते सवत्सराणां पुनः सजति दशवत्सरे प्रभु-
वरथीशालिवाहे शके । प्राप्ते दुर्मुखवत्सरे शुभशुची मासे ऽनुमत्या
तिथी प्राप्ते भार्गववासरे नरहरिष्टीका चकारीज्ज्वलाम् ॥ २ ॥

872.

29/11 40 Bl. 5 bis 13 Linien Geschrieben im J 1746

Vedāntasūra mit demselben Kommentar Die zwei ersten
Blätter fehlen

873.

24/11 28 Bl., 15 Linien Geschrieben von Sumerudasa Vaisnava in
Rairatipura (Caturbhujalaye) im J 1770

Vedāntasūra mit demselben Kommentar

874.

20/10 5 Bl., 6 Linien Abgeschrieben von Ganapati im J 1849

Aparūdhasundarastotra, ein an Śiva gerichtetes Gebet um
Vergebung von Sünden 19 Verse Śaṅkarācārya zugeschrieben
Beginnt वन्दे देवमुमापति सुरगुरु वन्दे जगत्कारण वन्दे पद्मगभू-
पण मृगधर वन्दे पद्मना पति । वन्दे सूर्यशशङ्कवह्निनयनं वन्दे मुकु-
न्दप्रिय वन्दे भक्तजनाश्रय च वरद वन्दे शिवं शंकरम् ॥ १ ॥ शान्त
पद्मासनस्थ शशधरमुकुटं पद्मवक्त्रं चिनेत्रं शूलं वज्रं च खड्गं परशुम-
भयदं दक्षिणाङ्गे वहन्तम् । नागपाशं च घण्टां उमरुक्सहितं साङ्गुशं
वामभागे नानालकारयुक्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं भजामि ॥ २ ॥

Schliesst, denn der neunzehnte Vers ist später zugefügt हितवे
जगतानेव समारण्यसेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां शम्भवे गुरवे नमः ॥ १८ ॥

875.

23/11 4 Bl., 12 Linien Abschrift von 1809

Ātmabodha in 67 Anuṣṭubh von Śaṅkarācārya. Beginnt
तपोभिः क्षीणपापानां शान्तानां वीतरागिणाम् । मुमुक्षूणामपेक्ष्यो
ऽयमात्मबोधी विधीयते ॥ १ ॥ बोधो ऽन्यसाधनेभ्यो हि साक्षात्तो-
क्षिकसाधनम् । पाकस्य वह्निर्वज्ज्ञानं विना माद्यो न सिध्यति ॥ २ ॥

Schliesst दिग्देशकालाद्यनपेक्ष्य सर्वगं शीतादिहृत्त्रित्यमुखं नि-
रञ्जनम् । यः स्वात्मतीर्थं भजति विनिष्क्रियः स सर्ववित्सर्वगतो ऽमृतो
भवेत् ॥ ६७ ॥

876.

26/11 5 Bl., 9 bis 10 Linien Schlechte Handschrift von 1846

Ātmabodha von Śaṅkarācārya Nach 12 (अमनस्त्वात् न मे
दुःखः) ist derselbe unten gegebene Vers (एतस्माज्जायते प्राणो)
eingeschoben Einige Verse sind umgestellt

Am Schluss finden sich von jüngerer Hand geschrieben die ersten fünf Verse des *Bhāgavindastotra*.

877.

26/12 19 Bl., 10 Linien. Abschrift von 1743

Ātmabodha mit einem Kommentar von Madhusūdana Sarasvatī. Der Kommentar beginnt: शतमुखपूजितपादं शतपथमनसो ऽप्यगोचराकारम् । विकसितजलरुहनेत्रमुमाकायाङ्कमाश्रये*) शंभुम् ॥ १ ॥ टीका । इह भगवाञ्छंकराचार्य उत्तमाधिकारिणां वेदान्तप्रस्थानवयं निर्माय तद्वलीकनासमर्थानां मन्दबुद्धीनामनुग्रहार्थं सर्ववेदान्तसिद्धान्तसंग्रहमात्मबोधाख्यं प्रकरणं निदिदर्शयिषुः प्रतिजानीते ॥

878.

18/12 16 Bl., 13 Linien. Abschrift von 1809.

Ātmabodha mit demselben Kommentar.

879.

32/13. 10 Bl., 14 bis 15 Linien. Abschrift von 1819.

Ātmabodha mit demselben Kommentar.

880.

20/12. 21 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Ātmabodha mit demselben Kommentar. Die letzten vier HSS. schieben nach Vers 32 den folgenden ein: एतस्माज्जायते प्राणी मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्गोतिरापश्च पृथ्वी विश्वस्य धारिणी । der jedoch vom Kommentar nicht erklärt wird.

881.

33/13. 22 Bl., 9 bis 14 Linien. Schrift von 1758.

Mahāvākyavivaraṇa von Śaṅkarācārya. In dieser Abhandlung werden vier aus drei Wörtern bestehende bedeutsame Sätze aus Upaniṣads der vier Veden ausgehoben, ihrem Wortlaut nach erklärt, und daran allgemeine vedantische Betrachtungen angeknüpft. Das ganze wird in zwölf Siddhānta eingeteilt, je drei für jeden Satz. Beginnt: अथातो महावाक्यार्थविवरणं कथयति । विवरणं नाम विचारः । समस्तविषयवासनाविनिर्मुक्तः परमहंसः केवलं निर्विशेषो ब्रह्मचिन्मात्रमेव तिष्ठति । स परमहंसो यत्र कुत्रापि तिष्ठति । किं करोति केवलं द्वादशमहावाक्यविचारं करोति । तन्महावाक्यं कीदृक् । तर्वापनिषदानि वाक्यानि । आदौ तावद्व्येदस्य प्रज्ञानमानन्दं ब्रह्म ।

*) उमा stört das Metrum. Es wäre leicht, dieses in दुर्गा oder काली etc. zu ändern. Andere HSS lesen: सीताकायाङ्कमाश्रये रामम् ॥

अह ब्रह्मासीति यजुर्वेदस्य । तत्त्वमसीति सामवेदस्य । अयमात्मा
ब्रह्मेत्याथर्वणवेदस्य ॥

882.

23/10 11 Bl., 7 Linien Geschrieben von Harisankara etwa im J 1700

Tripurasundarimānasapujana, die geistige Verehrung der Tripurā, in 73 Versen in verschiedenen Metren, von Śaṅkaracārya
Beginnt सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते मणिदीपे नीलोप-
वनवति चिन्तामणिगृहे । शिवाकारे मञ्जे परमशिवपर्यङ्कनिलया
भजन्ति त्वा धन्याः कतिचन चिदानन्दलहरीम् ॥ १ ॥ उपसि मा-
गधमङ्गलगायनैर्हृदिति जागृहि जागृहि जागृहि । अतिरूपार्द्रकटाक्ष-
निरीचणैर्जगदिदं जगदम्ब सुखीकुरु ॥ २ ॥ कनकमयवितर्दिशोभ-
मानं दिशि दिशि पुण्यसुवर्णकुम्भयुक्तम् । मणिमयमण्डपः (statt mandapa
lies griha) मध्यमेहि मातर्मयि कृपया हि समर्चनं गृहीतुम् ॥ ३ ॥

Schliesst प्रत्यह भक्तिसयुक्तो यः पूजनमिदं पठेत् । वाग्वादिन्या'
प्रसादेन वत्सरात्स कविर्भवेत् ॥ ७३ ॥ Unter dem Titel Catuh-a-
styupacaramanasapūjastotra in der Kavyamālā IX, 151 abgedruckt
Dort fehlt der erste Vers Ebenso in Florence MSS Num. 229

883.

19/9 2 Bl. 7 bis 8 Linien Etwa 1790

Bhāgavāmdastotra, ein Hymnus an Govinda, Śaṅkaracārya
zugeschrieben 14 Verse Fehlerhafte Abschrift Beginnt भज
गोविन्द भज गोविन्द गोविन्द गोविन्द भज मूढमते । प्राप्ते सनि-
हते प्राप्ते नहि नहि रचति दुष्कृतकरणे ॥ १ ॥ बालस्तावत्कीडा-
सक्तस्तद्वत्तावत्तद्वत्कीरक्तः । वृद्धस्तावच्चिन्तामयः परमे ब्रह्मणि की ऽपि
न लभः ॥ २ ॥ Diese Strophe findet sich auch im Mohamudgara

884.

24/10 10 Bl., 12 bis 14 Linien Geschrieben im J 1861 von Abhaya
Śaṅkara

Śatmanōṣṭupana, in 156 Ārya Versen, Śaṅkaracārya zu
geschrieben Beginnt श्रीगुरुचरणद्वन्द्वे ऽहं भयितदुःसहद्वन्द्वम् ।
भ्रान्तियहोपशान्तिं पासुमय यस्य भसितमातनुते ॥ १ ॥ दैशिकवर
दयालु वन्दे ऽहं निहतसकलसदेहम् । यच्चरणद्वयमद्वयमनुभवमुपदि-
शति तत्पदस्यार्थम् ॥ २ ॥ ससारदावपावकसततं सकलसाधनोपेतः ।
स्वात्मनिरूपणनिपुणैर्वाक्यैः शिष्यं प्रबोध्यते गुरुणा ॥ ३ ॥ Der Kern
der Abhandlung ist im achten Verse ausgesprochen अत्रप्राणमनो-
मयविज्ञानानन्दपञ्चकोशानाम् । एकैकान्तरभाजा भजति विवेकात्म-
काशतामात्मा ॥

Schliesst: अज्ञानान्धविहन्ता विरचितविज्ञानपङ्कजोत्सासः । मा-
नसगगनतलं मे भासयति श्रीनिवासगुरुभानुः ॥ १५६ ॥

885.

23/10. 19 Bl., 7 Linien. Abschrift von etwa 1730 gemacht von
Mañichārāma Bhaṭṭa Mēvādajñātīya.

Anandalaharī oder *Saundaryalaharī*, ein Hymnus an Pārvatī,
als Śakti von Śiva, in 103 Versen, von Śaṅkarācārya. Beginnt:
शिवः शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितुं ।

Schliesst: प्रदीपज्वालाभिर्दिवसकरनीराजनविधिः etc.

886.

21/10. 18 Bl., 9 Linien. Geschrieben Gaṅgāgautamītre Tryambakanī-
thasamīpe. Abschrift von etwa 1750.

Anandalaharī.

887.

30/11. 33 Bl., 7 bis 18 Linien. Geschrieben im J. 1816 von Govindarāma.

Anandalaharī, mit dem Saubhāgyavardhinī genannten Kom-
mentar von Kaivalyāśrama. Sieh Catalogus Oxon. Num. 168.

Die Handschrift bestand aus 48 Blättern, aber 1—15 fehlen.
Sie beginnt mit Vers 19.

888.

20/11. 4 Bl., 8 bis 9 Linien. Abschrift von etwa 1820.

Zwei kurze zum Vedānta gehörige Stücke.

1) *Brahmamahīman*, in 12 Versen, Hastāmālaka zugeschrieben.
Beginnt: न वर्णो विप्राद्यो मयि न च जडत्वादिकलना जडो ऽयं
देहादिः प्रभवति मदाधारचलनः । अलिप्तो ऽहं शुद्धो गगन इव मे
बोधवपुषो धिया ब्रह्मानन्दे निरवधिमहिम्नो विरहणम् ॥ १ ॥ न
भास्यो ऽहं बुद्ध्या सुदृगपि न वाचा न करणैर्मदाधाराः सर्वे मतिव-
चनयत्तुः प्रभृतयः । अवेदस्याखण्डानुभववपुषो मे ऽनवरतं धिया ॥ २ ॥

Schliesst: यमाङ्गवेदान्ताः परमपदमीशो ऽपि वचनैरखण्डं ब्रह्मा-
ख्यं विधिमुखनिषेधैरविरतम् । स एवाहं बालो विधिहरिहरात्मा-
तिविमले निजानन्दे क्रीडे विगतमलविभ्रान्तिरहितः ॥ १२ ॥

2) *Brahmanāmāvalī* in 22 Versen. Beginnt: सङ्कच्छ्रवणमा-
त्रेण ब्रह्मज्ञानं यतो भवेत् । ब्रह्मनामावलीमाला सर्वेषां मोक्षसि-
न्धये ॥ १ ॥ असङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहं पुनः पुनः । सच्चिदा-
नन्दरूपो ऽहमहमेवाहमययः ॥ Dieser haussackene Ton geht durch
alle Verse durch.

889.

29/12 5a Bl., 11 bis 19 Linnen. Der erste Teil ist etwa um 1700, der zweite vielleicht um 1780 geschrieben

Adiantacandrikā, ein Kommentar zur *Adiantasiddhi* von Madhusūdana, verfasst von Bāhmanānda Sarasvatī, einem Schüler von Parāmānanda Sarasvatī. Zwei Fragmente. Das erste reicht von 3 bis 22, das zweite hat eine neue Zählung, nämlich 3—88. Der Schreiber hat Nummer 13 übergangen, aber es fehlt nicht. Das erste beginnt *त्यनेन यौनुरक्त्य अनुकृतिपदेनैव चेष्टसिद्धे. धर्म-पदवैयर्थ्यं च ।* Das zweite beginnt *एषि सशयकोट्यो. सत्यत्वादि-तदभावयोरन्यतराशये अन्यथा निश्चिते सशयमङ्गीकृत्य ।* und schliesst mit dem vierten Paricheda. Der Kolophon lautet महानुभावधौ-रेयशिवरामाख्यवर्णिन । एतद्वन्यस्य कर्तारो लेखका. केवल वयम् ॥ श्रीनारायणतीर्थाना मृदशस्त्रीपारमीयुषाम् । चरणी शरणीकृत्य तीर्थ. सारस्वतार्थव. ॥ भजे श्रीपरमानन्दसरस्वत्यङ्घ्रिपङ्कजम् । यत्कृ-पादृष्टिलेशेन तीर्थ. ससारसागरः ॥ etc

890.

20/11 47 Bl., 12 bis 15 Linnen. Geschrieben in Sangamastetra von Sakla Damodara, einem Sohn von Sukla Caturbhūja in Samvat 154 (?) Eine vierte Zahl ist wie oft ausgelassen

Tatvāloka, Vertheidigung des Vedānta gegen die Ansichten der Naiyāyikah und Vaiśeṣikah. Von Janardana, einem Schüler von Anubhūtiśrīgūpa. In zwei Adhyāya und 60 Abschnitten. Foll. 84—86 fehlen. Beginnt *शुद्धानन्दघनो ऽपि दुःखयुतता ध्वा-न्ताधिष्ठो ऽधुनाध्यस्तत्त्वात्मनि यच्च विश्वमखिलं चक्रे प्रकृत्यन्वित । यस्मिन्ज्जुभुजङ्गवत्त्रिभुवनं भाति भ्रमात्रिर्भये सो ऽह (lies ऽय) नित्य-निरामयामृतवपुः ससारदार. पर. ॥ १ ॥ प्रकटार्थनिबन्धाब्धेरुद्भूत-न्यायरत्नकै । वितनोति तमोध्वस्थौ तत्त्वालोकं जनार्दन ॥ २ ॥ इह खल्वेवेति विवदमानं वादिवृन्दं वावदीतितराम् । न तत्त्वमस्यादि-शास्त्राज्जीवस्य ब्रह्मात्मना प्रमितिरुदयमासादयति । ससारित्वग्राह-कप्रत्ययविरोधादिति । तदसारम् । तत्प्रत्ययचतासिद्धे । तथा हि । न तावदिदं बाह्यावयवमपि मानसम् ॥*

Citiert werden Udayana (mehrmals), Brahmaprakāśikakāra Fol. 14a, Bhaskara und die Bhaskariyāh Fol. 13b 14b, Sambhu Fol. 7b, Sugatanāyavākiprabhūṭayāh Fol. 8b. Alle diese werden getadelt.

Schliesst *शारीरकमहाभाष्यप्रकटार्थनिबन्धनम् । जनार्दनो नि-रीक्ष्येन तत्त्वालोकं विनिर्ममे ॥ १ ॥ न विद्यते यत्र विशालजाल-*

मायाकुलग्लानिकलाकलापः । शुद्धस्वभावं परमार्थरूपं वेदान्तवेदं तदहं भवामिति (wohl: tam aham namāmi) सिद्धम् ॥ २ ॥ श्रीमदनुभूतिस्वरूपाचार्यशिष्येण विद्वद्वृन्दपादारविन्दप्रणतकंधरेण श्रीमता जनार्दनेन विनिर्मिते तत्त्वालोके द्वितीयोऽध्यायः ॥

891.

26/11. 34 Bl., 7 Linien. Etwa 1840.

Tattvānusaṃdhāna, eine philosophische Erörterung der vier Mahāvākya, von Mahādeva Vedāntin, einem Schüler von Svayampriakāsa. Unvollständig. Beginnt: ब्रह्माहं यत्प्रसादेन मयि विश्वं प्रकल्पितम् । श्रीमत्स्वयंप्रकाशाख्यं प्रखौमि जगतां गुह्यम् ॥ १ ॥ देहो नाहं श्रीचवागादिकानि नाहं वृद्धिर्नाहमध्यासमूलम् । नाहं सत्यानन्दरूपसिद्धात्मा मायासाक्षी कृष्ण एवाहमस्मि ॥ २ ॥ अथ मोक्षस्य वाक्यार्थज्ञानाधीनत्वात् । (Glosse: tāni ca tattvam asi, aham brahmāsmi, ayam ātmā brahma, prajñānam ānandam brahmeti catvāri mahāvākyaṇi) तदर्थं तत्पदार्थं निरूपयामः ॥ Sieh Catal. India Office Num. 2888.

892.

20¹/₂, 0¹/₂. 17 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1820.

Tattvānusaṃdhāna von Mahādeva Vedāntin. Unvollständig.

Fol. 17 b schliesst: अक्षुत्पन्नस्य संगतिः गृहाभावात् वाक्यार्थप्रमापदपदार्थयोः स्मार्थस्मारकभावः संगतिः । सा द्विधा शक्तिर्लक्षणा चेति । शक्तिर्नाम मुख्या वृत्तिः । पदपदार्थयोर्वाच्यवाचकभावसंबन्ध इति । सा च द्विविधा योगो -

893.

20/11. 8 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1810.

Tattvabodha, ein Katechismus von den Grundbegriffen des Vedānta, in Frage und Antwort, von einem Schüler von Vāsanoderendra. Beginnt: वासुदेवेन्द्रयोगोर्द्धं नत्वा ज्ञानप्रदं गुह्यम् । समूच्छृणा हितार्थाय तत्त्वबोधो विधीयते ॥ १ ॥ साधनचतुष्टयसंपन्नाधिकारिणां मोक्षसाधनभूतं तत्त्वविवेकप्रकारं वक्ष्यामः ॥ साधनचतुष्टयं किम् । नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ १ ॥ इहामुक्त्वफलभोगविरागः ॥ २ ॥ शमादिपङ्कपञ्चः ॥ ३ ॥ सुमुखत्वं चेति ॥ ४ ॥ नित्यं यस्त्येकं प्रज्ञं तद्व्यतिरिक्तं सर्वमनित्यम् । अयमेव नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ विरागः कः । इह सर्वभोगेष्विष्टाराहित्यम् ॥ शमादिमाधनसंपत्तिः का । शमो दमस्तपस्वित्तिषा यदा समाधानं चेति ॥

Schliesst तनु त्यजति वा काश्चा श्यपचक्ष गृहे ऽथवा । ज्ञान-
सप्राप्तिसमये मुक्तो ऽसौ विगताश्रय । इति स्मृतेश्च ॥

894.

96/9 4 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Tattvabodha

895.

90/11 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dhārīpura von Durla
bharama Sohn von Jayānanda im J 1801

Tattvabodha In dieser Handschrift fälschlich Śaṅkaracarya
zugeschrieben

896.

93/10 91 Bl 7 bis 8 Linien Schrift vom 18 Jahrh

Astaraṅgita oder *Adhyanabhūti* von einem unbekannten
Verfasser 21 Kapitel, welche 302 Verse enthalten Beginnt
मुक्तिमिच्छसि चेत्तात विषयान्विषयवत्तज । चमार्जेवदयातोपसत्य पी-
यूपवद्भज ॥ १ ॥ न पृथ्वी न जल नाग्निर्न वायुर्नान् वा भवान् ।
एषा साक्षिणमात्मानं चिद्रूपं विद्धि मुक्तये ॥ २ ॥ यदि देहं पृथ-
कृत्य चित्तिं विव्रम्य तिष्ठसि । अधुनेव सुखी भ्रान्तो बन्धमुक्तो भवि-
ष्यसि ॥ ३ ॥

Schliesst mit einem Kapitel welches die Einteilung des ganzen
Werkes angiebt Letzter Vers विश्वैकमिती खण्डे लोकैरात्मापि
मध्यखे । अवधूतानुभूतेश्च लोका सख्याक्रमा अमी ॥ Sieh Cod
Oxon Num 508

897.

99/13 14 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 150

Astaraṅgita Mit dem Kommentar von Viśveśvara

Diese Schrift mit dem Kommentar von Viśveśvara ist in
Indien mehrfach herausgegeben worden

898

95/11 40 Bl 10 bis 1 Linien Etwa 190

Astaraṅgita mit dem Kommentar *Adhyatmapradīpikā* von
Viśveśvara Der letzte beginnt यदज्ञानाज्जगज्जातं यद्विज्ञाना-
द्विलीयते । तं गत्वा सच्चिदानन्दं कुर्वे ऽध्यात्मप्रदीपिकाम् ॥ १ ॥

899.

33/13 6 Bl 10 Linien Schrift von Anfang des Jahrh

Uttaraṅgita scheinbar eine Fortsetzung der *Bhagavadgita* eine
Vedānta Abhandlung in drei Kapiteln Ziemlich alt da Gaudapada
einen Kommentar zu ihr geschrieben hat Beginnt अर्जुन उवाच ॥

यदेकं निष्कलं ब्रह्म व्योमातीतं निरञ्जनम् । अप्रतर्क्यमविज्ञेयं विना-
शोत्पत्तिवर्जितम् ॥ १ ॥ कारणं योगनिर्मुक्तं हेतुसाधनवर्जितम् ।
हृदयाम्बुजमध्यस्थं ज्ञानज्ञेयस्वरूपकम् । तत्त्वणादेव मुच्येत यज्ज्ञाना-
ब्रूहि केशव ॥ २ ॥

900.

19/12. B Bl., 8 Linien. Etwa 1690.

Gītāsāra oder *Bhagavadgītāsāra* in 95 Versen, über die
Heiligkeit des Omkāra und die Vertiefung in das Brahman
(Dhyānayoga). In einem Dialog zwischen Arjuna und Kṛiṣṇa.
Beginnt: अस्य श्रीगीतास्तोत्रमन्त्रस्य ओंकारस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋ-
पयः । etc. अर्जुन उवाच ॥ ओंकारस्य तु माहात्म्यं रूपं स्थानं परं
तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ साधु साधु महाबाहो यन्मां त्वं परिपृच्छसि । विस्तरेण
प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ २ ॥ पृथिव्यादियं ऋग्वेदो भूरि-
त्येव पितामहः । अकारेण त्वयं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ etc.

Schliesst: निर्मथ्य चतुरो वेदाङ्गुलिना भारतं कृतम् । सारं
निर्मथ्य कृष्येन गुडाकेशमुखे ऽमृतम् ॥ ९३ ॥ गीताज्ञानामृतं पीत्वा
पुनर्जन्म न विद्यते । पुण्यं पापहरं प्राप्य संसारभयनाशनम् ॥ ९४ ॥
जपतां शृण्वतां चैव गीतासारमनुत्तमम् । यः पठेत्प्रातस्तथाय गङ्गा-
स्नानं दिने दिने ॥ ९५ ॥

901.

18¹/₂/10¹/₂. B Bl., 10 bis 12 Linien. Geschrieben in Rinnern von
Bhānudeva, Sohn von Kalyāṇa, um etwa 1800

Gītāsāra in 101 Versen. Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ ओंका-
रस्य च माहात्म्यं रूपं स्थानं फलं तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि
मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो यन्मां
त्वं परिपृच्छसि । विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ २ ॥
अस्य श्रीगीतासारमन्त्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋषिः । प्रणवो [बीजम्] ।
अनुष्टुप् छन्दः । अपिवायुसूर्या देवताः । आहवनीयगार्हपत्यदक्षिणा-
मित्रानानि ऋग्यजुःसामवेदास्तत्त्वानि पीतश्चेतानि वर्णानि । ओं
अपयो मन्त्रस्य ओंओंओंओंकारस्य रूपं ज्ञानामिस्थानानि । ओं भूर्भु-
वःस्वःस्वाहाजपमहं करिष्ये । अकार इति बीजम् । उकारः शक्तिः ।
मकारः कीलकम् । मुक्तिद्वारं गीतासारजपमहं करिष्ये । ओंओंओंओं-
कारस्येति ओं नम इति मन्त्रः ॥ पृथिव्यपिच ऋग्वेदो भूरित्येव पि-
तामहः । अकारे तु त्वयं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ अन्तरिक्षं

यजुर्वायुर्ध्रुवो विष्णुः सनातनः । उकारे तु लय प्राप्ते द्वितीये प्रण-
वाशके ॥ ४ ॥ द्विवि सूर्यः सामवेदः स्वरित्वेव महेश्वरः । मकारे तु
लय प्राप्ते तृतीये प्रणवाशके ॥ ५ ॥ अकारे च उकारे च मकारे
च धनंजय । इदमेक मुनिष्पन्नमिति ज्योतिरूपकम् ॥ ६ ॥

Schliesst सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दनः । पार्थो
वत्सः सुधीर्भोक्ता दुग्धं गीतामृतं महत् ॥ १०१ ॥ इति श्रीभगवद्गी-
तासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे गीतासार-
स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

902.

36/17 158 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1720

Yogarāsisthasamlēpa oder *Moksopayasāra* oder *Laghua
sistha*, in sechs Prakharana Gauda Abhinanda hat die im grossen
Yogavasistha enthaltenen Erzählungen mit bedeutenden Abkürzungen
zusammengestellt. Fol. 1 2 fehlen. Das Utpattiprakharana endet
Fol. 64a, Sthitiprakharana Fol. 81b, Upasamaprahāra Fol. 113b,
Nirvanaprahāra Fol. 160b

903.

24/11 21 Bl. Linien verschieden Schrift von 1696

Yogarāsisthasāra, ausgewählte moralische Sentenzen aus dem
Yogavasistha, abgeteilt in 10 Kapitel. Mit einem Kommentar von
Mahidhara. Das erste Blatt fehlt. Fol. 2 beginnt महागुभाव-
संपर्कात्साराण्यवलहने । युक्तिः संप्राप्यते राम दृढा नीरिव ना-
विकात् ॥ ४ ॥

904.

20/0 13 Bl. 8 Linien Etwa 1780

Gorāśasataka, 201 Verse über mystische Askesis, von
Gorakṣa. Beginnt श्रीगुरु परमानन्दं वन्दे सानन्दवियहम् । यस्य
सन्निधिमात्रेण चिदानन्दायते तनुः ॥ १ ॥

Eine genauere Analyse findet sich in Catal. Oxon. Num. 567

905.

31/14 13 Bl. 12 bis 14 Linien Schrift von 1843

Hathayamādīpikā von Svātmarāma. In vier Kapiteln (Upadeśa)
Beginnt श्रीआदिनाथाय नमो ऽस्तु तस्मै येनोपदिष्टा हठयोगविद्या ।
विराजते प्रोन्नतराजसौधमारोढुमिहोरधिरौहिणीव ॥ १ ॥ प्रणम्य
श्रीगुरुं नाथं स्वात्मारामेण धीमता । केवलं राजयोगाय हठविद्योपदि-
श्यते ॥ २ ॥ भ्रान्त्या वज्रमतध्वान्ते राजयोगमजानताम् । हठप्रदी-
पिका धत्ते स्वात्मारामः कृपाकरः ॥ ३ ॥ हठविद्या हि मत्स्येन्द्रगोर-
चाद्या विजानते । स्वात्मारामो ऽथवा योगी जानीते तत्प्रसादतः ॥ ४ ॥

Svātmārāma versteht unter Haṭhavidyā die durch gewaltsame Mittel bewirkte Hemmung des Athems, um die Modifikation des denkenden Princips zu regeln. Diese Unterdrückung führt zum Rājayoga, über welchen die Śārṅgarapaddhati 4364—4375 zu vergleichen ist. Die Haṭhapradīpikā ist in Catal. Oxon. Num. 566 ausführlich behandelt.

Upadeśa 1 endigt Fol. 3 b, 2 Fol. 6 a, 3 Fol. 9 b, 4 Fol. 13 b.

906.

24/11. 41 Bl., 13 Linien. Geschrieben in Ahmadābād (Śākapādisertmadhye) im J. 1775.

Haṭhapradīpikā mit einer Paraphrase in Gujarāṭi. Es fehlen Folia 9. 2. 9. 90. — Upadeśa 1 p. 6 a. 2 p. 12 a. 3 p. 26 b. 4 p. 41 b.

907.

28/14. 7 Bl., 12 Linien. Etwa 1780.

Das vierte, bedeutend erweiterte Kapitel der *Haṭhapradīpikā*, in 194 Versen. Dieses handelt von samādhi, dem Zurückhalten von ausseren Gegenständen und die tiefe Versenkung des Geistes. Beginnt: नमः शिवाय गुरवे नादविन्दुकलात्मने । निरञ्जनपदं याति यतो योगपरायणः ॥ १ ॥ अचेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिकमममुत्तमम् । मृत्युञ्जं च सुखोपायं ब्रह्मानन्दकरं परम् ॥ २ ॥

Unterschrift: इति श्रीसहजानन्दचेलकेन*) श्रीस्वात्मारामयोगीन्द्रेण विरचितायां हठप्रदीपिकायां सिद्धान्तं समाधिसाधनविधिः ॥

908.

26/11. 22 Bl., 10 Linien. Etwa 1780.

Padārthamālā, eine Darstellung der sieben Kategorien der Vaiśeṣika-Philosophie, von Jayarāma. Ein Fragment. Vorn fehlen Foll. 1—18, und am Schluss eine ganze Reihe von Blättern. Auf Fol. 37 b erwähnt er sein Dīdhitividyotana. Florent. MSS. 476.

909.

31/12. 19 Bl., 14 bis 15 Linien. Schrift von 1831.

Sāṃkhyakārikā von Īśvarakṛiṣṇa, mit dem Kommentar Tattva-kaumudī von Vācaspati Miśra. Foll. 1—6 fehlen. Fol. 7 a beginnt am Ende der neunten Kārikā: पपत्तेः । अथापि विवर्तः शब्दादिप्रपञ्चस्तथापि सतः सञ्जायत इति न स्यात् ।

Schliesst: इयं प्रकाशमलवर्णशालिनी तिरस्कृताज्ञानसमुच्चया । तनोति सर्वोत्तममार्गगामिनी सतां मुदं कामपि तत्त्वकीमुदो ॥ Im zweiten Pāda fehlt etwas.

*) Celaka ist ein Schüler.

910.

29/14 10 Bl 13 bis 15 Linien Etwa 1630

Samkhyatattvaśaunmudā, ein Kommentar zu den Samkhyakārikah von Īśvarakṛiṣṇa, von Vacispati Miṣiṇ Fragment, Fol 2—99. Beginnt स्मार्थस्य ससिद्धौ को विद्वान्यत्नमाचरेत् सन्ति चोपायाः शत शरीरदुःखप्रतीकाराय ।

911.

20¹/₂/10 6 Bl, 11 bis 14 Linien Schrift von 1751

Saptapodārtha, die sieben Kategorien der Samkhya Philosophie, von Śivāditya Beginnt हेतवे जगतामेव ससारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां शभवे गुरवे नमः ॥ १ ॥ प्रमितिविषयाः पदार्थाः । ते च द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाभावाख्याः सप्तैव । तत्र द्रव्याणि पृथिव्यग्नेयोवाय्वाकाशकालदिगात्मनासि नवैव ॥ १ ॥ Śivāditya wird zuerst von Śrīhara in seinem Khandanakhandakhādy und von Gaṅgeśvara im Tattvacintāmaṇi citiert

Schliesst सप्तद्वीपा धरा यावद्यावत्सप्त धराधराः । तावत्सप्त-पदार्थीयमस्तु वस्तुप्रकाशिनी ॥

912.

23/10 7 Bl 12 bis 13 Linien Geschrieben im J 1683 von Somasvara, Sohn von Bhaṭṭa Damodara

Bhāṣaparicheda oder Kāṁkūṭa, ein Abriss der Vaiśeṣika Philosophie, von Viśvanātha Pañcananī, in 166 Regeln Beginnt नूतनजलधरद्वये गोपवधूटीदुकूलचौराय । कृष्णाय नमस्तस्मै ससार-महीदहस्य बीजाय ॥ १ ॥

913.

26/11 11 Bl 9 Linien Die älteren Blätter etwa 1650 geschrieben

Bhāṣaparicheda

914.

27/10 8 Bl 9 bis 10 Linien Von Kāṁkūṭa in 'Ikambhari unter der Regierung von Ajitasingha, aus einem Exemplar welches Nāṭheyagovamin Viṭṭhalakṛiṣṇa angehorte im J 1723 abgeschrieben

Bhāṣaparicheda

915.

29/11 10 Bl, 8 bis 10 Linien Abschrift von 1745

Bhāṣaparicheda

916.

29/11 5 Bl, 12 Linien Abschrift von etwa 1740

Bhāṣaparicheda

917.

34/8 15 Bl, 4 bis 7 Linien Bengali Schrift Etwa 1700

Bhāṣaparicheda

918.

25/10. 10 Bl., 7 bis 10 Linien. Etwa 1800.

Bhāṣāparicheda.

919.

21/8. 27 Bl., 8 Linien. Etwa 1830..

Bhāṣāparicheda.

920.

21/9. 9 Bl., 10 bis 11 Linien. Fehlerhafte Abschrift von etwa 1820.

Bhāṣāparicheda Nach Kārikā 34 ist eine eingeschoben (beginnt: वायोर्नवैकादशतेजसो गुणा).

Schliesst hier mit dem später hinzugefügten Vers: सप्तपञ्चुत्त-
रयोर्नवैकपञ्चान्नोदितः । पूर्णो भाषापरिच्छेदो विदुषामुपकारकः ॥

921.

24/10. 49 Bl., 13 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1600.

Siddhāntamuktāvalī oder abgekürzt *Muktāvalī*, ein Kommentar zum *Bhāṣāparicheda*, von Viśvanātha selbst. Beginnt: चूडामणी-
कृतविधुर्वलयोक्तवासुकिः । भवो भवतु भव्याय लीलाताण्डव-
पण्डितः ॥ १ ॥ Am Ende fehlt ein einziges Blatt.

922.

29¹/₂/19. 16 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Siddhāntamuktāvalī. Unvollständig. Bricht ab in Röhr's Ausgabe Sūtra 57, Linie 3.

923.

33/17. 31 Bl., 12 Linien. Etwa 1830.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa, ein Kommentar zur *Siddhānta-*
muktāvalī, von Mahādeva, einem Sohn von Balakṛiṣṇa. Beginnt:
लक्ष्मीपादयुगं प्रणम्य पितर्योवालक्षणभिर्धं etc.

Die Handschrift enthält den ersten *Paricheda* und den Anfang des zweiten.

924.

27/12. 28 Bl., 10 bis 12 Linien. Schrift von Anf. dieses Jahrhunderts.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa. Ein Stück des ersten *Paricheda*.
Reicht bis Fol. 24 b der vorangehenden Handschrift.

925.

24/10. 42 Bl., 8 bis 10 Linien. Etwa 1820.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa. *Pratyakṣakhaṇḍa* und der Anfang
des *Anumānakhaṇḍa*. Beginnt: सुखदुःखादीत्यादिना जनिहृद्विपक्ष-
तिधर्माधर्मभावनापरिग्रहः ॥

926.

31/16 12 Bl., 8 bis 13 Linien Etwa 1815

Tarkāmṛta, die Elemente der Vaiśeṣika-Philosophie, von Jagadīśa. Beginnt प्रज्ञाया निखिलाचिंतास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः etc अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य इति (Bṛihadaranyaka, Bibl Ind p 450)

Schliesst यथा शङ्खः पाण्डुर एवेति विशेष्यसमतस्यान्ययोगव्यवहेदः पार्थ एव धनुर्धर इत्यादी एवदिशा सर्वं बोध्यमिति ॥ Sieh Catal India Office Num 2121

927.

23/11 14 Bl., 10 Linien Geschrieben von Nārāyaṇa, Schüler (परशिष्य) von Vyāsa, im J 1776

Tarkāmṛta, ein Abriss des Vaiśeṣika Systems, von Jagadīśa Bhattacharya. Ganze Sätze aus Kanada's Sūtra werden wenig verändert aufgenommen. Beginnt प्रज्ञाया निखिलाचिंतास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः स्वाज्ञानप्रज्ञमाय यत्र मनसो वृत्तिः समस्ता दधुः । श्रीविष्णोश्चरणाम्बुजं भवभयध्वसेकयोजं पर हृत्पद्मे विनिधाय तन्निरूपम तर्कामृतं तन्यते ॥ १ ॥ अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः (S P 15, 5, 4, 5) इति ॥ etc.

928.

20/13 8 Bl., 17 bis 20 Linien Etwa 1790

Tarkāmṛta von Jagadīśa

929.

22/9 26 Bl., 9 bis 14 Linien Etwa 1720

Tarkabhāṣā, ein Abriss der Logik, gegründet auf den Nyāyaśāstra von Gautama. Von Keśavamisra. (1) Beginnt बालो ऽपि यो न्यायनये प्रवेशमन्येन वाञ्छत्यलसः श्रुतेन । संचिन्तयुत्पत्तितर्कभाषा प्रकाशयते तस्य छति मयेषा ॥ १ ॥ प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तविद्वान्तावयवतर्कनिर्णयवाद्बल्यवितण्डाहेत्वाभासखलजातिनियहस्तानानां तत्त्वज्ञानान्निःश्रेयसाधिगम इति न्यायस्यादिमं सूचम् ॥ अस्यार्थः । प्रमाणादिषोडशप्रदार्थानां तत्त्वज्ञानान्मोक्षप्राप्तिर्भवतीति । न च प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानं सम्यग्ज्ञानं तावद्वधति यावदेषामुद्देशनघणपरीषा न क्रियन्ते । यदाह भाष्यकारः (i e Vatsyāyana) । त्रिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिः । उद्देशो नवणपरीषा चेति । उद्देशस्तु नाममात्रेण यन्मुसंकीर्तनम् । तस्यास्मिन्नेव

सूत्रे हतम् । लक्षणं त्वसाधारणधर्मवचनम् । यथा गोः सास्त्रादि-
मत्तम् । यथालक्षितस्यैतल्लक्षणमुपपद्यते न वेति विचारः परीक्षा ।
तेनैते लक्षणपरीक्षे प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानार्थं कर्तव्ये ॥

930.

27¹/₂/12. 29 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.

Tarkabhāṣā. (B.)

931.

26/11. 20 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1740.

Tarkabhāṣā. Unvollständig. (C.) Schliesst in A Fol. 16a, 7,
in B Fol. 17a, 2.

932.

24/12. 7 Bl., 11 bis 12 Linien. Beschrieben im J. 1857 von Bhavānti-
sāṅkara, Sohn von Abbayaśāṅkara.

Tarkasaṃgraha, ein Grundriss der Vaiśeṣika-Philosophie, von
Annambhaṭṭa. Der Verfasser wird in dieser und der folgenden
Handschrift Ananta Bhaṭṭa genannt. Beginnt: निधाय हृदि वि-
शेषं विधाय गुरुवन्दनम् । बालानां सुखविधाय क्रियते तर्कसं-
ग्रहः ॥ १ ॥

933.

22/12. 19 Bl., 10 bis 12 Linien. Etwa 1820.

Foll. 1—7. *Tarkasaṃgraha.*

Foll. 8—19. *Tarkasaṃgrahadīpikā*, Annambhaṭṭa's eigener
Kommentar zu seinem *Tarkasaṃgraha*. Beginnt: विश्वेश्वरं साम्ब-
मूर्तिं प्रणिपत्य गिरं गुरुम् । टीकां शिशुहितां कुर्वे तर्कसंग्रहदीपिकाम् ॥

934.

24/11. 14 Bl., 14 bis 17 Linien. Etwa 1780.

Tarkasaṃgraha und *Dīpikā* von Annambhaṭṭa. Fol. 12 fehlt.

935.

23/14. 13 Bl., 16 bis 22 Linien. Schrift von 1784.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

936.

26/11. 19 Bl., 11 Linien. Schrift von 1856.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

937.

26/13. 19 Bl., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1857.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

Auf dem Vorderblatte findet sich ein Śaṅkarācārya zugeschriebenes
Śivāṣṭaka in 10 Versen. Beginnt: गले कलितकालिमः प्रकटितेन्दु-
भालस्थलिर्विकाशितजटोत्करं प्रकटपाणिपाथोरुहम् । etc. Fehlerhaft.

938.

25/7 23 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1770

Tarhasamgrahadīpikā

939.

24¹/₈/8 23 Bl 8 bis 10 Linien Geschrieben von Kripāṅkara, Sohn von Hariṅkara im J 1778

Tarhasamgrahadīpikā Mit Randglossen

940.

26/11 27 Bl, 8 Linien Etwa 1790

Tarhasamgrahadīpikā

941.

28/13 12 Bl, 14 Linien Etwa 1830

Nyayabodhinī, ein Kommentar zum *Tarhasamgraha*, von Govardhana Beginnt निखिलागमसचारि श्रीकृष्णाख्य पर मह' । ध्यात्वा गोवर्धनसुधीलनुते न्यायबोधिनीम् ।

942.

32/10 46 Bl 10 Linien Etwa 1810

Tattvacintāmaṇi von Gaṅgeśa. Der vierte Teil desselben, *Sabdakhanda* Fol 28 und 47 fehlen Beginnt अथ शब्दो निरूप्यते । प्रयोगहेतुभूतार्थतत्त्वज्ञानजन्यः शब्दः प्रमाणम् । ननु शब्दो न प्रमाणम् । तथा हि । करणविशेषः प्रमाणम् । करणं च तद्यस्मिन्सति क्रिया भवत्येव । न च शब्दे सति प्रमा भवत्येवेति नाथ शब्दः प्रमाणम् ।

Bricht ab ततो लिङ्पदेनैकचोच्चारणे योग्यतादिवशाद्यागविषयक स्थायित्वग्वनक कार्यमित्येक ज्ञानमनुभवरूप प्रचु - Dieses entspricht der Ausgabe im *Pandit* 7, 188b

943.

25/11 63 Bl, 8 bis 11 Linien Etwa 1750

Tattvacintāmanidīpikā von Raghunātha *Anumāṅkhaṇḍa* Fragment Paginiert 47—109 Fol 47a beginnt [का]लवृत्तेरेव हेतुत्वादानुमितिकाले च तदसम्भवात्सा नोत्पद्येतेति चेन्न । Ausgabe von Calcutta Samvat 1905, p 94 — Randglossen Raghunātha spricht von seinem Kommentar zum *Sabdakhanda* in folgenden Worten, Fol 57b स्वर्गकामो यजेतेत्यदावन्वयबोध शब्दमणिदीधिति विवेचयिष्याम ।

Das letzte Blatt beginnt विषयित्वानुयोगित्वयोः und schliesst यत्साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्याद्यव - Findet sich in der genannten Ausgabe p 123

944.

26/12. 47 Bl., 13 Linien. Schrift von 1671.

Foll. 50—97. *Tattvacintāmaṇidīdhīti* (Anumānakhaṇḍa) von Raghunātha. Ein Bruchstück der letzteren Hälfte, entsprechend dem Upādher dūṣakatañijapūrvapakṣa im *Tattvacintāmaṇi*, bis zu Ende des Anumāna-Teiles. Beginnt: सकलगुणव्यक्तिषु सोपाधेरपि द्रव्यत्वस्य गुणत्वेन सकलगुणेष्वेव निरुपाधित्वात् ॥ Calcutta-Ausgabe von Samvat 1905, p. 83. — Fol. 59 fehlt.

945.

28/11 56 Bl., 11 bis 15 Linien. Etwa 1800.

Fragment eines Kommentars zur *Anumānadīdhīti* von Raghunātha. Beginnt: मूलमिति । इदं वाच्यत्वं समवायित्वेन विषयता-संबन्धावद्विप्रप्रतियोगिताको यद्यपि प्रसिद्धस्तथापि etc. Der Verfasser citiert mehrfach Jagadīśa und einmal Gadādhara. Beide haben bekanntlich Kommentare zur *Dīdhīti* geschrieben. — Fol. 25 ist doppelt gezählt.

Bricht ab mit: एवमपि समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्य मणिका-राणामङ्गीकारापत्तेरित्यस्वरसवीजमवधेयम् ॥

946.

22/10¹/₂. 161 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1730.

Bhavānandī, Bhavānanda's Kommentar zur *Tattvacintāmaṇi-dīdhīti*, Anumānakhaṇḍa, von Raghunātha. Unvollständig. Paginiert 4—187. Es fehlen Foll. 1—3. 20. 42—64. Fol. 187 endet in dem Citat अपार्यकम् aus dem *Tattvacintāmaṇi* (Bibl. Indica 2, 928).

Das letzte Blatt enthält den Anfang einer Abhandlung von Balabhadra, Sohn von Viṣṇudāsa.

947.

24¹/₂/10. 157 Bl., 11 Linien. Schrift von zwei Händen. Die ältere stammt von etwa 1790, die jüngere von etwa 1810.

Fragmente der *Sarvopakāriṇī*, eines Kommentares zu der *Bhavānandī*, von Mahādeva Puṇatāmākara. Mahādeva citiert seinen Nyāyakaustubha, ausserdem Pakṣadharamiśra und einen früheren Kommentator zum *Tattvacintāmaṇi*, nämlich Saudaṇḍopādhyāya. Der letztere wird unter dem Namen Upādhyāya bereits von Raghunātha mehrfach erwähnt.

Eine Anzahl von Blättern konnte trotz aller Bemühung nicht geordnet werden.

948.

41/11. 13 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1790.

Tattvacintāmaṇidīdhītiṭīkā von Gadādhara. Ein kleines Fragment. Fol. 2—12 enthalten die Erklärung zu der Einleitung. In dem Calcuttaer Drucke Seite 1—2. Der Anfang und das Ende

fehlen. Beginnt auf Fol 2a अत इति सर्वा ह्युपपदविभक्तय
पथ्यपवादिका इति न विरुध्यते । वस्तुतस्तु स्वावधिकोत्कर्षवत्तया
ज्ञापन कमस्कार ॥ Fol 13 enthält ebenfalls, ein Stück des An-
fangs, ibid p 3 4

949.

23¹/₂/10 11 Bl 15 linen. Etwa 16⁰⁰

Tattvacintumanyalola von Javadeva Ein Fragment des
Kommentars zu dem Pratyakṣaḥbandi des Tattvacintamani. Pamier
1—12, doch fehlt Fol 11 Fol 13 reicht wahrscheinlich bis
Pramanyavade Siddhantarihasya in der Ausgabe in der Bibl
Indica 1 248 Beginnt वक्राणि पञ्च कुचयो प्रतिविम्बितानि दृष्ट्वा
दशाननसमागममभ्रमेण । भूयो ऽपि शीलपरिवृत्तिभयेन गाढमा-
लिङ्गितो गिरिजया गिरिश पुनातु ॥ १ ॥ अधीत्य जयदेवेन हरि-
मिश्रात्पितृव्यत । तत्त्वचिन्तामणेरित्यमालोको ऽय प्रकाशते ॥ २ ॥
प्रसङ्गान्मङ्गलस्य समाप्तिहेतुता स्थापयितु भूमिकामाचरति । इहेति ।
इहलोके खलु वाक्यालकारे एकवाक्यताऽविप्रतिपत्ति । अतो धर्ममू-
लकताशङ्का निराकृता विवादाङ्गसंशयबोजविप्रतिपत्त्यदर्शनान्यूनता च
परिहृता ॥

Javadeva gibt weder in diesem Teile noch in den übrigen
Teilen des ganzen Werkes wie etwa Mithuramatha einen voll-
ständigen Kommentar, sondern behandelt nur einzelne Punkte In
dem vorliegenden Bruchstück citiert er *Vatsciara* fol 2 b
(तदुक्त महार्णवे वसिष्ठेण । तथाप्यभीष्टपूर्वकानाङ्गकमङ्गलानुमाने
गीरवमतो लाघवाद्भूताबोधकवेदानुमानमेवेति) fol 4 b (विद्या
गुणीयमानो मङ्गल प्रारिप्सितसमाप्तिसाधनमित्याकार etc) 5 a
Murarihlatta Fol 10 a

Der *Vaṅgavada* endigt fol 8 a

950.

28/13 8 Bl 9 linen Etwa 15⁰⁰

Allyatavada eine logische Abhandlung über die Natur des
Zeitwortes von Raghunatha Beginnt आख्यातस्य यन्त्रो वाच्य ।
पचति पाक करोतीति यद्वार्थककरोतिना सर्वाख्यातविवरणात् ॥
Citirt werden *Manjari* *Manjari* *Manjari*

Schliesst तादृशयत्नानुभवप्रसङ्गादनुपादेयमेव ॥

951.

24 9 10 Bl 10 b + 13 linen Das letzte Fragment gehörte einem
Gopālabhāṣya. Das Datum ist nicht älter als 164 bez. sel. etc.

1) *Ikhyatavada* ein Fragment in vier Blättern von
dem Kommentir von Raghunatha zu Raghunathas *Ikhyatavada*

Beginnt: प्रणम्य नीरदश्याममुद्दामगुणमन्दिरम् । आख्यातवादसद्वाख्या
रघुदेवेन तन्यते ॥ १ ॥ नैयायिकः परमतं निराकर्तुं स्वमतं व्यव-
स्थापयति । आख्यातस्येति । यत्नो वाच्यः । यत्नत्वविशिष्टो वाच्यः ।
यत्नत्वं शक्यतावहेदकमिति यावत् ।

Schliesst Fol. 4b मेदेनेति । तादात्म्यमित्रसंबन्धेनेत्यर्थः । Eine
vollständige Handschrift ist von Weber unter Num. 1623 beschrieben.

2) *Ākhyātavādavyākhyā*, Bruchstück eines Kommentars zu
demselben *Ākhyātavāda*, von Jayarāma. Paginiert 1. 2. 4. 5.
Beginnt न्यायपञ्चाननः श्रीमाझयरामः समासतः । आख्यातवादव्या-
ख्यानमातनोति मनोरमम् ॥ १ ॥ अनुकूलव्यापारत्वमाख्यातशक्यता-
वहेदकमिति केचित् । अनुकूलत्वस्य संसर्गत्वाद्वापारत्वमात्रं तथेत्येके ।
अनुकूलत्वमात्रं तथेत्यन्ये । धातोरर्थः फलमनुकूलव्यापारादिकमाख्या-
तस्येति मण्डनः ।

3) Der Schluss einer logischen Abhandlung mit dem Titel
Visayalankikapratyakṣakāryakāraṇabbhāvarahasya. Foll. 13. 14.

Schliesst: तथा सत्यन्यमतादिसिद्धपट्प्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावेन
कार्यकारणभाषानामावश्यकतया विषयस्य यथोक्तरूपेण हेतुत्वे माना-
भावादिति समासः ॥

952.

25/11. 4 DM, 10 Lblen. Geschrieben von Vyāsa Anantakṛiṇa in
Donares im J. 1774.

Naivāda, über die Negation in der Logik, von Raghunātha.
Beginnt: संसर्गाभावो ऽन्योन्याभावश्च नञो ऽर्थः । तत्र चान्वयित-
वहेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिवल्लभम् । नीलघटवति न
घटः । नीलघटो न घट इत्याद्यव्यवहारात् । इह नीलघटवति न
पीतो घट इति । पीतो घटो न नीलो घट इत्यादिव्यवहाराच्च ॥

Schliesst: तेन न पचति न राज इत्यादी न कृत्याद्यन्योन्यभावो
भूतत्वं न घट इत्यादी न घटसंसर्गाभावश्च प्रतीयत इत्याहुः ॥

953.

39¹/₄/9¹/₂. 17 DIL, 10 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Sāmānyalakṣaṇāṭīkā, ein Kommentar zu Raghunātha's *Sāmā-
nyalakṣaṇā*, über die Bildung allgemeiner Begriffe, in seiner
Anumānakhaṇḍadīdhiti (Ausgabe von Calcutta. Saṃvat 1905, p. 56—
64) Dem Kommentar fehlen nur wenige Zeilen am Ende. Beginnt:
व्याप्तिग्रहयेत्यादिमूलेन (Tattvacintāmaṇi in der Bibl. Ind. 2, 253)
व्याप्तिग्रहस्य सकलधूमविषयकतायाः पर्वतीयधूमज्ञानजन्यानुमित्यन्य-
थानुपपत्त्या व्यवस्थापनं कुत्रोपयोगीत्याकाङ्क्षायां तस्य सामान्यलक्षणा-

प्रत्यासत्तिव्यवस्थापनोपयोगिता सामान्यलक्षणप्रत्यासत्तिनिरूपणे संगतिं दर्शयति ॥ प्रसङ्गादिति । सामान्यप्रत्यासत्त्या सर्वोपसंहारादित्यादिना ग्रन्थेनोद्घुष्टतत्त्वतयेदानीं स्मृतत्वादित्यर्थः ॥ सामान्यलक्षणमिति । प्रत्यासत्तिमिति शेषः ॥

Der Rand der Kehrseite aller 17 Blätter trägt den Titel दी. टी. ग. सा. ल Mit ग wird Gadadhara bezeichnet

954.

20/13 147 Bl., 11 bis 12 Linien Schrift von 1787

Vyutpattināda oder *Vyutpattivācāra* von Gadādhara Ein grösseres Fragment Fol 85—190 Schluss des Werkes Fol 92—101 fehlen Fol 85a beginnt त्यादी राजपुरुषपदादीना समासवारणाय समर्थपदयोरेव समासानुशासनात्सामर्थ्यस्य च निरुक्ति-कवाक्यत्वरूपत्वात् ॥ Sieh Catal India Office Num 2036

Auf Fol 150 wird der Grammatiker Śrīpattidatta citiert

Schliesst तस्य विध्यर्थतत्त्वे तत्तात्पर्येणाधुनिकानां न भुञ्जीते-त्यादिप्रयोगापत्तेः ॥

955.

27/16 48 Bl., 8 bis 11 Linien Ltrwa 1810

Nyāyasiddhāntamañjarī oder abgekürzt *Nyāyamañjarī* von Janakīnātha Bhattacharya Cudamanī In den gewöhnlichen vier Paricheda Beginnt प्रणम्य परमात्मानं जानकीनाथशर्मणा । क्रियते युक्तिमुक्ताभिर्न्यायसिद्धान्तमञ्जरी ॥ १ ॥ इह किं निखिललोकवि-मोक्षमुख्योपायं मननोपायमात्मनस्तत्त्वज्ञानमामनन्ति । तच्च प्रमाणा-धीनमिति प्रमाणं निरूप्यते । तत्र प्रमाणाः करणं प्रमाणम् । प्रमा च यथार्थानुभवः । तदाहाराचार्याः । यथार्थानुभवो मानमिति ॥

Durch ein Versehen des Abschreibers sind von Fol 8a bis zu Ende von 10b die ersten 21 kārīkāl des Bhāṣaparicheda von Viśvanātha mit des en Kommentar eingeschaltet worden.

Pratyakṣa endet Fol 12b Anumana 21b Upamāna 22b Śabda 48b Citirt werden der Tatparyacintāmaṇi, Nyayabhāṣakara, Mūlārāmīśra, Śrīvadityamīśra Ausserdem erwähnt er auf Fol 29b als seine eigenen Werke Manmaricimibandha und Tatparyadīpaka

Schliesst ज्ञानस्य सनिकर्षत्वे किं मानमिति चेद्व्यवहृतत्वप्रकारक प्रत्यक्षमित्यवेहि । तत्रैव किं मानमिति चेत्तत्प्रकारिका प्रवृत्तिरिति संक्षेपः ॥

956.

24/21/2, 55 Bl., 8 bis 12 Linien Ftrwa 1790

Nyāyasiddhāntamañjarī Fol 23—26 43 fehlen.

957.

31/9¹/₂. 24 Bl., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Nyāyasiddhāntamañjarī. Fol. 11 fehlt. Hinter Fol. 10 sind zwei nicht hierher gehörige Blätter eingeschaltet. Nicht ganz vollendet. Endet mit dem Wort अग्रयोजकत्वात् ! entsprechend Fol. 55 a, 5 in der vorangehenden Handschrift.

958.

32/10. 26 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1790.

Anumitiparāmaṇṣa, eine logische Abhandlung. Unvollständig. Fol. 12 nicht bezeichnet, aber es fehlt nichts. Beginnt: अनुमिति-परामर्शयोः सामान्यतो ऽनुमितित्वपरामर्शत्वाभ्यां कार्यकारणाभावः । परामर्शत्वं च जातिविशेषः । न तु व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताविषयक-निश्चयत्वम् । अतो व्याप्यादिर्भेदेनाननुगमे ऽपि न क्षतिः । न च तादृशजाती मानाभावः । अनुमितिरूपानुगतकार्यजनकतयैव तत्सिद्धेः । न च तादृशजातेत्याद्युपत्वादिना सांकर्यमिति वाच्यम् । मानसपरा-मर्श एव तादृशजातिसिद्धीकारेण सांकर्यविरहात् । Dieselbe Schrift findet sich im Catalogue of the India Office unter Num. 2019.

I. Astronomie und Astrologie.

959.

20/14 36 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1710

Lilāvati, Arithmetik und Geometrie, der erste Teil des Siddhantaśiromani von Bhaskara, einem Sohn von Mahevara. Beginnt प्रीतिं भक्तजनस्य यो जनयति विघ्नं विनिघ्नन्मृतसं वृन्दार-
कवृन्दवन्दितपदं गत्वा मतङ्गाननम् । पाटी सङ्गणितस्य वक्ष्यं चतुर-
प्रीतिप्रदां प्रस्फुटां सञ्ज्ञिताचरकोमलामलपदैर्ज्ञातित्वलीलावतीम् ॥ १ ॥

960.

26/13 77 Bl., 10 bis 14 Linien. Etwa 1780

Lilāvati Reicht bis in die Mitte des Ksetravavyavahāra. Folia 51—53 fehlen. Das letzte Blatt aus einer verschiedenen HS enthält den Schluss des Werkes Aṅkapaśavyavahāra. Geschrieben 1676

961.

23/10 42 Bl. 12 bis 16 Linien. Schrift von 1676

Ganitāmantasagara, ein Kommentar zu der *Lilāvati*, von Gaṅgadhara, Sohn von Govardhana, und Schüler von Gopala. Beginnt erst in Adhyaya 3, 5 दृष्टमूलानां जाती करणसूचं वृत्तद्वयम् ।

Paginiert 25—62. Prikṛnādhyaya 25a. Mīrahavyavahāra 32a. Sredhivyavahāra 34a. Ksetrādhyaya 49b. Khatavyavahāra 50b. Citivyavahāra 51a. Krahavyavahāra 52a. Rasivyavahāra 53a. Chāyavyavahāra 55b. Kuṭṭakadhyaya 60b. Ganitapaśa 62a.

Schliesst पुष्करघातितिलको नागदेवो द्विजोत्तमः । तत्पुत्रोऽष्टुतनामाख्यो गोपालोऽस्यानुजः सुधीः ॥ १ ॥ श्रीमद्गोपालगणक-
चरणाम्बुजसेवया । सन्धयोधेन रचिता टीका गङ्गाधरेण तु ॥ २ ॥
श्रीमद्गोवर्धनसुतगणगङ्गाधरेण तु । छता लीलावतीटीका गणितामृ-
तसागरी ॥ ३ ॥ Die letzten vier Blätter stammen aus einer anderen HS desselben Werkes

962.

23/11 11 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1800

Lilāvatiṭīka, ein Fragment des Kommentars zur *Lilāvati*, von Rāmakṛṣṇa, Sohn von Lakṣmana, Enkel von Nṛsiṅha, einem

Schüler von Somanātha. Die Handschrift reicht bloss bis zum zweiten Paricheda des zweiten Adhyāya (oder Num. 13). Beginnt: नृसिंहपादपङ्कजं नमामि सिद्धिदायकम् । गुरोश्च पादपङ्कजं भजामि शास्त्रकारणम् ॥ १ ॥ २ ॥ सहाद्रेर्निकटस्थिते जलपुरे जातः कवा-
म्वोदरे मत्सेन्द्राद्वियुगप्रसादमुदितः श्रीसोमनाथः सुधीः । तत्पादा-
म्वजसेवनैकनिरतः श्रीरामकृष्णभिधः कुर्वे सद्रक्षिते हि भास्करकृते
टीकां मुदे तद्विदाम् ॥ ३ ॥ Dieser Kommentar ist im Jahr 1688
verfasst.

963.

25/15 45 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1780.

Bijaganita, der algebraische zweite Teil des Siddhāntaśiromaṇi, von Bhāskara, Sohn von Maheśvara. Der letztere Teil des
Werkes fehlt.

964.

29/10. 11 Bl., 11 bis 14 Linien. Etwa 1770.

Fol. 1—11. *Bijaganita*, mit dem Kommentar *Bijaprabodha*.
von Rāmakṛṣṇa, Sohn von Lakṣmaṇa, Enkel von Nṛsiṅha, Schüler
von Somanātha. Von beiden nur der Anfang erhalten. Der
Kommentar beginnt: सर्वज्ञ भास्करं नमि सोमनाथं च सद्गुरुम् ।
मुनीश्वरं महाप्रीढं तन्त्रतत्त्वार्थपारगम् ॥ १ ॥

965.

27/12. 27 Bl., 11 bis 15 Linien. Etwa 1690.

Gaṇitādhyāya, Vorschriften für astronomische Berechnungen,
der dritte Teil des Siddhāntaśiromaṇi, von Bhāskara, Sohn von
Maheśvara. Beginnt: यच्च चातुर्भिर्दृग्जगज्जलजिनीवन्धौ समभुङ्गते
ध्वान्तध्वंसविधौ विधीतविनमन्निःशेषदोषोचये । वर्तन्ते क्रतवः शत-
क्रतुमुखा दीव्यन्ति देवा दिवि द्वाभ्यः सूक्तिसुचं व्यनक्तु स गिरं गीर्वा-
णवन्धौ रविः ॥ १ ॥ कृती जयति जिष्णुञ्जी गणकचक्रचूडामणिर्ज-
यन्ति ललितोक्तयः प्रथिततन्त्रसंयुक्तयः । वराहमिहिरादयः समवलोक्य
येषां कृतीः कृती भवति मादृशो ऽप्यतनुतन्त्रवन्द्यो ऽल्पधीः ॥ २ ॥

1. Madhyamādhikāra Fol. 8a. 2. Spāṣṭikarāṇādhikāra Fol. 12b.
3. Tripraśnādhikāra Fol. 18b. 4. Parvānayanādhikāra Fol. 18b.
5. Candragrahaṇādhikāra Fol. 21a. 6. Sūryagrahaṇādhikāra Fol. 22a.
7. Grabachāyādhikāra Fol. 23a. 8. Grabodayāsthādhikāra Fol. 23b.
9. Śrīṅgonnatyādhikāra Fol. 24b. 10. Grahayutyādhikāra Fol. 25a.
11. Bhagrahayutyādhikāra Fol. 26a. 12. Pātānayanādhikāra Fol. 27a.

966.

23/11. 51 Bl., 12 bis 18 Linien. Etwa 1700.

Gaṇitādhyāyaṭīkā, Rāmakṛṣṇa's Kommentar zu vier Kapiteln
des Gaṇitādhyāya von Bhāskara's Siddhāntaśiromaṇi. Beginnt:

सिद्धान्तज्ञवरिष्ठमूर्धगमणिः श्रीभास्करो ऽग्रे ऽप्यभूत्स्वयन्यप्रकटीकृते पु-
नरसी श्रीरङ्गनाथालये । जातः पुत्रमिषेण सर्वलव (?)तो मीनीश्वरो
नः श्रिये भूयाद्यद्वचसाविदा प्रजनितं कौतूहल भूतले ॥ १ ॥ श्री-
मज्ज्योतिषशास्त्रवारिधिद्वयाधीशायिताद्विद्वयो वेदान्ते च कृतत्रयो
द्विजवरः श्रीरामकृष्णामिधः । सिद्धान्तस्य च दीपिका निजगुरोऽपी-
कावबोधादहं संकुर्वे लघुभातृप्रेरकतया विद्वज्जनिर्धार्यताम् ॥ २ ॥
तात्कालिके ऽर्केति ॥ Es scheint, dass Ramakrishna den ganzen
Siddhāntasīromani erklärt und dabei den Kommentar seines Lehrers
Somanātha benutzt hat

Tripasāntikā Fol 14 b Candragrahanadhikaratikā Fol 31 b
Sūryagrahanadhikaratikā Fol 46 a Grahodayāstadhikaratikā un-
vollendet

967.

26/12 12 Bl., 10 Linien Etwa 1670

Yantrādhyaya, ein Kapitel über astronomische Instrumente,
das vierte Kapitel aus dem Goladhya von Bhāskara's Siddhanta
śīromani, mit seinem eigenen Vasanaḥhāṣṇa. Beginnt अथ यन्त्रा-
ध्यायो व्याख्यायते । तत्रादौ तदारम्भप्रयोजनमाह ॥ दिनगतकाला-
वयवा ज्ञातुमशक्ता यतो विना यन्त्रैः । वक्ष्ये यन्त्राणि ततः स्फुटानि
सन्नेपतः कतिचित् ॥ १ ॥ गोली नाडीवल्लय यष्टिः शङ्कुर्घटी च-
क्रम् । चाप तुर्यं फलक धीरेक पारमार्थिक यन्त्रम् ॥ २ ॥ सप्तार्थी ॥
Fol 2 verloren

968.

28/10 25 Bl., 6 bis 8 Linien Geschrieben im J 1670 von Meṣṭā
bhāṣṇa Śīṭya Josē Kāmādatia

Karanakutuhala, oder *Grahāgamakutuhala* oder *Brahmatu'ya*,
eine astronomische Abhandlung von Bhāskara, Sohn von Vaseśvara
In 10 Kapiteln. Beginnt गणेश गिर पद्मजन्माच्युतेशान्महाभास्करो
भास्करादीय जन्मा । लघुप्रक्रिय प्रस्फुट खेटकर्म प्रवक्ष्याम्यथ ब्रह्म-
सिद्धान्ततुल्यम् ॥ Sieh Catal. Oxon Num 774

969.

22/12 68 Bl. 8 bis 13 Linien Geschrieben im J 1647 von Jyotirvid
Rāmacandra

Karanakutuhalatikā von Ekanātha, jungerem Bruder von
Viṣṇu, Sohn von Sarāga Folia 1 8 11 34—50 fehlen

Madhyamādhikāra 5b Chayādhikāra 18a Candragrahaṇa 32a
Grahāṇāṁ Udayādhikāra 62a Spāgonnati 65b Grahayutyadhi-
kāra 72a Pūṭādhyaṣa 84a Candrasūryajoh Parvasambhava 87b

Außer älteren Werken und Autoren wie Suryasiddhānta,
Lalla, Siddhāntasīromani, citiert Ekanātha Karanaśīromani von
Vaidyanātha 79b 81a. Karaṇābhī-ta von Bhānu Dairajā 58b 65a.

Khetasiddhi von Padmanābha 19b. 87 a. Jātakapaddhati von Śrīpati 33 a. Vārsikatantra 24 a. Vārṣika von Viṭṭhalācārya 81b. Śrīdharapaddhati 33 a. Er erwähnt viermal eine Stadt Mahāḍḍanagara (Mahāḍḍanagara). Da er mehrfach von Śaka 1286. 1288. 1290. 1291 ausgeht, scheint er im Jahr 1370 gelebt zu haben.

970.

32/14. 16 Bl., 12 Linien. Schrift von 1863.

Grahalāghava oder *Siddhāntarahasya*, Grundzüge der Astronomie, verfasst im Jahre 1520 von Gaṇeśa, einem Sohn von Keśava (Kesavārka) aus Nandigrāma. Beginnt: ज्योतिःप्रबोधजननी परिशोध्य चित्तं तत्सूक्तकर्मचरणीर्गहनार्थपूर्णा । स्वल्पाक्षरापि च तदंशक-
तैरुपायैर्व्यक्तीकृता जयति केशववाक् श्रुतिश्च ॥ १ ॥ परिभषमौर्विके-
शचापं दृढगुणहारलसत्सुवृत्तवाङ्मम् । सुफलप्रदमात्तमृप्रभं तत्स्वर रामं
करणं च विष्णुरूपम् ॥ २ ॥ यद्यप्यकार्पुर्णवः करणानि धीरान्तेपु-
ज्यकाधनुरपास्य न सिद्धिरस्मात् । व्याचापकर्मरहितं सुलघुप्रकारं कर्तुं
ग्रहप्रकरणं स्फुटमुच्यते ऽस्मि ॥ ३ ॥

1) Madhyamādhikāra Fol. 2b. 2) Candrārkaḥ spastikarapā-
dhikāra 8b. 3) Pañcatārāspastikanāṣa 5 a. 4) Lagnādichāyāyantra-
bhāgadiksādhanaanalikābandhādhikāra 7b. 5) Candragrahaṇādhikāra 8a.
6) Sūryagrahaṇa 8b. 7) Māsagaṇāt parvānayana 10 a. 8) Tithi-
patrād eva grahaṇadv- 10b.
10) Udayāstādhikāra 12: a-
trachāyādhikāra 13b. a-
yutyādhikāra 14a. 15) b.

971.

19/8¹/₂. 46 Bl., 8 Linien. Geschrieben in Jayanagara von Nārāyaṇa, Sohn von Ravala Jivārāma in Samvat 1819, Śaka 1678.

Grahalāghava. Schliesst mit dem Pātādhikāra. Foll. 7—10. 18. 14 fehlen.

972.

30/14. 24 Bl., 9 Linien. Schrift von 1846.

Grahalāghava.

973.

28/13. 25 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1823.

Grahalāghava.

974.

25/11. 20 Bl., 10 Linien. Etwa 1830.

Grahalāghava. Schliesst im vierzehnten Vers nach dem Pātādhikāra.

975.

21/11. 11 Bl., 11 Linien. Schrift von 1703.

Grahalāghava. Die ersten sechs Adhyāyāḥ.

976.

23/10 44 Bl. 9 bis 12 Linien Etwa 1760

Grahalāgharodaharana, Berechnungen für das Grahalaghava, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfaßt im Jahre 1613. Beginnt ज्योतिर्विद्वद्गुणा गणेशगुणा निर्मथ्य शास्त्रामुधि यच्चक्रे ग्रहलाघव विवरणं कुर्वे ऽस्य सतीतये । स्मृत्वा शुभसुत दिवाकरसुत-स्तद्विद्वनाथः कृती आग्रज्योतिषवर्ममोकुलपरिचाणाय नारायणः ॥ १ ॥

Die Handschrift enthält die ersten sechs Kapitel bis Surya grahana inclusive

977.

27/15 65 Bl. Linien verschieden Etwa 1840

Grahalāgharodaharana von Viśvanātha. Nach Fol. 57 b eine Lucke. Schliesst im ersten Vers von Śrīṅgonnatvadhikāna. Folia 58 bis 71 fehlen. Die Handschrift beginnt wieder im ersten Vers des Patādhikāra, und bricht ab im zehnten Vers des Pañcāṅgādhikāra

978.

29/14 41 Bl., 10 Linien Etwa 1840

Grahalāghavodaharana von Viśvanātha. Der Kommentar zu Adhyāya 3—8

979.

25/3 20 Bl., 7 Linien Etwa 1860

Grahalāgharodaharana von Viśvanātha. Enthält die Berechnung der drei ersten Adhikāra

980.

29/14 7 Bl., 13 bis 22 Linien. Abschrift von etwa 1840

Grahalāghavodaharana von Viśvanātha. Der erste Adhyāya und ein kleiner Teil des zweiten

981.

17¹/₂/10 13 Bl., 21 bis 24 Linien Etwa 1790

Grahalāghara. Übersetzung in Hindi der zwei ersten Kapitel

982.

31/16 28 Bl. 12 bis 13 Linien Etwa 1820

Abhinatātamarasa, ein Kommentar zu Tithyāḍipattra, welches einem Māharanda zugeschrieben wird. Von Puruṣottama. Unvollendet. Beginnt कौमारकेकिकलकूजितमैन्द्रनीलकेलासशैलशिखरेचणजं निशम्य । सजातकान्तपद वदन भवान्या दृष्ट्वा क्षिताक्षितमुखो ऽवतु विद्यमोशः ॥ १ ॥ सेवन्तु सन्धुलिहो मकरन्दलुब्धा नित्यं शुभाभिनयतामरस रसाद्यम् । सद्वाक्यराजिकरराजिविराजिताक्षतकौंकसंकरकृतातिविकाशिकाशि ॥ २ ॥ इह सदाचारपरपरा-

प्राप्तं मङ्गलं मनसि कृत्वा प्रेषावत्प्रवृत्तये श्रन्यादनुबन्धचतुष्टयमाह ।
 त्रीसूर्येति ॥ Purusottama war ein Schüler von Rāmacandra, dem
 Verfasser des Rāmavinoda (1614), und verfasste diesen Kommentar
 im Jahre 1631. Ausserdem citirt er Divākara auf Fol. 7b. 11b.

983.

28¹/₂/12¹/₂. 15 Bl., 15 Linien. Schrift von 1853.

Makarandodāharaṇa, Berechnungen zu Makaranda's Tithyā-
 dipattia, von Viśvanātha, Sohn von Divākara. Beginnt: नत्वा
 गजाननं देवं विद्यनाथः करोत्यसौ । उदाहरणमुद्दामं मकरन्दस्य
 यत्नतः ॥ १ ॥ Text: 'त्रीसूर्यसिद्धान्तमतेन सम्यग्विद्योपकाराय गुरु-
 प्रसादात् । तिथ्यादिपत्रं वितनोति काश्चामानन्दकन्दो मकरन्द-
 नामा' ॥ सप्तोऽर्थः ॥ अथ मकरन्दस्योदाहरणं क्रियते । तत्रादौ
 पञ्चाङ्गसाधनम् । तत्राप्यादौ तिथिसाधनम् । तत्रामीष्टवर्षादिजनि-
 ततिथिवारादिज्ञानमाह । 'इष्टशकमध्ये पुस्तकीयशकः शोध्यः' । स
 यथा । पुस्तकीयशकपङ्काविष्टशकासप्तो यो न्यूनः शकः स तावच्छोध्यो
 यावदग्रिमपुस्तकीयशकमुच्य इष्टशको भवति ॥

984.

24/10. 58 Bl., 22 Linien. Etwa 1650.

Sārāṇī, tabellarische Berechnungen zum Behuf der Anfertigung
 von Kalendern.

985.

24/11. 5 Bl., 17 bis 22 Linien. Geschrieben von dem Brāhmaṇa
 Harikṛiṣṇa im J. 1761.

Dhanamkāri Sārāṇī. Tabellarische Berechnungen für denselben
 Zweck. Diese bestehen in: Tithiśāka, Tithyantara, Tithivārādi-
 māsaśakṣepa, Tithivārādikendrakṣepa, Tithivārādidhana, Tithikendra-
 ghaṭipala, Nakṣatraśāka, Nakṣatrāntarakoṣṭhaka, Nakṣatravārādimā-
 saśakṣepa, Nakṣatrakendramāsa, Nakṣatraghaṭipala, Nakṣatrakendra-
 ghaṭipala, Yogāśāka, Yogāntara, Yogamāsūdikṣepa, Kendramāsacakra,
 Yogakendraghaṭipala. Ob etwa ein Dhanamkāra der Verfasser ist,
 bleibt unentschieden.

986.

19¹/₂/8. 4 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1780.

Kautukakalāratī, eine Abhandlung über Geometrie und Algebra.
 Von Rāma oder Rāmacandra (Śrīmālijātivipra), Sohn von Vidyādhara.
 Das erste Blatt fehlt. Fol. 2a beginnt: त्रिंशद्भिर्गुणैश्चैकैः शेरवि-
 सप्ततिः । सपादाव्यष्टिपञ्चाशैः शेरमानं पुनः स्मृतम् ॥ १० ॥ त्रिं-
 शत्पञ्चाशकैः शेरैः (MS. śera) सौंकिक्त्रयविंशतिः । शेरैस्त्रिंशद्भिर्गुणैः
 स्याद्वाच्यशेरैर्मणः स्मृतः ॥ ११ ॥ Der erste Teil enthält 50 Verse.
 Der zweite Teil mit 16 Versen beginnt: देवी सरस्वती नत्वा

वोज्ञानविनिश्चय । क्रियते खल्वबुद्धीना बुधाना सुखहेतवे ॥ १ ॥
कुष्माण्डरेखा दशने३०दिगुणा सुरै३३ईता सूर्यहता यदाप्तम् । तच्चे-
पयुक्त खलु बीजसख्या प्रोक्ता बुधैरद्भुतकोतुकार्यम् ॥

Schliesst रेखाश्च दिगुणा कार्यास्तृतीयाशेन वर्जिता । पक्षे
फले तु बीजानि निराख्ये प्रसूत फलम् ॥ Der Anfang des Werkes
findet sich in Laluthas Catal of Sanskrit MSS in the Library
of the Maharaja of Bikaner p 311

987.

20/14 9 Bl 27 b s 75 Lin en Gesehrieben in Jayanagara von Vai-
dyanātha einem Gurjarigasta im J 1899

Vasanarasayana, eine astronomische Abhandlung von einem
Verfasser, der sich *hṛīṣṇananda* oder *Balāhṛīṣṇanandasarasvati* oder
Dravidacarya nennt. Beginnt तामैन्द्रचापसदृशीमधिमौलि शौक्ली
सौधाश्वी सकललोकतम प्रहन्तीम् । आविभ्रते विषयनाथ कला
मनोज्ञा साम्नाय शङ्खध्वलाय नम शिवाय ॥ १ ॥ कल्याणमाक-
लयतात्कुतुकासुराणि कौमोदकीकवलितारखिलदानवेश । काश्य-
सान्द्रकमनीयविलोचनान्त काम पथ सलिलसचयकन्यकाया ॥ २ ॥
किलासपते भक्तैस्तव (भक्तिस्तव HS) महता मानसानि मुदितानि ।
भूम्नि सुखाब्धी मुहुर्पि तदधिकमियमाशु मोदयति ॥ ३ ॥

Mr̥dhuvasana Pol 2b1 *kheṣanap dvitīyakarma* 3b4 *Tritīyam*
kṛima 4a 6 *kheṣanān kriya tūriya* 5b4 *Iti Dravidacarya-*
balakṛīṣṇanandasarasvativiracitavasīnarasayane spaṣṭadhikarah 6a 12
Patasya spaṣṭikarṇam 6b 25 *Desantaravāṇadīhikara* 7a 8
Apikakṣyavasāna 7b 3 *Sūryabhujaphalavāsana* 8b 17

988.

28/11 74 Bl 8 Lin en Etwa 1810

Bṛīhatsamhita von Varahamihira 12 kapitel daraus, und
zwar 11 über Auguren und eins über Omina. In der Ausgabe
von Sudhakar 91—102. Die Zählung in der Handschrift ist un-
richtig. Beginnt यच्छक्रशुक्रवागीशकपिष्ठलग्नद्वयताम् । etc

Schliesst इति बृहत्संहिताया चराहमिहिररुतायामुत्पातपाका-
ध्याय सप्तमवतितम् ॥ ९७ ॥

989.

20 1/2 286 Bl 9 b s 10 Lin en Etwa 1890

Bṛīhātaka von Varahamihira, mit dem Kommentar von
Bhaṭṭa Uṭpala 26 kapitel. 101 94 95 in kapitel 6, 2 fehlen.
Beide Werke sind mehrmals gedruckt. Siehe Catal Oxon
Num 779 780. Am Ende befinden sich 16 Verse aus dem

Kommentar von Utpala zu 6, 11 beginnend: सर्वानिमानतिवलकु-
रदंशजालो लभस्थितः प्रश्नयेत्सुरराजमन्त्री । एको बहूनि दुरितानि
सुदुस्तराणि भक्त्या प्रयुक्त इव शूलधरे प्रणामः ॥ १ ॥

990.

29/11. 116 BH., 10 bis 12 Linien. Etwa 1790.

Bṛihajjātaka von Varāhamihira mit dem Kommentar von
Bhaṭṭa Utpala. Reicht bis an das Ende des achten Adhyāya.

991.

25/15. 26 BH., 11 bis 15 Linien. Etwa 1710.

Bṛihajjātaka mit Bhaṭṭa Utpala's Kommentar. Ein Fragment,
welches von Adhyāya 12, 3 bis ans Ende des fünfzehnten reicht.
Folia 166—191.

992.

22/10. 71 BH., 10 bis 12 Linien. Etwa 1780.

Bṛihajjātaka. Ein kurzer Kommentar von Mahīdhara. Nach
dem Wortlaut des einleitenden Verses, verglichen mit dem in
anderen Werken, scheint dieser Mahīdhara der Sohn von Rāmadāsa
zu sein. Er verfasste diesen Kommentar im Jahr 1539. Er
benutzte Bhaṭṭotpala und wiederholt dessen Erklärungen oft wörtlich.
Die Handschrift reicht nur bis zum achtzehnten Adhyāya (Bhāṣā-
adhyāya), Vers 9. Fol. 65 fehlt. Beginnt: श्रीगणेशं नृसिंहं च
शारदां सुषपङ्कजम् । नत्वा संवेपतो वक्ष्यं बृहज्जातकटिप्पणम् ॥ १ ॥
शिष्टाचारपालनाचेष्टयन्याविघ्नसमाप्तिं चावन्तिकाचार्यो वराहमिहि-
रो ऽर्कनक्षत्रो गणितस्कन्धान्तरे होरायन्त्रं चिकीर्षुरकांक्षाविसर्पिं
शार्दूलविक्रीडितेनाह । मूर्तित्वेति ।

Ein Blatt am Ende mit 7 bezeichnet enthält ein Stück desselben
Kommentars, nämlich 2, 20. 21. 3, 1—5.

993.

25/11. 6 BH., 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1698 von Kalyāṇa-
candra, einem Schüler von Rāṅgacandra.

Laghujjātaka oder *Sākṣmajātaka*, ein Auszug aus dem
Bṛihajjātaka, von Varāhamihira. Beginnt: यखोदयात्तसमये सुर-
मुकुटनिष्पटचरणकमलो ऽपि । कुर्वते ऽञ्जलिं विनेत्रः स अयति धार्या
निधिः सूर्यः ॥ १ ॥ Hier geteilt in 16 Kapitel, nämlich: 1) Itāsi-
prabodha. 2) Grahasvarōpa. 3) Ādhānādhyāya. 4) Sūtikādhyāya.
5) Arisādhyāya. 6) Āyurdāyādhyāya. 7) Daśāntarāśādhyāya.
8) Aṣṭakavargādhyāya. 9) Candrayogādhyāya. 10) Drigrahayogā-
dhyāya. 11) Pravrajyādhyāya. 12) Prakīrṇakādhyāya. 13) Nāla-
kayogādhyāya. 14) Sūtijātakādhyāya. 15) Niryāyādhyāya. 16) Na-

994.

26/11 8 BH 14 bis 15 Linien. Schrift von 1683

Laghuyataka

995.

26/12 8 BH, 13 Linien Etwa 1720

Laghuyātaka in 13 Adhyaya

996.

*1/10 14 BH 10 bis 12 Linien. Geschrieben etwa im J 1740 von Dhata Sarvesvara.

Laghuyataka

997.

24/13 13 BH 9 Linien. Etwa 1750

Laghuyataka

998.

22/14 15 BH 15 bis 16 Linien Etwa 1840

Laghuyata a mit dem Kommentar von Bhatta Utpala Reicht nur bis Arisṭadhyaya, Vers 9

999.

*6/12 46 BH 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Laghuyatakatikā von Maheśvara Beginnend ब्रह्मजेश्मन्वत्त्वा यथामिति महेश्वर । लघुटीका करोत्यल्पजातकार्याप्तये ऽर्चित ॥ आवन्तिको ब्राह्मणो वराहमिहिरसञ्ज्ञस्त्रिस्तम्भज्योति शास्त्रैकनिधिलो-कोपकाराय लघुहोराशास्त्रं यत्कृणामो विघ्नापनुत्तय आदौ सूर्यनम-स्कारमार्ययाह । यखीदया इति । Bricht ab im Anfang des dreizehnten Kapitels

1000.

26 11 12 BH 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1699 von Daratlagokulaputra

Naṭpañcasīla oder *Horasatpañcasīla* eine astrologische Schrift in 50 Versen, welche aus dem Stande der Gestirne Fragen über glückliche und unglückliche Ereignisse behandelt Von Prithivīrasa einem Sohn von Varahamihira Begegnet ist der Kommentar von Bhṛṅgotpalā Der Text ist vom Scholasten in sieben Abschnitte geteilt und beginnt प्रणिपत्य रवि मूर्ध्ना वराहमिहिरात्मजेन पृथु-यशसा । प्रश्ने छतार्थगहना परार्थमुद्दिश्व सदशसा ॥ १ ॥ च्युतिर्वि-लपाद्विमुकाद्य वृद्धिमंथ्यात्मवासो ऽन्तमयान्निवृत्ति । याच्य यहे प्रश्न-विनपकालाद्गृह प्रविष्टो हिवुक्ते प्रवासी ॥ २ ॥ Der Scholast be- ginnt केशागार्कनिशाकरान् etc ॥ १ ॥ कानीह शाम्ये संवन्धाभि-धेयप्रयोजनानि भवन्तीत्युच्यते । आब्रह्मादिविनिश्चयतमिदं वेदाङ्गमिति

संवत्सः । सप्तहोराद्रेष्काणनवांशकादिना ग्रहसंस्थानदर्शनेन च गमा-
गमजयपराजयलाभालाभहतनष्टादिपरिज्ञानमभिधेयम् ।

Die sieben Abschnitte heissen: 1) *Horādhyāya*. 2) *Gamāgamā-
dhyāya*. 3) *Jayaparājayādhyāya*. 4) *Śubhāśubhādhyāya*. 5) *Prā-
vāsacintādhyāya*. 6) *Naṣṭaprapṭyādhyāya*. 7) *Mīśrakādhyāya*.

1001.

22/11. 10 Bl., 17 bis 19 Linien. Geschrieben von Vimalavijayagani,
Schüler von Nandivijayagani, um etwa 1680.

Satpañcāsikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1002.

25/12. 12 Bl., 16 bis 17 Linien. Geschrieben im J. 1761.

Satpañcāsikā, mit dem Kommentar von Bhaṭṭotpala. Die
Einleitung des letzteren fehlt hier.

1003.

23/15. 22 Bl., 11 bis 17 Linien. Schrift vom J. 1816.

Satpañcāsikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1004.

27/11. 19 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1848.

Satpañcāsikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1005.

21/12. 16 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1787 in Siu-
para von Ratneśvara, Sohn von Pandya Devākara.

Satpañcāsikā. Text mit einer Übersetzung in Bhāṣā.

1006.

20/12. 89 Bl., 10 bis 13 Linien. Etwa 1690.

Sārvaḥ, astrologisch, von Kalyāṇavarman. Der Verfasser
erwähnt Varāhamihira und wird von Bhaṭṭotpala oft citiert.
Fol. 2a beginnt mit dem zweiten Kapitel: विधात्रा लिखिता या
तु ललाटे ऽक्षरमालिका । दैवज्ञतां पठेद्भक्तां होरानिर्मलचक्षुषा ॥ ७ ॥
आद्यन्तवर्णलोपाहोरास्त्राकं भवत्यहोरात्रात् । तत्प्रतिवद् सर्वं ग्रहम-
गमण्यन्वितं यस्मात् ॥ ८ ॥ Das erste Kapitel in sechs Versen ist
im Catalogue des India Office Num. 2898 mitgeteilt. Das Werk
enthält 42 Kapitel, und die vorliegende HS. bricht im dreissigsten
Verse des Viyonisampjñādhyāya ab.

Paginiert 2—141. Es fehlen Foll. 1. 8—12. 44—54. 78—80
und 111, insgesamt 51 Blätter.

1007.

26/10^{1/2}. 3 Bl., 9 Linien. Etwa 1810.

Lomaśasamhitā. Der neunte Adhyāya aus dem ersten Uthāna
behandelt den Einfluss der Planeten bei deren Eintritt in eines

der zwölf Häuser auf Glück und Unglück der Menschen. 51 Verse.
Beginnt: विप्र उवाच ॥ आजन्ममृत्युपर्यन्तं जगतः सुखदुःखकम् । ब्रूहि
मे कृपया सौम्य विवाहादिमुतादिकम् ॥ १ ॥ मुनिरुवाच ॥ सूर्या-
ङ्गारागुमन्दानामंशान्त्योऽप्य सस्कृतम् । तदायुःशरदावस्य भागं कृत्वा
फलं वदेत् ॥ २ ॥ तद्भागे दुर्वृत्तं वाच्यं ब्रूनाप्ते पीडनं क्वचित् ।
वेदीनाप्ते सुखं किचित्पडूनाप्ते ऽथ आमयम् ॥ ३ ॥ दशोनाप्ते हृत्प-
पीडां भूपोनाप्ते ऽथ भेषजम् । विशोनाप्ते स्फुटतनुं तत्तोनाप्ते श्रुतौ
व्यथाम् ॥ ४ ॥

Schliesst: एवं भेदानुभेदेन सर्ववैवोपलब्धयेत् । जनुपि प्रयत्नकाले
वा वर्षे कार्ये मुहूर्तके ॥ ५० ॥ यत्नया खलु मे पृष्ठं तदिदं कथितं
मया । यस्यै कस्यै न दातव्यं स्ववाक्यपरिसिद्धये ॥ ५१ ॥ इति लोम-
शसंहितायां पट्टिसाहस्र्यां प्रथमोत्थाने लोमशमुज्ज्वलसंवादे सुखदुःखा-
दिकथनं नाम नवमोऽध्यायः ॥

1008.

23/13. 4 Bl., 13 Linien. Schrift von 1876

Lomasasamhitā Das einundvierzigste Kapitel des dreizehnten
Utthāna behandelt die wunderbaren Mittel verborgene Schätze,
unbekannte Hindernisse, Wasser und Gottbeiten aufzufinden Unter
anderem werden auch Diagramme (Ratricakra, Dinacakra auf
Fol 8 a abgebildet) zu diesem Zwecke verwendet. 60 Verse.
Beginnt: विप्र उवाच ॥ यच्च भूमिस्थितं द्रव्यं शल्यं तोयं च दैवतम् ।
कथं ज्ञानं भवेत्तस्य केनोपायेन लभ्यते ॥ १ ॥ श्रुतं नास्ति च यद्विज्ञं
दृष्टं नास्ति च यद्वसु । तत्कथं लभ्यते स्वामिन्वद मे मुनिसत्तम ॥ २ ॥
मुनिरुवाच ॥ साधु पृष्ठं महाभाग लोकानां भाग्यवर्धनम् । एतेषां
लक्षणं वक्ष्ये येन ज्ञानं भवेन्नृणाम् ॥ ३ ॥ श्रवणं गीतनादस्य वा-
दस्य श्रवणं तथा । प्रकाशं जायते यत्र निशीथे निश्चितं निधिः ॥ ४ ॥
सर्पाणां दर्शनं चैव जायते यत्र नित्यशः । नकुलानां च सदनं सर-
टानां तथैव च ॥ ५ ॥ दर्शनं खञ्जरीटानां प्रभाते यदि जायते ।
उदङ्मुखानां सायाह्ने तत्र वै निश्चितं निधिः ॥ ६ ॥ सरीसृपाणां
रक्तानां दर्शनं यत्र नित्यशः । पिपीलिकानां च तथा तत्र द्रव्यं न
संशयः ॥ ७ ॥ यवाङ्गिभिश्चतुर्भिः श्वा मूत्रोत्सर्गं करोति च । पा-
पाणां वसने यत्र तदधो निश्चितं निधिः ॥ ८ ॥ श्वेतपुष्पा च
वृहती दृश्यते यत्र भूतले । तत्र द्रव्यं न संदेहो देवो वा तत्र नि-
श्चितम् ॥ ९ ॥

Schliesst: ब्रह्मचर्यरतो मन्त्री हविष्याशी प्रितश्चिह्नयः । भृगायो

प्रजपेन्मन्त्रं लक्ष्मेकं यथोचितम् ॥ ५७ ॥ अथत्यस्य तु पत्ने वै विलिखेयन्तमुत्तमम् । दूर्वायाद्याष्टगन्धेन पूजयित्वा विधानतः ॥ ५८ ॥ तदनन्तं शिरसि धृत्वा शयनं तच्च कारयेत् । यादृशं प्रवदेत्स्वप्ने तादृशं तच्च निर्दिशेत् ॥ ५९ ॥ अन्यथा दुःखमाप्नोति खननादिहते सति । देवताशापे संप्राप्य नानाचिन्ता च जायते ॥ ६० ॥

1009.

25/11. 75 Bll., 7 bis 8 Linien. Schrift von 1661.

Jyotiṣaratnamālā, ein astrologisches Werk von Śrīpati Bhaṭṭa, Sohn von Nāgadeva, in 20 Kapiteln (prakaraṇa). Beginnt: प्रभवविरतिमध्यज्ञानवन्ध्या नितान्तं विदितपरमतत्त्वा यत्र ते योगिनो ऽपि । तमहमिह निमित्तं विश्वजन्माख्यानानामनुमितमभिवन्दे भयहैः कालमीशम् ॥ १ ॥ विलोक्य गर्गादिमुनिप्रणीतं वराहलक्षादिमतं च शास्त्रम् । देवज्ञकण्ठाभरणार्थमेया विरच्यते ज्योतिपरत्नमाला ॥ २ ॥ Sieh Catal. Oxon. Num. 782.

Schliesst: सुवृत्तया श्रीपतिवद्धयानया कण्डस्थया निर्मलरत्नमालया । अलक्षणे ऽप्यर्थपरिच्युतो ऽप्यक्षं सभासु भूम्यां गणको विराजते ॥ १४ ॥

1010.

28/10. 38 Bll., 8 bis 11 Linien. Schrift von 1679.

Jyotiṣaratnamālā von Śrīpati Bhaṭṭa. Foll. 20. 21 fehlen

1011.

20/9. 84 Bll., 6 Linien. Etwa 1760.

Jyotiṣaratnamālā.

1012.

21/14. 48 Bll., 10 bis 16 Linien. Schrift von 1786.

1) Foll. 1—14. *Jātakapaddhati* von Śrīpati Bhaṭṭa, Sohn von Nāgadeva, in acht Adhyāyāḥ. Beginnt: नत्वा तां श्रुतिदेवतां त्रिसमयज्ञानीव्रतेः कारणं तत्पादाम्बुसहस्रादविकसद्बोधो बुधः श्रीपतिः । शिष्यप्रार्थनया विचार्य सकलान्होरागमार्थान्मुहुर्वक्ष्ये जातककर्मपद्धतिमहं होराविदां प्रीतये ॥ १ ॥ ज्ञेयो ऽत्र प्रथमं हि जन्मसमयस्त्रयादियन्तेः स्फुटस्तत्कालप्रभवा विलम्बसहिताः कार्यास्ततश्च यहाः । सिद्धान्तोक्तपरिस्फुटोपकरणैस्ते चासन्नतर्कणा भावाः खेटदृशो यत्नानि च ततस्तेषां विचिन्त्यानि पट् ॥ २ ॥

- 1) Bhāvasādhanaādhyāya Fol. 2b. 2) Dṛṣṭisādhanaādhyāya 3b
3) Balasādhanaādhyāya 5b. 4) Iṣṭakaṣādhanaādhyāya 6b. 5) Āyurdaśādhya 10a. 6) Rīṣabhaṅgādhya 10b. 7) Daśāntaradaśādhya 13a.
8) Prakṛṇakādhya 14a.

2) Foll 15—48 (9—38) *Jatal apaddhati* von Sūpati und Udaharāna von Kṛṣṇa Sohn von Ballala. Dieser Teil reicht nur bis zum Ende des dritten Adhyaya. Adhyaya 1 endet Fol 12a Adhyaya 2 Fol 15a

Auf Fol 4a gibt der Scholast das Geburtsjahr eines gewissen Khanikhana als 1557 an. Er erwähnt denselben auf Fol 7b 8b

1013

21/10 14 Bl. 7 L. nien. Schrift von 1817

Jatakapaddhati oder *Kesari* in 42 Versen von Kesava Sohn von Kamalakara aus dem Kausika Geschlecht. Sie wohnten in Nandigram. Beginnt नत्वा विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यग्रहान्कुर्वे जातकपद्धति स्फुटतरा ज्योतिर्विदा प्रीतये । यन्त्री स्पष्टतरो ऽव जन्मसमयी वेद्यो ऽव खेटा स्फुटा यत्पक्षे हि घटन्त उन्नम इहास्त्वर्च सपञ्च स च ॥ १ ॥

Das Werk hat sechs Abschnitte Bhavadhyaya sloka 1—3 Dristiganitadhyaya 4 Belasadhanadhyaya 5—18 Istakastisadhana dhyaya 14—16 Ayurdayadhyaya 17—29 Dasadhyaya 30—41

Schliesst नन्दियामे केशवो विप्रवयो यो भूद्वोराशास्त्रसंघ विलोक्य । तेनोक्तेय पद्धतिर्जातकीया चत्वारिंशद्वृत्तवदा सुवीधा ॥ ४२ ॥

1014

28¹/10 5 Bl. 10 L. n. Geschrieben von Harikṛṣṇa Sohn von Josa Biku im J 1660

Jatakapaddhati von Kesava

1015

23/14 5 Bl. 11 b. s. 13 L. n. Geschrieben im J 1839 von Abhaya saharan einem Ukel von Dharan dharan

Jatal apaddhati von Kesava

1016

23/10 57 Bl. b. s. 10 L. n. Ltwā 1690

Jatal apaddhati mit Kesava's eigenem Kommentar. Foll 1 und 4 fehlen. Der Kommentar beginnt अहं केशवो जातकस्य जातकशास्त्रस्य पद्धतिं मार्गं कुर्वे । किं छत्वा । नत्वा । कान् । विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यान्यग्रहान् । विघ्नप श्रीमहागणपति । शारदा श्रीसरस्वती । अच्युत श्रीनारायण । शिवो महादेव । ब्रह्मा चतुरानन । अर्कमुख्यग्रहा श्रीसूर्यादयो नव ग्रहा । एतान्नत्वा जातकपद्धतिं कुर्वे । किंभूताम् । स्फुटतरा प्रकटार्थाम् । कश्चि । ज्योतिर्विदा प्रीतये । ज्योतीषि ग्रहनचक्रादीनि विदन्ति ते ज्योतिर्विद् । तेषां प्रीतये । ये ज्योतिर्विदस्य एव होराशास्त्रविदो भवन्त्येव । यतो

होराशास्त्रं विस्तृत्यस्य ज्योतिःशास्त्रस्यैकः स्तन्यः । उक्तं च । विस्तृत्यं
ज्योतिषं शास्त्रं होरागणितसंहिता इति ॥

Er citiert im Kommentar: Kalyāṇavarman, den Verfasser der
Sārāvalī 13 b. 22 a. 26 b. 31 a etc. Keśavamīśra (svapno nimittaṃ
śakunāḥ svakarmaśārīram āgantukam adbhutāni | doṣābhicāragraha-
cārakālavākyaṇi caivaṃ vividhāḥ phalādyāḥ) 37 a. Jivaśarman 20 a. b.
Dāmodarapaddhati 11 a. 21 b. 23 a. 25 a. Nīlakaṇṭha 24 a. Mahālugi 29 b,
während au Yavana 18 a.
Rāmakṛṣṇa aghupaddhati
21 b. 30 b. oft. Śrīpati
und Śrīpatipaddhati 10 a. 22 a etc. Śrīpatipaddhatiṭīkākāra 8 a.
Satyācārya Jātakasāstre 24 a. Horāmakaranda 22 a. 27 a. 31 a.

1017.

29/10. 38 Bl., 10 bis 14 Linien. Etwa 1700.

Jātakapaddhatyudāharana, eine Erläuterung und Berechnung
zu Keśava's Jātakapaddhati, verfasst von Viśvanātha, Sohn von
Divākara, aus Golagrama, im Jahr 1619.

Die ersten 19 Blätter fehlen. Erhalten sind Foll. 20—57.
Die Handschrift beginnt in Sūtra 11 des Kapitels Balasādhana:

अथ ग्रहाणां पद्धिधवलान्युक्ता भावानां वलमाह । भावानामिति ।
भावानां लपादीनां वलमीशजं स्वस्वामिजं स्वात् । Balasādhana-
dhyāya endigt Fol. 21 b. Iṣṭakaṣṭhasādhanaḍhyāya Fol. 28 a. Āyurdā-
yādhyaṇya Fol. 40 b. Daśādhyaṇya Fol. 57 a. — Siehe Catal. Oxon.
Num. 794.

1018.

29/15. 17 Bl., 10 bis 13 Linien. Schrift von 1861.

Jātakapaddhati mit einem Kommentar von Viśvanātha, Sohn
von Divākara. Der letztere scheint ein Auszug aus Num. 1017
mit Berücksichtigung von Keśava's Kommentar zu sein. Beginnt:

श्रीगणेश नमस्कृत्य केशवीनामपदतेः । गणितं विद्यनाथेन क्रियते वा-
लवुदये ॥ १ ॥

1019.

27/13. 29 Bl., Linien verschieden. Etwa 1840.

Jātakūlāṃkāra und Kommentar, verfasst im Jahr 1614 von
Gaṇeśa in Bradhnapura. Er war ein Sohn von Gopāla, Nefte von
Surya und Rāmakṛṣṇa, Enkel von Kāhnaji, und Schüler von Śiva.

Der Text beginnt: सानन्दं प्रणिपत्य सिद्धिसदनं लम्बोदरं भारती
मूर्त्यादियहमण्डलं निजगुरुं भक्त्या हृदये स्थितम् । येषामहिसरोर-
हस्मरणतो नानाविधाः सिद्धयः सिद्धिं यान्ति लघु प्रयान्ति विलयं
प्रत्यूहशैलव्रजाः ॥ १ ॥ Der Kommentar fängt an: वस्वर्णव्रह्मविद्या-
परिचयचतुरं श्रीशुकं व्यासपुत्रं नत्वाचार्यं मुनीनां हरिपदकमले प्रेम-

विश्रामभाजम् । शिष्टेष्टे स्वैष्टदेव श्रुतिसमधिगत माधव भावयित्वा
भावैरुद्भाव्यते ऽसौ प्रवरमतिमुदे जातकालकृतिश्च ॥

Samjnadhyaya 5b Bhavadhyaya 16a Yogadhyaya 21b
Visakanyayogadhyaya 22b Ayuradhyaya 26b Vyatyaya
bhavaphaladhyaya 28a Vansadhyaya 28b

Im Kommentar werden citirt Kalyanavarman, der Verfasser
der Saravali Fol 12a 14b 20b Gargajataka 5a 15a 16a
Jatakamhasya 6b Jatakasara 15b Jatakamrita 6b Jatakavali 15b
Laksmistuti 2a Vasisthajataka 15b Sarvarthacintamani 6a
Horapradipa 15b Horasara 15a. Sieh Florentine MSS p 95

1020.

29/15 30 Bl 13 bis 15 Linien Etwa 1890

Jatakalamla Mit demselben Kommentar Dieser wird
zwar auf Fol 4b und 30b Gopala zugeschrieben, indessen ist
dieser kein anderer als Ganesas Vater Es kommt in Sanskrit
Werken oft genug vor, dass statt des Sohnes der Vater als
Verfasser genannt wird

1021.

28/14 23 Bl 10 bis 13 Linien Schrift von 1832

Jatakalamkara mit einem kurzen anonymen Kommentar
Fol 1—3, welche den ersten Adhyaya enthielten, fehlen

1022.

28/10 16 Bl, 9 bis 10 Linien Geschrieben in Savitapura von
Vishnurama im J 1749

Jatakalamla von Ganesa Sohn von Gopala Blosser Text

1023.

23/13½ 92 Bl 9 Linien Etwa 1810

Jatakulamla Blosser Text

1024.

20/12 46 Bl 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 1748 von Ananda
rama Sohn von Nilakanta

Jatakacandri a, eine Schrift über Nativitäten, von Yajnikanatha
Sohn von Bilabhadra, Enkel von Harijit Fol 21 nicht bezeichnet,
doch fehlt nichts Fol 26 fehlt Beginn विघ्नेशवाणीगिरिजार-
मेशपादाम्बुजान्येकधिया प्रणम्य । अवाप्तसन्नाकनिकेतसीख्ये श्रीनाकु-
मातुश्चरणाम्बुजे च ॥ १ ॥ वेदार्थरत्नाकरमारगामो तदुक्तकर्माचरणा-
भिमानो । जम्बूसर खद्विजपद्मवृन्दप्रकाशसूर्यो हरिजिह्विजो ऽभूत् ॥ २ ॥
आचाररत्नाकरमन्दराद्रिसूनुरासीद्वलमद्भनामा । तत्सूनुना याजि-
कनाथनाम्ना विरच्यते जातकचन्द्रिकेयम् ॥ ३ ॥

Das Werk ist in sechs Kapitel eingeteilt, welche Prabodha

genannt sind. 1) Vilekhanakrama. 2) Ayanādilekhanakrama.
3) Gaṇitaprakāśa. 4) Rāṣiprabhedā. 5) Grahābhedanirūpaṇa.
6) Mahādaśā.

1025.

25/10. 10 Bl., 9 Linien. Etwa 1730.

Jātakacandrikā von Yājñikanātha, Sohn von Balabhadra. Die drei letzten Prabodha

1026.

25/12 5 Bl., 9 Linien. Geschrieben in Peṭapādra im J. 1555 für Raghunātha, Sohn von Jyotiśa Keśava, Sohn von Jyo. Rāma, Sohn von Jyo. Naraṇpati, Sohn von Jyo Kula, Sohn von Jyo. Govala, Sohn von Jyo Māhā-
srama, aus der Familie Kapāḍilaka.

Jātakapaddhati von Viśveśvara Sūri oder Viśvanātha, Sohn von Kamālākara aus der Vasiṣṭha-Familie. Foll. 1. ■ fehlen. In sieben Abschnitten. 3) Balasādhanaādhyaṃya. 19 Verse. Der achte lautet: व्येकेंद्रोद्वचवलयसौम्यानां पाचिकं सिते । तद्रूपात्पतितं हृषी
क्रूराणां पचसंज्ञकम् ॥ 4) Iṣṭakāṣṭhanirṇayādhyaṃya. 11 Verse:
नीचोनी शुचरः पद्मा ६ दधिको मण्डलात् १२ च्युतः । रूप १ इह
१ च्युतः सूर्यादुच्चरम्भय ईरिताः ॥ १ ॥ 5) Rīṣṭatadbhaṅgādhyaṃya.
3 Verse: प्रागानीतेष्टकष्टाख्यमूलाभ्यां खवलादृतात् । अन्तरं सिक-
वर्गार्ध ४ हतं भख्याय तहलम् ॥ १ ॥ 6) Āyurdāya. 23 Verse:
रम्मीनामर्धमर्धेन ३० हीनं स्वाहुणकः स्फुटः । रम्भूनचिक १ लिप्तानां
चतुर्लवविजितम् ॥ १ ॥ 7) Daśādhyaṃya 24 Verse: चन्द्रारब्ध-
सितेज्यार्कशनिलपदशाक्रमात् । चन्द्रे बलवति ज्ञेया निसर्गायुःप्रमा-
णतः ॥ १ ॥

Schliesst: वसिष्ठकुलसंभूतो बभूव कमलाकरः । तत्पुत्री विश्व-
नाथाख्य आसीद्विदाङ्गपारगः ॥ २३ ॥ हित्वा श्रेढीफलाद्युक्तं कष्टं
कर्मावशेषकृत् । अकरोल्लघुकर्मातिस्फुटां जातकपद्धतिम् ॥ २४ ॥ इति
श्रीमद्वसिष्ठकुलसंभूतश्रीकमलाकरसुतश्रीविश्वेश्वरसूरिरचिता जातकप-
द्धतिः समाप्ता । एवं श्लोकाः ९६ ॥

1027.

28/12. 20 Bl., ■ bis 12 Linien. Geschrieben von Bālakarāma Śarma
etwa im J. 1790.

Jātakapaddhatikalpavallīyudāharaṇa, Erläuterungen und Be-
rechnungen für die Jātakapaddhatikalpavallī von Viṭṭhala, Sohn
von Būba Śarma. Beginnt: अथ विदुलीउदाहरणं लिख्यते । अथ
शुभसंवत् १७४० शाके १६०५ श्रीमुखवत्सरे आश्विने मासे कृष्णत्रयो-
दशीशनी मघायां सिद्धियोगे गरकरणे वृथिकलने तत्रवांशे रामसे-

वक्त्रिपाठिनां जन्म । घटिका. १३ पल १० यहलाघवे दिनगण ३४८४
चर ९ दिनमाने ३० । ८८ ॥ दिनार्ध १५ । ९ । रात्रिमान २९ । ४२ etc

Auf Fol 2^v finden wir den Anfang des Originalwerkes
गौरी च गौरीपतिमादरेण गौरीसुत च प्रणिधाय चित्ते । तोपाय
होराविदुषा करोति श्रीविठ्ठल. पञ्चतिकल्पवल्ली ॥ १ ॥ Viṭṭhala
hat in den Jahren 1620—28 geschrieben Dieses Werk ist im
Jahr 1627 verfasst Sieh Catal of Sanskrit MSS at Jammu von
Aurelius Stein, p 338 Der Verfasser des Udharaṇa hat frühestens
in der Mitte des achtzehnten Jahrhunderts gelebt Ausser bekannten
astronomischen Schriften citiert er den Manṣirāḍī.

1028.

१५/12 114 Bl 11 Linien Schrift von 1791

Jātaś abharana von Dhundhiraja, Sohn von Nṛsiṅha aus
Parthapura, und Schüler von Jnanaraja Foll 18—20 fehlen
Beginnt श्रीद् सदाह हृदयारविन्दे पादारविन्द वरदस्य वन्दे ।
मन्दो ऽपि यस्य स्मरणेन सद्यो गीर्वाणवन्द्योपमता समेति ॥ १ ॥
उदारधीमन्दरभूधरेण प्रमथ्य होरागमसिन्धुराजम् । श्रीदुष्टिराज
कुपते किलार्थामार्थासपर्याममलोक्तिरद्वै ॥ २ ॥ ज्ञानराजगुरुपाद-
पङ्कज मानसे खलु विचिन्त्य भक्ति । जातकाभरणनाम जातक
जातकज्ञसुखद विधीयते ॥ ३ ॥

Schliesst गोदावरीतीरविराजमान पार्थाभिधान पुटमेदन
यत् । सद्गोलविद्यामलकीर्तिभाजा मन्पूर्वजानां वसतिस्थल यत् ॥ ३१ ॥
तवस्यदैवज्ञनृसिंहसुगुणाननाराधनजाभिमान । श्रीदुष्टिराजो रच-
याधभूय होरागमे ऽनुक्रममादरेण ॥ ३२ ॥

Diese Handschrift stimmt mit den Bombay Ausgaben von
1862 und 1890 überein

1029.

Do ersten 13 Blätter १५¹/₂/10 d o folgenden 29/10¹/₂. १6 Bl 10 bis
14 Linien Itwa 1820

Jātaś abharana von Dhundhiraja Schliesst mit Viranāḍhyaya
Es fehlt nur das Strījataka

1030.

२६/14 १६ Bl 12 bis 16 Linien Schrift von 1832

Jātaś abharana Diese Handschrift zeigt manche Abweichungen
und Umstellung einzelner Kapitel Der Text ist in 21 Abschnitte
geteilt 1) Pāñcagrahābhayaṇa 17 b 2) Janvadi-
dvādśābhayaṇa 23 b 3) Hṛdyogadhya 26 a 4) Rajaso-
gṛahmāṇḍikā śāndrikadhya 27 a 5) Rajaso-
gṛahmāṇḍikā śāndrikadhya 27 a 6) An-
śāndrikadhya 28 a 7) Gṛahmāṇḍikā śāndrikadhya 31 b 8) Janva

1032.

31/13 43 Bl., 10 bis 16 Linien Etwa 1790

Vivaharrindāna, die für Fheschliessung günstigen oder ungünstigen Konstellationen Von Keśavarka oder Keśaviditya, Sohn von Raniga Mit einem Kommentar von Ganeśa, Sohn von Keśava aus der Kausika-Familie Der Text beginnt श्रीशार्ङ्गिणोः सृजतु यो नवसनिवेशः क्लेशव्यय चनवलन्नयनासलश्रीः । यवासल-ययनमङ्गलमाचचार शृङ्गारहारमणिकौस्तुभरश्मिगुम्फः ॥ १ ॥ सवर्ग्य (Scholiarist grahitrā, ekātrikritya) गर्गभृगुभागुरिरिभ्यगीर्भ्यः सार वरा-हमिहिरादिमतानुसारम् । स्फारस्फुरत्यरिमलाढ्यफलं विवाहवृन्दावन विरचयानि विचाररम्यम् ॥ २ ॥ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवतीकरं मघाः स्वातिरद्वयणी गणः । रेवेरमोना मकरादिपद्मही करग्रहे मङ्गलक्ष्म-गोदृशम् ॥ ३ ॥ प्राचेतसः प्राह शुभं भगवन् सीता तद्वृद्धा न सुखं सिपेवे । पुष्यस्तु पुष्यन्नतिकाममेव प्रजापतेराप स शापमस्मात् ॥ ४ ॥

Der Kommentar beginnt महामङ्गलमहोत्सवप्रतिपादक विवाहवृन्दावनं नाम विवाहपटल चिकीर्षुः सर्वाधीघनाशनं ग्रन्थार्थसिद्धि-प्रदं कवितायां विविधवृद्धिविवर्धनं (hier ist etwas ausgelassen) सत्त्वो-लक्ष्मीशयोर्भवसनिवेश उपयामसमये नूतनसंगतो यो युष्माकं क्लेशव्ययं सृजतु । कष्टनाशं करोतु ॥ Fol 19 und 20 fehlen*)

Siehe Catal Oxon Num 791 — Brecht ab in Kapitel 11, 12

1033.

21/12 39 Bl., 11 bis 16 Linien Etwa 1830

Vivahapatala, astrologische Bestimmung der für Heiraten günstigen oder ungünstigen Gestirne Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जम्भारातिपुरोहिते हरिगते सुप्ते मुकुन्दे विभीं याति घर्मघृणी धनुःशफरयोः घीले तुषारत्वपि । अन्ते भार्गवजीवयोः कुशदिने मासाधिके विधृती गण्डान्ते व्यतिपातविष्टिषु शुभं कार्यं न कार्यं युधिः ॥ १ ॥ अथ व्याख्या । बृहस्पतिं सिंघरासितरें सिंघस्तमुप-कृतां मूढ etc ॥ सिंहस्थिते देवगुरौ च कन्या विवाहिता पद्य करोति भर्तुम् । शीरे विवाहो व्रतवन्धदीपायात्राप्रतिष्ठादि विषर्जनीयाः ॥ २ ॥ Unvollständig

Das neunzehnte Blatt ist aus einem anderen astrologischen Werk entnommen

1034.

25 10^{1/2}, 10 Bl. 14 bis 16 Linien Etwa 1861

Vivahapatala, eine von der vorl. gegebenen abweichende Ab- handlung Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जम्भाराति* ॥

वृहस्पति सिंहराशिं ऊर्ध्वं तरे सिंघस्तकहिजे etc. ॥ वरस्य भास्कर-
वलं कन्यायाश्च गुरोर्वलम् । उभयोश्चन्द्रवलं यास्तं पश्चात्तपं विशो-
धयेत् ॥ १ ॥ माघे घनाढ्या सुभगा च फाल्गुने वैशाख्येष्ठे पति-
वल्लभा च । आपाढे कन्या कुलनन्दनी च शेषाथ मासा अशुभा वि-
वाहे ॥ २ ॥

Schliesst: इति नवग्रहचारफलाफलम् ॥ अभिषेके निषेके च
जन्मनि चौरकर्मणि । पाण्यग्रहे प्रयागे च चन्द्रो द्वादशमः शुभः ॥ १ ॥
जन्मस्थेन शशाङ्गेन (सिसांकेन MS.) पञ्च कर्माणि वर्जयेत् । यात्रां युद्धं
विवाहं च चौरं गृहप्रवेशनम् ॥ २ ॥

1035.

24/10¹/₂. 7 Bl., 16 bis 18 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1788.

Balabodha, ein Abriss der Astrologie, angefertigt auf Befehl
von Muñjāditya. Beginnt: विघ्नराजं नमस्कृत्य देवी चैव सरस्व-
तीम् । गुरुणां देवतानां च प्रसादाद्बुद्धो मया ॥ १ ॥ नानाशा-
स्त्रमधिश्रित्य क्रियते वालबोधकः । मुञ्जादित्येन विप्रेश शिष्यार्थं सार-
संग्रहः (सारमुद्धृत्य HS.) ॥ २ ॥ उद्दयाचलपर्यन्तामस्ताचलमहीमिमाम् ।
विख्यातो वालबोधो ऽयं मुञ्जादित्येन कारितः (der ganze Vers
musste durchgangig korrigiert werden) ॥ ३ ॥ आदित्यसोममङ्ग-
लयुधगुरुशुक्राः शनैश्चर इति वाराः । सौम्याः शशिवुधगुरवः शुक्रश्च
तथापरे क्रूराः ॥ ४ ॥

1036.

20¹/₂/9. 36 Bl., 7 bis 9 Linien Schrift vom J. 1753.

Balabodha, eine ausführlichere Abhandlung von Muñjāditya.
Von dem Abriss ganz verschieden. Paginiert 1—44. Foll. 7—12.
16, 30 fehlen. Beginnt: उत्तरायणे नरो जातः सर्वशास्त्रविशारदः ।
धर्मार्थकामशीलश्च तेजवन्तः*) स्वरूपवान् ॥ १ ॥ याम्यायने नरो
जातः कुसावी ह्यनृतवदः । अधर्मी नीचरागी च बहुव्याधिसमो
भवेत् ॥ २ ॥ इत्ययनफलम् ॥ Die folgenden Abschnitte sind:

(Fol. 14b), Yoginīcakra, Aṣṭāyoginīnāman, Rāhucakra, Drāḍasānuśa-
phalāphala, Viatabandha, Vidyāambha, Navavastraparidhāna, Stri-
raktavastraparidhāna, Cūḍāmuhūrta, Vivāhe vadhūgṛhapraveśa,

*) Ähnliche falsche Bildungen finden sich auf dem ersten Blatte:
शीलवन्त, भतिवान्, गुणवन्त, अर्थवन्त. Der Verfasser erlaubt sich
insito Pāṇini andere Freilheiten.

Śrīśānanakṣatra (Fol 20a), Prasūfikāśnāna, Jalapūjā, Āgharini (Gebrauche und Festlichkeiten im siebenten Monat der ersten Schwangerschaft), Balasyānnaprāśanam, Kṣaurakarma, Karmavedhī, Devapratīṣṭhā, Rajabhūṣaka, Nṛtyarambha, Toyārambhā, Adhomukhanakṣatra, Urdhvamukhanakṣatra, Dantadhāvanīśedha, Tailabhyaṅga, Rogasnana, Gokrayavikraya, Homavidhī, Nakṣatrasamyāha, Mūlavṛkṣākara, Mūlavṛkṣaghaṭikāḥ, Mūlavṛkṣasāthughatiphala, Mūlasya catvarah pādah, Triloke Mūlavāsa, Mūlapurusaghaṭīsaṭhī, Sāthighatiphala, Gandānta, Śukrāstaphala, Śukrodayaphala, Śukrāstamgamana, Sukro 'ndhaḥ, Śukradosa, Gurūśukrāstaphala, Navagraha-kāla, Terahatīthiphala*), Navagrahaikarasīphala, Minasamkranti (Fol 31a), Prativarsasamkrāntiṇāṇa, Samkrāntīśuddhī, Ekadvitīdinadhikasamkrāntiphala, Samkrāntikāla, Sarokrāntiprakāśana, Prāvāśnakṣatra, Nakṣatrarogadīna, Trīṇāḍīcakro kalayāna, Dvīdaśā, Nityadinadīśā, Nityadasāphala, Māśadīśa, Varsadaśā, Vīṇṣottarīdaśa, Aṣṭottaradaśa, Ravīdaśaphala, Candradāśaphala, Bhāumadaśāphala, Būdhadaśāphala, Saṇḍīdaśāphala, Rāhūdaśāphala, Śukradaśāphala, Nityadasā, Lagnasamkhyā, Lagnaghaṭika (Fol 36a), Pratiḍinabhukṭīpala, Mīdhyābhachayapramāṇa, Lagnaghaṭīpalapramāṇa, Dughadyānuhurta, Mūlīdhatyavacīnta, Cintāprāśna, Bhṛṣapṭipati, Virāṭīnakṣatra, Mītrāṣṭraśadaśakāḍī, Ravīśuddhī, Śarpakaraṇāśvedha, Sampātsarastambha, Ardrāphala, Samkrantīphala, Pauṣāmāvasyaphala, Dīpamālikaphala (Fol 40a), Śukrārghhakāṇḍa, Pradīksīnīśuddhī, Ekadaśīnīrṇaya, Tīthivaraṇakṣatrayogakaraṇasthāna, Chayaśāśipramāṇa

Schliesst विदुषा ब्राह्मणानां च गणकानां तथैव च । एतेषां करलपो ऽस्मि बालबोधस्तु विस्तरेत् ॥ १ ॥ पूर्वसागरपर्यन्तं पश्चि-
नोदधिसमुत्तः । हेलया क्रमते नित्यं स मा पातु दिनेश्वरः ॥ २ ॥

1037.

21/14 7 III, 13 bis 14 Linsen Ltrn 1800

Gauriyutaka, über den Einfluss der recht Yogini ent-
weder für sich einzeln oder in Verbindung mit einander In
102 Versen Beginnt अमूर्मङ्गला पिङ्गला धान्यका च तथा भामरी
भद्रिका चोत्तिका च । तथा सिद्धिका संकटाष्टौ शिवो वा शिवाद्या
पुरा योगिनोरुक्तवास्तु ॥ १ ॥ दशानामथान्तर्देशानां सदैव प्रपूजां
विशेषाद्विरुद्धार्चनं च । प्रकुर्वन्नरः सर्वसिद्धिं प्रयाति रिपूणां जय
कीर्तिमारोग्यमायुः ॥ २ ॥ लोकत्रयेष्वपि परां प्रलयप्रकर्षीं नास्त्येव
चेतदपरा धनसौख्यदात्री । एतास्तु सत्सु सुखदास्तु न दृष्टिकृतां नो
विष्णुरेषु जगतां परित्याजको यः ॥ ३ ॥ खेटा नवापि पुरुषस्य तु
रचकाः स्युस्तस्माद्दर्शनविधिं पुरुषेण कार्यः । युद्धे भये ऽपि विदुषा

परिचिन्तनीयं रोगादिके च धनसौख्यसमीक्षता च ॥ ४ ॥ अथा-
सामधीशाः क्रमान्नङ्गलायाः शशी तीक्ष्णभानुर्गुरुर्भूमिमसूनुः । बुधः
सूर्यसूनुर्भृगुः सिंहिकायाः सुतः संकटायास्तथान्ते च केतुः ॥ ५ ॥
Vgl. Yoginīdaśa in Florence MSS. Num. 322.

Schliesst: चिकोणं ततः पञ्चकोणेन युक्तं ततो ऽङ्गैर्मितं कोणमुक्तं
मुनीन्द्रैः । ततो वर्तुलं चाष्टपत्तं विधेयमिदं योगिनीयन्तमुक्तं शि-
वेन ॥ १०२ ॥

1038.

22/10 7 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1838.

1) *Prasnamanoramā* von Garga. Ein Blatt mit den ersten
fünf Versen. Beginnt: प्रणम्यानन्दरूपस्वमानन्दैकनिकेतनम् । गर्गो
बुद्धिमतां प्रीतिं प्रशविद्यामथाकरोत् ॥ १ ॥ वर्गवर्णप्रमाणं च सस्तरं
ताडितं मिथः । पिण्डसंज्ञा भवेत्तस्य यथाभागैस्तु कल्पयेत् ॥ Text
und derselbe Kommentar finden sich in Florence MSS. Num. 309, 310.

2) Ein Kommentar dazu. Fragment. Beginnt: अथ सर्वविघ्न-
विनाशनार्थं स्वेष्टदेवनमस्कारं करोति । प्रणम्येति । अथेत्यनन्तरं गर्ग-
संहितायां सूहर्तादीन्युक्ता गर्गमुनिः प्रशविद्याप्रकरणं करोति । किं
हत्वा । आनन्दरूपं प्रणम्य । आनन्दरूपी गणेशः । नत्वा कथंभूतम् ।
आनन्दैकनिकेतनम् । बुद्धिमतां देवज्ञानां प्रीतिं एकविंशतिशोकीः
समस्तप्रशान्करोति ॥

1039.

13¹/₂/10. 4 Bl., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1836.

Prasnamanoramtīkā. Derselbe Kommentar zu den zwei
ersten Versen. Beginnt: नत्वा देवं हुण्डिराजं महेशं देवेन्द्राद्यैः
पूजितपादयुग्मम् । देवज्ञानां समुदे नात्यसारं कुर्वे नूनं प्रशविद्यां
च टीकाम् ॥ १ ॥ अथेत्यनन्तरं गर्गसंहितायां etc.

Schliesst: आधाने श्चुपापि [च] लाभालाभे गमागमे । विजये
कालकार्ये च प्रवदेत्सर्वत्र एव हि ॥ १ ॥

1040.

24/10. 4 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1630.

Prasnañāna, die Erkenntnis zukünftiger Ereignisse durch
Beobachtung des Planetenganges, in 70 Āryā-versen von Bhāṭṭotpala.
Beginnt: रविशशिकुजबुधगुरुसितरविजगणेशान्प्रणम्य भक्त्यादी । वक्ष्ये
ऽहं स्पष्टतरं सम्यग्ज्ञानं हिताय देवविदाम् ॥ १ ॥ दशमेदं ग्रहगणितं
आतकमवलोक्य निरवशेषमपि । यः कथयति शुभमशुभं तस्य न मिथ्या

भवेद्वाणी ॥ २ ॥ रम्यतले भूभागे सपूज्य यहगण सनचनम् । पश्चा-
त्प्रशविधानं कुर्यादेनाप्रयात्सिद्धिम् ॥ ३ ॥ प्रष्टा मणिकनकयुते
फलकुसुमे राशिवक्रममर्थम् । पृष्ठेयदाभिलषित भक्त्या विनयान्वित
प्रश्नम् ॥ ४ ॥ उदयनिमित्तैर्वर्णैः प्रश्नोद्भूतैर्यवस्थितैः शकुनि । वक्तव्य
शुभमशुभ प्रष्टुस्तत्कालजातं तत् ॥ ५ ॥ हयगजवृषहसादे पृष्ठाकाले
यदा रत भवति । दर्शनमयवेतिषां शुभप्रदं निर्दिशेत्प्रश्ने ॥ ६ ॥

Schliesst राशि लप्ते प्रवदेत्पृष्ठासमये शुभाशुभं सर्वम् । काल-
स्याविज्ञानादितच्चिति (verdorben) वदेत्प्रश्ने ॥ ७० ॥ Dieses Werk
wird von Utpala in seinem Kommentar zur Śaṅgaśāstra 2 2 3 2
7, 13 citiert

1041.

25/14 10 Bl., 10 bis 11 Linien. Ltwā 1810

Prasnañjana oder *Prasnaabrahmarā* von Brahmarā oder
Brahmaditya, Sohn von Mokṣasvara Enkel von Jyotīśudana In
dieser Handschrift in 16 Kapiteln mit 138 Versen und zwei
Schlussversen. Beginnt ब्रह्माण कमलापति गिरिसुतानाथ गणेश
गुरु सूर्यादियहमण्डल स्वपितर नत्वाथ मोक्षेश्वरम् । दालभान्वय-
सम्भवा गणितवित्पादांमुजप्रेमभाक्प्रश्नज्ञानमनुत्तम प्रकुर्वते ब्रह्मार्क-
नामा सुधी ॥ १ ॥ यस्मिन्काले दिवसनिश्चयो पृष्ठको यच्च पृष्ठे-
त्तस्मात्तत्र गणितकुशलैश्चायया तोययन्ती । स्पष्ट कार्यं जननसमये
प्रश्नकाले विवाहे लभारखेटादशुभशुभदं प्रोच्यते तत्फलं तु ॥ २ ॥
सुवर्णमुक्ताफलपुष्पधूपे फले समभ्यर्च्य तथा भवकम् । ततो वराणां
प्रवदेत्समय शुभाशुभाख्यं हि फलं मनीषी ॥ ३ ॥ Sieh Catalogue
India Office Num 3011

Schliesst रसापिचन्द्रेल्लेनितैर्मनोर्ज्ञैर्वृत्तिर्विचित्रैर्गदितं मुनीनाम् ।
विलोक्य शास्त्राणि हिताय देवज्ञाना मयाधारयसेदुसधे (un-
verständlich Eggeling मयाधारयमेव शिष्ये metrisch korrekt,
aber auch nicht richtig) ॥ १३९ ॥ ज्योतिःसूदनसद्यकोऽवन्तिले
शास्त्रार्थवेत्ता पुरा तत्सूनुर्गणिते विवचणमतिर्मत्या- (Eggeling ver-
bessert ganz gut विद्यां für मत्या) वर्तसो ह्यभूत् । होराजातकसहि-
तामु निपुणो मोक्षेश्वराख्यो द्विजो ब्रह्मार्को निखिलं तदीयतनुज प्रश्न
च चक्रे कवि ॥ १४० ॥

1042.

25/14 2 Bl. 13 bis 15 Linien. Ltwā 1 50

Prasnañjana von Brahmarā Diese Handschrift enthält nur die
vier ersten Kapitel nämlich Dhātumūlyavacintaparakarma Nāṣṭa
Iraja Subhasubhahalañjana, Bhavabalaabala. In allen vieren 53 Verse

1043.

20¹/₂/14¹/₂. ■ Bil., 13 bis 15 Linien. Etwa 1860.

Prāśnacūḍamāṇī von Viśrāmātma, dem Verfasser des *Prāśnavinoda*. Die Hs. ist so verderbt, dass alle Angaben genau wiedergegeben werden müssen. Beginnt: - ते दुश्च पिता शुचु-
भार्यापुत्रनिमामिहं । सारात्सार समुद्धृत्यः प्रश्नचूडामणि स्फुटं ॥ १ ॥
अतीतानागतं चैव वर्तमानं शुभाशुभं । लाभालाभं सुखं दुःखं जय
चैव पराजयं ॥ २ ॥ Die Schrift ist in mehrere *Prakaraṇa* ein-
geteilt. Das erste schliesst: विद्यात्मजेनैव सारात्सार समुद्धृतं ॥ ९ ॥
इति चूडामणिशारे शुचनिकाप्रकरणं ॥ १ ॥ Fol. 3a *Uttarādhana-*
prakaraṇa. Fol. 3b *Śubhāśubhaprakaraṇa*. Fol. 4a *Lābhālābha-*
prakaraṇa. Fol. 8b *Koṭibhaṅgaprakaraṇa*. Fol. 9b *Mṛitocchīṣṭa-*
prakaraṇa. — Das nach Fol. 5 folgende Blatt ist mit 7 bezeichnet,
doch fehlt nichts.

1044.

21/10. 18 Bil., 8 Linien. Schrift von 1790.

Prāśnapradīpa von Kāśinātha. Beginnt: तिमिरासुनिधौ
ममं करैश्च यो जगत् । प्रीणयत्यातुरं प्रीत्या तस्मै सर्वात्मने
नमः ॥ १ ॥ मिहिरे ऽस्तमुपायाते तमसान्धे धरातले । प्रश्नगेह-
प्रदीपो ऽयं काशीनाथकृतो वभौ ॥ २ ॥ उच्चनीचादिकं भाषं
शुचुमिचगुहादिकम् । विचार्य सज्जातकं च प्रश्नं ब्रूयाद्विचक्षणः ॥ ३ ॥
Sieh Florentine MSS. Num. 307.

Fol. 4a. *Putrapraśna* 37 Verse. Fol. 5b. *Strīpraśna* 16 Verse.
Fol. 6a. *Strījātakapraśna* 9 Verse. Fol. 7b. *Rogipraśna* 20 Verse.
Fol. 8b. *Paracakrāgamapraśna* 9 Verse. Fol. 10a. *Gamāgamapraśna*
23 Verse. Fol. 10b. *Vyākṣapraśna* 5 Verse. Fol. 11b. *Rogīḥvāna-*
praśna 12 Verse. Fol. 12b. *Naukāpraśna* 10 Verse. Fol. 13b.
Stūlābhapraśna 16 Verse. Fol. 13b. *Naṣṭalābhapraśna* 10 Verse.
Fol. 16a. *Lābhapraśna* 12 Verse. Fol. 16b. *Caurapraśna* 7 Verse.
Fol. 17a. *Lagnapraśna* 6 Verse. Fol. 18a. *Janmapattrivicītra* 8 Verse.

1045.

20¹/₂/11¹/₂. ■ Bil., 12 bis 15 Linien. Etwa 1790.

Prāśnapradīpa von Kāśinātha. Von Anfang bis gegen das
Ende des *Naṣṭalābhapraśna*.

1046.

23/11. 8 Bil., 8 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Prāśnapradīpa. Fol. 2 fehlt.

1047.

19/12. 8 Bil., 18 Linien. Śāradā-Schrift. Etwa 1820.

Prāśnapradīpa von Kāśinātha. Ein Fragment desselben.
Erhalten sind Foll. 52. 57. 59—64. *Strīpraśna* Fol. 52b.

Strijataka 59a. Rogyapraṇa 60a. Paracakṣiāgamaprasnavicāra 60b.
Gamagamaprasna 62a. Vṛkṣapraṇa 62a. Nukavicāra 62b.
Strīlabhāprakāraṇa 63b. Nacīdābhāprakāraṇa 64a. Labhāvicāra 64b

1048.

30/14 33 Bl. 12 Linien Abschrift von 1859

Śighrabodha, ein astrologisches Werk in vier Abschnitten, von Kūsinātha Bhṛṅgācārya. Beginnt भासयन्त जगद्भासा नत्वा भासन्तमव्ययम् । क्रियते काशिनाथेन शीघ्रबोधाय संयह ॥ १ ॥ रोहिण्युत्तररेवथो मूल स्वातिर्मुगो मघा । अनुराधा च हस्तश्च विवाहे मङ्गलप्रदाः ॥ २ ॥ Die vier Abschnitte sind 1) Vivaha prakāraṇa Fol 10a 2) Muhūrtiprakāraṇa Fol 24a 3) Nakṣatra gurvadikṣitam Arghyaparakāraṇam Fol 28a 4) Śighravatsaryaparakāraṇa Fol 33b — Stellen aus andern Schriftstellern führt er mit dem Ausdruck granthantare ein. Namentlich citirt er die Ratnamālā und den Muhūrtacintamani. Er hat demnach später als 1601 gelebt.

1049.

27/17 21 Bl., 12 Linien Geschrieben in Pītanā im J 1838

Śighrabodha Der erste Abschnitt Vāṭhāprakāraṇa

1050.

20/12 26 Bl. 17 bis 18 Linien Karakī Schrift Iwa 1810

Śighrabodha Der dritte Abschnitt endet auf Fol 20b das Ende des vierten fehlt

1051.

24¹/₂/9 6 Bl., 16 bis 17 Linien Iwa 1700

Prāśnapradīpa

1) Fol 1 2 bis 1a 7 von Fol 3a Über *Daśa*, in Hindi. Beginnt अथ अष्टोत्तरीगजदशममाण निख्यते ॥ आ । च । म । मू । श । वृ । रो । मु । वर्ष ॥ सूर्यगजदशमा मचच ४ आद्रा । पुनर्वस । पुष्य । अश्लेषा ॥

2) Fol 1a 7 bis 5a 14 Eine anonyme Abhandlung über *Antardāśa*, d. h. über den Einfluss der kleineren Planeten insofern sie bei der Nativität die *Daśa*, die Wirkung der Hauptplaneten, modificieren*) Beginnt सूर्ये राज्यमयं विद्या मनस्तापो महद्भयम् । यस्य चान्यवानां च वित्तनाशं च दुर्मतिम् ॥ इति सूर्यान्तर्दशा ॥ १ ॥ सूर्यमध्ये चन्द्रान्तर्दशा दिन २ घटी ४६ यम ४० ॥ शत्रुनाशं वि-

*) Gunākara sagt एकचै यदि भूयांस. सभवन्ति नभसरा । एक एव तदा तेषां द्वादान्तर्दशा वनी ॥

जानीयादित्तलाभं तथावहम् । प्राप्यते राज्यसंमानं सूर्यस्थान्तर्गते
शनी ॥ २ ॥

3) Fol. 5a 14 bis zum Ende. Die *Satpāñcūśikā* von Prithuśaśas.

1052.

22/15. 3 Bl., 17 bis 23 Linien. Schrift von 1754.

Praśnasamgraha in 105 Versen. Beginnt: श्रीगणेशं नमस्कृत्य
गुरुं च गिरिजापतिम् । देवज्ञानां हितार्थाय क्रियते प्रश्नसंग्रहः ॥ १ ॥
सभाप्रश्नो न वक्तव्यः कुटिलानां तथा निशि । नापराहे ऽविश्वे
स्वरितं न वदेत्क्वचित् ॥ २ ॥ फलमुपयुतो यो हि देवज्ञं परिपू-
रति । तस्यैव कथयेत्प्रश्नं सत्यो भवति नान्यथा ॥ ३ ॥ आदौ
चिन्तापरिज्ञानं कृत्वा प्रश्नं विचारयेत् । धीमदृष्टिर्भवेज्जीवो मूलं
भूम्यवलोकने ॥ ४ ॥ समावलोकने धातुचिन्ताया लक्षणं स्मृतम् ।
शिरःस्पर्शं जीवचिन्ता पादस्पर्शं तु मूलकम् ॥ ५ ॥ नाभिस्पर्शं धातु-
चिन्ता विज्ञेया सर्वदा बुधेः । स्पर्शं वक्त्रललाटस्य जीवचिन्ता शुभ-
प्रदा ॥ ६ ॥

Schliesst mit Kāryāvadhipraśna 102, Pānthapraśna 105.

1053.

26/15. 11 Bl., 11 Linien. Etwa 1850.

Praśnasamgraha. Stimmt mit der vorhergehenden HS. bis
Vers 102 (Fol. 7a 11) überein. Darauf folgt ein Gespräch zwischen
Pārvati und Siva, beginnend: देवदेव महादेव विकालञ्च महेश्वर ।
ब्रूहि मे हंसचक्रस्य प्रकारं पूर्वसूचितम् ॥

1054.

25/10. 67 Bl., 8 bis 11 Linien. Geschrieben von Nārāyaṇa im J. 1792.

1) Foll. 1—56b. *Lagnacandrikā*, über günstige und ungünstige
Sternverbindungen bei der Geburt. Von Kāśinātha Bhaṭṭa. In
vier Paricheda. Foll. 2 und 3 fehlen. Beginnt: तमिस्राजगरयसं
यो जीवयति भूतलम् । तं वन्दे परमानन्दं सर्वसाक्षिणमीश्वरम् ॥ १ ॥
तनुर्धनं च भ्राता च सुहृत्पुत्ररिपुस्त्रियः । मृत्युश्च धर्मकर्माययया
भावाः प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥

1. schliesst Fol. 24 b, 2. Fol. 30 b, 3. Fol. 43 b, 4. Fol. 56b.

Schliesst: सप्तविंशतिके शुक्रो विश्वलंघे शनैश्वरः । संहिकेयश्च विंशति
परमोक्षो निगद्यते ॥

2) Foll. 56b—69b. Auszug aus einem *Gargajāṭaka*, über
den Einfluss der Planeten, und der acht Daśa: Maṅgalā, Pūṅgalā,
Dhanyā, Bhṛāmārī, Bhadrīkā, Ulkā, Siddhikā, Saṃkṛtā, und deren
Verbindungen.

1055.

22/10 53 Bl., 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrikā von Kāśinātha. Foll. 1—4 fehlen

1056.

23¹/₂/10 89 Bl., 9 Linien Etwa 1780

Lagnacandrikā Ist in dieser Handschrift in acht Kapitel (Paricheda) eingeteilt 1) Fol 31a = D 35a 2) Ekagrahayaogādhyāya Fol 37b = D 43b 3) Fol 53a 4) Tugrahaparicheda Fol 57b 5) Caturgrahayoga Fol 60b 6) Pañcagraha Fol 62b 7) Sadgrahayoga Fol 63b Nach einer Unterschrift endet die *Lagnacandrikā* auf Fol 68a. Aber der Text wird fortgesetzt
चन्द्रे ग्रहस्य मित्रता याति एको ज्येष्ठे न शत्रुताम् । ते नराः सुख-
मारोग्यं श्रीभाग्यं चाप्नुवन्ति हि ॥ १ ॥ etc. Auf Fol 71a wird der *Adbhutāsāgara* citiert

Fol 67 ist zweimal bezeichnet Fol 87 wiederholt Vers 282 284 auf Fol 21a, und Fol 88 den Inhalt von 60b 2 von unten (बहुप्रपद्यो) bis 61a 8 (राजमन्त्री)

Fol 86 schliesst अकसादनधान्याग्निमित्रसीख्यं प्रधानता ।
जलक्रीडा च मिष्टान्न शुक्रस्थान्तर्गते बुधे ॥ ८ ॥ कलहो बान्धवैः
सार्धं वस्त्रनाशो ऽरिवियहः । चलाचलत्वं कार्याणां केतो शुक्रदशा
गते ॥ ९ ॥ इति श्रीब्रह्मयामले विशोत्तरीदशा ॥

1057.

25/10 52 Bl., 7 bis 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrikā Diese HS enthält nur den ersten und zweiten Paricheda und einen Teil des dritten Schliesst auf Fol 51b mit सर्वत्र शु in der vorhergehenden HS Fol 49a Fol 33 34 fehlen

1058.

30/14 71 Bl., 11 bis 14 Linien. Geschrieben in Gujarāt etwa im J 1600

Muhūrtaganapati, in 22 Kapiteln, von Ganapati, Sohn von Rāvala Hariśākhari, Enkel von Rāvalāsa. Die Familie stammt aus Gujarāt und erkennt als ihr Haupt einen Rāvala aus dem Bhāradvājagotra. Das Werk ist im Jahre 1666 verfasst und dem Prinzen Lakṣmīrāma, Bruder des Yuvarāja Uttamarāma, Söhne des Königs von Guṇḍa Minoḥari, gewidmet. Beginnend श्रीमत्या कन्यदष्टेय हिमवत्या निरखयः । अयत्यानिद्धित. कन्यद्रुम. सत्फनदः शिवः ॥ १ ॥ Sieh Catalogue Indr Office Num 7027

Pigment 1—105, doch fehlen Foll 51—81 Nach Fol 105 fehlt nur ein Blatt Fol 1a enthält die Namen der 22 Prakaraṇa.

1059.

28/11. 24 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J 1680 von Bhojarāja Kāyastha.

Muhūrtacintāmaṇi in 11 Kapiteln. Verfasst in Benares im Jahre 1601 von Rāma, Sohn von Ananta, Enkel von Cintāmaṇi, und Bruder von Nīlakaṇṭha. Beginnt: गौरीश्वरःकेतकपत्तमङ्गमा-
ह्वय हस्तेन ददन्मुखायै । विघ्नं मुहूर्तकलितद्वितीयदन्तप्ररोहो हरतु
द्विपास्यः ॥ १ ॥ क्रियाकलापप्रतिपत्तिहेतुं संविप्रसारार्थविलास-
गर्भम् । अनन्तदेवज्ञसुतः स रामो मुहूर्तचिन्तामणिमातनोति ॥ २ ॥

Die Kapitel heissen: 1) Śubhāśubhaprakaraṇa. 2) Nakṣatraprakaraṇa.
3) Saṃkrāntiprakaraṇa. 4) Gocālaprakaraṇa 5) Saṃskāraprakaraṇa.
6) Vivāha-vadhūpraveśa-dvirāgamanāni 7) Agnyādhānaprakaraṇa
8) Rājābhiṣekaparakaraṇa. 9) Yātrāpiakaraṇa. 10) Vāstuprakaraṇa.
11) Gṛhapraveśaparakaraṇa. Das Werk enthält 13 Kapitel, doch
sind in 6 drei zusammengefasst.

Sein Vater schrieb eine Jātakapaddhati und Kāmadhenutīkā.

1060.

23/19. 48 Bl., 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1732 in Udayapura.

Muhūrtacintāmaṇi.

1061.

24/11. 60 Bl., 8 Linien Geschrieben von Vīṇudatta im J. 1815

Muhūrtacintāmaṇi.

1062.

26¹/₃/11¹/₂. 44 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben in Savāijapura (Rāma-
sinharājye) von Rāmapratāpa im J. 1849.

Muhūrtacintāmaṇi.

1063.

23/12. 64 Bl., 9 Linien. Geschrieben im J. 1847.

Muhūrtacintāmaṇi.

1064.

31/12. 19 Bl., 12 bis 15 Linien. Geschrieben im J. 1807.

Muhūrtacintāmaṇi. Fol. 1 fehlt.

1065.

33/16. 41 Bl., 16 Linien. Etwa 1840.

Muhūrtacintāmaṇitīkā Pīyūṣadhārū von Govinda, einem
Sohn von Nīlakaṇṭha, Enkel von Ananta, Nefte des Verfassers des
Muhūrtacintāmaṇi. Die Handschrift enthält nur den Kommentar
zum Saṃskāraprakaraṇa, dem fünften Kapitel. Die Verse des
Originals sind beigelegt. Beginnt: श्रवणीतनयमघाञ्छिदावमीशं
नत्वा श्रीगुरु[पद]भक्तिलब्धविद्यः । गोविन्दो विबुधजनप्रहृषिणी तो
मस्कारप्रकरणटिप्पणी तनोति । अथ संस्कारप्रकरणम् । Er citiert

viele Autoren und Schriften, von denen nur ein Teil der jüngeren aus-
gehoben wird. Riksoecaya Vers 10 keśavarka 28 Dasen Vya-
havyindana 53 Cinlevara 12 23 Jagannartana 24 Jagann-
bana 7 11 14 24 40 45 Janmasjainirna 53 Jyotil-sa-
sara 52 Jyotistantra 32 Dipika sehr oft Davajnamohara 1
4 12 42 49 Davajnavallabha 4 12 Nilkantha des Kommen-
tators Vater, 36 Nrsimha 8 10 etc Nrsimhaprasada 54
Bhumaparikrama B 44 Bhujabala 45 Mahesvara 26 28 39
45 51 Mubürtasamgraha 11 Vidyaratna 25 Visvaprikas-
juddhati 11 Vyavaharocaya 24 Sarigadharaya 46 Śrīdhartya
13 57 Sarisamgraha 11 Svarevara 57 Die meisten dieser
Werke und Autoren sind aus der Pramitiksa, dem Kommentar
zum Mubürtasamtamam von Rama entlehnt.

Der Schreiber hat bei der Zählung Seite 9 überangen aber es fehlt nichts Auch die Zählung der Verse des Originals ist nachlässig behandelt

1086.

23 1/2 / 9 1/2 40 DII 8 Linien Etwa 1780

Muhurtakurana von Lalumani behandelt in 14 Prakirana die für religiöse Handlungen günstigen Astralverbindungen. Da der Verfasser den *Muhurtacintamani* (1601) zitiert, schrieb er wahrscheinlich dieses Werk in der ersten Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts.

Pa. inseriert 4—48, doch fehlen Ioll 12 33—16

1) Grāhyagrahyaṣṭakavina Fol 7b 2) Gocraḥṣṭakavina
Fol 9b 3) Saṁskaraṣṭakavina Fol 18a 4) Vāyavyaṣṭakavina
Fol 26a 5) Vadhūpraveṣṭakavina Fol 26b 6) Dvairāmanā
ṣṭakavina Fol 27b 7) Agnyadhūnaṣṭakavina Fol 28b 8) Rājabhī
ṣṭakavina Fol 29a 9) Yatraṣṭakavina Fol 33a 10) Gṛhastambh
ṣṭakavina Fol 40a 11) Gṛhastaveṣṭakavina Fol 41a 12) De
vātithajana Fol 42b 13) Vāyavyaṣṭakavina Fol 43b
Bright ab un Mi rāṣṭakavina

Der Verfasser citirt viele Autoren und Schriften. Die meisten sind aus früheren Werken entnommen. Atri Fol 11a 1a occava 11a 14a 37a. Kayapa 10a. Ganakjyraditya 9a. Ganakamanjina (erwähnt nur in den Randbemerkungen) 19b 45b 46b 481. Gopana 48a. Garga 4a. Guru 10a. 11a. Caplesvara 43a 48a (siehe Vivaharacanlesvara). Cularatna 22a. Jagamchana 14a 39a. Kothijyaka 20a 41a 46b. Kothimbudha 51 18b etc. Kothi cantamani 20b 39a. Jolarananta 211. Trivakrama 23a. 24b. Dhika 12a. 16a etc. Duvajamanjari 21b 26a. 321. Duvajnavallalla 42b. Naradi 8b (oft citirt). Naradasyula 171. 22b 47a. Naradina 37a. Pajakara 18a. Parara 15a. Balharaya 141. Bhalaspati 91. Bhajuri 251. Bharschajyaplata 22a. Bharsaparakrama 281 46b. Bhajala vallalla 5a. Bhajala 16a. Manu 16b. Marica 6b. Mahara 2a.

21 a. 28 b. Māṇḍavya 21 a. Mārkaṇḍeya 16 a. *Muhūrtacintā-*
maṇi 31 b. *Muhūrtamārtanḍa* 26 b. Ratnakośa 17 a. 20 b
 Ratnamālā 9 a etc. Ratnasāra 10 a. Rājamārtanḍa 10 b etc.
 Lalla 5 a. 23 b. Varāha 20 b. Vasiṣṭha 4 b. Vasiṣṭhasaṃhitā 6 b.
 Vātsyā 5 a. Vāmanasaṃhitā 17 b. Vāstuśāstra 38 b. Viśvakarman 41 a.
 Vaidyanātha 11 b. Vyavahāraçaṇḍeśvara 21 a. Vyavahāratattva 26 b.
 Vyavahāroccaya 14 b. Vyāsa 15 a. 21 b. Śatātapa 5 a. Śārṅgadhara
 4 b 18 b. 25 b. Śaṇṇaka 5 b. Śīpati 4 a oft. Saṃhitādīpaka
 13 a. 20 a. Saṃhitāsāra 25 b. Saptarsayaḥ 9 b. Samarasāra 31 b.
 Sārasamuccaya 48 a. Smṛitisaṃhitā 21 a. Svarodaya 30 a. 31 a
 Havyavāhana 21 b.

1067.

26/9¹/₂. 38 Bl., 10 Linien. Etwa 1790.*Muhūrtaratna* von Śiromaṇi Bhaṭṭa.

Paginiert 2—39. Wieviel am Schluss fehlt, ist nicht zu
 ersehen, jedenfalls fehlt mehr als die Hälfte. Der Anfangsvers (der
 einzige, der mitgeteilt ist) ist aus Lālmitra's Catalogue of Sanskrit
 Mss. in the Library of the Mahārāja of Bikāner Num. 687 entlehnt:

नारदादिमुनिवृन्दसेविता पारदादपि नितान्तमुज्ज्वला : शारदामृत-
 मरीचिभाजना शारदा वसतु मे हृदमुखे ॥ १ ॥

Fol. 2 beginnt: नारदः । विश्वन्धज्ञो दर्शनीयः श्रीतस्मार्तक्रि-
 यापंरः । निर्दम्भिकः सत्यवादी दीवज्ञो दीवविस्थितः ॥

Die folgenden Kapitel sind erhalten: 1) Saṃvatsaraṇaprakaraṇa
 endet Fol. 10 b. 2) Lagnaprakaraṇa Fol. 15 b. 3) Subhāśubha-
 prakaraṇa Fol. 36 a. Bricht ab in dem Gocaraprakaraṇa.

Ausser Purāṇen citiert der Verfasser folgende Namen: Aṅgiras
 Fol. 19 b. Ārṣṭiṣeṇi Fol. 2 b. 6 b. Kaśyapa Fol. 13 b. 14 b etc.
 Keśavāika Fol. 20 a. Garga Fol. 5 b. 16 b etc. Vṛiddhagarga
 Fol. 21 b. Gārgi Fol. 14 a. Guru (siehe Brihaspati) Fol. 19 a.
 20 a etc. Gṛihyapariśiṣṭa Fol. 27 b. Çaṇḍeśvara Fol. 6 b. 13 b
 (sieh Vyavahāraçaṇḍeśvara). Catustriṅśanmata Fol. 2 a. Cyavana
 Fol. 30 a. 33 a. Jaganmohana Fol. 18 a. 38 a. Jayārṇava Fol. 32 a.
 Jyotiḥprakāśa Fol. 2 b. 3 a etc. Jyotiḥsāra Fol. 35 b. Jyotiḥsāra-
 sāgara Fol. 18 b. 27 a. Jyotirnibandha Fol. 21 a 23 b etc. Jyoti-
 śaratna Fol. 33 a. Jyotiśārṇava Fol. 33 a. Jyotistantra Fol. 38 b.
Tristhalisetu Fol. 28 a b. Dīpikā Fol. 16 b etc. Daivajñāmanohara
 Fol. 30 a. 35 a. Nārada Fol. 2 a etc. Vṛiddhanārada Fol. 33 b.
 Phalaprādīpa Fol. 35 b. Bādarāyaṇa Fol. 18 a. 27 a etc. Bṛihajjātaka
 Fol. 12 a etc. Bṛihaspati Fol. 16 b etc. Brahmarṣisaṃhitā Fol. 33 b.
 Bhaṭṭa Bhāskara Fol. 4 b. Bhāskaravyavahāra Fol. 31 b. Bhīma-
 parākrama Fol. 19 a. Bhūpāla Fol. 4 b. Bhūpālavallabha Fol. 26 a.
 Marici Fol. 27 b. Maheśvara Fol. 26 b. Māṇḍavya Fol. 15 b. 23 a.
 Yavana Fol. 21 a b. 33 b. Ratnakośa Fol. 9 b. 25 b. Rājamārtanḍa
 Fol. 15 b etc. Rudrayāmala Fol. 26 a. Lalla Fol. 16 a. 17 a etc.
 Varāha Fol. 12 b etc. Varāhasaṃhitā = Bṛihatsaṃhitā Fol. 4 a. 18 a.

Vasistha (jy) Fol 3a etc Vasisthasambhita Fol 31b Vatsya Fol 20a 28b Vivahapatala Fol 12a Sieh Sarugiya Vya-
vaharacandeshvara Fol 29a 30a Vyavaharasamuccaya Fol 25b
Vyavaharocaya Fol 28a 30a Sahalyasambhita Fol 34a Satatapa
Fol 27a Saragadhara (jy) Fol 21b 36a Sarugiya Fol 20ab
Sarugiya Vivahapatala Fol 20a 27a Sripati Fol 2a etc
Srutakirti Fol 11a Samhitapradipa Fol 26b Satya Fol 13a
Sarasagara Fol 30a Siehe Jyotiharsarasagara Surasambhita Fol 38a
Svarasstra Fol 34a

Von den in diesem Fragment citierten Werken ist der
Tristhalisetu von Narayana das späteste, so dass wir auch diesen
Astrologen in die erste Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts ver-
legen können

1068.

31/14 6 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1770

Muhurtadipaka, über die zur verschiedene Handlungen günstigen
Astralverbindungen, von Mahadeva, einem Sohn von Kahanjit
Beginnt प्रणम्यैकरदं देव शारदा गुरुमेव च । मुहूर्तदीपकं कुर्वे
वालाज्ञानतमोपहम् ॥ १ ॥ Den Kommentar zu dieser Schrift
verfasste er im Jahr 1662 Catalog Oxon Num 790

1069.

20/12 18 Bl 11 bis 13 Linien Etwa 1780

Muhurtadipaka von Trivedin Ramasevaka Sohn von Devidatta
248 Verse Beginnt श्रीमन्नारायण नत्वा रामसेवकशर्मणा । मुहूर्त-
दीपको नाम बालबोधाय रच्यते ॥ १ ॥ भाषफाल्गुनवैशाखज्येष्ठा-
पाठे शुभे दिने । रोहिणीमृगश्र्वाश्विनमघाश्लोचरान्विते ॥ २ ॥
स्वाती मित्रे तथा योगे पातवैधृतिवर्जिते । रिक्ताभाववर्जिततिथौ वि-
वाह शुभदो भवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst राहोस्तु द्वादश प्रोक्ता उत्तरा भाद्रपादत । एक-
विंशतिवर्षाणि शुक्रम्य छत्तिकावये ॥ २४८ ॥ इत्यष्टोत्तरीदशा ॥

Auf Fol 18b finden sich fünf Verse aus des Verfassers Manjira
oder seinem Muhurtabhüsan

Falls der im Jatakapaddhatikalpavallyudaharana erwähnte
Ramasevaka mit dem unsrigen identisch ist, so wäre diese Schrift
etwa um 1714 verfasst.

1070.

21/10 26 Bl 7 bis 10 Linien Schrift von 1791

Muhurtadipaka, in 252 Versen

1071.

28/14 144 Bl 11 Linien Geschrieben im J 1832

Muhurtamartanda und dessen Kommentar *Martandavallabhā*
von Narayana einem Sohn von Ananta, Enkel von Hari, verfasst.

Der Text vom Jahr 1572 beginnt: सिन्दूरोलसितमिमेन्द्रवक्त्रमखां
श्रीविष्णुं वियतिचरान्गुह्यप्रणम्य । वङ्गर्थं विबुधमुदे लघुं मुहूर्तमार्तण्डं
सुगममहं तनोमि सिद्धी ॥ १ ॥ Der Kommentar vom Jahr 1573
beginnt. मार्तण्डो ऽवतु वाचं नः पादैर्जाड्यतमोहरः । वृत्तवदतनुः
सेवो ऽभीष्टदो विश्वलोचनः ॥ १ ॥

1072.

27/12. 19 Bl., 14 Linien. Etwa 1790.

Muhūrtamārtāṇḍa und *Mārtāṇḍavallabhā*, von Anfang bis
Sūtra 14 des Saṃskāraprakaraṇa (Kapitel 4).

1073.

25/12. 33 Bl., 8 bis 12 Linien. Etwa 1810

Muhūrtamārtāṇḍa, und *Mārtāṇḍavallabhā* in einem Auszug.
Bricht ab auf Fol. 31a in Sūtra 16 des Vāstuprakaraṇa. Fol. 2
nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

1074.

28/12. 15 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Muhūrtamārtāṇḍa. Der Text allein. Vollständig.

1075.

29¹/₂/9. 18 Bl., 7 Linien. Schrift von 1806.

Muhūrtamārtāṇḍa. Text.

1076.

23/11¹/₂. 9 Bl., 11 bis 14 Linien. Etwa 1790.

Muhūrtamuktāvalī. Günstige Konstellationen für die Aus-
führung religiöser und weltlicher Werke. Anonym. Vielleicht
von Kāśinātha. Beginnt: श्रीं श्रीहरशारदां गणपतिं ब्रह्मेन्द्रना-
कौकसः (०सा HS.) श्रीसूर्यप्रमुखान्यहानृषिगणान्भक्त्या नमस्कृत्य तान् ।
नानाग्रन्थसमस्तसारमखिलं व्यालोक्य सम्यग्धिया वक्ष्ये ऽहं शिशुबोध-
नाय विशदां मुहूर्तमुक्तावलीम् ॥ १ ॥

Einige Abschnitte sind: Devapratiṣṭhāsthāpana, Surabhikṛmya-
kraya, Gajāturaṅgamuhūrta, Rājābhīṣeka, Vāpikūpataṅgākhaṇana, etc.

1077.

21/9. 18 Bl., 7 bis 9 Linien. Geschrieben in Gujarāt von Haridāśa,
Sohn von Vṛthala, einem Motālā Brāhmaṇa, etwa um 1840.

Muhūrtasiddhi von Mahādeva. In 18 + 110 Versen. Sehr
nachlässig geschrieben. Der rechte Anfang fehlt. Der erste Vers
wird genau nach der HS. gegeben: अथ गोचरग्रहाणं फलं ॥ अक्षयो
रवौ रोगशोकभयकामिद्रणक्षदाता शशि कुर्यात् । मुमिसुतो विधा-
तकलहं चन्द्रात्मजो र्षषयं । जिवस्यापि धनघनं प्रकुरुते सूर्यात्मजो

विघ्नता शुक्र सौख्यवरान्नपानशयन स्त्रिभोगदाता नृणा ॥ १ ॥ Nach
Vers 13 heisst es अथ प्रश्रविचाराध्यायो लिख्यते ॥

Fol 4 ist zweimal paginirt, und Fol 14 fehlt

1078.

30/15 ॥ BH 12 bis 13 Lanien Schrift von 1821

Samketacandrika eine astrologische Schrift verfasst von
Misra Nandarama im Jahr 1778 Beginnt श्रीगोविन्दपदाम्भोज
नमस्कृत्य खचारिणाम् । स्वभाववेष्टावस्थाना कुर्वे सकेतचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥
भावा षड द्वादशावस्थास्त्रिषष्टेष्टा प्रकीर्तिता । खेटानां शुभानां त
स्मान्तत्तत्फलमिह ब्रुवे ॥ २ ॥ लज्जित क्षुधित क्षुब्धो मुदितो गर्वि
तस्तथा । तृपितयेति खेटानां षड स्वभावा प्रकीर्तिता ॥ ३ ॥ शयन
स्थितिरधिकरा विकासिनो जिगमिषा च गति । परिपत्तिरगम
भोजननृतिलिप्सा कुतुकिनी ॥ ४ ॥ एता द्वादशसंख्या खेटावस्था etc
Schliesst श्रुतिगुणवसुशशिवर्षाचयनवमीपूर्वदेवगुरी । सकेत
चन्द्रिकेय विनिर्मिता नन्दरामेण ॥

1079.

25/10 10 BH 9 Li ten Schrift von 1699

Samatsaradiphaladhyaya die gunstigen und ungunstigen
Vorfälle in den 60 Jahren des Jupiter Cyclus und in den Teilen
des Jahres Ein Kapitel aus dem Ramavinoda von Rama, Sohn
von Ananta. Beginnt यो निर्गुणो गुणमय वितनोति विश्व ताप-
त्रय हरति यस्तपनो ऽप्यजस्रम् । कालात्मको जगति जीवयते च
जन्तून् - - - (Schrift verwischt) तटमणि क्षुमणि तमीडे ॥ १ ॥
शक्राक्षेन्दु १५१४ विद्युक् शक्रो नग७गुण शून्याम्बराङ्गो६००वृत्तो भाव्य
लब्धमिताद्देददहना etc Citirt werden die *hasyaparnihita*
Garga *Vasistha* und das *Jaganmohana* Teile sind *Samvatsaraphala*
Samvatsarasarira *Gurudayastaphala* *Gurucara* *Rajadivicara* *Mantta*
phala, *Dhanyesphala* *Meghesphala* *Rasesphala* *Sasyadhipaphala*
Nirasadhiphala *Ardrapravesa* *Tithyadiphala* *Naksatraphala* *Yo*
gaphala, *Velaphala*, *Navadha* *Meghanayana*, *Dradasanaganayana*
Rohunscakra

1080.

22/10 3 BH 8 bis 10 Li en Abschrift von etwa 1750

Ahargana'rana, die Methode die naturlichen Tage zu
berechnen welche von irgend einer Periode des Kali Zeitalters
bis zu einer bestimmten Zeit verlossen sind Beginnt शक्रो
नवाट्रीन्दुशशानुयुक्त ३१७९ कलेर्भवेदद्गण सुवृत्त । इत्यद्गण
मुत्पष्ट । कल्याणद्गण प्रभाकरहतशैवादिमासैर्युतस्त्रिंशत् खाद्रिह-

ताप्तयुक् सुरहतो लब्धाधिमासैर्युतः । खत्रिघ्नः सतिषिर्द्विधा शिवहन्-
स्त्रिव्योमशैलोद्यतो लब्धहीनदिनावमैः सितनिशार्धे सावनो ऽहर्गणः ॥

1081.

26/16. 10 Bl., 23 bis 26 Linien. Śārada-Schrift. Etwa 1780.

Aṣṭakavarga, über den günstigen und ungünstigen Einfluss der Planeten, wenn sie am Tage der Geburt in Verbindung mit anderen in einem der zwölf Mondhäuser erscheinen. Die günstigen Häuser werden mit Punkten (*bindu*), die ungünstigen mit Linien (*rekḥā*) bezeichnet. Wenn nach einer bestimmten Berechnung die Anzahl der Linien überwiegt, so ist der Erfolg günstig, beim Gegenteil ungünstig. Eine genaue Beschreibung dieser Art von Astrologie findet sich im neunten Kapitel des *Bṛihajjātaka* mit den Erläuterungen von Utpala. Die HS. beginnt: अष्टाष्टकवर्गफलानि लिख्यन्ते ॥ अत्रादौ सूर्यस्य ॥ स्वस्थानगो ऽर्को द्युतिमानकारी द्वितीयसंख्यो धनपुष्टिस्तथात् । द्विदपचविचोभकरस्तृतीये चतुर्थगो बन्धुगुणप्रशंसो ॥ पित्तज्वराजीर्णसुरातिरुक्ष स्वात्पञ्चमे भरभयक्षय षष्ठे । आरोग्यदः सप्तमगो ऽरिहन्ता वपुर्वलप्राप्तिकरो ऽष्टमस्यः ॥ क्रोधाधपोडा नवमस्थितो ऽर्कः महदुद्धृष्ट्याद्दशमे ऽर्थदक्ष । सर्वक्रियारम्भफलप्रसिद्धिमेकादशे द्वादशगो ऽर्तिकारी ॥ इत्यादित्यकथा ॥

Fol. 9a: इति फलाष्टकवर्गः समाप्तः ॥ अथ बिन्दुफलं लिख्यते ।
Fol. 9b: अथ रेखाफलानि ॥

1082.

32/15. 15 Bl., 11 bis 12 Linien. Schlechte Handschrift von etwa 1800.

Aṣṭakavarga. Beginnt: अष्टाष्टकवर्गो लिख्यते ॥ तत्र गुणा-
करो होरामकरन्दे । यद्गोचरे जन्मगृहाद्गृहाणां पृथक्फलं द्वादशरा-
शियुक्तम् । नृणां तदेकैर्भुवां फलस्य भेदादनैकं ति(?)कमुक्तमादिः ॥

Ausser älteren Astrologen wird die *Jñānamuktāvalī* auf Fol. 2a, und auf Fol. 11a *Horāsāre Āyudhyavidhāno nāma saptaṃśo 'dhyāyaḥ* citiert.

1083.

32/12. 17 Bl., 8 Linien. Schrift von 1800

Aṣṭakavargakoṣṭhe Ravyādiphalam. Beginnt: अष्टाष्टकवर्गः ।
तिर्यङ्गोष्ठाद्वादश स्युर्ध्वमष्टौ प्रकीर्तिताः । अष्टाष्टकोष्ठकोद्गवास्तत्र
द्वादश रागयः ॥ १ ॥ विस्तृत्य यवनेर्वृक्षैरष्टवर्गो*) निवेदितः पुंसाम्
(das Metrum fehlerhaft) । ज्ञातुं शुभमशुभं वा प्रतिदिवसमभवमदं
वक्ष्ये ॥ २ ॥ रव्यञ्जकुजसीम्येश्वरशुक्रार्कसुतलपपाः । प्रत्येकमष्टकोष्ठपु

*) Statt अष्टवर्गो ist अष्टकवर्गो zu lesen.

यथासख्यमधीश्वराः ॥ ३ ॥ रेखाकोष्ठेषु यो भागः स शुभो ह्यशुभो
 अन्यथा । एकद्वित्रिफले राशौ फलकोष्ठो ऽल्पक शुभम् ॥ ४ ॥ शून्य-
 कोष्ठे भवेद्दुःखं धनधान्यादिसंचयः । चतुष्फलयुते राशौ फलकोष्ठे शुभं
 यथा ॥ ५ ॥ देहस्वास्थ्यमशोकत्वं सुवनमतीतिरुत्तमा । भवेद्ब्राम्हण-
 सीख्य च रेखाकोष्ठे न सशयः ॥ ६ ॥ Am Schluss mehrerer
 Strophen findet sich der Satz *Devasalah* prabhāsate, womit ein
 sonst unbekannter Verfasser bezeichnet wird (Fol 4a b 5a 6a 8a)
 Auf Fol 11a steht zu Ende von neun Versen die Unterschrift iti
 Prajāpativiracite Jatakā (lies Jātake) rīṣṭādhyayah

1084.

26/13 5 Blt., 9 Linien Schrift von 1840

Ayaprasna, Fragen nach zukünftigen Dingen, welche von
 dem Stande der acht verschiedenen Āya bedingt sind In
 56 Versen Beginnt भूतं भविष्यत्प्रश्नाय विज्ञातुं ज्योतिष कृतम् ।
 आद्यप्रश्नमिमं यन्त्रं चमत्कृतिकरं परम् ॥ १ ॥*) उच्चारितफलनामा-
 यश्चरवर्गतो ज्ञात्वाकारादिवर्गं कृत्वा ध्वजादय आयाः कल्पनीयास्त-
 तस्तेभ्यश्च फलं कल्पनीयम् ॥ २ ॥ ध्वजो धूमश्च सिंहश्च श्वानो वृषः
 खरो गजः । ध्वाङ्गुयायाष्टकं ज्ञेयं शुभाशुभमिदं स्फुटम् ॥ ३ ॥
 अथास्तिनास्तिप्रश्नः । ध्वजकुञ्जरसिंहेषु वृषे चास्तीति निश्चितम् । धूमे
 श्वाने खरे ध्वाङ्गे नास्तिप्रश्नश्च निश्चितम् ॥ ४ ॥ अथ लाभालाभौ ।
 ध्वजे सिंहे गजे वृषे शीघ्रं लाभो भवेद्बुधः । ध्वाङ्गे श्वाने खरे धूमे
 नाशश्च कलहप्रदः ॥ ५ ॥ Der Name Āya ist aus der Baukunst
 entlehnt und auf die Astrologie übertragen Wird die Breite mit
 der Länge eines zu bauenden Hauses multipliciert und die Summe
 durch 8 dividiert, so bildet der Rest einen Āya, und die 8 Āya
 beziehen sich auf die 8 Weltgegenden Wie die Astrologie be-
 trifft, ist das *Vastuprakaraṇa* in der *Jyotiṣratnamalā* (17, 1—3),
 in dem *Muhūrtamārtanda* (7, 7 8), in dem *Muhūrtacintāmaṇi*
 (12, 4—5) zu vergleichen

Schliesst अथ ध्वजादिस्वामिनः । ध्वजे सूर्यश्च विज्ञेयो धूमे
 भीमस्तथैव च । सिंहे शुक्रश्च विज्ञेयो श्वाने सौम्यस्तथैव च ॥ ५४ ॥
 वृषे मुख्यं विज्ञेयः खरे सूर्यस्तथैव । गजे ध्वाङ्गे च चन्द्रश्च आ-
 याधिपतयः स्मृताः ॥ ५५ ॥ प्रश्नप्राप्तिमिमं यन्त्रं विघ्नराजेन निर्मि-
 तम् । वाग्देव इमं भक्त्या तत्प्रसादात्करोम्यहम् ॥ ५६ ॥ Der letzte
 Vers zeigt, dass von einem Vighnarāja als Verfasser nicht die
 Rede sein kann

*) Ein regierendes Verb fehlt

1085.

19/10. 8 Bl., 8 bis 11 Linien. Schlechte Schrift von 1786.

Āyaprakṣa. Dasselbe Werk.

1086.

20/14. 4 Bl., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1864.

Āyurdāya. Bestimmung der Lebensdauer und die Folgen der Geburt unter einem der 12 Zodiakalbilder. Drei Abschnitte sind bezeichnet: *Kendrayus*, *Nakṣatrāyus*, *Āyurmadhye Gbātāvali*. Beginnt: केन्द्राङ्कसंख्या विगुणा विधेया रन्धारभाङ्के विहिता तथैव ।

एवं कृते सर्वजनस्य नूनमायुःप्रमाणं मुनयो वदन्ति ॥ १ ॥

1087.

21/15¹/₂. 8 Bl., Linien verschieden. Etwa 1780.

Uḍudāyapradīpa, über Horoskopie, in 41 Versen. Mit einem anonymen Kommentar. Beginnt: सिद्धान्तमीपनिपदं शुद्धान्तं पर-
मेश्वरः । शीलाधरं महः किञ्चिद्वीणधरमुपास्यहे ॥ १ ॥ फलानि
नक्षत्रदशाप्रकारेण विवृण्वहे । उḍudāyapradīpaखं कुर्मो देवविदां
मुदे ॥ २ ॥ वयं पारशरी होरामनुसृत्य ययामति । बुधीर्भावादयः
सर्वे ज्ञेयाः सामान्यशास्त्रतः ॥ ३ ॥ एतच्छास्त्रानुसारेण संज्ञां ब्रूमो
विशेषतः । पश्यन्ति सप्तमं सर्वे शनिजीवकुजाः पुनः ॥ ४ ॥ सर्वे
त्रिकोणनेतारो ग्रहाः शुभफलप्रदाः । पतयस्त्रिपट्टायानां यदि पाप-
फलप्रदाः ॥ ५ ॥ न दिशन्ति शुभं नृणां सौम्याः केन्द्राधिपा यदि ।
क्रूराद्येदं शुभं ह्येते प्रवला उत्तरोत्तराः ॥ ६ ॥

Schliesst: कर्मधर्माधिनेतारावन्योन्याश्रयसंस्थितौ । राजयोगा-
विति प्रोक्तं विख्यातो विजयी भवेत् ॥ ४१ ॥

Diese Abhandlung wird mit Unrecht *Pārāśari*, *Pārāśariṣṭadīpa*,
Pārāśarijātaka genannt.

Der Kommentar beginnt: वीणाधरं किञ्चिन्महः । अर्थात्सर-
स्वतीतेजः । सरस्वती यावत् तस्या एव वीणाधरित्वात् ।

1088.

31/10¹/₂. 8 Bl., 9 bis 11 Linien. Schrift von 1795.

Uḍudāyapradīpa, mit demselben Kommentar.

1089.

26/11. 8 Bl., 8 bis 9 Linien. Schrift von 1835.

Uḍudāyapradīpa, mit demselben Kommentar. Fol. 1 fehlt.

1090.

20/13¹/₂. 13 Bl., 9 bis 15 Linien. Etwa 1790.

Uḍudāyapradīpa, mit einem durchweg in Sanskrit geschriebenen
und Viṣṇudasa gewidmeten Kommentar von Paramasukha. Beginnt:

योगजास्यं नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य टीका
च क्रियते मया ॥ १ ॥ चचान्वयो विष्णुदासस्तेनाहं प्रार्थितः किल ।
पाराशरीजातकस्य टीका छत्वा ममार्पय ॥ २ ॥ गूढार्थान्नकटी-
कृत्य शेषं च सुखबोधकृतम् । पाराशरीजातकस्य टीका च लिख्यते
मया ॥ ३ ॥

Der Text ist in folgende Abschnitte eingetheilt 1) Samyā-
dhyāya 14 Verse 2) Samanyaiājayoga 2 Verse 3) Rājyogādhyāya
11 Verse 4) Āyurdayādhyāya 6 Verse 5) Antardayādhyāya 14 Verse

1091.

25/11 14 Bl. 9 bis 10 Linien Schrift von 1818

Ududāyapradīpa, übersetzt in Hindustani im Jahr 1812 in
Jaipur, und Viṣṇudāsa gewidmet von Pāramasulba. Beginnt
योगजास्यं नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य भाषा
चिक्रीयते मया ॥ १ ॥ चचान्वयो विष्णुदासस्तेनाहं प्रार्थितः किल ।
पाराशरीजातकस्य भाषा छत्वा समर्पये ॥ २ ॥ गूढार्थान्नकटीकृत्य
शेषं सुखबोधकृतम् । पाराशरीजातकस्य भाषया लिख्यते ऽधुना ॥ ३ ॥

1092.

29/13 11 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1780

1) *Ududāyapradīpa* in 42 Versen. Eine etwas veränderte
Recension. Von den 41 Versen der anderen finden sich hier 35,
aber hin und wieder in anderer Stellung. Einzelnen Versen ist
ein Kommentar beigelegt. Beginnt सिद्धान्तमौपनियद् etc ॥ १ ॥
यज्जन्ति सप्तम सर्वे etc ॥ २ ॥ Vers 36 ist zweimal gezählt. Der
Abschnitt मारकयहाः beginnt Vers 19, der Abschnitt अन्तर्दशाफल
Vers 25.

2) Eine Fortsetzung, die sich in den anderen Handschriften
nicht vorfindet. Sie behandelt die günstigen oder schlimmen Vor-
bedeutungen bei der Verbindung der Planeten mit den zwölf Zodiacal-
bildern. 30 Verse. Beginnt प्रतिलप्य समावीक्ष्य पूर्वोद्दिष्टाविरो-
धतः । ततो ग्रहस्वरूपाणि क्रमेणैव विवृणुमहे ॥ १ ॥ अथ मेघल-
यम् ॥ मन्दसीम्यसिताः पापाः शुभो गुरुदिवाकरौ । न शुभं योग-
मात्रेण प्रभवेच्छनिजीवयोः ॥ २ ॥ शनियोगेन जीवस्य पापत्वमिति
निर्यतम् । कविः साधान्निहन्ता स्थान्धारकत्वेन लघितः ॥ ३ ॥
मन्दादयो निहन्तारो भवेयुः पापिनो यहाः । शुभाशुभफलान्येव
ज्ञातव्यानि क्रियोद्भवे ॥ ४ ॥

1093.

21/10 17 Bl. 11 bis 8 Linien Etwa 1830

Ganapatiśūra, die Elemente der Zeiteinteilung und Bestimmung
der günstigen oder ungünstigen Umstände für die Handlungen,

welche durch die Gestirne bedingt werden. Der Verfasser ist Gaṇapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk ausgezogen hat. Folia 17 und 18 und das Ende fehlen. Beginnt: नत्वा विघ्नहरं शंभुं बालबोधाय संग्रहः । गणपत्यभिधः कुर्वे सारं ग्रन्थात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ संवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो वा-
णरामेन्दुहीनः शाकः स्मृतो बुधैः । १३५ । संयुतश्चन्द्रनेवैः स षष्टि-
दृच्छेपवत्सराः ॥ २ ॥ प्रभवाद्याः क्रमाञ्जयेया नामतुल्यफलाय ते ।

Schliesst mit Ānandatithiphala.

1094.

23/9¹/₄. 11 Bl., 12 bis 15 Linien. Geschrieben von Yāgyavalku um etwa 1790.

Grahabhāvaphala. Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwölf Häuser stehen. Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem bestimmten Yoga und Karana (Colebrooke Essays p. 319. 320) etc. beschrieben. Paginiert 1—17. Foll. 5. 7—11 fehlen. Vollständige Handschrift. Beginnt: लघे ऽर्के ऽत्यकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरक्तकुर्कशतनुः शूरो वमी निर्घृणः । पुलावः शशिमे क्रिये सतिमिरः सिंहे निशान्यः पुमान्दारिद्र्योपहतो विनष्ट-
नयनो जातस्तुलासंज्ञके ॥ १ ॥ धनसुतोत्तमवाहनवर्जितो हतमतिः सुजनोन्मिषतसीहदः । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमणेरद्रविणे यदि संस्थितिः ॥ २ ॥ प्रियवदः स्यान्नवाहनाद्यः सुकर्मयुक्तो शु-
चरान्वितश्च । मितानुजः स्यान्मनुजो बलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधि संख्ये ॥ ३ ॥ सौख्येन यानेन धनेन हीनं तातस्य वित्तोपहतो प्रवृत्तं । चलनिवासं कुरुते पुमांसं पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Ravibhāvaphala Fol. 2a. Candrabhāvaphala Fol. 2b. Bhauma Fol. 3b. Budha Fol. 4a. Guru Fol. 4b. Bhṛigu beginnt Fol. 4b. Rāhuphala endet Fol. 6b. Vārāphala Fol. 12a. Nakṣa-
traphala Fol. 14b. Yogaphala Fol. 15b. Karanaphala Fol. 16a. Gaṇāntaphala Fol. 16a. Gaṇaphala Fol. 16b. Lagnaphala Fol. 17a. Sūryanakṣatraphala Fol. 17b.

1095.

25/11. 6 Bl., 12 Linien Die Handschrift von etwa 1700 ist völlig unbrauchbar.

Grahabhāvaphala. Beginnt: लघे ऽर्के ऽत्यकचः क्रियालस-
तमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरक्तकुर्कशतनुः शूरो ऽवमी निर्घृणः । etc.

1096.

29/13 10 Bl., 10 Linien Schrift von 1834

Camatkāracintāmani, über dasselbe Thema Von Nārāyaṇa

Beginnt लसत्पीतपट्टाभ्वर छण्णचन्द्रं मुदा राधयालिङ्गितं विद्युतेव ।
घनं संप्रणम्याच नारायणाख्यमत्कारचिन्तामणिं सप्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ etc
न चेत्खेचराः स्थापिते किं भवन्ते न चेत्सष्टगाः स्थापितेः किं ग्रहेन्द्रैः ।
अभावोदिता सष्टता कुत्र हेतुः फलेरेव सर्वं ब्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥
तनुस्थो रविसुद्वयष्टि विधत्ते मनः संतपेद्वारदायादवर्गात् । वपुः
पीड्यते चातपित्तेन नित्यं स वै पर्यटन्हासवृद्धिं प्रयाति ॥ ५ ॥
Sieh Florentine MSS Num 282 283

Ravibhāṣaphalāni 12 Verse Candrabhāṣaphalāni 12 Verse
Bhūmabhāṣaphalāni 12 Verse Budhabhāṣaphalāni 12 Verse Guru
bhāṣaphalāni 12 Verse Sukrabhāṣaphalāni 12 Verse Sambhāṣaphalāni
12 Verse Rāhubhāṣaphalāni 12 Verse Ketubhāṣaphalāni 12 Verse.

1097.

21/12 14 Bl., 8 bis 12 Linien Schrift von 1780 Geschrieben von
Dayānāthakara, einem Schüler von Lpādhyāya Tauka Vīṇurkṣa

Camatkāracintāmani

1098.

26/11 10 Bl. 9 bis 11 Linien Etwa 1760

Camatkāracintāmani

1099.

24/10^{1/2} 10 Bl., 9 bis 11 Linien Geschrieben in Jayapura von
Lakṣmīrāma im J 1763

Camatkāracintāmani Beginnt छण्णत्किङ्किणीजालकोलाह-
लाहं etc ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाभ्वर छण्णचन्द्रं etc ॥ २ ॥ चतुर्न-
वग्योतिर्महाश्रीधिमुखीः प्रमथीव विद्वज्जनानन्दहेतोः । परं युक्तिरन्यं
तु संक्षिप्तदृष्टं भुजङ्गप्रयातिः प्रवन्धं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः
खेचराः etc ॥ ४ ॥

1100.

27/13 11 Bl., 9 bis 11 Linien Etwa 1830

Jannapattralekhanapratāra, die Methode eine Autobiographie auf-
zustellen Von einem Jain Unvollständig Beginnt श्रीआदि-
नाथप्रमुखा जिनेशाः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशाः । सूर्यादिषेता अङ्गु-
ताय भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमान्कामभवतु भग-
वान्पार्श्वनाथः सनाथः त्रयोमध्य चित्तिपतिगणि सादरं नम्यमानः ।
भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात्ते ऽपि सर्वे विवस्वत्पुत्राः शेटा ददति कुशलं

सर्वदा देहभाजाम् ॥ विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिर्विघ्नाटवीहयवाङ्मि-
घ्नव्यालकुलोपमर्दगरुडो विघ्नप्रपञ्चाननः । विघ्नोत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपतिर्वि-
घ्नाम्बुधी वाडवो विघ्नाद्योघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वरः पातु वः ॥
कृतं मया नोदकयन्त्रसाधनं न मेच्छं वापि न शङ्कुधारणम् । परो-
पदेशात्समयोद्बोधकं विलिख्यते जन्मफलं नराणाम् ॥

Atha balādbyāya Fol. 2b. Atha saptakavargiprayojanam
āha 3b Atha tanvādibhāvaphalavicāra 6a. Atha prasaṅgato
rājayogaphalāni 9a. Athoccarasūniphala 10a. Athāyuhprayojanam
āha 10a. Atha daśāphala 10b.

Citiert werden Gaurijātaka, Jātakābharana, Devaśālīmata.

1101.

24/6¹/₂. 57 Bl., 13 bis 15 Linien. Etwa 1680.

Janmapatrikāpadhātī, eine ausführliche Behandlung desselben
Gegenstandes von einem Jaina. Unvollständig. Die vorübergehende
Handschrift enthält einen blossen Auszug. Beginnt: स्वस्तिश्रीसौख्य-
धात्री सुतजयजननी तुष्टिपुष्टिप्रदात्री मङ्गल्योत्साहकर्त्री गतभवसद-
सत्कर्मणा व्यञ्जयित्री । नानासंपदिधात्री धनकुलयशसामायुषां वर्ध-
यित्री दुष्टापदिघ्नहर्त्री गुणगणवसतिलिख्यते जन्मपत्नी ॥ १ ॥ श्री-
आदिनाथप्रमुखा जिनेशः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशः । सूर्यादिखेटा
चक्रुताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ २ ॥ दशावतारो
भुवनैकमक्षो गोपाङ्गनासेवितपादपद्मः । श्रोपाश्वनाथः पुरुषोत्तमो ऽयं
ददातु वः सर्वसयि (?) हितानि ॥ ३ ॥

Kaliyugaphala Fol. 3a. Dvādaśayugaphala 5b. Ayanaphala 5b.
Golaphala 5b. Śaḍṛituphala 6a. Dvādaśamāsaphala 6a. Paksaphala 6a.
Pañcatithiphala 6b. Saptavārāphala 7a. Divāratrīphala 7a. Janma-
nakṣatrāphala 7b. Janmayogaphala 8b. Karāphala 9a. Gaṇa-
phala 9a. Yoniphala 9a. Vārāyuhphala 9b. Lagnaphala 9b.
Rāśinavāṇāphala 10a. Candrarāśīphala 10a. Rāśīphala 10b.
Bṛīhajjātaka dvitīyaprakīrṇake sūryabhāvādhyāyaḥ 11a. Bṛīhajjātaka
dvitīyaprakīrṇake saumyādhyāyaḥ 11b. Bṛī° dvitīyabhāvādhyāyikāre
Guruphala 12a. Bṛī° Sukraphala 12a. Bṛī° Śanirāśībhāvāḥ 12b.
Bṛī° Rāhuphalam 12b. Rāśīphala 14a. Ayanānākarāṇa 14b.
Ayanānānayana 14b. Dinamānāyana 14b. Tātkālikagrahāna-
yana 15a. Bhāvaekrānāyana 17b. Dvādaśabhāvanīrīkṣaṇavidhī 17b.
Navagrahaphala 18a. Ravīphala 18b. Candraphala 19a. Bhaṇ-
naphala 19b. Budhaphala 20a. Guruphala und Śukraphala 20b.
Sanīphala 20b. Rāhuphala 21a. Dvīgrahīyoga 21b. Trīgrahī-
phala 22b. Caturgrahīphala 23b. Pañcagrahīphala 24a. Śaḍ-
grahīphala 24b. Kendrāyuh 24b. Hier endet der erste Adhyāya.
— Dvādaśabhuvaneśaphala 29a. Nīcagrahaphala 29a. Uccagraha-
phala 29b. Mātatrikoṇaphala 29b. Sraggīhaphala 29b. Śātrugrī-

haphala 29b Vṛddhavyāṇe tanurīṣṭhulam, dhanabhārah, Sahajabhāyaphalam, Sukhabhāyaphalam, Sutabhāyaphalam, Saṣṭhabhāyaphalam, Jayabhāyaphala, Aṣṭamabhāyaphalam, Dharmabhāyaphalam, karmabhāyaphalam, labhabhāyaphalam, dvādaśalagnagrahaphalam 34a Dvādaśalagnāṣṭrī svāmīphalam 37a Tātkālikamaitricakrakaravādyā 37a Śaḍvargakundalikāphala 41b Pañcamaḥapurusaśaṅkara 42b Sunābhāyogaphala 42b Anābhāyogaphala 43a Durdhāyoga 43a Kemadrūmayoga 43b Sunābhāyogā Yogah 43b Vāsūyogaphala 43b Andere yogah bis 48a Rājayoga 51a Arisṭayoga 54a Arisṭabhāṅga 57a Bhāgyabhāva 57b Suryakālānālīcakra 57b Aśvīcakra 57b

Citiert werden Jātikābhīraṇa, Bṛīhijātaka und Laghubjātaka, Ratnakōśa, Ratnamālā, Sṛipatipaddhati Erklärungen werden öfters in Sanskrit, manchmal in Hindi gegeben.

1102.

31/13¹/₂, 157 Bl., 11 bis 15 Linien Etwa 1630

Janmapatṛikāpaddhati Fünf Fragmente In dieser Handschrift wird das Werk *Mānasūgaṇi Janmapatṛipaddhati* genannt und einem *Kalyāṇa Rīsi* zugeschrieben In den meisten Punkten stimmt es mit der vorangehenden Handschrift überein, doch sind ein ausführlicher Kommentar und astrologische Berechnungen und Tafeln in den Text eingeflochten Die Bezeichnung der Blätter ist von dem Abschreiber mehrfach vernachlässigt Beginnt गीरीशकरवल्लभो गणपतिर्नम्रीलतापालिता विघ्नबुद्धिनाशने च निपुणः श्रेयस्करः सीखदः । इक्षापूरणकामधेनुमलितः संतानवृद्धिप्रदो नित्यं मूयकवाहनो भवभृता लम्बोदरः श्रेयसे ॥ १ ॥

Das dritte und größte Fragment schließt auf Fol. 132 धनी मानी विनीतश्च भोगी संतुष्टमानसः । पितृमातृपुराचार्यगुरुभक्तिपरो नरः ॥ १ ॥ उदारो रूपवान्मन्मथमात्मभूषणप्रियो भवेत् । पश्ये जलाश्रोतिरष्टमे ज्वरपीडनम् ॥ २ ॥ द्वाविंशे महती पीडा चतुर्विंशतिरष्टमे । प्रवासे गमनं चायुरध्वानां नवतिः स्मृतम् ॥ ३ ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे द्वितीयाया गुरोर्दिने । छत्ति-कालमनपश्ये मरणं मृत्युर्न संग्रहः ॥ ४ ॥ हतोरितं तु निर्याण्ययवनाचार्यसंमतम् । मीनस्य यामिनोनाथे भवेद्वचनं संग्रहः ॥ ५ ॥ इति मीनराशिखचन्द्रे कृतं निर्याणं समाप्तम् ॥

Fragment 1) enthält 10 Blätter, 2) 20 Blätter, 3) 118 Blätter, 4) 8 Blätter, 5) 1 Blatt

1103.

27/14 8 Bl., 13 bis 14 Linien Etwa 1800

Janmasamudra, über die günstigen oder ungünstigen Konstellationen bei der Geburt. Eine Schrift gleichen Namens wird

Naracandra zugeschrieben. In fünf Kallola. Ob mit dem fünften Kapitel das Buch endigt, ist unklar. Beginnt: आश्रयः त्रेयसां सारो वरो विश्वेश्वरो वशी । सुरेशः सखरो वीरः स श्रीवीरः शिवः श्रिये ॥ १ ॥ अनेकरत्नानां - - निधिर्गभीरतावधिः । स धीवरा-वगम्यो ऽयं जन्माशोधिः समुद्रसेत ॥ २ ॥ जपाद्देन्दोश्च यो भावः स्वामिना वा शुभैर्युतः । दृष्टो ऽथ तस्य तस्याप्तिं प्राह जन्मनि ना-न्यथा ॥ ३ ॥

Kapitel 1) 29 Verse. 2) Janmapratyayalakṣaṇa 29 Verse.
3) Aṣṭabhaṅga 10 Verse. 4) Niryāṇayogalakṣaṇa 20 Verse.
5) Dravyopārjanarājayogalakṣaṇa 27 Verse.

Schliesst: शीर्षपृष्ठोभयर्चस्थाः केन्द्रजीवाङ्गराशियाः । वयसौ ऽप्यादिमध्यान्ते राज्यार्थे सत्त्वसौख्यदाः ॥ २७ ॥

1104.

20/13. 18 Bl., 8 bis 12 Linien. Geschrieben von Mulajī Abhaya-śaṅkara im J. 1864.

Jyotiṣasaṃgrāhe Bhāvaphala. Einfluss der Planeten. Beginnt: अथ संग्रहज्योतिषे षष्टादय भावाः लिखन्ते । वैरीघातक्रूरकर्मा । ०१ । अथ मृगिरोगः । नक्षत्रेशादित्यवक्रास्तनुस्था मृत्युस्था वा क्रूरहृष्टा प्रसुती । नानाव्याधिते शरिरे प्रकुर्वु पीडा मर्त्यानामपुसां रजार्तः ॥ १ ॥ पापेक्षितौ केन्द्रगती विधूञ्जी सूते यवा नैधनभे खलाख्याः । जातो मरः सत्यमृगाख्ययोगे भवेदपसाररजार्दितय ॥ २ ॥ Diese Zeilen sind unverändert nach der Handschrift gegeben.

Der unbekannte Verfasser citiert Gauḍādhara's Praśnabhairava Fol. 6a, Nārāyaṇadāsa Fol. 5b.

Schliesst: यहै भावादधिके सति विरामसंधेः सकाशादूने सति यहै भावादूने आरंभसंधेः सकाशादधिके सति यथास्थित एव ॥

1105.

13/9. 5 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1850.

Bhāvarahasya, Verkündigung der Zukunft durch das Zusammentreffen der Planeten mit den Zeichen des Zodiakus. Von Jagannātha, Sohn von Mohana und Schüler von Sukhānanda. Unvollständig. Erhalten ist der erste Adhyāya (Bālabalādhyāya) und fünf Verse des zweiten. Die ersten fünf Verse werden genau nach der HS. mitgeteilt: योगजाननं पादसरोजयुग्मं ॥ नत्वाविका-मर्कयहादिकं गणं भावं रहस्यं मुदितं परिष्कृतं ॥ देवघ्नकं बोधवि-ज्ञानदायकं । १ । नत्वा गुरुं सुखानंदं ॥ बीजायां च बृहस्पति-जस्या मरणमात्रेण भावं रहस्यं कथिते । २ । ज्योतिर्गोविन्दस्य भावं

रक्तो भूदेवानामग्रणीमोहणाय ॥ तन्वुचस्था श्रीजगनायनाम्ना ॥ चक्रे
होराभावचक्र प्रकाश ॥ ३ ॥ भौमचेवस्थ मेपालि । तुला च वृषभे
भृगु ॥ बुधस्थ मन्त्रयकन्या । कर्कभेश्वर चद्रमा । ४ ॥ सिंहेश्वरो
वदेत्सूर्य ॥ धनमीनाधिपो गुरु ॥ सौरी मकरकुम्भी च ॥ तमकन्या-
सरवी मृगे ॥ इति चेनाधिप ॥

1106.

29/1° 5 BII 13 bis 14 Längen Geschrieben im J 1746 in Schorapurn
von Rat esvara Sohn von Parlyt Devakara

Dinabharadhyaya, ein Teil eines *Dinacarya* Es behandelt
den Einfluss der Planeten (mit Ausnahme von Rahu) auf das
Geschick, wenn sie bei Eintritt des Tages in eines der zwölf
Häuser eintreten Beginnt अथ दिनप्रवेशसमये ग्रहाणा भावगत-
फलानि लिख्यन्ते ॥ रवौ ज्ये भवेत्सीख्य ग्रपान्यङ्गे प्रजायते । स्त्री-
सुरत कटुकान्न भोजन जायते तदा ॥ १ ॥ शुभपुष्प सुवास च
रक्ताम्बर रीचते तदा । निद्रावभुक्ततल्पश्च दिने सूर्ये धनस्थिते ॥ २ ॥
आतपे गमन चैव वधूश्च कलह भवेत् । मानसीत्साहपूर्व च सहज-
स्वगते रवौ ॥ ३ ॥

Es folgen die Kapitel *Cindrabharaphala*, *Bhaumaphala*, *Budha-
bhavaphala*, *Gurubhavaphala*, *Bhugaphala*, *Sukrabharaphala*, *Sani-
phala* Der Text ist sehr verderbt

Schliesst काये विलम्बकर्ता च वृद्धपुरुषागमस्तथा । नदीम-
तीर्थकरणं रविपुत्री व्यथे यदा ॥

1107.

24 1/2° 9 6 BII 15 bis 16 Längen Geschrieben von Nityasubhāgynā I
im Jahr 1680

Latagrahaphala, der Einfluss der Planeten wenn sie während
eines Monats oder eines Tages in die zwölf Häuser eintreten
Beginnt लग्नस्थश्च (लग्नस्थ च HS) यदा भानुर्नैऋषोडा तदा भवेत् ।
शिरोर्ति कुचिरोगश्च चिन्तावाद विनिदिंशेत् ॥ १ ॥ धने रवौ
धनप्राप्तिर्वस्त्रनाभस्तथैव च । कुटुम्ब वृद्धिमायाति मासवेशे प्रजा-
यते ॥ २ ॥ बन्धुदुःख तृतीये ऽर्के शरीरस्फोटनं तथा । उद्वेगो
बाधाहानिश्च चक्षुरागो भवेत्तदा ॥ ३ ॥ तुर्ये सूर्ये चण प्राप्तिचिन्ता-
नाशनमेव च । मानुष्ये भवेच्चिन्ता मासवेशे प्रजायते ॥ ४ ॥ सुते
ऽर्के स्यात्सुतप्राप्तिः सुदृढदिविवर्धनम् । दुःखहानिर्जयश्चैव जायते फल-
मुत्तमम् ॥ ५ ॥ रिषौ सूर्ये रिषोर्नागो जयश्चैव न संगद्य । पुरे
जनपदे म्यर्थे तस्य प्राप्तिर्न संगद्य ॥ ६ ॥

Candraphala Fol. 1 b. Bhaumaphala 2 a. Budhaphala 2 b. Guruphala 2 b. Śukraphala 3 a. Śaniphala 3 b. Rāhuphala 3 b. — Der zweite Teil beginnt Fol. 3 b: अथ दिनप्रवेशे ग्रहाणां फलं लिख्यते ॥ रवौ लघे भवेत्सौख्यं etc. Dieser stimmt mit der vorigen Handschrift überein.

1108.

22/10. ■ BH., ■ bis 9 Linien. Geschrieben 1674 von Josi Bhūdhara

Navagrahaphala, eine astrologische Schrift, in welcher aus der Stellung der Planeten namentlich gute oder schlechte Ernte vorausgesagt wird. Die Abschrift ist fehlerhaft, und der Verfasser war des Sanskrit wenig kundig. Der Anfang wird genau nach der Handschrift gegeben: नवग्रहा द्वादशी राशि सप्तविंशतिरित्येते । एवं च ज्योतिषां मूलं व्यापकं भुवनत्रयं ॥ १ ॥ रिचराशियद्वाणं च तिथिवारं तथैव च । योगद्वादशराशीनां फलं वचामि निश्चितं ॥ २ ॥ अर्घचारं प्रवचामि रिचं च सप्तविंशति । क्रूरसीम्य-ग्रहास्तित्य तत्फलं भवते ध्रुवं ॥ ३ ॥ अश्विन्यादिगते सीरे तिलतैले च जूनलं (lies bhūtalam) । महर्घानि च मांसानि पुनः स्वस्थं च ज्ञायते ॥ ४ ॥ भरण्यां द्वितिये पादे यदा शरीरी च संस्थितः । पूर्वेषु दारुणं युवं राजानां च महद्भयं ॥ ५ ॥

Schliesst: क्षितिजः भार्गवेंदुस्य मीनराशि यदा स्थितः । समस्तं वज्रवृषभाय स्वस्थं वृष्टिततो शशी ॥

1109.

26/12. ■ BH., 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J. 1761 in Śihorapura von Ratnevara, Sohn des Pandya Dvākara.

Nāṭilagnaslokaḥ, die günstigen Konstellationen für eine Hochzeit. In 60 Kāmakriḍā-Versen, als deren Verfasser Rāṭyāka genannt wird. Beginnt: अथ घटिकालपविवाहसमयशुद्धिसंज्ञाः पटिर्लिख्यन्ते ॥ तं नत्वा मातङ्गाख्यं विद्यादिघ्नं गौरीपुत्रं विवाह्यं रूपतीतां नत्वा तद्वद्वाग्देवीम् । आलोड्य ज्योतिःशास्त्राण्युद्वाहस्य ययं वस्थे नाडीलपज्ञानं धत्ते यत्पाठेनाधीरो ऽपि ॥ १ ॥ दक्षा-नापित्रह्णन्दीशा देवाय्वा जीवः सार्पं पितृभ्यः भाग्यार्यस्थे भानुस्त्वाप्रा वायुः शक्रापी । मित्रेन्द्रौ रचस्तोयं विश्वेदेवं विष्णुर्वस्वाख्या तोयेगो ऽजाद्विद्याहिर्वुधयः पूषा तारेणः ॥ २ ॥ तिथ्याख्या नन्दा भद्रा जैत्री रिक्ता पूर्णा चैवं भूयो भूयः पक्षे पक्षे नामान्वर्थानुक्रान्त्या । ताः शुक्ले पक्षे हीना मध्या त्रेष्ठा वाखावाखा कृष्णे पक्षे त्रेष्ठा मध्या हीना नित्यं तिथयः स्युः ॥ ३ ॥

Schliesst: योक्तानां पटिरस्याः कर्ता विप्रो राईयाकः सा

सच्चिदैरध्येतव्या नाडीलपञ्चानार्थम् ॥ ६० ॥ इति सज्जनानन्दिनी
नाडिलपञ्चोकाः षष्टिः ६० समाप्ताः ॥

1110.

20/11 6 Bl. 12 bis 14 Linsen Etwa 1820

Pañcapakṣi, Verkündigung vergangener, gegenwärtiger und zukünftiger Ereignisse mittelst besonderer Stellung in verschiedenen Diagrammen der Vokale *a i u e* Diese werden als fünf Vögel, nämlich Falke, Eule, Krähe, Hahn und Pfau betrachtet und mit allerlei mystischen Tugenden ausgestattet Die fünf Räume, die Zodiakalbilder, die Planeten, Wochentage *a i u e* leisten ihre Dienste Beginnt अथ पञ्चपक्षिशास्त्रं लिख्यते ॥ नमस्कृत्य महादेव गुरुं शास्त्रविशारदम् । भविष्यद्वर्तमानं च वक्ष्ये इह पञ्चपक्षिकम् ॥ १ ॥ अनेकशास्त्रसारेण लोके कालत्रयं प्रति । चलावसानं श्रूयन्ते सर्वकार्येषु निश्चितम् ॥ २ ॥ आगतं पृच्छकं दृष्ट्वा देवज्ञः सावधानतः (देवध्यानतः HS) । यो ऽयं (Śabdakalpādruma यद्यतः) करोति कर्माणि तस्मात्सर्वं विचार्यते ॥ ३ ॥ शकुनानां क्रियागत्या ब्रूते युद्धे जयाजयम् । आष्टके प्रश्नकाले च प्रथमाक्षरतो ऽपि च ॥ ४ ॥ ज्ञातव्यं चेष्टया चेति खगानां बुद्धिमन्तरैः । उज्ज्याक्षरविहीनानि ककारादीनि विन्यसेत् ॥

Die gangbarste Version dieser Art von Orakel wird Śiva zugeschrieben und ist im Śabdakalpādruma abgedruckt

1111.

31/14 5 Bl., 18 Linsen Etwa 1810

Pañcapakṣi Eine verschiedene Behandlung desselben Stoffes Beginnt नत्वा विघ्नैश्चर वाखी पञ्चपक्षीति दर्शनम् । पुण्यक्षेन (?) देवभ्यो (so geschrieben) प्रोक्तं संविध्यते मया ॥ १ ॥ भैरन्दुक- (lies भैरवण्डक) चकोराख्यकाककुङ्कुटकेकिनः । श्वेतपीताख्ययामनीलाः स्युः पच पक्षिणः ॥ २ ॥ ब्रह्मविट्चक्रिया गूढाष्टाङ्गालयेति जातयः । खड्गचापी च कुरिका कुन्तशैव गदा तथा ॥ ३ ॥ श्वेनो मूर्ध्नि पिङ्गलश्च ब्राह्मीवर्चसि वायसः । कुङ्कुटः कुक्षिभागे स्यात्कलापी तदधः स्मृतः ॥ ४ ॥ श्वेनो मेपालिसिंहेशः कुलीरद्वन्द्वयोपिताम् । पिङ्गलो वायसश्चापि मीनेशः कुङ्कुटामिधः ॥ ५ ॥ तुलावृषभयोरीशः कुम्भनरेश्वरः शिखी । तत्तद्वागीश्वरक्षेत्रं चिन्तनीयाय पक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्वेनेन चिन्तनी भौमाकां चकोरेणैन्दुसोमजी । गुरुशुक्रार्कजा ज्ञेयाः काककुङ्कुटकेकिनः ॥ ७ ॥ — Vers 51 पारिजाताख्यशास्त्रे ऽस्मिन् ऋषे रत्नाकरमिधे । प्रश्नशास्त्रमिदं प्रोक्तं चतुर्थाध्यायसंज्ञितम् ॥ Eine Fortsetzung folgt

1112.

25/10¹/₂. 18 Bl., 6 bis 9 Linien. Etwa 1830.

Pañcasvara oder *Pañcasvarā*, zuweilen unrichtig *Pañcaśara* geschrieben, ein astrologisches Werk, von einem verhältnismässig modernen Verfasser, *Prajāpatidāsa*. Sieben Kapitel. Das letzte nicht ganz vollständig. Kapitel 1) *Śiśuriṣṭādhyāya*, 48 Verse, beginnt: इष्टदेवं नमस्कृत्य गोपालं कुलदैवतम् । श्रीप्रजापतिदासेन क्रियते ग्रन्थसंग्रहः ॥ १ ॥ Sieh *Lālmitra's Notices* Num. 487. Florentine MSS. Num. 304. — 2) *Mātrirīṣṭādhyāya*, 10 Verse, beginnt: शिशुरिष्टं कृतं पूर्वं मातृरिष्टं तथोत्तरे । दिवा शुक्रो यथा माता रात्रौ माता च चन्द्रमाः ॥ १ ॥ प्रसवे च दिवाभागे शुक्रे वा पापसंयुते । अथवा पापसंदृष्टे माता च म्रियते तदा ॥ २ ॥ 3) *Pitrirīṣṭādhyāya*, 11 Verse: निधने च गते सूर्ये शौरिभौमे चिते यदि । शुक्रगुर्वोर्न चालोकः सपिता म्रियते शिशुः ॥ १ ॥ 4) *Puṁstrijñāna*, 30 Verse: नेपादिद्वादशे राशी द्वेष्माणं तु विनिर्दिशेत् । एकेन ऋणभागेन चितयं चितयं भवेत् ॥ १ ॥ आदिमध्यान्तभागेन चातव्याः पुरुषाः स्त्रियः । स्त्रीभागे तु भवेत्कन्या पुंभागे पुरुषो भवेत् ॥ २ ॥ नेपथ्य प्रथमे भागे द्वेष्माणे पुरुषो भवेत् । क्रोधनी रक्तनेत्रश्च कृष्णवर्णो दुरासदः ॥ ३ ॥ 5) *Duḥkhajñānādhyāya*, 21 Verse: सुखदुःखं मया किञ्चिदुच्यते यथाक्रमम् ॥ १ ॥ 6) *Chandanādirīṣṭādhyāya*, 17 Verse: राजमार्तण्डे ॥ भीमचेचगते मन्दे रविचेचे शनैश्चरः । स पापेन युतो वापि भुजङ्गेदो भवेज्जुवन् ॥ १ ॥ शत्रुगेहे यदा शौरिः शुक्रयुक्तो ऽरिवीचितः । एकपादकरङ्गिद ऋषिभिः परिकीर्तितः ॥ २ ॥ शनिगेहे यदा राज्ञः शशी सिहे भवेद्यदि । शिरस्छेदाख्ययोगो ऽयं विष्णुना परिकीर्तितः ॥ ३ ॥ 7) *Mṛityujñāna*, erhalten sind 33¹/₂ Verse: चतुर्विंशतिवर्षोर्ध्वमायुर्दायं विविक्तयेन् । साधारणा न जानन्ति विपसं कठिनं ध्रुवम् ॥ १ ॥ घराहाद्यैश्च तत्त्वज्ञैर्यः कृतो निर्णयः पुरा । तदुद्देशेन वक्तव्यं यत्किञ्चिज्ज्ञायते मया ॥ २ ॥

Citiert werden *Varāha*, *Rājamārtanḍa*, *Jātakacandrikā*, *Romakasiddhānta*, *Somasiddhānta*, *Brahmayāmala*.

1113.

23/12¹/₂. 11 Bl., 9 Linien. Etwa 1820.

Padmakōṣa, der Einfluss der Planeten im Laufe des Jahres auf das Geschick der Menschen, wenn die neun Planeten in den zwölf Häusern stehen. Der Verfasser ist in dieser Handschrift nicht

genannt, aber aus andern erhellt, dass sein Name Govardhana und dass er ein Sohn von Rāma war. Unsere Schrift wird zuerst im Hayanaratna, unter dem Titel Jātakapadmakośa erwähnt. Zwei Verse dienen als Einleitung und auf jeden der ersten acht Planeten kommen zwölf Verse. Beginnt गणेश गिर पद्मयोनि च नत्वा हर भारती खेचरान्मूर्यपूर्वाम् । विलोक्याखिल ताजिक पद्मकोश प्रवक्ष्ये फल वर्षलये ग्रहाणाम् ॥ १ ॥ अथ प्रवक्ष्ये यवनानुसारात्सूर्यादितो भावफल नराणाम् । मूर्त्यादितो (मूर्त्यादियो MS) द्वाशभावजातं कौ- तुहलाखेटविदा हिताय ॥ २ ॥ रविसर्पगो घातपित्त करोति कल- चाङ्गपीडा शिरोर्यश्चिरोगम् । विवाद जनाना भवेद्गुप्तचिन्ता दशा- निष्टकारी भवेद्वायवे ऽस्मिन् ॥ ३ ॥ कुटम्बादिरोधो नृपाङ्गोत्तिकष्ट धनार्तिर्धनस्ये रघौ मानवानाम् । पशूना प्रपीडोदरे चापद स्युः स सौम्यान्वितो द्रव्यलाभं करोति ॥ ४ ॥

Schliesst स्यान्मृगो भवति पवनस्योदयद्येद्वयस्य सिद्धीपुत्रो नृ- पभयमथो मर्त्यमृत्यु विधत्ते । शीघ्रं कर्णे व्यथनमुदरे नेचरोगं नराणां लक्ष्मीहानि स्वजनकलह कामिनीना च पीडाम् ॥ १२ ॥ Dieser Vers korrigiert. इति राजफलम् ॥ केतुफलं शनिवत्सर्वताजिके भावाध्याय ॥

1114.

28/15 5 BII, 12 bis 13 Lanen. Fehlerhafte Abschrift von 1804. Ge-
schrieben von Mula kara für Abhaya tikara.

Bhuvanadipala, über den Einfluss der Planeten auf Glück und Unglück. Anonym. 81 Verse. Beginnt सहजस्थाने यदा जीवो मृत्युस्थाने यदासित । निरन्तर ग्रहमध्ये राजा भवति निश्चि- तम् ॥ १ ॥ धने व्यये यदा लये सप्तमे चाष्टमे ग्रहा । ह्ययोग- सदा ज्ञेयं कुले ऽपि नायको भवेत् ॥ २ ॥ लपाच्च सप्तमे स्थाने क्रूरसीम्या यदा ग्रहा । अद्याना च गजाना च द्वारे तिष्ठति मन्त्र- खम् ॥ ३ ॥ चन्द्रमङ्गलसयोगो जन्मकाले भवेददि । तदा न मुच्यते लक्ष्मीर्लज्जा कुलवधूरिव ॥ ४ ॥

1115

21/11 11 BII 15 bis 17 Li en. Geschrieben im J 182

Mayūratra der Einfluss der Planeten im Verlaufe mit einander in den 12 Monaten auf Glück und Unglück, verursacht infolge von Mangel oder Fülle von Reichtum, auf Tugend / oder das Gegenteil. Das Werk wird Narada zugeschrieben. Fol. 15 und 6 fehlen. Beginnt उद्यास्तमनं केतोर्गणितेन प्रकाशते । दि- व्यभौमानरिषाच्च उत्पातास्त्रिविधा मता ॥ १ ॥ प्रकीर्तयामास

केतोः सहस्रमपरे विदुः । एकश्च वज्रधा भाति यद्दो वै नारदो
मुनिः ॥ २ ॥

Ketucārāphala 2b. Grahayogaphala beginnt 3a. Āśāḍhaphala 8a. Śrāvaṇaphala 8a. Bhādrāphala 8b. Āśvinamāsaphala 8b. Kārttika-
māsaphala 9a. Mārgaśīrṣaphala 9a. Pausaphala 10b. Phālguna-
māsaphala 11b. Sarvamāsapūrṇimāphala 11b. Sadyovṛṣṭilakṣaṇa 12a.
Śanīphala 13b.

Schliesst: उक्तं च । यदि भवति कदाचित्कार्तिके नष्टचन्द्रे
कुजरविशनिवारि स्वातिआयुष्ययोगः । नृपयुगलविनाशो भूधरे पर्व-
तानां गजतुरगमहार्धं गर्भिणीगर्भपातः ॥

1116.

20¹/₂/10¹/₂. 26 Bl., 11 bis 13 Linien. Etwa 1820.

Mayūracitra oder *Mayūracitraka*, angeblich von Nārada.
Fol. 1 fehlt. Fol. 2a beginnt: यां दिशि संदृष्टास्ते ऽपिपुत्रा भय-
प्रदाः ॥ ६ ॥ याम्याशसंस्थिताः कृष्णा च्छ्वा वक्रशिखास्तथा ।
तावन्तो वै मृत्युसुताः प्रजापयकराः स्मृताः ॥ ७ ॥ Kap. 1. Ketu-
cārādhyaṇya 62 Verse endigt Fol. 5b. — Kap. 2. Grahayogaphala
71 Verse. Fol. 10a: रौद्रनक्षत्रगावेतौ यदि सूर्यमहीसुतौ । मासं
महार्घतां यान्ति धान्यानि स्वस्थतां पुनः ॥ १ ॥ — Kap. 3. Caitra-
māsaphala 17 Verse. Fol. 11a: अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि फलं योगस-
मुद्भवम् । मासवारतिथीनां च सम्यग्ज्ञानप्रकाशकम् ॥ १ ॥ — Kap. 4.
Vaiśākhmāsavicāra 6 Verse. Fol. 11b: माघवस्य सिते पक्षे सप्तम्यां
शनिवासरे । भरण्यादिचतुक्ते तु हस्ते भौमस्य वासरः ॥ १ ॥ —
Kap. 5. Jyēṣṭhamāsavicāra 11 Verse. Fol. 12a: ज्येष्ठशुक्लप्रतिपदि भौ-
मार्कवुधवासराः । यदा भवन्ति लोकानां तदा व्याधिभयं महत् ॥ १ ॥
— Kap. 6. Āśāḍhamāsavicāra 49 Verse. Fol. 15b: आपाढमासे
सितपक्षपक्षमीरव्यादिवारेण यथाक्रमेण । अत्यल्पवृष्टिर्विपुला च वृ-
ष्टिर्युतं शुभं चैमसुखे विनाशम् ॥ १ ॥ — Kap. 7. Śrāvaṇavicāra
7 Verse. Fol. 16a: श्रावणे शुक्लसप्तम्यां यदि मेघः प्रवर्धति । तदा
प्रजाभिनन्दन्ति धनधान्याकुला घरा ॥ १ ॥ — Kap. 8. Bhādrapada-
māsavicāra 7 Verse. Fol. 16b: नमस्ये सप्तमी कृष्णा रोहिणी
मन्दसंयुता । गुरुशुक्रार्कयुक्ता च यवगोधूमनाशिनी ॥ १ ॥ — Kap. 9.
Āśvinamāsavicāra 6 Verse. Fol. 17a: आश्विनस्य चयोदशां शनि-
वारो यदा भवेत् । यदि संक्रमणं तत्र रवेः सस्याकुला मही ॥ १ ॥
Kap. 10. Kārttikamārgaśīrṣayoh phalavicāraḥ 13 Vers. Fol. 18a:

कात्तिके मार्गशीर्षे वा सक्रान्ती वारिवर्षणम् । तदा महार्घता पीपे
सखवृद्धिस्तु मध्यमा ॥ १ ॥ — Kap 11 Pausamāsavicāra 35 Verse
Fol 20a पीपस्य पञ्चमी कृष्णा भौमवारेण सयुता । तस्या मेघा-
प्रवर्पन्ति तदा धान्याकुला मही ॥ १ ॥ — Kap 12 Maghamāsavi-
carādhyāya 28 Verse Fol 21b माघशुक्लद्वितीया च तृतीया शु-
क्रसयुता । यदा स्थान्दसयुक्ता तदा युद्धाकुला धरा ॥ १ ॥ —
Kap 13 Phalgunamāsavicāra 11 Verse Fol 22b यदि वक्रगती
स्थाता शनिभौमो तपस्यके । मासे वायामु तिथिषु चिषु चैतस्य-
सग्रहः ॥ १ ॥ — Kap 14 Sarvamāse pūrnimāvicāra 2 Verse
Fol 22b सर्वमासे पूर्णिमाया भूमिकम्पो यदा भवेत् । उल्का तारा
वज्रपातः परिघं शशिसूर्ययोः ॥ १ ॥ — Kap 15 Sadyorvastī-
laksana 20 Verse Fol 24a यस्मिंश्चपे ऽथ पक्षे शशिनि च तनुगे
तापराशिस्थिते वा सौम्ये. केन्द्रप्रयाने ऽतिप्रचुरमुदक सौम्ययोगे ऽपि
दृष्टम् । पापैर्दृष्टे न च वज्रजल etc — Kap 16 Samvācāra 40 Verse
Fol 27a अ(?)माघा*) पीपमासे यदि भवति तदा शक्रनक्षत्रयुक्ता
देशे सख्य महार्घं प्रभवति च यदा मूलभे चार्धमूत्रम् । पूर्वाषाढायु-
ताया द्विगुणमथ पर विद्यदेव च कुर्याद्दुर्मित्रं राष्ट्रभङ्गं जनपदमरणं
नर्तयन्ते पिशाचाः ॥ १ ॥

1117.

28/11 6 Bl. 7 bis 11 Linien Schrift von 1760

Musabharudhyāya, Einfluss der Planeten, wenn sie im Monate
in einem der zwölf Häuser stehen Beginnt [अ]कृष्णाय नमस्तुभ्य
गणेशायिक्तया । गुरोः पादयुगं नत्वा शास्त्रारम्भेण सर्वदा ॥ १ ॥
यज्जचिन्ता तथोद्दिगं. शिरोदिवक्त्रपीडनम् । वज्ररोगाङ्गनापीडा मासे
जपगते रवी ॥ २ ॥ रिपुराञ्जाननशीरेर्विवाहे (दे?) विभवव्ययः ।
कुटुम्बवर्गकलहो द्वितीये भास्करो यदि ॥ ३ ॥ राज्यमानं तथारोग्यं
धनलाभो रिपुचयः । सर्वोपक्रमसिद्धिश्च तृतीये दिवसाधिपे ॥ ४ ॥

Schliesst धनव्ययो महत्कष्टं राज्यपीडा रिपूदयः । जाया-
पीडा भवेन्नित्यं स्वर्भानुद्वादशे यदि ॥ १० ॥

1118.

34/13 7 Bl. 10 bis 12 Linien Fwa 1820

Yogaphala, sechzig Astralverbindungen und deren Einfluss
Gebete und Gaben um sich Glück im Leben zu sichern Fin

*) Die Kurze ist metri-sch unmöglich

Dialog zwischen Bhṛigu und Śukra. Ein Fragment. In mancher Hinsicht scheint dieses Stück mit der Bhṛigusamhitā übereinzustimmen. Der Text ist so verderbt, dass Auszüge kaum möglich sind. Beginnt: ज्ञानिनां च हितार्थाय कविप्रश्नं भृगूदितम् । येन योगप्रभावेण ज्ञायते पूर्वजन्मकृतम् ॥ Die folgenden yoga werden behandelt. Śrīpuṣṭayoga, Kārmukayoga, Unnatayoga, Ūrdhvayoga, Ākṛityayoga, Viṣatayoga, Bhīṣmakayoga, Jīmūtayoga, Karvarayoga (?), Ānandayoga, Pāṅgalayoga, Viphalayoga, Samayoga, Mahodadhiyoga, Pāśācayoga. Sieh die Auszüge in Lālmitra's Notices Num. 1905.

1119.

23/15. 5 Bl., 10 bis 12 Linien. Schrift von 1867.

Śantividhi aus dem Uttaraṅgārgya, Sühne bei der Geburt eines Kindes unter einer ungünstigen Konjunktion. Bruchstück eines grosseren Werkes. Beginnt: कालं च क्षपणष्टे तु गण्डदोषो विनश्यति । आयभागो ऽपि तु गण्डे चयाणामभिषेचनम् ॥

Gaṇḍāntasānti 1b. Jyesthāsānti 3a. Duṣṭayogaśānti 3b. Vyatipātavaidbhṛīṣamkrāntiśānti 4b. Kuḥṣinivāhidarśaśānti 5a. Der Verfasser erwähnt Fol. 1b eine Māśānti, welche sich in diesen Blättern nicht vorfindet.

1120.

21/11. 10 Bl., 7 Linien. Schrift von 1787.

Śivalikṣita, über den Einfluss der unten bezeichneten 16 Muhūrta. Beginnt: शिवालिक्षितमित्येतत्सर्वज्ञाननुभाषितम् । यस्य संदर्शनादेव ज्ञायते च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ न तिथिर्भू च नक्षत्रं न योगः करणं शशी । न चापि योगिनी राशिर्न क्षयं नापि च ग्रहाः ॥ २ ॥ व्यतीपाते च संक्रान्ती भद्रायामशुभे दिने । शिवालिक्षितमालोक्य सर्वसिद्धिः प्रजायते ॥ ३ ॥ तत्रादी कथयिष्यामि मुहूर्तानि च षोडश । गुणवयप्रयोगेण चालनोयाम्यहर्निशम् ॥ ४ ॥ रौद्र १ श्वेतक २ मैत्र ३ चार्वाट ४ अयदेव ५ वैरोचन ६ तुरदेव ७ अभिजित् ८ रावण ९ वाल्म्य १० विभीषण ११ नन्दन १२ यम १३ सौम्य १४ भगवन् १५ सावित्र १६ ॥ रौद्रे रौद्रकरं कार्यं श्वेते वैगजवं धनम् । मैत्रे स्नानं प्रकुर्वीत तपो दानं समाचरेत् ॥ १ ॥

Schliesst: सत्त्वेन जायते सिद्धी रत्नसार्धफलं वदेत् । तमसा निष्फलं ज्ञेयं शारदावचनं तथा (lies यथा).

1121.

21/9. 10 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Śivalikṣita. Tabellen für dasselbe. Paginiert 2—11. Beginnt: श्रीगणेशाय नमः ॥ माघ १ फाल्गुण २ चैत्र ३ वैशाख ४ आषाढ ५

भाद्रपद ६ । अथ श्लोक ॥ कालो मृतचय बन्धावमृतचितय ततः ।
कालो बन्धो मृतद्वन्द्व कथ्यते रविवासरे ॥ १ ॥ इति रविदिन-
श्लोकः । रविदिन

रौ श्वे मै चा सा वै ज अ रा वा वि न य सी भ रौ
स र त स र त स र त स र त स र त स
० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ०

अमृतचितयं कालो बन्धकालो मृतचयम् । बन्धो द्वावमृतद्वन्द्व रजन्या
कथ्यते रवी ॥ रविरात्रि

श्वे मै चा सा वै ज अ रा वा वि न य सी भ रौ श्वे
र त स र त स र त स र त स र त स र
० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ०

1122.

30 32/11 12 Bl. 9 bis 11 Linien Das Datum Samvat 9803 ist
von einer späteren Hand zugefügt. Das MS ist etwa im J 1750 geschrieben

Samvatsaraphala, über das astrologische Ergebnis in den
60 Jahren des Jupitercyclus Von Durgadeva, der in dieser
Handschrift regelmässig Durgādeva genannt wird Mit einem
Kommentar in Gujarati Die Verse des Originals sind von dem
Schreiber oft korrumpiert und ausgelassen Das erste Blatt fehlt
Das zweite Blatt beginnt mit dem Jahre Pramoda

1123.

31/15 6 Bl., 13 Linien Schrift von 1817

Samkrāntipraharana, der Eintritt der Sonne in die elf Karana
und die Zeichen des Zodiacus als gunstig und ungünstig betrachtet
127 Verse Die drei ersten Verse sind genau nach der schlechten
Handschrift gegeben ववस वालवश्व कौलव तैतिल गर । वणिज
विष्टिनानि करणानि १ अते छणचतुर्दशां शकुनिर्दशाद्वागयो ।
भवेद्युत्पदे नाम किमुघ्न प्रतिपद्ने २ विष्टिर्विना ववाद्येपु करणेपु
दशसपि चतुर्वर्णात्रित्ता सर्वा करणीया भाक्रिया ३ ॥ Zu ver-
gleichen ist das *Samkrāntipraharana* im *Muhūrtacintamani* von
Rama

Der Schluss lautet इति सौरमसंहितायां सारसग्रहे संक्रान्ति-
प्रकरणं समाप्तम् ॥ Eine *Saurabhasamhitā* oder eine astrologische
Saurasamhitā ist bis jetzt unbekannt

1124.

28/12 10 Bl., 11 bis 12 Linien. Fehlerhafte Abschrift von etwa 1700.

Sāroddhāra, eine astrologische Abhandlung in 165 Versen. Das Sanskrit ist vielfach mit Wörtern im Dialekt versetzt. Beginnt: वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मीं वन्दे हरिं वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवता[म्] ॥ १ ॥ नमस्कृत्य परं ब्रह्म गणेशं च नमाम्यहम् । उद्धरामि सारोद्धारं बालानां हितकाम्यया ॥ २ ॥ अश्विनी । भरणी । कृत्तिका । रोहिणी etc.

1125.

20/13 51 Bl., 13 bis 14 Linien. Etwa 1750.

Horāprakāśa, ein astrologisches Werk, in Form eines Dialogs zwischen Śūrya und Arupa. Die Handschrift ist unvollständig. Ausserdem fehlen Blatt 1 und 7. Der Text ist fehlerhaft. Fol. 2a beginnt: चराचरमिदं विश्वं स्थित्युत्पत्तिविनाशकम् । स एव भगवान्कालः सर्वज्ञा जगदीश्वरः ॥ स्थित्युत्पत्तिकरा देवी परा भगवती हि सा । तथेदं वासितं विश्वं भुवनत्रयचराचरम् ॥ Das erste Kapitel endigt Fol. 4b mit der Unterschrift: इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते लघुविचारो द्वेष्काणांशगुल्लविचारो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

Das zweite Kapitel beginnt: अरुण उवाच । देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वसाक्षिजगत्प्रभो । किमिदं सर्वजीवानां कारणं कर्महेतवे ॥ तेषां सम्यक्कथं ज्ञानं जायते च युगे युगे । तेऽपि केन प्रकारेण अवतीर्णा भूमिमण्डले ॥ Unterschrift Fol. 12b: इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते रोमकनगरे यवनपदव्यां प्राप्ते जन्मजातिप्रकाश इहलोकप्रकाशः समाप्तलृतीयो*) अध्यायः ।

Das dritte Kapitel beginnt: अरुण उवाच । देवदेव जगन्नाथ लोकानुग्रहकारक । नराः कलियुगे घोरे कथं वेद्यं (vedyo MS.) पुरातनम् ॥ श्रीसूर्य उवाच । दम्पत्योर्जन्मलपादा तत्कालप्रश्नभेदात् । कालचक्रं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं मुनिभाषितम् । येन विज्ञानमात्रेण त्रैलोक्यं दृश्यते स्फुटम् ॥ होराशास्त्रमहार्णवे**) उक्तं इह प्रसूचकं कालपुरुषस्य विज्ञानं यदुक्तं गर्गभास्करैः । Unterschrift Fol. 20a: इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते रोमकनगरे यवनपदव्यां प्राप्ते सर्वजीवकर्मज्ञाने इहलोककालमूचकदीपके प्रकरणं तृतीयम् ॥

*) samāpta dvitīyo zu lesen.

**) Auch im vierten Kapitel erwähnt.

Das vierte Kapitel beginnt अरुण उवाच । कृतकर्मक्षयो नास्ति कल्पकोटिशतैरपि । अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ कथं तत्कर्म मोक्षाय प्रायश्चित्ते कृते सति । कथयस्व दिवानाथ लोकानां हितकाम्यया ॥ Unterschrift Fol 22a -- यवनपदव्या प्राप्ते बन्धुवर्गसत्यकौतुके सर्वजीवकर्मप्रकाशके कथितमिदं प्रकरणं चतुर्थम् ॥

Das fünfte Kapitel beginnt अरुण कामयते जाया ततः पुत्रानती धनम् । एवमेव प्रवर्धन्ते कुलं ससारसगतम् ॥ ब्रह्मणा निर्मिता येन हृद्द्वीका च परम्परा । तस्माज्जायादितः पुत्रकारणं वद मे विभो ॥

Das sechste Kapitel beginnt Fol 24a अरुण उवाच । एकदा ब्रह्मसदने वै तवस्यापि ममस्य च । देवा ऊचुस्त्विदं वाक्यं लोकनाथेन निर्मितम् ॥ विश्वं चराचरं देव किमुक्तं दैवतं परम् । किं दैवं किं फलं केन हृष्टं वा किमहो ऽस्य ते ॥ Unterschrift -- यवनपदव्या प्राप्ते प्रातिवेष्टमकारकज्ञानसूचके कथितमिदं प्रकरणं षष्ठम् ॥

Das siebente Kapitel beginnt Fol 26a अथवाच्यपरं वक्ष्ये जन्तूनां कर्मणः फलम् । पृथक्स्थितानामेकत्वं नानाभिन्नभिदात्मकम् ॥ Unterschrift इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते स्वज्ञानार्थसत्यकौतुके ज्ञानदीपके etc

Das achte Kapitel beginnt Fol 29a शृणु ये कर्मणा भेदास्ते सर्वे कथिता खगः । वेष्टमवृक्षास्तथा ज्ञानगोवृषखरमेव च ॥ Unterschrift इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके वृक्षादीनां जातिभेदा रोमकनगरे यवनपदव्या प्राप्ते आश्रये योगजीवजातिनिर्णये प्रकरणं मष्टमम् ॥

Das neunte Kapitel beginnt Fol 32b अरुण उवाच । मायया हतवित्तानाममृतं सस्थितं सुखं । दुःखं नानाविधं देव etc Unterschrift -- यवनपदव्या प्राप्ते सर्वजीवपुराज्ञानप्रसूचके इह प्रत्यक्षचिह्नदीपके महदार्तिकमणः पापविमोचनार्थं प्रकरणं नवमम् ॥

Das zehnte Kapitel beginnt Fol 41b अरुण उवाच । ह्येव (१) वीरवशाद्विश्वं त्वया च कथितं पुरा । तेषां सम्यक्कथं ज्ञानं केन वा कस्य तद्गुणं ॥

Das letzte Kapitel beginnt Fol 52a अरुण उवाच । इतिहासपुराणानि त्वयोक्तानि पुरा विभो । भूक्ष्णं त्विदं परं ज्ञानं यदुक्तं पूर्वजन्मजम् ॥ Unterschrift auf der letzten Seite इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते सर्वकर्मप्रकाशके समाप्तो यमद्वि(les अधि)कारो द्वितीयः । अरुण उवाच ।

1126.

23/12. 53 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Nandakiśora etwa um 1800.

Tājika oder *Nilakanṭhi*, Astrologie gegründet auf arabischen Quellen, von Nilakanṭha, Enkel von Cintāmaṇi, Sohn von Ananta, der eine Jātakapaddhati und das Kāmadhenuṅgaṇita verfasste. Nilakanṭha, ein Schüler von Śiva, schrieb dieses Werk im Jahr 1588.

Beginnt: प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकरं गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् ।
श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिभिस्तत्ताजकं सूरिमनःप्रसादकम् ॥ १ ॥

Grahaprakaraṇa Fol. 8a. Grahasvarūpa Fol. 9b. Śoḍaśayogāḥ 15b. Sahamā Fol. 22a. Diese vier Teile beenden das *Samjñātānttra*. Varṣatantra Fol. 53b.

1127.

27/12. 13 Bl., 12 Linien. Geschrieben von Rāmacandra im J. 1639.

Tājika von Nilakanṭha. Nur die vier ersten Abschnitte ohne das Varṣatantra.

1128.

20/15. 12 Bl., 14 bis 15 Linien. Etwa 1840.

Tājika von Nilakanṭha. Nur die vier ersten Abschnitte. Von Fol. 10a bis 12a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

26/14. 5 Bl., 10 bis 13 Linien. Abschrift von 1858.

Śoḍaśayogāḥ, der dritte Abschnitt aus dem *Tājika* von Nilakanṭha. Beginnt: प्रागिह्मवालो १ पर इन्दुवारस्तथेत्यशालो ३ पर ईसराफः ४ । नक्तं ५ ततः स्याद्यमया ६ मण्ड ७ कम्बूलतो ८ गैरि-
कम्बूलमुक्तम् ॥ १६ ॥ खन्नासरं १० रद्द ११मथो दुःकालिकृत्यं १२ च
दुत्यो ऽथ दिवीरनाम १३ । तस्वीर १४कुत्यो १५ दुरफाय योगाः
स्युः षोडशीषां कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Weber's Indische Studien 2, 267. — Ein Manusyatājaka wird Fol. 3a citiert.

1130.

20/9. 53 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Śoḍaśayogaryūkyā, ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt *Śoḍaśayoga*, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahr 1630. Nicht ganz vollendet. Der Text von Nilakanṭha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz, öfters nur in Bruchstücken gegeben (A). Beginnt: अथ षोडशयोगा व्याख्यायते ।
तच्चैककलादीनां षोडशयोगनामानि योक्तव्येनाह । प्रागिह्मवालो etc.

Die zwei letzten Blätter sind ein Fragment eines verschiedenen *Tājika*.

1131.

24¹/₂/9¹/₂ 15 Bl, 8 bis 9 Linien Etwa 1820

Sodasayogayakhyu von demselben (B) Fol 9 fehlt, und der Abschreiber hat die Zahl 12 übersprungen, aber es fehlt dort nichts. Dieses MS reicht nur bis Fol 17b, 5 von A.

Die drei letzten Blätter paginiert 13—15 enthalten ein Stück (und zwar in einer kürzeren Recension) des *Sodasayoga* und einige Linien des *Sahama* von *Nilakantha*.

1132.

30/12 16 Bl 10 Linien Geschrieben von *Rādhanātha* im J 1771

Tajikanilakanthe Prasnatantira oder *Prasnaśaumudī*, ein Supplement zu seinem *Tajika*, von *Nilakantha*, Sohn von *Ananta*, Enkel von *Cintamani*. Beginnt अथात प्रश्नकरणं निरूप्यते ॥ अथ प्रश्नविचारप्रयोजनमाह वराह । देवज्ञस्य हि दिवेन सदसत्फलवाञ्छया । अवश्यं गोचरं मर्त्यं सर्वं समुपनीयते ॥ १ ॥ अथोपीयं पुरा विष्णोर्ज्ञानार्थं समुपस्थित । वचनं लोकाचार्योऽपि प्रह्लादप्रश्नादिनिर्णयम् ॥ २ ॥ आदिशब्देन खरशकुनादिकम् । तस्मान्नृपकुसुमरत्नफलाग्रहस्य प्रीतिप्रणम्य रवये हरिदिङ्मुखस्य । होराङ्गशास्त्रकुशलान्दितकारिणस्य संहृत्य देवगणकान्तर्गदेव पुष्केत् ॥ ३ ॥

Citiert werden *Utpala Capdesvariprasnaśaśtriya* 2a *Cintamani* ein Werk 2a etc. Sieh im nächsten MS *Prasnaśaśtriya*, *Jñānaśaśtriya* 2a *Trilokyaprahasa* 12a *Prasnatantira* 4a (*Tajikokti*) 13a 14b *Prasnaśaśtriya* (nicht von *Nilakantha*) 4a 11a 15b, *Brahmatantira* 1b *Bhuvanāśiriya* 3a etc., *Saṁpradāyika Śūnaraśira* 1b, *Śūnaraśira* 3b 9b (*Tajika*).

Die HS bricht ab auf Fol 21a Linie 6 des folgenden Codex.

1133.

26/14 2 Bl 11 bis 13 Linien Schlechte Abschrift von 1858 von *Mulaśaśtriya* Sohn von *Abhayaśaśtriya*.

Prasnatantira oder *Prasnaśaumudī* von *Nilakantha*. Vollständig. Er citiert sein eigenes *Tajikaratna* Fol 26a, ferner ausser den genannten Autoritäten *Jñānaśaśtriya* 23b *Tajikashikha* 11b, *Prasnaśaśtriya* 1b, *Prasnaśaśtriya* 15a. Nach *Sudhakar* in seiner *Gṛanthaśaśtriya* soll *Nilakantha* eine *Tajikapaddhati* in 60 Sloka verfasst haben.

Fol 27 enthält zehn *Śūnaraśiraśloka* welche in die Mitte des Werkes eingeschaltet waren.

1134.

23/9 3 Bl 11 bis 14 Linien Geschrieben etwa um 1700 von *Pāmaśaśtriya* aus *Jalagṛāma* in *Cājara*.

Varasphalapaddhati oder *Varasphalapaddhati* von *Heṭṭa*, Sohn von *Kamalākara*. In 27 Versen. Beginnt यत्साजिकीकृतं फलं

1126.

23/12. 53 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Nandakiṣora etwa um 1800.

Tājika oder *Nilakaṇṭhi*, Astrologie gegründet auf arabischen Quellen, von Nilakaṇṭha, Enkel von Cintāmaṇi, Sohn von Ananta, der eine Jātakapaddhati und das Kāmadhenugāṇita verfasste. Nilakaṇṭha, ein Schüler von Śiva, schrieb dieses Werk im Jahr 1588. Beginnt: प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकरं गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् । श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिमिस्तत्ताजकं सूरिमनःप्रसादकम् ॥ १ ॥

Grahaṇṭakaraṇa Fol. 8a. Grahasvarūpa Fol. 9b. Śoḍaśa-yogaḥ 15b. Sahanā Fol. 22a. Diese vier Teile beenden das *Samjñātānta*. Vaiṣṭānta Fol. 53b.

1127.

27/12. 13 Bl., 12 Linien. Geschrieben von Rāmacandra im J. 1839.

Tājika von Nilakaṇṭha. Nur die vier ersten Abschnitte ohne das Vaiṣṭānta.

1128.

20/15. 12 Bl., 14 bis 15 Linien. Etwa 1840.

Tājika von Nilakaṇṭha. Nur die vier ersten Abschnitte. Von Fol. 10a bis 12a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

20/14. 5 Bl., 10 bis 13 Linien. Abschrift von 1858.

Śoḍaśayogaḥ, der dritte Abschnitt aus dem *Tājika* von Nilakaṇṭha. Beginnt: प्रागिह्मवालो १ पर इन्दुवारश्चयेत्यशालो ३ पर ईसराफः ४ । नक्तं ५ ततः स्वाद्यमया ६ मणूच ७ कम्बूलतो ८ गैरि-कम्बूलमुक्तम् ॥ १६ ॥ खल्लासरं १० रह् ११मथो दुःफालिकुत्यं १२ च दुत्यो ऽथ दिवीरनाम १३ । तम्बीर १४कुत्यौ १५ दुरफाद्य योगाः स्युः षोडशीषा कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Weber's Indische Studien 2, 267. — Ein Manusyatājaka wird Fol. 3a citiert.

1130.

20/9. 53 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Śoḍaśayogavyākhyā, ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt Śoḍaśayoga, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahr 1630. Nicht ganz vollendet. Der Text von Nilakaṇṭha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz, öfters nur in Bruchstücken gegeben (A). Beginnt: अथ षोडशयोगा व्याख्यायन्ते । तत्रैककलादीनां षोडशयोगनामानि श्लोकद्वयेनाह । प्रागिह्मवालो etc.

Die zwei letzten Blätter sind ein Fragment eines verschiedenen *Tājika*.

माण्डव्य सचेपादुक्त शास्त्र मयोत्तमम् । विस्रस्त्री रविचन्द्रादीर्भवि-
यति युगे युगे) 3a Horamakaraṇḍa 6a

1137.

25/12 28 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1736 in Mohi-
nagara von Bhojavijaya, Schüler von Sujānavijaya i, der ein Schüler von
Ripavijaya i war

Tajikabhusana von Ganesa, Sohn von Dhundhiraja aus
Parthapura. Beginnt भक्तिभक्तजनस्य यस्य भवति प्रीतिप्रतीति-
प्रदा etc ॥ १ ॥ तूर्णं यत्करुणाकटाक्षकणिका संपूर्णसिद्धि भवेत्ता
वाणी प्रखिपत्य सत्यनिरत श्रीदुष्टिराज गुहम् । सार ताजिकवारि-
धेर्निरवधे मोदृत्य योयूपवत्कुर्वे ताजिकभूषण गणपतेर्भक्तो गणेशः
सुधी ॥ २ ॥ गंगादीर्यवनेय रोमकमुखे सत्यादिभि कीर्तितं शास्त्र
ताजिकसञ्ज्ञक निरवधि तद्धारिधि दुस्तरम् । एतत्ताजिकभूषण नव-
तरा तर्तु समर्था तरिर्व्यक्तार्थमलकीमलोक्तिविलसत्कर्णानुकीर्णा भृ-
शम् ॥ ३ ॥ प्रह्लादेपितुर्दृक्कसम्भवमिदं तार्तीयक वतंते शास्त्र यद्यपि
सद्विज्ञैरपि तथाप्यध्येतुमर्हं भवेत् । यस्माद्यत्सदसत्फल निगदित सत्य
हि कि पङ्क्ति शङ्का पङ्कभवायवा फणिफणोत्पन्ने मणी दूषणम् ॥ ४ ॥
धाचा शास्त्रमकारि यत्कृतयुगे तत्सर्वथा नाव्यथा चेतायामपि वाद-
रायणकृतं तच्चानृत नो भवेत् । यद्गणेश विनिर्मितं कृतिचमत्काराय
तद्वापरे काले ऽपि प्रवले कनेरविकल तार्तीयकोक्त फलम् ॥ ५ ॥

Varsaśanayanadhyaya 3b Munthahaphaladhyaya 5b Varsa
śamaphaladhyaya 7a Dradaśabharaphaladhyaya 12b Graha
bharaphaladhyaya 18a Rastabharaphaladhyaya 18b Rajajogadhyaya
19a Sāhamadhyaya 19b Vāśakadhyaya 20b Dasaphaladhyaya
23a Antardāśaphaladhyaya 25b Vāśaphalavācāra 26b Dina
caryā 27a Bhojanavācāra 27b

Wie natürlich finden sich in dieser Schrift manche arabische
Wörter. Sieh Catal of the India Office Num 3063

1138.

24/14 35 Bl 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J 1741 in Siu-
para von Iatnesvara, Sohn von Iantya Devākara, Enkel von Harī

Tajikabhusana

1139.

28 Bl 33 Bl, 10 bis 13 Linien Fwa 1780

Tajikabhusana

1140.

22/11 13 Bl 14 bis 15 Linien. Fwa 1800

Tajikabhusana Nach Fol 10 fehlen mehrere Blätter, ohne
dies die I-flecke angezeigt ist Fol 1 fehlt

1141.

29/17. 18 Bll., 11 bis 15 Linien Etwa 1785.

Tājikabhūṣana. Von Anfang bis zu Riṣṭabhaṅgādhyāya in Handschrift 1. Fol. 18 b.

1142.

20/8. 3 Bll., 12 Linien. Geschrieben im J. 1863 von Bhaṭṭa Mūla-saṅkara

Māsadaśādiphala aus dem Schluss des *Tājikabhūṣana*. In der ersten Handschrift Fol. 26 a. Beginnt: सामान्यतो यद्यपि मा-सजाते bis मन्दे कपायमग्ने रसमामनन्ति am Ende des Werkes.

1143.

19¹/₂/10. 8 Bll., 8 bis 8 Linien. Geschrieben von Abhayaśaṅkara im J. 1858.

Tājikabhūṣane Śodaśayoganirūpaṇa. Beginnt: दीप्तांशका-ख्यैस्त्रिभिः १५ पतङ्गैः १२ मंतद्भजैः ८ सप्तभिः ७ रङ्गैः ६ सखीः । शैले ७ न-भोमण्डलगे ९ नभोगा विलोकयन्ति शुभणेः क्रमेण ॥ १ ॥

1144.

21/13. III Bll., 10 bis 15 Linien. Geschrieben im J. 1711 in Sarodī von Jagannātha, Sohn von Sadāśiva, Enkel von Prayāga.

Tājikasūtra von Hari Bhaṭṭa. Beginnt: यीरामस्य पदार-विन्दयुगलं नखाय वागीश्वरीं हेरम्बं तपनादिकं ग्रहगणं रुद्रं यशो-दासुतम् । वक्ष्ये ताजकसारमल्पसुगमं रम्यं सुबोधप्रदं नानाताज-कतो विलोक्य रचितं दिव्यहर्यप्रदम् ॥ १ ॥ यत्पूर्वार्जितमात्मदेहज-नितं दिवं शुभं वाशुभं तत्सर्वं हि विपाकमेति नियतं वर्षादिके निश्चितम् । सर्वैः संमतमत्र जगन्नि परं जन्तोः स्फुटं सूरिभिरुक्तात्-त्परिचिन्त्य वर्षजनितं वक्ष्ये फलं स्फूर्तिमत ॥ २ ॥

Nach den beiden folgenden Versen scheint das Werk im Jahr 1524 verfasst zu sein. Fol. 2 b: शाको वाणयुगाब्धिचन्द्र-रहित १४४५ सप्ताभ्रदक्षे २०७ ईतो भक्तः शून्यखकुञ्जरैः ८०० फलमिदं घसादिकं संयुतम् । Fol. 3 a: शाको वाणयुगाब्धिचन्द्र १४४५ रहितो रुद्रैर्हृतो ऽधो वियन्नागेलान्न १८० फलाधिको भव ११ युतः खान्यु ३० दृतः शेषकम् ।

Aharganādiṣṭavarṣādisādhana. Tīthyānāyana. Nakṣatrayogāna- yana. Saṃkrāntivārānāyana. Rācisvarūpa. Grahasvarūpa. Bhāva- svarūpa. Grahasādhana. Lagnasādhana. Riṣākhylagnasādhana. Bhā- vasādhana. Natam vinaiḥ bhāvasādhana. Dṛiṣṭiphalāni. Pañca- varṣicakra. Huddeśāḥ Navāśāḥ. Mitrāṇi. Balāni. Drādaśavargikā. Harśasthānāni. Yogatraya. Trirāṣipāḥ. Varṣeśavicārādhyāya (Fol. 12 b). Varṣeśaphalāni. Munthāphala. Riṣṭādhyāya (Fol. 16 a). Rājayoga-

Rajayogabbhaṅga Grahaphala Mīradhyaya (Fol 20a) Tanubhava
Dhanabhāva Sahajabhāva Turyabhava Pancamabhava Ṣasthabhava
Jayabhava Mṛtī a Dharmabhava Karmabhava Labhabhava
Dvadasabhavaphalam Sahamani Trikalabala Samanyabala Nir
balatva Naṣṭavirrasadhana Candramrbalatva Varṣeśadaśakrama
(Fol 27b) Antardaśaphala Tasirīdaśa (Fol 33a) Bhavatasirīdaśa
Masapraveśa Sarvarkṣopari masavesanayana Masavesasya phalam
Dinacaryayam Śubhaśubhajuanam Dinapraveśe 'vasthaphalam Bho
janacinta

Schliesst आलोक्य जानामुनिना मतानि सम्यङ्कृत ताजिकसा-
रमेवम् । स्वल्प विचित्र हरिणा सुखार्थं ज्योतिर्विदां तद्विविधे सुपद्यैः ॥

1145.

4°/1° 23 Bl 10 bis 16 Linien Geschrieben von Śivadatta in Sam
gramanagara (Bhāvaśu harājye) im J 162°

Tajikāsara von Hari Bhatta.

1146.

23/10¹/₂ 63 Bl 8 Linien Geschrieben in Ajmer im J 1740

Tajikāsara von Hari Bhatta oder Haribhādra

1147.

26/14 14 Bl 11 Linien Geschrieben in Vyavagach von Sukhānanda
Schüler des Rī i Mahārāmaji im J 1110

Tajikāsuratippana, ein Kommentar, teils in Sanskrit teils in
Hindi, zu einem unbekannten Tajikāsara Der Anfang muss genau
nach der Handschrift gegeben werden सवत् १५९२ वर्षे शके १४५०
प्रवर्तमाने चैष्टुदि ५ भृगुवाशरे घटी ३५ नुप्रातपटीतिथी पुनर्वसु
घटी ७ एरव पूयनचव मजयोग घटी १२ पर वृदिनाम्नि योगे etc
वाख्या जन्मशाकमथ शातव्या चैष्टकालादिसोधएत् etc Einzelne
Anfänge der ursprünglichen Abhandlung sind नप्राज्ञसेति Fol 6b
गतवर्षजम्भराशे Fol 7a, दिवसे दिनपतिभोग्यात् Fol 7b Das
späteste erwähnte Datum ist Samvat 1636

1148.

23/11 7 Bl 6 bis 9 Linien Geschrieben im J 1571 in Stambha
Vrīa von Kāla Sohn von Rāma

Varṣaphala, die glücklichen oder unglücklichen Ereignisse des
Jahres nach der Bestimmung des Tajikāstra In 93 Versen
Das erste Blatt, welches Verse 1—5 enthält, ist verloren Nach
der Unterschrift ist Maniṭṭha der Verfa er Dieses wird durch
die arabischen Namen der Yogi wiederlegt In Vers 18 werden
die Maniṭṭhapūrve genannt Fol 2a beginnt वर्षप्रवेशे तनुपद्य
पद्यान्निशाधिनाथ कथितो अधिकारे । एव वली सपविलोकने य
वैट समर्थ स च हायनेश ॥ ६ ॥ वर्षाधिपे पूर्णवले इमिलानि

सिध्यन्ति कार्याणि मनीषितानि । बलावलज्ञानविना कदाचिद्विवेचनं
नैव शुभाशुभस्य ॥ ७ ॥ ततः प्रवक्ष्ये यवनानुसाराद्वलावलं यद्वह-
संभवं च । त्रिकोणसंख्ये फलमत्र पादहीनं दलं स्वे भवने ऽधि-
मात्रे ॥ ८ ॥ Eine kürzere Recension findet sich im Catalog India
Office Num. 3061.

Schliesst: गजाश्वरत्नाम्बरदेशलाभं स्त्रीपुत्रलाभं विविधं च सो-
ख्यम् । यद्वन्ति खेटाः परमर्दनं च कुर्वन्ति सर्वे बलिनी नरा-
णाम् ॥ ९२ ॥ शुर्विन्दुसौम्येज्यसुरारिपूज्याः स्त्रीश्च गताः स्वांगगता
यदि स्युः । लप्रत्रिकोणाय गताय सौम्या दृष्टाय युक्ता निजवर्ग-
युक्ताः ॥ ९३ ॥

1149.

22/12. 8 Bl., 12 Linien. Geschrieben im J. 1555 für Bhūdhara, Sohn
von Bhūpati (Kandūlajhāṭīya), aus Ghanaughanagara

Varṣaphala aus einem Tājikatantra. Das Werk umfasste
11 Blätter, aber Foll. 8—10 fehlen. Beginnt: यदुक्तं यवनाचार्य-
ज्ञाजिकस्य मतान्तरम् । तत्सर्वं कलथिष्यामि वर्षलप्राच्छभाशुभम् ॥ १ ॥
जन्मलपे तु यदुष्टं यदभावाच्छुभाशुभम् । तत्सर्वं प्राणिनां नित्यं जन्मा-
दिकं न युज्यते ॥ २ ॥ वर्षे मासे दिने पुंसां फलं भित्तं शुभाशुभम् ।
तत्कारणाच्च वर्षायं वक्ष्ये ऽहं निश्चितं फलम् ॥ ३ ॥ नान्यत्र ताजिकं
मुक्ता दृश्यते वर्षनिर्णयः । तेन ताजिकशास्त्रोक्ती मया सो ऽयं प्रका-
श्यते ॥ ४ ॥ जन्मकालो ऽर्कतुल्यो ऽर्को राश्याद्यो यत्र जायते ।
तत्कालसंभवं लपं वर्षलपं निगद्यते ॥ ५ ॥

1150.

23/12^{1/2}. 14 Bl., 9 bis 11 Linien. Geschrieben von Josi Ambūḍatta
Acalajī im J. 1786.

Paśakakevali, ein Würfelorakel, welches einem Garga zu-
geschrieben wird. Mit drei vierkantigen Würfeln lassen sich
64 verschiedene Würfe ausführen. Von diesen sind eine bestimmte
Anzahl von günstiger, andere von ungünstiger Vorbedeutung. Die
Handschrift ist nicht mit Zahlen der einzelnen Verse versehen.
Im Verhältnis zu dem Berliner MS. (Chambers 286) erweist sich
unseres als schlechter, obwohl manche Lesarten korrekter sind.
Professor Weber hat den Text in den Monatsberichten der Preuss.
Akademie der Wissenschaften vom Jahre 1859, pp. 168—180,
ediert, und eine Übersetzung in seinen Indischen Streifen, I, 274 ff.
versucht. Beginnt, mit genauer Wiedergabe des Wortlautes:
यत्सत्यं त्रिषु लोकेषु यत्सत्यं ब्रह्मचारिषु । यत्सत्यं लोकपालानां मिद्रे
वै श्रवणाय मे ॥ ओं नमो भगवते कौष्माण्डिनी सर्वकार्यसाधिनी ।

सर्वनिमित्तप्रकाशिनी ॥ एहोहि वर २ वर देहि ० हिलि २ मात-
गिनि सत्यं ब्रूहि २ स्वाहा ॥ १११ पद पद पद चैव पतितः शोभ-
नस्तव । शुभं च दृश्यते तत्र सर्वारंभेषु निश्चित ॥ सयामे चार्थलाभे
च व्यवहारे च समागमे । शोभन चैव वक्तव्य होराज्ञानस्य चितकै ॥
११२ पद पद द्विक चैव पतिता विशकर्तरी । देवदेव प्रपद्यस्व कार्य-
मन्यद्विचिन्तय ॥ वायसोन्नूकगृध्राश्च मशकामक्षिकास्तथा । तैलाभक्त
तथा स्वप्ने कृष्णसर्प च पश्यसि ॥ चुद्राभावस्य ते चित्ते पाप कृत्वा न
शाम्यसि । ततः पापशिलायोगान्नार्थसिद्धिस्तवेवते ॥ Page 10 und 11
auf demselben Blatt

Schliesst ४४४ वृषभाय च यो यत्र पतितास्ते विचक्षणाः । यत्न
चितयसे कार्यं नित्यमेव पुनः पुनः ॥ यत्न चितयसे कार्यं तस्य सि-
द्धिर्भविष्यति । एकेनैव तु यामेन तथैव दीवसेन तु ॥ येन आसीज-
गद्वयो नर्गनामा महामुनिः । तेन स्वयं मिश्रीरेय सत्या याशककेवली ॥

1151.

20/12 2 Bl., 10 Linien Etwa 1760

Das zwanzigste Kapitel des *Ramalantra*, in 64 Distavi-
lambita Versen Die günstigen oder ungünstigen Ereignisse welche
sich aus den Stellungen von mehreren Nakṣatra an den Wochentagen
ergeben Beginnt अथ च षोडशभिः शकनैर्द्वे रविमुत्तरे दिनेषु
दिनोद्भवम् । फलमल विदितं दिनचर्यया प्रतिदिनं शकचारकुरात्म-
कम् (१) ॥ १ ॥ रविदिने लहिआनदल यदा ॥ तदि (tadī für tida
mehrfach) दिन शुभमच पर तु तत् । किमपि खेदकर वत केनचि-
द्वटजनेन भवेन्निलनं स्वयम् ॥ २ ॥ शशिदिने लहियानदल यदा ॥
भवति तन्त्रगमः क्वचिदप्यहो । किमथवा मिलनं कुजवासरे ॥ तनुमुखं
गमनं मिलनं भटैः ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीरमलतन्त्रे दिनचर्यापरिकथनाभिधानो वि-
श्रुतिमो ऽध्यायः ॥

1152.

26 12 10 Bl., 13 bis 18 Linien Geschrieben von Harasvājya um
etwa 1760

Ramalantra, am Anfang *Centāphalaṅkura* genannt Alle
Werke über Ramala sind zu dem Zwecke der Verkündigung der
Zukunft verfasst Dieses geschieht durch Würfel (pīṣakā) oder
von 16 mit je vier Punkten und Strichen versehenen metallenen
Täfelchen (nakṣatra), welche auf die Erde oder Platten geworfen
werden Durch eine bestimmte Berechnung der Zahlen wird dem
Fragenden von einem Sachkundigen Antwort erteilt Die Kunst

stammt aus Arabien, wie die oft korrumpierten Namen zeigen. In unserem Werk werden die śākala Häuser (griha) genannt und mit den neun Planeten in Verbindung gebracht. Beginnt: अथ चिन्ता-फलविचारः । यदि प्रथमग्रहे खारिबो जीव आगतस्तदा ≡ कार्यसिद्धिर्नष्टवस्तुप्राप्तिः शरीरे सौख्यं व्याधितस्य सौख्यं राज्यचिन्ता पुरुषचिन्ता पीतवर्णो दीर्घायुः पट्टनकरः प्रयत्नकारी चोरीः (?) = कञ्जदाखिलो द्रव्यचिन्ता तस्य प्राप्तिर्भवति etc.

Fol 8a: इति श्रीरमलज्ञानं संपूर्णम् ॥ अथ दिननियमो लिख्यते ॥

1153.

21/15. 8 Bl., Linien verschieden. Etwa 1820.

Ramalacintāmaṇi, behandelt in 24 Versen, nach den Vorschriften der Punktierkunst, den Erfolg des Jahres und seiner Teile (Vaiṣṇaphala). Mit dem Marici genannten Kommentar von Paramasukha aus der Sanāḍhya-Familie. Dieser Kommentar ist im Jahre 1811 verfasst. Der Text beginnt: मेपि सायने मूर्धे सुखातो हर्षसंयुतः । पाशाष्टकं त्वजेहीमान्वर्यस्य फलसिद्धये ॥ १ ॥ प्रथमाद्रविपर्यन्तं शकलानां फलं वदेत् । प्रमाणमासमेकं तु ह्येकैकशकले स्मृतम् ॥ २ ॥ एवं द्वादशमासानां फलं ब्रूयाद्विशङ्कितः । न संदेहो ऽत्र विद्यादेः फलं तन्वादिषु स्मृतम् ॥ ३ ॥ विद्य१३कर्मा१०-य११शक्रा१४खखण्डैः प्रसारकं लिखेत् । अनेनैव प्रकारेण सावितं कारयेद्बुधः ॥ ४ ॥ एकेन सावितेनैव हर्षलाभसुखान्वितम् । द्वितीयेन सुखं त्रये तृतीयेन धनं भवेत् ॥ ५ ॥ चतुर्थेन तु मध्यं स्यादरिष्टं पञ्चमेन तु । षष्ठेन सावितेनैव अत्ररिष्टं वदेत्सुधोरिति ॥ ६ ॥

Der Kommentar beginnt: श्रीगणेशं नमस्कृत्य सर्वाभोष्टप्रदायकम् । सर्वविघ्नीघशान्तार्थं प्रारब्धस्य प्रसिद्धये ॥ १ ॥ श्रीमहाकालदेवानामाज्ञोत्पन्ना हि नो हृदि । रत्नचिन्तामणेस्त्वं हि मरीचिं कुशसत्वरम् ॥ २ ॥ श्रीगुरोश्चरणौ धृत्वा हृद्यभोष्टप्रकाशकौ । रत्नचिन्तामणेः शीघ्रं मरीचिं हि करोम्यहम् ॥ ३ ॥

1154.

20/14¹/₂. 8 Bl., 12 bis 16 Linien. Geschrieben von Raghunātha, einem Schüler von demselben Paramasukha, in Jayapura, ein Jahr nach Abfassung des Kommentars, nämlich im J. 1812.

Ramalacintāmaṇi, mit dem Kommentar von Paramasukha.

1155.

33¹/₂/15¹/₂. 16 Bl., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1823.

1) Foll. 1—6 b. *Ramalaśāstra* von Rāma, Sohn von Kṛṣṇa, Enkel von Rāmacandra. In 109 Versen. Beginnt: वन्दे तत्पदपङ्कजं

गणपतेर्यद्वीक्ष्य रक्ताम्बुजं गण्डस्थम्भमरावली मधुधिया भाति स्पृशन्ती
मुञ्ज । मञ्जीरध्वनिदत्तचित्तजमहान्मोड्डीय किञ्चित्पदान्मञ्जीरप्रति-
शब्दितं विदधते सत्ताण्डवे (tattandava HS) ऽकालिकम् ॥ १ ॥ पर
वर तद्गणानादियुक्तं न विश्वसेदो दिवि चन्द्रयुक्तम् । आगारमाद्य
विजहाय भूमौ करोति पय निगमे शिव स ॥ २ ॥ कुर्वे रमल-
शास्त्रस्य वैचित्र्यं सुमनोहरम् । रामो देवविदा प्रीत्यै पुरोक्तं यव-
निर्यथा ॥ ३ ॥ आदावभोष्टकुलदेवगणं प्रणम्य पश्चाद्विधिज्ञमपि देव-
विदा गरिष्ठम् । सम्यक्तयजेत्स्वसुखकष्टविनिर्णयार्थमक्षद्वयं रमलशास्त्र-
विदं तु पृच्छेत् ॥ ४ ॥ रत्नैक . प्रमितो विन्दु - . समरन्ध्रद्वय .
ध्वज । वाममार्गेण विज्ञेय क्रमात्स्थानचतुष्टयम् ॥ ५ ॥

Schliesst पापसीम्योद्भव सौम्य चाद्यन्ते दुःखसीख्यदम् । पापो-
द्भव यदा पाप चाद्यन्ते दुःखदं स्मृतम् । पापोद्भव यदा सौम्यं चा-
द्यन्ते मिश्रितं भवेत् ॥ १०७ ॥ भारद्वाजकुलावतंसगणक श्रीराम-
चन्द्राद्वयस्तत्सूनुर्मतिमान्महद्विधिविदा येष्टु कृष्णाभिध । पुत्रस्तस्य
वभूव सद्गुणगणैर्युक्तस्तु रामाभिध ॥ १०८ ॥ Ein pada fehlt चक्रे
रमलवैचित्र्यं वद शकलपोडशै । वृद्धा यवनशास्त्रं च वद गीर्वाण
भाषया ॥ १०९ ॥ इति रमलशास्त्रे सञ्ज्ञातन्त्र समाप्तम् ॥

2) Ioh 6b—16a Ramalasistre Prasnatantia von Pama-
candra, wahrscheinlich von Rama in Num 1 nicht verschieden
Beginnt अथ प्रश्नतन्त्रे प्रथमखण्डविचार ॥ शुभाशुभफलप्रश्ने प्रथम
शकल शुभम् । तदा सर्वं शुभं ज्ञेयमशुभे त्वशुभं वदेत् ॥ १ ॥ अथाद्य
कथं भविष्यतीति प्रश्ने ॥ तन्वा१स्त०सभव खण्ड यदा सौम्यं समा-
गतम् । तद्दिनं सीख्यदं ज्ञेयं पापे पापं विनिर्दिशेत् ॥ २ ॥
आद्या१ष्ट२शकले सौम्ये सतीपं च वदेत्सुधी । लाभो राजगुह्यं च
यशो वृद्धिश्च चं सभवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst अथ कश्चिद्गृहे वर्तते न वेति प्रश्ने ॥ चतुर्थे ४ खारिजे
खण्डे गृहे नास्तीति सवदेत् । चतुर्थे ४ दाखिले खण्डे वर्तते नात्र
संशयः ॥ १ ॥ द्वितीये २ पुनरुक्तं चेद्भव्यमाश्रित्य तिष्ठति । पष्ठे ६
रोगयुतो ज्ञेयः सप्तमे स्त्रीयुतो भवेत् ॥ इति प्रश्नत्रयेयः ॥ इति श्री-
रमलशास्त्रे रामचन्द्रविरचिते प्रश्नतन्त्र समाप्तम् ॥

1156.

००/10 ०4 BL 8 Linien Iwa 1 60

Ramalasitra von Srīpati Sohn von Iśanaprasāda Bhāṭṭa,
welcher letztere den Beinamen Gopīāla führte und in Gokula

wohnte. Śrīpati war ein Schüler von Govindarāya, einem Sohn von Gulābarāya. Das Werk bestand aus vier Prakaraṇa. Von dem vierten sind jedoch nur 7 Verse erhalten. Beginnt: मञ्जुलारण-
विस्तीर्णं करपुष्करराजितम् । शिवोद्भवं तं भास्वन्तं कमलामोददं
भजे ॥ १ ॥ यः प्रश्नशास्त्रनिष्णातो रत्नशास्त्रप्रवर्तकः । ज्योतिर्मता-
नुसारेण तमाचार्यं नतो ऽस्यहम् ॥ २ ॥ यः सिंहनदपूर्वा (पूर्वा B)
सीमे हरेत्युपनामवान् । गुलावरायः पुष्पात्मा यशस्वी तत्तनूद्भवः ॥ ३ ॥
गुरोर्गोविन्दरायस्य चाचवंशशिरोमणेः । प्रसादात्क्रियते रत्नसारः
श्रीपतिना मया ॥ ४ ॥ रत्नशास्त्रस्य पाशकप्रधानत्वात्प्रथमं पाश-
कनिर्माणविधिर्दृश्यते ॥ ५ ॥ चतुःशून्याङ्कितं तूच्चैरधस्तात्तद्वयाङ्कि-
तम् । पञ्चाद् द्वेकाङ्कितं तादृक् पुरस्ताच्छिद्रितं तिरः ॥ ६ ॥ किं-
चिद्दीर्घं क्षिप्रतमं कीणाष्टकसमन्वितम् । गुरुधात्वादिरचितं शकलं
त्वेतदुच्यते ॥ ७ ॥ एकायस्यां (?) शलाकायां प्रोतत्वे तच्चतुष्टयम् ।
भवेत्पाशकमेकं तु द्वितीयस्याप्ययं विधिः ॥ ८ ॥ इति पाशक-
निर्माणम् ॥

1) Śakalasvarūpaguṇanāmakathana Fol. 6 a. 2) Muṣṭyādigu-
ptavastu 9 b. 3) Abhiṣṭapaśunirūpaṇa 15 b. 4) beginnt: पूर्वं ये
विषया नोक्ता मया प्रकरणचये । चतुर्थे तान् प्रकरणे वक्ष्ये प्रश्नो-
पयोगिनः ॥ १ ॥ Yavanācārya wird in 1, 56 erwähnt.

Die HS. hat ein eigentümliches Schicksal erfahren. Von Fol.
18 a, 4 ukalā cet tritiye ca bis zum Schluss des Ganzen werden
2, 35 bis 4, 8 wiederholt.

1157.

30/14. ■ Bl., ■ bis 10 Linien. Śrāḍa-Schrift. Etwa 1740.

Ramalasūra. Von Anfang bis 2, 21.

1158.

20/11. 35 Bl., 15 bis 20 Linien. Etwa 1650.

Narapatijayacaryā, geheimnisvolle Mittel um einem König
den Sieg im Kampf zu sichern. Verfasst von Narapati, Sohn von
Āmradeva, in Anāhilapattana im Jahr 1276. Der grössere Teil
des Werkes enthält eine Beschreibung von mystischen Diagrammen,
deren Abbildungen gegeben werden. Die Schrift beruht auf einer
grossen Anzahl von Tantra, welche in der Einleitung aufgezählt
werden. Unsere Handschrift enthält von den sieben Kapiteln nur
die fünf ersten. Beginnt: अव्यक्तमव्ययं शान्तं नितान्तं योगिनां
प्रियम् । etc.

Śāstrasamgrahaḥ prathamō 'dhyāyaḥ 2 b. Svarādhyaḥ dviti-
yaḥ 7 a. Caturāśīcakraṇi 28 a. Caturtho 'dhyāyaḥ 33 b. Bala-
samgraha 35 b. Dieser Adhyāya ist unvollständig. Sieh Catalogue

of Sanskrit Ms. in the Libr. of Trinity College Cambridge
Seite 68 Catalogue of the India Office Num 3109 ff.

Auf Fol 21 b 3 findet sich die Überschrift पूज्यपपथीसधवी-
रगणिगुरुभ्यो नम । पूज्यपपसधहर्षगणिगुरुभ्यो नम । und auf der
selben Seite letzte Lame प० उदयवीरगणिना लिखितम् । Sieh
Peterson's Third Report p 227 Dieses ist einer früheren Abschrift
entnommen

1159.

9 1/2/1 9 Bl 9 b s 14 Linen Schrift von 1659

Narapatyayacarya Sastrasamgrahadhvaya Fol 4b Svāra
dhvaya 15a Caturashtakā 58a Das Ende des Bhujadhvaya
ist nicht bezeichnet Auch diese Hs enthält Zeichnungen der Cakrā

1160.

97/10 94 Bl 9 b s 17 Linen Etwa 180

Narapatyayacarya von Narapati Mit dem Kommentator Ja
yalak mi von Mahadeva Sohn von Pāṭhaka Harivāsa (Fol 28)
Vihadeva nach verschiedenen Berechnungen von Dāten lebte im
Jahre 1520 Er citiert Cakrapani den Verfasser der Kalpalata
(genauer Viṇṇakalpata) Fol 49a Lampācārīya (Fol 5b) Sami
rāyayāntātra (Fol 56b)

Die Handschrift reicht bis Vers 70 des Kapitels Bhujā
(beginnt Fol 92a) Foll 1 2 fehlen im Anfang

1161.

80 1/2/9 14 Bl 6 bis 8 Linen Geschrieben in Ambāvatī von Har
lala im J 1 00

Samarasara magische Mittel um Erfolg im Krieg zu sichern
Dieses geschieht durch Kreise in denen Buchstaben des Alphabets
in eigentümlicher Weise angeordnet sind durch Beobachtung von
stellaren Verbindungen und dergleichen Von Rama oder Ruma
candra Vajapeyān Sohn von Sūryadāsa der in der Mitte des fünf
zehnten Jahrhunderts lebte 85 Verse Mit Randglossen Beginnt
गत्वा गुरुत्समानोक्तं स्वरशास्त्राणि भूरिश । वक्ष्ये युद्धजयोपायं
धार्मिकाणां महोचिताम् ॥ १ ॥ ब्रह्म विदधे सदाशिवो ऽथ
स्वरतन्त्राणि तदेकवाक्यता तु । भगवानयमेव वेद सम्यग्गुरुमार्गानु-
गतो ऽपरस्तु लोक ॥ २ ॥ वक्ष्याम्यहं यदिह किंचन सर्वसारमेता-
यदेव परिचिन्त्य नृप प्रवृत्त । एकी ऽपि कीटिभटलोलपतद्वदीप-
लीला मुदानुभवतु स्फुटकीर्तुकेन ॥ ३ ॥

Ravindugūdhachāvalalanī schließt Vers 22 Varubala 23
Rahubala 24 Rahuvoginibala rasai 27 Kalavarardhapralāra 28
Ardbharaharab 29 Haravali 30 Prabaralakāra 32 Varjvana
kātara 33 Dikāla 34 Rahakalunalakāra 37 Namnakātra
jānanakāra 39 Svārabala 46 Svāradhī 49 Drutavilī 50

Auṣadhāni 55. Koṭācakra 67. Sarvatobhadracakra 75. Rīṇadhā-
navicāra 76. — Vgl. Svarodaya.

Schliesst: वत्समुनीश्वरस्य शिवदासाख्यादुरुख्यातितः etc.

1162.

20/11. 55 Bl., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Samarasūra von Rāmacandra Vājapeyin mit einem Kommentar, von seinem Bruder Bharata. Der Kommentar beginnt: नत्वा देवं गणेशानं शारदां गुरुमात्मनः । कुर्वे समरसारस्य व्याख्यां सम्यक्समा-
सतः ॥ १ ॥ Die Handschrift reicht nur bis Vers 74. Sieh Catalogue India Office Num. 8117.

1163.

10/9. 25 Bl., 5 Linien. Etwa 1770.

Samarasūra. Eine unvollständige Handschrift, in welcher eine Anzahl von Versen fehlen. Nach Vers 8 folgt 8, nach 24—28, nach 33—37, nach 74—77. Foll. 11 fehlt ganz. Von Vers 85 ist nur der Anfang वंशे वत्समु erhalten, somit fehlt das letzte Blatt.

Am Schluss ist ein Blatt aus einem Svaraśāstra beigelegt. Es beginnt: प्रविष्टा यथा हि नवः खलु सागरेषु । यथा हरिर्देह-
गताय देवास्तथा स्वरा वर्णस्वरे प्रविष्टाः ॥ ६ ॥ und schliesst:
यस्य नान्नि भवेद्दणः संयोगाचरलक्षणः । यादृक्कल्यादिमी वर्ण इत्युक्तं
वर्णयामले ॥ १० ॥

1164.

21/18. 18 Bl., 28 bis 30 Linien. Etwa 1720.

Samarasūra, mit einem anonymen Kommentar. Das letzte Blatt fehlt. Der Kommentar beginnt: हेरस्वमानस्य हिताय वल्ले,
प्रज्ञां विनापीह निवेशमिहोः । पुंसस्तथा संगरसारटीकां प्रज्ञां यथा
मे ऽस्ति गुरोः प्रसादात् ॥ १ ॥ Nach einer Paribhāṣā von zehn
Versen, welche ein Inhaltsverzeichnis des Originalwerkes enthält,
fährt der Scholiast fort: अथैहिकामुष्मिकस्वधर्मपरभूपतीनां समर-
विजयोपकाराय सोमयाजिश्चिरामचन्द्राचार्यः स्वयमपि नृपतिजय-
जनितलोकद्वययशःपुण्यफलकामी जयपराजयोपलक्षणसमरसाराख्यग्रन्थं
प्रचिकीर्षुर्गुरुनतिलक्षणं मङ्गलमादावाचरति नत्वेत्यादियुक्तेन ॥

1165.

22/11. 7 Bl., 15 Linien. Etwa 1790.

Vijayotsava, ein astrologisches Werk, aus welchem vier Stücke mitgeteilt werden. Diese behandeln vier Diagramme, durch deren Anwendung einem König der Sieg in seinen Unternehmungen gesichert werden soll. Sie heissen Koṭācakra, Sarvatobhadra, Kavi-

cakra, Mṛigyaścakra Beginnt विजयोत्सवे कीटचक्रम् ॥ चतुरस्र
लिखेद्दुर्गं त्रयमेकाधिकोत्तरम् । तत्रान्तस्त्र कीटसञ्च मध्यस्थं परिखो-
च्यते ॥ १ ॥ तृतीयमुच्यते बाह्यं तेज्वेशानीकमेण तु । दुर्गनाम्नस्तु
नक्षत्राद्वैरिनाम्नो ऽथवा पुनः ॥ २ ॥ लिखेत्प्रविशतस्त्रीणि प्राच्यादी
निर्गमे न तु । चीणि चीणि विलेख्यानि सप्तमं वहिरेव तु ॥ ३ ॥
चतुर्षु सप्तकेष्वेवं तुर्यं तुर्यं भवेत्तु यत् । स्वयन्वचनसंज्ञं तद्विधमत्र
विचक्षणीः ॥ ४ ॥

1) Kōṭīcakra endet Fol 3a 2) Svaratobhadra दशोर्ध्वगाद्य
विन्यस्य तिर्ययेखास्तथा दश । एकाशीतिपदं चक्रं आयते नात्र सशयः ॥
Endet Fol 5b 3) Kavīcakra उत्प्रायाणे प्रयाणे वा निशीथे मृग-
यान्तरे । शोकातिं व्यसने प्राप्ते सैन्यघाते निगायके ॥ विवाहे मित्र-
सयोगे परचक्रे समागते । तीर्थे देवालये श्वये स्त्रीमद्यासक्तचेतसि ।
वज्रधा कविकालस्तु कथितो दुर्बले नृपे ॥ Endet Fol 6b 4) Mṛi-
gāścakra वक्ष्यामि मृगयाचक्रं सूर्यभाद्रणयेत्ततः । प्रथमं च तृतीयं
च सप्तमं नवमं तथा ॥ त्रयोदशं पञ्चदशं ज्ञेयमत्र विचक्षणी । जन-
विशिकविशे च पञ्चविंशमथान्तिमम् ॥ एतानि दशं चक्षुषि खीराख्यं
कथितं बुधे । यत्र लभ्यं सदा ज्ञेयं ज्योतिःशास्त्रस्य पारगैः ॥

Hin und wieder sind kurze Erklärungen eingeschaltet Citiert
werden Svarodaya und Bhūpalavallabha (astrol)

1166.

27/12 5 BH 18 Linien Etwa 1800

Vinsottaryantardasāmadhye māśādyarūdasācakra, astrolo-
gische Tabellen zur Berechnung der Vīdaśa und Antardasā Anfang
der Tabellen सूर्यमध्ये सूर्यस्तत्र विदशा ३ । १८ ॥ रविमध्ये चन्द्र-
स्तत्र विदशा ६ । ० ॥ etc Der Text beginnt विशोत्तर्यन्तर्दशामध्ये
मासाद्यविदशाचक्राणि ॥ अथ विदशाकरणप्रकारः ॥ अन्तर्दशादिनानि
पडादित्यादित्येत्यादिना स्वस्वसूलाद्युपा संमुखं विंशत्युत्तररश्तेन १००
भजेत् लब्धं दिनानि ज्ञेयं पष्टिगुणितं पुनः १०० विभज्य लब्धं घटिका
पुनरपि एवं पलानि ॥

1167.

22,8 25 BH 9 bis 11 Linien Etwa 1650

Fragment eines astrologischen Werkes In Anustubh Versen
Paginirt 13—22 25—30 43 44 65 66—73 Das Ende fehlt
Fol 13a beginnt वै यदि । तदार्धफलमादिष्टं प्रपद्यो ऽयं मतो
मतेः ॥ १५१ ॥ नपेशो वीक्षते स्वयं कार्यशः कार्यमीक्षते । कार्य-
सिद्धिर्भवेदिन्द्रुः कार्यमेति परं यदा ॥ १५२ ॥ क्रूरक्रान्तः क्रूरयुक्तः

क्रूरदृष्टिश्च यो यद्गः । विरश्मितां प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधेः स्मृतः ॥ १५३ ॥
 क्रूरेण जीयमानो यो राजपार्थे यथा रविः । क्रूराकान्तः स विज्ञेयः
 क्रूरयुक्तसमांशके ॥ १५४ ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्या क्रूरदृष्टिः स उच्यते ।
 प्रविबिचुः प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरश्मिकः ॥ १५५ ॥ लपाधिपे
 विनष्टे स्याद्विनष्टावयवः पुमान् । विनष्टजातिवर्णः स्याच्छुभाकारो वि-
 पर्यये ॥ १५६ ॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet: Rājayogāḥ Fol. 13 a.
 Gṛahasvarūpa Fol. 14 b. Kendravacāra Fol. 15 b. Varasphala
 Fol. 20 a. Caturthabbhāve nidhiprakarāṇa Fol. 22 b. Caturthabbhāve
 grāmaprakarāṇa Fol. 25 b. Pañcamabbhāve putraprakarāṇa Fol. 27 b.
 Śaṣṭasthāne rogaprakarāṇa Fol. 29 a. Jāyāsthāne yuddhaprakarāṇa
 Fol. 43 b. Saṃdhanavigrahaprakarāṇa Fol. 44 a. Aṣṭamasthāne puṣpa-
 prakarāṇa Fol. 44 b. Rōhinīyoga Fol. 68 a. Āṣṭādhīyoga Fol. 71 a.

Ibid.: अतः परं चूडामणिसारोद्धारेणार्धकाण्डमुच्यते ॥ Fol. 72 b:

इति दिनमासवर्षार्धकाण्डे मण्डलपद्धतिः समाप्ता ॥ Ebendasselbst
 wird der Jaina Hemaprabhu Sūri, Schüler von Devendra erwähnt:

नत्वा पार्थं जिनेश्वरम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्देवेन्द्रशिष्याणुः सर्वशास्त्राधिपा-
 रगः । श्रीमान्हेमप्रभुः सूरिरर्धकाण्डं सारत्वसौ ॥ ४ ॥

1168.

22/10. 4 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Śivarāma im J. 1700.

Pullisaraṇayor Vidhānam, über die günstigen und ungünstigen
 Vorzeichen, welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das
 Herunterfallen und Emporsteigen einer Hauseidechse und eines
 Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden. Am
 Schluss wird die Stühne für ungünstige Zeichen angegeben. 37 Verse,
 welche Pulastya nach Śaunaka mitteilt. Beginnt: पुलस्त्य उवाच ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि शृणु शौनक यत्नतः । पश्याः प्रपन्नं चैव सर-
 टस्य प्ररोहणम् ॥ १ ॥ प्रतिपद्भोगदात्री [खाद] द्वितीया रोगका-
 रिणी । तृतीयायां भवेत्क्षामयतुर्थी रोगदा मता ॥ २ ॥ पञ्चम्यां
 चैव षष्ठां च सप्तम्यां च धनागमः । अष्टम्यां च नवम्यां च दशम्यां
 मरणं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

Schliesst: इत्थं सम्यग्विधानेन शान्तिकर्म करोति यः । तस्या-
 युर्विजयो लक्ष्मीः कीर्तिर्वृद्धिश्च जायते ॥ ३६ ॥ पक्षीसरटयोः शान्ति-
 विधानं शौनकोऽब्रवीत् । कीर्तितं च फलोपेतं पुलस्त्येन महात्मना ॥ ३७ ॥
 Derselbe Gegenstand wird von Nārāyaṇa im elften Kapitel des
 Mūhūrtamārtāṇḍa, und ausführlicher in seinem eigenen Kommentar
 behandelt. In dem letzteren wechselt prarohana mit rohana und
 dem Verbum ā ruh.

1169.

14/10¹/₂ ■ Bl., 8 bis 11 Linien Ltrwa 18°0

Pallisaratayor Vidhanam Hier in 40 Versen

1170.

20/15 19 Bl., 10 bis 17 Linien Schlechte Handsel rdt. Ceschrieben von Abhaya kara im J 1866

Samudra, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 140 Verse (Fol 10b) der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt अथ सामुद्रिकं निख्यते ॥ आदिदेव प्रणम्यादीं सर्वज्ञ सर्वदर्शनम् । सामुद्रिकं प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुषस्त्रियो ॥ १ ॥ पूर्वमायु परीक्षेत पद्याल्लक्षणमेव च । आयुर्हीना नरा नायौ लक्षणी किं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्टं लक्षणं तेषां सामुद्रवचनं यथा ॥ ३ ॥ पद्मदीर्घं चतुर्दंष्ट्रं पद्मसूत्रं पद्मव्रतम् । सप्तरक्तं त्रिविस्तीर्णं त्रिगम्भीरं प्रशस्यते ॥ ४ ॥
Catal of Florentine MSS Num 342 Vergleiche auch Kāstikhan 11, 57—75

1171.

20/11 22 Bl. 10 bis 11 Linien Ceschrieben im J 1614 um Notābhī einem Sohn des Jost Jiva

Samudra Daselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्मृतम् । विदितं च प्रज्ञप्तं च स्त्रीणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातरं पितरं वापि भ्रातरं देवरं तथा । भर्तुर्विनाशयेत्तारी लक्षणी रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादी परीक्षेत अङ्गुलीयं नखास्तथा । पाण्डिरेखां च जह्ने च कटिं नाभिं तथा च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वरं वर्णं श्रीवानासाम्थैव च । एतत्सर्वं परीक्षेत कन्याशाम्प्रविशारद ॥ ४ ॥

1172.

25 11 13 Bl. 14 Linien Geschrieben 1690 von Rāmacandrayasa

Samudrika Das lbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindi.

1173.

29/13 ■ Bl., 9 Linien Ltrwa 18°0

Samudra Narula zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 34 Verse Strīlakṣaṇa 15 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab

Teil I schließt अतिरूपो अतिशयो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्यं नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt अथ

स्त्रीलक्षणम् ॥ पूर्णचन्द्रमुखी नारी चालार्कप्रतिमाधरा । विशाल-
नेत्रा विम्बोष्ठी सा कन्या लभते सुखम् ॥ १ ॥ अद्भुतं कुण्डलं चक्रं
यस्याः पादतले भवेत् । पुत्रं प्रसूते सा नारी नरेन्द्रं भजते पतिम् ॥ २ ॥
यस्याः पाणितले रेखा प्राकारस्त्रोरणं भवेत् । अपि दासकुले जाता
राजपत्नी भवेद्भुवम् ॥ ३ ॥ आवर्तदक्षिणा यस्या नाभिश्चैव तु दृश्यते ।
एकं सा जनयेत्पुत्रं राजानं पृथिवीपतिम् ॥ ४ ॥ कृष्णा श्यामा तु
या नारी गौरी सम्यक् च सुप्रभा । स्निग्धाङ्गी स्निग्धवदना सा
कन्या लभते सुखम् ॥ ५ ॥ यस्या वै चरणौ स्निग्धौ वाय (?) भूम्यां
प्रतिष्ठितः । साथ लक्षणसंपूर्णा नन्दते सह बान्धवैः ॥ ६ ॥ and
schliesst: वरगजगमना दक्षिणावर्तनाभिः । विम्बोष्ठी नातिशुभा
पृथुकटिजघना । सुखरा चारुभाषिणी सैषा कल्याणनारी । धनसु-
तसहिता लक्षणानि क्रमेण ॥ १८ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते सामुद्रिके
स्त्रीलक्षणानि ॥

1174.

32/14. 10 Bl., 11 Linien. Abschrift von 1811.

Sāmudrika, angeblich aus dem Bhaviṣṣyottarapurāṇa. Der Text
des *Sāmudrika* übereinstimmend mit den anderen Handschriften. Die
Herkunft aus dem Bhaviṣṣyapurāṇa ist stark zu bezweifeln.

1175.

20/10¹/₂. 23 Bl., 6 bis 8 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1841.

Sāmudrika, in 202 Versen. Beginnt wie 1170: आदिदेवं
प्रणम्यादी etc. ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीक्षेत etc. ॥ *Strilakṣaṇa* beginnt
mit Vers 114.

Schliesst: पद्मिनी प्रेम वाञ्छति द्रव्यं वाञ्छति हस्तिनी । चि-
चिणी मानं वाञ्छति केशं वाञ्छति शङ्खिनी ॥ २०१ ॥ ज्ञातव्यं वि-
विधं स्त्रीणां लक्षणं वायलक्षणम् । कुलवृद्धिलक्ष्मीवृद्धिः प्रजावृद्धिर्भ-
वेद्यतः ॥ २०२ ॥

1176.

25/11. 4 Bl., 6 bis 9 Linien. Geschrieben im J. 1603 für Sūtradhara
Sundarāyamaṣi.

Śvapnādhyāya, ein Traumbuch in 45 Versen, dem Brihaspati
zugeschrieben. Beginnt: स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं गुरुभाषितम् ।
येन विज्ञायते सर्वं मर्त्यानां च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ स्वप्नस्तु प्रथमे
यामे संवत्सरविपाककृत् । द्वितीये चाष्टभिर्मासेस्त्रिभिर्यामैस्त्रिया-
मकः ॥ २ ॥

Schliesst: बृहस्पतिवृत्तं शास्त्रं प्रातस्त्याय यः पठेत् । दुःखमं
मश्नते तस्य सुखमं च भविष्यति ॥ ४५ ॥

1177.

21/11 10 Bl, 10 Linien Schrift von 1766

Śvapnādhyāya in 78 Slokas, und übersetzt in Hindi von Gaṅga dhara Beginnt धन्वन्तरि प्रणम्यादौ स्वप्नजानप्रहेलिका । मुग्धबो-
धप्रबोधार्थं कृतं वार्त्तिक भाषया ॥ १ ॥ श्लोक । स्वप्नाध्याय प्रवक्ष्या-
मि यथोक्तं गुरुभाषित । फल विज्ञायते येन नित्यमेव शुभाशुभ ॥ २ ॥

Schliesst श्रीमहागगाधरेण व्याख्यानं क्रियते मुदा । ए चित्ते
श्रुतिमात्रे दुःस्वप्ना मुच्यन्ते ध्रुव ॥

1178.

14/10 21 Bl 6 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1800

Śvapnādhyāya in 88 Slokas

Schliesst एतत्पुण्यं च पापघ्नं धन्यं दुःस्वप्नाशनम् । पठेद्य
गृणुयाच्चैव गुरोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ८७ ॥ गुरुक्त (i e gelebt von
Bṛhaspati) प्रातरुत्थाय यं य (i e ye ye) श्रुत्वा पठन्ति च । दु-
स्वप्नं नश्यते तेषां सुखस्वप्न (सुर° MS) च जायते ॥ ८८ ॥

1179.

28/14 7 Bl 11 Linien Schrift von 18° J

Śvapnādhyāya In zwei Teilen Nach der Unterschrift aus
dem Brāhmayavartapnana Zwiesgespräch zwischen Nandi und
Bhagavat Die Verse sind nicht mit Zahlen bezeichnet Der erste
und längere Teil beginnt नन्द उवाच केन स्वप्नेन किं पुण्यं केन
मीची भवेत्सुखं कीपि कीपि च सुखस्वप्नस्तत्सर्वं कथय प्रभो श्री-
भगवानुवाच वेदेषु सामवेदश्च प्रशस्तं सर्वकर्मसु तथैव काण्वशा-
खायां पुण्यकाण्डे मनीहरे सुव्यक्ती यश्च दुःस्वप्नं शश्वत्पुण्यफलप्रदं
तत्सर्वं निखिलं तात कथयामि निशामय स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि
वज्रपुण्यफलप्रदं स्वप्नाध्यायं नर श्रुत्वा गगास्नानफलं लभेत्

Schliesst auf Fol 4b एष ते कथितो नन्द सुखम् पुण्यहेतुकं
श्रोतुमिच्छसि किं वा त्वं किं भूय कथयामि ते इति श्रीब्रह्मवैवर्ते
स्वप्नाध्याय १

Der zweite Teil beginnt नन्द उवाच श्रुतं सर्वं महाभाग
दुःस्वप्नं कथय प्रभो उवाच तं च भगवान् श्रूयतामिति तद्वच
श्रीभगवानुवाच स्वप्ने हसति यो हर्षात् विवाहं यदि पश्यति
नर्तनं गीतमिष्टं च विपत्तिस्तस्य निश्चितं

Schliesst पूर्वोत्तरमुखो भूत्वा स्वप्नं प्राप्ते प्रकाशयेत् काम्ये
दुर्गते नीचे वेदब्राह्मणनिन्दके मूर्खे चैवानभिज्ञे च न च स्वप्नं

प्रकाशयेत् अश्वत्यगणके विप्रे पितृदेवासनेषु च आर्ये च वैष्णवे
मित्रे दिवास्वप्ने प्रकाशयेत् इति ते पुण्यमाख्यातं कथितं पापना-
शनं धन्यं यश्चस्वमायुष्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि इति श्रीब्रह्मवै-
वर्ते षाशीतितमो ध्यायः

1180.

18/9. 7 Bll., 8 bis 12 Linien. Etwa 1840.

1) *Swapnādhyāya* in 66 Versen. Angeblich aus dem Matsya-
purāṇa. Dort findet sich allerdings im 241. Abschnitt ein Kapitel
über Traume, jedoch weicht es von der bekannten Version ganz ab.

Schliesst: बृहस्पतिमतिपुण्यं पवित्रं पापनाशनम् । यः पठेत्प्रातः-
हृत्याय दुःस्वप्नं नश्यते ध्रुवम् ॥ ६५ ॥ गुरुक्तं चैव संध्यायामेकचित्तः
पठेन्नरः । ऋणहृत्वादिकं पापं प्रणश्यति न संशयः ॥ ६६ ॥

2) *Āṅgasphuraṇa*, über Vorbedeutungen aus dem Zucken der
Glieder. 11 Verse, die im Ārya-Metrum geschrieben sein wollen.
Beginnt: दक्षिणपात्रे सन्दनमभिधास्ये तत्पुलक्यचयो वामे पृथ्वीलामः
शिरशि स्थानवृद्धिः क्षलाटे स्यात् १ नाशिकांतरे प्रियसमागमो भृत्य-
लब्धिरचनसोः दूकपर्यंते अर्घ्याग्निः पूर्वं ज्ञेया चौत्कंठा २ Derselbe
Gegenstand wird im Matsyapurāṇa in Anuṣṭubh-Versen Adhyāya
240 behandelt.

3) *Chikkāphala*. Über Vorbedeutungen aus dem Niesen.
7 Verse. Beginnt: छिक्काचक्रं प्रवक्ष्यामि यदुक्तं नीतिकोविदैः ।
पूर्वछिक्का भवेन्मृत्युरापेय्या दुःखमेव च ॥ १ ॥ दक्षिणे कलहं घोरं
निर्ऋत्ये क्षीयमादिशेत् । पश्चिमे मिष्टमाहारं वायव्ये प्रियसंगमम् ॥ २ ॥

4) *Kākamailūnaphala*. 2½ Verse. Beginnt: काकस्य मीघुनं
दृष्ट्वा पण्मासे मरणं ध्रुवम् । तस्य प्रेतस्य देहानां सर्वकार्यविवर्जिता ॥ १ ॥

5) Auf der Kehrseite des Deckblattes findet sich der Anfang
eines Gebetes zu dem vedischen Verse yad adya kac ca (Rv. 8, 98, 4).
Beginnt: देवकाली संकीर्त्य अमुककामनासिद्ध्यर्थमिन्द्रप्रीत्यर्थं यदद्य
कञ्चेति मन्त्रस्य अमुकजपं करिष्ये तदङ्गन्यासादि करिष्ये ॥

K. Medicin.

1181.

21/17 19 Bl., 15 bis 17 Linien Abschrift vom Anf dieses Jahrh

Balatantra, eine Schrift über Kinderkrankheiten Das Werk besteht aus 14 Kapiteln (Patala), und ist im Jahre 1587 von Kalyana, einem Sohn des Mahidhara, und Enkel des Ramadasa, verfasst In der gegenwertigen Handschrift fehlen die zwei ersten Blätter, und sie bricht im neunten Kapitel ab Der Inhalt des Werkes erhellt aus den folgenden Unterschriften 1 Sodaśaban dhyāpratīkāra Fol 3a 2 Sādhāranabandhyausadhakathana Fol 4b Puruṣaviryaviddhikathana Fol 7b 4 Garbhādhānakalarudrasna nakathana Fol 10a 5 Garbhini-garbhārakṣā Fol 14a 6 Sukha prassavopayakathana Fol 16a 7 Dinagrihitabalagrahaharana, die Bewahrung des Kindes vor bösen Geistern während der ersten zehn Tage Fol 18a 8 Māsesu grihitabalagrahaharana Fol 19b

1182.

32/16 12 Bl. 10 bis 11 Linien Schrift von 1880

Dravyagunāśataśloki, kurzer Śataśloki, oder auch *Pathyā-pathyanighantū*, über die wohlthatigen und schädlichen Eigenschaften von gewöhnlichen Speiseartikeln und wenigen anderen Substanzen. Von Trimalla Kavi, Sohn von Vallabha, Enkel von Śiṅghana Bhatta In 102 Versen Beginnt श्रीकण्ठ गिरिजागणेशसहित मत्वा शरणं सता नानाद्रव्यगुणामुष्णान्कथयतो यन्मान्त्रि-चार्यासकृत् । पथ्यापथ्यविदे गुणामुष्णयुतं यदस्तु तोयादिकं तत्सर्वेषु तथा ब्रवीति हि शतश्लोका विमलः कवि ॥ १ ॥

Schliesst हिमाद्रेस्तपत्रा समुपचितपद्माननरसा ददाना भक्तेभ्यः प्रतिदिवसमुच्चैरमलताम् । अदोषा सा नन्द गदिविरचितस्तोत्रनिवहा शिवा मे नैरुज्य जनयतु सदानन्दजननी ॥ १०२ ॥

1183.

20/16 22 Bl., 7 Linien Etwa 1750

Dravyagunāśataśloki von Trimalla

1184.

22/14¹/₂. 11 Bl., 13 bis 14 Linien Geschrieben von Ciraṃjīva Śyāmasundara im J. 1867.

Dravyaguṇasataśloki. Mit einigen Interlinearglossen in Gujarāṭi.

1185.

20/12¹/₂. 105 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1800.

Yogatarāṅgiṇī in kürzerer Fassung, von Trimalla Bhaṭṭa, alterem Bruder von Rāma und Gopa, Sohn von Vallabha, Enkel von Śūṅghaṇa Bhaṭṭa. Beginnt: कपोलविगललोलदानपानीयपिहितम् । अमङ्गमरञ्जाकारं चन्द्रे तं क्षिरदाननम् ॥ १ ॥ आपस्तम्बस्याबुखेलोपनाम्नो धाम्नो भासां कौण्डपल्लीभवस्य (आपस्तम्बस्याबुखेलोपनाम्नो धाम्नो भासां कौण्डपल्लीभवस्य Ulwar) । तैलङ्गस्य प्रीतिभाजो गिरीशे काशीवासं कुर्वतो भूरिकीर्तिः ॥ २ ॥ राज्ञां मान्यस्यावशिङ्गणभट्टस्यासीत्पुत्रो वल्लभो वेदविद्यः । तस्यासीरन्मूनवो ऽमी चिमल्लो रामो गोपयेति नाम्ना त्रयो ऽपि ॥ ३ ॥ तेषु चिमल्लभट्टेन नाम्ना योगतरङ्गिणी । चिकित्सा लिख्यते भूरियन्येभ्यः स्वपरार्थिना ॥ ४ ॥

Catal. India Office Num. 2708. Ulwar Extracts 420.

Die einzelnen Taraṅga heißen: 1) Granthāvatārikā Fol. 9a. 2) Paribhāṣākathana 12b. 3) Yuktāyuktakathana 15b. 4) Snehapānavidhi 19b. 5) Svedanavidhi 22b. 6) Vamanavidhi 25b. 7) Virekavidhi 31a. 8) Vastividhi 36b. 9) Nasyavidhi 41a. 10) Dhūmapānavidhi 42. 11) Nāḍiparikṣā 47a. 12) Nāḍiparikṣā 49b. 13) : 49b. 14) : 49b. 15) Dṛikparikṣā 51a. 16) : 102a. 17) : 102a. 18) : 102a.

Die Handschrift bestand aus 282 Blättern. Fol. 35, 75 und 85 ist zweimal, 37 gar nicht bezeichnet, ohne dass etwas fehlt.

Trimalla citiert in dem erhaltenen Teile folgende Auctoritäten: Brihad Ātreya 35a. Ārogyadarpaṇa 85b 90a. Kṛiṣṇātreya 12a. 36b. Gorakṣamata 14a b. Cakradatta 79b. 80b. Caraka 7b. Carpaṇi 47b. Cikitsākalikā 9a. 86a. Triśatācārya d. i. Tisāṭa 5b. Nāgārjuna 47b. Prayogapārijāta 35b. Bauddhasaivasva 60a 61b. Bhadrakṣaṇaka 14b. Bhallūka 75a. Matimukura 18b. Yogaratnāvalī 18b. 86b. Yogaśata 83a b. 90b. Rasacintāmaṇi 54b. Rasadarpaṇa 13b. Rasamañjarī 93a. Rasamārga 91a. Rasaratnapradīpa 30b. 52b etc. Rudratāntra (über Malaparikṣā) 49a. Vasantarāja (medizinisch) 59a. Vyāsa 82b und öfter. Vaidyālaṃkāra 18a etc. Sārāṅgadharma häufig. Sārasaṃgraha 18a etc. Hārīta 2a. Vṛiddhahārīta 46a.

1186.

21/15. 146 Bl.; bis Fol. 140 10 Linien, von da 11 bis 15 Linien. Der sechste Teil von etwa 1700.

1) Foll. 1—112. *Rugviniścaya* oder *Mādhavanidāna*, über die Symptome von Krankheiten. Von Mādhava, einem Sohn von

Indukara Vollständig Beginnt प्रथम्य जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारकारणम् । स्वर्गोपवर्गयोर्द्वार त्रैलोक्यशरणं शिवम् ॥ १ ॥ नानामुनीनां वचनैरिदानीं समासत सन्निपजा नियोगात् । सोषद्रवारिष्टनिदानलिङ्गो निवध्यते रोगविनिश्चयो ऽयम् ॥ २ ॥ नानातन्त्रविहीनानां भिषजामत्यमेधसाम् । सुखं विज्ञातुमातङ्कमयमेव भविष्यति ॥ ३ ॥
Sich Catal Oxon Num 745

2) Foll 113—120 . *Samnipatal alī* α über die Symptome und Heilung von 13 Arten von Fiebern verursacht durch die Verderbnis der drei Humore nämlich Vata Pitta und Kapha Nach dem Schluss aus der *Āśvini-kumarasambhita* In 80 Versen Beginnt रोगयस्तशरीरसत्त्वकर्णौ विश्वप्रमोदप्रदौ भक्तिप्रहसुरीच-सेवितपदौ त्रैलोक्यचेष्टाविदौ । स्वर्गस्त्विविधायिनी हृत्तृणौ विद्यो-तिताशामुखौ शोभेता जगत सुखाय सततं विद्याविभावश्चिनी ॥ १ ॥ अलक्षिगोधोष्णरूचे कटुमधुररसातापसेवाकपाथे शुष्कापानातिभुक्ता-द्वृक्षतरपिशिताहारसंहित्यशीति । शोकव्यायामचिन्तायहगणवनितात्य-न्तसङ्गप्रभावे प्रायः कुप्यन्ति पुसा मधुसमयशरद्वर्षे सनिपाता ॥ २ ॥ सधिगद्यान्तकथैव रुग्दाहश्चित्तविभ्रमः । शीताङ्गस्त्रिद्विक प्रोक्त कण्ड-कुण्डश्च च कर्णक ॥ ३ ॥ विष्यातो भग्नैश्च रक्तघ्नीवी प्रलापकः । जिह्वकथैवभिन्वास सनिपातास्त्रयोदश ॥ ४ ॥
Sich Catal Oxon Num 708 Catal India Office Num 2712

3) Foll 121 122 . *Samnipatanidanacī* α : zugeschrieben einem Bahada 30 Verse Derselbe Gegenstand wie in Num 2 Die Namen der 13 Samnipata lauten Śiroraja, Śitadaha Mohana Samdhipudana Balasa Visimoha Agamandika Haridraka Pralaya Śitaka Dahan Mukha ośa Mukhya

4) Fol 123a *Kalajñana* Die ersten 7½ Verse von einem medicinischen Werk Der Verfasser wird Sambhu genannt womit wohl Śiva gemeint ist Beginnt अविरसमदञ्जलनिवह etc ॥ 1 रोगमादौ परीक्षित etc ॥ 2 ॥ कालज्ञानं कलायुक्तं शुभना यच्च भाषितं etc ॥ 3 ॥
Sich Florentine MSS Num 346

5) Foll 123b—140 *Yogacintamani* von Harsakīrti dem Vorsteher des Tāpagriha in Nagapura Aus dem Uttarakhanda Adhyaya 1 bis 4 82 Beginnt यस्या प्रसादमासाद्य सद्यो विद्वान्भवेन्नरः । वाग्वादिनी भगवती शारदा वरदास्तु न ॥ १ ॥ साध्यासाध्यपरिज्ञानं जीवितं मरणं तथा । येन विज्ञायते सम्यक्ज्ञानं तदुच्यते ॥ २ ॥ आदौ च ज्ञायते रोगसाध्यासाध्यौ तथैव च । सकलो निष्कलो वापि जीवितं मरणं तथा ॥ ३ ॥ सकल

कासहीनः स्वास्त्रिक्लः कालसंयुतः । इन्द्रियाणां विकारैश्च जायते
मृत्युजीवितम् ॥ ४ ॥

Der erste Adhyāya heisst Sādhyāsādhyaparijūāna. Der zweite
beginnt अथ रोगप्रकाराः ॥ असाध्यः साध्यो व्याप्यश्च कृद्वासाध्यस्तथैव
च । व्याधियनुर्विधो ज्ञेयः सद्भिदैः शास्त्रकोविदैः ॥ १ ॥ Titel:
Rogaprakāra-karmavipāka-vaidyalakṣaṇa-pathyavidhi-jalagūṇavarṇa-
na Der dritte beginnt: अथाष्टौ चिकित्सा व्याख्यायन्ते ॥ अष्टौ
चात्र चिकित्सास्तु तिष्ठन्ति भिषजां वराः । ताः समासेन वक्ष्यामि
चिकित्साय पृथक्पृथक् ॥ १ ॥ शूलं शालाकं कायस्य तथा बाल-
चिकित्सितं । अङ्गदं विषतन्त्रं च भूतविद्या रसायनं ॥ २ ॥ Titel:
Aṣṭacikitsāvarṇana. Der vierte beginnt: धर्मार्थकाममोक्षाणां शरीरं
साधनं यतः । तत्स्वरूपमतो ज्ञातुं शरीरं प्राह निगद्यते ॥ १ ॥

Diese fünf Teile sind im Jahre 1742 geschrieben.

6) Foll. 141—146. *Netraroganidāna*. Aus dem *Rugvinīścaya*
von Mādhava. Stimmt mit dem Druck Calcutta 1860, p. 108, aber
nicht mit dem Text in Num. 1 Fol. 99.

1187.

26/11. 62 Bl., 10 bis 12 Linien. Etwa 1770.

Rugvinīścaya von Mādhava, und Kommentar *Ātañkadarpaṇa*
von Vācaspati, Sohn von Pramoda. Bricht ab im funfzehnten
Kapitel Rājayaksman. Der Kommentar beginnt: तुलसीकुसुमं दध-
त्तमालप्रतिमं वल्लवगोपबालसक्तं । Sieh Catal. Oxon. Num. 746.

1188.

28/10. 97 Bl., 9 bis 14 Linien. Etwa 1680.

Madhukosa, ein Kommentar zu Mādhava's *Rugvinīścaya*, von
Vijayaraksita. Unvollständig. Paginiert 1—155. Es fehlen
Foll. 2—8. 16. 20—28. 35—42. 53—65. 71. 104. 105. 111. 122.
130. 131. 141—153. Beginnt: शशिरुचिरहरार्धव्यक्तसत्कार्धदेहो
दिशतु घनघनाभः पद्मनाभः त्रिधं वः । त्रिदशसरिदशीतद्योतजाया-
रिमध्यभमिमवमिव नाभौ चारिजं यस्य रेजे ॥ १ ॥ भट्टारजैज्जट-
गदाधरवाप्यचन्द्रयोचक्रपाणिबकुलेश्वरसेनभक्ष्यैः । ईशानकार्तिकसुवी-
रमुकीरवेदेमन्त्रेयमाधवमुनेर्लिखितं विचिन्त्य ॥ २ ॥ तन्त्रान्तराण्यपि
विलोक्य ममैव यतः सङ्गिर्विधेय इह दोषविधौ समाधिः । सर्वैर-
सर्वविदुरैर्विहिते क्व नाम ग्रन्थे ऽस्ति दोषविरहः सुचिरंतने ऽपि ॥ ३ ॥
तत्तद्वन्त्यतरुभ्यो व्याख्याकुसुमरसलेशमाह्वय ॥ भ्रमरेणैव मयायं व्या-
ख्यामधुकोश आरब्धः ॥ ४ ॥ उपयुक्तमिह त्यक्तं निदानं माधवेन

यत् । ग्रन्थव्याख्याप्रसङ्गेन मया तदपि लिख्यते ॥ Fol 155 b endet in Upadañśanidānavyākhyā — Sieh Catalogue India Office Num. 2668

1189.

31/15 26 Bl., 11 Linien Geschrieben (Lavanamadhye) von Navanidhirama im J 1751

Īādyajñana in fünf Vilāsa, von Lolimbarāja, Sohn von Divākara Mit einer Übersetzung in Hindi Beginnt प्रकृतिसुभगगात्र प्रीतिपात्र रमाया दिशतु किमपि धाम शामल मङ्गल व. । Folia 7—8 20—25 fehlen Sieh Catal Oxon Num 754

1190.

27/13 18 Bl., 10 Linien Geschrieben im J 1796 in Udayapura unter König Bhīmasūba, von Phate Candra einem Schüler von Vṛiddhivijayaṣṭi, welcher zum Kharataragacha in der Jinamānikyasūriśākhā gehörte

Vaidyājñana

1191.

28/11 19 Bl., 10 Linien Etwa 1820

Vaidyājñana

1192.

25/12 18 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Sitārāma, Sohn von Jādevaṣṭi, Ajabgatamadhye in Gujarat, im J 1734

Śataśloki, 100 Verse, in denen Vopadeva, Sohn von Keśava, die Nützlichkeit von Pulvern, Pillen, Latwergen, Butter, Öl und Dekokten behandelt Beginnt भेषज्यद्विजतारकाधिपतिरप्येति च-पेशः चयचीणाङ्गः शरणं शरखगयनायण्य यमर्तिहिदे । त देव तरणिं प्रणम्य सद्गजा सीख्याय कुर्म शतश्लोकी योऽशकोक्तचूर्णगुटि-कालेहाग्यतैलोदकाम् ॥ १ ॥

Schliesst कफे शीत पिप्पे दहनमनिले रूचमिति यत्त्रिदोषी-कोपस्य प्रकटनमसाधारणमदः । विमृश व्याधीनामवलकरण स्थान-वशतः प्रयोज्य भेषज्य स्वधिगतशतश्लोकमिषजा ॥

1193.

25/13 11 Bl., 9 bis 10 Linien Etwa 1700

Śataśloki Beginnt mit dem einleitenden Verse der Candrakālā, des Kommentars von Vopadeva आयुर्वेदविदा देवमायुरारो-ग्यद रविम् । नत्वा निष्ठा शतश्लोकी व्याख्यामि मिषजा मुदे ॥ Hierauf folgt lediglich der Text der Śataśloki bis fast an das Ende des vierten Abschnitts Ghṛtādhikara

1194.

24¹/₂/10. 48 Bl., 9 Linien. Etwa 1790.

Sataśloki von Vopadeva, mit einer Übersetzung in Bhāṣā. Schliesst gegen Ende des sechsten Abschnitts Kvāthādhikāra. Fol. 2 fehlt. Vgl. *Dīvyagūṇasataśloki*.

1195.

23/11. 38 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Govinda im J. 1682.

Vaidyakaśāstrasūtrasamgraha oder *Yogasamuccaya*, medicinisch, von Vyāsaganapati. In sieben Kapiteln, genannt Samuddesa. Die ersten zehn Blätter fehlen, und diese enthielten 129 Verse. Fol. 11a beginnt: शम्याफलं पित्तहरं कषायमधुरं रसे । विष्टमि वातलं रुच्यं क्लेशशान्तिकरं परम् ॥ ३० ॥ Erhalten sind vom ersten Kapitel die Abschnitte Śākaphalagūṇāḥ und Kandagūṇāḥ. — Samuddesa 1) endet Fol. 18 b: Rasaviryādhikāra. 2) Fol. 20 b: Rasadhātuviryasodhanamāraṇapadinacaryādeśaprakṛitibhedādhikāra. 3) Fol. 25 b: Jvārasamnipātakṛimicikitsādhikāra. 4) Fol. 32 a: Atisāragrahanīyārāpiameharasāyanavājīkaraṇa. 5) Fol. 35 a: Mātrākṣīhrāśmaristrīrogabālacikitsā. 6) Fol. 40 a: Śvāsakāśahikkāśvālabhedānavātapāṇḍukāmālādhikāra. 7) Fol. 48 b: Kuṣṭhavarāṇabhagamdaralūtāgallamālāmukharogaśīrotyasthimanthanānetrakarṇavisodāgulgulmaśūlonmādāpasmāradhanurvātapakṣābhighātārditasarvānilaroga.

1196.

29/15. 140 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Govinda Bhaṭṭa aus Gokula im J. 1825.

Vaidyavinoda in neun Kapiteln (Ullāsa) von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Ananta Bhaṭṭa. Er schrieb dieses Werk unter einem König Rāmasiṅha, Sohn von Jayasiṅha. Beginnt: सकलमुखनिधानं भुक्तिमुक्तिप्रदं यज्जयति जगति सिद्धैः सर्वदोषास्त्रयमानम् । करकलितवराब्जाभीतिखड्गं प्रसन्नं दिशतु फलमभीष्टं श्यामधामाश्विकायाः ॥ १ ॥ अनन्तनामा हि दिग्मन्तकीर्तिः श्रीगीडवंशः प्रथितप्रभावः । तदात्मजः शंकरनामधेयः शास्त्रेषु काव्येषु परं प्रवीणः ॥ २ ॥

1197.

24/10 116 Bl 8 bis 13 Linien

Śārṅgadharasamhitā, ein Werk über Therapie, von Śārṅga dhara, Sohn von Damodara In drei Bücher geteilt Pūrvakhanda Fol 27 b, Madhyamakhanda Fol 91 a, Uttarakhanda Fol 121 b Sieh Catal Oxon Num 748

Die HS ist aus drei verschiedenen zusammengesetzt Der jungste Teil stammt aus dem Anfang dieses Jahrhunderts, der älteste aus dem Ende des sechzehnten, der mittlere etwa aus dem J 1750 Die HS ist vollständig Fol 3 ist von dem Abschreiber zweimal bezeichnet

1198.

22/11 45 Bl, 7 bis 10 Linien Geschrieben in Surata von Sada ankara etwa 1770

Śārṅgadharasamhitā von Anfang bis Vers 129 des zweiten Kapitels (Kvathādhyaṃya) im Madhyamakhanda

1199.

28/12 60 Bl, 9 Linien Etwa 1750

Śārṅgadharasamhitā Fragmente Erhalten sind Fol 5—6 18—73 und zwei ungezählte Blätter Foll 5 6 enthalten 1, 2, 19 bis 1, 4, 16 Foll 18—73 enthalten das ganze Madhyamakhanda Die letzten beiden Blätter enthalten respective ein Stück des Uttarakhanda 1 und 3, 13—34

1200.

26/11 40 Bl, 6 bis 7 Linien Geschrieben im J 1681 von Sukha deva aus Gujarat

Vaidyavallabha oder *Trisati*, eine Abhandlung in 882 Versen über die Heilung von Fiebern Von Śārṅgadhara, einem Sohn von Devarāja Beginnt उदयगिरिशिरःस्थो निद्रया मूढमेतज्जगदगद-मशेष निर्मिमीते ऽनिश यः । अमितमतमिस्रोद्दामदारिद्र्यहारि-प्रहमरकिरणौघः स्नातुदे व. स देवः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 755

1201.

26/11 31 Bl 9 Linien Etwa 1800

Vaidyavallabha oder *Trisati* von Śārṅgadhara Hier in 327 Versen

1202.

21/13 3 Bl 12 Linien Schrift von 1867

Ajīrnamāñjarī, ein medicinisches Kapitel in 39 Totalaversen, handelt von den Mitteln zur Heilung von schlechter Verdauung Beginnt प्रणमामि सदा गणये सशिव सशिवा च गणार्चितपादयु-गम् । कथयामि अजीर्णहर विमल तदनुग्रहया रचित विधिना ॥ १ ॥ पनसे कदल कदले च घृत घृतपाकविधायपि अक्षरसम् । तदुपद्र-

वशान्तिकरलवर्णं लयणे सति तण्डुलवारिवरम् ॥ २ ॥ तदुपद्रवना-
शकरं मकरं मकरे सति सिंकरि (?) भद्रकरम् । हिमहं चदरीफल-
मञ्जकयं*) चदरीफलदोषहरं मरिचं ॥ ३ ॥

1203.

21/11. 16 Bl., 11 Linien. Abschrift von 1723.

Kālañjana, ein medicinisches Werk in sechs Kapiteln, einem
Śambhu d. i. Śiva, zugeschrieben. Beginnt: कालज्ञानं कलायुक्तं
शंभुना यच्च भाषितम् । मासीः पङ्क्तिरथोक्तोक्तिर्ज्ञायते मरणं नृणाम् ॥ १ ॥
कालस्तु त्रिविधो ज्ञेयस्त्वतीतो ज्ञातस्तथा । वर्तमानस्तृतीयो ज्येष्ठ-
वक्ष्ये शृणु पुषक ॥ २ ॥ कालः कलयते विद्यं कलयत्य हजति प्रजाम् ।
कालः कलयते लोकांस्तेन कालो अभिधीयते ॥ ३ ॥ कालः हजति
भूतानि कालः संहरते प्रजाम् । कालः सुप्तेषु जागर्ति कालो हि
दुरतिक्रमः ॥ ४ ॥

1) Kālavivaraṇasamuddeśaḥ Fol. 4 a. 2) Jīvitasya Lakṣaṇa-
viraṇasamuddeśaḥ Fol. 5 a. 3) Kālaśāstraṇaṁ pīṭyulakṣaṇaṁ akṣatru-
tiśāraṇaṁ lakṣaṇasamuddeśaḥ Fol. 7 a. 4) Kālaśāstraṇaṁ pīṭyulakṣaṇa-
viraṇasamuddeśaḥ Fol. 13 b. 5) Jvarasthānavivaraṇasamuddeśaḥ
Fol. 15 b. 6) Auśadhavivaraṇasamuddeśaḥ Fol. 16 b. Sieh Catal.
Oxon. Num. 753.

1204.

20/10. 7 Bl., 6 bis 8 Linien. Schlechte Abschrift von 1707.

Kālañjana. Ein Fragment, denn es fehlen die drei ersten
Blätter. Es beginnt mit dem zwanzigsten und schliesst mit dem
sechundneunzigsten Śloka. Abschnitte sind nicht bezeichnet, ausser
iti jvaralakṣaṇam nach 66.

Schliesst: इति कालज्ञाने शंभुनाथेन संपुरणं समाप्तं ।

1205.

21/18. 111 Bl., 9 bis 12 Linien. Abschrift vom Ende des 18. Jahrh.

Kālañjana, in einer durch Hinzunahme von Auszügen aus
anderen Werken bedeutend erweiterten Recension. Die Kapitel
sind nur selten bezeichnet. Unvollständig.

Kālañjanavicāra Fol. 4 a; jīvitakṣaṇāṇi Fol. 5 a; śārirakṣaṇa-
mṛityulakṣaṇatrayavyavahāraṇaṁ lakṣaṇa Fol. 7 b; rūpanāḍiparīkṣā Fol.
9 b; jvaropadeśa Fol. 15 b; jvarotpannasamuddeśa Fol. 17 a; garbha-
dhāraṇavidhisamuddeśa Fol. 32 a; putropādanavidhisamuddeśa Fol.
33 a; kālādisiṣṭikramakathana Fol. 41 a; śārirasamuddeśa Fol. 45 b.

Auf Fol. 110 b schliesst drākṣāsava und daselbst beginnt ein
Kapitel über aṛiṣṭa, in welchem die HS. abbricht.

*) कथम् wird mehrfach für कृतम् angewendet. Das letztere findet
sich ebenfalls.

Von den benutzten Werken werden genannt Candrodāya Fol 70 a 80 a, Bālatantra Fol 85 b, Vūdyavinoda Fol 32 a, Sarīrasārasaṁgraha Fol. 33 b, Śārṅgadhara Fol 35 a 36 b, Sārasaṁgraha Fol 35 a 45 b 61 b 80 a

1206.

22/10 12 Bl., 12 bis 15 Linien Schrift von 1661

Kṛāthadhikāra, ein Kapitel über Dekokte für verschiedene Krankheiten 238 Verse Beginnt गञ्जानन नमस्कृत्य विघ्नध्वान्त-
दिवाकरम् । क्वाथाधिकारं वक्ष्यामि भिषग्जीवनहेतवे ॥ १ ॥ अथातो
स्वरधिकित्ता । धान्याकशुद्धीद्वितीयकभाग कोष्णाम्बुपीत तरुणज्व-
रापहम् । ताभ्यां मृतं वारि तथाभिमान्द्य रसाद्यजीर्णं सतृपं हि-
हन्ति ॥ २ ॥

Vātajvaracikitsā 3a Pittajvaracikitsā 3a Kaphajvaracikitsā
3b Kaphapittajvaracikitsā 3b Marutpittacikitsā 3b Kapha
vātajvaracikitsā 4a Junajvaracikitsā 4a Samnipatacikitsā 5a
Viśamaajvaracikitsā 5b Gulmacikitsā 6b Arsacikitsā 7a Meha-
cikitsā 7a Yonisulanirgatavyāpatticikitsā 7b Mūtrakriśhabahu
nirodhacikitsā 7b Purīṣamutrāpratighatacikitsā 8a Grahacikitsā
8a Hṛdrogacikitsā 8b Bālanām cikitsā 9a Raktapittacikitsā
9b Pradaracikitsā 9b Atisararaktātīsaracikitsā 10b Tyagdo-
cikitsā 11a Sopha-cikitsā 11b Kṣayacikitsā 12a Amlapitta
cikitsā 12a Śūlacikitsā 12a Bahumūtropaya 12b — Stimmt
mit Chambers 516 (Weber's Katalog Num 949) überein

1207.

28/13 17 Bl. 7 bis 9 Linien Geschrieben um etwa 1860 von Viṣṇu
datta aus Akurapura, für Śivaśankara Sohn von Keśavaḥ

Yogacintāmaṇi, über Materia Medica in 105 Versen Dhan-
vantari zugeschrieben Beginnt सम्ययोगस्य विज्ञानं वेदनायाश्च
नियमः । एतद्देवस्य वैद्यस्य न वैद्यः प्रभुरायुषः ॥

1208.

25 1/2 / 10 1/2 223 Bl., 5 Linien Geschrieben in Pipladnagar von
Rājendravimala, Schüler von Gangavimala; Schüler von Muktagimala, im
J 1771

Yogacintāmaṇi Vaidyaśārasaṁgraha, ein Grundriß der
Materia Medica von Harakṛti, Haupt des Nāgapurivatsapagacha,
Schüler von Candrakṛti und Manakṛti In sieben Adhikāra
Zwischen den Lanien eine Tabā in Guzzarati — Paginiert 1—228,
doch fehlen Foll 220—224 Beginnt श्रीसर्वज्ञं प्रणम्यादी मान-
कीर्तिमुखं ततः । योगचिन्तामणिं वक्ष्ये बालानां बोधहेतवे ॥ १ ॥
नमः सिद्धेभ्यः । नमो विघ्नहिदे । श्रीधन्वन्तराय नमः ॥ यत्र विद्या-

समायान्ति तेजांसि च तमांसि च । महीयस्तदहं वन्दे चिदानन्दमयं
महः ॥ १ ॥ सिद्धीपधानि पथ्यानि रागद्वेषरूपां जयेत् । जयन्ति
यद्वचांस्त्वच तीर्थकृत्सो ऽस्तु वः श्रिये ॥ २ ॥ जगत्त्रितयलोकानां
पापरोगापनुत्तये । यद्वाक्वभेषजं भाति त्रोजिनः स श्रिये ऽस्तु नः ॥ ३ ॥
(पुनः । टाङ्कः कर्पः पलं ज्ञेयं कुडवः प्रस्थ आढकम् । द्रोणस्तुला प्र-
स्थतिश्च अञ्जलिमानिकादयः ॥ १ ॥ नामानि दिक्प्रमाणं च भेषज-
मेव गृह्यते । प्रत्येकं २ संख्यामानं हर्षकीर्तिं च कथितम् ॥ २ ॥)
पाक१चूर्णं२गुटी३कृत्वा४घृत५तैलाः६ समिश्रकाः । अध्यायाः सप्त
वक्ष्यन्ते यन्त्ये ऽस्त्रिन्सारसंग्रहे ॥ ३ ॥ प्राप्ताः प्रसिद्धिं सर्वत्र सुखबो-
धाय ते यतः । अतः पुरातनैरेव पाठैः संगृह्यते मया ॥ ४ ॥ नूत-
नपाठे विहिते नादरमिह पण्डिता यतः कुर्युः । तस्मादार्पवचोभिर्नि-
वध्यते न त्वसामर्थ्यात् ॥ ५ ॥ तत्रादौ पाका लिख्यन्ते ॥

1) Pākādhikāra endet Fol. 44a. 2) Cūrṇādhikāra beginnt
Fol. 44a: कुङ्कुमं मदनी मुस्ता चातुर्जातफलचिकम् । अकल्लमभ्रकं
धान्यं दाडिमं मरिचं कणा ॥ १ ॥ 3) Guṭikādhikāra beginnt
Fol. 64a: आदौ रुचिकरी अमृतप्रभा नाम गुटिका ॥ मरिचं पि-
प्पलीमूलं खवङ्गं च हरीतकी । यवानी तिलिङ्गीकं च दाडिमं
खवणचयम् ॥ १ ॥ 4) Krāthādhikāra beginnt Fol. 85a: रसः १
कल्को २ हिमः ३ पाण्डुः ४ फाण्डुश्चैव स्मृतस्तथा । भेदाः पञ्च कपायाः
स्युः पूर्वा पूर्वा बलाधिकः ॥ ५ ॥ 5) Ghṛitādhikāra beginnt Fol. 104a:
तत्रादौ प्रथमं सर्वाङ्गादेपु कल्याणघृतम् ॥ विशाला नृफला कीन्ती
देवदारु सुबालुकम् । स्थिरानते हरिद्रे द्वे सारिवे द्वे प्रियङ्गुका ॥ १ ॥
6) Tailādhikāra beginnt Fol. 112b: तत्र प्रथमं सर्ववातेषु नारायण-
तेन ॥ विन्लापिमन्थत्र्योनाकपाटलापारिभद्रकाः । प्रसारिणी स्याद-
श्वगंधी बृहती कण्टकारिका ॥ १ ॥ 7) Mīśrakādhikāra beginnt
Fol. 126b: गुग्गुलुः ॥ शंखद्रावो २ गंधकं च ३ शिलाजतु ४ स्वर्ण-
ताम्रादि वज्रादि सारमाण्डूरमारणम् । ५ etc.

1209.

26/12. 29 Bl., 7 Länen. Etwa 1720.

Yogacintāmaṇi Vaidyakaśāstrasaṃgraha. Mit Interlinear-
glossen in Guzzarati bis Fol. 13b. Von den sieben Kapiteln des
Werkes sind in dieser HS. nur die drei ersten enthalten. Sie be-
handeln Dekokte, Pulver und Pillen. Der Guṭikādhikāra ist nicht
vollendet und schliesst in Virecanaguṭikā, in der vorhergehenden
HS. Fol. 73a.

1210.

29/8 27 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1610

Yogadipika, über Therapie Paginirt 5—31 Auf Fol 24 eine Lucke Fol. 5a beginnt - - तन्नाशसन शिरोर्ति प्रसेदकाश्च विभूयता च । निहन्ति जाड्य कफशीतता च पट्टादिपट्टिशकनामधेय ॥ ३६ ॥

Samnipatajvaradhikara Fol 7a *Atisarapratikara* Fol 10b Beginnt अथातीसार वच्चे ऽह प्राणिना दुःखकारकम् । विलोक्यानेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ *Grahapratikara* Fol 11a *Ar abpratikara* Fol 11b *Arumvyadhupratikara* Fol 13b *Panlu rogapratikara* Fol 14a *Ajurnavusucikapratikara* Fol 15a *Udara rogapratikara* Fol 17a *Parinamaśulapratikara* Fol 18b *Ana vatapratikara* Fol 19a *Mutrakpichrapratikara* Fol 19b *Prada rastrirogapratikara* Fol 21a *Raktapittapratikara* Fol 21b *Mehapratikara* Fol 22a *Apasmarapratikara* Fol 22b *Vatavya dhupratikara* Fol 23b *Sophapratikara* Fol 23b *Gulmapratikara* Fol 25b *Kasapratikara* Fol 26a *Diasapratikara* Fol 26a *Hil khordhva vatapratikara* Fol 27a *Mandagnipratikara* Fol 27a *Ker yarogapratikara* Fol 28a *Sirotipratikara* Fol 28b *Mukhaśoga pratikara* Fol 28b *Mukhaśandapratikara* Fol 29a *Vetiaroga pratikara* Fol 29a *Nasirogapratikara* Fol 29b *Karnuogapratikara* Fol 29b *Balarogapratikara* Fol 29b *Siddhmadahrakandapratikara* Fol 30b *Tripapratikara* Fol 30b *Nalipraharaṇa* Fol 31b Be ginnt अथात समवच्छामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अद्भुतकण्डसंस्था धातुविशेषेण वहति या वड्ढा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यैर्भृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सितं वितदुदाहृत मया । नानाप्रकाराणि सुभेषजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥ धन्वन्तरेर्वैद्यकशास्त्रादिह संगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रु- तादिशास्त्राश्च सारं नूनं मयोद्धृतम् । भेषजं स्नेहसपत्रं कृतं यं योग- दीपिका ॥ २ ॥

1211.

28/10 / 2 22 Bl erst 6 Linien und vor Fol 9b ab 9 Linien Etwa 1700

1) Foll 1—9a *Yogasamuccaja* Arzneien für geschlechtliche Verhältnisse Von Navandhuama Sohn von Bahumalla Unvoll- standig Das Samasht ist manchmal mit Hindi versetzt Nach Fol 1 fehlt ein Blatt und das nächste ist wieder mit 1 bezeichnet

*) Vielleicht देहिनां जायते गद ॥

Nach Fol. 5 fehlt 6. Interlineare Glossen in Hindi. Beginnt: वन्दे
ऽहं श्रीशं तु धन्वन्तरिं वै देवादैर्वरचितान्नाञ्जयुग्मम् । त्रैलोक्ये वि-
ख्यातमानन्दकन्दं कर्तारं चाथोपधीनामधीशम् ॥ १ ॥ गणाधीशं
नमस्कृत्य काङ्क्षितार्थस्य सिद्धिदम् । वैद्यानां सुहितार्थाय वच्चे यो-
गसमुच्चयम् ॥ २ ॥ विलोक्यानेकशास्त्राणि ब्रह्मयोगनिरूपणः । कृती
मया समुद्धृत्य सारभूतं सुवैद्यकात् ॥ ३ ॥ चमस्व सुभिषक् चान्न
यद्यशुद्धं भवेत्कचित् । तच्छुद्धं कुरु बोधेन कृपां कृत्वा यथाविधि ॥ ४ ॥
शाङ्गधरयोगशतं योगचिन्ताम् (1 b bricht hier ab) Der Anaṅgarāṅga
wird auf Fol. 7a citiert.

2) Foll. 9b—22. Eine Abhandlung gleichen Inhalts in Hindi.
Unvollständig.

1212.

27/12. 23 Bl., 11 bis 11 Linien. Schrift von 1784.

Yogaśata, Medicamente für verschiedene Krankheiten. In
95 Versen, oder mit der Vorrede in 97 Versen. Beginnt: कृत्स्नस्य
तन्त्रस्य गृहीतधाम्नश्चिकित्सितादिप्रकृतस्य दूरम् । विदग्धवैद्यप्रतिपूजि-
तस्य करिष्यते योगशतस्य वन्द्यः ॥ परीक्ष्य हेत्वामयलक्षणानि चिकि-
त्सितत्वेन चिकित्सकेन । निरामदेहस्य हि भेषजानि भवन्ति युक्ता-
न्यमृतोपमानि ॥ क्षिप्रोद्भवाम्बुधरधन्वयवासविश्वैर्दुःस्पर्शपटकमेधकि-
राततित्तैः । मुक्ताटरूपकमहोपधधन्वयासीः क्वाथं पिवेदनिर्लपितक-
फज्वरेषु ॥ १ ॥ Sieh Burnell, Tanjore MSS. p. 67.

Schliesst: निवेश्य तैलं प्रकृतस्यमेव मये etc.

1213.

21/15. 13 Bl., 14 bis 16 Linien. Schrift von 1794.

Yogaśata in 102 Versen, mit einem kurzen Kommentar in
Bhāṣā.

1214.

20/10. 35 Bl., 7 Linien. Etwa 1750.

Yogaśata, eine erweiterte Recension in 259 Versen. Beginnt:
प्रणम्य धन्वन्तरिमादिदेवं वरं मुनीनामपि शालिहोत्रम् । परोपका-
राय सतां हितार्थं करिष्यते योगशताभिधानम् ॥ १ ॥ कृत्स्नस्य
तन्त्रस्य etc. ॥ २ ॥ परीक्ष्य हेत्वामय etc. ॥ ३ ॥ शरीरेनेवप्रण-
रोपणानि विषाणि भूतानि च बालतन्त्रम् । रसायनं पञ्चविधं च
कर्म चाष्टाङ्गमायुः कथयन्ति विदाः ॥ ४ ॥

Schliesst: एकाहिकं द्वाहिकं वा तृतीयकं चतुर्थकम् । रसो

दत्तो ऽनुपानेन ज्वरान्स्वांन्वयोहति ॥ 259 ॥ Sieb Lālmitra's
Notices Num 871

1215.

26¹/₂/12 15 Bl., 15 Linien Geschrieben im J 1820

Dhanrantarṇya Pathyapathya, eine Abhandlung über nützliche und schädliche Substanzen in verschiedenen Krankheiten 446 Verse
Beginnt अथ ज्वरे पथ्यापथ्यम् ॥ खान विरेक मुरत कपाय व्यायाममभ्यङ्गनमङ्गि निद्राम् । दुग्ध घृत वैदलमामिषं च तक्रं सुरा स्वादुगुरुद्रव्यं च ॥ १ ॥ अन्न प्रवात भ्रमण कुलत्वं त्वज्जैत्रयत्वात्तक्षणज्वरात्तः । पुरातना. पथिकशालयश्च वार्ताकशोभाङ्गनकारवेत्तम् ॥ २ ॥ वेवायमायादफल पटोलं कर्कोटक मूलकपोतिके च । मुद्गैर्मसूरैश्चणके कुलत्थैर्मकुटकेवातहरैश्च यूषैः ॥ ३ ॥ पाठामृतावासुकतण्डुलीयत्रीवनिशाकानि च काकमाची द्राक्षा कपिधानि च दाडिमानि वैकङ्कतान्येव पचेलिमानि ॥ ४ ॥ लघूनि सात्यानि च भेषजानि पथ्यानि मध्यज्वरिणाममूनि । etc

2) Atisaropathyāpathya 3) Grabanyām pathyapathyam 4) Arśasi p 5) Jirnagnamandyaśalacakavācūcīkāpathyapathya 6) Kṛimī° 7) Pānduroga° 8) Raktapitta° 9) Rajayakṣmakṣataksayaroga° 10) Kasa° 11) Śrāsa° 12) Hikka° 13) Svarabheda° 14) Arceka° 15) Chardi° 16) Tricā° 17) Murchā° 18) Madatyaya° 19) Daha° 20) Unmadaroga° 21) Apasmaraṇoga° 22) Vataṛyadhī° 23) Vātarikṣa° 24) Ūrūstambha° 25) Āmarata° 26) Śūlaroga° 27) Udararoga° 28) Gulmaroga° 29) Hṛdroga° 30) Mūtrakriehra° 31) Mūtrāgḃhāta° 32) Āsmariroga° 33) Prameha° 34) Meḃdaroga° 35) Udararoga° 36) Sotha° 37) Vaidhmaroga° 38) Galagandagandamālāgranthyaṛbudaroga° 39) Ślīpada° 40) Bhaṣmaroga° 41) Bhagamḃdara° 42) Upadāna° 43) Sukaroga° 44) Kuṣṡharoga° 45) Śitapittadardra° 46) Āmlapitta° 47) Viśarpa° 48) Viśphota° 49) Kṣudraroga° 50) Mukharoga° 51) Karnaroga° 52) Nāsāroga° 53) Netraroga° 54) Siroroga° 55) Stīroga° 56) Balakaroga° 57) Viśaroga°

1216.

26/11 10 Bl., 13 bis 17 Linien Bengali Schrift Etwa 1800

Pathyapathya Unvollständig Stimmt mit der vorangehenden Handschrift (A) überein Als Einleitung findet sich अथ चतुर्थ्याधिकारकाण्डे पथ्यापथ्यव्यवस्थानं वाच्यं तदेवाह । तत्र पुनर्यथोक्तचिकित्सितरोगक्रमेण तत्क्रममाह ॥

Schliesst auf Fol 10b mit Ślīpada = A Fol 12a Darauf folgen zwei Linien über Viḃdradhī, welche Krankheit in A nicht erwähnt wird

1217.

29/13. 9 Bl., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Rosaratnākara, Medikamente für verschiedene Krankheiten. Der erste Vers mit allen Korruptionen lautet: अथ ज्वरप्रतीकारं ॥ रसगंधकहिगुलूजैपालविभिसमं दंतीकाद्येन समर्प्य रशो ज्वरहर स्मृतः ॥ Die Handschrift enthält drei Kapitel (Upadeśa) bezeichnet mit 3. 4. 5 und ein Stück des sechsten. Vergleiche Weber's Verzeichniss der Berliner Handschriften I, Num 963.

Das dritte Kapitel enthält die folgenden Namen von Rasa: Śitalajit, Jvarāṅkuśa, Mṛitasamjivana, Ānandabhairava, Kalāgni-raudra, Pañcavakra, Rājamṛigāṅka, Amṛitāṅgava, Sūryacakra, Kāla-vidhvaṅśaka.

Viertes Kapitel: Baḍavānala, Trivikrama, Laghulokeśvara, Vajradhāra, Kuṣṭhakuṣṭhāra, Vajrataila, Udayabhāskara, Meḥhārin, Haraśaṅkara, Pramehavidhvaṅśana, Trailokyasundara, Mahāvahni, Śūlakeśarin.

Fünftes Kapitel: Bhagaṇḍara, Audumbara, Trinetrākṣa, Vajrakṣāra, Vaṣṇeśvara, Jamadagni.

Das vollständige Werk wird gewöhnlich einem Nityanatha Siddha zugeschrieben, womit jedenfalls der Gott Śiva gemeint ist.

1218.

80¹/₂/14. 8 Bl., 13 Linien. Etwa 1840.

Vaidyāmṛta, eine gedrängte Darstellung der Therapie, in vier Kapiteln, welche Alamkāra genannt sind. Von Moṛeśvara, Sohn von Māṇika. 1 Jahre 1547. Die Handschr. und schliesst

mit den Mitteln für Kopfschmerzen. Beginnt: नत्वा ब्रह्ममहेशमि-
रिजानागास्रधन्वन्तरीन्पूज्यान्सुश्रुतवारभटप्रभृतिकान्तर्वाद्य वैद्यांगुहम् ।
श्रीमन्माणिकभट्टवैद्यतनयो मेरिश्चराख्यो भिषङ्गानावैद्यमतं विलोक्य
कुरुते वैद्यामृतं सुन्दरम् ॥ १ ॥ अचिद्यपाराशरसुश्रुतादियै निर्मिता
ग्रन्थनृपाः प्रसिद्धाः । स्वयोगकार्यप्रविधानद्वयो ग्रन्थो ऽस्ति मे सेवक
एव तेषाम् ॥ २ ॥ यद्यप्यनार्यमिदमस्ति यच्चो मदीयं वैद्यास्तथापि
भवतां हितहेतुरेव । यस्मादिदं तुष्यकरणे करणं मदीयं श्रीमत्सदा-
शिवपदाम्बुजमङ्गिमावः ॥ ३ ॥ शास्त्रप्रवीणाः क्रियया विहीनाः
क्रियाप्रवीणाः किल शास्त्रहीनाः । एतादृशा यद्यपि सन्ति किं तैर्वै-
द्यास्त एवोभयथा प्रवीणाः ॥ ४ ॥ समस्तामयमुख्यत्वाज्ज्वरस्य प्रथमं
मया । प्रतीकारः सुधातुल्यो यथामतिं निगद्यते ॥ ५ ॥

1) Fol. 3b, 51 Verse 2) Fol. 6a, 54 Verse. 3) Fol. 8b, 50 Verse.

1219.

26/11¹/_a 42 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Madanarīnoda Nighantu, ein Glossar von medicinischen Pflanzen, wohlriechenden Stoffen, Metallen, Baumen, Früchten u s w und deren Eigenschaften Verfasst im Jahre 1374, und dem König Madanapāl von Kāsthā zugeschrieben Beginnt बीज श्रुतीना सुधनं मुनीना जीव जडानां महदादिकानाम् । आपेयमस्त्रं भवपातकाना किंचिन्नहः श्यामलमाश्रयामि ॥ १ ॥ सुध्वा कपोलमधुवारिमधुव्रताली कुम्भस्थली मधुविभूषितलोहिताङ्गी । माणिक्यमौलिरिव राजति यस्य मौली विघ्न स धूनयतु विघ्नपतिः सदा न. ॥ २ ॥ Die gegenwärtige HS enthält die ersten fünf Kapitel und 84 Verse des sechsten

Varga 1) 341 Verse, Fol 21a 2) 103 Verse, Fol 25a 3) 125 Verse, Fol 32b 4) 104 Verse, Fol 36b 5) 79 Verse, Fol 41a

1220.

26/12. 86 Bl, 8 bis 12 Linien Geschrieben in Akabārābadgrām unter der Regierung von Gopalasingha, von Harikṛpina, Sohn von Vyasa śrīpati, im J 1664 Foll. 18—27 gehören einer späteren Hand an

Dhanvantarīnighantu, ein synonymisches Glossar von Pflanzen, Metallen, Getränken, von Milch und den Produkten derselben, von Wasser, Getreide u s w mit Angabe von deren Gebrauch bei Krankheiten Das Werk ist in neun Varga eingeteilt, von denen die folgenden in dieser Handschrift bezeichnet sind 1) Gudūcyādivarga Fol 28b 2) Śatapuspādivarga Fol 31a 3) Candanādivarga Fol 41b 4) Karavīrādivarga Fol 50b 5) Āmrādivarga Fol 61a 6) Kañcanādivarga Fol 67b 8) Astamavarga Fol 88a Beginnt नमामि धन्वन्तरिमादिदेव सुरासुरैः पूजितपादपद्मम् । लोके जराक्षयमृत्युनाशं धातारमीशं विविधीषधीनाम् ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 451

Pageuiert 1—91, doch fehlen Foll ८८ ८९ ९० Das nach Fol 51 folgende Blatt ist mit 54 bezeichnet, doch fehlt nichts Das letzte mit 46 bezeichnete Blatt enthält Kapitel 30, Vers 54b bis 76a aus dem Aśvasāstra von Jayadatta

L. Mystik (Tantra).

1221.

28/13. 33 Bl., 8 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1839

Gāyatrīrahasya, aus dem Rudrayāmala (Tattvasāra). In vier zusammenhängenden Abteilungen, nämlich Gāyatrīpāṭala, Nityapūjā-paddhati, Gāyatrīkavaca, Gāyatrīstava.

1) Der rechte Rand ist abgerissen. Der erste Halbvers lautet: श्रीशैलशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । Der zehnte Vers ist: भैरव उवाच ॥ देवदेवीति या देवी वेदमाता सरस्वती । गायत्री त्रिपदा देवि त्र्यम्बी त्रिभुवनेश्वरी ॥ 83 Verse. Endet Fol. 6 b.

2) Beginnt: अधुना पठति वक्ष्ये गवसारमयीं पराम् । सर्वा-गमरहस्याद्यां सर्वतत्त्वनिष्पिणीम् ॥ १ ॥ प्रातःकृत्यमकृत्वा तु यो देवी भक्तितो ऽर्चयेत् । तस्य पूजा तु विफला शौचहीना यथा क्रि-या ॥ २ ॥ Endet Fol. 27 b.

3) Beginnt: देव्युवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश वेदतत्त्वादिपारग । सर्वज्ञ भैरवेशान जगन्नाथ रूपानिधि ॥ १ ॥ 59 Verse. Endet 30 b

4) Beginnt: भैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गायत्रीतत्त्व-मुत्तमम् । स्तोत्रमन्त्रमयं देव्याः सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ अङ्गं पञ्च-ममीशानि महापातकनाशकम् । पुण्यप्रवेदसारे [च] सर्वतत्त्वोत्तमो-त्तमम् ॥ २ ॥ 33 Verse.

1222.

29/13. 7 Bl., 12 Linien Etwa 1820.

Gāyatrīpaddhati, Gebräuche bei der Verehrung der Gāyatrī. Beginnt: अधुना पठति वक्ष्ये und endet mit: वेदेश्वरी पद्ममुखी भजाम्यहम् ॥ Dieses entspricht der Nummer 2 in der vorher-gehenden Handschrift bis Fol. 16 a, 2. Ist demnach ein Bruchstück.

1223.

20/9½, 13 Bl., 7 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Gāyatrīśahasranāman, tausend Namen der Gāyatrī. Aus dem Gāyatrīrahasya des Rudrayāmala. Beginnt: श्रीभैरव उवाच ॥

अधुना कथयिष्यामि विश्वामन्त्रमयी शिवे । सहस्राख्याविधां दिव्या
गायत्री साररूपिणीम् ॥ १ ॥ या विद्या परमा लोके विश्वमङ्ग-
लदायिनी । चतुर्विंशाचरी दिव्या परमार्थादिदेवता ॥ २ ॥ गायत्री
त्रिपदी नाम वेदमाता जगत्प्रभा । तस्या नामसहस्र मे सदा सद्ग-
हस्राधनम् ॥ ३ ॥ पुण्य पवित्रमायुष्यं सर्वदेवनमस्कृतम् । ब्रह्मादिपू-
जितं नित्यं मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ ४ ॥ ओ अस्व श्रीगायत्रीसहस्र-
नामस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीसदाशिव ऋषि । श्रीपरमार्थगायत्री देवता ।
ओ वीजम् । श्री शक्तिः । म कीलकम् । श्रीधर्मार्थकाममोक्षार्थं
गायत्रीसहस्रस्तवपाठे होमे विनियोगः ॥ Die Namen beginnen ओ
सरस्वत्यै नमः ॥ १ ॥ ओ सत्यै नमः । ओ मातृ नमः । ओ भूर्भु-
वःस्वःस्वरूपिण्यै नमः । ओ सत्तायै नमः । etc

Schliesst: इतोद् देवि गायत्र्या मन्त्रनामसहस्रकम् । चतुर्वेदा-
गमोद्भूत सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ सार्वं सर्वस्वभूत मे रहस्यं
चिदिद्वैकसाम् । पुण्यं यशस्करं दिव्यं सर्वसारस्वतप्रदम् ॥ २ ॥
ब्रह्मोत्पत्तिकरं ब्रह्मसाधनेकरसायनम् । कारणं सर्वसिद्धीनां त्रिपदी-
तत्त्वमुत्तमम् ॥ ३ ॥ सर्वपापप्रशमनं महापातकनाशनम् । यः पठे-
त्पाठयेद्वापि शृणोति आवयेदपि ॥ ४ ॥ स गायत्र्याः परः पुत्रो
लक्ष्मीवानभिजायते । यः पठेत्सततं रात्रौ शुचिर्वाप्यशुचिस्तथा ॥ ५ ॥
अथवाअथवा वापि स भवेद्भैरवोपमः । यो ऽर्थकामी पठेज्जप्ता
श्मशाने वा चिताग्रतः ॥ ६ ॥ तस्य गेहे निधानानि भविष्यन्ति
पदे पदे । यः पठेज्जपि मन्त्रं तु प्रयतः शक्तिसन्निधौ ॥ ७ ॥ श्रीचक्रं
पूजयित्वादी वामाचारपरायणः । तस्य सुरत्नपीठस्था चतुर्मुखसमन्वि-
ता ॥ ८ ॥

1224.

22/12 6 BH 9 Linnen Etwa 1790

Gurustotra, Lob des Meisters, der den Schüler in die Tantra-
lehre einführt Aus dem Rudrayamala. Beginnt ओ अस्व श्रीगु-
हस्तोत्रमन्त्रस्य हस्र ऋषि । गुरुरपि परमहंसदेवता । etc Der Text
fangt an पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव सर्वज्ञ सकलेश्वर । त्वत्प्र-
सादान्महास्वामिन्मम हर्षविवर्धनम् ॥ १ ॥ देवदानवगन्धर्वा असुरा-
सुरपत्न्याः । सचराचरजन्तूनां किं सिध्यन्ति महेश्वर ॥ २ ॥

1225.

22/10 17 BH, 9 Linnen. Etwa 1810

Turiyā Tripurāsahasranāman aus dem Rudrayamala. 211
Verse Beginnt समाध्युपरतं काले कदाचिद्विजने जने । परमान-

न्दसंदोहमुदितं ग्राह पार्वती ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ
भवानन्दकारणं ब्रूहि शंकर । योगीन्द्रपार्श्वं देवेश पूर्णप्रेमसुखाम्बुधे ॥ २ ॥
रूपया यदि (lies वद) मे शंभो सुगोप्यमपि कथ्यताम् । श्रीभैरव
उवाच ॥ निर्भरानन्दसंदोहः शक्तिभावेन जायते ॥ ३ ॥ लावण्यसि-
न्धुस्तत्रापि तुर्याया रसकन्दरा । तामेवानुचणाद्देवी चिन्तयामि ततः
शिवाम् ॥ ४ ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगो-
प्यान्यपि रम्भीरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ ५ ॥ तामेव श्रुत्वती देवी
ध्यायतो ऽनुचरं मम । सुखसंदोहसंभावो ज्ञानानन्दस्य कारणम् ॥ ६ ॥

Schliesst: सदानन्दाभ्यासयोगात्सदानन्दः प्रजायते । एवं यः
क्रियते (lies कुरुते) भक्त्या स सदा मुक्तिभाजनम् ॥ २११ ॥

1226.

18/10. 18 Bll., 9 Linien. Etwa 1830.

Balātripurānāmasahasra, tausend Namen der Göttin *Balātri-*
purāsundarī aus dem *Rudrayāmala*. Eine von dem vorhergehenden
MS. wenig abweichende Fassung. Beginnt: समाधुपरतं काले
कदाचिद्विजने मुदा । परमानन्दसंदोहमुदितं ग्राह पार्वती ॥ श्रीदे-
व्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ तवानन्दकारणं ब्रूहि शंकर । योगीन्द्रपार्श्वं देवेश
प्रेमपूर्णं सुधानिधे ॥ रूपया यदि (lies वद) मे शंभो सुगोप्यं मयि
कथ्यताम् । श्रीशङ्कर उवाच ॥ निर्भरानन्दसंदोहः शक्तिभावेन जायते ॥
लावण्यसिन्धुस्तत्रास्ति बालाया रसकन्दरा । तामेवानुचरं देवी चि-
न्तयामि ततः शिवे ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये ।
सुगोप्यान्यपि रम्भीरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ Die Namen beginnen
mit: आनन्दसिन्दुरानन्दनन्दमूर्तिविनोदिनी । त्रिपुरसुन्दरी प्रेमपा-
थोनिधिरनुत्तमा ।

1227.

20/8. 7 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1680.

Tripurasundarisahasranāman, tausend Namen der Göttin
Tripurā, aus dem *Rudrayāmala*. 127 Verse. Beginnt: श्रीपार्वत्यु-
वाच ॥ भगवन्भाषिताशेषविशेषकरुणानिधे । देव्यास्त्रिपुरसुन्दर्या मन्त्र-
नामसहस्रकम् ॥ १ ॥ श्रुत्वा धारयितुं देव ममेका वर्तते ऽधुना ।
रूपया केवलं नाथ तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥
मन्त्रनामसहस्रं ते कथयामि वरानने । गोपनीयं प्रयत्नेन धृत्वा नित्यं
तु ईश्वरि ॥ ३ ॥ ओं अस्य श्रीत्रिपुरसुन्दरीसहस्रनामस्तोत्रस्य श्री-
महादेव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता । ऐं
बीजं श्री शक्तिः सः कीलकम् । त्रिवर्गफलसाधने त्रिपुरसुन्दरीमन्त्र-

नामसहस्रस्तवने सर्वकामावाप्त्यर्थे जपे विनियोग ॥ ऐं सुभगा सुन्दरी
सौम्या सुपुष्पा सुपमावती । मनोज्ञा सुभगा खोम्या शोभना ल-
लिता शिवा ॥ ४ ॥

Schliesst अनेन यं सुवन्देवी पूजयित्वा सुमध्यमे । सिध्यन्ति
सकलाः सम्यक्सपदं कामरूपिण ॥ १२६ ॥ आयुश्च वर्धते तस्य
विद्या लक्ष्मी सुपुष्कला । प्रभाते वा स्तुतिं विद्वानिमा मन्त्रात्मिकी
जपेत् ॥ १२७ ॥

1228.

21/10 6 Bl., 8 Linien Schrift von 1855

Dakṣiṇā alī araca ein an die Dakṣiṇakālī gerichtetes Gebet
zur Vernichtung der Feinde. Angeblich aus dem Rudrājamalā
wahrscheinlich aber aus späterer Zeit. 23 Verse. Beginnt कैला-
सशिखराकूट शंकर वरद शिवम् । देवी पप्रक्ष सर्वज्ञ सर्वदेवमहे-
श्वरम् ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन् देवदेवेश देवानां भोगदं प्रभो ।
प्रब्रूहि मे महाभाग गोप्यं यद्यन्त्रियं प्रभो ॥ २ ॥ शत्रूणां येन नाश-
स्यादात्मनो रक्षणं भवेत् । परमेश्वर्यमतुलं लभते येन हितवद् ॥ ३ ॥

Schliesst शत्रुनाशकरो देवि सर्वसत्कारी शुभाम् । सर्वदेवेश-
देवेशि कालिके त्वा नमाम्यहम् ॥ २३ ॥ इति श्रीरुद्रायामले महा-
कालतन्त्रे शत्रुनाशकर दक्षिणकालीकवचं संपूर्णम् ॥

1229.

21/12 10 Bl. 7 bis 12 Linien Etwa 1800

Devī suktarāṇaṇa, in 78 Anustubh. Angeblich aus dem
Rudrājamalā. Nach der Tödtung von Vāhisasura preisen Brahman,
Viṣṇu und Śiva die Devī, jeder mit einem Hymnus, welche Sara-
svatī-sukta, Lakṣmī-sukta, Mahakālī-sukta heissen. Beginnt राजो-
वाच ॥ मुने कथय सर्वज्ञ भूय किञ्चिदनुत्तमम् । तत्त्वमेतस्य सर्वस्य
येन सिद्धिरवाप्यते ॥ १ ॥ Schliesst auf Fol. 10a इति श्रीरुद्र-
यामले वृत्ततन्त्रे (2) श्रीदेवीमाहात्म्ये सप्तशतिकायां देवीसूक्तवर्णनं
नाम त्रयोदश यामलम् ॥ Hierauf folgt in einigen Versen Maha-
kalidhyan, Mahālakṣmīdhyan, Mahasarasvatīdhyan. Sieh Flor.
MSS. 358 359

1230.

26/11 11 Bl. 9 bis 11 Linien Geschrieben 1689 von Padmanābha

Batūl abhāratas hasraṇaman die tausend Namen des jugend-
lichen Bhairava ein Auszug aus dem Rudrājamalā in 145 Versen.
Anfang कैलाससानुसविष्टं त्रैलोक्यप्रभवं भवम् । पप्रक्ष जनतालम्बा
जगदम्बा छताञ्जलि ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ किं त्वया जगदीशेन

जगदाधार जयते । तन्मे वद विभो शश्वदधंदेहास्त्रि ते यतः ॥ २ ॥
 शिव उवाच ॥ य ईरितो मया पूर्वं महान्वटुकभैरवः । नाम्नां सहस्रं
 तस्यैव जपामि परया मुदा ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ तदहं श्रोतुमि-
 क्षामि तन्नामुपदिश प्रभो । रहस्यमरहस्यं वा न मे गोप्यं तवास्ति
 यत् ॥ ४ ॥ Die Attribute des Bhairava sind in folgender alpha-
 betischen Ordnung angegeben: v k bh kh g j m c dh d gh ch
 t n p s ś h y r l kṣ.

Schluss: एतत्सोचं महादेवि सर्वस्वं मे न संशयः । विसंर्थं यः
 पठेत्तस्य बालो वटुकभैरवः ॥ १४३ ॥ भूत्वा वसति तन्नेहे सर्वसौ-
 ख्यविवर्धनः । सर्वमङ्गलकारी च सर्वदुःखप्रशमनः ॥ १४४ ॥ सर्वान्ता-
 माभ्युरयति सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ १४५ ॥

1231.

22/12. 7 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1720.

Āpaduddhārabotukabhairavastavarāja, Verehrung des jugend-
 lichen Bhairava, welcher von jedem Unglück befreit. In der Mitte
 finden sich angeblich 800 Namen des Gottes, aber diese 800 sind
 zu etwa 140 zusammengeschrunpft. Aus dem Rudrayāmala (Viśva-
 sāroddhāra). Beginnt: मेरुपृष्ठसुखासीनं देवदेवं चित्तोचनम् । शंकरं
 परिपप्रच्छ पार्वती परमेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वध-
 र्मज्ञ सर्वशास्त्रागमादिपु । आपदुद्धारणं मन्त्रं सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ २ ॥
 सर्वेषां चैव भूतानां हितार्थं वाञ्छितं मया । विशेषतस्तु राज्ञां चै
 शान्तिपुष्टिप्रसाधनम् ॥ ३ ॥ अङ्गन्यासकरन्यासदेहन्याससमन्वितम् ।
 वक्तुमर्हसि देवेश मम हर्षविवर्धनम् ॥ ४ ॥ श्रीदेव उवाच ॥
 शृणु देवि महामन्त्रमापदुद्धारहेतुकम् । सर्वदुःखप्रशमनं सर्वशत्रुविना-
 शनम् ॥ ५ ॥ अपस्मारादिरोगाणां ज्वरादीनां विशेषतः । नाशनं
 स्मृतिमात्रेण मन्त्रराजमिमं प्रिये ॥ ६ ॥ ग्रहराजभयानां च नाशनं
 सुखवर्धनम् । स्नेहाद्वक्ष्यामि ते मन्त्रं सर्वसारमिमं प्रिये ॥ ७ ॥
 आपदुद्धारणं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि विशेषतः । सर्वकामार्थदं मन्त्रं राज्यभो-
 गप्रदं नृणाम् ॥ ८ ॥ प्रणवं पूर्वमुदृत्य देवीप्रणवमुदरेत् । वटुकायेति
 धे पयादापदुद्धारणाय च ॥ ९ ॥

Schliesst: एवं श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । संतोषं
 परमं प्राप्य भैरवस्य महात्मनः ॥ जज्ञाप परया भक्त्या etc.

Zuletzt stehen drei Strophen mit dem Titel *Triguṇādhyāna*.
 Die erste lautet: अथ सात्त्विकं ध्यानम् । वन्दे बालं स्फटिकसदृशं
 कुन्तलोष्ठासिबद्धं दिव्यैः कल्पैर्नयमणिमयैः किङ्किणीनूपुराढ्यम् । दीप्ता-

कार विशदवसनं सुप्रसन्नं विनेत्रं हस्ताब्जाभ्यां वटुकमनिशं शूलखड्गौ
दधानम् ॥ १ ॥

1232.

17/11 7 Bl 16 Linien Schrift von 1730

Āpaduddharanabatukabhairavastotra Dasselbe Stotra Bricht
in Vers 63 ab

1233.

18/8 10 Bl 7 Linien Etwa 1760

Āpaduddharabatukabhairavastotra aus dem Rudrayamala
88 Verse

Schliesst एव युत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । जजाप
परया भक्त्या सदा सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ८१ ॥ सतीपं परम प्राप्य भैर
वस्य महात्मन । इदं शोचं पठेन्नित्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ८२ ॥ आनी-
लकुन्तलमलक्तकरक्तवर्णं मौनीमुधाकरमनोज्ञमुखारविन्दम् । कल्याण
कीर्तिकमनीयकपालपाणिं वन्दामहे वटुकनाथमभीष्टसिद्धिम् ॥ ८३ ॥

1234

21/9 7 Bl 10 Lin e Etwa 1790

Āpaduddharabatul abhairavastotra.

Schliesst इति युत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतीपं
परम प्राप्य भैरवस्य प्रसादत ॥ भैरवस्य प्रसन्नाभूत्सर्वलोकमहेश्वरी ।
भैरवस्तु प्रहृष्टो ऽभूत्सर्वज्ञ परमेश्वर ॥

1235.

14¹/10 30 Bl 8 Linien Schr II von 1844

Āpaduddhārabatul abhairavastotra 82 Verse

1236

13¹/₂/6 28 Bl 8 bis 7 Linien Etwa 1840

Baṭukabhairavasahasranaman aus dem Bhairavatantra 150
Verse Beginnt कृत्वा भूर्भिः सहस्रपञ्चकमल रक्तं सुधा[न्वित] दिव्य
स्त्रीपरिचर्यमाणमनिशं स्वात्मानमेव सदा । ध्यायेन्मानसपङ्कजे भग
वती रक्तामपूर्वासने स्वर्लोके शमनन्तमाशु लभते राज्यास्यद् भूतले ॥ १ ॥
श्रीभैरवो जयति जयति ॥ देवेशि भक्तिमुलभे देवनायकवन्दिते ।
भक्तानां कामसिद्ध्यर्थं निदानं ब्रूहि तत्त्वत ॥ २ ॥ विनेत्रं न्यासजा-
प्येन पूजया न विना भवेत् । विना कायादिक्लेशेन वित्तव्ययविनैव
च ॥ ३ ॥ श्रीदेवुवाच ॥ वटुकभैरवसहस्रनाम्नो ब्रह्मानन्द ऋषिः ।
त्रिष्टुप् छन्दः । वटुकभैरवो देवता । व वीजम् । ह्री शक्तिः । अभी-
ष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ वटुक कामदो नाथो नाथप्रिय प्रभा-

करः । भैरवो भीतिहा दर्पः कन्दर्पो मीनकेतनः ॥ ४ ॥ Von Vers 7 bis 89 sind die Namen und Attribute alphabetisch geordnet und zwar von k bis ks.

Schliesst: पूजयेद्भारयेद्वापि स्तवमेनं सुसाधकः । पठेद्वा पाठ-
येद्वापि यथाविधि सुरप्रियः ॥ १४७ ॥ शत्रुतो न भयं तेषां
नास्ति चौरास्त्रजं भयम् । ज्वरादिसंभवं वापि सत्यं सत्यं महे-
श्वरि ॥ १४८ ॥ भैरवाराधनशक्तो यो भवेत्साधकः प्रभो । सदा-
शिवः स विज्ञेयो भैरवेणेति भाषितम् ॥ १४९ ॥ श्रीमद्भैरवराज-
सेवनविधौ वै य (fehlerhaft) अमा सेदुपः पुंसः पञ्चविधा भवन्ति
नवधा ह्यष्टौ महासिद्धयः । षोणोपालकिरीटकोटिमणिभिर्माला भ-
वेद्भूयसा मौनं मानव (?) यो अपे (जपो MS.) विद्धते मूर्ध्नि प्रभो
ह्यन्नताम् ॥ १५० ॥

1287.

19/9. 5 Bl., 7 Linien. Etwa 1800.

Bālātripurātrailokyavijayakavaca, eine Gebetsformel an die
Göttin Tripurasundarī, aus dem Rudrayāmala. 38 Verse. Beginnt:
भैरव उवाच ॥ अधुना ते प्रवक्ष्यामि कवचं मन्त्रविग्रहम् । त्रैलोक्य-
विजयं नाम रहस्यं देवदुर्लभम् ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ या देवी त्र्यचरा
बालाचिपुरा (MS. त्रिलला) श्रीसरस्वती । महाविद्येश्वरी नित्या
महाचिपुरसुन्दरी ॥ २ ॥ तस्याः कवचमीशान मन्त्रगर्भपरात्मकम् ।
त्रैलोक्यविजयं नाम त्र्योतुमिच्छामि तत्ततः ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥
देवदेवि महादेवि बालाकवचमुत्तमम् । मन्त्रगर्भं परं तत्त्वं लक्ष्मी-
संवर्धनं महत् ॥ ४ ॥ सर्वस्वं मे रहस्यं च गुह्यं त्रिदशगोपितम् ।
प्रवक्ष्यामि तव स्नेहान्नाख्येयं यस्य कस्यचित् ॥ ५ ॥ यदृत्वा कवचं
दिव्यं मातृकाक्षरमण्डितम् । नारायणो ऽमितान्दैत्याजघान रणम-
ण्डले ॥ ६ ॥ शम्बरं कामदेवो ऽपि वलं शक्तो अघान हि । कुमा-
रक्षारकं दैत्यमन्थकं चन्द्रशेखरः ॥ ७ ॥ अवधीद्रावणं रामो वा-
तापि कुम्भसंभवः । कवचस्यास्य देवेशि पठनाच्चारणादपि ॥ ८ ॥

ऋषिः स्याद्वचिणामूर्तिः पङ्क्तिस्कन्द उदाहृतम् । बालासरस्वती
देवि देवता त्र्यचरा मता ॥ १४ ॥ बीजं तु चाग्नयं प्रोक्तं शक्तिः
शक्तिरुदाहृता । कीलकं कामराजं तु फडाशावन्धनं तथा ॥ १५ ॥
भोगापवर्गसिद्धये विनियोगः प्रकीर्तितः ।

Schliesst: जित्वा रिपुकुलं घोरं कल्याणगृहमाविशेत् । वज्रनोक्तिन
किं देवि धारयेच्छूर्धि संततम् ॥ ३७ ॥ इह लोके धनारोग्यं परमा-
युर्थशः श्रियम् । शुद्धातिगुह्यमीशानि गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ३८ ॥

1238.

18/10. 28 Bl. 15 bis 17 Linien Etwa 1810

Balāsahasranamastotra, tausend Namen der Göttin Balātri purīṣundarī, angeblich aus dem Rudrayāmala 220 Verse. Vom elften Verse ab sind die Namen alphabetisch geordnet. Der Verfasser beginnt mit k, stellt von den Konsonanten ks zuletzt, und gibt am Ende die Vokale. Beginnt पुरा कैलासशिखरे नानारत्न-विचित्रिते । देवदेव महादेव समासीन जगद्गुरुम् ॥ १ ॥ प्रणम्य शिरसा नाथ पार्वती वाक्यमब्रवीत् । बाला या त्रिपुरा देवी भुक्ति-मुक्तिप्रदायिनी ॥ २ ॥ तस्या नामसहस्रं तु कथयस्व महेश्वर । महादेव उवाच ॥ इतीदं परमं गुह्यं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ सर्वानन्दपरं पुण्यं सर्वसंपत्तिदायकम् । तव प्रीत्या महादेवि कथयामि न शयः ॥ ४ ॥ ओम् अस्य श्रीबालात्रिपुरायाः सहस्रनाम-स्तोत्रमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ह्ययिः पङ्क्तिः स्रज्जम्बूतः समस्तप्रकटगुप्ततरीश्रीवा-लाञ्छनरादेवीसर्वार्थसाधने विजिद्योगः । स्त्री बालाकाल्यायनी गौरी पार्वती शैलनन्दिनी । पद्माक्षी पद्मवक्त्रा च पद्माकारकरा तथा ॥ ५ ॥

1239.

20/9 2 Bl. 10 Linien Etwa 1750

Bhāvanīkavaca, das Amulet der Bhavānī, aus dem Rudrayāmala, in 15 Versen. Beginnt पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वमाख्यात मन्त्रयन्त्रादिकं शुभम् । भवान्याः कवचं ब्रूहि यद्यहं तव वक्षमा ॥ १ ॥ श्रीरेश्वर उवाच ॥ महागुह्यं महागोप्यं भवान्याः सर्वकामदम् । कवचं मोहनं देवि गुरुभक्ताय दीयते ॥ २ ॥ राज्यं देयं च सर्वं कवचं न प्रकाशयेत् । गुरुभक्ताय दातव्यमन्यथा सिद्धिदं न हि ॥ ३ ॥

1240.

94/6 26 Bl. 5 Linien Etwa 1420

Bhāvanīsahasranāman, tausend Namen der Bhavānī. Aus dem Rudrayāmala. Hier in 250 Versen. Beginnt कैलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । ध्यानोपरतमासीनं प्रसन्नमुखपङ्कजम् ॥ १ ॥ सुरासुरशरीररत्नरञ्जिताङ्घ्रियुगं प्रभुम् । प्रणम्य नन्दिको देवं वदाम्बु-लिरभाषत ॥ २ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ सशयो ऽस्ति महान्नमः । रहस्यं किञ्चिद्विदामि प्रष्टुं त्वा भक्तवत्सल ॥ ३ ॥ देव-तायास्त्वया कस्याः स्तोत्रमेतद्विवानिशम् । पठते ऽविरतं नाथ त्वत्त-किमपरं परम् ॥ ४ ॥ Die Namen beginnen महाविद्या जगन्माता महालक्ष्मी. शिवप्रिया । विष्णुमाया शुभा शान्ता सिद्धा सिद्धसर-स्वती ॥ २५ ॥ Florence MSS Num 363

1241.

26/11. 6 Bl., 15 Linien. Schrift von 1714.

Bhavānisahasranāman. Hier in 207 Versen.

1242.

21/12. 14 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1730.

Bhavānisahasranāman.

1243.

23/11. 10 Bl., 13 Linien. Etwa 1700.

1) *Bhavānisahasranāman.* In 206 Versen.

2) Fol. 8a. *Laghustava*, ein Hymnus an Tripurā in 22 Śāradāvikrīḍita-Versen. Beginnt: ऐन्द्रस्त्रेव शरासनस्य दधती मधेल-
लाटं प्रभां शैलीं कान्तिमनुष्णगौरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः । एपासी
चिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहःस्थिता किम्बाहः सहसा पदै-
स्त्रभिरघं ज्योतिर्मयी बाङ्गयी ॥ १ ॥

Schliesst: सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वागया चिन्तया
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि । संचिन्त्यापि
लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठात्त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन रचितं
यत्साम्प्रयापि ध्रुवम् ॥ २२ ॥ Dieses Gedicht bildet den ersten Teil
der Pañcastavj. Kāvya-mālā III, 9. Sieh Num. 465.

3) Fol. 10 a. *Īśvarībhagavatīstotra*, ein Gedicht an Sarasvatī
in 16 Versen. Beginnt: धिपणा धीर्मतिर्मैधा वाग्विभवा सरस्वती ।
गीर्वाणी भारती भाषा ब्रह्माणी मागधीप्रिया ॥ १ ॥

Schliesst: अमरशतनताङ्घ्रिः कामधेनुः कवीनां दहतु कमलहस्ता
भारती किल्विषं मे ॥ १६ ॥

1244.

19/9. 36 Bl., 6 Linien. Schrift von 1794.

Bhavānisahasranāman in 260 Versen. In dieser Handschrift
gehen fünf Verse als Einleitung voraus. Beginnt: यन्नामस्मरणात्कृ-
त्स्वकार्यसिद्धिर्भवेन्नृणाम् । भक्तानुकम्पिनं वन्दे गजाननमरिंदमम् ॥ १ ॥
अकुल ~ ~) पतन्ती चक्रमध्ये स्फुरन्ती मधुरमधु पिबन्ती कण्टकाभ-
चयन्ती । दुरितमपहरन्ती साधकांस्तोषयन्ती जयतु जगति देवी
सुन्दरो क्रोडयन्ती ॥ २ ॥ etc. कैलाशशिखरे रम्ये etc.

Schliesst: -- देवतानां देवता या ब्रह्मादीर्या च पूजिता ॥ २६४ ॥
भूयात्सा वरदा लोके साधूनां विश्वमङ्गला ॥ २६५ ॥

1245.

20/9¹/₂ ■ Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1820

Bharanisahasranāman Beginnt कैलासशिखरे रम्य etc und schliesst im vierundsiebzigsten Vers सर्वाचरमयी शक्तिरचरण-वभाषिणी । सिन्दूरारुणवर्णा च सिन्दूरतिलकप्रिया ॥ ७४ ॥

1246.

27/10 18 Bl 14 Linien Etwa 1830

Meghamala, über die Anzeichen kommenden Regens Aus dem Rudrayamala in zwölf Kapiteln Stimmt im ganzen mit der sogenannten Rudri Meghamala überein Beginnt नमस्कृत्य महा-देव भिरव परमेश्वरम् । गणकोटिसमाकीर्णमप्सरोगीतकिनरैः ॥ सिद्ध-गन्धर्वकैद्यैव विद्याधरैश्च संयुते । मालाधरेक्षया यचेमरणीयामर-संयुते ॥ Sieh Catalogue India Office p 1127b

1) Fol 3b gurbhalaksana 2) Fol 7a argbhakanda 3) Fol 8a vatralaksana meghalaksana vidyullaksana tatkalayoga 4) Fol 9b meghahvana. 5) Fol 11a vāyudbarapadisavidī aphala. 6) Fol 18b samvatsaragunāguna 7) Fol 14b cakroddhara 8) Fol 15a varasadhīpatīphalaphala 9) Fol 15b mantriphalaphala 10) Fol 16b grahacara 11) Fol 18a kumacakra 12) Fol 18b vayasarnata. Diese zwölf Kapitel sind nur ein Bruchstück vom Ganzen

1247.

20/10 17 Bl 7 Linien Geschrieben im J 1718 für Kisorasubhaj

Ramacandrasahasranuman, tausend Namen von Rama, aus dem Rudrayamala 192 Verse Beginnt कैलासशिखरे रम्य ना-नाधातुविचित्रिते । नानाद्रुमलताकीर्णे नानापद्मिण्यवृते ॥ १ ॥ नानापुष्पलतागुल्लवेष्टिते प्रमद्यावृते । देवदानवगन्धर्वकिनरैरुपशोभि-ते ॥ २ ॥ मन्दमारुतसवीते पार्वतीपरमेश्वरी । उपविश कथा शश-चक्रतुली मुदान्विता ॥ ३ ॥ भक्त्या शुभ प्रणम्याथ पार्वती परिपृच्छति । श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महेशान सर्वागमविशारद । त्वमेव शरण-नाथ आहि मा दुःखसागरात् ॥ ४ ॥ नाम्ना सहस्र रामस्य ब्रूहि मे प्रमद्याधिप ॥ ५ ॥ Die Namen sind derart alphabetisch ge-ordnet, dass mit k begonnen, ks als der letzte Konsonant gesetzt wird und zuletzt die Vokale kommen Die Namen beginnen काकुत्स्थ कमलानाथ कोदण्डी कामनाथय । कामुकी काननस्थय कौशल्यानन्दवर्धन ॥ १७ ॥

Schliesst रामेति रामचन्द्रेति रामभद्रेति वा स्मरत् । नरो न लिप्यते पापैर्मुक्ति मुक्ति च विन्दति ॥ १९२ ॥ Florentine MSS Num 368

1248.

15 $\frac{1}{2}$ /9. 20 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Bhavānīrāma im J. 1797.
Rūmasahasranāman. In 107 Versen.

1249.

20/9. ■ Bl., 9 Linien. Etwa 1820.

Syāmāṣṭottarasahasranāman, 108 meistens mit mahā beginnende Namen der *Syāmā* (i. e. Durgā), aus dem Rudrayāmala. Beginnt:
महाकाल प्रवक्ष्यामि देव्या अष्टोत्तरशतम् । यद्गुह्यं परमं पुण्यं सर्वत्र
भयनाशनम् । महती चेतना माया महादेवी महेश्वरी । महाबुद्धिर्म-
हाचण्डो महाकाली महाकला ॥ महायुद्धा महाबुद्धा महानिद्रा
महोद्भवा । महाशुभ्रा महालक्ष्मीर्महाभागा महोदया ॥

Schliesst: य इदं कीर्तयेन्नक्त्या विषमस्थो भवेद्यदि । लोहपञ्ज-
रमध्यस्थस्तस्य नश्यति बन्धनम् ॥ राजानो दासतां यान्ति भवेत्सर्वज-
नप्रियः । अचलां त्रियमाप्नोति तस्य नश्यन्त्युपद्रवाः । संयामे विज-
येच्छूम्भखगवत्पन्नगानिव ॥ न विषं क्रमते देहे न मृत्युः पावके जले ।
नाकाले मरणं तस्य कदाचित्संभविष्यति ॥ यं यं कामयते कामं तं
तं प्राप्नोति नित्यशः । ब्रह्मना किमिहोक्तेन सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥

1250.

21/9 $\frac{1}{2}$. 18 Bl., 8 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Das sechsundzwanzigste bis neunundzwanzigste Kapitel aus dem
Devīrahasyatantra. Das erste Blatt fehlt.

1) Foll. 2 a—4 b. *Mahāgaṇapatiṇantrodḍhāravidhi*. Die
zweite Linie beginnt: श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव महादेव गणेशस्य ज-
गत्प्रभोः । मन्त्रं यन्त्रं स्तवं यमं नाम्नां सहस्रमुत्तमम् ॥ पूजां श्रोतुमहं
त्वत्तो वाञ्छामि परमेश्वर । श्रीभिरव उवाच ॥ यो देवदेवो वरदो
गणेशो विघ्ननाथकः ॥ गजाननो गणाध्यक्षो विनायक इति युतः ।
पद्माङ्गमखिलं तस्य वक्ष्यामि तव प्रीतये ॥ तच्चादौ ते प्रवक्ष्यामि
मन्त्रोद्धारं सुरेश्वरि । यन्त्रोद्धारं लयाङ्गं च महागणपतेः शिवे ॥

2) Foll. 4 b—11 a. *Mahāgaṇapatikaradaganēśanītyapūjāpa-
ddhaticarṇana*. Beginnt: श्रीभिरव उवाच ॥ अद्याहं पठति वक्ष्ये
महागणपतेः पराम् । गद्यकसारसर्वस्वामानन्दैकतरङ्गिणीम् ॥ ओं
साधको रात्रिशेषे समुत्थाय पद्मासनं बद्धा मूलेन विराचम्य स्वशि-
रसि सहस्रारपत्रके सरोज्ज्वलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरुं शुक्लालंकारं
ध्यात्वा नत्वा etc.

3) Foll. 11 a—12 b. *Mahāgaṇapatikavaca Vajrapañjara*.
Beginnt: ओं श्री भिरव [उवाच] ॥ महादेवि गणेशस्य वरदस्य

महात्मन । कवच ते प्रवक्ष्यामि वज्रपञ्जरकाभिधम् ॥ ओ अस्य श्रीमहागणपतिवज्रपञ्जरकवचस्य श्रीभैरव ऋषि । गायत्री छन्द । श्रीमहागणपतिदेवता । ग बीजम् । ह्री शक्ति । कुरु कुरु कीलकम् । वज्रविद्यासिद्ध्यर्थे महागणपतिवज्रपञ्जरकवचपाठे विनियोग ॥ ओ विघ्नेश विश्ववन्द्य सुविपुलयशस्य लोकरक्षाप्रदश्च साक्षात्सर्वापदासु प्रशमनसुमति पार्वतीप्राणमूनुम् । पार्यं सर्वासुरेन्द्रात्समुरमुनिगणै साधकै पूज्यमान कारुण्येनान्तराध्यामितभयशमन विघ्नराज नमामि ॥

8) Fol 12b—19b *Mahaganapatnamasahasra* Beginn
श्रीभैरव उवाच ॥ ओ शुणु देवि रहस्य मे यत्पुरा सूचितं मया । तव भक्त्या गणेशस्य वक्ष्ये नामसहस्रकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्पाणनाथस्य वरदस्य महात्मन । श्रोतुं नामसहस्रं मे हृदयं प्रीत्युत्पाद्यते ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ प्राज्ञो विपुरनाथे तु जाता विघ्नकुला (?) शिवे । मोहने मुह्यति चेतसो सर्वे बलदर्पिता ॥ तदा प्रभु गणाध्यक्षस्तुत्वा नामसहस्रकम् । विघ्नहरात्पलायन्ते कालकूटादिव प्रजा ॥ तस्यानुग्रहतो देवि जातो ऽहं त्रिपुरान्तकः । तमद्यापि गणेशान् स्तौमि नामसहस्रकम् ॥ तदद्य तव भक्त्याह साधकानां हिताय च । महागणपतेर्वक्ष्ये दिव्यं नामसहस्रकम् ॥

Schliesst रणे राजभये द्यूते पठेन्नाम्ना सहस्रकम् । सर्वत्र जयमाप्नोति गणेशस्य प्रसादतः ॥ इतीदं पुण्यसर्वस्व मन्त्रनामसहस्रकम् । महागणपतेर्गोप्यं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥

1251.

13/7 11 Bl. 6 Lin. en Etwa 1700

Zwei Stücke aus dem Devirahasya

1) *Mahaganapatistotra* Vajrapanjara Sieh die vorhergehende Handschrift Num 3

2) *Mahaganapatistotra* ebenfalls aus dem Devirahasya antri
18 Verse Beginn श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्परमेशान महागणपतेर्विभी । स्तोत्रमद्भुतं ब्रूहि मूलमन्त्रस्य तत्त्वतः ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ महागणपतेर्वक्ष्ये स्तोत्रं तत्त्वनिरूपणम् । जीवसाङ्गे क्लीं शीघ्रं जीवश्रुतिप्रदायकम् ॥ ओ अस्य श्रीमहागणपतिस्तोत्रमन्त्रस्य भैरव ऋषि । गायत्री छन्द । श्रीमहागणपतिदेवता । ग बीजम् । ह्री शक्ति । कुरु कुरु कीलकम् । श्रीजीवश्रुतिकामनार्थं महागणपतिस्तोत्रपाठे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । दिव्यतुर्दशवर्णभूषिताङ्ग शशिसूर्याभिविलोचन सुरेशम् । अहिभूषितकण्ठमञ्जुव भ्रमयन्त हृदये स्मरे गणेशम् ॥

इति ध्यानम् ॥ तारं नारदगीतमादिमनिशं यः साधकेन्द्रो जपेद्रा-
त्रावहि निशामुखे श्रवणहृद् शून्यालये वा प्रभो । तस्य स्मरमुखास्रजः
प्रतिदिनं लावण्यदर्पोज्ज्वलाः स्वर्वेक्ष्याय वशीभवन्ति त्रिदिवे भूमौ
समस्ता नृपाः ॥ १ ॥

Schliesst: पश्चाद् च गणेशस्य रहस्यं मम पार्वति । विना शि-
ष्याय नो दद्यात्साधकाय विना तथा ॥ १६ ॥ विना दानं न दातव्यं
विना दानं न याहयेत् । अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात्सर्वथा दानमाच-
रेत् ॥ १७ ॥ पटलं पद्मं चर्म मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ स्तोत्रं पश्चाद्ग-
मनिशं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ १८ ॥

1252.

19/0¹/₂. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1810.

Mahāgaṇapati-kāvaca Vajrapañjara, in 22 Versen.

Schliesst: इति गुह्यं स्वकवचं महागणपतेः प्रियम् । सर्वसिद्धिमयं
पूज्यं गोपयेत् परमेश्वरि ॥ २२ ॥

1253.

19/10. 16 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmasahasranāman aus dem *Brahmayāmala* tantra (Śrīṣṭipra-
śaṁsāyām) in 198 Versen. Das erste Blatt fehlt. Sieh Catal. Oxon.
Num. 152. Fol. 2 beginnt in der zweiten Hälfte des sechsten
Verses: [श्री]रामतत्त्वजिज्ञासा जायते परमेश्वर ॥ ६ ॥ रहस्यं
रामचन्द्रस्य रकाराक्षरपूर्वकम् । ब्रूहि रामसहस्रं त्वं यद्यहं तव
वल्लभा ॥ ७ ॥ स्त्रियो वा पुण्या वापि स्मृत्वा ब्रह्मलमामुयुः ।
तद्ब्रह्मस्य समासेन वदस्व कर्णानिधे ॥ ८ ॥ श्रीशिव उवाच ॥
महागुह्यं महागोप्यं महामङ्गलदायकम् । महामिदिकरं पुंसां महा-
व्याधिविनाशनम् ॥ ९ ॥ महापापहरं साक्षात्सर्वसौभाग्यवर्धनम् ।
राज्यं देयं शिरो देयं देयं स्त्रीपुत्रकं प्रिये । आत्मतुल्यधनं देयं न
देयं रामतत्त्वकम् ॥ १० ॥ तथापि नामसाहस्रं देवानामपि दुर्लभम् ।
न प्रोक्तं कस्यचिच्छ्रुतापि कस्मिन्काले महेश्वरि । तव ज्ञेहात्प्रवक्ष्यामि
शृणुष्व सुभगानने ॥ ११ ॥ ओं अस्य श्रीरकारादिश्रीराममहस्रना-
मस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारायण ऋषिः । श्रीदेवी गायत्री एन्दः ।
श्रीरामचन्द्रो देवता । श्री रां श्री वीजम् । ह्रीं शक्तिः । ओं अय-
त्तादिति कीलकम् । मम धर्मार्थकाममोषार्थं जपे विनियोगः ॥ ओं
श्रीभगवन्नारायणऋषये नमः शिरसि । etc.

Die Namen beginnen mit dem vierzehnten Verse: रामो रा-
माकरो दीप्तिं रक्तनेत्रो रमापतिः । रणभूमिविहारी च रत्नपादो

ऽरण्यविः ॥ १४ ॥ रघुवीरो महावीरो धीरो वै सर्वराड्रविः ।
रङ्गनाथार्चितपादो रामो राजीवलोचनः ॥ १५ ॥ Zu Ehren von
Rāma beginnen die beiden Halbverse und oft die anderen zwei
pāda mit r

Schliesst तुलस्यश्रुत्ययोर्मध्ये शालग्रामस्य सनिधी । एकाहारी
भूमिशायी जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १९३ ॥ नित्य भक्त्यर्चयेद्विष्णु
स मुक्तः सर्वपातकैः । श्रीरामं च हनुमन्तं सुग्रीव च विभीषणम् ॥ १९४ ॥
अङ्गद जाम्बवन्त च स्मृत्वा पापिः प्रमुच्यते । राजद्वारे च संयामे
नदीनदसमुद्रके ॥ १९५ ॥ दुर्भिक्षे विग्रहे घोरे श्मशाने च चतुष्पथे ।
यत्र यत्र भये प्राप्ते तत्र तत्र पठेद्युवम् ॥ १९६ ॥ विजय सर्वमाप्नोति
दुर्लभं सुलभ भवेत् । सत्यं सत्य पुनः सत्यं गोप्यञ्च पशुसनिधी ॥ १९७ ॥
तत्र भक्त्या मयाख्यात नाख्येय यस्तु कस्यचित् । इह लोके सुखी भूत्वा
परे मुक्तो भविष्यति ॥ १९८ ॥

1254.

28/11¹/₂ ॥ Bl. 8 Linsen Etwa 1770

Ramacandranūmāstottaraśata aus der Hiraṇyagarbhasaṃhitā
48 Verse Beginnt हेरम्बो सुरपूजितो गुणमयो लम्बोदरः स्त्री-
युतो स्वः[ः]शुण्डो गजकर्णको गजमुखो गम्भीरविद्यागुण । गौर्या-
पुत्रगणेश्वरो हरसुतो गोविन्दपूजाकृतो याचाजन्मविवाहकार्यसमये
कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ १ ॥ पद्मस्कन्दविहगमत्स्य(वायु)सहिता ब्रह्मा-
ण्डलिङ्गाप्रयः कूर्मो वामननारदीयसहित विष्णुर्भविष्योत्तरम् । मा-
र्कण्डेयवराहधातिसहित श्रीब्रह्मवैवर्तक श्रीमद्भागवत त्रिशमुपरम्
(korrupt) कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ २ ॥ श्रीमत्पद्मजविष्टरो हरिहरो
वासुर्मेहेन्द्रो जलचन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणा सूर्यादिसर्वे ग्रहाः ।
प्रद्युम्नो नलकूबरः सुरगजचिन्तामणिः कौस्तुभः स्वामी शक्तिधरश्च
लाङ्गलधरः कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ ३ ॥

Die Namen von Rama beginnen jedes Karṇāṣṭak Ṣaṣṭiṅge ।
नमस्ते रामभद्राय नमो नारायणाय च ॥ २७ ॥ ओ नमो विष्णु-
चन्द्राय माधवाय नमो नमः । गोविन्दाय नमस्तुभ्यं नमस्ते परमा-
त्मने ॥ २८ ॥ Die angeblichen 800 Namen sind in etwa 68 zu-
sammengeschrunpft

Schliesst विज्ञानद सदा नृणामज्ञानतिमिरापहम् । यः पठेत्प्र-
यतो नित्यं श्रावयेद्वा समाहित ॥ ४६ ॥ सर्ववेदेषु तीर्थेषु यज्ञेषु
च तपसु च । यत्फल मुनिभिः प्रोक्तं तत्फलं समवाप्नुते (MS सम-

वाप्नोति) ॥ ४७ ॥ पुण्यकालेषु सर्वेषु यः पठेत्सततं नरः । पुनरा-
वृत्तिरहितो वैकुण्ठे वासमानुयात् ॥ ४८ ॥

1255.

21/3¼. 27 Bl., 8 bis 15 Linien. Etwa 1780.

Kādimata, eins der Śoḍaṣanīyātāntṛa, welche die Kunde von den sechzehn Formen der Śakti (nityā vidyā) lehren. Die ersten sechs Paṭala mit Randglossen. Das ganze Tantra bestand aus 36 Kapiteln. Catalogue India Office Num. 2538. Die Namen Pārvatī und Īśvara sind von mir hinzugefügt. Beginnt: अनाद्यन्तो ऽपराधीनः स्वाधीनभुवनत्रयः । जयत्यविरतो व्याप्तविश्वः कालो विनायकः ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वद्वन्द्वानि भवतोक्तानि मे पुरा । नित्यानां योऽशानां च नव*) तन्त्राणि दत्तशः ॥ २ ॥ तेषामन्योन्यसापेक्षान्जायते मतिविभ्रमः । तस्मात्तन्त्रिरपेक्षं मे तत्त्वं तासां वद प्रभो ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु कादिमतं तत्त्वं पूर्णमन्यानपेक्षया । गोप्यं सर्वप्रयत्नेन गोपितं तत्त्वचोदितम् ॥ ४ ॥ Vom neunten Verse ab wird der Inhalt der 36 Kapitel kurz angegeben.

Das zweite Paṭala beginnt: ईश्वर उवाच ॥ अथ नाथान्प्रवक्ष्यामि मद्रूपान्नित्यविग्रहान् । विश्वावतारसोपानभूतास्तसूजनं तथा ॥ Das dritte: अथ योऽशानित्यानां क्रमाद्विद्यास्तु योऽश । वाराह्याः कुक्कुट्याया आत्मनो ऽष्टाचरस्तु च ॥ १ ॥ भूतानां च वलेद्यव क्रमान्मन्त्राञ्कृणु प्रिये । प्रोच्यन्ते साधुसंकेतैर्लिपीनां प्रागुदीरितैः ॥ २ ॥ Das vierte: अथ योऽशानित्यानामाद्यायाः पूजनं प्रिये । कथयामि क्रमेणैव नित्यं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ १ ॥ नैमित्तिकं तथा कार्यं शृणु त्वं पटलस्त्रिभिः । येनातिपापयुक्तो ऽपि सिद्धिमेति सुनिश्चितम् ॥ २ ॥ Das fünfte: [ततो] भावनेनैव जपेद्विद्यां समाहितः । मन्त्रात्मनस्तौ सायुज्यं सिध्यत्येव न संशयः ॥ १ ॥ विद्यातृतीयखण्डेन कुर्यात्पूजोपचारकान् । पादार्थाधमनस्तानवसनाभरणानि च ॥ २ ॥ Das sechste: अथ योऽशानित्यानां नित्यार्चा निरतात्मनाम् । नैमित्तिकं च कार्यं च वक्ष्ये इह शृणु शांकरि ॥ १ ॥

1256.

27/11. 75 Bl., 8 bis 11 Linien. Bengali-Schrift.

Gautamīyātāntṛa, ein Vaiṣṇavātāntṛa in 32 Kapiteln. Es behandelt den Kultus des Kṛiṣṇa in kabbalistischer Weise in einem

*) Diese vornehmsten neun Tantra sind nach einer aus der Manorāmā von Subhagānanda entnommenen Glosse: Sundarīhṛīdaya, Nityāśoḍaśakṛīṇya, Candarājñāna, Mātrikātāntṛa, Sammohanātāntṛa, Vārnakeśvarātāntṛa, Śāhurūpā-
śjaka, Prastāraścintāmaṇi, Meruprastāra.

Dialog zwischen Gautama und Nārada — Paginiert 16—57 59—91
 Fol 16 beginnt in 6, 62 — Adhyaya 7 beginnt auf Fol 17a
 अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रवर्तिकाम् । यां विना नैव सिद्धः
 स्यान्नक्तो वर्षशतैरपि ॥ Adhy 8 beginnt (Fol 20b) अथ द्वादश-
 शुद्धिषु वैष्णवानामिहोच्यते । गृहोपसर्पणं चैव तथानुगमनं हरेः ॥
 Adhy 9 beginnt (Fol 23a) पद्मगन्धेन तद्गृहं मण्डलं च विशोधयेत् ।
 पलमात्रं दुग्धभागो गोमूत्रं तावद्विधत् ॥ Adhy 10 beginnt (Fol 27b)
 अथ पुष्पाञ्जलिः करसमायतनमस्ततः । हृत्पद्मसंस्थितं तेजः कुण्डल्या
 सह मेलयेत् ॥ Adhy 11 beginnt (Fol 34a) अथाग्नियजनं वक्ष्ये
 ह्यष्टमन्त्रानुसारतः । धर्मार्थकाममोक्षाणां यत्कृत्वा फलमश्नुते ॥
 Adhy 12 beginnt (Fol 37a) ततः प्रातः समुत्थाय हस्तनित्यक्रियो
 गुरुः । हस्तनित्यो ऽपि शिष्यस्तु निपीदिहुरुसनिधौ ॥ Adhy 13 be-
 ginnt (Fol 39b) एव हीमविधिं कृत्वा कुण्डस्थण्डिलदेवताः । दिक्-
 पालदेवताद्यापि अङ्कुरार्पणदेवताम् ॥ आनयेत्कलशे चापि ह्यष्टौ
 भावयेद्गुरुः । Adhy 14 beginnt (Fol 40b) चैत्रे मास्यथवा कृत्वा
 शुभर्चे गुरुशासनात् । द्वादश्यां शुक्लपक्षेण माधवे मासि तन्निधौ ॥
 आरेभदमलाया वै पुरश्चर्यां स्वसिद्धये । Adhy 15 beginnt (Fol 44b)
 एव नित्यकर्म कृत्वा नैमित्तिकमथाचरेत् । कृते नैमित्तिके विप्रं नित्यस्य
 पूर्णता भवेत् ॥ Adhy 16 beginnt (Fol 45a) चिकालाभ्यर्चनं वक्ष्ये
 गोविन्दस्य यथाविधि । मन्त्रयोद्भवयोः कार्यमन्येषां च तदात्मनः ॥
 Adhy 17 beginnt (Fol 48a) ब्रूहि मे बालहृण्यत्वं तव सर्वज्ञकार-
 णम् । ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं सेवया तपसा तव ॥ Adhy 18 beginnt
 (Fol 50a) अथ प्रयोगान्वक्ष्यामि मन्त्रयोद्भवयोः समान् । यान्कृत्वा
 साधकवरो लोकत्रयसुपूजितः ॥ Adhy 19 beginnt (Fol 53b) अथा-
 परान्प्रवक्ष्यामि प्रयोगान्भुवि दुर्लभान् । यत्कृत्वा मानवः सम्यक्
 सद्यो देवत्वमृच्छति ॥ Adhy 20 beginnt (Fol 55b) कर्मन्तरमथो
 वक्ष्ये गृण्यन्वावाहितो ऽनघ । यत्कृत्वा मन्दभाग्यो ऽपि लभेन्नक्तफलानि
 वै ॥ Adhy 21 beginnt (Fol 57a) विस्तरेण मम ब्रह्मन्विष्णुमन्त्रा-
 न्प्रवीहि माम् । भक्तो ऽहं तव शिष्यो ऽहं योग्यो ऽस्मि श्रवणे गुरो ॥
 Der Schluss von 21 und der Anfang von 22 fehlt Adhy 23
 beginnt (Fol 61a) गोपालं पिण्डसन्ना च कथयामि मुने शृणु ।
 यदाकर्ण्य गुरोर्भक्त्या परवेहं च मोदते ॥ Adhy 24 beginnt (Fol 62b)
 अथ वक्ष्ये मनुष्यं समस्तपुरुषार्थदम् । यज्ज्ञानात्सिद्धयः सर्वा भवन्ति
 करसंस्थिताः ॥ Adhy 25 beginnt (Fol 65b) अथातः संप्रवक्ष्यामि

रुक्मिणीवल्लभं मनुम् । यज्ज्ञानात्सर्वलोकानां वल्लभो भुवि जायते ॥
 Adhy. 26 beginnt (Fol. 68a): अथापरं प्रवक्ष्यामि मन्त्रराजं सुदुर्ल-
 भम् । अवापुयेन जप्तेन दिव्यज्ञानं मुनीश्वराः ॥ Adhy. 27 beginnt
 (Fol. 70 b): कामशास्त्रराष्टः सर्गवान्मन्त्रनायकः । कृण्वेति द्वावरः
 प्रोक्तः कामपूर्वो गुणाचरः ॥ Adhy. 28 beginnt (Fol. 73a): एकावरं
 मनुवरं विष्णोस्त्रैलोक्यमोहनम् । श्रवणे यदि योग्यो ऽस्मि मुने मे
 ब्रूहि तत्त्वतः ॥ Adhy. 29 beginnt (Fol. 74a): अथापरं मन्त्रवरं
 वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदम् । यमुपास्य सुराणां तु पालको ऽभूच्छतक्रतुः ॥
 Adhy. 30 beginnt (Fol. 78b): सर्वज्ञ सर्वशास्त्रार्थसर्वतत्त्वार्थपारग ।
 स्वायंभुव नमस्तुभ्यं कृपाङ्कुर कृपाकर ॥ Adhy. 31 beginnt (Fol. 82 b):
 देवर्षे सर्वतन्त्रज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् । कृष्णानुभवसंदर्शित्रविधायन्त्रि-
 भेदक ॥ Adhy. 32 beginnt (Fol. 86a): देवर्षे योगयुक्तात्मन्योगानु-
 भवदर्शक । सांख्ययोगविशेषज्ञ कर्मयोगनिषेवक ॥ विना योगं न
 सिध्यते कुण्डलीक्रमणं विभो । मूलपत्रे कुण्डलिनी यावन्निद्रायिता
 प्रभो ॥ etc.

Kolophon: माघे मासि शीते (lies सिते) पक्षे अष्टम्यां शनि-
 वासरे । लिखितं सोमदासेन बलरामस्य कारणं । संवत् विक्रमा-
 दित्यराज्ये १६९ शकाब्दा १५५ ॥ Hieraus das richtige Jahr zu be-
 stimmen bleibt Kundigern überlassen. Meiner Ansicht nach ist die
 Handschrift nicht vor 1700 kopiert.

1257.

21/9¹/₂. 15 Bl., 11 Linien. Etwa 1840.

Fragmente des Gautamhyatantra. Der Schluss von Adhyāya
 18 endet auf Fol. 1b. Adhyāya 14 schliesst Fol. 9b. Adhyāya 15
 schliesst Fol. 11a. Von Adhyāya 16 sind 35 Verse erhalten.
 Foll. 14. 15 enthalten 30, 36—59.

1258.

24/11. 46 Bl., 13 bis 15 Linien. Etwa 1750.

Jñānārṇava Nityūtantra, eines der älteren Tantra. Die gegen-
 wärtige Handschrift enthält zwanzig Paṭala und 88 Verse des ein-
 undzwanzigsten. Beginnt. श्रीदेव्युवाच ॥ गणेशनन्दिचन्द्रेशमुरेन्द्र-
 परिवारित । जगद्वन्द्व कलाधीश किं त्वया जप्यते सदा ॥ १ ॥
 अचमालेति किं नाम संशयो हृदि मे स्थितः । शब्दातीतं परं ब्रह्म
 त्वमेव परमात्मवित् ॥ २ ॥ कथयानन्दनिखन्दसान्द्रमानसनिश्चयात् ।
 ईश्वर उवाच ॥ कथयामि वरारोहे यन्मया जप्यते सदा ॥ ३ ॥
 अकारादिचकारान्ता मातृका वर्णरूपिणी । चतुर्दशस्वरूपेता बिन्दुव-

यविभूषिता ॥ ४ ॥ अनुसारेण देवेशि बिन्दुनैकेन मण्डिता । वि-
सर्गेण च बिन्दुभ्या संलप्राभ्या विराजिता ॥ ५ ॥

2) Balanyasavidhi 3) Tripuresvaridhyanakanda 4) Tripure
śipīthapūjavidhi 5) Tripuresīyajanavidhi 6) Purvasū hasanavidhi
7) Dvitiyāsūhasane Rudrabhauravidhi 8) Pancasūhasanavidhi
9) Pancasūhasanavidhi 10) Mahatripurasundarya dvadasabheda
vivarana 11) Srividyaśoḍasakṣarivivarana 12) Srividyanvaśamu
dravivarana 13) Śrividyaśayanavidhi 14) Mantraprayogavidhi
15) Suvarnaratnapuspapūjavidhi 16) Bijasadhanavidhi 17) Japa
homavidhana 18) Homavivarana 19) Srividyaadutyajanavidhi
20) Jnanadutyajanavidhi Das ganze Werk bestand aus 23 Paṭala
Sieh Catal India Office Num 2552

1259.

28 1/2/13 : 10 Bl. 15 b s. III Lamen Geschrieben von Jayakṛṣṇa im
J 1831

Dattatreyatantra in 22 Paṭala (A) Das erste Kapitel enthält
die Einleitung und die Inhaltsangabe. Beginnt कैलासशिखरासीन
देवदेव महेश्वरम् । दत्तात्रेय पर्यपृच्छत्पावन लोकशकरम् ॥ १ ॥
छताञ्जलिपुटो भूत्वा पृच्छते भक्तिवत्सलम् । भक्तानां च हितार्थाय
कल्पतन्त्रं च कथ्यते ॥ २ ॥ कलौ सिद्धिमहाकल्प तन्त्रविद्याविधान
कम् । कथयन्ते महादेव देवदेव महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सन्ति नानाविधा
लोके यन्त्रमन्त्राभिचारका । आगमोक्ता पुराणोक्ता वेदोक्ता डामरे
तथा ॥ ४ ॥ उड्डीशे - - तन्त्रे च कालचण्डीश्वरे मते । राधातन्त्रे
चतुष्टये राधातन्त्रमृतेश्वरे (B धारातन्त्रे मृतेश्वरे) ॥ ५ ॥ Hin und
wieder sind nötige Verbesserungen aus B entnommen

Paṭ ॥ Maranaprayoga चिताभक्ष विष युक्तं धनूर चूर्णसंयु-
तम् । यस्याग्ने विषेद्ग्रीमे सद्यो याति यमालयम् ॥ १ ॥ भस्मात्
कोश्वत्तैलं छण्डसर्पस्त्रं दन्तकम् । विषधनूरसंयुक्तं यस्याग्ने निचि
पेन्यति ॥ २ ॥ Paṭ ॥ Mohana ईश्वरीबीजचूर्णं (B तुलसीबीज*)
सहदेवीरस*) पेययेत् । तिलकं च रवी वारे मोहनं सर्वतोऽजगत् ॥
Paṭ 4 Stambhana अघातं सप्रवक्ष्यामि अपिस्तम्भनमुत्तमम् । यस्यै
कस्मै न दातव्यं नान्यथा शकरोदितम् ॥ १ ॥ गृहीत्वा मण्डूकं चैक
कीमारीरस*) पेययेत् । लेपमात्रशरीराणामपिस्तम्भं प्रजायते ॥ २ ॥
Paṭ 5 Vidvesana विद्वेषं नरनारीणां विद्वेषं राजमन्त्रिणम् । महा
कीतुकविद्वेषं गृणु सिद्धिं प्रयत्नतः ॥ १ ॥ Paṭ 6 Uccatana येन
हतं गृहं चैवं कलत्रं धनपुत्रकम् । उच्चाटनं वधं कुर्याद्दृष्टदण्डो वि-

*) L = sahā für rasā

धीयते ॥ १ ॥ Paṭ. 7. Sarvajanaśaṣikaraṇa: ब्रह्मदण्डी वचां कुष्ठं
चूर्णं ताम्बूलेन दापयेत् । रवी वारे कृते योगे सर्वलोकवशीकरम् ॥
Paṭ. 8. Striśaṣikaraṇa: रविवारे गृहीत्वा तु छण्णधत्तूरपुष्पम् ।
शाखालता गृहीत्वा तु पत्रं मूलं तथैव च ॥ १ ॥ पिष्ट्वा कर्पूरसंयुक्तं
कुङ्कुमं रोचने समम् । तिलकं स्त्रीवशं कुर्याद्यदि साक्षादरुन्धती ॥ २ ॥
Paṭ. 9 (Fol. 4a). Puruṣaśaṣikaraṇa: गोरोचनं योनिरक्तं कदलीरस-
संयुतम् । एभिस्तु तिलकं कृत्वा पतिवशकरं परम् ॥ १ ॥ Paṭ. 10.
Ākaraṇa. आकर्षणविधिं वक्ष्ये नृणां सिद्धिं प्रयत्नतः । राज्ञः प्रजायाः
सर्वेषां सत्यमाकर्षणं भवेत् ॥ Paṭ. 11. Indrajālakautuka: इन्द्रजालं
विना रक्षां न करोतीति निश्चितम् । रक्षामन्त्रमहामन्त्रः सर्वसिद्धि-
प्रदायकः ॥ १ ॥ Paṭ. 12 (Fol. 6a). Yakṣiṇīmantrasādhana: शृणु
सिद्धिं महायोगिन्यक्षिणीमन्त्रसाधनम् । यस्य साधनमात्रेण नृणां सर्वे
मनोरथाः ॥ १ ॥ Paṭ. 13. Rasāyana: गोमूत्रं हरितालं च अजा-
मूत्रं मनःशिलाम् । समं समं गृहीत्वा तु यावच्छुष्कं निषेचयेत् ॥ १ ॥
Paṭ. 14. Kālaśūṣa: शृणु सिद्धिं महायोगिन्दत्ताचेय महामुने । मनु-
ष्याणां हितार्थाय मृत्युञ्जानं च कथ्यते ॥ १ ॥ Paṭ. 15. Āhāra-
vādhana: दग्धकेनापि वृषस्य पीठं कृत्वा etc. Paṭ. 16. Anāhāra:
भीमे कृकलासस्य etc. Paṭ. 17 (Fol. 7b). Nidhidāśana: शिरीष-
वृक्षपत्राङ्गं कटुतैलेन पाचितम् । विषं चैव समायुक्तं धत्तूरबीजसंयु-
तम् ॥ १ ॥ Paṭ. 18. Bandhyāgaibhādharāṇa: काकबन्ध्या जन्मबन्ध्या
मृतवत्साद्य क्वचित्स्त्रियः । तासां पुत्रो हितार्थाय शंभुना कथितं
पुरा ॥ १ ॥ Paṭ. 19. Janmabandhyādīnām putrakāraṇam: गर्भः
संजातमात्रेण (गर्भस्थातमात्रेण A.) पञ्चान्नासात्संवत्सरात् । म्रियते द्वि-
त्रिवर्षाद्वा यस्याः सा मृतवत्सिका ॥ १ ॥ Paṭ. 20. Jayavāda: मार्ग-
शीर्षस्य पूर्णायां शिखिमूलं समुद्धरेत् । बाहौ शिरसि वा धार्यं वि-
वादे विजयी भवेत् ॥ १ ॥ Paṭ. 21. Vājikaraṇa: वलेन नारीपरि-
तोषमेति न हीनवीर्यस्य कदापि सौख्यम् । अतो वलार्थं रतिलम्पटस्य
वाजीविधानं प्रथमं परीक्ष्यम् (MS. प्रथमेवनिश्चयेत्) ॥ १ ॥ Paṭ. 22.
Bhūtagrahanivāraṇa Sībhavyāghrasaṁ paviścikabhayanāśana: श्रीरा-
स(?)पत्रपुष्पं च रविवारे समुद्धरेत् । उग्रविष्टां गृहीत्वा तु उग्ररोमं
च संयुतम् ॥ १ ॥

Schliesst: गृहीत्वा रविवारे तु श्वेतकरवीरमूलकम् । धारयेद्-
विणे हस्ते अप्रिवाधाभयं न हि ॥

1260.

29/12¹/₂ 17 Bl 10 bis 13 Linien Schrift von 1846

Dattatreyaatantra (B) Nur die ersten 20 Patala Beide Handschriften sind sehr fehlerhaft

1261.

30/13 5 Bl 11 Linien Etwa 1780

Sāṃhyanatantra in 34 Kapiteln Es enthält Zaubermittel zur Vernichtung von Feinden Die gegenwärtige Handschrift enthält nur die drei ersten Patala und den ersten Vers des vierten Das erste gibt die Einleitung, das zweite die Einweihung und das dritte die Salbung des Schülers Sivā teilt das Tantra seinem Sohn Krauncabhedan oder Kumara mit Beginnt मध्येसुधाब्धि मणिमण्डपरत्ववेद्या सिंहासनोपरि गता परिधीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाल्यविभूषिताङ्गी देवी भजामि धृतमुद्गरवैरिजिह्वाम् ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच ॥ कैलासशिखरासीन गौरीवामाङ्गसंस्थितम् । भारतीपतिवाल्मीकिशिष्यसयुतमोक्षरम् ॥ Sieh Lalmitra Notices Num 2259 Catalogue Ind Office Num 2537 — Patala 2 beginnt जिह्वायमादाय करेण देवी वामेन शत्रून्परिपीडयन्तीम् । गदाभिघातेन च दक्षिणेन पीताम्बराद्या द्विभुजा नमामि ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच । नमस्ते पार्वतीनाथ नमः पद्मगङ्गाङ्गण । वद दीक्षाविधिं तात तत्सर्वं स्तम्भनादय (lies स्तम्भनादिकम्) ॥ Patala 8 beginnt चलत्कनककुण्डलोद्धसितचारुगण्डस्थला लसत्कनकचम्पकवृत्तिमदिन्दुविम्बाननाम् । गदाहतविपचका कलितलोलजिह्वाक्षला स्वरामि वगलामुखी विमुखवाञ्मुखस्तम्भिनीम् ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच ॥ पूजाधारण्यन्तश्च सर्वमन्त्रविशारद । अभिषेकविधिं तात वद मे करुणाकर ॥

1262.

20/10 19 Bl 7 Linien Etwa 1890

Gayatryastottarasahasranaman aus dem Visṇuyamala (Śrīstīpraśaṣayam) In 157 Versen Beginnt सतोष च गुरु वन्दे सर्वसप्तप्रदायकम् । शान्तं सिंहासनाच्छ्रुमानन्दामृतभोजनम् ॥ १ ॥ यदङ्घ्रिकमलद्वन्द्वं द्वन्द्वतापनिवारणम् । तारकं द्विपदं वन्दे श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥ २ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश सर्वशास्त्रार्थपारम् । श्रुतिस्मृतिपुराणानि रहस्यं त्वन्मुखाच्छ्रुतम् ॥ ३ ॥ सर्वपापहर देव केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविज्ञानं केन वा मोक्षसाधनम् ॥ ४ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक्पृष्ठं त्वयाधुना । शृणु वक्ष्यामि यत्नेन भाव्यत्र्यष्टसहस्रकम् ॥ ६ ॥

स्य्यादौ विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्वीमि ते । Die Namen der Gāyatrī sind alphabetisch geordnet, und beginnen: अचिन्त्यलक्षणाव्यक्ता etc.

Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Bṛihatstotra-saritsāgara p. 10 abgedruckt, und soll aus dem Devīmāhātmya entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10. 20 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Bhūlādevadatta im J. 1734.

Gāyatrīśahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tāntia. 199 Verse. Beginnt: अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्म-विष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि छन्दांसि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्बीजम् । भर्गः शक्तिः । धियः कीलकम् । गायत्री-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति षडङ्गन्यासः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलकृष्यैर्मुखैस्त्रयचरैर्युक्तामिन्दुनिवद-रत्नमुकुटा तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् । गायत्री वरदाभयाङ्गुशकरा शुभ्रां कपालं गुणं शङ्खं चक्रमधारविन्द्युगलं हृत्पर्वहन्ती भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gāyatrī tat savitur etc geordnet.

Schliesst: इदं रहस्यं परमं परं स्वस्त्ययनं महत् । यः सहस्रज्ज-पते स्तोत्रं शृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्येव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शूङ्गयेत्सद्यो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20/13. 7 Bl., 11 bis 10 Linien. Geschrieben von Śyāmalā im J. 1813.

Naturvinsatigāyatrī, 24 Modifikationen der ursprünglichen Gāyatrī, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. Beginnt: ॐ उत्तिष्ठन्तु महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ ॐ आगच्छ वरदे देवी अचरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री छन्दासां माता ब्रह्मयोनिर्नमो ऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 24 Gāyatrī beissen: 1) Brahmagāyatrī (die vedische Gāyatrī). 2) Rāmagāyatrī. 3) Lakṣmagāyatrī. 4) Hanumadgāyatrī. 5) Kṛṣṇa-gāyatrī. 6) Gopālagāyatrī. 7) Viṣṇugāyatrī. 8) Mahālakṣmīgāyatrī. 9) Sūbhagāyatrī. 10) Sivagāyatrī. 11) Agni-gāyatrī. 12) Pavanagāyatrī. 13) Prithvigāyatrī. 14) Gaganagāyatrī. 15) Candragāyatrī. 16) Hanūsgāyatrī. 17) Tulastgāyatrī. 18) Gauri-gāyatrī. 19) Devīgāyatrī. 20) Kātrāśyāmagāyatrī (Kātrāśyāma ist ein Name von Śkanda). Eine funfundzwanzigste namens Jalabimbha-gāyatrī ist zugefügt. — Vgl. Florence MSS. Num. 161.

1265.

22/10 90 Bl 7 Linnen Schrift von 1883

Gopālasahasranāman tausend Namen von Kṛṣṇa. Aus dem *Samuohāntantra* in 190 Versen. Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृष्ठति शकरम् । ब्रह्माण्डाखिलनाथस्त्य ऋषिसहारकारक ॥ १ ॥ त्वमेव पूज्यसे लोकैर्ब्रह्मविष्णुसुरादिभि । नित्य पठसि देवेश कस्य स्तोत्र महेश्वर ॥ २ ॥ आचर्यमिदमाख्यात जायते मयि शकर । तत्प्राणेश महाप्राज्ञ संशय क्षिन्वि शकर ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ धन्यासि कृतपुण्यासि पार्वति प्राणवज्रमे । रहस्यातिरहस्य च यत्पृच्छसि वरानने ॥ ४ ॥ स्त्रीस्वभावाद्ब्रह्मादेवि पुनस्तु परिपृच्छसि । गोपनीय गोपनीय गोपनीय प्रयत्नत ॥ ५ ॥ Die Namen beginnen श्री क्री देव कामदेव कामबीजशिरोमणि । श्रीगोपालो महीपालो वेदवेदाङ्गपारग ॥ २५ ॥

Schliesst श्रीगोपालो महादेवि वसेत्तस्य गृहे सदा । यस्य गेहे सहस्र च नाम्ना तिष्ठति पूजितम् ॥ १९० ॥ श्री तत्सदिति श्री-समोहनतन्त्रे पार्वतीमहेश्वरसंवादे श्रीसतानुगोपालसहस्रनामस्तोत्र स-पूर्णमगात् ॥ Sieb *Orind India Office* Num 2536

1266.

11 1/2 23 Bl 9 bis 11 Linnen Etwa 1840

Gopālasahasranāman in 203 Versen

1267.

19/10 25 Bl 7 Linnen Dattiert मीतिचित्रछण सवत् १९२२

Gopālasahasranāman in 192 Versen

1268.

7/10 10 Bl 9 Linnen Bengl Schrift. Europäisches Papier von 1853

Gopālasahasranāman in 171 Versen — Vers 156—164 sind auf dem letzten Blatt 10n wiederholt

1269.

23/11 5 Bl 8 bis 10 Linnen Etwa 1820

Gopālapatala Beginnt गोपालपटल निख्यते ॥ श्रीगुरु नम-स्कृत्य यदुनन्दनविग्रहम् । आहितक प्रवक्ष्यामि पूजा मानसपूर्वकम् ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्पाय चिन्तयेद्यदुनन्दनम् । छण छण्येति छण्येति - - (Lücke) तरशत जपेत् ॥ नामोच्चारणपूर्वक शीघ्रं गत्वा मूत्रोत्सर्गं कृत्वा असमृत्तिकाशीच विधाय तत आचमनमेभिर्मन्त्रै । केशवाय नम । नारायणाय नम । माधवाय नम । इत्याचमनम् । गो-

सूच्यादी विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्वीमि ते । Die Namen der Gāyatrī sind alphabetisch geordnet, und beginnen: अचिन्त्यलक्षणाव्यक्ता etc.

Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Brihatstotrasaritsāgara p. 10 abgedruckt, und soll aus dem Devīmāhātmya entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10. 20 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Bhūlādevadatta im J. 1734.

Gāyatrīśahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tantra. 100 Verse. Beginnt: अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि छन्दांसि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्वीजम् । भर्गः शक्तिः । धियः कीलकम् । गायत्री-प्रसादसिद्धये जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति षडङ्गन्यासः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलह्यायैमुखैस्त्र्यक्षरैर्युक्तामिन्दुनिवदरत्नमुकुटां तत्पार्यवर्णात्मिकाम् । गायत्री वरदाभयाङ्कुशकरां शुभ्रां कपालं गुणं शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्ती भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gāyatrī tat savitur etc. geordnet.

Schliesst: इदं रहस्यं परमं परं स्वस्त्वयनं महत् । यः सङ्गज्जपते स्तोत्रं मृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्विव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शत्रूजयेत्सद्यो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20/13. 7 Bl., 11 bis 19 Linien. Geschrieben von Śyāmalā im J. 1843.

Caturviṃśatigāyatrī, 24 Modifikationen der ursprünglichen Gāyatrī, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. Beginnt: ओं उत्तिष्ठन्तु महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ ओं आगच्छ वरदे देवी अचरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री छन्दसां माता ब्रह्मयोनिर्नमो ऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 24 Gāyatrī heissen: 1) Brahmagāyatrī (die vedische Gāyatrī). 2) Rāmāgāyatrī. 3) Lakṣmagāyatrī. 4) Hanumadgāyatrī. 5) Kṛṣṇagāyatrī. 6) Gopālagāyatrī. 7) Garuḍagāyatrī. 8) Viṣṇugāyatrī. 9) Mahalakṣmīgāyatrī. 10) Paraśurāmāgāyatrī. 11) Nṛsiṃhagāyatrī. 12) Sivagāyatrī. 13) Gurugāyatrī. 14) Sūryagāyatrī. 15) Agrigāyatrī. 16) Pavanagāyatrī. 17) Prithvigāyatrī. 18) Gaganagāyatrī. 19) Candragāyatrī. 20) Haṁsagāyatrī. 21) Tulastgāyatrī. 22) Gaigāyatrī. 23) Devīgāyatrī. 24) Kātrāsyaṁmagāyatrī (Kātrāsyaṁ ein Name von Skanda). Eine fünfundzwanzigste namens Jalabgāyatrī ist zugefügt. — Vgl. Florence MSS. Num. 161.

सुरद्रुमतलाश्रयम् । दिव्यालकरणीपेतं रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ का
लिन्दीजलकलोलसङ्घिमारुतसेवितम् । चिन्तयन्नेतसा कृष्ण मुक्तो भवति
सहतेरिति ॥ ३ ॥ एव ध्यात्वा यथाशक्ति जप कुर्यात् ॥

1272.

33/13 265 Bl 10 Linsen Etwa 1770

Tantrasara eine Übersicht der Tantralehre nach einer grossen Anzahl von einschlagenden Schriften, von Kṛṣṇananda. Beginnt mit einem Kṛष्णपदवृन्ध ब्रह्मादिसुरवन्दितम् । गुरु च ज्ञानदातार कृष्णानन्देन धीमता ॥ तत्तद्वन्धगताद्वाक्याज्ञानार्थं प्रतिपद्य च । सी-
कार्थार्थं च सचेपात्तन्त्रसारं प्रतन्यते ॥ Eine ausführliche Analyse findet sich im Catal Oxon Num 149. Die folgenden Werke sind dort nicht genannt Agamottara 185 a Phavirakalpa 161 a 169 b Kalikrama 37 a Kumarantra 251 b Garudatantra 91 b Guptar nava 102 a Taramava 161 a Tāritantra 188 b Devyagama 1 a Navacakresvara 258 a Nilasarasvatitantra 156 b Pingalamata 3 a 5 b Bhakta 36 b 39 b Bhutadamara 11 b Mahogra 246 a Matṛiyamala 10 b Lakṣmīkūṭarnava 30 a Vaiṣṇava 35 b 39 b Suddhesvaratantra 232 a Śrīvidya 255 a Somabhujagavali 168 b Svachandasamgraha 42 a 170 b

Die zwei letzten Blätter sind Ergänzungen von Lucken nach Fol 166 b

1273.

27/13 64 Bl 10 Linsen Die alten Blätter re cl en b s Fol 61 a und sind um 1650 geschrieben

Suradatilaka eine der ältesten Schriften über die Gebrauche der Tantra Schule von Lakṣmana Deśikendra Sohn von Kṛṣṇa Enkel von Vyāsa. Die Handschrift enthält neun Paṭala und einen Teil des zehnten. Das vollständige Werk umfasst 25 Paṭala. Be-
ginnt नित्यानन्दवर्णनिरन्तरमलत्पद्माशङ्कं कमाद्याप्त येन चरा-
चरात्मकमिदं शब्दार्थरूपं जगत् । शब्दब्रह्म यदूर्चिरे सुकृतिनयेतन्य-
मन्तर्गतं तद्वो ऽद्यादनिश्चयशङ्कसदनं वाचामधीश मह ॥ १ ॥ Sieb
Catal Oxon Num 160

1274.

22/10 6 Bl 6 Linsen Geschrieben von Rāmakavāra im J 1849

Mahamṛityumjayajapaṭha, Anrufung von Rudra als Mṛityumjaya d. i. als Besieger des Todes. Angeblich aus der Surada womit jedenfalls das Saradatilaka gemeint ist. Dort findet sich dieses Stück nicht. Beginnt अथ शारदीयमहामृत्युजयविधि । प्रातस्तानादिनित्यकर्मं कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादीं भूतशुद्धि प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा । अथेत्यादि तिथीं मनः वा यजमानस्य सर्वा

विन्दाय नमः । विष्णवे नमः । इति हस्तप्रचालनम् । मधुसूदनाय नमः । चिविक्रमाय नमः । इति मुखमार्जनम् । वामनाय नमः । श्रीधराय नमः । इति हस्तप्रचालनम् । हृषीकेशाय नमः । इति पाद-प्रचालनम् । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नम इति मूर्धनि । वासुदेवाय नमो मुखे । संकर्षणाय नम इति दक्षिणांसे । प्रद्युम्नाय नमो वामांसे । अनिरुद्धाय नमो दक्षिणेनेत्रे । पुरुषोत्तमाय नमो वामनेत्रे । etc.

Schliesst: श्रीगोपालाय नमः । माला मुद्रास्तथा नाम मूल-मन्त्र एव च । अमी ते पञ्च संस्कारा परमैकान्तहेतवः ॥ इति श्री-गोपालपद्धतिः पटलं समाप्तम् ॥ Darauf folgt in vier Linien ein Gopālatārakamantra und ein Aṣṭādaśākṣaramantra.

1270.

18/10. 20 Bl., 7 bis 8 Linien. Etwa 1830.

Gopālamāntravidhī aus dem Sārasaṃgraha. Die Verehrung des Gopāla (d. i. Kṛiṣṇa) nach Art der Tantra. Die Anrufung Gopījanavallabhāya svāhā bildet die Hauptsache. Nicht ganz vollendet. Auf den Rändern findet sich die Bezeichnung शि० चं०. Beginnt: श्रीगोपालमनुं वक्ष्ये सर्वसंपत्प्रदायकम् । ग्रहचोरविषारिणं व्याधिरिद्रनाशनम् ॥ पुष्पमिचकलवादिभोगमोचप्रदायकम् । विद्याविभवदं नृणां विशिष्टकविताकरम् । समस्तवनिताचित्तराजवशकरं परम् ॥

1271.

22/12^{1/2}. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1650.

Aṣṭādaśākṣara-Gopālamāntravidhī. Beginnt: ओमस्तु श्री-अष्टादशक्षरगोपालमन्त्रस्तु श्रीभगवान्नारद ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीगोपालो देवता । कामो बीजम् । स्वाहा शक्तिः । योगनिद्रा कीलकम् । पद्मपदी मन्त्रः । श्रीकृष्णप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । इति संकल्पः । ओं श्रीभगवते नारदाय ऋषये नमः शिरसि । ओं गायत्रीछन्दसे नमो मुखे । ओं श्रीगोपालाय देवतायै नमो हृदि । ओं कामबीजाय नमो गुह्ये । ओं स्वाहाशक्तये नमः पादयोः । ओं योगनिद्राकीलकाय नमः सर्वाङ्गे । ओं मन्त्राय पद्मपदी नमो बाह्याभ्यन्तरतः । ओं श्रीकृष्णप्रीत्यर्थं जपे विनियोगाय नमो ऽङ्ग-ली । इत्युपादिन्यासः ॥ १ ॥

Schliesst: ततो ध्यानम् ॥ सत्पुण्डरीकनयनं मेघाभं वैद्युताम्बरम् । दिभुजं शानमुद्राढ्यं वनमालिनमीश्वरम् ॥ १ ॥ गोपगोपीगवावीतं

सुरद्रुमतलाग्रयम् । दिव्यालकरलोपेत रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ का-
लिन्दीजलकलोलसङ्गिभासतसेवितम् । चिन्तयेतसा कृष्ण मुक्ती भवति
सकृतेरिति ॥ ३ ॥ एव ध्यात्वा यथाशक्ति जप कुर्यात् ॥

1272.

33/13 265 Bl 10 Linien Etwa 1770

Tantrasara eine Übersicht der Tantralehre nach einer grossen Anzahl von einschlagenden Schriften, von Krishnanandi. Beginnt mit dem Kṛṣṇapaddhantṛaya. *ब्रह्मादिसुरवन्दितम् । गुरु च ज्ञानदातार कृष्णानन्देन धीमता ॥ तत्तद्व्यंग्यगताद्वाक्यान्नानार्यं प्रतिपद्य च । सौ-
कार्यार्थं च सचेपान्तन्वसारं प्रतन्यते ॥* Eine ausführliche Analyse findet sich im Catal Oxon Num 149. Die folgenden Werke sind dort nicht genannt: *Agamottara* 185a *Ekavirakalpa* 161a 169b *Kalikrama* 37a *Kumaritantra* 251b *Garuditantra* 91b *Gupta-
nava* 102a *Tarainava* 161a *Tarinitantra* 188b *Devyagama* 1a *Navacakresvara* 258a *Nilasarasvatitantra* 156b *Pingalamata* 8a 5b *Bhatta* 36b 39b *Bhutatamara* 115b *Mahogra* 246a *Mātriyamala* 10b *Lakṣmīkūṭarnava* 30a *Vaisnava* 35b 39b *Suddhesvaratantra* 232a *Srividya* 255a *Somabhujagavali* 168b *Svachandasamgraha* 42a 170b

Die zwei letzten Blätter und Ergänzungen von Lücken nach Fol 166b

1273.

27/13 64 Bl 10 Linien Die alten Blätter reifen bis Fol. 61a und sind um 1650 geschrieben

Saradatilaka eine der ältesten Schriften über die Gebräuche der Tantra Schule von Lakṣmana Desikendri, Sohn von Krishna Enkel von Vijaya. Die Handschrift enthält neun Paṭala und einen Teil des zehnten. Das vollständige Werk umfasst 25 Paṭala. Be-
ginnt mit *नित्यानन्दवपुर्निरन्तरगलत्पञ्चाशदर्थं क्रमाद्वाप्तं येन चरा-
चरात्मकमिदं शब्दार्थरूपं जगत् । शब्दब्रह्म यदूचिरे मुकतिगद्यितन्य-
मन्तर्गतं तद्वी व्यादनिशं शशाङ्कसदनं वाचामधीशं सह ॥ १ ॥* Sieh Catal Oxon Num 160

1274.

22/10 6 Bl 11 Linien Geschrieben von Ramakavira um J 1849

Mahamṛityunjayajapaṭha, Anrufung von Rudra als Mr-
tyumjaya, d. i. als Besieger des Todes. Angeblich aus der Sarada-
womit jedenfalls das Saradatilaka gemeint ist. Dort findet sich
dieses Stück nicht. Beginnt mit *अथ शारदोक्तमहामृत्युंजयविधि ।
प्रातःस्नानादिनित्यकर्म कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादीं भूतशुद्धिं
प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा । अथेत्यादि तिथी मम वा यजमानस्य सर्वा-*

रिष्टनिवृत्तिपूर्वकं सकलाभीष्टसिद्धये आयुरारोग्यश्रयांभिवृद्धये श्री-
महामृत्युञ्जयमन्त्रजपमहं करिष्ये ॥

Die Gebete bewegen sich um den vedischen Vers त्र्यम्बकं यजामहे u. s. w., welcher viermal wiederholt wird, und die einzelnen Wörter und Silben desselben werden in gekunstelter Weise in die Anrufungen mit namas eingeflochten.

1275.

16/6. 6 Bl., 6 Linien. Geschrieben in Devagirimadhye von Rāmaprasada im J. 1862

Mahāmṛityuñjajapavidhi, angeblich aus dem Śāradātīlaka. Weicht von der vorübergehenden Handschrift nur in Kleinigkeiten ab.

Schliesst: अथ प्रार्थना ॥ मृत्युञ्जय महादेव चाहि मां श्रृणु-
गतम् । जन्ममृत्युजरारोगैः पीडितं कर्मबन्धनैः ॥ तावकस्त्वन्नतप्राणस्त्व-
च्चित्तो ऽहं सदामृड । इति विज्ञाय देवेश जपेमृत्युञ्जयं मनुम् ॥

1276.

22/12. 17 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Śukadeva, Sohn von Śaṅkara, im J. 1653.

Mṛityuñjajavidhānavidhi, enthält ähnliche Vorschriften für die Verehrung von Rudra, ist jedoch mit kabbalistischen Buchstabenformeln überladen. Beginnt: तत्र जपारम्भकालः ॥ मन्त्रारम्भश्चैत्रे स्याद्बृहदुःखप्रदायकः । वैशाखे रत्नलाभः स्याद्वैश्विष्ठे तु मरणं ध्रुवम् ॥ आपादि बन्धनाशः स्यात्पूर्णाथः श्रावणे तथा । प्रजानाशो भाद्रपदे पुत्रायुर्वर्धनमाश्रिने ॥ कार्तिके स्वर्णलाभः स्यान्मार्गशीर्षे महोदयः । पौषे धनसमृद्धिः स्यान्माघे मेधाविवर्धनम् । धनं मौन्य फाल्गुने भासानां कीर्तितं फलम् ॥ Citiert werden das Śāradātīlaka und das Mohacūḍottara Fol. 9 a. Der eigentliche Gegenstand beginnt auf Fol. 10 a.

Schliesst: न तत्र चौरस्य भयं न दस्योर्न रोगसस्याशनवातभी-
तिः । उत्पातवायोरपि नात्र शङ्का लक्ष्मीः स्वयं तत्र वसेदलोला ॥

1277.

22/10. 8 Bl., 7 Linien. Schrift von 1820.

Mṛityuñjajapavidhi, eine ausführlichere Behandlung des-
selben Gegenstandes. Beginnt: शिवालये देवायतने तीर्थे गृहे वा ब्राह्मणेः सह गन्तव्यम् । तत्र स्नानं कुर्वीत । संध्यादिकं शुचिवस्त्रप-
रिधानं तिलकं कुर्वीत । तत्र गोमयोपलिप्तभूम्यां चर्ममात्रशोधनं [कार]यित्वा तत्रोपविशति । ततो हस्ते कुशोप[ग्रहं] गृहीत्वा । आचमनं प्राणायामं कृत्वा ॥ अथ प्रयोगः । इहेत्यादि तिथौ श्रीमृत्युञ्जयप्रीत्यर्थे

पञ्चामृतपोडशीपचरिः पूजा कर्तव्या । अथ अष्टदलमध्ये स्थापयित्वा ।
इति पूजा । अथ न्यासोपक्रमः । अस्य श्रीत्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः
शिरसि । अनुष्टुप् छन्दो मुखे । मृत्युञ्जयस्त्रो देवता हृदये । पुरुषार्थ-
पादचतुष्टयार्थे श्रीत्र्यम्बकस्त्रोतीत्यर्थे न्यासे विनियोगः । ओं त्र्यम्बक
अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । यजामहे तर्जनीभ्यां नमः । etc

Im Verlauf werden acht *Āṅgarāṇi* (Bittgänge) erwähnt, in denen verschiedene als göttliche Wesen betrachtete Dinge und auch Gott heilen angerufen werden

Am Ende des Werkes folgt auf Fol. 8b ein unvollendeter *Homavādhi*. Ein oder mehrere Blätter fehlen am Ende

1278.

15/3 2 Bl., 10 bis 11 Linien. Etwa 1790

Mṛityunjayamanthoddhāra, ein kurzer Abriss desselben Gebetes. Beginnt: ओं त्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः ।
मृत्युञ्जयमहास्त्रो देवता । मृत्युञ्जयार्थे जपे विनियोगः । ओ त्र्यम्बक
अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओ यजामहे तर्जनीभ्यां नमः । ओ मृगन्धिं पुष्टि-
चर्धनं मध्यमाभ्यां नमः । ओ उर्वारुकमिव बन्धनात् अनामिकाभ्यां
नमः । ओ मृत्योर्मुञ्चीय कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओ भामृतात् करतल-
पूष्ठाभ्यां नमः । एवं हृदयादि । ओ भूर्भुवः स्वः इत्यनया दिग्बन्धः ।
ओ र इत्यभिप्राकारः । मूलेन व्यापकचय कुर्यात् ॥ अथ ध्यानं ॥
ओं चन्द्रार्कापिबिलोचन सितमुखं पद्म (her durch einen Riss ent-
stellt) दद्यात्तत्स्वितं मुद्रापाशमृगाघसूत्रविलसत्पाणि हिमांशुप्रभम् ।
कौटीरेन्दुगलत्सुधासुततनुं हारादिभूषोज्ज्वले कात्या विश्वविमोहन
पशुपति मृत्युञ्जयं भावये ॥

Schliesst. भूर्भुवःस्वर्भुजैश्चैश्वर्यं जू सगर्वाम्भृगुः । आकाशो
मनुविन्दाद्यः प्रणवान्तो मनुत्तमः ।

1279.

21/10. 8 Bl., 6 Linien. Etwa 1790.

Kārtāviryaajanakrama, die gehörig Anordnung zur Ver-
ehrung des Kārtāvirya, von Hghunandana Śarma. Unvollendet
Beginnt प्रणम्य परमात्मानं रघुनन्दनशर्मणा । श्रीकार्तवीर्यदेवस्य
लिख्यते यजनक्रमः ॥ तत्रादौ मासविचारः । वैशाखश्रावणाश्विन-
कार्तिकमागंशीर्षपौषमाघफाल्गुनाः शुभा नतरे । श्रेष्ठमासेष्वपि शुक्ल-
पक्षः । प्रतिपद्मारभ्य पूर्णमासः शुभः ।

1280.

28/10. 12 Bl., 8 Linien. Etwa 1820.

Kārtavīryārjunakalpa, das Ceremoniell des Kārtavīryārjuna. Besprochen werden hauptsächlich die wundervollen Wirkungen einer Zauberformel. In zwei Abteilungen von je 57 und 164 Versen. Beginnt: वन्दे शंभुं सदानन्दं शंकरं कल्याणपरम् । चन्द्रार्धचूडमिन्द्रा-
क्षिर्वन्दितं नन्दिवाहनम् ॥ १ ॥ रजताद्रिप्रतीकाशं रजताद्रिनिवा-
सिनम् । पप्रह्य शंभवी शंभुं गिरिशं गिरिनन्दिनी ॥ २ ॥ श्री-
देव्युवाच ॥ देवदेव महादेव देषारिवलसूदन । देववर्धन देवेन्द्रवन्दि-
तेन्दुशिखामणे ॥ ३ ॥ पुष्टे भवन्तं भगवतः कार्तवीर्यस्य भूपतेः ।
माहात्म्यं मन्त्रराजस्य विस्तरेण ब्रवीतु मे ॥ ४ ॥ कार्तवीर्यमनोदैव
विधानं वक्तुमर्हसि । सरहस्यं महामुख्यं श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् ॥ ५ ॥
Fol १२ fehlt

1281.

22/11. 9 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1747.

Kārtavīryārjunakavaca, ein Schutzgebet an Kārtavīryārjuna, aus dem Uḍḍāmaratantra. 165 Verse Beginnt: ओं श्रीविघ्नना-
नन्दनाथो जयति ॥ ओं अस्य श्रीकार्तवीर्यार्जुनमन्त्रस्य दत्तावेय ऋषि-
रनुष्टुप् छन्दः श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता आ वीजं क्लीं शक्तिर्यथोक्त-
फलप्राप्त्यर्थं श्रीकार्तवीर्यार्जुनप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । etc. अव्यात्सर्वभ-
यात्प्रभाकरनिभः प्रीयोतनोद्योतितः स्वर्णस्रक्परिवीतकंधरधरो रक्ता-
शुकोष्णीपवान् । नानारत्नविभूषितः करसहस्रार्धाक्षबाणासनो बाणा-
सार्धसहस्रबाहुरनिशं भूवल्लभो नः प्रभुः ॥ १ ॥ अन्यच्च ॥ सप्तदी-
पिकनाथः सवितृसमरुचिः सर्वदुष्टान्तको नः पादादब्जायताशो रथ-
वरनिलयः स्थूलकायो ऽथ भीमः । चापाक्षिपुस्त्रिलोकी करधृतधनुषो
निस्त्रैस्त्रासयानः श्रीमान् श्रीकार्तवीर्यो ऽखिलनृपतिनताध्यम्बुजाक्ष-
प्रकारी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वलोकहिते रत ।
केन रक्षा भवेत्तृणां भीतानां विविधापदि ॥ १ ॥ राजचौरादिपी-
डासु शस्त्राग्निविषपातने । मारीदुःखप्रपीडासु ग्रहरोगभयेषु च ॥ २ ॥
ज्वरापसारपीडासु सिंहव्याघ्रनिपातने । राक्षसासुरवेतालपिशाचप्रेत-
नाशने ॥ ३ ॥ महाभये महानाशे महानावि गते ऽर्णवे । महामृत्यु-
भये घोरे महाकलहपातने ॥ ४ ॥ केनोपायेन शान्तिः स्यात्साध-
कानां महेश्वर । अनष्टद्रव्यरक्षा च नष्टस्य पुनरागमः ॥ ५ ॥ सर्वो-
त्कर्षणसंचोभसर्वसंवर्धनं (sarvasammanabhaṇam MS.) तथा । भवत्यभीष्टं
जप्युणां केन तद्वद मे शिव ॥ ६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु गुह्यतमं

देवि गोपनीय प्रयत्नतः । अवाच्यमपि वक्ष्यामि तव लोकहिताय वै ॥ ७ ॥ कवच कार्तवीर्यस्य साङ्गावरणक क्रमात् । स्वमूर्तिशक्ति-मन्त्रौघ सजपध्यानपूर्वकम् ॥ ८ ॥

Schliesst कार्तवीर्यस्य कवचं तदुक्तं वै मया तव ॥ १६२ ॥ येन सरचितो देवि कालेनापि न जीर्यति । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कवचं धारयेत्सुधीः । कार्तवीर्यः खलद्वेषी हतवीर्यसुतो बली ॥ १६३ ॥ सहस्रबाहुः शत्रुघ्नो रक्तवासा धनुर्धरः । रक्तगन्धो रक्तमाख्यो राजा स्मर्तुरभीष्टदः ॥ १६४ ॥ द्वादशैतानि नामानि कार्तवीर्यस्य यः पठेत् । सपदस्तस्य जायन्ते जनास्तस्य (jais tasya MS) वशे सदा ॥ १६५ ॥

1282.

19/8 : 11 Bl., 8 Längen. Geschrieben von dem Blakpa Vinugari im J 1707

Kartavyaryajunakaraca Eine genauere Abschrift. Das erste Blatt fehlt. Das zweite Blatt beginnt in der zweiten Hälfte von Vers 9 भास्वज्जपताकाद्ये तुरगायुतभूषिते ॥ ९ ॥ महासर्वतकामो-दभीमरावधिराविणि । समुद्रुतमहावृक्षवितानितवियत्पथि ॥ १० ॥

1283.

27/12 7 Bl., 10 Längen. Etwa 1790

Kartavyaryajunakaraca, ein Lobgedicht auf Kṛtavyarjuna, aus dem Uṣṭilamasesvarīntra 133 Verse. Beginnt रक्तस्रगम्बरवि-भूषणकुण्डलाद्य चापासिसायकगदाशनिचक्रयूथे । सशोभितायुतसह-स्रकर गुणाब्धि लोकैकनाथमनिश मनसा स्मरामि ॥ १ ॥ उद्यद्दि-वाकरनिभ कमलायताद्य केयूरनूपुरकिरीटधर नरेशम् । रत्नपिशा-चभयनाशनमादिदेव श्रीकार्तवीर्यमनिश हृदि भावयामि ॥ २ ॥ मेरुपृष्ठमुखसीन देवदेव जगद्गुरुम् । त्रिलोचन मोलकण्ड जटामुकुट-मण्डितम् ॥ ३ ॥ स्कन्दादिसहित शान्त सर्वभूतहिते रतम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ लोकानुग्रहकाम्यथा ॥ ४ ॥ प्रीत्युत्फुल्लानना देवी महो-त्कण्ठाकुलेवणा । कलावन्तजनावासमुवाच गिरिजा शिवम् ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव लोकानुग्रहकातर । चन्द्रशेखर भ-स्माङ्ग ऋषिराजविभूषण ॥ ६ ॥ सर्वशाम्भपुराणानि श्रुतय' स्मृतय-स्तथा । विप्रधर्मा राजधर्मा वैश्वधर्मास्तथैव च । शूद्रधर्मास्तथा स्त्रीणां सकराणामपि स्फुटम् ॥ ७ ॥ बालानामपि यूना च वृद्धानां चापि त्वया विभो । धर्माः प्रोक्ता वटूनां च गृहस्थानां तथैव च ॥ ८ ॥ वनस्थानां यतीनां च विधवाविधुरात्मनाम् । सर्वे धर्माः श्रुता

ज्ञातास्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ९ ॥ इदानीं श्रुतिसंपन्नं श्रोतुमेकं त्वदा-
स्यतः । समोत्कृष्टाकुलं चेतस्तन्मे वक्तुं त्वमर्हसि ॥ १० ॥

Schliesst: रहस्यं तव राजाख्यं मया ते प्रकटीकृतम् । गोपनीयं
त्यया सम्यक् निधानमिव पार्वति ॥ १३० ॥ उवाहिवानाथसहस्र-
कान्तिं रथस्थमिप्वासनवाणहस्तम् । रघोभयघ्नं जलजायताचं नमामि
देवाधिपपूजितां हिम् ॥ १३१ ॥ दशास्यदर्पघ्नमतिप्रसन्नं रक्ताम्बरं हा-
टकमालिकण्ठं । सहस्रबाहुं जगतीपतीशं चक्रावतारं प्रणमामि वि-
ष्णुम् ॥ १३२ ॥ माहिष्मतीनाथमनाथनाथं राजेन्द्रपूज्यं शशिवंशकेतुम् ।
रक्ताङ्गरागं भयरोगघ्नं श्रीकार्तवीर्यं हृदि भावयामि ॥ १३३ ॥

1284.

16/10. 4 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Raghunātha Jyauṭiṣa im
J. 1839.

Indrākṣistotra, ein Loblied auf Indrākṣi in 16 Versen, von
India vorgetragen. Indrākṣi ist ein Name von Durgā. Beginnt:
ॐ अस्य श्रीइन्द्राक्षीस्तोत्रमन्त्रस्य सुरंदर ऋषिः । इन्द्रो देवता ।
अनुष्टुप्छन्दः । महालक्ष्मोर्वीजम् । सूर्यस्तत्त्वम् । भुवनेश्वरी शक्तिः ।
भवानी कीलकम् । मम सकलकामनासिद्ध्यर्थे अपे विनियोगः ॥ etc.

Der Hymnus beginnt: इन्द्र उवाच ॥ इन्द्राक्षी नाम सा देवी
देवतैः समुदाहृता । गौरी शार्ङ्गभरी देवी दुर्गानाम्नेति विद्युता ॥ ५ ॥
कात्यायनी महादेवी चन्द्रघण्टा महातपाः । सावित्री सा च गायत्री
ब्रह्माणी ब्रह्मवादिनी ॥ ६ ॥ नारायणी भद्रकाली रुद्राणी कृष्ण-
पिङ्गला । अग्निज्वाला रौद्रमुखी कालरात्री तपस्विनी ॥ ७ ॥
मेघस्वना सहस्राक्षी विष्णुमाया जलोदरी । महोदरी मुक्तिकेशी
घोररूपा महाबला ॥ ८ ॥

1285.

23/15. 3 Bl., 10 Linien. Etwa 1870.

Indrākṣistotra. Derselbe Text mit geringen Abweichungen
und Zusätzen.

Schliesst: सर्वरोगप्रशमनं सर्वदुःखविनाशनम् । अन्ते मुक्ति-
मवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १५ ॥

1286.

26/12. 4 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1700.

1) *Kālikādīpadānavidhi* aus dem Brahmayāmala 14 Verse.
Beginnt: भिरव उवाच ॥ कालिकाया महाविद्या कीलपेश्वरराधिता ।

दीपं दत्त्वा फलं ज्ञात्वा बीजं च प्रथमोद्धृतम् ॥ १ ॥ सिन्दूरेण
हृतं यन्त्रं मूलेनावेष्टितं ततः । तस्योपरि घृतं दीपं दीपाये दीपिनी
यजेत् ॥ २ ॥ वेदाय कमला काली वाग्भव भुवनेश्वरी । एषा तु
दीपिनी विद्या कालिका वशकारिणी ॥ ३ ॥ सुवर्णे रजते ताम्रे
काले लोहे च मृन्मये । यथालाभं तथा कुर्यान्निशीथे मुक्तकु-
न्तल ॥ ४ ॥

2) *Dakṣaṇakalīlāya Dipapatala* aus der *Agastīsambhita*.
11 Verse Beginnt अर्धादिसाधने दीपं दक्षिणाया मनोहरम् ।
भार्गवेण कृतं दीपं भर्मस्थाक्षापुरस्कृतम् ॥ १ ॥ नानारोगार्तिहरण
नानाक्लेशनिवारणम् । महाशत्रुभये प्राप्ते प्राप्तये प्राणसकटे ॥ २ ॥
दत्त्वा दीपं प्रयत्नेन कालिकाकल्पभूदहम् । मूलं जप्त्वा हविष्येण दि-
वसे अयुतार्धकम् ॥ ३ ॥ रात्रौ च ग्रहरे जतीते ततो दीपं प्रकल्प-
येत् । न्यासादिकं ततः कुर्यात्पोढा कवचसयुतम् ॥ ४ ॥

3) *Asitadīpadana* aus dem *Kalikulasarvasva* 16 Verse Be-
ginnt दिव्युपायः ॥ असितादीपदानस्य विधिं ब्रूहि ममाग्रतः । यदि
ते वज्रभा देव सर्वलोकजनेश्वर ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ मुह्यामुह्यतर
देवि यत्पुष्टं प्राणवल्लभे । न कस्यापि मया ख्यातं तव प्रीत्या वदामि
तत् ॥ २ ॥ शान्तिवशस्तन्मनानि द्वेषोच्चाटने ततः । मरुतान्तानि [तानि]
यटप्रकाराणि कर्म च ॥ ३ ॥ शास्त्रे रौप्यमयं पात्रं वस्त्रे मायमय-
सूतम् । स्तम्भे लोहसभूतं विदेये अयुधभवनम् ॥ ४ ॥

4) *Sāntistara* tantra in 43 Versen. Beginnt अयन्तु देवो
हरपादपङ्कज प्रसन्नवामामृतमोक्षदायकम् । अनन्तसिद्धान्तमतिप्रकाशक
ममामि चाष्टाष्टकयोगिनीगणम् ॥ १ ॥ योगिनीचक्रमध्यस्थं मातु-
मण्डलवेष्टितम् । ममामि शिरसा नाभे भैरवे भैरवीप्रियम् ॥ २ ॥
अनादिघोरससारध्वान्तविध्वंसहेतवे । नमः श्रीवेदनायाय भर्वायध-
विधायिने ॥ ३ ॥ आपदो दुरितं रोगाः समयाचारान्नृणात् ।
सर्वे च मे व्यपोहन्तु दिव्यचक्रस्य मेननात् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यमे-
श्वर्यं कीर्तिलोभं सुखं जय । नन्दोर्मनोरमा चाम् पान्ता मां सर्वं
देवता ॥ ५ ॥ सपूजकानां प्रतिपानकालां त्रितेन्द्रियाणां च तपो
धनानाम् । देगस्य राष्ट्रस्य कुलस्य राष्ट्रं करोतु शान्तिं भगवान्क-
लेश ॥ ६ ॥

Schliesst नित्यमेतत्पठेत्सूक्तं पूजने साधकस्य यः । शान्तिश्च
सर्वपापानां सर्वपापनिहन्तनम् ॥ ४० ॥ आधयन्मयं नम्रान्ति त्रीणि
दृष्टशतं सुखी । विहृत्य भुवनेश्वर्यं यो मरुतमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

1287.

16/10. 24 Bl., 7 bis 8 Linien. Schrift von 1669.

Kālikāsahasranāmastotra. Nach dem Kolophon aus dem Rudrayāmala, während in Nummer 1290, 1 als Quelle das Kālikā-tantra angegeben ist. Fol. 1 fehlt. Fol. 2 beginnt: आगतो ऽसि कि-
मर्थं त्वं कथयस्व च तत्त्वतः । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रूपा प्रस्फुरितेन च ॥ ५ ॥

1288.

33/15. 15 Bl., 12 Linien. Abschrift von 1808.

Kālisahasranāman aus der Mahākālasamhitā. Tausend Epi-
theta der Kālī, welche sämtlich mit dem Buchstaben k anfangen.
Beginnt: यथा दिव्यामृतैर्दिव्याः प्रसन्नाः चण्णमावतः । तद्यानेन महा-
काली प्रसन्ना पाठमावतः ॥ १ ॥ कथ्यते नामसाहस्रं सावधानमनाः
शृणु । सर्वसाम्राज्यमेधाख्यं नामसाहस्रकस्य च ॥ २ ॥ महाकाल
ऋषिः प्रोक्त उष्णिक् छन्दः प्रकीर्तितम् । देवता दक्षिणा काली
माया बीजं प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमहादिनाथविरचितायां महाकालसंहितायां
कालीकालसंवादे सुन्दरीशक्तिदानाख्यं कालीस्वरूपं सहस्रनामस्तोत्रं
संपूर्णम् ॥

1289.

19/12. 18 Bl., 10 Linien. Abschrift von etwa 1750.

Kālikāsahasranāman aus dem Kālikākulasarvasva, tausend
Namen, das heisst tausend Attribute der Kālī, ohne alle Kunst
zusammengereiht. Das erste Blatt fehlt. Das zweite beginnt:
ॐ३८ ओं कृशाङ्गी३९ ओं कुलिशाङ्गी४० ओं क्रीकायै४१ ओं
कमलाकलायै४२ ओं करालास्यायै नमः ४३ ओं कराली नमः ४४
ओं कुलकान्तायै४५ ओं अपराजितायै ४६ ओं उषायै ४७

Schliesst: शिव उवाच ॥ इति श्रीकालिकानाम्नां सहस्रं शक्ति-
भाषितम् । गुह्याद्गुह्यतरं साचान्महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पूजाकाले
निशीथे च संधयोरुभयोरपि । लभते गणपत्यं स यः पठेत्साधको-
त्तमः ॥ २ ॥ यः पठेत्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि । सर्वपाप-
विनिर्मुक्तः स याति कालिकापदम् ॥ ३ ॥ अथद्वया अथवा वा यः
कश्चिन्मानवः पठेत् । दुर्गाद्दुर्गतरं तीर्त्वा स याति परमां गतिम् ॥ ४ ॥
बन्धा वा काकबन्धा वा मृतापत्या च याद्वना । श्रुत्वा स्तोत्रमिदं
पुनर्जन्मते चिरजीविनः ॥ ५ ॥ यं यं कामयते कामं पठनात्स्तोत्र-
मुत्तमम् । देवीवरप्रसादेन तं तं प्राप्नोति नित्यशः ॥ ६ ॥

इति श्रीकालिकाकुलसर्वस्वे शिवपरशुरामसंवादे कालिकासहस्र-
नामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

1290.

18/10 57 Bl meistentails 11, seltener 7, 9, 10, 12 Lauen Etwa 1750

Kālikaraca oder *Kālikākaraca*, eine Sammlung von Schutzgebeten an Kali. Auszüge aus verschiedenen Tantra. Die Handschrift hat keinen Gesamtnamen. Das letzte Stück bricht im vierundzwanzigsten Verse ab.

1) *Mahākālīsahasranāman* tausend Namen der Kali, aus dem *Kālikātāntro*. Zwiegespräch zwischen Śaṅkara und Parasurama. 230 Verse. Beginnt श्रीशिव उवाच ॥ कथितोऽयं महामन्त्रः सर्वमन्त्रोत्तमोत्तमः । यमासाद्य मया प्राप्तमैश्वर्यपदमुत्तमम् ॥ १ ॥ संपूज्य परया भक्त्या यथोक्तविधिना भवान् । क्रियतामर्चनं भक्त्या त्रिलोक्यविजिगीषया ॥ २ ॥ श्रीपरशुराम उवाच ॥ प्रसन्नो यदि मे देवः परमेशः पुरातनः । रहस्य परम देव्याः कृपया कथय प्रभो ॥ ३ ॥ विनार्चनं विना होमं विना न्यासं विना वलिम् । विना गन्धं विना पुष्पं विना नित्योदितां क्रियाम् ॥ ४ ॥ प्राणायामं विना ध्यानं विना भूतविशोधनं । विना जपं विना दानं यथा काली प्रसीदति ॥ ५ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ पृष्टं त्वयोत्तमं प्राज्ञ भृगुवंशसमुद्भव । भक्तानामपि भक्तोऽसि त्वमेव साधयिष्यसि ॥ ६ ॥ देवी दानवकोटिघ्नी लीलया रुधिरप्रियाम् । सदा स्तोत्रप्रियामुद्यां कामकीतुकलालसाम् ॥ ७ ॥ सर्वदानन्दहृदयामासवासक्तमानसाम् । माध्वीकमत्स्यमासानुरागिणी रुधिरप्रियाम् ॥ ८ ॥ अमशानवासिनी प्रेतगणनृत्यमहोत्सवाम् । योगप्रभावां योगिणी योगीन्द्रहृदयस्थिताम् ॥ ९ ॥ तामुपकालिकां राम प्रसादयितुमर्हसि । तस्याः स्तोत्रं महापुण्यं स्वयं काव्या प्रकाशितम् ॥ १० ॥ तव तत्कथयिष्यामि श्रुत्वा वत्सावधारय । गोपनीयं प्रयत्नेन पठनीयं परात्परम् ॥ ११ ॥

Die tausend Namen beginnen nach Vers 17 श्री अस्य श्री-दक्षिणकालीसहस्रनामस्तोत्रस्य महाकालभैरव ऋषिरनुष्टुप् छन्दः अमशानकालिका देवता धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोगः ॥ श्री नमः कालिकायै ॥ श्री अमशानकालिका काली भद्रकाली कपालिनी । गुह्यकाली महाकाली कुक्कुळा विरोधिनी ॥ १८ ॥

2) Fol 18b *Dakṣiṇakālikākaraca*, angeblich aus dem *Vīrabhadratantra* 14 Verse. Beginnt वीरभद्र उवाच ॥ श्री कालीकवचस्यास्य ऋषिर्भैरव उच्यते । छन्दोऽनुष्टुप् समाख्यातं देवी दक्षिणकालिका । शक्तिर्वाविंशवीजाणि विनियोगश्च रचणे ॥ १ ॥ शिरसि मयनभाने भ्रूयुगे कर्णगण्डे वदनरदनजिह्वास्कन्धदेशे गने च ।

सर्वेश्वरी महाविद्या सर्वदेवविराजिता ॥ २ ॥ तस्याः कटाक्षमात्रेण
त्रैलोक्यविजयी हरः । बभूव कमलानाथो विभुर्व्रह्मा प्रजापतिः ॥ ३ ॥

8) Fol 30b *Trailohyamohana Kavaca* aus dem *Kālikā-
purāṇa* Beginnt ओ नमः कालिकायै । ओ नमः सर्वसिद्धियोगि-
नीभ्यः । ओ नमः सर्वसिद्धिमातृभ्यः । ओ नम उदितोदितानन्द-
नाथै । ओ नमः सकलकुलचन्द्रिकायै । ओ नमो भगवत्यै चण्डमा-
लिन्यै नमो नमः ॥

9) Fol 31a *Trailohyamohana Karaca* aus dem *Rudrīya
mala* 84 Verse Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्ब्रूहि कवच भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् । त्रैलोक्यमोहनं नाम छपया मे जगद्गुरो ॥ १ ॥
शिव उवाच ॥ शृणु देवि वरारोहे कवच परमाशुतम् । यद्वृत्त्वा
पठनाद्ब्रह्मा ऋषिकर्ताभवत्प्रभु ॥ २ ॥ छण्णो दूर्वादलश्यामो देव-
कीर्णभेषभयः । हृत्पद्मे कालिका ध्यात्वा ततः छण्णस्त्वमामुयात् ॥ ३ ॥
कालिका दक्षिणा ध्यात्वा ऋषिबुद्धिफलप्रदाम् । सर्वाः श्रामा भव-
त्येता जनार्दनविभूतयः ॥ ४ ॥

10) Fol 33a *Kālikakaraca* aus dem *Uttaratāntra* des *Rudra
yamala* 75 Verse Beginnt किलासशिखराखटं भैरव चन्द्रशेखरम् ।
वचःस्थले समासीना भैरवी परिपृच्छति ॥ १ ॥ भैरव्युवाच ॥ देवेश
परमेशान लोकानुग्रहकारक । कवच सूचितं पूर्वं कथयस्व मयि
प्रभो ॥ २ ॥ यदि मे महती प्रीतिसाधकः कुलभैरव । कवच
कालिकादेव्याः कथयस्वानुकम्पया ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥ अमकाश-
मिदं देवि नरलीके विशेषतः । लक्षवार वारितापि स्त्रीस्वभावादि
पृच्छसि ॥ ४ ॥

11) Fol 38b *Karaca Jagadrasāsāhara* aus dem *Kālikāra
hasya* 67 Verse Beginnt श्रीपार्वत्युवाच ॥ भवदुःखमहोद्विप्सा
सतप्ता करुणार्णवम् । याचे त्वामहमीशिक चातुमर्हसि वारभविः ॥ १ ॥
कथितं कालिकादेव्याः कवचं कामदं महत् । रहस्यं कवचं ब्रूहि कक्षि-
चिन्नं यदीरितम् ॥ २ ॥ प्रयोगसधैर्भवता साधको विमुखीकृतः ।
साधनात्तदिदानीं मे प्रत्यचीकरणं वद ॥ ३ ॥

12) Fol 43b *Kālikākaraca* aus dem *Kālikākālpa* 21½ Verse
Beginnt महाकालभैरव उवाच ॥ कालिका कमला काली काम-
सिद्धा महोदरी । प्रत्यक्षा भव चामुण्डे भक्त्या कवचपाठतः ॥ १ ॥
कुसुमकुसुमा शीर्षं पायात्कमललोचना । सलाहं पातु चामुण्डा कण्ठं

रचतु कालिका ॥ २ ॥ ऊरु मे पातु लोलाची कामख्यानं शि-
वाङ्गना । जङ्घायुग्मं भद्रकाली पादायं पातु भीषणा ॥ ३ ॥

13) Fol. 45 a. *Kālikākavaca* aus dem *Kālikākulāmpita*.
30 Verse. Beginnt: कैलासशिखरासीनं प्रणिपत्य जगद्गुरुम् । पप्रक्ष
पार्वती नाथं विनयास्रकंधरा ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव पर
ब्रह्मन् संसारार्णवतारक । केन सिद्धिर्भवेच्छीघ्रं कालिकामन्त्र (lies का-
लिकादेव्या) उत्तमा ॥ २ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि
कालीकवचमुत्तमम् । यस्य संकीर्तनाच्छीघ्रं मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ ३ ॥
अपुत्रो लभते पुत्रं दरिद्रो लभते धनम् । गृहचौरनृपाणां च भयं
निवाच विद्यते ॥ ४ ॥ शिरोदेशे गले चापि करे वामे च दक्षिणे ।
धारणात्सर्वसिद्धिः स्याद्भुजैः स्वर्णे चित्तोद्दके ॥ ५ ॥

14) Fol. 47 a. *Kālikākavaca* aus dem *Kālikākulasāra*.
14 Verse. Beginnt: ओं नमः सिद्धकाली शिरः पातु ललाटं पातु
दक्षिणा । काली मुखं सदा पातु कपालिनी तु चक्षुषी ॥ १ ॥ कुक्षा
गण्डौ सदा पातु दशनी कुरुकुलुका । विरोधिन्यधरी पातु चिबुकं
विप्रचित्तिका ॥ २ ॥ अमृतावासिनी कर्णीं नासां पातु दिगम्बरी ।
अट्टहासा पातु कण्ठमंसी पातु सुरेश्वरी ॥ ३ ॥

15) Fol. 48 a. *Kālikākavaca* aus der *Sāmbhaviṣaṃhitā*.
20 Verse. Beginnt: शंभव्युवाच ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय मम ध्यान-
परो नरः । क्वचं तु तथा पूर्वं स्वयंवक्राद्विनिःकृतम् ॥ १ ॥ तच्छृणुष्व
जगत्सामिन्वदामि प्रियभावतः । ओं पूर्वं दक्षिणे भागे पश्चिमे चोत्तरे
तथा ॥ २ ॥ दक्षिणा कालिका पातु खड्गमुण्डधरा सदा । आग्नेयां
पातु निर्ऋत्यां वायव्यां रुद्रगोचरे ॥ ३ ॥

16) Fol. 49 b. *Kālikākavaca Āpaduddhāraṇa* aus dem
Rudrayāmala 16 Verse. Beginnt: देव्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ
भक्तानुग्रहकारक । सर्वापद्भ्यः समाप्नोति परिचारणं कथं नरः ॥ १ ॥
ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं परम् । आपद्-
क्षारणं नाम क्वचं परमाद्भुतम् ॥ २ ॥ शतमष्टोत्तरं चैव जप्त्वा
ध्यात्वा च कालिकाम् । इन्द्रजिह्विसनाव्युक्तः पुरा देवि शचीपतिः ॥ ३ ॥
भैरवो ऽस्य ऋषिः कन्दो गायत्री देवता प्रभुः । कालिका विनि-
योगो ऽस्य सर्वापद्विनिवारणे ॥ ४ ॥

17) Fol. 50 b. *Kālikākavaca* aus dem *Uttaratantra*. 20 Verse.
Beginnt: कैलासशिखरे रम्ये नानाचित्रविचित्रिते । कालिकां परि-
पप्रक्ष भैरवो लोकनायकः ॥ १ ॥ श्रीमद्भैरव उवाच ॥ कालिकाया

महाविद्या कथिता भुवि दुर्लभा । तथापि हृदये शल्यमस्ति देवि
छपा कुरु ॥ २ ॥ कवच तु महादेवि कथयस्वानुकम्पया । यदि नो
कथ्यते मातर्विमुञ्चामि कलेवरम् ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ शङ्कापि जायते
वत्स तव स्नेहात्प्रकाशते । सर्वतन्त्रेषु गोप्य हि कालीकुले प्रका
शितम् ॥ ४ ॥

18) Fol 52a *Supamocana* aus dem Rudravamala 13 Verse
Beginnt दक्षिणा कालिका देवी ता मे कथय शंकर । किष्पा सा
किमाचारा कथ सेव्या किमात्मिका ॥ १ ॥ एव संप्रार्थितो देव
पुन प्राह मुनीश्वरम् । साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक्त पृष्टवानसि ॥ २ ॥
अहं ते कथयाम्येता पुत्र सावहितो भव । ससिदानन्दरूपा या
चिद्वाक्तिरिति गीयते ॥ ३ ॥ या स्थिता व्याप्य सकल विदि तां
दक्षिणा मुने । उत्तीर्य तन्यते दृष्टिस्तस्या च परिलीयते ॥ ४ ॥

19) Fol 53a *Kālīkavāca* einem Virūpākṣa zugeschrieben
10 Verse Sieh Nummer 1291

20) Fol 56a bis 57b 1 Fragment Beginnt देव्युवाच ॥ देव-
देव महाबाहो भक्तानां मुखवर्धन । केन सिद्धि ददात्याशु काली
त्रिलोक्यमोहिनी ॥ १ ॥ तन्मे वद दयापार साधकाभीष्टसिद्धये ।
छपां कुरु जगन्नाथ वद वेदविदा वर ॥ २ ॥ भिरव उवाच ॥
गोपनीयं प्रयत्नेन तत्प्राप्तत्वं परात्परम् । द्रुतसिद्धिकर सत्यं किमहो
कथयाम्यहम् ॥ ३ ॥ महाकालमहं वन्दे सर्वसिद्धिप्रदायकम् । देव
दानवगन्धर्वकिनरपरिसेवितम् ॥ ४ ॥ कवच तस्य देवस्य पठनाष्टो-
रदक्षिणा । सत्यं भवति सान्निध्ये कवचस्तवनान्तरात् ॥ ५ ॥

1291.

16¹/₂/8 ॥ Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Kālīkavāca einem Virūpākṣa (d. i. Śiva) zugeschrieben
50 Verse Beginnt श्रीकिष्पाच उवाच ॥ नमामि गुह्यमघोभ्य
मन्त्रशक्तिसमन्वितम् । प्रसन्न ज्ञानविधानहेतुं बुद्धिप्रकाशकम् ॥ १ ॥
गजेन्द्रवदने मौमि रक्तं विघ्नविदारकम् । पाशाङ्कश्वराभीतिलसद्गु-
ञ्जचतुष्टयम् ॥ २ ॥ भिरव सर्वदा पातु अग्निं शिरसोपरि । मुनि
हृन्द सदा पातु त्रिष्टुप् च विजयात्मकम् ॥ ३ ॥ गुणवयमयो शक्ति
परशक्तिसुरीयका । ब्रह्मस्वरूपिणी पातु हृदये मम कालिका ॥ ४ ॥
बीजस्वरूपिणी पातु ह्रीकारि शक्तिरूपिणी । लंशक्ति सर्वदा पातु
सर्वरक्षास्वरूपिणी ॥ ५ ॥ महाकाल सदा पातु महाभीमपराक्रम ।
ददातु मम कामानि सर्वसिद्धेश्वरो ऽवतु ॥ ६ ॥ आदिनृपणंपर्यन्ता
हृदये मम मातृका । यवान्ता डादिढान्ताथ रचन्तु बाह्युगमके ॥ ७ ॥

Schliesst: एकद्विविविधा देवी कोटिधानन्तरूपिणी । अङ्गाङ्ग-
गेर्नामभेदैः कालिकेति प्रगीयते ॥ ४७ ॥ शंभुः पद्ममुखिरेव गुणान्वक्तुं
क्षमो न ते । चायस्यैर्वत्कृतं सर्वं क्षमध्वं शुभदा मम ॥ ४८ ॥ प्र-
णुच यशो रच पुचदारधन तथा । सर्वकाले सर्वदेशे पाहि दक्षि-
णकालिके ॥ ४९ ॥ यः संपूज्य पठेद्रक्षां दिवा वा संधयोस्तथा ।
अवाप्य महतीं प्रज्ञां सर्वकामांस्ततो लभेत् ॥ ५० ॥

1292.

18/9¹/₂. 15 BH., 6 bis 9 Linien. Schrift von 1718.

Mahakālīkāsahasranāman, nach dem Kolophon aus dem Kā-
likākulasarvasya. In 216 Versen. Paginiert 1—20. Foll. 6—10
fehlen. Stimmt mit Nummer 1290, 1 überein. Der Schlussvers 216
ist dort 229.

1293.

18/9. 9 BH., 11 bis 12 Linien. Geschrieben in Gujarāt von Rūpa-
śaṅkara um etwa 1780.

Karpūrastava, ein Lobgedicht auf Dakṣiṇakālīkā, in 22 Versen.
Beginnt: श्रीकालिकायै नमः ॥ कर्पूरं मध्यमान्तःस्वरपररहितं सेन्दु-
वामाक्षियुक्तं बीजं ते मातरेतत्त्रिपुरहरवधु चिः कृतं ये जपन्ति ।
तेषां गद्यानि पद्यानि च मुखकुहरादुल्लसन्त्येव वाचः स्वहृद् ध्वान्त-
धाराधरश्चिरचिरे सर्वसिद्धिं गतानाम् ॥ १ ॥ ईशानसेन्दुवामश्र-
वणपरिगते बीजमन्यन्नहेति हृद् तं मन्दचेता यदि जपति जनो वा-
रमेकं कदाचित् । जित्वा वाचामधीशं धनदमपि चिरं मोहयन्त्यम्बु-
जाक्षि वृन्दं चन्द्रार्धचूडे प्रभवति स महाघोरशावावर्तसे ॥ २ ॥

Schliesst: इदं स्तोत्रं मातस्त्वय मनुसमुद्धारणजनुं स्वरूपाख्यं पा-
दाम्बुजयुगलपूजाविधियुतम् । निशार्धं वा पूजासमयमथवा यस्तु पठति
प्रसापस्तस्यापि प्रसरति कवित्वामृतरसः ॥ २१ ॥ कुरङ्गाक्षीवृन्दं
तमनुसरति प्रेमतरलं वशस्तस्य घोणीपतिरपि कुबेरप्रतिनिधिः । रिपुः
कारागारं कलयति च तत्कैलीकलया चिरं जीवन्मुक्तः प्रभवति स भक्तः
प्रतिजनुम् ॥ २२ ॥

1294.

15/7. 6 BH., 7 bis 8 Linien. Etwa 1750.

Karpūrastava. In dieser HS. ist das Gedicht Śyāmāstotra
betitelt.

1295.

20/3. 2 BH., 15 bis 16 Linien. Etwa 1800.

1) *Karpūrastava* in 22 Versen. Hier nach dem Schluss aus
dem Dakṣiṇakālitantra.

2) *Dakṣiṇakalikāstara* aus dem *Bhairavayāmala* Neun Verse in *Vasantatilaka*, der zehnte in *Śikharinī-Metrum* Beginnt कीडा-
लवेन कलितादिवचःप्रसूतीरोंकारवेदजनदेवगुणान्गृणन्ते । प्रस्थाचर
तव मनी प्रथमे त्रिवीज मन्ये ऽहमम् सकलस्य निदानमेतत् ॥ १ ॥
बाहू तवार्थयुगभाग्यभुजौ भजामि यत्रारतः प्रभवति प्रतिपद्यशान्तिः ।
यद्भूलोचनवधे प्रथित महद्भिर्वासादिभिर्मुनिभिरर्णयुग मनुस्यम् ॥ २ ॥

Schliesst क्रमेणाय मन्तोद्धरणजपहोमादिकलितो भवद्भक्तिव्य-
ञ्जासिमितहृदयैः साधकवरैः । स्तुतो वा प्रस्थातस्तव जननि नित्य
स्तववरो भवेद्युक्ते मुख्याः प्रचुरधनिना चापि विदुषाम् ॥ १० ॥

1296.

16/8¹/₂ 4 Bl., 9 bis 10 Linien . Geschrieben von Dāmodāra im
J 1655

Trailokyamaṅgalakaraca, eine Gebetsformel an Kṛiṣṇa, aus
dem *Śaṅatkuṁāratantra* (*Śaṅatkuṁārītantra* MS) . Begunnt पुलस्त्य
उवाच ॥ भगवन्तर्वधमञ्ज कवचं यत्प्रकाशितम् । त्रैलोक्यमङ्गल नाम
छपया कथय प्रभो ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र
कवचं परमाद्भुतम् । नारायणेन कथित छपया ब्रह्मणे पुरा । ब्रह्मणा
कथितं मह्य परं स्नेहाद्दामि ते ॥ अस्ति गुह्यतमं तत्त्व ब्रह्ममन्त्रौ-
घविग्रहम् । यदुक्त्वा पठनाद्ब्रह्मा स्मृष्टिं वितनुते ध्रुवम् ॥ यदुक्त्वा पठ-
नात्पाति महालक्ष्मीर्जगन्नयम् । पठनाद्वारणाच्छुः सहर्ता सर्वतत्त्व-
वित् ॥ त्रैलोक्यजननी दुर्गा महिषादिमहामुराण् । वरदृष्टा जघानैव
पठनाद्वारणाद्यतः । एवमिन्द्रादयः सर्वे सर्वैश्वर्यमवाप्नुयुः ॥ शिष्याय
विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयित् । शठाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्यु-
मवाप्नुयात् ॥ त्रैलोक्यमङ्गलस्यास्य कवचस्य प्रजापतिः । ऋषिश्छन्दस्य
गायत्री देवी नारायणः स्वयम् । धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः
प्रकीर्तितः ॥ प्रणवो मे शिरः पातु नमो नारायणाय च । भाल
पायात्त्रैत्रयुगममष्टाणीं भुवि मुक्तिदः । स्त्री पायाच्छ्रोत्रयुगम चैकाचरः
सर्वमोहनः ॥ स्त्री छण्णाय सदा घ्राण गोविन्दायेति जिह्विकाम् ।
गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहानन मम ॥ अष्टादशाचरो मन्त्रः कण्ठ पातु
दशाचरः । गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहा भुजद्वयम् ॥ ग्ली ग्ली स्त्री
श्यामलाङ्गाय नमः स्कन्धौ दशाचरः ॥

Schliesst . कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नरः । त्रैलोक्य चो-
भयत्येव त्रैलोक्यविजयो भवेत् ॥ इदं कवचमज्ञात्वा भजेद्यः पुद्गलो-
त्तमम् । शतलक्षप्रजप्तो ऽपि न मन्त्रः सिद्धिदायकः ॥

1297.

19/7. 52 Bl., 5 Linien. Geschrieben von Kāśinātha im J. 1855.

Gaṇeśakāvaca, Verehrung von Gaṇeśa. Beginnt: अस्य श्री-
वक्रतुण्डपञ्चरमन्त्रस्य भार्गव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । वक्रतुण्डो देवता ।
वं वीजम् । यं शक्तिः । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । ओं भार्ग-
वऋषये नमः शिरसि । अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे । वक्रतुण्डाय देव-
तायै नमो हृदये । वंवीजाय नमो गुह्ये । यंशक्तये नमः पादयोः ।
इत्युष्यादिन्यासः । Nach weiteren Formlichkeiten folgt ein Stück
aus einem Purāṇa. Dieses beginnt: ऋषिर्वाच ॥ भगवन्कथितः
कल्पो मृतसंजीवनस्य च । इन्द्राध्यायस्य कृत्स्नस्य फलं धैव महा-
मते ॥ १ ॥ मन्त्राणां युग्मभेदेन शक्तिभेदेन सुव्रत । इदानीं श्रोतु-
मिच्छामि मन्त्रराजपञ्चरम् ॥ २ ॥ स्वरूपं साधनं धैव पुरश्चरण-
मेव च । विनियोगं च सिद्धिं च व्यासशिष्य महामते ॥ ३ ॥ शौनक
उवाच ॥ वक्ष्यामि परमं गुह्यं कलौ सिद्धिकरं नृणाम् । विनायकं
महामन्त्रं यथा व्यासमुखाच्छ्रुतम् ॥ ४ ॥ etc. Auf Fol. 24 a beginnt
ein Stavarāja, d. i. ein besonderes Loblied auf Gaṇeśa, in 145 Versen:
कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् । ते तरन्ति महाघोरं
संसारं कामवर्जिताः ॥ १ ॥ एकं विनायकं मुख्यं त्यक्तान्यं समुपा-
सते । तेषां सेवाफलं न स्वात्कल्यकोटिशतैरपि ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
भगवच्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण यथातथम् । स्वरराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं
च विशेषतः ॥ ४ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ स्वरराजस्य माहात्म्यं
स्वरूपं च विशेषतः । यत्फलं लभते जप्त्वा स्वरूपमपि यादृशम् ॥ ५ ॥
Vgl. Catalogus Oxon. Num. 78.

1298.

28/9¹/₂. 4 Bl., 6 Linien. Etwa 1850.

Gaṇeśamātrikānyāsa. Nennung des Gaṇeśa und weiblicher
Genien, indem, unter Voransetzung der gesammten Buchstaben des
Alphabets, mit dem einen oder anderen Finger einzelne Teile des
Körpers berührt werden. Fehlerhafte Abschrift. Der Auszug ist
genau nach der HS. gegeben. Beginnt: अथ गणेशमातृकान्यासः ॥
अस्य श्रीगणेशमातृकामहामन्त्रस्य गणक ऋषिर्विचूद्गायत्री छन्दः शक्ति-
विनायको देवता मम सर्वपापशक्त्या दीर्घायया त्वङ्गं कृत्वा ध्याये-
द्भजाननम् । यथा । ह्रीं हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे स्वाहा । ह्रूं
शिखायै वषट् । ह्र्रं कवचाय ऊं । ह्र्र्रं नेत्रत्रयाय वीषट् । हुः अस्त्राय
फट् । अथ ध्यानम् । गुणाद्गुश्वराभीतिपाणिं रक्ताब्जहस्तये । प्रि-
ययालिङ्गितं रक्तं चिनेचं गणपं भजे इति ध्यात्वा ॥ ॐ विघ्नेशह्रींभ्यां

नमो ललाटे । ॐ विघ्नराजश्रीभ्या नमो मुखवृन्ते । ईं विनायक-
पुष्टिभ्या नमो दक्षिणे । ईं शिवोत्तमशान्तिभ्या नमो वामनेत्रे । उ
विघ्नकन्तस्वस्तिभ्या नमो दक्षिणे । ऊं विनायकशक्तिभ्या नमो वाम-
कर्णे । ऋ गण[पति]स्वाहाभ्यां नमो दक्षिणासारन्ध्रे । ॠ एकदन्तमेधाभ्या
नमो वामनासारन्ध्रे । ॡ त्रिलोचनतेजोवतीभ्या नमो दक्षिणगण्डे ।
ॢ लम्बोदरसत्याभ्या नमो वामगण्डे ।

1299.

25¹/₄/12 1 Bl, 11 Linien Fwa 1710

Ganesastotra in neun Srigdhaa Versen und einem später
hinzugefügten zehnten Vers Beginnt द्वे भार्ये सिद्धिबुद्धी तदनु
सहचरी च्छिबुद्धी गुणाढी द्वौ पुत्रौ लललामी सुहृत्तफलमयी मण्डपे
कल्पवृक्षे । गेहे यस्य (MS यक्ष) प्रभूत सदशनममृत मौदकाः खण्ड-
मित्रा भूयाद्भूत्ये गणेशो जगदखिलजनानन्दकारी कुटुम्बे ॥ १ ॥ ओ-
आओकाररूप लहमिति च पर यत्स्वरूप तृतीय धैगुणातीतरूप
कलयति मनसा तेजसो रूपवर्ति । योगीन्द्रा ब्रह्मरन्ध्रे सकलगुणमय
श्रीहरेश्चक्षुःश्रवणं गगनगणेशं गजमुखमभितो व्यापक चिन्तयन्ति ॥ २ ॥
वववविघ्नराज भजत निजभुजे दक्षिणे न्यस्तशुण्ड क्रकक्रकोधमुद्रादलि-
तरिपुङ्गव कल्पवृक्षस्य मूलम् । ददददन्तमेक दधतमभिमुख कामधेन्वा
निषेव्य धधधधारयन् धनदमतिशय सिद्धिबुद्धी ददन्तम् ॥ ३ ॥

Schliesst राजानस्तस्य भृत्या इव युवतिकुल दासवत्सर्वदास्ते
लक्ष्मीः सर्वाङ्गयुक्ता भजति च सदन किकराः सर्वलोका । पुत्राः पौत्राः
पवित्रा रणभुवि विजयो द्यूतवादे ऽपि वीरो यस्यैशो विघ्नराजो
निवसति हृदये भक्तिभाज. सुरेन्द्राः ॥ ९ ॥ अपुत्रो लभते पुत्राभ्युद्यो
मुच्यते बन्धनात् । विसंध्य च पठेयस्तु सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १० ॥

1300.

22¹/₄/12 19 Bl 10 bis 18 Linien Nachlassige Schrift von etwa 1780

Tripurabhairavipaddhati Dieser Titel ist unsicher und die
Blätter sind nicht paginiert Unvollständig Beginnt श्रीमन्नि-
पुरभैरवी नमः ॥ अथ त्रिपुरभैरवाः प्रातःकृत्यादिनित्यार्चनप्रयोगः ।
तदुक्त इद्रयामले । प्रातःकृत्यमन्त्रत्यागे यो देवी भक्तितो ऽर्चयेत् ।
तस्य पूजा च विफला शीघ्रहीना यथा क्रियाः ॥ १ ॥ ओ तत्र
श्रीमान्साधको ऽपररात्रितुर्ययामे विबुध्यावशक कृत्वा शुचिर्धति नवे
वाससी (नवे वाससि HS) परिधायाम्य वि' प्राणानायम्य देवी
नत्वा पश्चाद् १ भास्त्र २ मान्त्र ३ मानसं ४ वा स्त्रान कृत्वा ५ etc

1301.

23/12. 10 Bl., 12 Linien. Etwa 1740.

Caṇḍivīdhāna, die Gebräuche und Gebete, welche beim Lesen von einzelnen Versen und ganzen Kapiteln des *Devīmāhātmya* angewendet werden. Auch wird die Wirksamkeit von Versen desselben für Erreichung von Wünschen hervorgehoben. Der Verfasser wird nicht genannt. Diese Schrift scheint ein Teil eines grosseren Werkes zu sein. Beginnt: अथ प्रसङ्गात्सप्तशतीस्तोत्रान्तर्गतानां केषांचिन्मन्त्राणां वक्ष्यमाणतन्त्रोक्तफलकाम्यानुष्ठानान्युच्यन्ते । तच्चेत्यादि देशकालौ श्रुत्वामुक्तगोचोत्पन्नस्यामुक्तशर्मणो ममातिप्रबलवैरिबिनाशार्थमेवमुक्तेत्यस्य (Mārkaṇḍeyapurāṇa 83, 87) मन्त्रस्यानुष्ठानं करिष्ये इति संकल्प्य मूलेन करशुद्धिं व्यापकं च कृत्वा । एवमुक्तेत्यस्य ब्रह्मा क्षयिः । गायत्री छन्दः । महाकाली देवता । वैरिनाशार्थं जपे विनियोगः । एवमुक्ता समुत्पत्येत्यनुष्ठानाभ्याम् । etc. Florence MSS. Num. 43.

Die folgenden Tantra werden citiert: Kātyāyanītantra, Kroṣa-tantra, Gauṛītantra, Dāmaratantra, Lakṣmītantra, Vārāhītantra. Auf Fol. 5a wird der Keralasampradāya erwähnt.

Schliesst: आश्विनस्य सिते पक्षे आरभ्यामितिथिं सुधीः । अष्टम्यन्तं जपेत्तत्र दशशं होममाचरेत् ॥ अन्यकथं महादेव्यो दुर्गाहोमपरायणः । कवचाङ्गतिमन्त्रेण महेशेन निपातितः ॥

1302.

23/13. 26 Bl., 12 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1750 von Ratneśvara aus Sinhapura, Sohn von Paṇḍyā Devākara, Sohn von Paṇḍyā Harī, Sohn von Paṇḍyā Harikriṣṇa.

Śatacaṇḍīpaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen und Gebeten, welche bei der hundertfachen Wiederholung des Caṇḍīpāṭha oder *Devīmāhātmya* angewendet werden. Beginnt: शतचण्डीविधानेन यथावत्कथयाम्यहम् । सुघोरायामनावृष्ट्या भूकम्पे च सुदारुणे ॥ १ ॥ परचक्रभये तीव्रे चयरोग उपस्थिते । राजवशादिकार्येषु आयुष्मत्सुतजन्मनि ॥ २ ॥ महोत्पातविनाशाय पञ्चविंशतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमां जपेत् ॥ ३ ॥ यदि वा जायते वित्तं चित्तं ग्रन्थासमन्वितम् । (die zweite Hälfte fehlt, und ist in India Office Num. 2615 von einem Abschreiber willkürlich ergänzt). सन्मासे सत्यपक्षे सत्तिथौ सदृचे सद्योगे शोभने चन्द्रे विष्टिविधृतित्यतिपातकुयोगे अमावास्यासत्तिथौ -- रहिते दिव्योदिते आरम्भः कार्यः । तत्र भुवं समां कृत्वा प्राचीसाधनानन्तरं योऽङ्गस्तम्भयुक्तौ द्वारगास्तातोरेणद्वारध्वजपताकादिसंयुक्तौ मध्यभागेन वेशा-

द्युपेतो मण्डपः कार्यः । मण्डपरहिते पक्षे चतुरथे देव्यागारे देव्याः
पीठं कार्यम् । दुर्गागारं प्रकर्तव्यं चतुरथे सुगोभनम् । रहस्यस्मृति-
कादियं चर्चितं सम्यगोभितम् ॥ ४ ॥ गौरमृद्वीमयाभ्यां च निम्नं
स्वनिममन्यितम् । तन्मध्ये वेदिकाः कार्याद्यतुर्हन्ताः समाः शुभाः ॥ ५ ॥
Siehe Catal. India Office I I

Schliesst किमासादागता देवि होमार्थमिह मण्डपे । होमं
गृहीत्वा महत्तं गच्छ देवि ययामुषम् ॥ अनेन विधिना कुर्यात्कत-
चण्डी तु यो नरः । स तु वर्षमहस्याणि स्वर्गलोके महीयते ॥ अपुषो
जमते ॥ राग्यार्थो जमते राग्यं यगोर्थो जमते यगः । मुष्यते सर्व-
पापेभ्यो जमते परमां गतिम् ॥

1303.

33/10 35 III, 2 Linien Schrift von 1815

Kutaran Ipyroyoga Bezaunt तत्र यत्रमानः शिवानपादिषु
प्रवेशे यद्योक्तं मण्डपे विधाय तन्मध्ये वेदिकां तन्मिश्रान्यां यद्योक्तं
कुण्डं कृत्वा कर्मारब्धात्पूर्वद्वारधिकारमित्याद्यं गत्वा प्रायश्चित्तं कार्यम्
(lies kurzat) । तत्रार्थं संकल्पः । कुशपाणिः कृत्वा देशकालां संकीर्त्य
मम देहशुद्धयं शतपञ्चास्यकर्मणाधिकारजननाद्यंममुकप्रत्याग्रायेमेता-
वत्सम्यानि प्राप्तापत्यान्वहं करिष्ये इति संकल्प्य प्राप्योदीष्यामह-
महितं प्रायश्चित्तं कुर्यात् । अथ कर्मारब्धिरुक्तम् । तत्र पूर्वं प्रातः-
गतनादिनित्यक्रियां विधाय चण्डिकातर्पणं कुर्यात् ॥

Schliesst एवं देवीं विदश्य ततो योगिनीनां यद्वाणां ग्रापि-
तदेवतानां च विमर्शं कुर्यात् । भग्नधारणम् । कुशोद्वेगं मपरि-
वारं यत्रमानमभिषिञ्च्युः । ततो यत्रमानः शुक्लाम्बरधरो भूत्वा ति-
लकाश्रयो दत्त्वा ब्राह्मणान्गर्वाङ्गुमाराद्य भोजयित्वा गवधं नि-
[मायं] स्वयं भुक्त्वा ग्राह्यान् कृतार्थं मत्वा दीनान्यहपदेभ्यो दानानि
दत्त्वा ययामुषं विहरेत ॥

1304.

27/11 8 III 16 bis 17 Linien. Pawa 1725

Satyanandiprana in 101 Versen Bezaunt शतपञ्चोविधानं
तु प्रथमं प्रीतये नृणाम् । नृप उपट्टवमापते त्व-
मुभिर्धैर्भूमिबन्धने ॥ १ ॥ अतिपूज्यामनापुष्टो परपद्मभये पथे ।
राग्यामात्यादिर्कायेषु मृष्टो मृतत्रयानि ॥ २ ॥ महोदयतापनाशाय
पशुविशतिपुत्रमे । देवि सर्वेषु प्राणेषु शतपञ्चोविधमां त्रयं
कर्तुं ॥ ३ ॥ सर्वं विद्या विमर्शानि शतपञ्चोविधीं कुरु । योगिनां

वैरिणां नाशो धनपुत्रसमृद्धयः ॥ ४ ॥ शंकरस्य भवान्या वा प्रासा-
दनिकटे शुभे । शिवाभ्यां समे देशे चतुर्वारोपशोभितम् ॥ ५ ॥
पताकातोरणैर्युक्तं मण्डपं वेदिभूपितम् । तत्र कुण्डं प्रकुर्वीत प्रतीच्यां
मध्यतो ऽपि वा ॥ ६ ॥ स्नात्वा नित्यादिकं कृत्वा वृणुयाद्दश वा-
डवान् । सदाचाराः कुलीना ये ह्रीमन्तः सत्यवादिनः ॥ ७ ॥ चण्डि-
कापाठसंपूर्णा दयावन्तो जितेन्द्रियाः । व्युत्पन्ना शास्त्रनिष्णाता नि-
जवृत्त्युपजीविनः ॥ ८ ॥ ईदृग्लक्षणसंपूर्णा दक्षमोहविवर्जिताः । दश
विप्राः समभ्यर्च्या महालक्ष्मीस्वरूपिणः ॥ ९ ॥

Schliesst: चण्डीसप्तशतीमध्ये संपुटो ऽयमुदाहृतः । सकामः संपुटो
जायो निष्कामः संपुटं विना ॥ १०४ ॥ एतन्नोप्यतरं तत्त्वं चण्डि-
काजपसिद्धिदम् । न तं विधिं वदेद्दुष्टे खले चैरे गुह्यदुहि ॥ १०५ ॥
साधौ जितेन्द्रिये दान्ते वदेद्विधिर्मम परम् । एवं सा चण्डिका
तुष्टा वक्तुञ्छ्रोतृन्प्रसीदति ॥ १०६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सा-
वर्णिके मन्वन्तरे शतचण्डीविधिः संपूर्णः ॥ Im Märkanḍeyapurāṇa
hndet sich dieses nicht vor.

Auf Fol. 7b bis 8b findet sich ein neunfacher und fünffacher
Anruf an die Göttin. Der erstere beginnt: अथ न्यासविधिः । तत्र
भूशुद्धिर्भूतशुद्धिः प्राणप्रतिष्ठा पूर्ववत् । एकादशन्यासेषु मातृकान्यासः ॥

1305.

27/10. 10 Bl., 13 bis 15 Linien. Etwa 1730. Foll. 3b. 4 von einer
jungen Hand.

Śatacanḍisahasracanḍiprayogavidhi von Kamalākara Bhaṭṭa,
Sohn von Rāmakṛiṣṇa Bhaṭṭa. Aus seinem Śāntiratna. Beginnt:
नत्वा गणेश्वरं देवं पितरीं राघवं शिवम् । रामकृष्णतनूजेन कम-
लाकरशर्मणा ॥ १ ॥ डामरं यामलं चैव योगिनीतन्त्रमेव च ।
वाराहीतन्त्रमन्यायं यन्मानालोक्य यत्नतः ॥ २ ॥ सहस्रचण्डिकायाश्च
शतचण्ड्यास्तथैव च । नवार्णन्यासविधिना प्रयोगः प्रोच्यते ऽधुना ॥ ३ ॥
तत्र यजमानः शुभे देशे मण्डपं चिकीर्षुर्गणेशकूर्मशेषवसुधानां पूजां कृत्वा
शतचण्ड्यां पौडगहस्तं सहस्रचण्ड्यां विंशतिहस्तं मण्डपं प्रमाथ्य etc.

Schliesst: इदमेव पूजाहोमबन्धादिविधानं नवरात्रे विज्ञेयम् ।
विशेषस्तु मत्कृते निर्णयसिन्धौ नवरात्रनिर्णये ज्ञेयः ॥

1306.

26/11. 21 Bl., 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1815 von Viṣṇu,
Sohn von Devakṛiṣṇa

Canḍistotraprayogavidhi, die Anwendung des Devīmāhātmya
zu abergläubischen Zwecken, von Nāgoji Bhaṭṭa, Sohn von Śiva

Bhaṭṭa Diese Schrift bildet einen Teil seines Kommentars zum Devīmāhatmya Er citirt eine grosse Anzahl von Tantra Be-
ginnt सामविधिब्राह्मणे ऽथ य कामयेत पुनर्न प्रत्याजाययेमित्यपुनर्भव
काममधिष्ठत्य तदानुसंधेयो ऽस्य मन्त्र उक्तः । Samavidh 3 S, 1 2

Schliesst अत्र निष्कदक्षिणाया दरिद्राणा चतु सुवर्णमिति । नि-
ष्क रूप दक्षिणासमर्थाना चतु सुवर्णमिति हेमसुवर्णमशीतिगुञ्जामितम् ॥

1307.

20/14 19 Bl 12 Linien Schrift von 1845

Candistotraprayogavidhā Die ersten zwei Blätter fehlen
Der Inhalt stimmt so weit wie Fol 30 a, 7 mit der vorübergehenden
Handschrift bis 17 b ॥ überein Von da ab enthält dieses MS
bis zu Ende abweichenden Stoff Von den erwähnten Schriften
werden nur die folgenden ausgehoben Krodatantra 11 b 12 b
Ganeśavimarsinī 43 a Gavakṣātāntia 39 b Damareśvaratantra 18 b
Prayogasarā 8 a Brihanmatsyasukta 47 b Sagarasamhita 42 b

1308.

16 1/2/8 1/2 3 Bl 6 Linien Utra 1800

Saptaśatikanyasavidhā, die Berührung einzelner Körperteile
mit bestimmten Fingern nach der Recitation der Saptasatika oder
des Devīmāhatmya, und Gebete an Durga Die Handschrift ist
am Anfang unvollständig, wie aus den ersten Linien erhellt Be-
ginnt [यि] ओ नमो भगवत्यै श्रीमहाकाली महालक्ष्म्यै महासरस्वत्यै
नमः समर्पयामीति बुद्ध्या समर्पयेत् ॥ पाठसमाप्नो पूर्ववत्प्रासादिकं
सर्वं विधाय । गुह्यातिगुह्यगोप्नी त्वं गुहाणां सात्कृतं अपम । सिद्धिर्भ-
वतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि । इति मन्त्रेण निवेदयेत् । ततो ऽनु-
ग्रहस्त्वोचं पठेत् । विश्वेश्वरी जगद्धात्री स्थितिसंहारकारिणीम् । क-
रोतु° ॥ १ ॥ स्तुता सुरैः पूर्वं । करोतु° ॥ २ ॥ या साप्रत ।
करोतु° ॥ ३ ॥ या च स्मृता । करोतु ॥ ४ ॥*)

Schliesst कामेश्वरि जगन्मात सच्चिदानन्दवियहे । गुहाण त्व
स्तुतिमिमां प्रसीद परमेश्वरि ॥ ६ ॥ यन्मात्राविन्दुविन्दुद्वितयपद-
पदद्वन्द्ववर्णादिहीन भक्त्या भक्त्यानुपूर्वं प्रकृतिगुणवशाद्वाक्तमव्यक्तमव्य ।
मोहादज्ञानतो वा पठितमपठितं साप्रत ते स्तवे ऽस्मिन्नात्सर्वं साङ्ग-
मास्ता भगवति वरदे त्वत्प्रसादात्प्रसीद ॥ ७ ॥ यद्वचपाठे जग-
दव्यक्ते मया विसर्गेविन्दुचरहीनमीरितम् । तदस्तु संपूर्णतम प्रसादत
संकल्पसिद्धिस्तु सदैव जायताम् ॥

*) Diese und die darauf folgenden ähnlichen Verse beziehen sich auf Devī
māhatmya 55, 35 fgg

1309.

20/15. 28 Seiten, 14 bis 18 Linien. Schrift von 1869.

1) Seite 1—13. *Jānakistavarāja* aus der *Agastyasamhitā*. In 68 Versen. Beginnt: तां ध्याये स्वरराजेन प्रोक्तरूपां परात्प-
राम् । आह्लादिनी हरेः कांचिच्छक्तिं सात्वतसेविताम् ॥ १ ॥ श्रुति-
रुवाच ॥ कीदृशः स्वरराजो ऽयं केन प्रोक्तः सुरेश्वर । कथतां कृपया
देव ज्ञानकीरूपबोधकः ॥ २ ॥ श्रीसंकर्षण उवाच ॥ ब्रवीमि स्वर-
राजं ते श्रीशिवेन प्रभाषितम् । श्रुतं श्रीवक्त्रतो दिव्यं पावनानां च
पावनम् ॥ ३ ॥ Der Hymnus beginnt mit Vers 14: वन्दे विदेह-
तनयापदपुण्डरीकं कैशोरसौरभसमाहृतयोगिचित्तम् ।

2) Seite 14—28. Gedichte in Hindī, vermischt mit kleinen Bruchstücken in Sanskrit.

1310.

20/15. 18 Bl., 13 bis 14 und 17 bis 20 Linien. Etwa 1760.

Daśavidyānām mantroddhāranyāsaḥ. Die zehn verschiedenen Formen der grossen Göttin werden einzeln in kurzen Formeln an-
gerufen. Darauf folgt die Anlegung (*nyāsa*) der Finger oder Hände
an einzelne Glieder mit Ausstossung von mystischen Silben. Daran
schliesst sich eine metrisch abgefasste Betrachtung (*dhyāna*), in
welcher die bestimmte Göttin gepriesen wird. Die zehn *Mahāvidyā*
heissen im *Vācaspatya*: काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवी छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा । वगला सिद्धविद्या च
मातङ्गी कमलात्मिका ॥

Unvollständig. Paginiert 1—13, aber Foll. 9. 11 fehlen. Be-
ginnt: दशविद्यानां मन्त्रोद्धारन्यासा लिख्यन्ते ॥ तवादी महाकल्पाः ।
क्री क्री क्री हं हं ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके क्री क्री क्री हं हं ह्रीं
ह्रीं स्वाहा । द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रः २२ । भैरव ऋषिः । उष्णिक् छन्दः ।
काली देवता । ह्रीं बीजम् । हं शक्तिः । सकलकार्यसिद्ध्यर्थं जपे
विनियोगः । इति ऋष्यादिः ॥ अथ न्यासः । क्री हृदयाय नमः ।
क्री शिरसे स्वाहा । कूं शिखाय वषट् । कैं कवचाय ऊं । क्रीं नेत्र-
त्रयाय वीषट् । क्रः अस्त्राय फट् । इति षडङ्गन्यासः । etc.

Tārāmahāvidyā Fol. 2 b. *Chinnamastāmahāvidyā* Fol. 7 b. *Bālā
khyabhairavimahāvidyā* (*Bālātripurā, Tripurasundarī*) Fol. 8 a. *Bhu-
vaneśvarimahāvidyā* Fol. 13 a. *Dhūmāvatīmahāvidyā* Fol. 15 a.
Bagalāmukhīmahāvidyā Fol. 15 a. *Nātaṅgimahāvidyā* Fol. 15 a.

1311.

19¹/₄/11. 12 Bl., 11 bis 11 Linien. Etwa 1810.

Durgāpūjāna, Anbetung der *Durgā*. Paginiert 1—13.
Fol. 9 fehlt. Beginnt: तच्च प्रयोगः । अद्येत्यादि ममेहजन्मनि दुर्गा-

प्रोतिद्वारा सर्वापच्छान्तिपूर्वक दीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यनवक्लिन्नसं-
ततिवृद्धिस्थिरलक्ष्मीकीर्तिलाभाद्यनेकमनोरथावाप्तये शत्रुपराजयवस्था-
दिचिन्तितार्थसिद्धये शारदनवरात्रप्रतिपदि विहिताङ्कुरार्पणकलश-
स्थापनयन्त्रपूजनप्रारम्भनिमित्त महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्रीत्यर्थं
कलशयन्त्रसवर्णदेवतानामावाहनादिषोडशोपचरिः पूजनमहं करिष्ये
इति संकल्पः ॥ अथ नियममन्त्रः । अद्य स्थित्वा निराहारो भूमिशायी
जितेन्द्रियः । नवमे ऽहनि भोक्तव्यं शरणं परमेश्वरी ॥

Schliesst विन्ध्यस्था विन्ध्यनिलया दिव्यस्थानविलासिनीम् ।
योगिनीयोगजननी चण्डिका प्रणमाम्यहम् ॥ ईशानमातरं देवीमी-
श्वरीमीश्वरप्रियाम् । प्रणतो ऽस्मि सदा दुर्गा ससारार्णवतारिणीम् ॥
पातय पाताले स्थापय वा सकललोकसाम्राज्ये मातस्तव पदयुगले
नाहं मुञ्चामि नैव मुञ्चामि ॥ आपदि किं करणीयं करणीयं चरण-
युगलमम्बायाः । तत्क्षरणं किं कुण्ठते ब्रह्मादीनपि किकरीकुण्ठते ॥

1812.

23^{1/2}/9^{1/2}, 7 Bl., 9 bis 11 Längen. Geschrieben von Jagannāthdāsa
(Nagarabagoramadhye) im J 1761

Navadurgapūjāna, Verehrung der Durgā in ihrer neunfachen
Gestalt*) Beginnt ओ नमः । श्रीचण्डिकायै नमः ॥ आदौ स्वस्ति
न इन्द्रेति मन्त्रेण यजमानस्य तिलकं कर्तव्यम् । अचम्रमौत्थयताः ।
दधिक्राव्य इति दधि । काण्डात्काण्डादिति दूर्वा । सुमुखश्चैकदन्तश्च* ।
शुक्लाम्बरधरं देवं* । लाभलोषा* । अभोषितार्थ* । द्यौः शान्तिः ।
पवित्रे स्थः । क्षित्यतिमो पुनातु । विश्वानि देव । आयातो । अद्य
श्री* । अमुकनाम्नि । सवत्सरे । क्षती । मासे । पक्षे । तिथौ ।
वासरे । नवदुर्गासतोपणार्थं षोडशोपचरिः पूजनमहं करिष्ये ॥ अद्या-
वाहनम् ॥ अटाजूटसमायुक्तामर्धेन्दुहृतलक्ष्म्याम् । लोचनत्रयसद्युक्ता
पद्मेन्दुसदृशाननाम् ॥ १ ॥ etc

Die neun Namen der Göttin finden sich in folgenden Versen
In anderen Schriften lauten sie verschieden Fol 2a जगत्पूज्ये
जगद्वन्द्ये सर्वशक्तिस्वरूपिणि । पूजा गृहाण कौमारि जगन्मातर्नमो ऽस्तु
ते ॥ इति चन्दनं समर्पयामि । अनेन प्रतिपदि पूजयेत् ॥ त्रिपुरा
त्रिपुराधारा त्रिवर्गज्ञानरूपिणीम् । वैलोक्यवन्दितां देवीं त्रिमूर्तिं
पूजयाम्यहम् ॥ अनेन द्वितीयाया पूजयेत् ॥ कालिका त्रिकलातीता
कारुण्यहृदया शिवाम् । कल्याणजननीं नित्यं कल्याणीं पूजयाम्यहम् ॥

*) Durga wird zur Bezeichnung von neun verwendet

अनेन तृतीयायां पूजयेत् ॥ अणिमादिगुणाधारामकाराद्यचरात्मिकाम् । अनन्तशक्तिकां सखीं रोहिणीं पूजयाम्यहम् । अनेन चतुर्थीं पूजयेत् ॥ An den folgenden fünf Tagen wird sie als Kalikā, Candikā, Sāmbhavī, Durgā, Subhadrā angerufen.

An diesen Kultus schliesst sich die Erwähnung eines königlichen Kriegszugs, in welcher die verschiedenen Waffen und anderes Zubehör angebetet werden. Fol. 3b: ततः शस्त्रपूजा । अद्येत्यादि । राज्ञां दशदिविजयार्थं सर्वशत्रुचयार्थं सर्वायुधानां पूजनमहं करिष्ये ॥ पूजयेद्राजचिह्नानि फलमाल्यविलेपनैः । तस्याभिसरणाद्राज्ञी विजयः समुदाहृतः ॥ १ ॥ पूजामन्त्रान्प्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानहं तव । पूजितानि प्रयच्छन्ति कीर्तिमायुर्यशो बलम् ॥ २ ॥ अथ मन्त्राः (diese folgen später) ॥ अथ छत्रपूजा ॥ यथासुदास्कादयन्ति शिवायेमां वसुंधराम् । तथा क्वादय राजानं विजयारोग्यवृद्धये ॥ ३ ॥ Dieser Teil schliesst: इति विजयदशमीव्रते राज्ञां सर्वायुधछत्रचामरवाहनपूजाध्यायः ॥ etc.

1313.

24¹/₄/12¹/₂. 6 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Navārṇamantra, die Anrufung von Durgā in neun Silben. Aller Wahrscheinlichkeit nach werden die in dieser Schrift angegebenen Gebete bei der Recitation des *Devīmāhātmya* gebraucht. Beginnt: आचम्य प्राणायामं [कृत्वा] ओं अस्व श्रीनवार्ण(व)मन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छन्दांसि । महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः । नन्दाशकम्भरीभीमाः शक्तयः । रक्तदन्तिकादुर्गाभ्रामयी बीजानि । अमिवायुसूर्यास्तत्त्वानि । मम (वा) यजमानस्य सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे नवार्णमन्त्रजपे विनियोगः ॥

Navārṇanyāsa endet Fol. 2a. Darauf folgt *Saptaśatikānyāsa-vidhi*. Auf Fol. 2b 2 heisst es: ओं सावर्णिः सूर्यतनय इत्यारभ्य ओं सावर्णिर्भविता मनुरितिपर्यन्तं रात्रिमूक्तादिदेवीमूक्तान्तं नवार्णसंपुटितं । सप्तशतीपाठे विनियोगः ॥ *Rātrīśukta* endet Fol. 4a 4, *Bhavadīyanugrahasṭavarāja* Fol. 5a 5. Darauf folgt *Devīkṣamāpaya* Fol. 6a 1.

Der Schlüssel des Ganzen findet sich in den Schlussversen: त्वं माले सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा भव । शिवं कुरुष्व मे देवि यशो वीर्यं च सर्वदा ॥ १ ॥ माले माले महामाये सर्वशक्तिस्त्वपिणी । चतुर्वर्गस्तुयि न्यम्य तस्याग्रे सिद्धिदा भवेः ॥ २ ॥ याग्योत्रमादिन्दुसमानदीप्तं मायार्कतज्ज्योतिर्मह्वितीयम् । कामं च

विश्वानरतुल्यरूप तृतीयमानन्त्यमुखाय चिन्त्यम् ॥ ३ ॥ चा शुद्धजाम्बू-
नदतुल्यकान्ति सु पद्मं रक्ततरप्रकल्पम् । डा पष्ठमुयातिहरं सुनीलं
री सप्तमं कृष्णतर रिपुघ्नम् ॥ ४ ॥ वि पाण्डर चाष्टममादिसिद्ध
चे धूम्रवर्णं नवमं विशालम् । एतानि धीजानि नवात्मकस्य जपस्य
दद्यु (MS जपप्रदद्यु) सकलार्थसिद्धिम् ॥ ५ ॥ इति नवार्णव(व)-
मन्त्रोद्धार ॥ Zu bemerken ist das die Schreibung नवार्णव, die
sich hier manchmal, und in Schriften ähnlichen Inhalts in einigen
Lasten vorfindet, durchaus falsch ist

1314.

22/11 4 BH, 9 bis 10 Linien Schrift von 17ter

Devapujana Verehrung der Bhavani. Beginnt आचम्य प्रा-
णनायम्य देशकालौ सकीर्त्य मम कुटुम्बस्य चैस्सीर्यायुरारोग्यैश्वर्या-
भिवृद्ध्यर्थं श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवताप्रोत्थयं यथामि-
नितीपचारैर्यथाज्ञानं यथाशक्त्या देवीपूजनमहं करिष्ये । आसनविधिं
कृत्वा मूलमन्त्रेण न्यासं पठेद् विधाय कलशपूजनं कृत्वा ततो ध्यानम् ।
शीलकौशेयवसना हेमाभा कलशासनाम् । भक्तानां वरदा नित्य
भवानी चिन्तयाम्यहम् ॥ १ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवान्यै संतत
नमः । इति मन्त्रेणावाहनम् ॥ २ ॥

Schliesst अर्चितानि महत्तानि गन्धाक्षतपुष्पधूपदीपनैवेद्यतामूल-
फलदक्षिणादीन्यर्चनानि देव्यै नमः । अनया मत्कृतया पूजया श्री-
महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवता मुप्रीता वरदा भवन्तु ॥

1315.

21/ 7 BH 11 Linien Ptra 1ter 80

Sikhandi-Bhakti-mahatmya tausend Epitheta der Bh-
vanti welche alle mit dem Buchstaben S anfangen wobei S mit ॐ
als gleichwertig angesehen wird Nach dem Schluss aus einem
und hoc erlichteten Bhavanti-intra entnommen Das erste Blatt
fehlt Das zweite beginnt न्यायं सेवी सेवकलान्विता ॥ सर्वरी सप-
प्रीता मुमता मुमनेश्वरी । सूक्ष्मरूपा सदासुखा सुखसत्त्वगुणान्विता ॥

Schliesst इति पठति महेश सुदविदाम्यर्च्यं यदि पठति मनुष्यो
श्रीमतापूर्णदीपः । स भवति जगपूज्यो दुर्लभं देवलोके निपसति दि-
विनोके श्रीपुरेष्ट प्रविष्टः ॥

1316.

1ter 15 4 BH 16 Linien Vers 11 Schrift Ptra 1800

Devapujana Dieser Titel findet sich am Ende Des
Inhalte nach wurde der Name *Devapujana* viel geeigneter sein Die

Schrift ist nur ein Bruchstück eines grösseren Werkes. Beginnt:
 ॐ नमः शिवाय । ॐ सकलाकलौ (?) विमिश्रः सदसत्सर्वेश्वरो
 महामन्त्रः । तमिह महापापहरं पशुपाशजिघांसकं वन्दे ॥ ॐ तन्म-
 हेशाय विद्महे व्योमरूपाय धोमहि । तन्नः शिवः प्रचोदयात् ॥ ॐ
 व्योमव्यापिने व्योमरूपाय सर्वव्यापिने शिवाय etc

1317.

22/8. 2 Bl., 9 Linien. Etwa 1830

Nārāyaṇahṛidayastotra, ein Hymnus auf Nārāyaṇa, d. i. Viṣṇu
 Aus dem Uttarakhaṇḍa des Ātharvaparabasya. In 30 Versen. Be-
 ginnt: श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायणः परः । नारायणः परं
 ब्रह्म नारायणं नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ नारायणः परो देवो दाता
 नारायणः परः । नारायणः परो ध्याता नारायणं नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥
 Mit diesem Stotra ist nach den Versen 20—25 das Lakṣmīhṛidaya
 (sieh Lakṣmīhṛidayastotra) eng verbunden: नारायणस्य हृदयं सर्वा-
 भीष्टफलप्रदम् । लक्ष्मीहृदयकं स्तोत्रं यदि चैतद्विनाकृतम् ॥ २० ॥
 तत्सर्वं निष्फलं प्रोक्तं लक्ष्मीः क्रुध्यति सर्वदा । एतत्संकलितं स्तोत्रं
 सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ २१ ॥

1318.

19/10. 3 Bl., 9 Linien. Schrift von 1833.

Nārāyaṇahṛidayastotra.

1319.

21/11. 2 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Nārāyaṇahṛidayastotra. 6 Linien von den gewöhnlichen
 Eingangsformeln gehen voran.

1320.

18/11. 20 Bl., 8 bis 9 Linien Schrift von 1818

1) Foll. 1—5 a. *Nārāyaṇahṛidayastotra*. Erst kommen die
 gewöhnlichen Eingangsformeln. Der Text beginnt: अथ ध्यानम् ।
 उदयात्यसंकाशं पीतवासं चतुर्भुजम् । शङ्खचक्रगदापाणिं ध्यायेन्नक्षी-
 पतिं हरिम् ॥ १ ॥ नारायणः परं ज्योतिरात्मा नारायणः परः । etc.
 Nach Vers 8 steht die Unterschrift: इति मूलाष्टकं समाप्तम् । und
 dann folgen noch 22 Verse.

Schliesst: नक्ष्मीहृदयकं प्रोक्तं विधिना साधयेत्सुधीः । भृगुवारे
 च रात्री च पूजयेत्पुस्तकद्वयम् ॥ २१ ॥ सर्वदा सर्वदा सत्यं गोप-
 येत्साधयेत्सुधीः । गोपनात्साधनालोके धन्यो भवति तत्त्वतः ॥ २२ ॥

2) Foll. 5 a—20. *Lakṣmīhṛidayastotra*. Sieh Num. 1357—1360.

1321.

16/10¹/₂ 3 Bl 16 und 18 Linien Geschrieben offenbar in Kā mit
im J 1769

Pañcadāśanāyantra, ein mystisches Diagramm mit fünfzehn
Zahlen und Figuren von Wagen und Pferden zur Erlangung von
allerlei Wünschen gebildet Aus dem Sivatanlavatantra in 43 Versen
Beginnt अथात सप्रवक्ष्यामि सुन्दरि यन्त्रमुत्तमम् । तदङ्क तु प्रव-
क्ष्यामि शृणु तत्त्वेन साप्रतम् ॥ १ ॥ नवधा कृतभूभागो नव को-
ष्ठानि चालिखेत् । तत्र सूचकमेणैव खड्गा स्थाप्या महेश्वरि ॥ २ ॥
नव यन्त्राणि देवेशि प्रसारक्रमयोगत । तत्राष्टगतियोगेन ह्ययमा-
रभ्य पार्वति ॥ ३ ॥ गतिमार्गक्रमेणैव नव यन्त्राणि कारयेत् । एका-
दिरथपर्यन्त तत्राङ्कान्तु प्रवेशयेत् ॥ ४ ॥ अथद्वय लिखेन्नन्त्री रथं
मन्त्रद्वय पुन । रथ चाथद्वय युक्त्या लिखेच्छ्रीगुर्वनुक्त्या ॥ ५ ॥
देवतागुरुमन्त्राणामेक्य सभावयन्त्रिया । जपेदेकमना प्रातःकाल मध्य-
दिनावधि ॥ ६ ॥ यत्सख्यया समारब्ध तत्कर्तव्यमहर्निशम् । यदि
न्यूनाधिक कुर्याद्दूतधष्टो भवेन्नर ॥ ७ ॥

Die Wirkungen hingen von den Stoffen ab mit denen der
Zirkel gemalt wird अनक्तकेन विलिखेन्नोहनाथं महेश्वरि । गीरो-
चनेन विलिखेद्वशीकरणसिद्धये ॥ १८ ॥ कल्यूयां विलिखेद्देवि सर्वा-
कर्षणसिद्धये । हरिद्रया लिखेद्देवि सर्वमन्त्रभनकर्मणि ॥ १९ ॥

Schliesst सत्येनापि न भायेत जपहोमाचर्चनादिषु । अन्यथानु-
ष्ठित सर्वं भवत्येव निरर्थकम् ॥ ४३ ॥

1322.

18/11 4 Bl 1° Ls 16 Linien Geschrieben von Hari candra e nem
Brahma s im J 1855

Pañcamudraprāraṇa ein von mir gewählter Titel, da der
an den Seiten befindliche Ausdruck Tantra nichtssagend ist Die
Schrift enthält eine Schilderung der ersten mudra von den fünf
bekannten der kaulika der linken Seite (vamacārin) nämlich das
Trinken von theobromen Getränken bei ihren nächststehenden Konzentrationen
Auszüge aus mehreren Tantra nämlich Kulampita Kularnava
Kulrayamala Samayacara Beginnt श्रीसदाशिव उवाच ॥ पूजा-
द्रव्यं प्रवक्ष्यामि पूजकाभीष्टसिद्धये । यज्ज्ञात्वा मन्त्रवित्तम्यक फलमा-
प्नोति पूजने ॥ मयं मांस तथा मत्स्य मुद्रा मेषुनमेव च । मकारपथ
मुभगे साङ्गकर्मसु हेतवे ॥ श्रीकुसार्णवे ॥ मयं मामं तथा मत्स्य मुद्रा
मेषुनमेव च । मकारपथ मुभगे देवताप्रीतिकारणम् ॥ अथ प्रथम-
मकारनिरूपणं समयाचारतन्त्रे ॥ या मुरा सर्वतन्त्रेषु कथिता भुवि

दुर्लभा । तस्या नाम भवेदेवि तीर्थं यज्ज्ञानमुक्तिदम् ॥ रुद्रयामले ॥
गौडी पैठी तथा माध्वी द्रावी वृचसमुद्भवा । अर्चने चक्रराजस्य
वारुणी पञ्चधा स्मृता ॥

Schliesst: समयाचारतन्त्रे ॥ आचारो द्विविधो देवि वामद-
क्षिणभेदतः । पञ्चमुद्रादिसंयुक्तो वामाचारः प्रकीर्तितः । पञ्चमुद्रादि-
रहितो दक्षिणाचारसंज्ञकः ॥ आर्द्रशुष्कविभागेन द्विधाचारं शृणु
प्रिये । आर्द्राचारः स विज्ञेयो मकारैः पञ्चभिर्युतः ॥ मकारपञ्चरहितः
शुष्काचारः प्रकीर्तितः । क्लीं विज्ञेयतो देवि आर्द्राचारः फलप्रदः ॥

1323.

14/9¹/₄. 20 Bl., 10 bis 14 Linien. Etwa 1750.

Parāprasādamahāmantra, magische Formeln zur Verehrung
der Göttin Parā. Vgl. Parādevīrahasya im Catal. IO. Num. 2546.
Sie wird auch Ānandabbairavī, Vāgvādinī, Mahātripurasundarī
genannt. Fragmentarisch. Nur Foll. 1—12 gehören zusammen.
Foll. 15. 16 sind im ganzen eine Wiederholung von 19. 20. Be-
ginnt: अस्य श्रीपरापोडशाक्षरीमहामन्त्रस्य नारायण ऋषिः । गायत्री
छन्दः । पराश्रीदेवता । श्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलकम् ।
पराश्रीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । यां सर्वज्ञायै अङ्गुष्ठाभ्याम् ।
श्रीं नित्यतृप्तायै तर्जनीं । श्रूं अनादिबोधायै मध्यं । श्रें शिवस्व-
तन्त्रायै अनामिकां । श्रीं नित्यालुप्तायै कनिष्ठिकाभ्यां न० । अः
अनन्तायै करतं । एवं हृदयादि ॥ ध्यानम् ॥ तार्क्ष्यरूढहरिहत्सरो-
जके भाति या परमचित्सरूपिणी । पद्मयुग्ममणिपात्रधारिणी भा-
सतां हृदि सदा ममाश्रिका ॥

1324.

21/10. 15 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Gaṅgāvatsa, Sohn von Śrī-
vatsa, Enkel von Iśaśvara, im J. 1765.

Parthualīṅgapūjavidhi, die Verehrung von Śiva, in Gestalt
irdener Phalli, wie sie von Brahmanen täglich geschieht. Beginnt:
अस्य श्रीपार्थिवेश्वरचिन्तामणिविद्यामन्त्रस्य नियहानुग्रहकर्ता ब्रह्मा ऋ-
षिः । कामदुघा देवता । गायत्री छन्दः । शीघ्रवरदत्तरूपिणी श्री-
पार्थिवेश्वरचिन्तामणिदेवता । ह्रीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । नमः की-
लकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । etc. अथ ध्यानम् ।
कपूरगौर कण्ठावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारं । सदा रमन्तं हृद-
यारविन्दं भवं भवानोसहितं नमामि ॥ १ ॥ वन्दे महेशं सुरभिष्ट-
मेवितं भक्तद्रुमैः पूजितपादपक्षवम् । विश्वाप्रदं भक्तजनेयं वन्दितं
ध्यायेत्तदा कामदुग्धं प्रसन्नम् ॥ २ ॥

Auf Fol 3a findet sich die Unterschrift इति सद्ग्रामले कामिकोडुमरमन्त्र(?)सारे पार्थिवेश्वरपूजाविधिः समाप्तिमगमत् ॥ Der darauf folgende Hauptteil beginnt नारद उवाच ॥ धर्मार्थकाम-
मोक्षाणां साधक परम हितम् । तत्सर्वं कथयाशु त्वमनुग्राह्यो ऽस्मि
चेत्तव ॥ सर्वपापभयकरं सर्वारिष्टनिवारणम् । सर्ववश्यकं चैव क्ली
सर्वप्रसिद्धिदम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु नारद वक्ष्यामि शिवपूजावि-
धानकम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण कृतकृत्यो भवेत्तरः ॥ अकृत्वा पार्थिवं
लिङ्गं यो ऽन्यदेव प्रपूजयेत् । वृथा भवति तत्पूजा स्नानदानादिक
वृथा ॥ शुद्धा मृदे समानीय पुनः शोध्य विशेषतः । लिङ्गाकारं तत'
कुर्याद्यथोक्तविधिना पुमान् ॥ पूजयेच्च विधानेन लिङ्गं पार्थिवमुत्त-
मम् । अथैव कारयेद्यत्नाद्ब्रह्ममाणीयं नामभिः ॥

Schliesst auf Seite 11b mit ओकारादिचतुर्थ्यन्तेर्नमोन्तेर्नामभिः
क्रमात् । कर्तव्याश्च क्रियाः सर्वा भक्त्या परमया मुदा ॥ इति पा-
थिवलिङ्गपूजाविधिः ॥ Darauf folgen neun Verse, beginnend mit
सिद्धान्तसारे । अङ्गुलादिवितस्त्यन्तं लिङ्गं मेहे प्रपूजयेत् । प्रासादे तु
तदर्धं स्थात्पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ Diese Verse sind mit इति सिद्धान्त-
शेखरे पद्यसूत्रप्रकारः unterschrieben

1325.

22/10 12 III 5 1 in 10 11 inen etwa 1760

Parthivaliṅgapūjavidhi Stimmt mit der vorhergehenden
Handschrift bis fol 10a, 5 (परया मुदा) überein. Dann folgen
noch einzelne Paragraphen 1) अथ पदतिकल्पः । ओं हराय नमः ।
इति मृदाहरणम् । etc 2) Fol 10b अथ पार्थिवलिङ्गपूजाविधिः ॥
अमुककामनासिद्धयर्थं पार्थिवलिङ्गपूजामहं करिष्ये । सर्वो जात इति
मृत्तिकाहरणम् । वामदेवायेति ज्ञानक्षेपः । etc 3) अथ विसर्जनम् ॥
हरो महेश्वरः शुभः शूलपाणि पिनाकधृक् । etc

1326.

21/11 13 III 8 1 inen Abschrift von 1844

Parthivaliṅgapūjavidhi Stimmt mit der vorhergehenden
Handschrift genau überein, ohne von ihr abgeschrieben zu sein

1327.

18/10 22 III, 9 1 inen etwa 1820

Parthivaliṅgapūjavidhi Diese Handschrift besteht aus zwei Teilen
Der erste enthält 90 Verse und beginnt भगवन्मृत सर्वज्ञ शिव-
भक्तिपरायण । पार्थिवेश्वरमाहात्म्यं कथयन् महाभक्तेः ॥ १ ॥ मृत

उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे रुद्रेण कथितं पुरा । यस्य विज्ञान-
मात्रेण वाञ्छितं फलमश्नुते ॥ महोत्पाते च दुर्भिक्षे देशविध्वंसने
तथा । परचक्रागमे चैव महामृत्युसमागमे ॥ ३ ॥ महाव्याधिभये
चैव राजचौरभयादिषु । महाशत्रुभये चैव दुःखप्रादुतदर्शने ॥ ४ ॥
Nach Vers 30 findet sich die Unterschrift: इत्युड्गमरेश्वरतन्त्रे नक्ष-
त्रपटलम् ॥ Nach 99: इति समस्तच्छपिप्रणीतं पार्थिवपूजनपद्धतिः
समाप्ता ॥

Der zweite Teil beginnt Fol. 9b und stimmt mit den beiden
vorhergehenden Handschriften bis zu seinem Fol. 22a, 1 überein.
Hier folgen noch 10 Limen, beginnend: अथ प्रयोगपद्धतिः । आदौ
कालज्ञानं विधाय एवंगुणतिथौ अमुककार्यसिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजां
करिष्ये इति संकल्पः ।

Schliesst: इति सकलसारोद्धारे पार्थिवलिङ्गपूजा संपूर्णा ॥

1328.

22/91/3 15 Bl., 5 Linien. Etwa 1720.

Parthivapūjāna, Verehrung des Śiva in seiner Gestalt als
Liṅga, 43 Verse aus der Vājasaneyisaṃhitā. Diese sind accentuiert.
Beginnt: आचमनम् । प्राणायामः । सुमुखश्चैकदन्तश्चेति । कालज्ञानं
हत्वा सर्वदेवतानां योऽङ्गोपचारपूजनम् ॥ ओं अयम्पुरो भुवस्तस्य etc.

1329.

21/11. 5 Bl., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1785.

Parthivapūjā. Mit eingestreuten Versen aus der Vājasaneyi-
saṃhitā. Beginnt: आचमनम् । प्राणायामः । शिखाबन्धनम् ॥ कर्ध्व-
केशि विहृपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे
ह्यपराजिते ॥ १ ॥ इति शिखाबन्धनम् ॥ ओं विष्णुं स्मृत्वा । सुमुख-
श्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः । समोद्गच्छ विकटो विघ्ननाशो वि-
नायकः ॥ १ ॥ धूमकेतुर्गणाय चो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि
नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विदारक्षे विवाहे च प्रवेशे
निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ etc.

अधोरेति लिङ्गकरणम् । तत्पुरुषायेति वाणकरणम् । ओं हराय
नमो मृदाहरणम् । ओं महेश्वराय नमो लिङ्गसंघट्टनम् ।

Schliesst: पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा । हरो महेश्वरः शंभुः शूलपाणिः
पिशाकधृक् । शिवः यशुपतिश्चैव पार्थिवेति विसर्जनम् ॥

1330.

23/10 4 Bl 13 bis 14 Linen Etwa 1700

[illegible]

Fol 4n अथ तर्पणम् ॥ श्री शिव तर्पयामि । श्री भव त°
 श्री उग्र त° श्री मुड त° श्री विरूप त° श्री विश्वरूप त° etc

Schloss : यथाशक्ति शिवाङ्गया जपं कृत्वा जप समर्थं वि
पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा देव सहस्रनामादिभिः संतोष्य नृत्यगीतवादिवादिभिः
संतोष्य श्री शिवाय नमः इति विसर्जनम् ॥

1331.

90/10 11 Bl. f bis 7 Linier. Geschrieben vor Va. Thara in J 1843

Pratyakṣasauldhyaṇḍasādhyaṇḍi aus dem Sivatantra
in einem Gespräch zwischen Śiva und Parvati. 81 Verse. Ver-
herrlichung eines Diagramms, in welchem die ersten neun Zahlen
so disponiert sind, dass sie nach allen Seiten hin summiert 15
bilden. Je nach der Stellung gegen die Weltgegenden, der Zahl,
mit welcher begonnen wird der Fortschritt des Diagramms und d. rgl.,
werden dem Kundigen (salbaka) verschiedene Zauberkräfte (siddhi)
verliehen. Vgl. den Vātracintamani und Hanumanāyatantra-
vidya. — Bei den Auszügen ist in Einzelheiten die folgende Ab-
weichung zu bemerken. Beginn: श्रीदेव्याय नमः ॥ किञ्चिद्ब्रूहि महादेव साधनं
मुखदं नृणाम् । विश्वेश कक्ष्यासिन्धो कृपां कृत्वा समोपरि ॥ १ ॥
कलीं नरा भविष्यन्ति मन्दभाग्या दरिद्रिण । तेषां भोगादिसमि-
द्धिर्भवेदेन वदस्व तत् ॥ २ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ साधु पृष्टं महा-
देवि हिताय जगतां त्वया । प्रायः प्रज्ञो हि साधूनां नराणां सुखदो
भवेत् ॥ ३ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं यन्त्रमुत्तमम् । अथादौ
गोपितं कान्ते त्वयि प्राप्यं वरानने ॥ ४ ॥ यन्त्रं पश्यदशाख्यं मे वि-
धिना गृणु शोभने । यस्मै विज्ञानमात्रेण नर सर्वश्रेयो भवेत् ॥ ५ ॥
मया मकीनितायान्ये यन्त्रमन्त्रा न मिद्विदा । इदं सुगोपितं मुमु-
क्षुर्न मे कक्ष्यावता ॥ ६ ॥ नेतन्तुल्यं जगत्सर्वं यन्त्रमन्त्रं मुनिदिदं ।
मृगशृङ्गमिव संगोष्ठं कथनीयं न कस्यचित् ॥ ७ ॥ तथापि नैवहा-

ऊन्यात्कथयिष्ये तवाग्रतः । नाभक्ताय त्वया देयं कृतघ्राय कदा-
चन ॥ ८ ॥

Vers 57 fgg.: एकस्याङ्गेन यन्त्रस्य भरणे साधकं नरम् । ददाति
हनुमानदा दर्शनं सुखदायकम् ॥ ५७ ॥ युग्मेनाङ्गेन भो देवि रा-
जवश्यकरं नृणाम् । तृतीयाङ्गेन भरणे यन्त्रं व्यापारलाभदम् ॥ ५८ ॥
वेदाङ्गेन भरेद्यस्तु शुभं तच्छत्रुमन्दिरम् । पञ्चमाङ्गेन भरणं शत्रूच्चाट-
नकारकम् ॥ ५९ ॥ षष्ठाङ्गेन लिखेद्यन्त्रं शत्रूणां मरणं भवेत् ।
सप्ताङ्गादि लिखेद्यन्त्रं कामिनीवश्यकारकम् । अष्टाङ्गेन भरेद्यस्तु तच्छ-
त्रुविपदावहम् ॥ ६० ॥ नवमाङ्गेन लिखनं घनातिशयकारकम् ।

Vers 72 fgg.: अलक्तकेन विलिखेच्चोहनार्थं महेश्वरि । गोरोच-
नेन विलिखेद्वशीकरणसिद्धये ॥ ७२ ॥ कस्तूर्या विलिखेद्देवि सर्वा-
कर्पणसिद्धये । हरिद्रया तु विलिखेच्छत्रूच्चाटनकर्मणि ॥ ७३ ॥ कुङ्कु-
मेन लिखेद्देवि देवतादर्शनाय वै । शवाङ्गारेण विलिखेच्छत्रूच्चाटन-
कर्मणि ॥ ७४ ॥ विद्वेषणे तु विलिखेद्विभीतकरसेन वै । चन्दनेन
लिखेच्छान्ती विशेषः कथ्यते गृणु ॥ ७५ ॥ दूर्वात्यया लिखेच्छान्ती
वशी जातीभवा मता । स्वर्णेन विलिखेद्देवि मोहनार्थं स्वसिद्धये ॥ ७६ ॥
रौप्येण विलिखेद्देवि सर्वाकर्पणसिद्धये । काकपत्रस्य लेखन्या मारणार्थं
लिखेच्छिवे ॥ ७७ ॥ उच्चाटनाय लेखन्या लोहस्य विलिखेच्छिवे ।
लेखन्या लवणं देवि प्रोक्तमष्टाङ्गुलं तथा ॥ ७८ ॥

Schliesst: अनेन विधिना देवि यन्त्रमेनत्कलौ नराः । साधयि-
ष्यन्ति भोगादिसिद्धिस्तेषां भविष्यति ॥ ८५ ॥

Die folgenden drei Diagramme finden sich nur in dieser
Handschrift:

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

८	१	६
३	५	७
४	९	२

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

८	१	६
३	५	७
४	९	२

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

८	१	६
३	५	७
४	९	२

1332.

13¹/₂/10¹/₂. ■ Bil., 9 bis 11 Linien. Etwa 1860.

Pratyakṣasiddhipañcadāśavidyāvidhi.

1333.

91/9 7 Blt., 7 bis 9 Linien Etwa 1820

Pratyāṅgīrasiddhamantrodhura, eine Zauberformel zur Erlangung von Wünschen, Beschützung in Gefahren, und zur Besiegung von Feinden Die Schrift ist ein Auszug aus einem grösseren Werke und beruht auf einer buddhistischen Quelle Beginnt

मन्दरस्य सुखासीन भगवन्त महेश्वरम् । समुपागम्य चरणीं पार्वती
परिपृच्छति ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ धारणी (MS धरणी) परमा
विद्या प्रत्यङ्गिरा महोदया । नरनारीहितार्थाय वासाना रचणाय
च ॥ २ ॥ राज्ञा माण्डलिकाया च दीनाना च महेश्वर । विदुषा
च द्विजातीना विष्णुप्रेषार्थसाधिनी ॥ ३ ॥ महाभयेषु घोरेषु विदु-
दपिभयेषु च । व्याघ्रदद्विकरीपाते नदीनदसमुद्रके ॥ ४ ॥ अभि-
चारेषु सर्वेषु युद्धे राजभयेषु च । सीभाग्यजननी देवी नृणा वशकरी
सदा ॥ ५ ॥ ता विद्या भो' सुरेश त्व कथयस्व मयि प्रभो ॥ श्री-
भैरव उवाच ॥ साधु साधु महाभागे जन्तूना हितकारिणि ॥ ६ ॥
त्वद्वचनात्सुरारिणि कथयामि न संग्रहः । देवी प्रत्यङ्गिरा विद्या
सर्वग्रहनिवारिणी ॥ ७ ॥ मर्दिनी सर्वदुष्टाना सर्वपापविमोचनी ।
स्त्रीबालप्रभृतीना च जन्तूना हितकारिणी ॥ ८ ॥ सीभाग्यजननी
देवी बलपुष्टिकरी तथा । चतुष्पथेषु शिष्टेषु वनेषु पर्वतेषु च ॥ ९ ॥
रम्याने दुर्गमे घोरे सयाने शत्रुसकुले । राजद्वारे च दुर्भिक्षे महा-
भय उत्पलिते ॥ १० ॥ पठिता कवचदेवी सर्वसिद्धिकरी स्मृता ।
विद्यानामुत्तमा विद्या धारिता पठिता नरैः ॥ ११ ॥ लिखिता च
करे कण्ठे बाह्यां शिरसि धारयेत् । मुच्यते सर्वपापेभ्यो नापमृत्यु-
कदाचन ॥ १२ ॥ यथाशेषाष्ट सिद्धाश्च देवराचसपन्नगाः । न तस्य
पीडा कुर्वन्ति ये चान्ये पीडका यहाः ॥ १३ ॥ मन्त्राद्यास्त्वभिषा-
राश्च न तस्य प्रभवन्ति वै । नित्यं धारयमाणस्य ह्यमरस्य प्रकल्प-
येत् ॥ १४ ॥ धारयेद्योगयुक्तश्च रक्षामन्त्रो (०मत्र MS) भवेत्सदा ।
धारिता वाचिता विद्या सर्वसिद्धिकरी स्मृता ॥ १५ ॥ यस्याङ्गस्था
सदा विद्या प्रत्यङ्गिरा शिवोदिता । नित्यसिद्धा सुसिद्धा हि विद्येयं
परमात्मिका ॥ १६ ॥ श्रीमता घोररूपेण भाषिता घोररूपिणी ।
प्रत्यङ्गिरा सदा प्रोक्ता हन्याच्छत्रुं संग्रह ॥ १७ ॥ हरिचन्दनमि-
श्रेण रोचनाकुङ्कुमेन च । लिखित्वा भूर्जपत्रे च धारणीया सदा
नृभिः ॥ १८ ॥

Schliesst य इमा धारयेद्विद्या त्रिसंध्यामपि य. पठेत् । तस्य
दुःखान्तका देवी हन्याच्छत्रुं संग्रहः ॥ सर्वतो रचते विद्या महाभय-

विपत्तिषु । महाभयेषु घोरेषु न भयं विद्यते क्वचित् ॥ ओं इति
चण्डोयशूलपाणिवक्त्रविनिर्गतप्रत्यङ्गिरासिद्धमन्त्रोद्धारः समाप्तः ॥

1334.

17/13. 7 Bl., 16 Linien. Śārādi-Schrift. Schrift von Anf. d. Jahrh.

Batukapūjanavidhi. Beginnt: ओं नमो बटुकभैरवाय । ओं
कुलाकुलपदे यो ऽसौ पालको बोधविग्रहः । चिदानन्दरसापूर्णं तं
नीमि बटुकं विभुम् ॥ नृत्यन्तं भुजयुगलेन दत्ततालं पद्माक्षं दहन-
पतङ्गपिङ्गभासम् । सत्पाचध्वजवरखड्गचर्महस्तं वीरेशं बटुकमभीष्टदं
प्रपद्ये ॥ इति ध्यानम् ॥ Darauf folgen die gewöhnlichen tantrischen
Formeln.

Schliesst: ओं ह्रीं श्रीं कालापिरुद्र अवतर अवतर वलिं गृह्ण
गृह्ण वीपट् । इति कालापिरुद्रवलिः ॥ Florence MSS. Num. 307.

1335.

21/9. 33 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1820.

Batukabhaṇavapūjāvidhi*), die Ceremonien bei der Verehrung
des Śiva in der Gestalt des jugendlichen Bhairava. Der Schluss
und Blatt 30 fehlt. Beginnt: वन्दे शिवं बटुकवेषधरं त्रिनेत्रं चारु-
प्रसन्नमुखपङ्कजमादधानम् । दक्षे करे विशिखमन्यतमे च दण्डं का-
पालिकं शशिधरं वृषभाधिरुढम् ॥ १ ॥ श्रीभैरवाधिष्ठितरूपमाद्य-
मिन्द्रादिदेवार्चितपादपद्मम् । अभेदविज्ञक्तकृतप्रसादं श्रीभैरवं तं शरणं
ब्रजे ऽहम् ॥ २ ॥ अथ महति प्रत्यूष उत्थाय बाह्यक्रियां निर्वर्त्य
यथाविधि मृज्जलीः पादौ पाणी च प्रक्षाल्य दन्तान्धावधित्वा शुद्धज-
लेन मुखं प्रक्षाल्याचम्य रात्रिवासः परित्यज्य वासीऽन्तरं परिधायो-
पविश्याचम्य प्राणानायम्य स्वशिरसि श्वेतकमले वराभयकरमनुग्रहदृ-
ष्टरूपं प्रसन्नाक्षं स्वगुरुं विचिन्त्य मानसैरुपचारैरभ्यर्च्य जप्त्वा सुप्त्वा
सहृदयस्थे ज्योतीरूपे स्वेष्टदेवते व्यापयेत् ॥

1336.

20/10. 7 Bl., 7 Linien. Etwa 1760.

Bālāpātala, ein Kapitel von 60 Versen, den Kultus der Bālā-
tripurā betreffend. Beginnt: कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् ।
उवाच पार्वती देवी सर्वेश्वरं सदाशिवम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥
देवदेव महादेव बालायाः पटलं शुभम् । मम इच्छा समुत्पन्ना मृणुष्व
वचनं तव ॥ २ ॥

Der Verfasser dieser Weise, die er dem Rudrayāmala zuschiebt,
besass die geringste Kenntnis des Sanskrit.

*) Dieser Titel ist nach dem Inhalt von mir angesetzt.

1337.

28/19 11 Bl 11 bis 19 Linien Schrift von 19

Balapatula, Verehrung der Balatripura, ein Kapitel aus einem Tantra 102 Verse Der folgende Anzug zeigt hinlänglich den geringen Wert der Handschrift श्रीवालात्रिपुरसूदरीचरणकमलेभ्यो नम ॥ १ ॥ श्रीवालात्रिपुरसूदर्या पटल लिपते ॥ अथ वक्ष्ये त्वरा विद्यां श्रीवाला त्रिपुरा परा । अधकुडलिका धारा भाये पङ्की-दुमडिता ॥ १ ॥ शर्मा मनुस्वरोपेत द्द्रवीजत्रयात्मक । आद्य वाग्म-वमाण्यात कामराजद्वितीयक ॥ २ ॥ चितिर्य शक्तिवीजाय वि-भोर्वीजे समीरिते । छिपी स्यात् दक्षणाभूर्तो हृद् पत्नी उदा-हृत ॥ ३ ॥ देवत त्रिपुरा वाला चिदानन्दमई परा । पादाब्जनाभि विन्यस्य दाढ्य नाभिलया गले ॥ ४ ॥ मध्यमा मस्तक न्यसेत् इले तार्तियवीजक ललयोरुभयोर्विज द्वयमेक तथा द्वयो ॥ ५ ॥ अत्रै व ह्रीस्थितौ दीर्घं वामनेत्रोदुमडितौ । कामबीज वली वामकर्णच-द्रविभुषितौ ॥ ६ ॥ शक्तीश् शक्तिका पञ्चवाणान्तर्लोभिनादिकान् । हतलेपा कामवाग्बीजे तुये वाण मनु पुन ॥ ७ ॥ भुगुस्तु रेफसंक्त शान्तिव्यूविभुषित । पञ्चकामानिमान्यसेत् लिलारटे गलवकससी ॥ ८ ॥

Schliesst भुर्यशी कमला प्राप्य रमते स महीतले माहासीय-प्रद साक्षात् वाला देवी प्रसीधती ॥ १०२ ॥

1338.

23/19 19 Bl 9 bis 19 Linien Etwa 1700

Balapaddhati eine verworrene Anleitung zur Verehrung der Balatripura, entnommen dem Juanarnaya und anderen Tantra Beginnt योगुरु गणप दुर्गा वटुक शिवमच्युतम् । ब्रह्माण गिरिजा लक्ष्मी वाणी वन्दे विभूतये ॥ १ ॥ अथ वालाया पूजनविधिर्लि-ख्यते । तत्र श्रीमान्ताधकवर्षो ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय देहधर्मादिक निर्वर्त्य पञ्चस्तानीशुद्धास्वर समाचम्य स्नासने प्राङ्मुख उदङ्मुखो वो-पविश्य श्रीगुरु ध्यायेत् । प्रात शिरसि शुक्ले ज्वे दिनेच दिभुज गुरुम् । वरामयकर शान्त सरेत्तन्नामपूर्वकम् ॥

Schliesst इति श्रीज्ञानार्णवादिविशिष्टतन्त्रोद्धृताया वालापद्धत्या प्रात कृत्यादिनित्यजपान्तविधिरूपेण सपूर्णम् ॥

1339.

15/10 22 Bl 1 bis 11 Linien Etwa 1800

Balapūyāpaddhati, ein Leitfaden zur Anbetung der Balatri-पुरा Der Anfang fehlt Beginnt पचारे सपूज्य प्राणायामचय

कृत्वा मालां हस्ते गृहीत्वा पूजयेत् । पश्चाज्जपं निश्चलेन मनसा
स्रष्टाचरेण मन्त्रसहस्रं वा पञ्चशतं वा १०८ शतं जपं कार्यम् (?) ।
प्राणायामं कृत्वा मालां मस्तके चित्त्वा हस्ते जलं गृहीत्वा मासादिकं
स्मृत्वा पश्चात्तु गुह्यातिगुह्यमन्त्रेण जपं देवतावामकरे समर्थं योनि-
मुद्रां प्रणम्य मालां पूजयित्वा स्थापयेत् ।

1340.

20/11. 6 Bl., 9 Linien. Etwa 1770.

Bhairavadipadānavidhi, Vorschriften für das Anzünden von
Lampen zu Ehren von Bhairava. Von *Rāmacandra*. Inhalt:
1) Die geeigneten Zeiten für das Anzünden. 2) Das Material für
das Anfertigen der Lampen. 3) Der Docht. 4) Die Beschaffenheit
des Oles oder Fettes. 5) Proportion der Lampe zu der Flüssig-
keit. 6) Höhe des Gefässes. 7) Anrufung von Bhairava. Beginnt:
पुरुषोत्तमपादाब्जभरार्पितमौलिना । लिख्यते रामचन्द्रेण दीपदान-
विधिः शुभः ॥ १ ॥ अथ दीपदानप्रयोगः ॥ तत्र शुद्धफला वैशाख-
श्रावणश्विनकार्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनमासाः शुभा नेतरे ।
शुक्लपक्षः शुभः कृष्णः पक्षम्यन्तः । रविसोमबृहस्पतिशुक्राः शुभा नेतरे ।
स्वातिपुष्यविशाखारोहिणीश्रवणहस्तोत्तराश्रयौ ज्येष्ठाश्विनार्द्राः शुभा
नेतराणि शुभानि । पूर्णिमासप्तमीद्वितीयापञ्चमीत्रयोदशीदशमीषष्ठी-
द्वादशीतृतीयास्तितयः शुभाः । बवकीलववणिजः करणानि शुभानि ।
ग्रीष्मवर्ज्याः पञ्चतवः शुभास्ते च मासद्वयात्मका मघाश्राव ज्ञेयाः ॥

Schliesst: ओं ऊं अभिरभैरवाय (vielleicht उभय) नमः । वं
वटुकीय ऊं ऊं ऊं फट् फट् स्वाहा । जपा १०८ । अष्टोत्तरशतसहस्र-
वारं वा ब्राह्मणाय दक्षिणा दास्ये कृष्णतिलैर्मारवातमधुपुष्पादिला-
जाहोमान्ययासंख्याकम् ॥ इति श्रीउमामहेश्वरसंवादे भैरवतन्त्रे श्री-
भैरवदीपदानविधिः समाप्तः ॥ Diese vermeintliche Herkunft aus
dem Bhairavatantra mag auf sich beruhen.

1341.

23¹/₂/11¹/₂. 87 Bl., 13 bis 21 Linien. Geschrieben von Kripārāma-
śarma im J. 1788.

Mantramahodadhi, Verehrung verschiedener Gottheiten und
Gebräuche nach Art der Tāntrika-Sekte. Verfasst von Mahidhara
im Jahr 1589. In 25 Kapiteln (Taraṅga). Siehe Catal. Oxon.
Num. 154. 155. Beginnt: प्रणम्य लक्ष्मीनृहरिं महागणपतिं गुरुम् ।
तन्त्राण्यनेकान्यालोच्य वक्ष्ये मन्त्रमहोदधिम् ॥ १ ॥ प्रातरुत्थाय शि-
रसि ध्यात्वा गुरुपदाम्बुजम् । आवश्यकं निर्वर्त्य [तु] स्नातुं यायात्स-

रित्ते ॥ २ ॥ श्रीतेन विधिना स्नात्वा मन्त्रस्तान् समाचरेत् ।
स्मार्तसंस्था मन्त्रसंस्था कृत्वा देव विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥

Schliesst विक्रमाकाङ्क्षते वर्ये वाणवेदनूपैर्मिति । ज्येष्ठाष्टम्या शि-
वस्थायै पूर्णो मन्त्रमहोदधि ॥

1342.

20/11/3 80 Bl 11 b s 12 Lin en Etwa 1680

Mantramahodadhimaṇḍa, ein Kommentar zu dem vorher-
gehenden Werk, von Mahidhara in demselben Jahr aber neun
Monate später verfasst. Dieser Kommentar wird kürzer mit *Naṅka*
bezeichnet. Das erste Blatt fehlt, das zweite beginnt in 1, 28

1343.

30/13 30 Bl 13 b s 16 Lin en Etwa 150

Mantracandriṇī, Gebetsformeln an verschiedene Götter und
Göttinnen, von Gosvamin Janardana Bhatta, Sohn von Gosvamin
Jagannava Bhatta Enkel von Srinava Grossenkel von Srimhetana
Janardana war ein Bruder von Siromapa und Cakrapana. Sein
Grossvater Srinava verfasste eine *Sivarcancandrika*. Das ganze
Werk ist in 12 Prakāsa eingeteilt. Die gegenwärtige HS enthält
die ersten fünf und den Anfang des sechsten jedoch ist der zweite
nicht bezeichnet. Das erste und zweite Blatt enthalten viele
Lucken. Der Anfang ist in Peterson's Fourth Report p 65 mit-
geteilt. Der fünfzehnte Vers lautet आदौ गणपतेर्मन्त्रा शिवाया-
स्तदनन्तरम् । ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शम्भोद्योक्ता यथाक्रमम् ॥

Prakaśa 1) Gaṇpatiprakaraṇa schliesst Fol 7b 3) Fol 18b
4) Fol 23b 5) Śaktiprakaraṇa Fol 25a 6) beginnt अथ
विष्णवे मन्त्रा उच्यन्ते । श्री नमो नारायणाय इत्यष्टाक्षरमन्त्रेण
प्राणायामत्रयं कृत्वा etc

Das folgende Stück dient als eine Probe der Behandlung von
Seiten des Verfassers Fol 13b अथ अयदुर्गामन्त्र । श्री दुर्गे
दुर्गे रचणि स्वाहा इति दशाक्षरमन्त्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि
नारदाय क्षपये नम । मुखे विराट्छन्दसे नम । हृदि योजय-
दुर्गायै देवतायै नम । इत्यष्टादिकं विन्यस्य । श्री हृदयाय नम ।
दुर्गे शिरसे स्वाहा । दुर्गे शिखायै वषट् । रचणि कवचाय ऊ
स्वाहा । नेत्राय वीषट् । समस्तमन्त्रेण अस्त्राय फट् । इति षडङ्ग-
मन्त्रानङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं विन्यस्य हृदयादिष्वपि विन्यस्य ध्यानं कुर्यात् ।
यथा । जलद्युतिमिन्दुकिरीटा चक्रदरासिदज करपद्मेर्द्धती नय-
नवद्युक्ता सिंहगता प्रणमेज्जयदुर्गाम् । रुक्मिण्यै वामोर्ध्वादिवामाध-

करान्तमायुधध्यानं दक्षोर्ध्वादितदधोन्तं वा । इति ध्यात्वा यथाशक्ति
जपं विधाय जपान्ते ऋष्यादिकं विन्यस्य जपं देवी समर्थं प्रणमेत् ॥

Die folgenden Namen von Mantra werden bis zum Ende der
Hs mitgeteilt. Ekākṣara Gaṇeśamantra. Viṅgaṇeśamantra. Lakṣmī-
gaṇeśamantra. Triyākṣara Śaktigaṇapa Caturākṣara Śaktigaṇapati-
mantra. Daśākṣara Kṣipraprasādanamantia. Caturākṣara Heramba-
gaṇeśamantra. Subrahmanyagaṇeśamantra. Mahāgaṇapatimantra.
Trailokyamohanagaṇeśamantra. Dvādaśākṣara Śaktigaṇeśa. Ekāda-
śākṣara Śaktigaṇeśa. Haridvāgaṇapatimantra. Vakratuṇḍagaṇeśa-
mantra. Śaḍākṣara Vakratuṇḍamantra. Ātharvaṇikamantia dvā-
tiṇḍśaḍākṣara. Ucchiṣṭagaṇeśamantra.

Matṛkāśarasvatī. Vāgvādīnimantra. Haṁsarāgīśvarīmantra. Vā-
gvādīnyā mantīadvaya. Pārijātasarasvatīmantra. Saptakoṭīśvari-
mantra. Vāgvādīnimantra. Bālāmantra. Bhairavīmantra. Bāṇeśvarī-
mantra. Kāmeśvarīmantra. Rājamātāṅgīmantra (12 verschiedene).
Durgāmantra. Maṇiśamardinīdurgāmantia. Jayadurgāmantra (3).
Śulīnīdurgāmantra. Vanadurgāmantra. Ekākṣara Lakṣmīmantra.
Caturākṣara Lakṣmīmantra. Daśākṣara Lakṣmīmantra. Dvādaśākṣara
Mahālakṣmīmantra. Saptaviṁśatyākṣara Mahālakṣmīmantia. Catarda-
śākṣara Mahālakṣmīmantra. Ekādaśākṣara Mahālakṣmīmantra. Catur-
daśākṣara Lakṣmīmantra. Sāmrajyalakṣmīmantra. Saptākṣara Rāmā-
mantra. Annapūrṇāmantra. Annapūrṇāyā annapradākhyamantia.

Aśvārūḍhāmantra. Gaurīmantra. Padmāvatīyā mantra. Jyeṣṭhā-
lakṣmīmantra. Tripuṣṭīmantia. Nityaklinnaṁmantra (4). Vahnīrātri-
mantra. Vajraprastāriṇīmantra. Śivadūtīnityāmantra. Trarītānityā-
mantra. Trikaṇṭakīmantra. Vāsyaṭīkaṇṭakīmantra. Vaiṣṇavyā mantra.
Vagālāmukhīmantra. Chinnomastakāmantia.

Ugratārāmantra. Dakṣiṇakālīkāmantra. Dhūmāvātīmantra. Bhā-
drahālīmantra. Mahākālīmantia. Ucchiṣṭacandālīnīmantra. Śiṅha-
vaktrūmantra. Mahākṛpīyāmantra. Dhanadākṣyāṇīmantra.

Aṣṭākṣara Nārāyaṇamantra. Vāsudevamantia. Lakṣmīvāsudeva-
mantra. Hariharāmantra. Dadhivāmaṇāmantra. Vajreśvaravāmaṇā-
mantra. Bhogaṣāmaṇāmantra. Māyābālakaṣāmaṇāmantra. Hayagrī-
vāmantra (5). Varāhaṁmantra (4). Dharāhṛīdayābhīdha mantra.
Sudarśanaṁmantra (2). Śrīkaramantra (2). Puruṣottamaṁmantra (be-
ginnt fol. 30a).

1344.

17/8. 14 Bl., 8 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Mantrajaparīḷhi, Gebete an verschiedene Göttinnen, welche
Formen der Kālī darstellen. Beginnt: अथ जपविधिः । श्रीनाया-
दिगुरुपादुकान्तं विन्यस्य कामकलां ध्यात्वा स्वशिरसि कामेश्वर्यादि-
पद्मदशनित्यास्तुतद्विषया संपूज्य शिरस्त्रेव भूतशक्तिं संपूज्य । ओं ह्रीं
हंसः सोहं स्वाहा । आत्मने नमः । स्वशिरसि संपूज्य । तत्रैव महा-
पोद्गवाक्यानि संस्मृत्य कुलूकादिविघ्नहरमन्त्रास्तुज्य पुनः पशायतन-

1346.

17/11. 9 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Mantramuktāvali. Diese Handschrift stimmt mit der vorangehenden überein, doch ist sie kürzer gefasst. Der Anfang gibt den astrologischen Einfluss der sieben Wochentage und der vierzehn Tage der Monatshälfte. Beginnt. श्रीभगवानुवाच आदित्यवारे मलेख बुधी च सोमवारे सर्वसिधय मंगलवारे धन विद्या च बुधवारे ऐश्वमेव च बृहस्पतिवारे सांतिकृत्वा च शुक्रवारे ऐश्व भवतु सनि-
वारे गच्छते बुधी पुत्रदाराधनस्य etc.

1347.

15/10. 4 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1840.

1) Fol. 1b. *Svadhāmantrastotra*. Fragment. Beginnt: नारायण उवाच ॥ ब्रह्मणो मानसी कन्या शश्वत्सुस्थिरचोवना । पूज्या पितृणां देवानां आद्यानां फलदा भवेत् ॥ इति ध्यात्वा । शालग्रामे वा मङ्गलघटे दद्यात्पाद्यादिकं तस्यै मूलेनेति श्रुती श्रुतम् ॥ २ ॥ मूलमन्त्रः ॥ ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं स्वधादेव्यै स्वाहा स्वाहेति महामन्त्रं समुच्चार्य च संपूज्य सुत्वा तां प्रणमेद्विजः ॥ स्तोत्रं शृणु मुनिश्रेष्ठ ब्रह्मपुत्र विशारद । सर्वपाप्माप्रदं नृणां ब्रह्मणा यत्कृतं पुरा ॥

2) Fol. 2b—4b. *Bandimocana Mahāgaṇapatiastotrakavaṇa*. Beginnt: [ज]पेदेकायमानसम् ॥ १ ॥ सात्त्विकं राजसं चैव तामसं त्रिगुणात्मकम् । तामसं शत्रुशमनं सुत्वा भूतयहापहम् ॥ २ ॥ शृणु धर्म मुनयः सर्वे वेदवेदाङ्गपारगाः । ध्यानं तस्य प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रसाधने ॥ ३ ॥ अष्टादशभुजं देवं निर्लाभं भूतसंनिभम् । नीलाञ्जनसमं पूज्यं मेरुमन्दरसंनिभम् ॥ ४ ॥ नागारत्नप्रदीप्तं च मुकुटाटोपमलोकम् । भीममुखं विरूपाक्षं चलत्कङ्कणचामरम् (nämlich ध्यायेत्) ॥ ५ ॥

Schliesst: आक्रमयस् रश्मिं ऊं फट् स्वाहा ॥ नाचलकुर्माचल (?) कुब । अहो विघ्नेश्वर महाविघ्नान्नाशय स्वाहा ॥ आस्फोटयस् वज्रहस्तेन हिन्दिर परशुहस्तेन भिन्दिर etc.

1348.

23/10. 39 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Rāmojvara im J. 1681.

Mahātripurasundarīpaddhati, eine Anleitung zur mystischen Verehrung der Tripurā. Die Handschrift bestand aus 50 Blättern. jetzt fehlen Foll. 19—22. 24. 25. 27—29. 32. 44. Beginnt: न्यस्यात्मन्येवमात्मानं श्रीचक्रदेवतात्मकम् । नव मुद्राः प्रदर्शयार्थं यथाशक्ति जपार्पणम् ॥ १ ॥ तत्रादौ कलशं स्थाप्य पूजोपस्कारमुदये । शेषं

तद्विन्दुना पूत पादार्धाचमनीयकम् ॥ २ ॥ मधुपर्कं विशेषार्घं गुरु-
शक्तिवलिक्रमम् । आत्मीयं चलपात्रेण सर्वाण्यापूरयेत्पृथक् ॥ ३ ॥
आलोकाज्जिघ्र्णात् (MS जिघृणा) ध्यानात्तानाद्द्रव्यं विगुध्यति ।
तत्पीत्वा सुरसिद्धानां पूजनं यजनं हितम् ॥ ४ ॥ द्रव्यं चन्द्रोदय-
ध्यात्वा पात्रं सूर्योदयं स्मरेत् । तन्मध्ये निक्षिपेद्विन्दुं पद्मरागमणि-
प्रभम् ॥ ५ ॥ क्रमोत्क्रमस्त्रिरावृत्य जिघ्र्ण (MS जिघृण) मातृका-
क्षरैः । ध्यायेत्कोटीन्दुसकाशं पञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम् ॥ ६ ॥ Augen
scheinlich muss am Anfang etwas voringegangen sein

Schliesst भोजयेन्मधुरमायं देवीभक्तद्विजोत्तमान् । प्रथमं पठ-
नदितदभीष्टसिद्धिमाप्नुयात् ॥

1349.

17/13 "9 B) 8 bis 11 Linien Fehlerhafte Abschrift von etwa 1840

Mahatrigupurasundaripaddhati Unvollständig Fol 52 fehlt,
und Fol 62 ist zweimal bezeichnet. Beginnt ओ श्रीमहाविपुर-
सुन्दर्यं नमः ॥ उवाकानु etc ॥ १ ॥ युक्ताणि etc ॥ २ ॥ अथ
नित्यपशति । तत्र ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय मुक्तस्वापो रात्रिवास परि-
त्यज्य हस्ती पादौ प्रक्षाल्य सुवासने उपविष्ट आचम्य अवेष्ट्यादि°
ममोपास्यश्रीविद्याङ्गत्वेन प्राप्तं कृत्यमहं करिष्ये । इति सकल्पः ॥

Pratahkr̥itva endigt Fol 11 a Snanavidhi Fol 13 b Saṃdhyā
vidhi Fol 22 a Tarpana Fol 23 a Bhūta uddhi Fol 34 b Prati-
pratishtha Fol 37 a Matrkāstotra bis zu Ende der Handschrift

Citiert werden Kulacandamari Saubhāgacintamani und Uttara
tantra

1350.

21/10 "C B) " bis 8 Linien Etwa 1800

Mahatrigupurasundaripaddhati Beginnt विगुददेशे देवेशी-
न्यासं कुर्यात्समाहितः । ततो न्यासादिकं कुर्यात्समाहितः स्वशरीरके ॥
करगुदिकरीं विद्यां मध्यमादितलान्तकम् । अङ्गुलीगुदिकं द्विरावृत्य
करगुदिरित्यं प्रिये ॥ ओ अस्य श्रीश्रीविद्यापञ्चदशाक्षरीमीमांसावि-
द्यामहाविपुरसुन्दरीननिताभट्टारिकामहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ह्येति ।
अनुष्टुप्छन्दः । श्रीसीमांसाविद्यामहाविपुरसुन्दरीननिताभट्टारिका दे-
वता ॥

Schliesst शुद्धातिगुह्यान्ना सा त्वं गृहाणात्कृतं जपम् । नि-
दिर्भयतु मे देवि त्वत्प्रसादाद्देवेशरि ॥ इति देव्या वामकरे जप-
समर्थः । इति अपविधिः । यदक्षरमतिष्ठेत् मावाहीनं तु व्यञ्जयम् ।
तत्सर्वं सम्यक्तां देवि त्रिपुराम् नमो ऽस्तु ते ॥

1351.

13/6. 8 Bl., 6 Linien. Etwa 1830.

Mahīṣimardīnījapa, ein Gebet an Durgā, als Vernichterin des Dāmons Mahiṣa. Unvollendet. Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet: मांतं वियत्सनयनं श्वेतो मर्द्दिनि ठद्वयम् । अष्टाचरी समाख्याता विद्या महिषमर्द्दिनी ॥ नारायणीतंत्रे ॥ विषां हि मज्जा कालो ऽभिरद्रिरिस्थो नि ठद्वयम् ॥ महिषमर्द्दिनि स्वाहा ॥ अस्त्रार्थः । वियं मकारः । हि स्वरूपं मज्जा पकारः । कालः मकारः । अयि रेफः अद्रि दकारः ॥ इति वचनादिकारधुक्तो दकारः ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Ma-bi-sa-ma ṛdī-nī. — Ausserdem wird das Viśvasāratāntṛa und der Kulacūḍāmaṇi citiert.

Schliesst: अथ वर्णतनुं वक्ष्ये विश्वबोधप्रदायिनीम् । यस्यामनु-
लब्ध्या सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352.

21¹/₂ 9¹/₂. 4 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Keśavaśāstra (m. J. 1712.

Rahasyatraya, Hingebung an Bhagavat, in der Form von Nārāyaṇa und Śrīpati. Verfasst von Vedavyāsa Bhaṭṭa Drei Kapitel: 1) Aṣṭākṣaravivarana. 2) Dvayaivivaraṇa 3) Ohne Titel. Paginert 2—5. Fol. 1 fehlt. Das erste Kapitel behandelt die Formel: Om Nārāyaṇāya namaḥ. Kapitel 2 beginnt: अथ कठवल्ली-
प्वधीतं द्वयम् । अर्थशरीरं तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वै
शरणमहं प्रपद्ये इति । उपबृंहणसिद्धं च । श्रीप्रसंहितोक्तं च द्वयम् ।
उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Das dritte beginnt: शि-
ष्यस्ते ऽहं शार्धं मां त्वां प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol. 4a wird Śrīvatsāṅka Miśra citiert: पापीयसो ऽपि
शरणागतशब्दभाजो गोपेक्षणं मम तवोचितमीश्वरस्य । त्वञ्ज्ञानशक्ति-
करणानुमतीषु मेह पापं पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

28/11. 11 Bl., 6 bis 9 Linien. Bengālī-Schrift von etwa 1820

Rādhikāsahasranāmastotra, tausend Namen der Rādhā, aus dem Sanatkumārātāntṛa. Beginnt: कैलासशिखरासीनं महादेवं स-
दाशिवम् । भवानी रहसि प्रीत्या पप्रच्छ वरदायकम् ॥ श्रीदेवुवाच ॥
कथयेशान (कथमीशान MS.) सर्वाङ्गं लोकानां हितकाम्यया । येन
नाम्ना च निस्तारान्मुच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि राधानामसहस्रकम् । विना पूजोपहारेण विना
कीर्त्तेन यत्फलम् ॥ विना जपं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा ।
विना गन्धं विना पुष्पं विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

कथयामि तवायतः ॥ Die tausend Namen beginnen mit राधिका परमेशानी वृन्दावननिवासिनी । सर्वमन्त्रमयी देवी सर्वसिद्धिफल-प्रदा ॥ सर्वाधारमयी देवी सर्वसंपत्प्रदा शुभा । गोपिनी गोपमाता च गोलोकेशप्रदर्शिनी ॥ Vgl. Rāḍhikanama-āḥśra in Nārada-pūrāṇa-
ratna 5, 5 Von 9b, 41b wird die Belohnung derjenigen ge-
schildert, welche diese tausend Namen recitieren

Schliesst श्रीशिव उवाच ॥ न दद्यादन्यभक्ताय कृपणाय सुरे-
श्वरि । श्रीराधाकृष्णभक्ताय अहंकारवर्जिताय च । सश्रियाय प्रदा-
तव्यं नास्ति मे दूषणं ततः ॥ शिरो देयं राज्यं देयं न देयं घस्य
कस्यचित् । नाम्ना राधासहस्रं च देवानामपि दुर्लभम् ॥ पुण्यात्युष्ण-
तरं नाम्ना सहस्रं सुप्रकाशितम् । किं वञ्चं कथयिष्यामि नास्त्यस्मा-
दधिकः स्तवः ॥ etc

1354.

27 1/2/7 5 Bl., 8 Linien Etwa 1860

Lakṣmīmāmṛita aus der Lakṣmī-āḥśra, in 41 Versen
Indra und Agni teilen den Göttern eine Anzahl von Attributen
der Lakṣmī mit. Beginnt देवा ऊचुः ॥ विष्णुभक्तिय विराज्यममलं
ज्ञानमेव च । मोक्षं परमो नित्यो ह्यणिमाद्यष्टसिद्धयः ॥ १ ॥
आरोग्यं दीर्घमायुश्च सुविद्यावाप्तिरेव च । महादारिद्र्यविध्वंसः पर-
मेश्वर्यमेव च ॥ २ ॥ पुत्रपौत्रादिवृद्धिश्च सर्वसङ्गुणपूर्णता । धर्मसार्थश्च
कामश्च धनधान्यादिसंपदः ॥ ३ ॥ सर्वानिष्टनिवृत्तिश्च सर्वेषां प्राप्ति-
रेव च । यस्याः कटाक्षपातेन भजता भवति ध्रुवम् । तस्या लक्ष्म्याः
प्रीतिकरं स्तोत्रं नो वदतां शुभम् ॥ ४ ॥ इन्द्रापी ऊचतुः ॥ लक्ष्मी-
नामामृतं स्तोत्रं परमेश्वर्यसाधनम् । लक्ष्म्याः प्रियकरं पुण्यं शृणुध्वं
सर्वदेवताः ॥ ५ ॥ आ अस्य श्रीमहालक्ष्मीमन्त्रस्य वामदेव अपि ।
बृहती ऋन्दः । महालक्ष्मीदेवता । श्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्धये जपे
विनियोगः ॥

Die Attribute der Göttin beginnen in besonderer Zählung
आ विष्णुपत्नी महालक्ष्मीविष्णोर्हृदयमन्दिरा । विष्णुप्रिया विष्णुभक्ता
सदा विष्णुवती स्थिता ॥ १ ॥

Schliesst किमपि वञ्चनोक्तेन सर्वसंपत्समृद्धये । लक्ष्मीनामामृतं
स्तोत्रं जपध्वं सर्वदेवताः ॥ ४१ ॥

1355.

17/10 5 Bl., 11 bis 12 Linien Geschrieben von Vyāsa Miṇa aus
1 Anandānanda in Gujarat, Sohn von Jagannātha etwa im J 1750

Mahālakṣmīpūjī, Verehrung der Lakṣmī. Beginnt अथ
महालक्ष्मीपूजा लिख्यते ॥ स्तनम् । धीतव्यं परिधाय शुद्धमने

1351.

13/6. 8 Bl., 8 Linien. Etwa 1830.

Mahisimardinjapa, ein Gebet an Durgā, als Vernichterin des Dämons Mahiṣa. Unvollendet. Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet: भांतं वियत्सनयन श्वेतो मर्हिनि उदयम् । अष्टाचरी समाख्याता विद्या महिषमर्हिनी ॥ नारायणीतंत्रे ॥ विषां हि मज्जा कालो ऽभिरद्रिरिस्थो नि उदयम् ॥ महिषमर्हिनि स्वाहा ॥ अस्यार्थः । वियं मकारः । हि स्वरूपं मज्जा यकारः । कालः मकारः । अयि रेफः अद्रि दकारः ॥ इति वचनादिकारधुक्तो दकारः ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Ma-hi-sa-ma-rdī-nī. — Ausserdem wird das Viśvasāratāntṛa und der Kulacūḍāmaṇi citiert.

Schliesst: अथ वर्णतनुं वक्ष्ये विश्वबोधप्रदायिनीम् । यस्यामनु-लब्धायां सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352.

21¹/₂/9¹/₂. 4 Bl., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Kōṣavarjina im J. 1712.

Rahasyatraya, Hingebung an Bhagavat, in der Form von Nārāyaṇa und Śiṣpati. Verfasst von Vedavyāsa Bhaṭṭa. Drei Kapitel: 1) Aṣṭākṣaravivarāṇa. 2) Drayavivarāṇa. 3) Ohne Titel. Paginiert 2—5. Fol. 1 fehlt. Das erste Kapitel behandelt die Formel: Om Nārāyaṇāya namaḥ. Kapitel 2 beginnt: अथ कठवल्ली-प्वधीतं द्वयम् । अर्थशरीरं तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये इति । उपबृंहणसिद्धं च । श्रीमद्भस्मसंहितोक्तं च द्वयम् । उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Das dritte beginnt: शि-ष्यस्ते ऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol. 4a wird Śrīvatsāṅka Mītra citiert: पापीयसो ऽपि शरणागतशब्दभाजो नोपेक्षन् मम तवोचितमीश्वरस्य । त्वज्ज्ञानशक्ति-कल्याणसुमतीषु नेह पापं पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

29/11. 11 Bl., 6 bis 9 Linien. Bengālī-Schrift von etwa 1820

Rādhikāśahasranāmastotra, tausend Namen der Rādhā, aus dem Sanatkuṃāratantra. Beginnt: किलासशिखरासीनं महादेवं स-दाशिवम् । भवानो रहसि प्रीत्या पप्रक्ष वरदायकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ कथयेशान (कथमीशान MS.) सर्वार्हं लोकानां हितकाम्यया । येन नाम्ना च निष्कारान्मुच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीमदाशिव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि राधानामसहस्रकम् । विना पूजोपहारेण विना कीर्त्तनं यत्फलम् ॥ विना जपं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा । विना गन्धं विना पुष्पं विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

वरवरधरां भूषणाढ्या सुशोभाम् । बीजापूर सरसिजयुगे विभती
स्वर्णपात्रम् । भर्ता युक्ता मुञ्जरभयदां महामण्यच्युतश्रीम् ॥ १०६ ॥
Florence MSS Nam 870 Siehe Nārāyaṇahṛdayastotra

1358.

29/13 8 Bl 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J 1748

Lakṣmīhṛdayastotra, hier *Mahalakṣmīhṛdayastotra* genannt

1359.

22/10 9 Bl., 9 bis 13 Linien Geschrieben im J 1788

Lakṣmīhṛdayastotra

1360.

15/10 27 Bl 7 Linien Etwa 1790

Lakṣmīhṛdayastotra Vorangehen die üblichen Gebetsformeln
bis 3 b, 4, beginnend mit श्री अस्स श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य
भागव ऋषिः । आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीदेवता । अमुदुवादिनाना-
हन्दासि । श्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ऐं कीलकम् । etc Sieh
Nummer 1820, 2

1361.

29/13 19 Bl meistens 13 bis 14 Linien. Etwa 1750

Yantracintamani, über mystische Diagramme, die zu allerlei
unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt
enthält Diagramme, die für heilsame Absichten dienen sollen Be-
ginnt स पातु देव्याः कवरीविलासो लास्ये लसन्त्या गिरिकन्यकायाः ।
य. पश्यती वालमृगाङ्गुलीः क्षणेन सर्वक्षयद बभूव ॥ १ ॥ शिव
उवाच ॥ राजवश महायन्त्र शृणु देवि सुशोभनम् । कास्यभाजनमा-
नीय शुद्ध भस्मादिभिः कृतम् ॥ ० ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt, nämlich
Vaśyadhikāra, *Akārānādhikāra*, *Stambhavanādhikāra*, *Maranādhikāra*,
Uccātanādhikāra, *Sāntyadhikāra* In jeder Abteilung werden eine
Anzahl yantra beschrieben So in der ersten *Mobana*, *Rājākopa*,
samana, *Bijasampuṣa*, *Svamivaśya*, *Divyastambhana*, *Rajakopahara*,
Mṛityumjaya, *Vivādaviṣaya*, *Dhaukavaśikāraṇa*, *Duṣṭamohana*, *Viva-*
daviṣya, *Ganādhīpatya* etc

Die Handschrift hört im vierten yantra (*Jvaranāśana*) des
Sāntyadhikāra auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem *Uddamaratantra*
entnommen, was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die
Bemerkung auf Fol 11b इति यन्त्रचिन्तामणौ महाकल्पे प्रत्यक्ष-
सिद्धिप्रदे उमामहेश्वरसवादे दामोदरपण्डितोद्भूते कृष्णनाधिकारे शत्रु-
मुखगतिकृष्णनाम प्रथमं यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra-

उपविश्य । आचमनम् । प्राणायामः ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि । शि-
खाधन्धनम् । तत्र मण्डपे अष्टदलं पूरयित्वा सर्वोपचारान्गृहीत्वा
सूर्यनमस्कारः । अपसर्पन्तु ये भूता ये भूता अग्निसंस्थिताः । ये भूता
विघ्नकर्तारस्ते रक्षन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ आसनमन्त्रः । पृथिव त्वया
धृता लोका इति । आसनं संप्रोक्ष्य पाचस्थापनम् । पात्रे गन्धपुष्पादि
निक्षिप्य जलं पूरयित्वा वरुणं जपेत् । वरुणस्योत्तमनमसीति मन्त्रः ।
धेनुमुद्रां प्रदर्श्य अङ्गुशमुद्रया । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरी सर-
स्वती । नर्मदा सिन्धु कावेरी जले ऽस्मिन्संनिधिं कुरु ॥ इति सर्वाणि
तीर्थान्यावाह्यात्मानं शिवरूपं ध्यात्वा गायत्रीमन्त्रेण सर्वोपचारद्र-
व्याणि संप्रोक्ष्य । अबेत्यादिप्रयोगमुच्चार्य । मम धनकनकपशुपुत्रपौ-
त्रादिसुखसमृद्धार्थमिहजन्मजन्मान्तरे धर्मार्थकाममोक्षार्थं महालक्ष्मीत्र-
ताङ्गभूतं श्रीमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थं मण्डलाधिष्ठात्रीदेवतायै तथा च महा-
लक्ष्म्याः षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । तत्र भूरसीत्यादिभिर्मन्त्रैः
स्थापनं कुर्यात् ॥

Schliesst: पूजां कृत्वा देवीं विसर्जयेत् । प्रातर्विसर्जये देवीं
मन्त्रेणानेन सुव्रती । पङ्कजं देवि संत्यज्य मम चेशमनि संविश । यथा
सत्पुत्रभृत्यो ऽहं सुखी स्यां तत्प्रसादतः ॥ Vgl. Lakṣmīpūjanavidhi.

1356.

21/10, 3 Bl., 10 Linien. Geschrieben im J. 1726.

Mahālakṣmīstotra, in 30 Versen. Beginnt: श्रीमहालक्ष्मीर्दे-
वता । श्रीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलकम् । etc. अथ स्तोत्रम् ।
जय कमलपद्माक्षि जय त्वं श्रीपतिप्रिये । जय मातर्महालक्ष्मि संसा-
रणवतारिणि ॥ २ ॥ महालक्ष्मि नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं सुरेश्वरि । हरि-
प्रिये नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं दयानिधि ॥ ३ ॥ Catal. Oxon. Num. 242.

1357.

22/8, 8 Bl., 9 Linien. Etwa 1830.

Lakṣmīhṛīdayastotra aus dem *Ātharvāṇarāhasya*. 106 Verse.
Beginnt: वन्दे लक्ष्मीं परशिवमयीं शुद्धजाम्बूनदाभां तेजोरूपां कन-
कवसनां सर्वभूषोज्वलाङ्गीम् । बीजापूरं कनककलशं हेमपात्रं दधा-
नामाद्यां शक्तिं सकलजननीं विष्णुवामाङ्गसंस्थाम् ॥ १ ॥ श्रीमत्सी-
भाग्यजननीं स्त्रीमि लक्ष्मीं सनातनीम् । सर्वकामफलावष्टीं साधनिक-
मुखायहाम् ॥ २ ॥ स्मरामि नित्यं देवेशीं त्वया प्रेरितमानसः ।
त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥

Schliesst: ध्यायेन्नक्ष्मीं प्रहसितमुखीं कोटिवानार्कभासां विबुधानां

वरवरधरा भूषणाढ्यां सुशोभाम् । वीजापूरं सरसिजद्युगं विभ्रती
स्वर्णपावम् । भर्वा युक्ता मुञ्जरभयदा मह्यमप्यच्युतश्रीम् ॥ १०६ ॥
Florence MSS Num 370 / Siehe Nārāyanahṛidayastotra

1358.

29/13 8 Bl., 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1748

Lakṣmihṛidayastotra, hier Mahālakṣmihṛidayastotra genannt

1359.

22/10 9 Bl., 9 bis 13 Linien Geschrieben im J 1768

Lakṣmihṛidayastotra

1360.

15/10 27 Bl., 7 Linien Etwa 1790

Lakṣmihṛidayastotra Vorangehen die üblichen Gebetsformeln
bis 3 b, 4, beginnend mit ओं अस्स श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य
भार्गव ऋषिः । आद्याद्विष्णुमहालक्ष्मीर्देवता । अनुष्टुपादिनामा-
ष्टन्दासि । श्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ऐं कीलकम् । etc Sieh
Nummer 1320, 2

1361.

22/13 19 Bl., meistens 13 bis 14 Linien Etwa 1750

Yantracintāmaṇi, über mystische Diagramme, die zu allerlei
unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt
enthält Diagramme, die für heilsame Absichten dienen sollen Be-
ginnt स पातु देव्याः कवरीविलासी लाखे लसन्त्या गिरिकन्यकायाः ।
यः पश्यतो बालमुगाङ्गुलीः चक्षेन सर्वघ्नपदं बभूव ॥ १ ॥ शिव
उवाच ॥ राजवश्यं महायन्त्रं शृणु देवि सुशोभनम् । कास्त्रभाजनमा-
नीयं शुद्धं भस्मादिभिः कृतम् ॥ २ ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt, nämlich
Vaśyādhikāra, *Ākarsanādhikāra*, *Stambhanādhikāra*, *Mārapādhikāra*,
Uccaṣṭanādhikāra, *Sāntyādhikāra* In jeder Abteilung werden eine
Anzahl yantra beschrieben So in der ersten Mohana, Rājako-
pāśmana Bijasampatā, Svāmivaśya, Divyastambhana, Rājako-
pahara, Mṛtyumjaya, Vivādaviṣaya, Dhanikavaśikarana, Ductamohana, Vivā-
daviṣaya, Gṇadhīpatya etc

Die Handschrift hört im vierten yantra (*Jvaranāśana*) des
Sāntyādhikāra auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem *Uddāmaratantra*
entnommen, was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die
Bemerkung auf Fol 11b इति यन्त्रचिन्तामणौ महाकल्पे प्रत्यक्ष-
सिद्धिप्रदे उमामहेश्वरसवादे दामोदरपण्डितोद्भूते लक्ष्मणाधिकारे शत्रु-
मुखगतिलक्ष्मणनाम प्रथमं यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra-

cintāmaṇi stimmt so sehr überein, dass man berechtigt ist, beide einem und demselben Verfasser zuzuschreiben.

1362.

31/14 8 Bl., 11 bis 14 Linien. Etwa 1730.

Yantracintāmaṇi von Dāmodara, Sohn von Gaṅgādhara, Sohn von Devadatta, Sohn von Mahādeva, Sohn von Nṛsiṅha. Beginnt: यं ध्यायन्ति सुरासुराश्च निखिला यथा: पिशाचोरगा राजानश्च तथा मुनीन्द्रनिवहाः सर्वार्थदं सिद्धये । भक्तानां वरदाभयप्रदकरं पाशाङ्कुशासंक्रतं etc. Dāmodara behandelt seinen Stoff in der Form eines Dialogs zwischen Śiva und Pārvatī.

Die Handschrift enthält nur einen Teil des ganzen Werkes, welches über die oben genannten sechs Teile sich erstreckte. Sie bricht im sechzehnten yantra des Vaśīkaraṇa ab. Die von Dāmodara beschriebenen yantra sind: Mahāmohana, Rājakopaśamana Bijasamputa, Svāmivasyakara, Divyastambhana, Rājamohana, Mrityumjaya, Vivāḍavijaya, Dhanikavaśīkaraṇa, Duṣṭamohana, Vivāḍavijaya, Gāṇapatya, Janavaśyankaranyantra, Jagadvaśya, Piśācikāyantra, Kālānala. Sieh Lālmitra Notices Num. 257.

1363.

20/9¹/₂. 44 Bl., 9 bis 12 Linien. Geschrieben in Giripura (Śrīkṛmāṣaṇahavijayarāja) von Śukadeva im J. 1699.

Yantracintāmaṇi von Dāmodara. Foll. 1. 43. 44 fehlen. Die verschiedenen Yantra sind im Text abgebildet. Der Verfasser teilt das Werk in 6 Kapitel (Adhikāra). 1) Vaśya Fol. 22 b. 2) Ākarṣaṇa Fol. 24 b. 3) Stambhana Fol. 30 a. 4) Viḍveṣaṇa Fol. 31 b. 5) Māraṇa Fol. 33 b. 6) Uccāṭana Fol. 36 b. 7) Śāntika, auf einem der fehlenden Blätter. 8) Bandhamokṣaṇa Fol. 46 a.

1364.

18/11. 2 Bl., 12 Linien. Abschrift vom Anf. d. Jahrb.

Līṅgapaddhati, Verehrung des Śiva in der Gestalt eines aus Lehm gefertigten Līṅga. Beginnt: अथ लिङ्गपद्धतिलिख्यते ॥ तत्र कालामिरुद्रीपनिपद्धिधिना सर्वाङ्गं भक्तनोज्ज्वल्य । प्रत्यङ्गं रुद्रावाशि धृत्वा । सदाशिवं मनसा स्मरन् । उदीची गत्वा । भूमिं प्रार्थ्य । सर्वाधारधरा देवी त्वदूपां मृत्तिकामिमाम् । ग्रहीष्यामि प्रसन्ना त्वं लिङ्गार्थं भव सुप्रभा ॥ १ ॥

1365.

13/8. 13 Bl., 5 Linien. Etwa 1810.

1) Foll. 1—3. *Līṅgāṣṭaka* in neun Versen. Beginnt: ब्रह्म-मुरारिसुरार्चितलिङ्गं निर्मलभास्करशोभितलिङ्गम् । जगन्नि दुःखनि-वारणलिङ्गं त्वां प्रणतो ऽस्मि सदाशिवलिङ्गम् ॥ १ ॥ सुरगुरुसूर्य-

सुपूजितलिङ्ग सरसिञ्जपुष्पशतार्चितलिङ्गम् । परमपद परमात्मनि
लिङ्गम् । त्वा प्रणतो ॥ २ ॥ Diese Version weicht von der im
Bṛhatstotraratnakara (Bombay 1895, II 119) gedruckten in vielen
Punkten ab

2) *Dugūpājūdhāna* Die in die-em Büchlein enthaltenen
Gebete werden vor der Lesung des Devimahātmya hergesagt. Das
erste Blatt fehlt. Besonders paginiert von 2—11. Fol 2b beginnt
माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कलामालिनी । मातङ्गी
विजया जया भगवती देवी शिवा शोभवी ॥ शक्तिः शंकरवक्षभा
चिनयना वाग्वादिनी भैरवी । हीकारी विपुरा परापरमयी मा
Der Rand hier abgerissen

Schliesst ददाति विपुला सिद्धि ददाति विपुल धनम् । यो
जपेत्तस्य बुद्धिः स्यात्वेम प्राप्नोति शश्वतम् ॥ अनेन विधिना यस्तु
विहीन पुस्तक पठेत् । तस्य जप्य भवेद्भार्ग्यमरुणे रुदित यथा ॥ पुस्तक
साम्प्रशक्तिकमनेन विधिना र्चयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति रुद्रस्य वचन
यथा ॥

1366.

29/15 31 Bl., 11 bis 12 Lanten. In den Jahren 1863 und 1867 von
Abhayasarma schlecht abgeschrieben

1) Foll 1—16 *Limbaṅgajupajupaddhati*, Anbetung einer sonst
unbekannten Göttin Limbaṅgi. Hin und wieder wird sie auch
Mihā und Kādī genannt. Beginnt श्रीगणेश नमस्तुभ्य गुरु तन्त्रार्थ-
वेदिनम् । नित्यपूजाविधि यत्त्वे लिम्बजायाय सत्क्रमात् ॥ १ ॥

2) Fol 17 *Limbaṅgastotra*. Beginnt अस्य श्रीलिम्बजास्तोत्रस्य
ब्रह्मा ऋषिः पङ्क्तिरुच्छन्दः श्रीलिम्बजा देवता यद्योक्तफलप्राप्तये जपे
विनियोगः । नमो नमस्ते जगत प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्वरूपे ।
चराचराणां भवता च शक्ते सनातनि (Metrum?) सर्वविमोह-
यन्ति ॥ १ ॥

3) Foll 18—27 *Limbaṅgasahasranāman* Beginnt अस्य
लिम्बजासहस्रनामस्तोत्रमत्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्दः श्रीलिम्बजा दे-
वता माया बीज ।

4) Foll. 28—31 *Atha tantrokta Śyāmapuranokta-āratarapujā
karṇasamgraharambhaḥ* und später Mantra

Der ganzen verwirrten Darstellung sieht man an, dass sie von
einem unwissenden Mann zur Verherrlichung einer lokalen Göttin
oder Śakti herrührt. Das Śyāmapurāṇa ist ein Geschöpf seiner
Phantasie

1367.

19/5. 5 BH., 8 bis 9 Linien. Etwa 1850.

Vagalāmukhīstotra, ein Hymnus auf die Göttin *Vagalāmukhī*, in 36 Versen. Aus dem *Rudrayāmala*. Die Einleitung lautet: ओं अस्य श्रीवगलामुखीस्तोत्रमन्त्रस्य भगवान्नारद ऋषिः । उष्णि-
गनुष्टुब्जगत्यम्बुच्छन्दांसि । श्रीजगन्मोहनी ब्रह्मास्त्रविद्या वगलामुखी
पीताम्बरा देवता । मम संनिहितानां दूरस्थानां दुष्टविरोधिनां
वाङ्मुखपदजिह्वाबुद्धिसम्भनार्थं श्रीवगलामुखीदेवताप्रीत्यर्थं जपे विनि-
योगः ॥ Der Hymnus beginnt मध्ये सुधाब्धिमणिमण्डपरत्नवेदी
सिंहासनीपरि गतां परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाढ्यविभूषि-
ताङ्गी देवी नमामि धृतमुन्नरचैरिजिह्वाम् ॥ १ ॥

Schliesst: ब्रह्मास्त्रमेतद्विख्यातं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् । गुरुभक्ताय
दातव्यं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ ३६ ॥

1368.

18/10. 3 BH., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Vagalāmukhītrailokyavijaya kavaceśa, das mächtige, die Drei-
welt besiegende Amulet der *Vagalāmukhī*. Darunter wird eine
Ausstossung von verschiedenen als mystisch geltenden Silben, die
zum Teil dem Alphabet entnommen sind, verstanden, verbunden
mit der Anrufung der Göttin in ihren mannigfaltigen Gestalten.
Zuletzt wird, wie gewöhnlich, die Wirkung der Zauberformel her-
vorgehoben. Aus dem *Rudrayāmala*. Beginnt: भैरव उवाच ॥
सिद्धिदात्री जगद्धात्री विधात्री जगतां मता । मृदुगात्री वगलामुखी
तां देवी प्रणमाम्यहं ॥ ओं शृणु वक्ष्यामि ते देवि स्वरहस्यं प्रकामदम् ।
श्रुत्वा गुप्ततमं गोप्यं कुरु गुप्तं सुरेश्वरि ॥ १ ॥ कवचं वगलामुख्याः
सकलैष्टप्रदं कलौ । मत्सर्वस्वं परं गुह्यं गुप्तं च शरज्ज्वनः ॥ २ ॥
त्रैलोक्यविजयं नाम कवचेऽं मनोरमम् । मन्त्रगर्भं मन्त्ररूपे सिद्धि-
विद्याविनायकम् (lies विधायकम्) ॥ ३ ॥ रहस्यं परमं ज्ञेयं सा-
चाद्मृतरूपकम् । ब्रह्मविद्यामयं वर्मं दुर्लभं प्राणिनां कलौ ॥ ४ ॥
पूर्णमेकोनपञ्चाशद्वर्णमन्त्रमधैर्युतम् । त्वज्जत्न्या वक्ष्यि देवेशि गोपनीयं
स्वयोनिवत् ॥ ५ ॥

Schliesst: इदं तु कवचेऽं ते मया ख्यातं नगात्मजे । गोप्यं
गुप्ततरं देवि गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ इति श्रीब्रह्मयामले तन्त्रे उमा-
महेश्वरसंवादे वगलामुखीत्रैलोक्यविजयं नाम कवचेऽं समाप्तम् ॥

1369

18/10 5 Bl. 9 bis 11 Lin en Etwa 1830

Vagalamukhipatala in 59 Versen Verehrung der Vagalamukhi zu schädlichen Zwecken Einestheils werden dazu Diagramme angefertigt, andernteils bedient sich der Beschwörer (sadhaka) gewisser Labationen um Unheil zu stiften Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ देवदेवेशि वक्ष्यामि रहस्य चोत्तमोत्तमम् । पटल वगला मुख्यं कुरु सुरासुरार्चिते ॥ १ ॥ विधेय वगलामुख्या प्रभावसहित कलौ । यस्य यस्य न दातव्यं दुर्लभं भुवनत्रये ॥ २ ॥ प्रातः कृत्यं च संपाद्य चक्रपूजा समारभेत । पूजा कृत्वा जपेन्मन्त्रं चतुर्वर्गफल [लभेत] ॥ ३ ॥ तारा च तोतला श्यामा तारिणी च मनोमना । विधवेशी भगवामा देवता वगलामुखी ॥ ४ ॥ गोप्या गुप्ततरा विद्या गोपनीया सुसाधकैः । चैलोक्यं च सृजत्येषा सहस्रेषुवनच यम् ॥ ५ ॥ पालयेद्गला विश्वमेकैकाक्षरमावत । विनास्या मन्त्र-राजेन नास्ति किञ्चिन्महेश्वरि ॥ ६ ॥ तस्मात्तु भुक्तिमुक्त्यर्थं संपूज्या वगलामुखी । यत्र कुत्र स्थितो मन्त्रद्याष्टसिद्धिप्रदायक ॥ ७ ॥ न तस्य सभवेच्छुक्तस्य रोगो न बाधते । etc

Schliesst इदं तु पटलं गोप्यं तव भक्त्या प्रकाशितम् ॥ ५८ ॥ अप्रकाशं परं गुह्यं न देयं यस्य कस्यचित् । भुक्तिमुक्तिप्रदं गोप्यं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ५९ ॥

1370

30/12 30 Bl. 11 Lin en Geschr oben m J 1841 von REmacandra Sohn von Ballala

Vajresvarīmahātmya eine Legende von den wunderbaren Thaten der Göttin Vajresvari erzählt dem Bhavadvaja von Vyasa 21 Kapitel Nach dem Schluss von Kapitel 8 4 ist dieses Werk dem anderweitig bekannten Sankhoddhara*) entnommen Statt Sankhoddhara findet sich zu Ende von 2 20 21 der wahrscheinlich korumpierte Name Samkhyasara Der kurze Inhalt des Werkes ist der folgende Ugrasura hatte zwei Söhne Sinhamara und Kali Kali Der letztere ubt grosse Busse um Indra zu besiegen Er erlangt von Śiva verschiedene Wunderkräfte Indra und die R is fliehen vor ihm Die R isis beten die Sakti (Adya Sakti Mahamaya) an und sie verspricht im bevorstehenden Kampfe als Vajresvari ihnen zu Hülfe zu kommen Beschreibung von Vajresvarīsetra (Kapitel 6) Beginn des Kampfes (7) Kalikalas Heerführer Dantura Tunabhadra Kusila Kolasura werden von den Göttern getödtet (8—12) Kalikala sammelt ein mächtiges Heer (13)

*) Sankhoddhāram hātm a in Buhler's Catalogue of MSS from Gujarāt 2 52

Kampf zwischen den Göttern und Kalikāla. Indra schleudert auf ihn seinen Donnerkeil und aus diesem tritt die Göttin Vajreśvarī hervor (14). Sie beruft die Schaar der göttlichen Mutter (Mātrikāgaṇa) zum Kampf. Kalikāla sendet seine Heerführer Durdhara, Sindhavaktra, Lohitākṣa, Caṇḍavega in die Schlacht. Diese werden von der Göttin getödtet (15—18). Endlich fällt Kalikāla selbst (19). Die Götter und Risis preisen Vajreśvarī (20). In 21 wird der Inhalt des ganzen kurz zusammengefasst. In 20, 20 22, 36 wird das Werk *Vajrānanda* genannt.

Beginnt: श्रीभरद्वाज उवाच ॥ पूर्वं तीर्थान्यनेकानि दृष्टानि विविधानि च । ज्योतिर्लिङ्गानि सर्वाणि पूजितानि महामते ॥ १ ॥ अयोध्या कान्तिमञ्चुरा माया वाराणसीपुरी । अवन्ती सिन्धुसंगे च दृष्टा द्वारवती तथा ॥ २ ॥ — वज्रेश्वरीमाहात्म्यं च श्रोतुमिच्छामि ते मुखात् । आदिशक्तिर्महामाया विश्वं व्याप्य व्यवस्थिता ॥ ९ ॥ प्रकटा सा कथं जाता देवी वज्रेश्वरी विभो । आद्यासिताः कथं देवा ऋषयश्च तपोधनाः ॥ १० ॥

1371.

25/11. 3 Bl., 9 Linien. Geschrieben im J. 1739 von Ratnōvara, Sohn von Pandya Devākara, aus Sindhapura.

Sivopāñcākṣaramantra, die funfsilbige Formel zur Anbetung von Śiva. Beginnt: अस्य श्रीशिवपञ्चाक्षरमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः । पङ्क्तिरुच्छन्दः । सदाशिवो देवता । ओं बीजम् । नमः शक्तिः । सदाशिवप्रीतये जपे विनियोगः । वामदेवऋषये नमः शिरसि । पङ्क्तिरुच्छन्दसे नमो मुखे । सदाशिवदेवतायै नमो हृदि । ओंबीजाय नमो जिह्वे । नमःशक्त्यै नमः पादयोः । ओं न तत्पुरुषाय नमस्तर्जनीयोः । ओं म अघोराय नमो मध्यमयोः । ओं शिं सद्योजाताय नमः कनिष्ठयोः । ओं वां वामदेवाय नमो ज्ञानमययोः । ओं य ईशानाय नमो ऋष्टयोः । Nimmt man die fünf Silben von nam ab zusammen, so erhält man die heilige Formel oṃ namo Śivāya. Diese Spielerei wiederholt sich mehrmals.

1372.

22/12. 8 Bl., 6 bis 7 Linien. Geschrieben von Śaṅkara, Sohn von Guldin Śaṅkaraśāla, im J. 1843.

Śivāvaranapñjā, Gebete um Schutz von Śiva. Diese bestehen aus den Attributen des Rudra in Taittiriya Saṃhitā 4, 5, 2—9, welche in 14 Stücke (Bittgänge) geteilt und mit āvaranārcana bezeichnet sind. Beginnt: श्रीरुद्राण्यः ॥ ओं हिरण्यवाहवे नमः । ओं मेनान्ये नमः । ओं दिशं पतये नमः । विश्वोणमध्ये । अभीष्टमिष्टि मे देहि शरणागतवत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्पणम् ॥

पद्मोणे । ओ वृक्षेभ्यो नमः । ओ हरिकेशेभ्यो नमः । ओ पशुपतये नमः । ओ सखिञ्जराय नमः । ओ लिपीमते नमः । पथीना पतये नमः । अभीष्टसिद्धिं द्वितीं वाम् ॥

1373.

201/12 13 Bl 9 Linien Etwa 1.80

Snapujana, Ceremonien bei der Verehrung von Śiva. Be-
ginnt अथ पुष्पाञ्जलिवय दत्त्वा बद्धविल्वपत्राणि समर्पयेत् ॥ सधृत
(सहृत MS) गुग्गुल चापि धूप दद्यान्मनोहरम् । तथैव दीप प्रज्वाल्य
दीयता सुमनोहरम् ॥ १ ॥ घृतपक्क च नैवेद्य भक्त्या भोज्यफला-
दिकम् । घण्टानादाय दीपाय कर्पूरारार्तिक तथा ॥ २ ॥ घण्टा
अर्चयित्वा । गजध्वने मन्दमात स्वाहा । अथ धूपपात्रस्य तिलकम् ।
अक्षतापुष्प फट । इति पात्र समीक्ष्य नमः । इति पुष्प दत्त्वा वाम-
तर्जन्या स्मृत्वा । मूल । तर्जनीमूलयो । अङ्गुष्ठयोगे धूपमुद्रा । ना-
सासमीपे शिवाय धूपपात्र भ्रामयेत् ॥ अथ धूपमन्त्र ॥ धूरसि धूर्व
धू० तमम् ॥ वनस्पतीना सर्वासा रसो गन्धसमुद्भव । देवाना वल्लभी
नित्य धूपो ऽय प्रतिगृह्यताम् ॥ ३ ॥

Schliesst कैलासालयसंस्थित गणपुन्द्रे संसेवितम् । वामाङ्ग-
स्थितगिरिजावीज्यमान (विरामान MS) विष्ण्वादिभिः सन्नुत देव
ध्यायेत् । हे महादेव हे महादेव चमस्व चमस्व । स्वस्थान गच्छ
स्वस्थान गच्छ । तालत्रय कृत्वा मुखनाद (मुखवाध MS) कृत्वा वि-
सर्जयेत् । यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं शिवार्पणमस्तु । श्रीसाम्बशिवप्रसादा-
द्वाग्यसप्ताङ्गे सुखावाप्तिरस्तु ॥

1374.

25/10 4 Bl 16 Linien Schrift von 1672

Siddhasarasata Bhuvaneshvaristotra, ein Hymnus an Sara-
svatī in 49 Strophen, von Prithvidhara, einem Schüler von Sa-
mbhūnātha. Beginnt ऐन्दव्या कलयावतसितशिरो विस्तारि नादा-
त्मक तद्रूप जननि स्मरामि परम चिन्मात्रमेक तव । यत्रोदेति परा-
मिधा भगवती भासा हि तासा पद पश्यन्तीमनु मध्यमा विहरति
खैर च सा खैचरी ॥ १ ॥ Sieh Cat Oxon Num 173 Florentine
MSS Num 89 Weber 1770

1375.

26/10 13 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1700

Bhuvaneshvaristotra hier in 46 Versen, mit dem Kommentar
von Padmanabha. Dieser beginnt हे जननि तव रूप स्मरामि ।

अहरहो ध्यायामि । किंभूतं तव रूपम् । अवतंसितशिरः । अवतंसितं शिखरीकृतं शिरो मूर्धा यस्य तत्तथा । कया । इन्दोश्चन्द्रस्येय-
मेन्द्वी तथैन्दव्या कलया । पुनः किं तव रूपम् । विस्तारि । वि-
स्तारो ऽस्यास्तीति विस्तारि । सर्वव्यापकमित्यर्थः । पुनः किंभूतम् ।
नादात्मकं नादस्वरूपम् । उच्चारणकाले नादवत् । etc.

Der letzte Vers lautet: को ऽप्यचिन्त्यः प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य
प्रत्ययावहः । श्रीशंभोराज्ञया सर्वाः सिद्धयो ऽस्मिन्नतिष्ठिताः ॥ ४६ ॥

1376.

10 $\frac{1}{2}$ /10. 7 Bl., 8 bis 16 Linien. Geschrieben von Bhaṭṭa Umāśaṅkara,
Sohn von Bhaṭṭa Śiva, um etwa 1690.

Bhuvaneśvarīstotra in 46 Versen.

Schliesst: को ऽप्यचिन्त्यः प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावहः ।
श्रीशंभोराज्ञया सर्वाः सिद्धयो ऽस्मिन्नतिष्ठिताः ॥ ४६ ॥

1377.

12/8. 53 Bl., 8 Linien. Śāradā-Schrift.

Bhuvaneśvarīstotra mit Padmanābha's Kommentar.

1378.

28/9. 10 Bl., 6 bis 7 Linien. Bengālī-Schrift von etwa 1800.

Ṣaṣṭhipūjavidhi oder *Ṣatikāṣaṣṭhipūjavidhi*, Verehrung des
sechsten Tages nach der Geburt eines Knaben und der als Göttin per-
sonifizierten Ṣaṣṭhi, sowie anderer Götter. Beginnt: तच्च कृतस्नाना-
दिराचान्तः पुञ्जन्नावधिपष्ठदिवसप्रदोषसमये सूतिकागृह्यायतो गोम-
चेनीपलिष्य शुचिदेशे आसने उपविश्य उदङ्मुखः स्वस्तिवाचनं कृत्वा ओं
तत्सदित्युच्चार्य सकल्यं कुर्यात् । विष्णो विष्णो ओं अद्य अमुके मासि
अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकगोत्रस्य ममाभिनवजातकुमारस्य समानु-
कस्य सर्वोप[सर्ग]शान्तिपूर्वकं दीर्घायुद्वयपूर्वकपष्ठे मार्कण्डेयादिपूजामहं
करिष्ये । तत उत्तराभिमुख आजिघ्न कलशमित्यादिना घटं संस्थाप्य ।
आजिघ्न कलशं मध्या त्वा विशन्त्विन्दवः । पुनरुर्वा निवर्तस्व सा नः
सहस्रं धुत्वोरुधारा पयस्वती पुनर्माविशताद्रयिः ॥

Fol. 5 b: आयाहि वरदे देवि महापथीति विश्रुता । मानु-
वत्याहि मे पुत्रं रच जागरवासरे ॥ धात्री त्वं कार्त्तिकेयस्य महा-
पथीति विश्रुता । त्वत्प्रसादादविघ्नेन शिशुर्दीर्घायुरस्तु मे ॥ इत्या-
वाहयेत् । ततः कृताञ्जलिः । ओं गौर्याः पुत्रो यथा स्कन्दः शिशुः
संरक्षितस्त्वया । तथा ममाप्ययं बालो रक्ष्यतां पठि ते नमः ॥
इत्युच्चार्य पथ्ये नम इति त्रिः पूजयेत् । इति भोजराजः ॥

Schliesst हागदीपशस्त्रमुसलभस्त्रसर्पपान्सूतिकागृहे दशरात्रं या-
वत्स्थापयेत् । मङ्गलपूर्वकं जागरणं कुर्यात् । उत्तृष्टशरावादीनि पति-
पुत्रवतीभ्यो नारी दद्यात् ॥

1379.

24/12½. 3 Bl 12 Linien Etwa 1840

Sudarsanakavaca, ein Gebet an den Diskus von Vishnu Aus
der Sudarsanasambhita Die Handschrift ist dermassen verderbt,
dass die erste Seite durchgehends Lorrigiert werden musste श्री
श्रीमहासुदर्शनकवचमहामन्त्रस्याहिरुंध्यो भगवानृषिः । अनुष्टुप् छन्दः ।
श्रीसुदर्शनपुरुषो महाविष्णुदेवता । ओ बीजम् । ह्री शक्तिः । क्री
कीलकम् । श्रीसुदर्शनस्य प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ ओ नमो
भगवते ज्वालाचक्रेणह्री दिश चक्रेण वध्नामि । ओ नमो भगवते
ज्वालाचक्रेणामेयी दिश चक्रेण वध्नामि । ओ नमो भगवते ज्वा-
लाचक्रेण दक्षिणा दिश चक्रेण वध्नामि । Ebenso weiter नैर्ऋती
— वायवी — वायव्या — कीबेरी — ऐशानी — ऊर्धा —
अर्धदिशक्रेण वध्नामि ॥

Schliesst श्री श्रीचक्रसुदर्शनाय नमः स्वाहा । भूम्यामन्तरिक्षे
च तथा पार्थिवः पृष्ठतो ऽयतो रक्षा करोतु भगवान्विष्णुरूपो जनार्दनः ।
यत्र विष्णुः स्मृत सद्यस्तत्र चयं याति पातकम् । तेन शान्तेन सकल
दुष्टं समशाम्यतु । सुदर्शनमिदं रूपं तनुच भयनाशनम् । सर्वाभीष्टप्रदं
दिव्यं सर्वरोगनिवारणम् ॥

1380.

21/11 5 Bl , 11 bis 12 Linien Etwa 1820

Pañcamukhihanumathakavaca, Verehrung des fünfköpfigen
Hanumat Beginnt श्री अस्य श्रीहनुमन्तस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र
ऋषिः । नानाविधानि छन्दांसि । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता ।
अनुष्टुप् छन्दः । Das eigentliche Gebet beginnt अथ दिग्बन्धः ।
हनुमान्पूर्वतः पातु दक्षिणे पवनात्मजः । प्रतीच्या पातु रघोघ्नः पातु
सागरपारगः ॥ १ ॥ उदीच्यामूर्ध्वगः पातु केसरिप्रियनन्दनः । अध-
स्ताद्विष्णुभक्तस्तु पातु मध्ये तु पावनः ॥ २ ॥

1381.

23/11 4 Bl 10 Linien Geschrieben im J 1809

Pañcamukhihanumathakavaca Verschieden von dem vorher-
gehenden Beginnt श्री अस्य पञ्चमुखिहनुमन्मन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः ।
गायत्री छन्दः । पञ्चमुखविधिऋषिर्हनुमान्देवता । ह्री बीजम् । श्री

ह्रीं शक्तिः । क्रीं कीलम् । क्लं कवचं ह्रीं अस्त्रं फट् । इति दिग्बन्धः ।
ईश्वर उवाच ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वाङ्गसुन्दरि । यत्कृतं
देवदेवेन ध्यानं हनुमतः प्रियम् ॥ ८ ॥ पञ्चवक्त्रं महाभीमं त्रिपञ्चन-
यनैर्युतम् । बाहुभिर्दशभिर्युक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ २ ॥

Schliesst: दशवारं विसप्तकेन वैलोक्यज्ञानदर्शनम् । कवचस्वर-
णेनैव महालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ Sieh Num 258. 259.

1382.

27/10. 4 Bl., 12 bis 15 Linien. Etwa 1795.

Hanumatsahasranāmastotra, tausend Namen von Hanumat, angeblich aus Vālmiki's Rāmāyaṇa, und von Rāma gesprochen. 160 Verse. Beginnt: अथ ऋचुः । अथमूकगिरिं प्राप्नः सीताधिरह-
कातरः । भगवान्किं विधाद्रामस्तप्तो ब्रूहि सुसत्वरम् ॥ १ ॥ वाल्मीकि-
रवाच ॥ मायामानुषदेहो ज्यं ददर्शाग्रे कपीश्वरम् । हनुमन्तं जगत्सामी
बालार्कसमतेजसम् ॥ १ ॥ Das eigentliche Lobgedicht fängt mit
Vers 26 an: श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान् श्रीमदो रुद्री वायु-
पुत्रो जनघो ज्वरः । अमृत्युर्वीरवीरस्य ग्रामवासो जनाग्रयः ॥ २६ ॥
Eine Recension dieses Lobliedes in 132 Anuṣṭubh findet sich in
Bṛihastotrasaritsāgara p. 515, und wird dort als dem Uttarakhanda
des Brahmāṇḍapurāṇa entnommen bezeichnet.

1383.

31/15. 4 Bl., 11 Linien. Abschrift von 1817.

1) *Hanumadyantramāntravidhi* beginnt: अथ पञ्चदशयन्त्र-
विधिः ॥ दशवारं तु संलिख्य लोकसंमोहनं भवेत् । विंशद्वारं तु
संलिख्य प्रत्यहं कर्षणं भवेत् ॥ १ ॥ विंशद्वारं तु संलिख्य पृथ्वी-
जयो भवेद्युवम् । चतुःशतं तु संलिख्य ईश्वरत्वमवाप्नुयात् ॥ २ ॥
आदाययुतपुरश्चरणं कर्तव्यम् । प्रतिदिनं लिखेत् । वशीकरणाय गो-
रोचनेन लिखेत् । आकर्षणाय कसूर्या । सम्भनाय हरिद्रया ।

Schliesst: व्रतप्रमाणं ९ मङ्गलवारेण प्रथमं भौमवारे प्रारम्भः ।
इति हनुमद्यन्त्रमन्त्रविधिः ॥

2) *Pañcadāśāṅkayantra*. Beginnt: ईश्वर उवाच ॥ ओं धर्मेण
लभ्यते देवि क्रयेण विक्रयेण च । दक्षिणावर्तशङ्खस्य तथा रुद्राक्ष एव
च ॥ १ ॥ रामलक्ष्मणनिष्ठा तु तथैवात्यन्तशोभनम् । तादृग्विधमिदं
यन्त्रं चतुरेखात्मकं शुभम् ॥ २ ॥

3) *Rājarājēśvarīmantra*. Beginnt: अस्य श्रीमहाविपुसुन्द-

रीराजराजेश्वरीमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्चयि पङ्क्तिश्चन्द श्रीमहाराज-
राजेश्वरी देवता । etc

Bei diesen drei Zauberformeln werden Gott
heiten bei einem Diagramme von nebenstehender
Gestalt angerufen wobei sich nach allen Seiten
die Zahl 15 giebt

६	१	८
७	५	३
२	९	४

1384.

21/10 10 Bl 10 Linien Etwa 1800

Patanayaya Svarodaya Bestimmung zukünftiger Ereignisse
durch regelrechtes Einatmen und Ausatmen den Kreislauf der Luft
durch die Arterien des Körpers besondere Astalverbindungen
Vorgeteilt in einem Gespräch zwischen Isvara und Parvati
227 Verse Beginnt पांचेत्युवाच ॥ देवदेव महादेव कृपा कृत्वा
ममोपरि । सर्वसिद्धिकर ज्ञान कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ न
तिथिर्न च नक्षत्रं न चारो यहदेवता । न विष्टिर्न व्यतीपातो वि
रुहाद्यास्तथैव च ॥ २ ॥ कुयोगा नापि देवेश प्रभवन्ति कदाचन ।
तन्ने कथय देवेश सर्वकामफलप्रदम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥
शृणु त्व कथितं देवि देहस्य ज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण सर्व-
ज्ञत्वं प्राप्नोति ॥ ४ ॥ अथातः संभवत्यामि शरीरस्य स्वरोदयम् ।
हसचारस्वरूपेण भवेज्ज्ञानं त्रिकालजम् ॥ ५ ॥ गुह्यानुगुह्यतरं सारं
प्रकाशं च प्रकाशजम् । इदं स्वरोदयं ज्ञानं सर्वशास्त्रशिरोमणि ॥ ६ ॥
स्थूल सूक्ष्म कारणं च सुबोधं सत्यप्रत्ययम् । आद्यं नास्तिके लोके
आधारं चास्तिके जने ॥ ७ ॥ प्रकटं प्राणसचारं लक्षयेद्देहमध्यतः ।
इडापिङ्गलसुषुम्णानाडिभिश्च त्रिभिर्विधं ॥ ८ ॥ Sieh Florentine MSS
Num 880 Catalogue India Office Num 8122

Schliesst ईश्वर उवाच ॥ शान्ते शुद्धे सदाचारं गुरुभक्तैकमा-
नसे । इदं चित्ते कृतज्ञे च देयं चैव स्वरोदयम् ॥ २२६ ॥ बुद्धे च
बुर्जने बुद्धे अशान्ते गुरुलोपके । हीनसत्त्वे दुराचारे स्वरज्ञानं न
दीयते ॥ २२७ ॥

1385.

21/10 10 Bl 10 Linien Etwa 1800

Patanayaya Svarodaya Hier in funfzehn Abschnitten
1) Pithavandana 2) Adiprakarana 3) Varapaksatithuphala
4) Rasiprakarana 5) Tittiprakarana 6) Somalakṣaṇa 7) Surva
lakṣaṇa 8) Samyatsaraḥ halalakṣaṇa 9) Garbhaprakaraṇa 10) Ya
traprakaraṇa 11) Dūtālakṣaṇa 12) Yuddhaprakaraṇa 13) Sū-
rasakaraṇa 14) Rōṣiprakaraṇa 15) Svarodayavakalajana

1386.

29/13. 5 Bl., 11 Linien. Das Datum Samvat 1843 = 1787 ist offenbar von dem Schreiber aus seiner Vorlage hinübergenommen, denn die HS. ist nicht älter als etwa 1800. Geschrieben von Nīmacaranādāsa in Jayanagara Brahmapurī.

Pavanaeijayasvarodaya. Das erste Blatt fehlt. Stimmt mit der vorangehenden HS. überein.

1387.

23/10. 21 Bl., 8 bis 9 Linien. Geschrieben im J 1856.

Pavanavijaya Svarodaya. Eine vermehrte Recension in 351 Versen. Geteilt in neun Prakaraṇa.

1388.

21/12. 6 Bl., 10 Linien. Schrift von 1693.

Paramahansaśamantravidhi, Verehrung des Viṣṇu. Aus einem Dāmarakhaṇḍa, womit wahrscheinlich das Dāmaratantra gemeint ist. Beginnt: पार्वत्युवाच ॥ किलासशिखरे रम्ये नानारत्नविभूषिते । श्रीरत्नमयमन्दिरे दिव्यसिंहासनोपरि ॥ १ ॥ तत्र स्थितं महादेवं पार्वतीसहितं शिवम् । अष्टाङ्गप्रणिपातेन गौरी पृच्छति शंकरम् ॥ २ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव [महादेव] सर्वांगमविशारद । त्वत्प्रसादेन देवेश मन्त्रस्य वज्रधा श्रुतम् ॥ ३ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्रं चैलोक्यतारकम् । परमहंसदेवस्य श्रोतुमिच्छामि महाप्रभी ॥ ४ ॥ अत्यन्तपरमं गुह्यं जरामृत्युविनाशनम् । कथयस्व प्रसादेन मम हर्षविवर्धनम् ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ भवपाशविमुक्त्यर्थतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् । अप्रकाशं परं गुह्यं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥

Schliesst: मन्त्राद्य वज्रधा सन्ति मुक्तचैलोक्यपावनाः । तन्मध्ये परमहंसः साक्षात्कैवल्यदायकः ॥

1389.

25/15. 11 Bl., 18 bis 20 Linien. Geschrieben für Harinandana um etwa 1780.

Vṛindāvanarahasya, eine Schilderung von Vṛindāvana und dem dasselbst verehrten Kṛiṣṇa. Aus der Vārāhasaṃhitā, in 211 Versen. Beginnt: पृथ्व्युवाच ॥ अनन्तकोटि ब्रह्माण्डं तद्वाह्यान्तरसंस्थितेः । विष्णोः स्थानं परं तेषां प्रधानं प्रियमुत्तमम् ॥ १ ॥ यत्परं नास्ति कृष्णस्य प्रियं स्थानं महाश्रुतम् । तदहं श्रोतुमिच्छामि

कथयस्व महाप्रभो ॥ २ ॥ वराह उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतमं ह्यं पर-
मानन्दकारकम् । अत्यद्भुतं रहस्यानां रहस्यं परमं शिवम् ॥ ३ ॥
दुर्लभानां च परमं दुर्लभं सर्वमोहनम् । सर्वशक्तिमयं देवि सर्वतन्त्रेषु
गोपितम् ॥ ४ ॥ सत्त्वानां स्थानमूर्धन्यं विष्णोरेकान्तवल्लभम् । नित्यं
वृन्दावनं नाम ब्रह्माण्डोपरि संस्थितम् ॥ ५ ॥ Derselbe Teil findet
sich in Lalutra's Notices Num 2527 und wird dort als das fünfte
Patala bezeichnet

Schliesst छण्वर्णं चतुर्वाङ्गं शङ्खचक्रादिभूषितम् । दक्षिणे
द्वारपालं च श्रीविष्णुं छण्वर्णकम् ॥ २११ ॥

Indices.

I Werke

Akṣayaṇavamśaśāstrīya aus dem Bha- viyottarapurāṇa 269	Ādhyatmaramāyaṇe Ramgītā 243 — 45
Akṣayaṇavamśīdhi aus dem Skanda purāṇa 316 1	C von Mahīdhara 243 944 C von Rāmavarma 245
Agastyaśambhīśyam Jānakīstavarāja 1309 Dakṣiṇakālīkāya Dīpapatāla 1286 2	Ana gatrāyodīśvratā aus dem Bhavi- yottarapurāṇa 264 Ana gāra ga 854 855
Rāmanavamśvratā 649	Anantapūjāna 616
Agastyaśrīghaṇī lī aus dem Bhaviyotta- rapurāṇa 263	Anantapūjā und Anantavratodyapāna aus dem Bhaviyottarapurāṇa 265
Aghoramantrasādhanaṇprakara aus dem Pudrayāṇa 363 1	Anantavratapūjā 615
Aḥ gasphurāṇa 1180 2	Anantavratapūjāpaddhati 534
Acaśāṇaptamī 535	Anaḥgaraghava 480
Ajapāgāyatrījapa 614	Anukṛāṇā 739
Ajā Bhadrāpādakāṇṇā aus dem Brahma- vaivartapurāṇa 352 11	Anumitiparāmarā 958
Ajīrnāma jāri 1202	Anusmṛitī 177—180
Ātharvaveda 87—102	Anekārthadhvaṇīna jāri 795—797
Advaitacandrikā 889	Antyōśtīpaddhati s Aurdhvadehika paddhati
Adhikāmasamābhāṇīya s Mālmāsamā- bhāṇīya	Aparā Jyōśthakṛīna aus dem Bra- hmāṇḍapura s 352 13
Adhūmāntṛāya aus dem Rudrayā- māla 399	Aparajitīstotrā aus dem Viśṇudha- rmottara 345
Ādhyatmaramāyaṇa 241 242	Aparīdhasundarastotrā 437 — von Bāṇarācārya 874
	Apāmārgjanastotrā 301

Apośānavidhi 617. 698, 2. 4.
 Abdamūrtipūjā 618.
 Abhayāvrata aus dem Skandapurāṇa 317
 Abhiyūṇaśakuntala 479.
 Abbidhānacintāmaṇi 798—802.
 Abhinavatāmarasā s. Tīthyā dipattra.
 Amarakośa oder Nāmaliṅgānuśāsana
 788—793.

C Vyākhyāsudhā von Bhānujī-
 dikṛta 793 (erster Kāṇḍa)

C. Amarakośodghāṭana von Kṣi-
 rasvāmīn 794.

Arđhodaya vidhi 619.

Alamkāracandrikā s. Kuvalayānanda.

Alamkāramahārī 851.

Avadhūtānubhūti s. Aṣṭāvakra gītā.

Avyayāni 756.

Āsvituvavyākhyā 155

Aṣṭakavarga 1081, 1082 (verschieden).

Aṣṭakavargakośe Ravyādiphala 1083

Aṣṭadaśakavara-Gopālanamantravidhi 1271.

Aṣṭādyāyī 728—732.

Aṣṭāvakra gītā oder Avadhūtānubhūti
 896—898.

C. Adhyātmapradīpikā von Viśve-
 śvara 898.

Asitā dipadāna aus dem Kalikākula-
 sarvasva 1286, 3

Abhargapakrama 1080.

Ākhyātavada von Raghunātha 950.

C. von Raghudeva 951, 1 (fr.).

C. von Jayarāma 951, 2 (fr.).

Ācārādārśa 501, 502.

Ātānākadārpana s. Rugvinīcaya.

Ātmabodha von Śāṅkarācārya 875—880.

C. von Madhusūdana Sarasvatī
 877—880.

Ātharvaparashasye Nārāyaṇahri dayasto-
 tra 1317—1320, 1.

— Lakṣmīnārāyaṇahri dayā 856.

— Lakṣmīhri dayastotra 1320, 2, 1357
 —1360.

Ādityapurāṇe (richtiger Saurapurāṇe):
 Bhavānīstotra 198.

Ādityacandrastotra aus dem Bhaviṣyo-
 ttarapurāṇa 266, 267, 1.

Ādityahri dayā aus dem Rāmāyaṇa 197, 1.

Ādityahri dayastotra aus dem Bhaviṣyo-
 ttarapurāṇa 266, 267, 1.

Ānandalaharī oder Saundaryalaharī von
 Śāṅkarācārya 885—887.

C. Saubhāgyavardhinī von Kal-
 vālyāśrama 887.

Ānandavallī Upaniṣad 116, 6.

Ānandastotra oder Ānandacandrikā
 727.

Āpaduddhārabaṣṭukabhairavastotra aus
 dem Rudrayāmala 1231—1235.

Āmardakī Phalguṇaśuklī aus dem
 Brāhmāṇḍapurāṇa 352, 8

Āmardakīmāhātmya aus dem Brāhmā-
 ṇḍapurāṇa 246, 282, 7 (Āmardakī-
 vrata).

Āyapraśna 1084, 1085.

Āyordāya 1086.

Āryāsaptasatī oder Govardhanasapta-
 satī 425.

Ālamandārastotra 715.

Āsaucatrīṇśacchlokī s. Trīṇśacchlokī.

Āsaucadaśaka, angeblich von Vijñāne-
 śvara, mit einem C. von Harī 508.

Āsaucanirnaya 545

Āśvalāyana Śrautasūtra 32, 33.

— Grihyasūtra 34.

Āśvalāyanagrihyaparīśiṣṭa 35, 36.

Āsurīkalpa 104, 105.

Idhāśasamuccaya 185—187.

Indirā Āśvinakriṣṇā aus dem Brahma-
 vaivartapurāṇa 852, 21

Indrākṣīstotra 1284, 1285.

Iśīmādbye Grahāṇanirnaya 513, 1.

Iśvarībhagavatīstotra 1243, 3.

Ududāyapradīpa 1087—1090, 1092.

C. an. 1087—1089.

C. von Paramasukha 1090.

Übersetzung in Hindustānī von
 demselben 1091.

Uddāmarataṇtre Kārtavīryārjunakavaca
 1281, 1282

— Yantracintāmaṇī 1361.

Uddāmareśvarataṇtre Kārtavīryastava-
 rāja 1283.

Uttaragargya s. Śāntividhi.

Uttaragītā 899.

Uttaratāntre Kālikākavaca 1290, 10, 17.

Utsargakarmān 567.

Utsargatarpana 568.

Upanayanapaddhati 565.

Upākaraṇa 566.

Usāharanakathā 312.

Rigveda 1—17.

— Verse und Hymnen 18.

Risitarpana 124.

Risitarpanakārikā 123.

Riṣipāṇcamivrata aus dem Bhaviṣyo-
 ttarapurāṇa 268—270, 282, 8

Riṣipāṇcamivratodyāpaka 620.

Riṣipāṇcamivratodyāpanavidhi aus dem
 Bhaviṣyottarapurāṇa 282, 4.

Ekādaśāhāritya 587.

Ekādaśanirnaya aus dem Sadācārasā-
 samgraha von Śāṅkara, Sohn von
 Nīlakantha 716.

Ekādaśīmāhātmya aus verschiedenen
 Purāṇa 352

— aus dem Matsyapurāṇa 296.

Kṛityaratnāvalī 499.
 Kṛityasāra 559.
 Kṛisṇajanmatithivīdhī 621. S. Jayantī-
 nirṇaya
 Kṛisṇajanmāstamīvrata aus dem Bha-
 viyottarapurāṇa 272. 273.
 Kṛisṇalīlā 719.
 Kṛisṇasahasranāman aus dem Bhāga-
 vatasārasamuccaya von Vallabhā-
 cārya 708.
 Kedārakalpa 362. 363, 2. 364.
 Kesavī s. Jātakapaddhati.
 Kailāsayātrī aus dem Harivaṇṣa 184.
 Kaivalyopaniṣad 106 116, 9 (fr.).
 Kokilāvrata aus dem Nāradyapurāṇa
 202.
 — aus dem Bhaviyottarapurāṇa 274.
 Kottīśvaratīrthaprabhāva aus dem
 Skandapurāṇa 324.
 Kautukalīlāvatī 986.
 Kauśikasūtra 103 (fr.).
 Kṛīṣṇapaddhati 590.
 Kṛāṭhādīkṛā 1206.
 Kṛamāpapa 60.
 Kṛauranirṇaya 569.
 Gakṛādīganapatisahasranāmāvalī 629.
 Gaṅgālaharī oder Gaṅgāpīṭhālaharī
 oder Pīṭhālaharī 441—443.
 Gaṅgāṭaka 267, 3.
 — angeblich von Vālmīki 439.
 Gaṅgāstotra s. Daśaharāstotra.
 Gajendrasmokṣaṇa 157. 158.
 Gaṇapatimahāpūjāna 625.
 Gaṇapatimānasapūjāna 626.
 Gaṇapatīsahasranāmāvalī 628.
 Gaṇapatīsūtra jy. 1093.
 Gaṇapatīsūkta 107, 2.
 Gaṇapatyupaniṣad 107, 1.
 Gaṇitādhyāya von Bhāskara 964.
 C. von Rāmakṛiṣṇa 965 (fr.).
 Gaṇitāmṛitasāgarī s. Līlāvatī.
 Gapeśakavaca 304, 2. 1297 (versch.).
 Gapeśacaturthivrata 627.
 Gapeśamūrtikāṅgyāsa 1298.
 Gapeśastotra 1299.
 Gaṇḍakīmāhātmya aus dem Bhaviyo-
 ttarapurāṇa s. Śālagṛāmasastotra.
 Gayāmahātmya aus dem Vāyupurāṇa
 311.
 Garuḍapurāṇa Pretakalpa 199.
 — Sāroddhāra, ein Auszug aus dem
 Pretakalpa 200. 201.
 Garuḍopaniṣad 116, 8 (fr.).
 Gargajāstaka in einem Auszug 1054, 2.
 Garbhādīkṛāṇḍyāḥ Saṃskṛāṇḍyā 560.
 Gāyatrīkavaca 109, 2.
 — aus dem Rudrayāmala 1221, 3.
 Gāyatrītarpana 568.

Gāyatrīpaṭala aus dem Rudrayāmala
 1221, 1.
 Gāyatrīpaddhati. S. Nityapūjāpaddhati.
 Gāyatrīrahasya aus dem Rudrayāmala
 1221.
 Gāyatrīsahasranāman aus dem Gāyatrī-
 rahasya des Rudrayāmala 1223.
 Gāyatrīsahasranāmastotra 1263.
 Gāyatrīstava aus dem Rudrayāmala
 1221, 4.
 Gāyatrīyāṭottarasahasranāman aus dem
 Viṣṇuyāmala 1262
 Gāyatrīyupaniṣad s. Turīyagāyatrītri-
 dayā.
 Gītagovinda 426—436.
 C. an. 436.
 C. Rasakadambakallolīnī von Bha-
 gavaddīsa 435.
 Gītā s. Bhagavadgītā.
 Gītāmāhātmya aus dem Padmapurāṇa
 214. 215.
 Gītāsāra oder Bhagavadgītāsāra 900.
 901.
 Gurugītā aus dem Skandapurāṇa 325.
 326.
 Gurupaddhatīnamaskāra 231.
 Gurustotra aus dem Rudrayāmala 1224.
 Gṛibhasthāṭīpākāṇḍaṃ karman 698, 3.
 Gotrīrāstravratākathā aus dem Skand-
 purāṇa 327. 328.
 Gopānaprayoga 580—582 (alle drei
 verschieden).
 Gopālapāṭala 1269.
 Gopālamantaravidhī aus dem Śārasaṅ-
 graha 1270.
 Gopālasahasranāman aus dem Sammo-
 hanatantra 1265—1268.
 Gorakṣāṭaka 904.
 Govardhanasaptāśatī s. Āryāsaptāśatī.
 Govindadāmodarastotra 444. S. Dāmo-
 darastotra.
 Gautamīyatantra 1256. 1257 (fr.).
 Gauracandrasyaṭṭakāḷalīlāmaranadāśa-
 ka 720, 1.
 Gaurāṅgaganoddośādīpikā 721.
 Gaurījātaka 1037.
 Grahajāpya 645. ■ Navagrahajāpa-
 vidhī.
 Grahabhāvaṇḍa 1094. 1095.
 Grahajāpīnaprayoga 638.
 Grahalāghava oder Siddhāntarahasya
 970—975. 981 (in Hindi).
 C. Grahalāghavodāharana von Vi-
 śvanātha 976—980.
 Grahāśāntī s. Saṃskṛāpagrahāśāntī.
 — oder Vāsiṣṭhī Śāntī 636.
 Grahāśāntīvidhī 639.
 Grahasāhāpāda 634.

Grāhagamakutuhala s Karanakutuhala
 Candimāhatmya s Devīmāhātmya
 Candividhana 1301
 Candistotraprayogavidhi von Nāgajī
 1306 1307
 Catubhokkabhāgavata 197, 5 295 2
 Caturakṣaramantra 234 1
 Caturvargacintāman von Hemādri 496
 (fr des Donakhandā)
 Caturvimsatigayatri 1264
 Caturvimsatīsmṛiti (fr des Prayascittā
 dhyaṃ, mit dem C von Bhatṭa)
 494
 Candanaasthivṛata aus dem Bhaviṃyo
 tṭarapurāṇa 275
 Candraloka alamk 819 820
 C Candralokaprakāśa Sāradāga
 ma von Pradyotsna 820
 Candralatikṛtya 448
 Camatākramantamam jy 1030 1094—
 1099
 Caranavyūha 72—74
 Cānakyaśāntiśāstra, Lagbacaṇakya
 und Vṛiddhacapakya 445—447
 Cāturmāsyaśāntiprayoga 119
 Cintāphalavicāra s Kamalajāna
 Cudakarāṇakṣaṇṭha 570
 Caitanyacintāsmṛiti s Madhyāntiloka
 valī
 Caitanyabhāgavata 722
 Caulopanayana aus der Jyotiṣprākāśa
 paddhati von Viśvanātha 572
 Chandas vedarga 131
 Chandoganām Abhika 699
 Chandomanjari von Gaṅgādāsa 818
 Chāndogyaopaniṣadbhāṣya von Śaṅkara
 carya 85
 Chikkapāṭha 1180 s
 Jagadrakṣakara Kavaca s Kavaca Ja
 gadrakṣakara
 Janmapātrikāpaddhati 1101 1102
 Janmapātrikālekhaṇapṛakāra 1100
 Janmasamudra 1103
 Janmastamivṛata 622
 —, angeblich aus dem Brahmapurāṇa
 232
 — aus dem Viṣṇudharma 343
 Janmāstamivṛatapuja 623
 Jayantīnirṇaya 624
 Jayalakṣmī, ein C zur Narapati
 carya q v
 Jayasāhikālpadruma 517
 Jayā Māghasukhā aus dem Bhaviṃyo
 tṭarapurāṇa 352 s
 Jaysparvativṛata aus dem Bhaviṃyo
 tṭarapurāṇa 276
 Jāgarasamūhātmya 282 s
 Jāgarasalakṣaṇa 672

Jātakacandrikā von Yājñikanātha 1024
 1095 (fr)
 Jātakapaddhati von Śrīpati 1012
 ■ Udaḥarana von Kṛṣṇa 1012 (fr)
 — oder Kesava von Keśava 1013—
 1015 1016 (mit Keśava's eigenem
 C) 1018
 C von Viśvanātha 1018
 C Udaḥarana von demselben 1017
 — von Viśvaśvara oder Viśvanātha
 1026
 Jātakapaddhatikalpavalliyudāharana ein
 ■ zur Jātakalpavallī von Viṭṭhala
 1027
 Jātakasūtra 1031
 Jātakabharana von Dhundhīraja 1028—
 1030
 Jātakālamkāra von Gaṇeśa 1019—1028
 C an 1021
 C von Guṇeśa selbst 1019 1020
 Janakīśvaraya aus der Agastyaśam
 hitā 1309
 Jīvasiddhā 611
 Jumbūbbhāṛta Ku ślavopakhyaṇa 188
 — Dharmaśāstra 189 190
 Jūṣṭabdhakara s Karmavipaka, Sad
 vārgaphala
 Jñānasamūhādīpaka s Horāprākāśa
 Jñānārṇava Nityāntānta 1258 S Bala
 paddhati
 Jyotiśratnamala von Śrīpati 1009—
 1011
 Jyotiśśārogrāha Bhāṣaphala. S Udh
 vaphala
 Jyōtīrṇukhātota oder Ratnapāñcaka
 von Śaṅkarācārya 310 s
 Dāmarakhaṇṭha Paramahansaśāntavī
 dhī 1388
 Tattvakaumudī s Śākhyaśāstra
 Tattvacintāmaṇi (Śābdakhaṇṭha) von
 Gaṅgeśa 942
 Tattvacintāmaṇīdīpikā (Anumānakha
 nda) von Raghanātha 943 (fr)
 944 (fr)
 C an 945 (fr)
 C von Gadadhara 948 (fr)
 C Bhāvanandī von Bhāvananda
 946
 CC Sarvopākṣṛmī von Mahadeva
 947 (fr)
 Tattvacintāmaṇyaloka von Jayadeva
 949 (Pratyakṣakhaṇṭha fr)
 Tattvabodha 893—895
 Tattvāntara odhāna 891 892 (beide
 unvollst.)
 Tattvaloka 890
 Tantrasūtra von Kṛṣṇananda 1272
 Tarkabhāṣā 929 930 931 (unvollst.)

Devimāhatmya oder Candimāhatmya
aus dem Markanḍeyapurāṇa 299 300
C an 301 (fr)
C von Gadadhara Tarkācārya 299
C von Nagojī 302
Devīrahasya-tāntre Mahāganapati-kāvaca
Vajrapanyāra 1250 3 1251 1 1252
— Maḥāganapati-namasāhasra 1950 4
— Mahāganapati-mantroddharavidhi
1250 1
— Mahāganapati-aradgaṇeśanītyapa
jāpaddhati-vaṇṇana 1250 2
— Mahāganapati-stotra 1251 2
Devīśukta aus dem Rīgveda 13
Devīśukta-vaṇṇana angeblich aus dem
Rudra-yāmala 1229
Dehāśuddhi-prāyaścitta 673
Dravyaguna-cātaka-loka oder kürzer Śa
ta-loka, oder Pathyāpathya-ṅghanta
von Trīmalla 1182—1184
Dhanamkari Saratī 985
Dhanvantarī-ṅghanta 1220
Dhanvantarīya Pathyāpathya s Pathyā
pathya
Dharma-samvāda aus dem Jaiminībha
rata 189 190
Dhātupāṭha Pāṇinīya 734—738
— Śāra-vata 776
Dhātupāvalī 786
Dhvaṇocchraya aus dem Purīakamala
kara 648
Naivāda 952
Narapati-jacarya von Narapati 1158—
1160
C Jayalakṣmī von Mahādeva
1160
Nalodaya 383
C Bodhinī von Prayāskara 383
Nalopākhyāna aus dem Mahābharata
139
Navakandikasūtra s Śrāddhakalpa
Navagraha-japavidhi 643 644 (versch)
Navagraha-phaṭa 110* 1108 (versch)
Navagraha-makha 630—637
Navagraha-antipaddhati 641
Navagraha-stotra 640
Navadurgāpujāna 1312
Navarātrakathā 674
Navarātravratakathā aus dem Brahma
ṇḍapurāṇa 249
Navārnamāntara 1313
Nāṭyagana-loka 1109
Nāmali-gaṇa-saṇa s Amarako s
Namaparādha s Sevaparādha
Nāradyapurāṇa Kārttikamāhātmya
320 *
— Kokilāvratā 202
— Prabodhinī-vratā 203

Naradottara 613
Nārāyaṇahṛidayastotra aus dem Ātha
rva-nārāhasya 1317—1319
Nārāyaṇopaniṣad Av 111 110 113 1
— oder lajīkyupaniṣad aus dem
Taittirīyāranyaka 110
Nasiketopākhyāna 260
Nityatarpaṇa 676
Nityatarpaṇavidhi 693
Nityanāṣṭikakāra-mūlāya s Kau
rāṇīya
Nityapūjapaddhati oder Gāyatrīpā
dhati angeblich aus dem Rudra-yā
mala 1201 + 1202
Nimbādityastotra von Maḥāgādha 123
Nirokta von Lāśka 37—39
Nirudakakidā-vratā 282 6
Nirjala Jyēṣṭhasukla aus dem Brahma
vaivartapurāṇa 352 31
Nirṇayasindhu 524—526
Nirṇayamṛta 500
Nīlakanthī s Tajika
Nīlavarī otarga 593
Nīlotsargakarmavidhi 594
Nṛsiṃha-kāvaca angeblich aus dem
Nṛsiṃhapurāṇa 207
— angeblich aus dem Padma-purāṇa
230 2
Nṛsiṃha-campu 402 (fr)
Nṛsiṃha-nāṇḍā-tottarasata angeblich aus
dem Padma-purāṇa 230 1
Nṛsiṃha-purāṇa Nṛsiṃha-kāvaca 207
Nṛtecaraganidīta, ein Kapitel aus dem
Tugvīnīśa von Madhava 1186 6
Nṛsadhyāyārāṇa 833—806
C Nṛsadhyāyaprakāśa von Nīra
yana 397 398 (fr)
Nyāyabodhinī s Tarkasaṃgraha
Nyāyāsiddhāntamajjarī oder Nyāya
majjarī 955—957
Paucatantra 403 404
Pañcadaśī kyaṇtra 1381 *
— aus dem Śivaiṅgava 1301
Pañcadaśī von Śāyana Mit dem C
von Rāmakaṛī 862 863 (fr)
864 (fr)
Pañcadaśī Tīthi 646
Pañcanadamaḥimāna aus dem Kā
khaṇḍa 300 3
Pañcapakṣī 1110 1111 (versch)
Pañcamukhī-śaṇumathakāvaca 1380 1381
(versch)
— aus der Sudarśana-saṃlīta 113 2
Pañcamudrāprakāśa s 1522
Pañcavara oder Pañcavara 1112
Pathyāpathya Dhanvantarīya 1215
1216

Pathyāpathyanigghanja s. Dravyasūnā-
śāśloki
Padārthamūlā oder Padārthamanimūlā
908 (fr.).
Padmakōśa 1113.
Padmapurāṇo Kārttikamūhātmya 208—
211.
— Ka-Imūhātmya 212, 213.
— Gītāmūhātmya 214, 215.
— Pāpānkuṣa Āśvinasuklā 352, 22.
— Pippalamūhātmya 216
— Bhāgavatamūhātmya 217—219.
— Mallārisahasranāman 220.
— Mahābhārata-sahasranāman 221.
— Māghamūhātmya 222, 223.
— Rāmāstamedha 224.
— Vinūśahasranāman mit einem C.
von Śaṅkarācārya (?) 225.
— Yajñikhamūhātmya 226—228.
— Śivagītā 229.
— Saphalā Kṛṣṇaślokaḥ Pāṇḍ 352, 3.
Padmapuṣpāṅga Bhavānīstotra 449.
Padmalalitā (oder Kāmavati) Cātra-
śuklā aus dem Varāhapurāṇa 352, 10
Padmā Bhādrapadaśuklā aus dem
Brahmāṇḍapurāṇa 352, 29
Parabrahmopaniṣad 113, 4
Paramahansa-mantravidhi aus dem Dā-
marakhaṇḍa 1388.
Paramahansaopaniṣad 116, 5.
Parāprāśadamahāmantra 1323.
Parāśarasmiti 489—491. Laghu Pa-
rāśarasmiti 492.
Paribhāṣapūja gr. 740.
Paribhāṣenduśekhara 741
Pāṇḍarajayor vidhānam 1168, 1169
Pavanavijaya Svarodaya 1384—1387.
Pavamāna, Hymnen aus dem Rv. 10
— 12.
Pāṇḍavagītā 355—361.
Pāpamocanikā Cātrakṛṣṇa aus dem
Skandapurāṇa 352, 2.
Pāpānkuṣa Āśvinasuklā aus dem Padma-
purāṇa 352, 22.
Pāraskaragṛhyasūtra 63—69. C. 70 (fr.).
Pāraskaragṛhyasūtrapariśiṣṭa 71.
Pārāśari, Parāśarīyātaka, Parāśarīpa-
dhati S. Udoḍāyapradīpa
Pārthivapūjana 1328.
Pārthivapūja, angeblich aus dem Ru-
drayāmala 363, 1. 1329
Pārthivaliṅgapūja 1327.
Pārthivaliṅgapūjāvidhi 1324—1326.
Pārthivesvaraprayogapaddhati 1330.
Pārvaṇāśrādhā 595—598 (verseh.)
Pārvatyaparādhavrata, angeblich aus
dem Sivapurāṇa 314.
Pāśakakevali von einem Garga 1150.

Pitṛbrāhmaṇa, Auszüge aus dem Satā-
pathabrāhmaṇa 57.
Pippalamūhātmya aus dem Padmapu-
rāṇa 216
Piṭṛādihārī s. Mūhūrtacintāmaṇi.
Piṭṛvalaharī s. Gaṅgālaharī
Pūjābhāṣana 701. 702 S Svasti-
vācana
Putrāḥ Pāṇḍi sukla aus dem Brah-
māṇḍapurāṇa 352, 4
— Śrāvastīśuklā aus dem Bhavīyottā-
rapurāṇa 352, 18
Puruṣaparīkṣā 406.
Puruṣasūktā Ya. 41—46, 1.
— aus dem Taittirīyāranyaka, C. da-
zu 79.
Puruṣārthacintāmaṇi s. Pradāyanīmaya.
Puruṣottamamāsamūhātmya aus dem
Skandapurāṇa 329.
Puruṣottamamūhātmya aus dem Brīha-
nnāradiapurāṇa 304—306.
Pūṣpādhyāya 714.
Pūjābhāṣana 662, 663.
Prakṛtyākaumudī 742—745.
C. Prasāda von Viṭṭhala 740 (fr.).
Pratīpamīrtande Malamāśavidhi 329.
Pratyakṣasiddhipāñcadaśvidyāvidhi
1331, 1332.
Pratyāñgīśāddhimantroddhāra 1333.
Pratyavarohanaprayoga 514.
Pradāyanīmaya, ein Kapitel aus dem
Puruṣārthacintāmaṇi von Viṇu Bhaṭṭa
544.
Prabodhacandrikā gr. 783 784.
Prabodhacandrodaya 481, 482.
Prabodhinī Kārttikasuklaprakṣa aus dem
Skandapurāṇa 352, 24.
Prabodhinīvrata oder Bodhinīvrata
aus dem Nāradiapurāṇa 203.
Prayogaratna s. Śrūtaprayogaratna.
— Āśval. von Bhaṭṭa Nārāyaṇa 509.
Stücke daraus 509—516.
Pravarādhya 118
Prāśnakaumudī s. Prāśnatānta.
Prāśnacūṭāmaṇi 1043.
Prāśnajñāna von Bhaṭṭa Utpala 1040.
— oder Prāśnabrahmārka von Brahmā-
ditya 1041, 1042.
Prāśnatānta Ramalāśtre von Rāma
1155, 2.
— oder Prāśnakaumudī von Nīlakaṇṭha
1132, 1133.
Prāśnapradīpa von Kāśinātha 1044—
1047.
— an. über dāśā und antardāśā 1051.
Prāśnabrahmārka s. Prāśnajñāna.
Prāśnāmanoramā von Garga 1038, 1.
■ an 1038 (fr.) 1039 (fr.).

Prasnasamgraha 1052 1053
 Prayascitta 585
 Prayascittendusekharasārasamgraha
 586 (fr)
 Pretakalpa aus dem Garudapurana 199
 Batukapujanavidhi 1334
 Batukabhairavapujanavidhi 1335
 Batukabhairavasahasranaman aus dem
 Rudrayāmala 1230
 — aus dem Bhairavatantra 1236
 Batukabhairavastotra 304 3
 Danikpretopakhyaṇa s Śravanadvāḍ
 śimabhatmya
 Bandimocana Mahaganapatiṣṭotaka
 vaca 1347 8
 Balatātra med von Kalyāṇa 1181
 Balabodha jy von Maṇḍitya 1035
 (Abris) 1036
 Balaraka aus der Vidhanamala von
 Nṛsiṃha 543
 Balātripurāṇalokyaṇīyavakava aus
 dem Rudrayāmala 1237
 Balātripurāṇāmasahāra aus dem Rudra
 yāmala 1226
 Bālapāṇa 1336 1337 (verseh)
 Bālapaddhati aus dem Jnanarṇava und
 anderen Tantra 1338
 Bālapaddhati 1339
 Bāḷasahasranāmaṣṭotra angeblich aus
 dem Rudrayāmala 1238
 Bījaganta von Bhāskara 963 964 (fr)
 C Bījaprabodha von Rāmākṛṣṇa
 964 (fr)
 Bījajātaka von Varahamihira 989—
 991
 C von Bhatta Utpala 989—991
 C. von Mahīdbara 990
 Bījattarpaṇa 677
 Bījatsamhitā von Varahamihira
 988 (fr)
 Bīḥadarāṇyākopaniṣad 61 60
 Bīḥannāṛad yapurane Paru ottamama
 lāṭmya 904—906
 Bīḥannāṛayanopaniṣad 116 0
 Bodhanivṛata s Prabodhinivṛata
 Brahmatulja s karanakutubhala
 Brahmanāmavalī 888 0
 Brahmapurane Janmastamivṛata 232
 — Lakṣmīsaḥasranāman 233 234 3
 — Suryacāndraparvakathā 235
 Brahmanamāhīman 888 1
 Brahmayajña 679
 Brahmayajnaprayoga 678
 Brahmayamale Kālikāpādānavidhi
 1286 1
 — Rāmasahasranāman 1253
 Brahmayajnopaniṣad 113 0
 Brahmasaivartapurana 236—240

Brahmasaivartapurane Aṣṭa Bhadrāpa
 dakṛṣṇa 352 10
 — Indrī Asvīnakṛṣṇa 352 21
 — Kāmala Sravanakṛṣṇa 352, 17
 — Nīrjala Jyesthāṣṭukla 352 14
 — Yogīnī Āśāḥkṛṣṇa 352 15
 — Rāmākādāśī Kārttikakṛṣṇa 352 03
 Brahmasamhitā Münster Adhyaya mit
 dem C Digdarsanī 717
 Brahmasutra 858 859
 C von Śaṅkaracārya 858 859
 860 (fr)
 C von Govinda mit einem C von
 Vidyavibhūṣana 861 (fr)
 Brahmandapurane Adhyatmasamāyana
 9 0
 — Aparā Jyesthāṣṭukla 352 13
 — Amardakī Iḥaḥgūṇisukla 352 8
 — Amardakīśimabhatmya 248 282 7
 (Amardakīvrata)
 — Kadalītrīratravṛata 247
 — Tulasīmabhatmye Pūṣāṣṭavaca 248
 — Navarātravṛatakatba 249
 — Padmā Bhadrāpadasukla 352 00
 — Pūtrada Śukla Pausī 352 4
 — Bhagavadīvatara 250
 — Mokṣada Śukla Mārgaśīrṣṣya 352 2
 — Iḥaṭasahasranāman 251 252
 — Viṣṇupījara 197, 2 253 254 1
 — Veṭasahasranāman 255
 — Śīrasvatīṣṭotra 256
 — Śī haṣṭagūṇamabhatmya 257
 — Hanumatkavaca 258 259
 Bhaktiratnavālī 724
 Bhāgavadavāṭṭra angeblich aus dem
 Brahmandapurane 250
 Bhāgavadatadhaṅskrama 726
 Bhāgavadgītā 144—152 153 (Adhyaya
 1—5)
 C von Śaṅkaracārya 152
 C Subodhinī von Śrīdharaśārya
 145 146 148—151
 Bhāgavadgītāsāra s Gītāsāra
 Bhāgavadgītānavidhi 725
 Bhājagovindastotra angeblich von
 Śaṅkaracārya 883
 Bhārtīharīṣṭotaka 417—424
 C 423 (fr)
 Bhavān kavaca aus dem Rudrayāmala
 1239
 Bhavānisahasranāman aus dem Rudra
 yāmala 1240—1245 S Sakarādī
 bhavānisahasranāman
 Bhavānistava aus dem Adityapurane
 198
 Bhavānistotra s Padmapuṣpajālī
 Bhavīyapurāṇe(?) Somavatyamavasya
 vrata 261

Bhaviṣyottara-purāṇe Aksayanavamīmā-
hātmya 262.

— Agastyārghavidhi 263.

— Anuṅgītra-jodasīvrata 264

— Anantapūjā und Anantavratodyā-
pana 265

— Ādityahridīyastotra 266 267, 1.

— Rīsipāñcamīvrata 268—270 282, 3.

— Rīsipāñcamīvratoḍḍyaṇavidhi
282, 4

— Kumbhīvrata 271.

— Kṛṣṇajāmaṣṭamīvrata 272 273.

— Kokilavrata 274.

— Candanasāsthi vrata 275.

— Jayā Maghasukta 352, 6.

— Jayīpārvatīvrata 276

— Dūrvāṣṭamīvrata 282, 2

— Putradā Śrāvaṇasuklā 352, 13.

— Bhaumavrata 277.

— Markaṭkurkuṭīvrata 282, 1.

— Mohalaksamīvrata kathā 278

— Varābhini Vaiśākha-kṛispā 352, 11.

— Gṛṇḍakīmāhātmye Śālagṛāmaṣṭotra
279

— Sitalīvrata 282, 5.

— Śravanadvīdāśīmāhātmya 283, 9

— Śṭkīnāmni Mārgaśīrṇakādaśī
352, 1.

— Śīmudrika 1174

— Haritālīkāvrata 280. 281.

Bhāgavatapurāṇa 283—291.

C Bhīrthādīpikā von Śrīdhara-
svāmīn 283. 284 286—289.

C. Subodhini von Vallabhācārya
(fr des zehnten Skandha) 291.

Bhāgavatapurāṇe Rāsapañcādhyāyī
292 293 (fr.)

— Vedastuti oder Śrūtistuti 294.

Bhāgavatamāhātmya aus dem Padma-
purāṇa 217—219.

Bhāgavatasārasamuccaya von Vallabhā-
cārya s Kṛṣṇasahasranāman

Bhāminīvilāsa von Jagannātha Paṇḍita
und C. Bhāminīvilāsa bhāṣaṇa von
Laṣmaṇa 440 (beide fr.).

Bhāratasāvitṛī 113, c. 182.

Bhāvaphala aus dem Jyotiṣasamgraha
1104.

Bhāvarāhasya jy. 1105 (fr.).

Bhāvēśaphalapradīpī 1030

Bhāṣaparīcheda oder Kārikāvalī von
Viśvanātha Pañcanana 912—920.

C. Siddhāntamuktāvalī oder ab-
gekürzt Muktāvalī von dem-
selben 921. 922 (fr.)

CC. Siddhāntamuktāvalīpra-
kāśa 923—925 (alle 3 fr.)

Bhīṣmastavarāja aus dem Mahābhārata
160

Bhuvanadīpaka jy. 1114

Bhuvaneśvarīstotra von Prithvīdhara
1374—1377.

C von Padmanābha 1375. 1377.

Bhūtaśuddhī 538

Bhūtaśuddhyādi-prānapratīṣṭhā 537.

Bhṛiguvallī Upaniṣad 116, 7 (fr.).

Bhairavatantre Dakṣiṇakālikakavaca
1290, 3.

— Baṭakabhairavasahasranāman 1286.

Bhairavadīpādānavidhi 1340

Bhairavayāmale Dakṣiṇakālikāstava
1295, 2.

Bhojaprabandha 407—409

Bhaumavratī aus dem Bhaviṣyottara-
purāṇa 277.

Maṅgalāṣṭaka 450 451.

Mañjira von Rāmaśevaka 1069.

Mandalakariḥāḥ 647.

Maṇḍaladevatīsthīpana 648.

Maṇḍalabrahmana aus dem Śatapatha-
brahmaṇa 58 59.

Matyapurāṇe Ekādaśīmāhātmya 296.

— Śanīstotra 297.

Mathurāmāhātmya aus dem Varāha-
purāṇa 308.

Madanavinoda 1219.

Madhukośa s Rugvinīśaya.

Madhuparka 515.

Madhyalīlāstokāvalī 718

Madhyasiddhāntakaumudī 757.

Manoramā von Garga s Praśnamano-
ramā.

Mantracandrikā von Janārḍana Bhaṭṭa
1343.

Mantrajapavidhi 1344.

Mantramahodadhī von Mañdhara 1341.

C. Naukā von demselben 1342.

Mantramuktāvalī 1345. 1346

Manyusūkta 107, 3.

Manyusūktavidhāna 14.

Mayūracitra oder Mayūracitraka 1115.
1116 (vorsch.)

Marīci s Ramalacintāmaṇī.

Markaṭkurkuṭīvrata aus dem Bhaviṣyo-
ttara-purāṇa 282, 1.

Maṣṇasamāhātmya oder Adhikamāṣa-
māhātmya aus dem Skandapurāṇa
330.

Maṣṇasavidhi aus dem Pratiṣamā-
rtanda 329.

Mañjirīśahasranāman aus dem Padma-
purāṇa 220.

Mañjirīśaśāṇḍīyām Kālikāśahasranāman
1288

Mahakalikasastrasnaman aus dem Ka
likakulasastras 1909
Mahakalikasastrasnaman aus dem Kali
kantantra 1290 i 1292
Mahaganapati-kavaca Vajrapanjara aus
dem Devirahasyatantra 1250, 3.
1251, i 1252
Mahaganapatinamasahstra aus dem
Devirahasyatantra 1250, 4
Mahaganapatipujapaddhati 630
Mahaganapatimantrodधारविधि aus
dem Devirahasyatantra 1250 i
Mahaganapativaradaganecanivapujapa
ddhativarnana aus dem Deviraha
syatantra 1250 v
Mahaganapatistotra aus dem Devira
hasatantra 1251 2.
Mahaganapatistotrakavaca v. Bandimo
cana
Mahatripurasundaripavidihi 1300
Mahatripurasundaripaddhati 1340
1349 (versch.)
Mahadevasahasranaman oder Virasa
hasranaman aus dem Mahabbharta
161
Maharayanopanisad 116 i
Mahabharata Virasparvan 133 141
Udyogaparvan 134 Salysparvan
135 Arvikaparvan 136 Rajadha
rma 137 Apaddharma 138 Vlo
kaparvan 139 Gadaparvan 140
Dinadharna 142 Asvamedhika
parvan 143
Mahabhayapradipoddyota 733 (fr)
Mahamrityunjayajapavidihi 1274 1275
Maharudrapaddhati 653 654
— von Parasurama 655
Maharnavakarmavipaka 556
Mahalaksmipuja 1355.
Mahalaksmivrataskatha aus dem Bha
viyyottarasapurana 218
Mahalaksmisahasranaman angeblich aus
dem Padmapurana 221
Mahalaksmistotra 1356
Mahavyakhyavivarana von Saukaracarya
581
Mahimnahastava 452—453 457 458
C an 453 453
C von Sakara 455 456
C von Lamsandera 457 458 (fr)
Mahimnahistotra, Vinu zugeschrieben
459
Mahimamardinyaja 1351
Mahopanisad v. Sundaratsani Upa
nisad
Maghamahimya aus dem Padmapurana
222 223
Matrkamghapya 803

Madhavanidana v. Pargva-cava
Manasacari Janmapatipaddhati v.
Num. 1102
Markandeyapurana 200 (fr)
Markandeyapurane Devimahimya
q v
— Varadaganecasastrasnamas tra
304 i
Marga-vivamshimya aus dem Kanda
purana 331 332
Martandavallabha v. Mohurtamartanla
Masada-Adiphala aus dem Tikkabha
sana 1143.
Masabhisadhrava 1117
Mitakara v. Jayavalkyadharmasastira
Vimlusanvakspraka v. 457
Muktavali v. Bhikshuparicleda
Mugdhabodha von Lopadeva 777
Mudralaksana 600
Muhurtaganapati 1050
Muhurtacintamani von Rama 1050—
1064
C Pitrucadhara von G vinda 1065
Muhurtadarpa 1066
Muhurtadipaka von Mahadeva 1069
— von Ramasavaka 1069 1070
Muhurtabhucana von Ramasavaka 1069
Muhurtamartanla von Narasana 1071
— 1075
C. Martandavallabha von dem
selben 1071—1073
Muhurtamuktavali 1076
Muhurtaratna 1067
Muhurtasiddhi 1077
Malasanti 681
Mukadhyaya 70
Mrityunjayajapavidihi 1277 M. Mahi
mrityunjayajapavidihi
Mrityunjayamantrodधार 1278
Mrityunjayavitihi 1276
Mrityula gūlopanisad 114
Meghaduta 411—416
C von Kanakritigati 416
C von Mallinatha 414 (fr)
Meghamati aus dem Rudravimala 1246
Mokanda Sukla Margatraya aus dem
Brahma-lajuraga 332 2
Mokopayasara v. Jagatavithasari
kapa.
Mohini Lalakhsukla aus dem Kurma
purana 330 10
Jay opavistanya II itanavidihi 563
Jay opavitaridhi 561 562
Jay opavistara skira 564
Jatnini Antve-tividihi 599
Jantarakrama i aus dem Ellamara
tantra 1361
— von Danodara 1360 (fr) 1363

Yantrādhyāya, das vierte Kapitel aus dem Golādhyāya von Bhāskara, nebst dessen Vāsanābhāṣya 967.
 Yamagītā aus dem Skandapurāṇa 333.
 Yamunā-taka 460
 Yamunā-tapadi 461.
 Yājñavalkyadharmasūtra 484—488.
   C. Mitaksarī von Vijñāneshvara 485—488
 Yājñikyupaniṣad s. Nārāyanopaniṣad aus dem Taittirīyāranyaka.
 Yogacintamani med. Dhanvantari zugeschrieben 1207.
 — oder Vaidyakaśāstrasārasaṃgraha von Vyāsaganapati 1195.
 — Vaidyakaśārasaṃgraha von Harṣakīrti 1208 1209 (fr).
 — aus dem Uttarakhaṇḍa von demselben 1186, 5.
 Yogataraṅginī med. von Trimalla 1185.
 Yogadīpikā med. 1210.
 Yogaphala jy. 1118.
 Yogasāṁsīkṣhasamkepa oder Mokṣopāya-sūtra oder Laghvasāṁsīkṣha 902.
 Yogavāṁsīkṣhasūtra, mit einem C. von Mahādhara 903.
 Yogasāta med. 1212—1214.
 Yogasamuccaya med. s. Vaidyakaśāstra-saṃgraha.
 — von Navanāṁdhira 1211, 1.
 Yoginī Āśādhakṣiṇī aus dem Brahmasvalvartapurāṇa 352, 25.
 Rāghavanā 375—382, 1.
 Rātrahasya von Kukkoka 852.
   C. von Gopī 853 (fr).
 Ratnapāṇaka s. Jyāṁmukhistotra.
 Rāthasaptami 535
 Rāmalacintāmani 1153, 1154
   C. Marfel von Paramasukha 1153, 1154
 Rāmalajhāna (Cintiphalavītra) 1152.
 Rāmalatantra (zwanzigstes Kapitel) 1151.
 Rāmalasūtra von Rāma 1155, 1.
   Rāmalasūtra Proimatantra von demselben 1155, 2
 Rāmalasūtra von Śrīpati 1156, 1157 (fr).
 Rasataraṅginī 815—840.
 Rasasūjarī 841—846.
   C. an 847.
 Rasaratnākara med. 1217.
 Rāhasyatraya, drei nachträgliche Kapitel zum Devīmāhātmya 300 303.
 — Bhakti von Vedavyāsa Bhāṭṭa 1352.
 Rāhasyakāvyā mit C. 402
 Rājantīśītra s. Citrakṣarājantīśītra.
 Rājāśīvarimānta 1343, 3

Rājābhiseka aus dem Viṣṇudharmottara 348
 Rājābhisekapravāga aus dem Nītima-yūkha von Nilakantha 531.
 Rādhāvinoda oder Rādhikāvinoda 463.
 Rādhikāśaṅkharāṇīmāstotra aus dem Sa-natkumaratantra 1853
 Rāmakavaca oder Ramarakṣastotra 650—652
 Rāmagītā s. Adhyātmarāmāyaṇa.
 Rāmagītistotra, Rāmānuja zugeschrieben 197, 3
 Rāmācandranāmāstotrasaṁgīta aus der Hiraṇyagarbhasaṃhitā 1254.
 Rāmācandrasaṅkṣarāṇīmān aus dem Rudrajāmala 1247, 1248.
 Rāmanavāmīvrata aus der Agastya-saṃhitā 649.
 Rāmapūjā 660
 Rāmarakṣastotra s. Rāmakavaca.
 Rāmāvinoda s. Sāmvatārādīphala.
 Rāmāśaṅkharāṇīmān aus dem Brahma-yāmalatantra 1253.
 Rāmāstavarājā aus der Sanatkumāra-saṃhitā 341.
 — aus der Hiraṇyagarbhasaṃhitā 342.
 Rāmīyaṇa 191—196.
 Rāmīyaṇasūtra, einem Rishi Agulveya zugeschrieben 464.
 Rāmīyamedha aus dem Padmapurāṇa 224.
 Rāmāikādeśī Kārttikakriṣṇā aus dem Brahmasvalvartapurāṇa 352, 25.
 Rāspāṇādhyāyī s. Bhāgavatapurāṇa.
 Rāginiśāyā oder Mādhavanīdāna von Mādhava 1186, 1. 1187.
   C. Ātīkādīpīna von Vācaspati 1187.
   C. Madhukoṣa von Vijayarākṣita 1188.
 Rādrājapī oder Rādrādhyāya Hv. 19.
 — oder Sadāgarudra Va 47—50.
 — Taitt. 77.
 — Sv. 86
 Rādrapaddhati s. Māhārūdrapaddhati.
 Rādrājāmala Aghoramantrasādhana-prakāra 363, 1
 — Adhīmānirāya 329.
 — Āpaduddhātakaḥkhalavastotra 1231—1235.
 — Kālīkāvaca Āpaduddhātaka 1290, 10.
 — Kālīkāvaca aus dem Uṭtaratantra 1290, 10, 17.
 — Vajrasūjara 1290, 6.
 — Gīyatrīkāvaca 1221, 3.
 — Gīyatrīpātala 1221, 1.
 — Gīyatrīrahasya 1221.

Rudrayamale Gayatrisahasranaman
12°3

- Gayatrīstava 1221, 1
- Gurustotra 1224
- Turīyatrīpurāṣahasranaman 1225
- Trīpurāṣundarīśahasranaman 1227
- Trailokyamohana kavaca 1290 9
- — Kalkakavaca 1290 7
- Dakṣiṇakalikavaca 1228
- Devīśaktavarmā 1229
- Nityapūjāpaddhati 1221 ° 1222 (fr)
- Parthivapūjā 363 1
- Bāṣṭakabhairavasahasranaman 1°30
- Balatrapuratrailokyaviṇyayakavaca
1237
- Militrīpurāṣahasranaman 12°6
- Balasahasranamastotra 1°38
- Bhavanīkavaca 1°39
- Bhāvanīśahasranaman 1°40—1245
- Meghamala 1246
- Rāmacandraśahasranaman 1247
- Vāgalamukhitrailokyaviṇyaya Kavaca
1368
- Vāgalamukhistotra 1367
- Śīpamocana 1°90 18.
- Śivakavaca 363 1
- Śyāmasjōttarāśahasranaman 1249
- Sadāśivastotra 363 1

Rudradhyaya s Rudrajapa.

Pūpavalīśahasrakā 785

Lakṣmīkavaca 234 3

Lakṣmīnamamrita aus der Lakṣmīsam
hita 1354

Lakṣmīnaraya alīdaya angeblich aus
dem Ātharvanarāhasya 656

Lakṣmīnārāṣakavaca 267 2

Lakṣmīpūjanavidhi 657

Lakṣmīsamītiyam Lakṣmīnamamrita
1354

Lakṣmīśahasranaman aus dem Brahma
purāṇa 233 234 3

Lakṣmīsukta s Śrīsukta

Lakṣmīhridayastotra aus dem Ātharva
narāhasya 13°0 ° 1357—1360

Lagūacandrika jy 1054—1057

Laghukīrtika von Karka s Vīraha
prakaraṇa

Laghujātaka oder Sok-majātaka von
Varahamihira 993—998

C von Bhāṣṭa Upaśa 998

C von Maṭṭevara 999

Laghuvāstīśa s Laguvāstīśasamīkēpa.

Laghusaptasatika 304 4

Laghusabdendusekhara von Vagojī
754 755

Laghubstava 465—468 1243 2.

E an 465 463

Lalitāśahasranaman aus dem Brahma
nīlapurāṇa 251 °5°

Lalitastavaratna von Sankarasvamin
470

La gapaddhati 1364

Langapurāṇa 300

Li gapura = Śivakavacavidhi 306

— Śivastotravratākīrti 307

Li gapuṣṣana von Hemacandra 780
781

Langastaka 1365 1

Limbajapūjapaddhati 1366 1

Limbajāśahasranaman 1366 3

Limbajastotra 1366 2

Lilavati von Bhaskara 959 960

C Gaṭitāmṛtasagara von Ga ga
dhara 961

C von Iamkrīṣṇa 962 (fr)

Lomasasānti 1007 1008

Vāgalamukhitrailokyaviṇyaya kavaca aus
dem Rudrayamala 1368

Vāgalamukhīpāśa 1369

Vāgalamukhistotra aus dem Rudraya
mala 1367

Vajrapūjara s Mahagajapāṭikavaca
und Kālikavaca.

Vajrananda s 1370

Vajresvarīmātmya aus dem Śaikhō
ddhara 1370

Varadaganesaśahasranamastotra, angeb
lich aus dem Markandēyapurāṇa 304 1

Varahapurāṇo Devīkavaca 309

— Padmābhīta (oder Kāmavati) Ca
trāṅkī 352 10

— Māthurāmāhātmya 308

Varahasamhitayam Vrindāvanarāṣya
1389

Varuṇa s Vākiṅkīṇa aus dem
Bhāṣṭyōttarapurāṇa 302 11

Varatantra 1126

Varāphala aus einem Tajikatantra 1149

— angeblich von Manīṭṭha 1148

Varāphalīpaddhati s Tajikāpaddhati

Vallabhapāka von Vajjhaṣṭhara mit
einem C von Vallabhacārya 709

Vāstīśadharmaśāstra 483

Vākyaprakāsa mit einem anonymen
C 78°

Vāgbhāṭīśamīkīra von Vāgbhāṭa 8°2
823

C Avatara 8°3

Vājaneyīśamīkī 40—43

Vāmanapurāṇo Suprabhāṣastotra 310 1

Vāyupurāṇo Gayāśamīhātmya 311

— Tilaka Māghakīrti-pa 302 5.

Vāsan rasjyāna jy 987

Vāstīśī Śānti s Grāhasānti.

Vastapūjāpaddhati 68° 683

Sarirakamimansabbhāya von Śāṅkara
carya s Brahmasutra
Śārngadharasamhita med. von Śāṅga
dhara 1197 1198 (fr) 1199 (fr)
Śalagramastotra aus dem Bhaviṣyotta
rapurana 279
Śastradīpikaprakāśa 856
Śikṣā Pāṇinīya 123 130
Śivakaraca aus dem Rudrayamala 363 1
— aus dem Skandapurana 334
Śivakaracavidhi aus dem Luṅgapurana
306
Śivagita, angeblich aus dem Padma
purana 229
Śivastotra 471
Śivatanlavatantre Pañcadaśīksyantra
1821
— Pratyakṣasiddhipañcadaśīdyavidhi
1331 1832
Śivapāñcīkṣamantra 1371.
Śivapurane Parvatyaparadhbavata 314
Śivapurana 1413
Śivamahatmya aus dem Skandapurana
335
Śivaratrivrata aus dem Skandapurana
336—338
Śivaratrivratakalpa aus dem Luṅga
purana 307
Śivaratrivratamahatmya angeblich aus
dem Mahabharata 181
Śivasamkalpa 46 2
Śivasahasranaman aus dem Mahabha
rata s Mahidevasahasranaman
— aus dem Śaṅkrapurana 315
Śivarevāteandrika s 1743
Śivalakṣitī jy 1120 1131 (Tabellen)
Śivavaranapāṭi 1372
Śivajāka, angeblich von Śaṅkaracarya
937
Śivapalavadhā von Vagha 390 391
C Śivamkya von Mallinatha 392
Śigrahobdha jr 1048—1050
Sitalavrata aus dem Bhaviṣyottara
purana 282 2
Śivradharmatattva 327 328
Śivagatāṭika einem Kālidāsa zuge
schrieben 472
Śyamastotra 1290 s
Śyamapurana 1366
Śyamīyottarasahasranaman aus dem
Rudrayamala 1249
Śyamīstotra s Karpurastava
drava advadaśimalatmya (Śaṅkrapre
tākhyaṇa) aus dem Bhaviṣyottara
purana 282 2
Śyavavāṇīdvavata 667
Śaṅkhaśāstra oder Śaṅkandika
sutra 75

Śraddhapaddhati 603—609 Größten
teils verschieden
Śraddhavidhi 610
Śravanīprayoga 529
Śrisukta oder Lakṣmīsukta 15—17.
Śrutabodha von einem Kālidāsa 809
—815
C an 811 812
C von Nigūṭi 813.
C Sobodhi von Manohara 814
C von Hanuṣṭaya 815
Śrūtistoti s Vedistuti
Śrāutapaddhati 121
Śrāutaprayogapurana 132
Śajpaneasika oder Hrasvapaneasika
von Prithvīyasa 1000—1005 1031 3
C von Ubbāta Utpala 1000—1004
Śalagarudra s Rudrayapa.
Śalvāṇaphala aus dem Jīanabhaskara
303
Śaṅkīpūjāvilāsa oder Śutikaśaṅkīpūja
vidhi 1478
Śaṅkīyogah der dritte Abschnitt von
Nīlakantha's Tājika q v
Śaṅkīyogakārikāvidhi 540
Śaṅkīyogakārikā 541
Śaṅkī 593
Śaṅkīyogakārikāvidhi 689
Śaṅkīyogaphala 1122
Śaṅkīyogadīpikādhyaṇa ein Kapitel
aus dem Karmīnīdā 1019
Śaṅkīyogakārikā 619
Śaṅkīyog s Garbhādharmīyog sam
skārah
Śaṅkīyogakārikā gr 787
Śaṅkīyogībhavāṇīśahasranaman 1315
Śaṅkīyogakārikādharmīyog 354
Śaṅkīyogakārikādharmīyog 356
Śaṅkīyogandrika jy 1078
Śaṅkīyogaprakāśa a, angeblich aus
einer Śaṅkīyogamūlā 1123
Śaṅkīyogaprakāśa 640
Śaṅkīyogāntara jr von Nīlakantha s
Tājika.
Śaṅkīyogakārikāgraha s Fāḍaṇī
mūla.
Śaṅkīyogastotra angeblich aus dem
Rudrayamala 303 1
Śaṅkīyogastantre Trilokīyogamūla
kāva 1236
— Pañcīkṣasahasranamanastotra 1353
Śaṅkīyogībhavāṇīśahasranamanastotra
341
Śaṅkīyogībhavāṇīśahasranamanastotra
173
C von Śaṅkaracarya 173

Samdhyā 690, 691.
 — oder Trikāṣasamdhyā 697, 698, 1.
 Samdhyātarpanamantrāḥ 694.
 Samdhyātarpanavidhi 695.
 Samdhyāprayoga 693.
 Samdhyāvandana 696.
 Samdhyāvidhi 692.
 Samnipīṭakalikā med. 1186, 2.
 Samnipīṭanidānacikitsā von Bāhaḍa 1186, 3.
 Sapindikarapaśrāddha 600—602.
 Saptapīṭārthi 911 +
 Saptasatikāyāśavidhi 1308.
 Saptasloki Gītā 154 197, 4.
 Saptasūtra Upaniṣad, Śaṅkarācārya zugeschrieben. 117.
 Sapthalā Kṛiṇaikaśāṣī Pauṣi aus dem Padmapurāṇa 352, 3.
 Samarasūtra von Rāmacandra 1161—1164.
 C an 1164.
 C. von seinem Bruder Bharata 1162.
 Sammohanatantre Gopālasahasranāman 1265—1268.
 Sarasvatīdvādaśanāman, angeblich von Śaṅkarācārya 197, 6.
 Sarasvatīsūtra gr 761, 762.
 C. Siddhāntacandrikā von Rāmacandrāśrama 763—768. CC.
 Subodhikā von Sadāśanda 769.
 C. Śarasvatāprakriyā von Annabhūtiśvarapā 770—772. CC.
 Subodhikā von Candrakīrti 773 CC. von Mahīdāsa 774, 775.
 Sarasvatīstotra, angeblich aus dem Brahmāṇḍapurāṇa 256.
 Sarvatobhadramandala 648.
 Sarvadevapratīṣṭhā 705.
 Sarvasāstrasāragraha Karmavipākā 557, 558.
 Sarvasāstrasamgraha Sūryārpaṇa s. Karmavipākā.
 Sarvopakāśiṇī s. 947.
 Sarvopaniṣadśāra 116, 3.
 Sahagamanavidhi 612.
 Sāmvatārikaikoddiśāśrāddha 595.
 Sākṣināmai Mārgaśīrṣaikāśāṣī aus dem Bhaviṣyottara-purāṇa 352, 1.
 Sāpkyabārikā von Īśvarakṛiṣṇa 909.
 C. Sāpkyatattvakanmudī von Vācaspatimīśra 909, 910 (fr.).
 Sāmkhyāyanatantra 1261.
 Sāmaveda Aranyagāna 80.
 — Ūhagāna und Ūhyagāna 81.
 — Grāmageyagāna 82.

Sāmānyalakṣaṇaṅgikā 953.
 Sāmudrika 1170—1172 1175.
 —, angeblich von Nārada 1173.
 —, angeblich aus dem Bhaviṣyottara-purāṇa 1174.
 Siyamprātārhomavidhi 512 513, 2.
 Sāragrāha Karmavipākā s. Sarvasāstrasāragrāha Karmavipākā.
 Sārāṇī jy 984.
 Sārasamgraha 711.
 Sārasamgraha Gopālamāntravidhi 1270.
 Sārasvatāprakriyā oder Sārasvatī Prakriyā s. Sārasvatīsūtra.
 Sārāvalī jy 1006.
 Sāroddhāra, ein Auszug aus dem Prōtakalpa des Garuḍapurāṇa q. v.
 Sāroddhāra jy. 1124.
 Sāvitrījapa aus dem Mahābhārata 174.
 Sāhityadīpāṇa 821 (fr.).
 Sāhasthagurumāhātmya aus dem Brahmāṇḍapurāṇa 257.
 Sāhasthaguruvīdhi 700.
 Sāhasthānadvātrīṇat 410.
 Siddhasārasvata Bhuvaneśvarīstotra q. v.
 Siddhātakaumudī von Bhaṭṭoji 747—751.
 C. Praudhamanoramī von demselben 752 (Tilānta).
 C. Tattvabodhinī von Jñāneśvara Sarasvatī 753.
 C. Laghuśabdendusekhara von Nāgeśa 754, 755.
 Siddhāntacandrikā von Rāmacandrāśrama s. Sarasvatīsūtra.
 Siddhāntamuktāvalī s. Bhāṣāparīcheda.
 Siddhātātārāhasya s. Grāhalāghava.
 Siddhāntaśiromani von Bhāskara, ist der gemeinschaftliche Name für seine Schriften: Līlāvati, Bījaganita, Ganitādhyaṇa, Golādhyāya.
 Siddhivināyākavratī 631.
 Sudarśanākavaca aus der Sudarśanasamhitā 1379.
 Sudarśanasamhitāyām Pañcamukhītanumatkāvacā 113, 5.
 — Sudarśanākavaca 1379.
 Sundarītāpanī Upaniṣad 115.
 Sundarīśaktidāna s. Kālīśahasranāman.
 Suprabhātastotra aus dem Vāmanapurāṇa 310, 1.
 Subhāṣitaslokaḥ 477.
 Surūpadvādaśāvrata 608.
 Sūksmajātaka s. Laghujātaka.
 Sūtakanāma 546.
 Sūtikāśaṣṭhīpūjāvidhi s. Ṣaṣṭhīpūjāvidhi.
 Sūryacandrāparvakathā aus dem Brahmāṇḍapurāṇa 235.

Allādanātha, Sohn von Siddha Lakṣmana:
Nirnayāmṛita 500.
Āpadeva, Sohn von Anantadeva:
Mīmāṃsāsūnyāyaprakāśa 857.
Īśvarakṛiṣṇa:
Sāmkhyakārikā 909.
Bhaṭṭa Utpala:
Prajñāpāda 1040.
C. zum Brihajjātaka von Varāha-
mihira 989—991.
C. zum Laghujātaka von dem-
selben 998.
C. zu der Satpañcāśikā von Pri-
thuyāsa 1000—1004.
Udayadharma, Schuler von Ratnasinha
Suri:
Vākyaprakāśa 782.
Riśibudha, Sohn von Gaṅgādharma, Enkel
von Viśvanātha:
Samskārabhāṣkāra 539
Ekanātha, Sohn von Śrīrāga:
C. zu Bhāṣkāra's Karmakutūbha-
la q. v.
Kanyakakīrti Gaṇi, Schuler von Jaya-
mandira:
C. zum Meghadūta q. v.
Kamalākara, Sohn von Rāmakṛiṣṇa,
Enkel von Nārāyaṇa:
Nirṇayasindhu 524—526.
Śatacandīśvaracandīpratyogavi-
dhi 1805.
Sūdradharmatattva 527. 528.
Śrīvapiṇḍyoga 529.
Karka:
Laghukārikāyām Vivāhaprakaraṇa
q. v.
Kalyāṇa, Sohn von Mahādharma, Enkel
von Rāmādāsa:
Bhātanta q. v.
Kalyāṇamalla, Sohn von Nārāyaṇa:
Anāṅgarāga 854. 855.
Kalyāṇarāja:
Śravanadvadaśivṛata 667.
Kalyāṇarāman:
Sārāvali 1006.
Kavikarṇapūra:
Gaurāṅgaganoddeśadīpikā 721.
Kālidāsa:
Abhijñānaśākuntala 479.
Kumārāsambhava 365—372.
Meghadūta 411—416.
Raghuvamśa 375—382, 1.
Kālidāsa (ein späterer):
Nalodaya 383.
Kālidāsa (irgend ein Dichter):
Maṅgalitāka 450. 451.

Kālidāsa (irgend ein Dichter):
Śrīrāgatilaka 472.
Kālidāsa (irgend ein Verfasser):
Śrūṭabodha 809—815.
Kāśinātha:
Prajñāpradīpa 1044—1047.
Lagnacandrikā 1054—1057.
Śighrabodha 1048—1050.
Kukhoka:
Ratirahasya 852.
Kṛiṣṇa, Sohn von Ballāla:
C. zu Śrīpati's Jātakapaddhati q. v.
Kṛiṣṇamitra:
Prabodhacandrodaya 481. 482.
Kṛiṣṇānanda oder Bīlakṛiṣṇānanda:
Vāsanārasiyana 987.
Kṛiṣṇānanda:
Tantrasāra 1272.
Kedāra, Sohn von Pabbha:
Vṛittaratnākara 804—808.
Keśava Bhaṭṭa, Sohn von Ananta,
Enkel von Keśava:
Nṛisīlācampa 402 (fr.).
Keśava, Sohn von Kamalākara:
Jātakapaddhati 1013—1016 1018
Tājikapaddhati oder Varāphali-
paddhati 1134. 1185.
Keśava (Keśavarāha oder Keśavāditya),
Sohn von Rāṇiga:
Vivāhavrindāvana 1031.
Keśavamitra:
Tarkabhāṣā 929—931.
Kaivalyāśrama:
Saubhāgyavardhini, ein C. zu
Śaṅkarācārya's Ānandalahari
q. v.
Konda Bhaṭṭa, Sohn von Rāṇigōjī Bhaṭṭa:
Vajrakarṇabhūṣana 758.
Vajrakarṇabhūṣana 759.
Kṛiṣṇavāmin:
Amarakośodghatana 794.
Gaṅgādāsa, Sohn von Gopāla:
Chandomañjarī 816.
Gaṅgādharma, Sohn von Govardhana:
Gaṇitācintāśāri, ein C. zu Bhī-
skara's Lilīvatī q. v.
Gaṅgōśa:
Tattvacintāmaṇi 942 (Śabdakha-
nda).
Gaṇapati:
Gaṇapatīsāra 1093.
Gaṇapati, Sohn von Rāvala Harīśākhara,
Enkel von Rāmādāsa:
Muhūrtagaṇapati 1058.
Gaṇeśa, Sohn von Keśava aus der
Bharadvāja Familie:
Grhaṭāgghava 970—975.

Gaṇeśa Sohn von Keśava aus der Kausika Familie
C zum Vivahavṛndavana q v
Gaṇeśa Sohn von Gopāla Enkel von Kāṇva
Jatakālamkāra und C 1019—1023
Gaṇeśa Sohn von Dhaṇḍhura
Tāṇḍabhuraṇi 1137—1143
Gaḍadhara
C zu Raghunātha Tattvacintā mānādhiti 948 (fr)
Vyutpattivāda 951
Gaḍadhara Tarkacarya
C zu dem Devimahātmya q v
Garga
Prasnamānoraṇa 1038 1 (fr)
Garga
Paśakakevali 1150
Gopāla Sohn von Sukhadhara
C zum Ratnahrasya q v
Gorakṣa
Gorakṣasātaḥa 904
Govardhana
Aryasaptasatī 425
Govardhana Sohn von Rama
Padmākosa 1113
Govardhana
Nyājabhodiṇi ein C zu Anantabhāṭṭas Tarkasamgraha q v
Govinda
Brahmasūtrabhāṣya 861 (fr)
Govinda Sohn von Nalakṛṣṇa, Enkel von Ananta
Piyasādhara ein C zum Mahāt cintāmani q v
Candrakīrti
Sambodhika ein C zur Sarasvatā prākṛijā 778
Candraseṇa
Soḷasasmārah 541
Jagadīśa
Tārāmṛita 926—928
Jagaddhara Bhāṭṭa
Stutakusumanjalī 473
Jagannātha Paṇḍitarāja
Ga gāhārī 441—443
Bhāminivāsa 449 (fr)
Jagannātha Sohn von Mohana
Bhavarāṣya 1105
Janārdana ein Schüler von Anubhū tavarupa
Tattvaloka 890
Govāmin Janārdana Bhāṭṭa, Sohn von Govāmin Enkel von Srinivāsa
Mantracandrīka 1343
Jayadeva
Gitagovinda 426—436

Jayadeva
Tattvacintāmanyāloka 949 (Pratyakṣahanda fr)
Jayadeva Sohn von Mahadeva
Candrāloka 819 820
Jayarama
C zu Raghunātha Akhyatavāda q v
Padārthamālā 908 (fr)
Janakīnātha
Nyāyasiddhāntamānyarī 955—957
Jñāneśvara Sarasvatī
Tattvabodhinī ein C zur Siddhāntaśāstrī q v
Dhaṇḍhura Sohn von Ananta
Jatakābhāṣana 1028—1030
Trīmālā Sohn von Vallabha Enkel von Śi ghana Bhāṭṭa
Dravyasūtrasloka 1182—1184
Yogataṇḍi 1185
Trivāṭṭama Bhāṭṭa Sohn von Nemi ditya
Darmayāntīcāmpa 401
Dāmodara Sohn von Gaṇadhara Enkel von Devadatta
Yāntacintāmaṇi 1369 (fr) 1363
Durgadeva
Śrīvātasrephala 1120
Dharmadāsa
Vidagdhsmanānta 848—850
Dharmarājadhvarīndra
Vedāntaśāstrībhāṣa 865
Mīśra Nandarāma
Samketasāndrikā 1078
Narapatī Sohn von Amradeva
Narapatīyācarya q v
Narasīṇha Sohn von Nārāyaṇa Enkel von Naraṇīśa
Śrāntiprajogaratna 136
Narānādhara Sohn von Sahamālā
Logasūmucetjā 1211 1
Naga Sohn von Harajī
C zum Śrūtābodhī q v
Nagojī Bhāṭṭa oder Nagesa Sohn von Śiva Bhāṭṭa
Candīśotraprajogavīdhi 1306 1307
C zum Devimahātmya q v
Parbhāṣendusekhara 741
Prīyasattendusekharasārasamgraha 586 (fr)
Mahābhāṣyaśāstrī pādīyā 733 (fr)
Laghūśāstrīendusekhara 754 755
Narada angeblich der Verfasser des Mayuracitra 1115 1116
Nārāyaṇa
Camatkaracintāma 1 1030 1096—1099

Nārāyaṇa:
 Itiṭopadeśa 405.
 Nārāyaṇa, Sohn von Ananta, Enkel von Hari:
 Muktamārtanda 1071—1075 mit dem C Mārtandavallabhā 1071—1073
 Nārāyaṇa Vedarikara, Sohn von Narasiṃha.
 Naisadhiyaprakāśa 397 398 (fr.).
 Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Rāmeśvara Bhaṭṭa:
 Aurdhvadehikapaddhati 520. 521
 Tulāparaśadānyprayoga 522
 Tristhaṭṭeṣu 523 (fr)
 Prayogaratna 509—516.
 Nirmala, Sohn von Vallabha Bhaṭṭa:
 Alamkāramājarī 851.
 Nilakanṭha:
 Advistutivyaḥkhyā 155.
 Nilakantha, Sohn von Ananta, Enkel von Cintāmani:
 Tājika oder Nilakanṭhi 1126—1128.
 Tājikanilakanṭhe Praśnatantṛa oder Praśnakaumudī 1132. 1133
 Sodāśayogāḥ 1129.
 Nilakanṭha, Sohn von Janārdana:
 Śabdaśobhā 760.
 Nilakanṭha, Sohn von Śaṅkara:
 Dānamayūkha 580 (fr).
 Rājābhilekaprayoga aus dem Nīlāmāyūkha 581 (fr).
 Nṛsiṃha Bhaṭṭa:
 Vidyānamalā 542 (fr) 543.
 Nṛsiṃha, ein Schüler von Kṛṣṇānanda:
 C. zum Vedāntasāra q v.
 Nṛsiṃhācārya:
 Viśvabhaktiandrodāya 712.
 Padmanābha:
 C. zu Prithivīdhara's Bhuvaneśvarīstotra q v.
 Padmākara, Sohn von Gopāla, Enkel von Nārāyaṇa s. Saṃskārabhāskara.
 Paramasukha, Sohn von Sītārāma:
 C. zum Uḍāyapradīpa q v
 Übersetzung des U. in Hindustānī 1091.
 Marīci, ein C. zum Rāmalacintāmaṇi q v.
 Paraśurāma, Sohn von Karṇa:
 Mahārūdrapaddhati 655.
 Pāṇini:
 Aśīdhyaḥ 728—732.
 Piṅgala:
 Chandas 131.
 Poruṣottama:
 Abhinavāṭmarasā, ein C zum Tīthyāḍīpatra q v.

Prithvīśāsa, ein Sohn von Varāhamihira:
 Saṭpañcāśikā 1000—1005. 1051.
 Prithivīdhara, Schüler von Śambhūnātha:
 Bhuvaneśvarīstotra q. v
 Laghusaptaśatīkā 301, 4
 Prajapatiśāsa:
 Pāñcasvara 1112
 Prajñākara, Sohn von Vidyākara:
 Nalodayatīkī 383.
 Pradyotana Bhaṭṭācārya, Sohn von Balabhadra
 Candralokaprakāśa 820
 Ballala:
 Bhojaprabandha 407—409
 Banā:
 Kīdambarī 399. 400.
 Bīlakṛṣṇānanda s Kṛṣṇānanda.
 Bībhāṭa:
 Saṃnipātānīdānācīkīṭā 1186, 3.
 Bīlvamaṅgala:
 Govindadāmodarastotra 444.
 Brahmāditya oder Brahmārka, Sohn von Mokṣeśvara, Enkel von Jyotiḥsūdana:
 Praśaṅgīnā 1041. 1042.
 Brahmānanda Sarasvatī:
 C Advaitacandrikā zur Advaitasiddhi von Mādhusūdana 889.
 Bhagavaddīpa:
 Rasakadambakallolīnī ein C. zu Jayadeva's Gītagovindā q v
 Bhaṭṭācārya:
 C. zur Trīśaṅcīlōkī q v
 Bhaṭṭājī Dīkṣita, Sohn von Lakṣmīdhara:
 Āśaucanirṇaya 545.
 C. zur Caturvīṇāśmṛitī (Prīyaścīttādhya) q v.
 Tithinirṇayasaṃkṣepa 548. 549.
 Fraudhamanoramā ein C. zu seiner Siddhāntakaumudī q v
 Siddhāntakaumudī 747—751.
 Sūtanāṇīnaya 546.
 Bhaṭṭotpala s. Bhaṭṭa Utpala.
 Bharata, Sohn von Sūryadāsa:
 C zu Rāmacandra's Samarasīra q v.
 Bhartṛihari:
 Bhartṛihariśataka 417—424.
 Bhavānanda:
 C. zur Tattvacintāmaspīdīdhīti q v.
 Bhānujī Dīkṣita, Sohn von Bhaṭṭājī Dīkṣita:
 C. Vyākhyāsudhā zum Amarakośa q v.
 Bhānūdatta, Sohn von Gaṇeśa:
 Rasafarsūgīṇī 835—840.
 Rasamājarī 841—846.

Bharavi
Kīrātaraṇiṇya 384—388
Bhaskara Sohn von Mahesvara
Karanakutubala 968
Lilavati Bijaganita Gaṇitadhyaya
Goladhyaya Diese vier Bücher
vereint führen den Namen *Siddhantastromani*
Makaranda (?)
Tithyadipattra q v
Mahanta Mangaladasa
Nimbādityastotra 728
Madanapala
Madanavinoda 1219
Madhusudana Sarasvati
C zu Śaṅkaracārya: Atmabodha
q v
Manohara Sarman
Sabodhini: ein C zum Śrutabodha
q v
Mammata
Kavyaprakasa 817 818
Mallari
C zu Hesava: Tajakaphalapaddha
ti q v
Mallinatha
Ghantāpātha ein C zum Kīrātara
ṇiṇya q v
C zum Kumarasambhava q v
C zum Meghaduta q v
C Sarvaṃkāra zum Śisupalava
dha q v
Mahākāśpa aka
Anekārthabodhyanamanjari 795—
797
Mahadeva Vedāntin
Tattvanusandhana 891 892
Maladeva
Muhūrtasiddhi 1077
Mahadeva, Sohn von Kābhajit
Bhavaaphalapradīpa 1030
Muhūrtadīpa 1068
Mahadeva, Sohn von Balakṛṣṇa
Siddhantamuktavali prakāśa. S
Bhaṭṭapāricheḍa
Mahadeva Panatamakara Sohn von
Makunda
Sarvopakarini: ein C zur Bhava
nandi q v
Mahadeva Sohn von Pathaka Hari
v. 3
Jayalakṣmi: ein C zur Varapa
ticarya q v
Mahidasa Bhāṭṭa
C zur Śatavatsaprakriya q v
Mahidhara
C zum Bṛihajataka q v

Mahidhara Sohn von Ramadasa
Mantramudodadhi und N Nika
C zum Yogavastishasira q v
C zur Rūmagita q v
Mahesvara
C zu Varāhamihira: Laghujataka
q v
Magla
Śisupalavadha 390 391
Madhava Sohn von Indukara
Ragviniscava 1186 1 1187
Ma jaditya
Balabodha 1035 (Abriss) 1036
Marari
Amrigharaghava 480
Moresvara Sohn von Mamka Bhāṭṭa
Vaidyamrita 1218
Lajjīkanatha Sohn von Balabhadra,
Enkel von Hariṣi
Jatakacandrikā 1024 1025 (fr)
Ragbudeva
C zu Raghunatha: Akhyātavada
q v
Raghunandana Sarman
Kartavīryarjunakrama 1279
Ragheniṭha
Akhyātavada 950
Tattvacintamanidibhiḥ 943 (fr)
944 (fr)
Ra vada 902
Ragunatha
Tattvacintamanidibhiḥ 945 (fr)
Patnakara Sohn von Devabhāṭṭa
Jayasībhakāpadevama 517
Rāṇyaka
Adhāgusthloka 1109
Rāma oder Ramacandra
Ramalasastra Prasastanta 1155 2
Rīma Sohn von Ananta Enkel von
Cintamani
Mubhūrtacintamani 1059—1064
2a nvaṭarād phala, ein Kapitel aus
dem Ramavinoda 1079
Rīma Sohn von Kṛṣṇa Enkel von
Pamācandra
Ramalasastra 1155
Pama oder Ramacandra Sohn von Vi
dyādhara
Kautukahitvatī 986
Rumakṛṣṇa
Padmapāpa jala Bhavanīstotra
449
Iamakṛṣṇa
C zur Lalacāsa q v
Ramakṛṣṇa Sohn von Lakṣmana Enkel
von Viṣṇu
C zu Bhaskara: Lilavati Bijā
ganita Gaṇitadhyaya q v

Rāmacandra:
 Bhairavadīpadānavidhā 1340.
Rāmacandra, Sohn von Kṛṣṇa:
 Kālanirnayadīpikā 498
 Prakriyākaumudī 742—745.
Ramacandra, Sohn von Janārdana,
 Enkel von Puruṣottama:
 Rādhāvinoda 463.
Ramacandra Bhatta, Sohn von Viṭṭhala
 Enkel von Bālakṛṣṇa, und von
 Mutters Seite Enkel von Raghunātha
 Bhatta:
 Kṛtyaratnāvalī 499.
Rāmacandra Vajapeyīn, Sohn von Sū-
 ryadāsa
 Samarasāra q. v.
Ramacandraśrama:
 Siddhāntacandrikā, ein C. zu den
 Sarasvatīsūtra q. v.
Rāmadatta, Sohn von Gaṇeśa, Enkel
 von Rudradeva:
 Vivāhapaḍḍhati 573.
Rāmaṇḍa:
 C. zum Mahimnastava q. v.
Rāmavarman, Sohn von Himmativa-
 rman:
 ■ zur Rāmāgītā q. v.
Rāmasavaka, Sohn von Devīdatta:
 Muhūrtadīpaka 1069, 1070.
 Mahājīra und Mahūrtebhūṣana 1069
Rāmānūj:
 Rāmāgītāstotra 197, 3
Lakṣmaṇa Devarāi:
 C. zu Jāgannātha's Bhāminīvilāsa
 q. v.
Lakṣmaṇa, Sohn von Kṛṣṇa, Enkel
 von Vijaya:
 Śāradātilaka 1273
Lālīmaṇi:
 Muhūrtadarpaṇa 1066
Lollīmarāja, Sohn von Divākara:
 Vaidyājīvanā q. v.
Varadarāja:
 Madhyasiddhāntakaumudī 757.
Varāhamihira:
 Brihajjātaka 989—991
 Brihatsaṃhitā 988 (fr.).
 Laghujātaka 993—998.
Vallabhadeva:
 C. zum Kumārasambhava q. v.
Vallabhācārya, Sohn von Lakṣmaṇa:
 C. Subodhīnī zum zehnten Skā-
 ndha des Bhāgavatapurāṇa q. v.
 Kṛṣṇasahasranāman aus seinem
 Bhāgavatācārasamuccaya 708.
 C. zu seines Sohnes Viṭṭhaleśvara
 Vallabhācārya q. v.

Vāgbbata, Sohn von Soma
 Vāgbbatālamkāra 822 823
Vācaspati Mīśra:
 Sāṃkhyatattvakaumudī 909 910
Vācaspati, Sohn von Pramoda:
 Ātānakadīpana, ein C. zum Ru-
 gvinīscaya q. v.
Vālmiki (?):
 Gaṅgāstaka 439
Vāsudevendraśiṣya:
 Tattvabodha 893—895.
Vijayarākṣita:
 C. zum Rugvinīscaya q. v.
Vijñānesvara:
 Āsaucadasaka 503
 C. Mitākṣarā zum Yājñavalkya-
 dharmasūtra q. v.
Viṭṭhala, Sohn von Nṛsiṅha, Enkel von
 Rāmacandra:
 C. Prasīda zur Prakriyākaumudī
 q. v.
Viṭṭhala Dīkṣita, Sohn von Būbasarmān:
 Kuṇḍamaṇḍapasiddhī 706, 707.
 Jātakapaddhatikalpavallī 1037.
Viṭṭhaleśvara oder Viṭṭhala, Sohn von
 Vallabhācārya:
 Yamunāstapadī 461.
 Vallabhācārya 709
 Vidvanmandana 710.
 Svāmīnīstotra 475.
 Svāmīnyastaka 474
Vidyāpati:
 Puruṣaparīkṣā 406.
Vidyābhūṣana:
 C. zu Govīnda's Brahmasūtrabha-
 sya q. v.
Viśvāmītmaja:
 Praśnacūḍāmaṇi 1043
Viśvanātha oder Viśveśvara, Sohn von
 Kamalākara s. Viśveśvara.
Viśvanātha, Sohn von Gopīa:
 Yratarāja 518, 519 (fr.)
Viśvanātha, Sohn von Candrasekhara:
 Sīhityadarpaṇa 821 (fr.)
Viśvanātha, Sohn von Divākara:
 C. Udīharana zum Grubhācārya
 q. v.
 C. und Udīharana zu Keśava's
 Jātakapaddhati q. v.
 C. Makarandodīharana q. v.
 C. zu Nīlakaṇṭha's Solaśayogah.
 S. Tājika.
Viśvanātha, Sohn von Puruṣottama:
 Vīṭṭvaprakāśapaddhati 371 (fr.).
Viśvanātha Pañcanan-
 dyānīśa:
 Bhāṣāparicheḍa
 ddhāntamuktā

- Visvesvara**
 C Adhyatmadipika zur Ashtava
 kragita q v
Visvesvara oder **Vishvanatha** Sohn von
 Kamalakara
 Jatukapsiddhanti 1126
Visvesvara Blatti Sohn von Letti
 Blatti
 Malayavikarmavipaka 506
Vishu Bhatta Sohn von Ramakrishna
 Iridovaniraya 544
Vishnupuri
 Bhaktiratnavali 704
Vishnuvarman
 Pa catantia 403 404
Vedavyasa Bhatta
 Kalayatra 135
Vijaya König von Patana
 Prabhodhacandrika 783 784
Vaidyanatha Sohn von Iama Blatta
 C Alamkaracandrika zum Kusa
 liyananda q v
Vopadeva, Sohn von Kesava
 Kavikalpadruma 778 779
 Mantramahodadi und C. Vukha
 1341 1342
 Mughalalodha 77
 Nidilok 1192—1194
Vyasaganapati
 Vaidyakastratrasastra-graha oder
 Yogasamuccaya 1195
Bhatta Sa kara, Sohn von Ananta
 Blatta
 Vaidyavinoda 1196
Va kara Sa kara von Nilakantha, Ikel
 von Sa kara
 Vratarka 532—536
 Sa karasvarasa ngrala 716 (fr)
Valkara, Sohn von Kainakara
 C zum Mahimnastava q v
Va karasvamin
 Lalitastavaratna 470
Va karacarya
 Ajardhasundaravottra 874
 Amabodha 83—880
 Anandalahari 880—887
 Chandrapani alibhaya 83
 Jvalamuktavottra 310 z
 Trilokasindarimnastava 880
 Dravastavottra 888—890
 Bhavavada, Bhavavada 130
 Bhavagovindavottra 883
 Malavacharyavottra 891
 C zu dem Visvesvarasnaman aus
 dem Mahabharata 160 167 170
 Nidaka 937
 C zum Sanatogajaya 173
 Saptastris 117
Sarasvatidvadasanam 197, 2
Svatmanirupana 884
Sa karacarya (?)
 C zu dem Vishvasastana nam aus
 dem Mahabharata 225
Sugadhara Sohn von Damodara
 Vagadharavottra q v
Sargilars Sohn von Devaraja
 Vaidyavallabha oder Trilati q v
Sromati Blatta
 Muhurtaratna 1067
Sridatta
 Ganajatanasapujana 626
Sivaratna, Sohn von Visrama
 Chalanaganam Ahnika 699
Sivalitya
 Siptapadarthi 911
Srikantha
 C zum Vaitatratnakara q v
Sridatta
 Acaradara 301 302
Sridhara, Sohn von Nagavenu
 Smrityarthasara 495 (Irayasitta
 prakarana)
Sridharasvamin
 C Subodhini zur Bhagavadgita q v
 C Bhavarthadipika zum Bhag
 vatapurana q v
Srinava, Vater von Sriniketana
 Geosvater von Janardana
 Sivarecanacandrika
Sripati Sohn von Nagideva
 Jitakapa lchati 1010
 Jyotisaratanamila 1007—1011
Sripati Sohn von Lakshminilaka
 Blatta
 Jalamasara 1156 1157 (fr)
Srilarsa
 Sa adhyasanta 393—396
Sadanahia
 Vedant sara 866—873
Sadananda
 C. Subodhini zu Jamaratna s b
 dhanacandrika 3 Satsvali
 sutra
Sijana
 Kalaniravaya oder Kalaniravaya
 49.
 Sa kara 860 863 (fr) 864 (fr)
 Sarvalakama 700
Svatanurama
 Hajjajralipika 90—907
Savara
 C zum Satalakha q v
Sari (Haribara)
 C zum Vasudevavata q v
Sari Blatta (Haribhara)
 Ta kara 1144—1147

Harikriṣṇa.

Saṃskṛitamāyārī 787.

Harṣakīrti:

Kaliyugāṣṭaka 478, 1

Sīradāstotra 478, 2

Yogacintāmaṇi Vaidyakaśāstrasam-
graha 1208 1209 (fr.)

Yogacintāmaṇi aus dem Uttara-
khaṇḍa 1186, 5.

Hastīmālaka:

Brahmamahimān 888, 1

Hemacandra:

Abhidhīnucintāmaṇi 798—802

Līṅgīnucintāmaṇi 780 781

Hemādri:

Caturvarṇacintāmaṇi 496 (fr des
Dinakhaṇḍa).

III. Citate.

Aṅgīras 1067

Ātri 1066.

Ātharvavedinīya Gṛihyaparīṣṭa 499
548.

Ādbhutaśāstra 499.

Ādbhutaśāstra 548.

Ānāṅgarāṣṭa 1211.

Ānanta Bhāṣya 499. 500 (und Ānanta-
bhāṣya) 548.

Āniruddhasamhitā 624.

Ānubhūtiśvarīpācārya 331.

Āparārha 500, 548 632.

Āmrīteśvaratantra 1259.

Ārṇava 500. S. Govindīrṇava, Smṛti-
mahatīrṇava

Āśvīnikumārīsamhitā 1186.

Āgamakalpapatā 1344

Āgamottara 1272.

Ācārīlīlaka 716.

Ācārādīpa 558.

Ācārāpradīpa 499. 548

Ācārādārī 711.

Ācāryaśāhī 669.

Ātṛeya med 1218. Bhṛhad Ātṛeya
med 1185.

Ādīpurāṇa 719.

Ādivāraha 717.

Ātṛeyādarpaṇa 1185.

Ātṛīśāhī 1067

Ānucādarī 711.

Āvalīyana mit dem U. von Nṛṣyaṇa
547.

Ujyala 719

Ujyalaśāhī 718

Ullāmareśvaratantra 1227.

Ullāsatantṛa 1259.

Ullāsatantṛa 1349.

Uḥṭṭa Ujyala 1132

Uḥṭṭa 890.

Uḥṭṭocāya 1065 1066

Uḥṭṭakālpa 1272.

Uḥṭṭaśāhī von Vaidyanātha 969.

Karapīṭhīṣṭa von Bhānu Dīvajña 969.

Karpapūra I. = Kāvīkarpapūra 719.

Karṇāmṛita I. = Kṛṣṇakarpāmṛita von
Bhīvamaṅgala 718. 719.

Karmaprakāśa 550.

Karmavīpika 550. S. Mahīrṇavak-
ṣmavīpika und Sīrgrāha Karma-
vīpika.

Karmavīpika von Śūlīpa 556

Karmavīpikāsamgraha 556.

Karmavīpikasamuccaya 556.

Karmavīpikāśāstra 556

Kalpātara 547. 548.

Kalyāṇavarman, Verfasser der Śīrāṇī
1016. 1019.

Kāṣyapa Astronom 1066. 1067.

Kāṣyapaśāhī 1079.

Kūṭhakagrīha 548.

Kūṭhakagrīhyaparīṣṭa 500

Kāṣṭhyanīsamhitā 718

Kāṣṭhyanītantra 1301.

Kāmadhenupīṭhī von Ānanta, Sohn von
Cintāmaṇi 1059.

Kārikā 120.

Kālacandīśvaratantra 1259.

Kālatattvavivocaṇa 499.

Kālvīrṇava von Śāyapa 517. 547. 646.

Kālvīdārī 500. 548.

Kālvīkrama 1272

Kalottaratantra 548.

Kumarītantra 1272.

Kulacūlamāṇi 1349 1351.

Kulīṃṣṭa 1222.

Kulārṇava 1222.

Kūrmayāmala 571.

Kṛtyakalpātara 500.

Kṛtyacintāmaṇi von Śīvarama 699.

Kṛṣṇacāntāya 719.

Kṛṣṇabhaṣī 509.

Kṛṣṇātṛeya med. 1185

Kṛṣṇasampradīya 1301

Kṛṣṇavāra Astronom 1916

Triśatācārya I. e. Tisati 1163.
 Triśthalisetu 548 1067
 Trilokya prakāśa 1132.
 Trojaka 231
 Dvaṣaṣṭaya 624.
 Danakamalākara 580
 Dīnvalikāumudī 718
 Dīmodarapaddhati 1016.
 Dīmodarīya 500.
 Dīhikara Astronom 982.
 Dīvodasa 547.
 Dīvodasiya 499 548.
 Dīdhitīvidyātana von Jayarāma 908
 Dīpikā 499, 548 1065—1067 8.
     Nirṇayadīpikā.
 Durgotsava 500.
 Devajñīya 520.
 Devadāsiya 500
 Devaśīla Autor 1083.
 Devaśīlīmata 1100.
 Devaśāmin 548.
 Devyāgama 1272.
 Daivajñāmanohara 1065—1067.
 Daivajñāvallabha 1065. 1066.
 Dharmapraritī 545.
 Dhavala 500.
 Navacakraśvara 1272.
 Nāgarjuna 1185.
 Nārada 1066. 1067. Vriḍḍhanārada
     1067.
 Nārada pañcarātra 718.
 Nāradasaṁhitā 1066.
 Nāradiya 718. 1066.
 Nārāyaṇadāsa 1104.
 Nārāyaṇaprīti (zu Āśvalāyana) 547.
     548.
 Nityāśodasakārnatantra 1255
 Nimbādityasampradīyinaḥ 548
 Nirṇayadīpī 499. 547. 548.
 Nirṇayadīpikā 548.
 Nirṇayapradīpa 646.
 Nirṇayasindhu von Kamalākara 517.
     545. 569
 Nirṇayāmṛta von Allādanātha 499. 517.
     547. 548 667.
 Nilakantḥa Astronom 1016.
 — Sohn von Ananta, Vater von Go-
     vinda (Muhūrtacintāmanītikā) 1065.
 Nilakṛasvatatantra 1272.
 Nṛsiṁha 1065.
 Nṛsiṁhaprasāda 499. 548 1065.
 Nṛsiṁhasarvasva 712
 Nyāyakaustubha von Mahādeva Pura-
     tamakara 947.
 Nyāyabhūṣaka 955
 Paśādharaṁśīra 947.
 Brihat Pañcarātra 647
 Paṭalaśara 1066

Paramavagbhāta 624.
 Paśāsara jy 1066
 Pākanirṇaya von Candracūda 541
 Pārāśara med. 1218
 Pārījāta 500 548 8 Prayogapārījāta.
 Pāṅgalīmata 1272.
 Paraśaraśaṁcandrikā 646.
 Parāśaraśamuccaya 499 500 518 646
 Paruśaṁhitā s. Śrī-śastra
 Paśakarapurāṇa 500.
 Pūrtakamalākara 648
 Prithvīcandrodaya 499 548
 Prithvīdhatācārya 231.
 Prajāpatiśrīcāta Jñāna 1083
 Prayogapārījāta 499 509. 548 1185.
 Prayogaratna von Nārāyaṇa 541.
 Prayogasāra 1307.
 Prayogārṇava 14.
 Prāśācandśvara 1133.
 Prāśācintāmanī 1133
 Prāśāntantra (Tājjikokta) 1132.
 Prāśāntapradīpa (nicht von Kāśīnātha)
     1132.
 Prāśāntaśrīra von Gaṅgādhara 1104.
 Prāśānavidyā s. Caṇḍīśvarapraśānavidyā.
 Prastāśācintāmanītantra 1255
 Prabhāśasamhitā 672.
 Phalaśradīpa 1067.
 Phalabhadra, Sohn von Viśvādāsa 946.
 Phalārūpa-śakatantra 1255.
 Phādarāyaṇa Astronom 500. 1066 1067.
 Phādhūla Autor 79.
 Phālatantra med 1205.
 Phlvaṁgala 718
 Phlīkājñāta 1067, 1101.
 Phlhadvāmana 717.
 Phlhaspati 1066. 1067.
 Paudhasarvasva 1185.
 Brahmatantra 1132.
 Brahmaprakāśikā 890
 Brahmayāmala 1112.
 Brahmar-śaṁhitā 1067.
 Brahmasāmbhu Astronom 571.
 Brahmasaṁhitā (bhakti) 718.
 Brahmasiddhānta jy. 1136.
 Bhaktīśaṁcintāsinḍhu 718.
 Bhagavatsaṁdarbha 717.
 Bhatta 1272.
 Bhattojīdikṣīṭiya 545.
 Bhadrāśaṁnaka 1185.
 Bhallūka 1185.
 Bhāgavatāmṛta 718.
 Bhāguri Astronom 1066.
 Bhāṭīśālamkāra von Anantadeva 856.
 Bhāradvāśasamhitā 1066.
 Bhārgavarāṇadīpikā 499. 548
 Bhāṣaka Philosoph, und die Bhāṣa-
     rīyāḥ 890.

Druck von G. Kreyling in Leipzig.

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

LIBRARIAN, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
COMPARATIVE PHILOLOGY IN THE UNIVERSITY OF MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS.

SECOND PART.

MADRAS.

BY SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CURATOR OF ORIENTAL MANUSCRIPTS AND LIBRARIES, GOVERNMENT OF MADRAS.

PREPARED UNDER THE DIRECTION OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

(CONTINUED)

MADRAS

THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā ^C		
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkya	
1222	"	4174	"	"	
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	
1225	"	2784	"	"	
1226	"	2981	"	"	
1227	"	2977	"	"	
1228	"	2980	"	"	

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

EDITOR OF GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
VEDIC LITERATURE IN THE UNIVERSITY OF MADRAS

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRINTING PRESS

1915

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
SANSKRIT MANUSCRIPTS
IN THE
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

LIBRARIAN, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AT
COMBARDEN PUBL. HALL, PLYMOUTH COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV.—UPAPURĀṆAS AND STHALAMAHĀTMYAS.

SECOND PART

MADRAS:

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1904.

3610

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

EDITOR, GOVERNMENT ORIENTAL LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE, MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS.

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyakaśikṣā ^C		
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkya	
1222	"	4174	"	"	
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	
1225	"	2784	"	"	
1226	"	2981	"	"	
1227	"	2977	"	"	
1228	"	2980	"	"	

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A. RAO BAHADUR,

CHIEF OF THE DEPARTMENT OF MANUSCRIPTS AND LIBRARIES, GOVERNMENT OF MADRAS

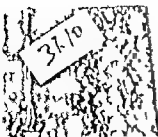
PREPARED UNDER THE DIRECTION OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

(SECOND PART)

MADRAS

THE GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhṛadvāja-śikṣā ^C	Bhṛadvāja		P
1221	"	4173	Mandukī-śikṣā	Mand ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

111

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR.

[illegible]

PREPARED UNDER THE DIRECTORS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL IV - UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

~! ! ! ! !

MADRAS:
THE SUPERINTENDENT OF THE PRESS.

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bharadvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Mandokī-śikṣā	Mandūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

LIBRARIAN, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENTY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALANAHATMYAS.

SECOND PART.

MADRAS.

BY SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRINTING OFFICE.

1914

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C		P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	P
1221	"	4173	Māndūkī-śikṣā	Māndūkā	P
1222	"	4174	"	"	P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada	P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	P
1225	"	2784	"	"	P
1226	"	2981	"	"	P
1227	"	2977	"	"	P
1228	"	2980	"	"	P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A RAO BAHADUR,

DEPUTY COMMISSIONER OF THE MYSORE DISTRICT AND DEPUTY COMMISSIONER OF THE
MADRAS DISTRICT.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

(1901)

MADRAS

THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

PRINTED

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyasikṣā ^C		P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	P
1221	"	4173	Mandokī-śikṣā	Mand'ka	P
1222	"	4174	"	"	P
1223	"	1720	Naradī-śikṣā	Nārada	P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	P
1225	"	2784	"	"	P
1226	"	2981	"	"	P
1227	"	2977	"	"	P
1228	"	2980	"	"	P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CHIEF ASSISTANT LIBRARIAN AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU PHILOSOPHY IN THE UNIVERSITY OF MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPANISHADS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE GOVERNMENT OF MADRAS, PRINTERS.

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja		P
1221	"	4173	Mandokī-śikṣā	Manduka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2734	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CLERK, GOVERNMENT ORIENTAL MUSEUM LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
OF SANSKRIT PHILOSOPHY, TRIPURARAYAN COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

1005 P. 11

MADRAS.

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja		P
1221	"	4173	Māndūkī-śikṣā	Māndūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
SANSKRIT MANUSCRIPTS
IN THE
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY
M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,
DEPUTY, GOVERNMENT ORIENTAL LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
COMPARATIVE LITERATURE IN THE UNIVERSITY OF MADRAS.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS.

SECOND PART

MADRAS.
THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS, 1928.

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-sikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māndūkī-sikṣā	Māndūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nāradaśikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇiniśikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO SHAHADUR,

GRANTOR, GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND DEPARTMENT OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE, MADRAS

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

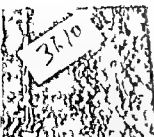
VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRINTING OFFICE

1914

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3813 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkya		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF THE
SANSKRIT MANUSCRIPTS
IN THE
GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

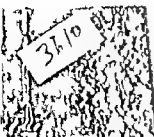
BY
M RANGACHARYA, M A , RAO BAHADUR,
CURATOR GOVERNMENT ORIENTAL MUSEUM, MADRAS AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE IN THE UNIVERSITY OF MADRAS

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS
THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Mandukī-śikṣā	Maṇḍ ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Naradī-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

1	2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C		P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja	P
1221	"	4173	Mandokī-śikṣā	Mand .ka	P
1222	"	4174	"	"	P
1223	"	1720	Naradī-śikṣā	Narada	P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini	P
1225	"	2784	"	"	P
1226	"	2981	"	"	P
1227	"	2977	"	"	P
1228	"	2980	"	"	P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

DEPUTY COMMISSIONER OF THE MYSORE DISTRICT, AND
PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE IN THE
MADRAS UNIVERSITY

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja		P
1221	"	4173	Māndūkī-śikṣā	Mānd .ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

DEPUTY COMMISSIONER & DEPUTY SECRETARY TO THE GOVERNMENT OF MADRAS
& DEPUTY SECRETARY TO THE GOVERNMENT OF MADRAS

PREPARED UNDER THE DIRECTION OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPANISHADS AND STHALAMAHATMYAS

1904

MADRAS

THE GOVERNMENT OF MADRAS

PRINTED

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Reference
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bharadvāja-sikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Mandokī-sikṣā	Mandukā		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-sikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-sikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2734	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
 OF THE
 SANSKRIT MANUSCRIPTS
 IN THE
 GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
 LIBRARY, MADRAS.

BY
 M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,
 CURATOR OF MUSEUMS AND LIBRARIES, AND DIRECTOR OF SANSKRIT AND
 CO. HADRIK I. E. C. I. IN V. COL. II.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

1911

MADRAS
 THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT LIBRARY

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyakaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkā		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nāradaśikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2961	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
 OF THE
 SANSKRIT MANUSCRIPTS
 IN THE
 GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
 LIBRARY, MADRAS

BY
 M. RANGACHARYA, M.A. RAO BAHADUR,
 LIBRARIAN & ASSISTANT SECRETARY TO THE GOVERNMENT OF MADRAS AND DIRECTOR OF SANSKRIT AND
 PRAJNAPITHA

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS
 THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C		P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-sikṣā ^C	Bhāradvāja	P
1221	"	4173	Māndūkī-sikṣā	Māndūkya	P
1222	"	4174	"	"	P
1223	"	1720	Nārada-sikṣā	Nārada	P
1224	"	4175	Pāṇini-sikṣā	Pāṇini	P
1215	"	2784	"	"	P
1226	"	2981	"	"	P
1227	"	2977	"	"	P
1228	"	2980	"	"	P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CHIEF OF GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
(1) SANSKRIT (2) PRAKRT (3) PERSIAN (4) ARABIC

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV - UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND EDITION

MADRAS

GOVERNMENT PRINTING OFFICE

1913

1913

1	2	3	4	5	6	
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-sikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-sikṣā	Mand ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-sikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-sikṣā	Pāṇini		P
1215	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
CO. CLAYTON FINE ARTS INSTITUTE COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL IV - UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1908

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkā		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

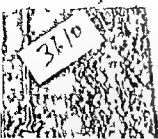
A DESCRIPTIVE CATALOGUE
 OF THE
 SANSKRIT MANUSCRIPTS
 IN THE
 GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
 LIBRARY, MADRAS.

BY
 M. RANGACHARYA, M.A. RAO BAHADUR,
 CURATOR OF GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS AND DEPT. OF SANSKRIT AND
 CO. LIBRARY, II, C. ST. 15, Y. COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS
 SECOND PART

MADRAS
 THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bhāradvāja		P
1221	"	4173	Mandokī-śikṣā	Manduka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Naradī-śikṣā	Narada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR OF THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

PART II

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

JAN 1888

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Māṇḍūkā		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2734	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

GRADUATE IN SPIRITUAL ORIGINARIES, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
CO. MADRAS LIBRARY. IN A. S. C. 1177

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRINTING PRESS

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3813 E	Bharadvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Mandokī-śikṣā	Manduka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Naradī-śikṣā	Narada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR (GOVERNMENT ORIENTAL MUSEUM, TRIPURAI) AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE, UNIVERSITY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE GOVERNMENT, COLLECTOR GENERAL.

1	2	3	4	5	6	
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā ^C			P
1220	"	3813 E	Bharadvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Mandakī-śikṣā	Mandakā		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nāradaśikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2734	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2950	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CLERK OF GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY AND DEPT. OF SANSKRIT AND
CL. LIBR. IN S. C. P.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

(CONTINUED)

MADRAS

THE SUPERINTENDENT GOVERNMENT PRESS.

3710

1	2	3	4	5	6	
Serial No	subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyasikṣā ^C			P
1220	"	3833 E	Bharadvāja-śikṣā ^C	Bharadvāja		P
1221	"	4173	Mandakī-śikṣā	Mand ka		P
1222	"	4174	"	"		P
1223	"	1720	Nārada-śikṣā	Nārada		P
1224	"	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	"	2784	"	"		P
1226	"	2981	"	"		P
1227	"	2977	"	"		P
1228	"	2980	"	"		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CLERICAL ASSISTANT IN THE MUSEUM AND DEPARTMENT OF SANSKRIT AND
HINDU LITERATURE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE GOVERNMENT OF

INDIA

1910

